

25700

СБОРНИКЪ
АДМИНИСТРАТИВНЫХЪ ПОСТАНОВЛЕНІЙ
ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

ВѢДОМСТВО ЮСТИЦІИ.

ЧАСТЬ II.

В. УЧРЕЖДЕНІЕ УГОЛОВНЫХЪ СУДОВЪ.

ТОМЪ XIII.

ПОСТАНОВЛЕНІЯ, ОТНОСЯЩІЯСЯ КЪ УЧРЕЖДЕНІЮ УГОЛОВНЫХЪ СУДОВЪ.

ZBIÓR
PRZEPISÓW ADMINISTRACYJNYCH
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

WYDZIAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI.

CZEŚĆ II.

B. ORGANIZACYA SĄDOWNICTWA KARNEGO.

TOM XIII.

PRZEPISY DOTYCZĄCE ORGANIZACYI SĄDOWNICTWA KARNEGO.

1867.

284/84

Печатано по ВЫСОЧАЙШЕМУ повелѣнію.

Ke

86442

Варшава.—Въ Типографіи Ивана Яворскаго.

Drukowano z rozkazu NAJWYŻSZEGO.

Warszawa. — W Drukarni Jana Jaworskiego.

ОБЪЯСНЕНІЕ.

Постановленія, заключающіяся въ нынѣшнемъ томѣ, составляютъ прибавленіе къ части отдѣла II-го, а также къ отдѣламъ III-му и IV-му Органическаго Устава уголовныхъ судебныхъ мѣстъ отъ 26 Іюля 1810 года, заключающагося въ томѣ IX-мъ, настоящаго Сборника постановленій, а именно относятся къ главамъ 3, 4, 5, 6 и 7-ой объясненій, помѣщенныхъ въ концѣ отдѣла II-го, а также къ такимъ же объясненіямъ, находящимся въ концѣ отдѣла III-го и IV-го упомянутаго выше Органическаго Устава. Въ особенности же постановленія эти касаются распоряженій въ отношеніи порядка вѣошенія дѣлъ въ судебное засѣданіе, приговоровъ, представленія преступниковъ къ помилованію, прекращенія дѣлъ, издержекъ по уголовнымъ дѣламъ, власти карательныхъ Судовъ въ отношеніи производства слѣдствій и постановленія приговоровъ, наконецъ общихъ положеній.

Сборникъ этотъ, подъ главнымъ руководствомъ Дѣйстви-тельнаго Тайнаго Совѣтника, Сенатора Фундуклея, составленъ чиновниками Канцеляріи Государственнаго Совѣта Царства Польскаго, а равно Старшимъ Чиншвикомъ для особыхъ порученій въ Правительственной Коммисіи Юстиціи, Новодворскимъ.

ОБЪЯСНЕНІЕ.

Прzepisy w tomie tym zawarte stanowią dodatek do części Działu II-go, oraz do Działów III-go i IV-go Ustawy Organicznej Sądownictwa karnego z dnia 26 Lipca 1810 roku, objętej tomem IX-ym niniejszego Zbioru przepisów, a mianowicie odnoszą się do tytułów 3-go, 4-go, 5-go, 6-go i 7-go objaśnień zamieszczonych pod Działem II-im, oraz do takichże objaśnień znajdujących się pod Działami III-im i IV-ym pomienionej Ustawy Organicznej. W szczególności zaś dotyczą one rozporządzeń względem wprowadzania spraw na audyencyą, wyrokowania, przedstawiania skazanych do łaski, repozycyi akt, kosztów w sprawach karnych, atrybucyj Sądów karnych co do prowadzenia śledztwa i wyrokowania, wreszcie urządzeń ogólnych.

Zbiór niniejszy, pod zwierzchnim kierunkiem Rzeczywistego Radcy Tajnego, Senatora Fundukleja, ułożony został przez Urzędników Kancelaryi Rady Stanu Królestwa Polskiego i Starszego Urzędnika do szczególnych poruczeń w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Nowodworskiego.

ОГЛАВЛЕНИЕ ПРЕДМЕТОВЪ,
ЗАКЛЮЧАЮЩИХСЯ ВЪ НАСТОЯЩЕМЪ ТОМЪ.

Номеръ по порядку.	СО Д Е Р Ж А Н І Е.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой последовало распоряженіе.	Страницы.
229	Предписаніе Судамъ, чтобы до- кладъ дѣлъ, оскорбляющихъ приличіе и предосудитель- ныхъ для нравственности, происходилъ при закрытыхъ дверяхъ.	3 (15) Апрѣля 1837 г., № 3,256.	Правитель- ственная Коммисія Юстиціи.	2
230	Распоряженіе о порядкѣ состав- ленія докладовъ по дѣламъ уголовнымъ и исправитель- нымъ.	1 (13) Декабря 1866 г., N.12,937.	Правитель- ственная Коммисія Юстиціи.	4
231	Распоряженіе о томъ, когда и какимъ порядкомъ должны быть составляемы доклады въ Уголовныхъ Судахъ.	14 Авгу- ста 1833 г., № 6,995.	Правитель- ственная Коммисія Юстиціи.	18
232	Общее распоряженіе въ отно- шеніи производства слѣд- ствія, изготовленія доклада по дѣлу и постановленія рѣ- шенія.	12 (24) Мая 1841 г., № 5,341.	Правитель- ственная Коммисія Юстиціи.	24
233	Предписаніе о порядкѣ доста- вленія арестантовъ въ Судъ для изустныхъ объясненій при рѣшеніи о нихъ дѣла.	1 (13) Сентября 1841 г., № 7,872.	Правитель- ственная Коммисія Юстиціи.	48

SPIS PRZEDMIOTÓW
W TOMIE NINIEJSZYM ZAWARTYCH.

Numer bieżący rozporządzeń.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
229	Reskrypt polecający Sądom, aby sprawy obrażające przy- zwoitość i gorszące, wpro- wadzane były przy drzwiach zamkniętych.	3 (15) Kwietnia 1837 r., N. 3,256.	Kommissya Sprawiedli- wości.	3
230	Rozporządzenie wskazujące formę, w jakiej relacye w sprawach karnych mają być sporządzane.	1 (13) Grudnia 1866 r., N.12,937.	Kommissya Sprawiedli- wości.	5
231	Rozporządzenie objaśniające, kiedy i jak w Sądzie Kry- minalnym mają być spo- rządzane relacye.	14 Sier- pnia 1833 roku, N. 6,995.	Kommissya Sprawiedli- wości.	19
232	Rozporządzenie ogólne co do prowadzenia śledztwa, spo- rządzania relacyj i wyroko- wania.	12 (24) Maja 1841 r., N. 5,341.	Kommissya Sprawiedli- wości.	25
233	Reskrypt wskazujący Są- dom jak mają zarządzać sprowadzanie aresztantów do ustnego przymówienia się przy wprowadzaniu ich sprawy.	1 (13) Września 1841 r., N. 7,872.	Kommissya Sprawiedli- wości.	49

Номеръ по порядку.	СО Д Е Р Ж А Н І Е.	Число и номеръ.	Власть, отъ кото- рой последовало распоряженіе.	Страницы.
234	Распоряженіе о томъ, чтобы Патроны, Адвокаты и Меченасы, по приглашенію Судовъ, изготовляли защитительныя рѣчи въ пользу подсудимыхъ.	13 Ноября 1809 г., № 6,095	Министръ Юстиціи.	50
235	Объ освобожденіи Защитниковъ Прокураторіи отъ обязательной защиты въ Судахъ уголовного вѣдомства.	23 Іюля 1817 г., № 5,521.	Правитель- ственная Коммисія Юстиціи.	52
236	Распоряженіе о томъ, чтобы Суды не сообщали Защитникамъ слѣдственныхъ дѣлъ, для изготовленія по нимъ пунктовъ апелляціонной жалобы отъ имени обвиненнаго на опредѣленіе о задержаніи его въ слѣдственной тюрьмѣ.	12 (24) Іюня 1846 г., № 7,669.	Правитель- ственная Коммисія Юстиціи.	54
237	О наложеніи на Защитниковъ взысканій за медленность въ изготовленіи по порученію Суда защитительныхъ рѣчей въ пользу подсудимыхъ.	5 (17) Ноября 1859 г., № 23,251.	Правитель- ственная Коммисія Юстиціи.	56
238	Объясненіе, что судебные Защитники, назначенные Защитниками при Государственномъ Совѣтѣ Царства Польскаго, не освобождаются отъ обязательной защиты по дѣламъ уголовнымъ.	11 (23) Ноября 1861 г., № 20,192 и 23,411.	Правитель- ственная Коммисія Юстиціи.	64

Numer bieżący rozporządzeń.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
234	Rozporządzenie, że Patronowie, Adwokaci i Mecenasi, na wezwanie Sądów karnych, mają przynosić obro- ny za podsądnymi.	13 Listo- pada 1809 r., N. 6,095.	Minister Sprawiedliwo- ści.	51
235	Uwolnienie Obrońców Proku- ratorii od obowiązku przy- noszenia obron w Sądach karnych.	23 Lipca 1817 r., N. 5,521.	Kommissya Sprawiedliwo- ści.	53
236	Rozporządzenie, aby Sądy nie komunikowały Obrońcom akt śledczych dla wygoto- wania zasad odwołania się podsądnego od decyzji kwa- lifikacyjnej.	12 (24) Czerwca 1846 r., N. 7,669.	Kommissya Sprawiedli- wości.	55
237	O wymierzaniu kar na Obroń- ców opieszłych w wygo- towanie poruczonych im o- bron za obwinionymi.	5 (17) Listopada 1859 r., N. 23,251.	Kommissya Sprawiedli- wości.	57
238	Objaśnienie, że Obrońcy są- dowi, zamianowani obok tego Obrońcami przy Ra- dzie Stanu Królestwa Pol- skiego, nie są uwolnieni od wyrabiania obron w spra- wach karnych.	11 (23) Listopada 1861 r., N. 20,192 i 23,411.	Kommissya Sprawiedli- wości.	65

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страница.
239	Распоряженіе, возлагающее на Патроновъ, состоящихъ при Трибуналахъ, обязанность защищать обвиненнымъ, судимыхъ Уголовными Судами въ I-ой или II-ой инстанціи.	11 (23) Юля 1845 г., № 9,219.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	66
240	Распоряженіе о томъ, чтобы Помощники Прокуроровъ при Судахъ Исправительной Полиціи по сообщаемымъ имъ дѣламъ представляли свои заключенія не позже трехъ дней, послѣ передачи дѣла.	5 Сентября 1814 г., № 4,521.	Дирекція Ми- нистерства Юстиціи.	72
241	Предписаніе Прокурорамъ, чтобы производили часто ревизію уголовнымъ дѣламъ и, въ случаѣ замѣченного замедленія, сообщали Предсѣдателямъ Судовъ для устранения сего.	6 Декабря 1837 г., № 12,324.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	74
242	Распоряженіе относительно представленія Прокурорами въ Судъ высшей инстанціи протестовъ противу приговоровъ, постановленныхъ въ противность законамъ.	5 Августа 1834 г., № 6,010.	Главный Дирек- торъ Предсѣда- тельствующій въ Правитель- ственной Ком- мисіи Юстиціи.	76
243	Предписаніе, указывающее Прокурорамъ формы протестовъ противъ рѣшеній, постановленныхъ несогласно съ ихъ заключеніями.	13 (25) Октября 1858 г., № 17,633.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	118

Numer bieżący rozporządzeń.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
239	Rozporządzenie, ze Patrono- wie przy Trybunałach Cy- wilnych winni sporządzać obrony za obwinionemi, przez Sąd Kryminalny w I-jej lub II-jej instancyi są- dzonemi.	11 (23) Lipca 1845 r., N. 9,219	Kommissya Sprawiedli- wości.	67
240	Rozporządzenie, aby Podpro- kuratowie przy Sądach Po- prawczych najdalej w dniach trzech składali wnioski w sprawach im komunikowa- nych.	5 Wrze- śnia 1814 r., N. 4,521.	Dyrekcya Ministryum Sprawiedli- wości.	73
241	Polecenie Prokuratorom, aby często rewidowali akta spraw karnych i za dostrze- żeniem zwłoki, dla jej usu- nięcia, znosili się z Prezy- dującymi w Sądach.	6 Grudnia 1827 r., N. 12,324.	Kommissya Sprawiedliwo- ści.	75
242	Rozporządzenie do Prokurato- rów względem odwoływa- nia się do wyższych instan- cyj od wyroków z obrazą prawa wydanych.	5 Sierpnia 1834 r., N. 6,010.	Dyrektor Główny Kommissyi Sprawiedli- wości.	77
243	Wskazanie Prokuratorom for- my odwoływania się do wyższych instancyj, od wy- roków zapadłych przeciwko ich wnioskowi.	13 (25) Paździer- nika 1858 r., N. 17,633.	Kommissya Sprawiedli- wości.	119

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страница.
244	Распоряженіе о томъ, чтобы Прокуроры, для наблюденія за ходомъ дѣлъ, пересма- тривали заведенные въ Су- дахъ списки этимъ дѣламъ.	23 Октя- бря (4 Ноя- бря) 1859. № 22,399.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	122
245	Распоряженіе о порядкѣ веде- нія въ Судахъ журналовъ засѣданій.	30 Мая (11 Юня) 1840 г., № 5,937.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	130
246	Распоряженіе о порядкѣ веде- нія протоколовъ судебныхъ совѣщаній по дѣламъ уго- ловнымъ.	1 (13) Ноября 1840 г., № 11,869.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	134
247	Распоряженіе о томъ, чтобы въ изложеніи сущности при- говоровъ поясняемы были послѣдствія опредѣляемыхъ ими наказаній.	27 Ноя- бря 1834 г., № 10,466.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	138
248	Предписаніе, воспрещающее Су- дамъ въ своихъ приговорахъ указывать мѣстности, для выписки въ оныя, по вы- терпѣнн тюремнаго наказа- нія, на жительство осужден- ныхъ преступниковъ.	6 (18) Ноября 1837 г., № 9,844.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	140

Нумеръ бѣжащ ропорядженіи.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
244	Rozporządzenie, aby Prokura- torowie, dla dopilnowania biegu spraw, przeglądali li- sty tychże spraw w Sądach utrzymywane.	23 Paź- dziernika (4 Listo- pada) 1859 r., N.22,399.	Kommissya Sprawiedliwo- ści.	123
245	Rozporządzenie co do utrzy- mywania protokółów posie- dzeń.	30 Maja (11 Czer- wca) 1840 r., N. 5,937.	Kommissya Sprawiedliwo- ści.	131
246	Rozporządzenie względem pro- wadzenia protokółów narad- sądowych w sprawach kar- nych.	1 (13) Listopada 1840 r., N.11,869.	Kommissya Sprawiedli- wości.	135
247	Rozporządzenie polecające, a- by w sentencyach wyroków wyszczególniane były skut- ki kar, na jakie skazani są przestępcy.	27 Li- stopada 1834 r., N.10,466.	Kommissya Sprawiedli- wości.	139
248	Reskrypt zabraniający Sądom oznaczania w wyrokach miejsc, do których skazani, po wycierpieniu kary zam- knięcia, mają być na mie- szkanie odsyłani.	6 (18) Li- stopada 1837 r., N. 9,844.	Kommissya Sprawiedli- wości.	141

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
249	Объясненіе, что во всѣхъ случаяхъ, когда личность обвиняемаго извѣстна и отъ него требуемы были объясненія, необходимо постановлять о немъ приговоръ.	4 (16) Сентября 1841 г., № 10,061.	Правительственная Коммисія Юстиціи.	142
250	Предписаніе о томъ, чтобы въ судебныхъ приговорахъ прописываемы были буквами число постановленія ихъ, срокъ присужденнаго наказанія и день, съ котораго сіе послѣднее считается.	16 (28) Января 1842 г., 13,849.	Правительственная Коммисія Юстиціи.	150
251	Предписаніе о присужденіи карательными Судами вознагражденія за причиненные преступленіемъ убытки.	17 (29) Октября 1842 г., № 11,350.	Правительственная Коммисія Юстиціи.	154
252	Предписаніе Судамъ, чтобы, при временномъ освобожденіи подсудимаго отъ отвѣтственности, постановляли въ приговорахъ о томъ, слѣдуетъ ли отдать его подъ надзоръ полиціи.	2 (14) Юня 1845 г., № 7,188.	Правительственная Коммисія Юстиціи.	158
253	Предписаніе объ изложеніи въ судебныхъ приговорахъ оснований относительно подсудности.	21 Марта (2 Апрѣля) 1851 г., № 5,691.	Правительственная Коммисія Юстиціи.	162

Numer bieżący rozporządzeń.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
249	Objaśnienie, że gdy osoba jest udeterminowana i do tłumaczenia się pociągnięta, wyrok względem niej koniecznie wydanym być winien.	4 (16) Września 1841 r., N.10,061.	Kommissya Sprawiedliwości.	143
250	Reskrypt polecający, aby w wyroku data jego, czas naznaczonej kary i data jej zaczęcia literami były wypisywane.	16 (28) Stycznia 1842 r., N.13,849.	Kommissya Sprawiedliwości.	151
251	Reskrypt polecający Sądom karnym, aby zasądzały wynagrodzenia szkód przestępstwem zrzędzonych.	17 (29) Października 1842 r., N.11,350.	Kommissya Sprawiedliwości.	155
252	Reskrypt zalecający Sądom, aby, przy wyrzeczeniu tymczasowego uwolnienia, stanowiły w wyrokach, czy podsądny ma być pod dozór policyjny oddany.	12 (14) Czerwca 1845 r., N. 7,188.	Kommissya Sprawiedliwości.	159
253	Reskrypt polecający, aby w wyrokach zamieszczać zasady co do właściwości instancyi.	21 Marca (2 Kwietnia) 1851 r., N. 5,691.	Kommissya Sprawiedliwości.	163

Номеръ по порядку.	СО Д Е Р Ж А Н І Е.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой последовало распоряженіе.	Страницы.
254	Предписаніе, объясняющее § 425 II-ой части, и § 467 I-ой части Австрійскаго и § 521 Прусскаго Уставовъ уголовного судопроизводства.	11 (23) Юня 1860 г., N ^o 6,730.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	166
255	Предписаніе объ означеніи въ судебныхъ приговорахъ замѣна наказанія арестантскими ротами заключеніемъ въ рабочемъ домѣ.	11 (23) Февраля 1861 г., N ^o 2,692.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	176
256	Распоряженіе, указывающее порядокъ составленія протоколовъ объ объявленіи приговоровъ.	9 (21) Ноября 1844 г., N ^o 14,971	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	178
257	Предписаніе о сообщеніи Герольдіи приговоровъ, постановленныхъ по дѣламъ о поддѣлкѣ документовъ о происхожденіи.	16 (28) Декабря 1839 г., N ^o 12,708.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	182
258	Предписаніе о томъ, чтобы Суды увѣдомляли Уѣздныхъ Начальниковъ о лицахъ, приговоренныхъ къ лишенію права заниматься торговлею.	21 Сентя- бря (3 Ок- тября) 1850 г., N ^o 14,401.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	184

Номеръ бѣжаго распоряженія.	Т Р Е С Ь.	Дата и Номер.	Вмѣненіе вѣ- дѣ выдающей роз- порядченіе.	Страницы.
254	Reskrypt objaśniający § 425 części II-jej i § 467 części I-jej Proc. krym. austr., oraz § 251 Ordyn. krym. pruskiej.	11 (23) Czerwca 1860 r., N. 6,730.	Kommissya Sprawiedli- wości.	167
255	Reskrypt polecający Sądom oznaczać w wyrokach zamiannę kary rot aresztanckich na zamknięcie w domu roboczym.	11 (23) Lutego 1861 r., N. 2,692.	Kommissya Sprawiedli- wości.	177
256	Rozporządzenie wskazujące sposób spisywania protokółów publikacji wyroków.	9 (21) Listopada 1844 r., N.14,971.	Kommissya Sprawiedliwo- ści.	179
257	Polecenie, aby Sądy komunikowały Heroldyi wyroki wydawane w sprawach o sfałszowanie dowodów legitymacyjnych.	16 (28) Grudnia 1839 r., N.12,708.	Kommissya Sprawiedliwo- ści.	183
258	Polecenie, aby Sądy zawiadamiały Naczelników Powiatowych o osobach skazanych na utratę prawa prowadzenia handlu.	21 Wrze- śnia (3 Paź- dziernika) 1850 r., N.14,401.	Kommissya Sprawiedli- wości.	185

Номеръ по порядку.	СО Д Е Р Ж А Н І Е.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой последовало распоряженіе.	Страница.
259	Предписаніе о томъ, чтобы Суды сообщали Попечительнымъ Совѣтамъ вошедшіе въ законную силу приговоры, коими определено отдать въ пользу благотворительныхъ заведеній вещи въ натурѣ или вырученныя за нихъ деньги.	8 (20) Апрѣля 1852 г., № 5,052.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	186
260	Предписаніе о томъ, чтобы о наложеніи на занимающихся пропинаціоннымъ промысломъ наказаній, влекущихъ за собою лишеніе права на полученіе консенса, Суды увѣдомляли подлежащихъ Уѣздныхъ Начальниковъ.	7 (19) Мая 1860 г., № 7,381.	Правитель- ственная Коммисія Юстиціи.	190
261	Распоряженіе о томъ, чтобы Суды распоряжались о высылкѣ въ мѣстную полицію подеудимыхъ, понесшихъ о- предѣленное наказаніе.	3 Января 1811 г., № 85.	Министръ Полиціи.	194
262	Предписаніе о томъ, чтобы Суды увѣдомляли полицейскія власти о всѣхъ вошедшихъ въ законную силу приговорахъ, касающихся преступниковъ, переданныхъ въ судебное вѣдомство этими властями.	14 Августа 1822 г., № 8,136.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	196

Numer bieżący rozporządzeń	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
259	Polecenie, aby Sady wyroki prawomocne, stanowiące oddanie rzeczy w naturze lub po ich spieniężeniu na korzyść zakładów dobroczynnych, komunikowały Radom Opiekuńczym.	8 (20) Kwietnia 1852 r., N. 5,052.	Kommissya Sprawiedli- wości.	187
260	Polecenie, aby Sady, w razie skazania osób trudniących się zarobkami propinacyj- nemi, na kary stanowiące przeszkodę do uzyskania konsensu, zawiadamiały o tém właściwych Naczelników Powiatowych.	7 (19) Maja 1860 r., N. 7,381.	Kommissya Sprawiedli- wości.	191
261	Rozporządzenie, aby Sady, po wycierpieniu przez skazanych naznaczonej im kary, nakazywały ich odsyłać do miejscowej policyi.	3 Stycz- nia 1811 r., N. 85.	Minister Policyi.	195
262	Polecenie, aby Sady zawiadamiały władze policyjne o wyrokach prawomocnych, wydanych co do przestępstw przez też władze po ukaranie oddanych.	14 Sier- pnia 1822 r., N. 8,136.	Kommissya Sprawiedli- wości.	197

Номеръ по порядку.	СО Д Е Р Ж А Н І Е.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страница.
263	Предписаніе о томъ, чтобы, при сообщеніи-тюремнымъ смотрителямъ постановленій о подсудимыхъ, просившихъ о помилованіи, Суды обозначали день, съ коего наказаніе прекращается, и увѣдомляли о томъ лицъ, удостоившихся помилованія.	27 Декабря 1833 г., № 10,484	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	198
264	Инструкція о томъ, куда и съ какими документами слѣдуетъ отправлять иностранцевъ приговоренныхъ къ высылкѣ за границу, по исполненіи надъ ними наказанія.	28 Марта (9Апрѣля) 1842 г., № 3,432.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	200
265	Распоряженіе о томъ, чтобы Суды, въ случаѣ протеста Прокурора противъ приговора, препровождали дѣло не въ Судъ высшей степени, а къ Прокурору этого Суда.	28 Дека- бря (9Января) 1844/5 г., N.17,138.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	204
266	Предписаніе о томъ, чтобы Суды, сообщая тюремному смотрителю приговоръ, послѣдовавшій о лицѣ, задержанномъ въ слѣдственной тюрьмѣ, вмѣстѣ съ тѣмъ увѣдомляли его, можетъ ли быть этотъ арестантъ переведенъ въ другую тюрьму.	5 (17) Января 1852 г., N.20,773.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	206

Номеръ бѣжаго ропоряджен.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
263	Polecenie, aby Sądy, przesy- łając Nadzorcom więzień postanowienia w drodze ła- ski wydane, wymieniały N.10,484. dzień kończenia się kary i o tém ułaskawionych zawi- adamiały.	27 Gru- dnia 1833 r., N.10,484.	Kommissya Sprawiedli- wości.	199
264	Instrukcja wskazująca jakim władzom i z jakimi dowo- dami należy odsyłać osoby na deportacyą po wycier- pianej karze skazane.	28 Marca (9 Kwie- tnia) 1842 r., N. 3,432.	Kommissya Sprawiedli- wości.	201
265	Rozporządzenie, aby Sądy na przypadek odwołania się Prokuratora od wyroku, przesyłały akta sprawy nie do Sądu wyższego, lecz do Prokuratora przy tymże Są- dzie.	28 Gru- dnia (9 Stycz- nia) 1844/5 r., N.17,138.	Kommissya Sprawiedli- wości.	205
266	Polecenie, aby Sądy, komu- nikując Nadzorcy więzienia wyrok wydany przeciwko osobie zatrzymanej, zawi- adamiały go zarazem, czyli ten aresztant może być do innego więzienia przenie- siony.	5 (17) Stycznia 1852 r., N.20,773.	Kommissya Sprawiedli- wości.	207

Номеръ по порядку.	СО Д Е Р Ж А Н І Е.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страница.
267	Инструкція объ исполненіи приговоровъ и постановленій, послѣдовавшихъ по представленіямъ къ помилованію лицъ, содержащихся въ крѣпостяхъ.	10 (22) Января 1853 г., № 21,413	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	212
268	Предписаніе о немедленномъ исполненіи наказаній, опредѣленныхъ постановленіями, издаваемыми вслѣдствіе прошеній о помилованіи.	4 (16) Февраля 1854 г., № 3,157.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	216
269	Предписаніе Судамъ о высылкѣ малолѣтнихъ арестантовъ въ указанныя для нихъ тюрьмы, гдѣ устроены для нихъ училища.	28 Ноября (10 Декабря) 1858 г., № 23,493.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	220
270	Объясненіе о томъ, что въ устроенныя при тюрьмахъ училища слѣдуетъ отсылать и арестантовъ, имѣющихъ болѣе 14 лѣтъ, если только они не достигли совершеннолѣтія.	10 (22) Сентября 1860 г., № 18,154.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	224
271	Увѣдомленіе одъ изданной Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ инструкціи въ отношеніи порядка преданія церковному покаянію.	19 (31) Декабря 1858 г., № 23,046.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	228

Numer bieżący rozporządzeń.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
267	Instrukcja co do wykonywania wyroków i postanowień w drodze łaski wydanych, na osobach w twierdzach osadzonych.	10 (22) Stycznia 1853 r., N.21,413.	Kommissya Sprawiedli- wości.	213
268	Polecenie wykonywania bezwzględnie kar z postanowień w drodze łaski wydanych.	4 (16) Lutego 1854 r., N. 3,157.	Kommissya Sprawiedli- wości.	217
269	Polecenie Sądom, aby aresztantów nieletnich odsyłały do takich więzień, gdzie urządzone są dla nich szkoły.	28 Listo- pada (10 Gru- dnia) 1858 r., N.23,493.	Kommissya Sprawiedli- wości.	221
270	Objaśnienie, że aresztanci, nawet więcej niż 14 lat wieku mający, ale jeszcze niepełnoletni, do szkółek przy więzieniach urządzonych odsyłani być winni.	10 (22) Września 1860 r., N.18,154.	Kommissya Sprawiedli- wości.	225
271	Zawiadomienie Sądów o wydaniu przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych instrukcyi co do wykonywania pokuty kościelnej, oraz też instrukcyi.	19 (31) Grudnia 1858 r., N.23,046.	Kommissya Sprawiedli- wości.	229

Номеръ по порядку.	СО Д Е Р Ж А Н І Е.	Число и номеръ.	Власть, отъ кото- рой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
272	Распоряженіе о точномъ на основаніи дѣйствующихъ за- коновъ разсмотрѣніи проше- ній о пересмотрѣ оконча- тельныхъ приговоровъ, въ видахъ устраненія проволоч- ки въ приведеніи въ испол- неніе рѣшеній Уголовныхъ Судовъ.	5 (17) Декабря 1862 г., № 22,587.	Правитель- ственная Коммисія Юстиціи.	242
273	Распоряженіе о порядкѣ обя- вленія и исполненія приго- воровъ Уголовныхъ Судовъ въ отношеніи лицъ, кото- рыя выбыли изъ Царства въ Имперію.	15 (27) Апрѣля 1864 г., № 2,895.	Правитель- ственная Коммисія Юстиціи.	246
274	Предписаніе Люблинскому Уго- ловному Суду о снабженіи всякій разъ Войта гмины Ивановское-Село подробною инструкціею о порядкѣ обя- вленія приговоровъ, поста- новленій, вслѣдствіе просьбъ о помилованіи состоявших- ся, и т. п. арестантамъ, со- державшимся въ Ивангород- ской крѣпости.	12 (24) Ноября 1849 г., № 14,941.	Правитель- ственная Коммисія Юстиціи.	250
275	Предписаніе о томъ, какіе до- кументы слѣдуетъ сообщать Губернскимъ Правленіямъ при высылкѣ арестантовъ въ Сибирь.	24 Юня (6 Юля) 1853 г., № 11,632.	Правитель- ственная Коммисія Юстиціи.	252

Numer bieżący rozporządzeń.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
272	Rozporządzenie co do ściśle- go wedle prawa rozpozna- wania prośb o restytucyą, aby usunąć zwłokę w egze- kucyi wyroków karnych.	5 (17) Grudnia 1862 r., N.22,587.	Kommissya Sprawiedliwo- ści.	243
273	Rozporządzenie co do sposo- bu ogłaszania i egzekwo- wania wyroków Sądów kar- nych, na osobach wyszłych z Królestwa do Cesarstwa.	15 (27) Kwietnia 1864 r., N. 2,895.	Kommissya Sprawiedliwo- ści.	247
274	Rozporządzenie, aby Sąd Kry- minalny Lubelski dawał Wójtowi gminy Iwanowskie Siolo szczegółową infor- macyą do każdej czynności ogłoszenia wyroku, posta- nowienia w drodze łaski i t. p. aresztantom zostają- cym w twierdzy Iwango- rod.	12 (24) Listopada 1849 r., N.14,941.	Kommissya Sprawiedli- wości.	251
275	Reskrypt wskazujący Sądom, jakie dowody winny być komunikowane Rządowi Gu- bernialnym przy wysyła- niu aresztantów na Sybe- ryą.	24 Czerw- ca (6 Lipca) 1853 r., N.11,632.	Kommissya Sprawiedli- wości.	253

Номеръ по порядку.	СО Д Е Р Ж А Н І Е.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
276	Увѣдомленіе о томъ, что рас- ходы на проѣздъ членовъ Суда для присутствованія при исполненіи приговора надъ преступниками, осуж- денными къ уголовному на- казанію, имѣютъ быть по- крываемы изъ суммы на про- изводство дѣлъ о бѣдныхъ преступникахъ.	17 (29) Декабря 1857 г., № 19,766.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	254
277	Предписаніе, указывающее фор- му, въ какой слѣдуетъ пред- ставлять въ Отдѣленіе су- дебныхъ переводчиковъ при- говоры о лицахъ, высылае- мыхъ въ Сибирь.	6 (18) Февраля 1858 г., № 17,773.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	256
278	Предписаніе Судамъ отказы- вать просителямъ, ходатай- ствующимъ о вторичномъ представленіи къ помилова- нію, если къ тому не пред- ставляется новыхъ пово- довъ.	12 (24) Октября 1838 г., № 11,356.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	260
279	Предписаніе, указывающее фор- му для составленія протоко- ловъ при объявленіи приго- воровъ и при заявленіи просьбъ о помилованіи и о приложеніи ихъ въ подлин- никъ къ представленіямъ о помилованіи.	29 Ноября (11 Декабря) 1843 г., № 15,568.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	264

Numer bieżący rozporządzeń.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
276	Zawiadomienie Sądów, że ko- szta odbycia zjazdu na o- brzęd egzekucyi wyroku na przestępcach na kary głów- ne skazanych, mają być opłacane z funduszu dla spraw ubogich krymina- listów.	17 (29) Grudnia 1857 r., N.19,766.	Kommissya Sprawiedli- wości.	255
277	Przepisanie formy, w jakiej wyroki co do osób mają- cych być wysłanemi na Sy- berya, do biura tłumaczów winny być składane.	6 (18) Lutego 1858 r., N.17,773.	Kommissya Sprawiedli- wości.	257
278	Reskrypt zalecający Sądom odmawiać prośącym po- wrotnego przedstawienia do łaski, jeśli nowe powody do tego nie istnieją.	12 (24) Paździer- nika 1838 r., N.11,356.	Kommissya Sprawiedliwo- ści.	261
279	Reskrypt przepisujący formę protokółów ogłoszenia wy- roku i odwołania się do łaski, z poleceniem komu- nikowania ich w orygina- łach przy przedstawieniu do łaski.	29 Listo- pada (11 Grud- nia) 1843 r., N.15,568.	Kommissya Sprawiedliwo- ści.	265

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страница.
280	Объясненіе по предмету пред- ставленія преступниковъ изъ дворянскаго сословія къ помилованію.	12 (24) Августа 1843 г., № 10,555.	Главный Дирек- торъ Председа- тельствующій въ Правитель- ственной Ком- мисіи Юстиціи.	268
281	Предписаніе о безотлагатель- номъ представленіи проше- ній арестантовъ о помило- ваніи, хотябы другія лица по тому-же дѣлу обратились съ апелляціонною жалобою въ Судъ высшей инстанціи.	11 (23) Юля 1845 г., № 8,309.	Правитель- ственная Коммисія Юстиціи.	272
282	Предписаніе Судамъ, чтобы, по воспослѣдованіи постано- вленій, состоявшихся вслѣд- ствіе просьбъ подсудимыхъ о помилованіи, они не за- мѣняли опредѣленныхъ на- казаній другими имъ соот- вѣтствующими.	17 (29) Января 1858 г., № 19,041.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	274
283	Постановленіе о распростра- неніи дѣйствія Высочайшаго указа 30 Августа (11 Сен- тября) 1864 года на пре- ступниковъ, несущихъ опре- дѣленное имъ наказаніе.	23 Марта (4Апрѣля) 1865 г., № 12,075.	Высочайшій указъ.	278
284	Распоряженіе о томъ, чтобы дѣла рѣшенныя передаваемы были въ архивъ по опредѣ- леніямъ, постановляемымъ коллегіальнымъ порядкомъ.	2 (14) Марта 1853 г., № 42	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	280

Numer bieżący rozporządzeń.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
280	Objaśnienie w przedmiocie spo- sobu przedstawiania prze- stępców stanu szlacheckie- go do łaski.	12 (24) Sierpnia 1843 r., N.10,555.	Dyrektor Główny Kommissyi Sprawiedli- wości.	269
281	Polęcenie Sądom, aby proś- by aresztantów o łaskę bez- zwłocznie przedstawiały, bez względu choćby inne osoby w tej sprawie do wyż- szej instancyi się odwołały.	11 (23) Lipca 1845 r., N. 8,309.	Kommissya Sprawiedli- wości.	273
282	Rozporządzenie, aby Sądy, po wydaném postanowieniu w drodze łaski, nie zamienia- ły wyrzeczonych kar na inne odpowiednie.	17 (29) Stycznia 1858 r., N.19,041.	Kommissya Sprawiedliwo- ści.	275
283	Postanowienie rozciągające ła- skę z NAJWYŻSZEGO ukazu z dnia 30 Sierpnia (11 Wrze- śnia) 1864 roku do osób karę cierpiących.	23 Marca (4 Kwie- tnia) 1865 r., N.12,075.	Rozkaz NAJ- wyższy.	279
284	Rozporządzenie, aby akta spraw skończonych, za de- cyzyą Sądu, kolegialnie by- ły reponowane.	2 (14) Marca 1853 r., N. 42.	Kommissya Sprawiedli- wości.	281

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
285	Увѣдомленіе Судовъ о сдѣланомъ къ Прокурорамъ распоряженіи относительно строгаго наблюденія за ходомъ дѣлъ, за исполненіемъ приговоровъ и передачею дѣлъ въ архивъ.	23 Октября (4 ноября) 1859 г., № 22,399.	Правительственная Комисія Юстиціи.	282
286	Постановленіе относительно исполненія Высочайшей воли о томъ, чтобы ненужныя дѣла были сожигаемы.	30 Декабря (11 Января) 1838/9 г., N.24,929.	Совѣтъ Управленія.	290
287	Распоряженіе относительно порядка уничтоженія актовъ и бумагъ по оконченнымъ уголовнымъ дѣламъ.	25 Февраля (9 Марта) 1839 г., № 438	Правительственная Комисія Юстиціи.	294
288	Постановленіе о назначеніи для каждаго Уголовнаго Суда 900 рублей ежегодно на расходы по дѣламъ неимущихъ лицъ.	11 Января 1810 г.,	Король Саксонскій, Герцогъ Варшавскій.	300
289	Постановленіе, увеличивающее суммы на издержки по дѣламъ бѣдныхъ уголовныхъ преступниковъ.	30 Марта (11 Апрѣля) 1865 г.	Совѣтъ Управленія.	302

Numer bieżący rozporządzeń.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
285	Zawiadomienie Sądów o wydaném do Prokuratorów rozporządzeniu co do ścisłego kontrolowania biegu spraw, egzekucyi wyroków i repozycyi akt.	23 Października (4 Listopada) 1859 r., N.22,399.	Kommissya Sprawiedliwości.	283
286	Postanowienie co do wykonania woli NAJWYŻSZEJ, aby akta niepotrzebne palić.	30 Grudnia (11 Stycznia) 1838/9 r., N.24,929.	Rada Administracyjna.	291
287	Instrukcja, jak niszczyć akta w ukończonych sprawach kryminalnych.	25 Lutego (9 Marca) 1839 roku, N. 438.	Kommissya Sprawiedliwości.	295
288	Postanowienie wyznaczające dla każdego Sądu Kryminalnego na koszt w sprawach ubogich, kwotę 900 r. s. rocznie.	11 Stycznia 1810 r.,	Król Saski, Książę Warszawski.	301
289	Postanowienie podwyższające fundusz na koszt w sprawach ubogich kryminalistów.	30 Marca (11 Kwietnia) 1865 r.	Rada Administracyjna.	303

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страница.
290	Предписаніе Уголовнымъ Судамъ объ опредѣленіи особыми постановленіями количества расходовъ изъ суммъ на производство дѣлъ бѣдныхъ преступниковъ, представленіи въ томъ разсчетовъ Правительственной Коммисіи Юстиціи и о присужденіи судебными приговорами, по мѣрѣ возможности, возмѣщенія этихъ расходовъ.	5 (17) Марта 1858 г., № 18370/19594	Правитель- ственная Коммисія Юстиціи.	306
291	Постановленіе, освобождающее деревни и усадьбы, расположенныя въ одномильномъ отъ Варшавы разстояніи, отъ доставленія подводъ подъ судебно - медицинскіе сѣзды.	7 (19) Декабря 1855 г., № 7,379.	Совѣтъ Управленія.	316
292	Росписаніе селеній и посадовъ, состоящихъ въ 7 верстномъ районѣ отъ черты города Варшавы.	1 (13) Декабря 1856 г.,	Варшавское Губернское Правленіе.	324
293	Распоряженіе о порядкѣ вызова въ Судъ нижнихъ чиновъ Жандармскихъ Командъ для показаній по дѣламъ и о порядкѣ выдачи имъ поверстныхъ денегъ.	29 Июля (10 Августа) 1866 г., № 7,470.	Правитель- ственная Коммисія Юстиціи.	334

Номеръ бѣглаго распоряженія.	Т Р Е Ś Ć.	Дата и Numer.	Вмѣненіе вла- ды выдающей роз- порядженіе.	Страница.
290	Reskrypt zalecający Sądom Kryminalnym, aby przez decyzje ustanawiały należytość z funduszu na sprawy ubogich kryminalistów, aby rachunki Komisji Rządowej Sprawiedliwości składały i wyrokami zwrot ich od obwinionych zasądzały.	5 (17) Marca 1858 r., N. 18370/19594.	Komisja Sprawiedli- wości.	307
291	Postanowienie uwalniające wsie i osady w obrębie jednomyliwym od Warszawy leżące od dostarczania podwód na zjazdy sądowo-lekarskie.	7 (19) Grudnia 1855 r., N. 7,379.	Rada Admini- nistracyjna.	317
292	Wykaz wsi i osad składających obręb jednomyliwy miasta Warszawy.	1 (13) Grudnia 1856 ro- ku.	Rząd Guber- nialny War- szawski.	325
293	Rozporządzenie wskazujące sposób i przypadki w jakich Sądy mają powoływać niższych stopni Żandarmów do składania zeznań, oraz jak im wypłacać kosztą podróży.	29 Lipca (10 Sier- pnia) 1866 r., N. 7,470.	Komisja Sprawiedli- wości.	335

Номеръ по порядку.	СО Д Е Р Ж А Н И Е.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой последовало распоряженіе.	Страница.
294	Распоряженіе о томъ, что судебные Возные должны представлять, для приобщенія къ дѣлу, расчеты причитающагося имъ вознагражденія за врученіе повѣстокъ лицамъ вызываемымъ въ Судъ для свидѣтельскихъ показаній, и ожидать присужденія этихъ денегъ при рѣшеніи дѣла.	30 Августа 1831 г., N ^o 6,449.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	340
295	Распоряженіе о томъ, чтобы Суды, при рѣшеніи дѣлъ, присуждали въ пользу свидѣтелей и Возныхъ причитающіяся имъ деньги и обѣ уплатѣ таковыхъ требовали удостовѣренія прежде передачи дѣла въ архивъ.	11 (23) Ноября 1844 г., N ^o 1,991.	Правитель- ственная Коммисія Юстиціи.	342
296	Предписаніе о томъ, чтобы судебныя издержки, причитающіяся отъ лицъ несостоятельныхъ, слагаемы были Судами со счетовъ тотчасъ по постановленіи приговоровъ.	4 Сентяб- 1823 г., N ^o 9,723.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	346
297	Предписаніе, въ коемъ излагаются правила объ исчисленіи въ приговорахъ судебныхъ издержекъ.	25 Февра- ля (9 Марта) 1843 г., N ^o 284.	Правитель- ственная Коммисія Юстиціи.	348

Numer bieżący rozporządzeń.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
294	Rozporządzenie, aby woźni likwidacye należytości za wręcenie wezwań do Sądu po świadków, składali do akt i oczekiwali na zasądzenie takowych wyrokiem.	30 Sier- pnia 1831 r., N. 6,449.	Kommissya Sprawiedli- wości.	341
295	Rozporządzenie, aby Sądy należności świadkom i wolnym przypadające zasądzały przed zreponowaniem akt i dowód na zapłacenie ich od stron skazanych ścigały.	11 (23) Listopada 1844 r., N. 1,991.	Kommissya Sprawiedli- wości.	343
296	Reskrypt polecający Sądom, aby koszta sądowe, przynależne od osób niemających funduszu, zaraz przy zawyrokowaniu umarzały.	4 Wrze- śnia 1823 r., N. 9,723.	Kommissya Sprawiedliwo- ści.	347
297	Reskrypt wskazujący Sądom przepisy do ustanawiania wyrokami kosztów sądowych.	25 Lutego (9 Marca) 1843 r., 28 N. 4.	Kommissya Sprawiedliwo- ści.	349

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страница.
298	Распоряженіе о присужденіи въ пользу казны издержекъ на припечатаніе объявленій, помѣщаемыхъ въ газетахъ по требованіямъ Судовъ уголовнаго вѣдомства.	23 Ноября (5 Декабря) 1845 г., № 1241/44654	Правитель- ственная Ком- мисія Внутрен- нихъ и Духов- ныхъ Дѣлъ.	354
299	Распоряженіе относительно присужденія въ пользу казны денегъ, употребленныхъ на вознагражденіе экпертовъ.	11 (23) Іюня 1852 г., № 8,878.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	358
300	Предписаніе Судамъ объ оказываніи ими содѣйствія къ допущенію жандармскихъ офицеровъ по ихъ требованію, къ секретному или гласному объясненію съ арестантами.	16 Іюня 1827 г., № 6,259.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	364
301	Распоряженіе о томъ, чтобы Суды, для присутствованія при чрезвычайныхъ ревизіяхъ тюремъ, приглашали административныхъ чиновниковъ, и чтобы взаимно приглашенные сими послѣдними члены Суда не отказывали присутствовать при такихъ ревизіяхъ.	22 Апрѣля 1833 г., № 3,204.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	366

Numer bieżący rozporządzeń	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
298	Rozporządzenie, aby Sądy przysądzały Skarbowi kosztą ogłoszeń w gazetach, zamieszczanych na żądanie Sądów karnych.	23 Listopada (5 Grudnia) 1845 r., N. 1241/44654.	Kommissya Rządowa Spraw We- wnętrznych i Duchownych.	355
299	Rozporządzenie co do zasadzania Skarbowi kosztów awansowanych biegłym z funduszów skarbowych.	11 (23) Czerwca 1852 r., N. 8,878.	Kommissya Sprawiedli- wości.	359
300	Polecenie Sądom, aby na żądanie oficerów żandarmeryi ułatwiały im rozmówienie się sekretne lub jawne z aresztantami.	16 Czerwca 1827 r., N. 6,259.	Kommissya Sprawiedli- wości.	365
301	Rozporządzenie, aby Sądy do nadzwyczajnych rewizyj więzień wzywały urzędników administracyjnych i nawzajem na ich wezwanie asystency nie odmawiały.	22 Kwie- tnia 1833 r., N. 3,204.	Kommissya Sprawiedli- wości.	367

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страница.
302	Предписаніе о томъ, чтобы Прокуроры при Гражданскихъ Трибуналахъ въ Калишѣ, Радомѣ и Ломжѣ производили ревизію мѣстныхъ тюремъ.	8 (20) Августа 1838 г., № 8,788.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	368
303	Предписаніе Судамъ сносить съ Губернскими Правленіями относительно необходимости перевода арестантовъ изъ одной тюрьмы въ другую.	5 (17) Сентября 1855 г., № 16,653.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	370
304	Постановленіе о порядкѣ свидѣтельствующаго арестантовъ отправляемыхъ въ арестантскія роты.	27 Сентя- бря (9 Октября) 1860 г., № 21,948.	Совѣтъ Управленія.	372
305	Предписаніе Судамъ, чтобы въ выпискахъ изъ приговоровъ и опредѣленій помѣщаемы были вполнѣ заключенія Прокурора.	15 Марта 1820 г., № 2,740.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	380
306	Наставленіе, что именно должны заключать въ себѣ выдаваемые Уголовными Судами копии приговоровъ.	27 Февраля (11 Марта) 1846 г., № 4,474.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	382

Numer bieżący rozporządzeń.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
302	Polecenie, aby Prokuratorowie przy Trybunałach Cywilnych w Kaliszu, Radomiu i Łomży odbywali rewizye więzień miejscowych.	8 (20) Sierpnia 1838 r., N.8,788.	Kommissya Sprawiedli- wości.	369
303	Polecenie, aby Sądy zносиły się z Rządami Gubernialnymi co do potrzeby przeprowadzania więźni z jednego więzienia do drugiego.	5 (17) Września 1855 r., N.16,653.	Kommissya Sprawiedli- wości.	371
304	Postanowienie o kwalifikowaniu aresztantów do rot areztanckich.	27 Wrze- śnia (9 Paź- dziernika) 1860 r., N.21,948.	Rada Admini- stracyjna.	373
305	Reskrypt polecający Sądom, aby w wypisach wyroków i decyzji zamieszczały w całej osnowie wnioski Prokuratora.	15 Marca 1820 r., N.2,740.	Kommissya Sprawiedli- wości.	381
306	Objaśnienie co w wypisach wyroków przez Sądy karne wydawanych, ma być zamieszczaném.	27 Lutego (11 Mar- ca) 1846 r., N.4,474.	Kommissya Sprawiedliwo- ści.	383

Номеръ по порядку.	СО Д Е Р Ж А Н І Е.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой последовало распоряженіе.	Страница.
307	Наставленіе Судамъ относительно выдачи выписокъ изъ приговоровъ, копій съ актовъ и документовъ, а равно свидѣтельствъ о несостояннѣ подѣ судомъ.	7 (19) Мая 1855 г. № 11,828.	Правительственная Комисія Юстиціи.	384
308	Распоряженіе о порядкѣ распределенія дѣлъ въ Судахъ.	30 Сентября (12 Октября) 1844 г., N.14,010.	Правительственная Комисія Юстиціи.	386
309	Предписаніе о томъ, чтобы полицейскія судебныя мѣста, тотчасъ по обнаруженіи сущности преступленія, постановляли опредѣленіе о личномъ задержаніи обвиняемаго.	4 Ноября 1811 г., N. 13,660.	Министръ Юстиціи.	392
310	Предписаніе о томъ, чтобы члены полицейскихъ судебныхъ мѣстъ отправлялись на мѣсто происшествія для производства слѣдствій только въ необходимыхъ случаяхъ.	27 Іюля 1812 г., N. 21,567	Министръ Юстиціи.	394
311	Распоряженіе о принятіи мѣръ къ скорѣйшему производству дѣлъ арестантскихъ и внесеніи ихъ на рѣшеніе преимущественно передъ прочими дѣлами.	17 (29) Мая 1845 г., N. 7,681.	Правительственная Комисія Юстиціи.	396

Нумеръ бібліотечнаго розпорядженія.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
307	Instrukcyja co do wydawania wyciągów wyroków, kopij z akt i innych dowodów, oraz świadectw niekaralności.	7 (19) Maja 1855 r., N.11,828.	Kommissya Sprawiedliwości.	385
308	Rozporządzenie co do rozdziału spraw między referentów.	30 Września (12 Października) 1844 r., N.14,010.	Kommissya Sprawiedliwości.	387
309	Reskrypt polecający Sądom Policyjnym, aby poustawnieniu istoty czynu, niezwłocznie wydawały decyzje, czy i o ile potrzeba aresztować obwinionego.	4 Listopada 1811 r., N.13,660.	Minister Sprawiedliwości.	393
310	Reskrypt zalecający, aby Sądy Policyjne na miejsce wypadku tylko w razach koniecznych na śledztwo zjeżdżały.	27 Lipca 1812 r., N.21,567.	Minister Sprawiedliwości.	395
311	Reskrypt zalecający, aby Sądy w sprawach osób aresztowanych jak najspieszniej śledztwo prowadziły i do wyrokowania przed innemi sprawami przystępowały.	17 (29) Maja 1845 r., N.7,681.	Kommissya Sprawiedliwości.	397

Номеръ по порядку.	СО Д Е Р Ж А Н І Е.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
312	Распоряженіе о томъ, чтобы Суды Простой Полиціи од- новременно съ отправкою въ Исправительный Судъ а- рестантовъ препровождали и дѣла о нихъ.	27 Сентября (9 Октя- бря) 1845 г., N.13,668.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	400
313	Распоряженіе о томъ, чтобы Суды Простой Полиціи, по дѣламъ лицъ, содержащихся въ detenціонныхъ арестахъ, производили первоначальное исслѣдованіе отнюдь не поз- же 8 дней.	21 Сентября (3 Октя- бря) 1846 г., N° 9,888.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	402
314	Распоряженіе о томъ, чтобы обясненія о причинахъ продержанія посядимыхъ въ detenціонномъ арестѣ, требуемы были отъ Судовъ Простой Полиціи въ такихъ лишь случаяхъ, когда аре- стантъ содержится болѣе 30 дней.	24 Мая (5 Іюня) 1848 г., N° 4,237.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	406
315	Распоряженіе о томъ чтобы въ городахъ, гдѣ существуютъ слѣдственные тюрьмы, аре- станты не были отсылаемы въ detenціонные аресты, а прямо въ тюремныя помѣ- щенія.	2 (14) Января 1861 г., N.25,823.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	408

Numer bieżący rozporządzeń.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
312	Reskrypt zalecający, aby Są- dy Policyjne akta spraw jednocześnie z aresztantami do Sądu Poprawczego od- syłały.	27 Wrze- śnia (9 Paź- dziernika) 1845 r., N.13,668.	Kommissya Sprawiedli- wości.	401
313	Rozporządzenie, aby Sądy Po- licyjne obwinionych, zatrzy- manych w areszcie deten- cyjnym, w ciągu dni ośmiu załatwiały.	21 Wrze- śnia (3 Paź- dziernika) 1846 r., N. 9,888.	Kommissya Sprawiedli- wości.	403
314	Reskrypt nakazujący ściagać od Sądów Policyjnych u- sprawiedliwienie przyczyny przetrzymania aresztanta w areszcie detencyjnym w ta- kich tylko razach, gdy ta- kowe trwało dłużej nad dni 30.	24 Maja (5 Czerw- ca) 1848 r., N.4,237.	Kommissya Sprawiedli- wości.	407
315	Rozporządzenie, aby Sądy Po- licyjne w tych miejscach, gdzie są domy badań, od- syłały aresztantów do tych- że domów badań, a nie do aresztów detencyjnych.	2 (14) Stycznia 1861 r., N.25,823.	Kommissya Sprawiedli- wości.	409

Номеръ по порядку.	СО Д Е Р Ж А Н І Е.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страница.
316	Инструкція о порядкѣ произ- водства уголовныхъ дѣлъ.	25 Ноября (7 Декабр.) 1836 г., № 8035/9082	Правитель- ственная Коммисія Юстиціи.	412
317	Распоряженіе объ откоманди- рованіи Ассесора Суда Ис- правительной Полиціи для производства дѣлъ въ Су- дномъ Отдѣленіи Варшав- ской Полиціи.	19 Апрѣ- ля 1830 г., № 3,825.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	436
318	Инструкція Ассесору Суда Ис- правительной Полиціи отно- сительно производства дѣлъ слѣдственныхъ при Варшав- скомъ Муниципальномъ Управленіи.	16 Декабря 1831 г., № 13,113.	Уголовный Судъ Мазовец- каго и Калиш- скаго Воеводства.	438
319	Постановленіе, распространяю- щее предѣлы власти Поли- цейско-Суднаго Отдѣленія при Варшавскомъ Оберъ-По- лиціймейстерѣ, въ отноше- ніи присужденія празднопа- тающихъ лицъ въ работ- ный домъ.	12 (24) Мая 1853 г.	Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ.	442
320	Инструкція, измѣняющая отча- сти прежній порядокъ про- изводства дѣлъ въ Варшав- скомъ Судно-Полицейскомъ Отдѣленіи.	11 (23) Декабря 1862 г., № 53,244.	Предсѣдатель Уголовнаго Су- да Варшавской Губерніи.	446

Номеръ бѣзъ ропорядка.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
316	Instrukcja do postępowania w sprawach karnych.	25 Listo- pada (7 Gru- dnia) 1836 r., N. 8035/9082.	Kommissya Sprawiedli- wości.	413
317	Rozporządzenie przeznaczają- ce Assesora Sądu Popraw- czego do biura Policyi mia- sta Warszawy.	19 Kwie- tnia 1830 r., N. 3,825.	Kommissya Sprawiedli- wości.	437
318	Instrukcja wskazująca sposób postępowania w śledztwach przez Assesora Sądu Popraw- czego przy Urzędzie Muni- cypalnym miasta Warsza- wy prowadzonych.	16 Gru- dnia 1831 r., N. 13,113.	Sąd Sprawie- dliwości Kry- minalnej Wo- jewództw Ma- zowieckiego i Kaliskiego.	439
319	Postanowienie rozszerzające atrybucye Wydziału Sąd- wo-Policyjnego przy Ober- policmajstrze miasta War- szawy co do oddawania włó- częgów do domu przytułku i pracy.	12 (24) Maja 1853 r.	Namiestnik w Królestwie Polskiem.	443
320	Instrukcja prostująca dotych- czasowy sposób postępow- ania sądowego w sprawach do Wydziału Sądowo-Poli- cyjnego w Warszawie na- leżących.	11 (23) Grudnia 1862 r., N. 53,244.	Prezes Sądu Kryminalnego Gubernii War- szawskiej.	447

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ кото- рой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
321	Повелѣніе о подверженіи вѣ- домству военныхъ Судовъ дѣлъ о государственныхъ преступленіяхъ.	11 (23) Апрѣля 1833 г.	Высочайшій указъ.	452
322	Предписаніе о томъ, чтобы Су- ды, въ случаѣ совокупныхъ обвиненій въ политическихъ и другихъ преступленіяхъ, не входя въ разбирательство политическаго дѣла, переда- вали оное Военному Началь- нику для изпрошенія раз- рѣшенія Намѣстника.	26 Октя- бря (7 Ноября) 1851 г., № 8,348.	Намѣстникъ въ Царствѣ Поль- скомъ.	454
323	Предписаніе о томъ, чтобы дѣ- ла о политическихъ престу- пленіяхъ представлять, вмѣ- стѣ съ краткою выпискою, непосредственно въ Канце- лярію Намѣстника.	7 (19) Августа 1858 г., № 8,476.	Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ.	458
324	Предписаніе, чтобы дѣла по политическимъ предметамъ препровождаясь были впредь Судами въ Управление Гене- ралъ-Полиціймейстера.	6 (18) Января 1865 г., № 236.	Собственная Канцелярія Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ.	460
325	Распоряженіе о томъ, чтобы арестованные военные день- щики отсылаемы были Су- дами къ военнымъ началь- ствамъ съ изясненіемъ со- вершеннаго ими преступле- нія.	3 Июня 1820 г., № 5,458.	Правитель- ственная Коммисія Юстиціи.	462

Numer bieżący rozporządzeń.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
321	Rozkaz oddający sprawy o zbrodnie stanu pod rozpo- znanie Sądów wojennych.	11 (23) Kwietnia 1833 r.	Ukaz NAJ- wyższy.	453
322	Polecenie, aby w razie zbie- gu zarzutów o polityczne i inne przestępstwa, Sądy nie dotyczyły przedmiotu politycznego, lecz komuni- kowały akta Naczelnikom Wojennym dla wyjednanania decyzji Namiestnika.	26 Paź- dziernika 1851 r., N. 8,348.	Namiestnik w Królestwie Polskiem.	455
323	Rozporządzenie, aby akta spraw o przestępstwa poli- tyczne przysyłać z krótką relacją bezpośrednio do biura Namiestnika.	7 (19) Sierpnia 1858 r., N. 8,476.	Namiestnik w Królestwie Polskiem.	459
324	Rozporządzenie zalecające Są- dom, aby akta w przed- miotach politycznych prze- syłały do Zarządu Jenerał- Policmajstra.	6 (18) Stycznia 1865 r., N. 236.	Kancelarya Przyboczna Namiestnika w Królestwie Polskiem.	461
325	Rozporządzenie, aby Sądy do- stawionych sobie deńszczy- ków, jako obwinionych o przestępstwo, odsyłały z o- pisaniem ciężącego ich za- rzutu władzom wojskowym.	3 Czerwca 1820 r., N. 5,458.	Kommissya Sprawiedliwo- ści.	463

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
326	Распоряженіе, указывающее по- рядокъ принесенія жалобъ на лицъ военного вѣдом- ства.	19 (31) Юля 1832 г., № 7,298.	Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ.	464
327	Постановленіе о подсудности воинскихъ чиновъ бывшей Польской арміи, состоящихъ въ военной службѣ или поль- зующихся пособіемъ отъ ка- зны, военному Суду.	26 Авгу- ста (7 Сентя- бря) 1832 г.	Совѣтъ Управленія.	472
328	Объявленіе Высочайшей воли о томъ, что нижніе воинскіе чины, по преступленіямъ, совершеннымъ ими до от- дачи въ военную службу, предаются военному Суду.	19 Ноября (1 Декабря) 1836 г., N.12,621.	Правитель- ственная Коммисія Юстиціи.	476
329	Распоряженіе о порядкѣ судо- производства и опредѣленія наказаній по дѣламъ о пре- ступленіяхъ и проступкахъ нижнихъ чиновъ Варшавской Пожарной Команды.	23 Ноября (5 Декабря) 1836 г., N.12,547.	Правитель- ственная Коммисія Юстиціи.	478
330	Постановленіе о подсудности лицъ гражданскаго вѣдом- ства, оказавшихъ сопротив- леніе рядовому или воин- ской командѣ, во время ис- полненія ими обязанностей службы.	1 (13) Юня 1845 г.	Совѣтъ Управленія.	482

Numer bieżący rozporządzeń	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
326	Rozporządzenie wskazujące drogę uzalania się na woj- skowych.	19 (31) Lipca 1832 r., N. 7,298.	Namiestnik w Królestwie Polskiem.	465
327	Postanowienie poddające by- łych wojskowych polskich, o ile ci w służbie wojsko- wej zostają lub pobierają wsparcie od Rządu, odpo- wiedzialności przed Sąda- mi wojennymi.	26 Sier- pnia (7 Wrze- śnia) 1832 r.	Rada Admini- stracyjna.	473
328	Objawienie woli Najwyższej, że wojskowi niższych sto- pni w zarzutach przestępstw przed wejściem ich do woj- ska spełnionych, mają być oddawani pod Sąd wojenny.	19 Listo- pada (1 Gru- dnia) 1836 r., N.12,621.	Kommissya Sprawiedli- wości.	477
329	Rozporządzenie co do karalno- ści osób niższego stopnia zo- stających w Warszawskiej Pożarniej Komendzie.	23 Listo- pada (5 Gru- dnia) 1836 r., N.12,547.	Kommissya Sprawiedli- wości.	479
330	Postanowienie o właściwości Sądu w razie targnięcia się na pojedynczego żołnierza lub na oddział wojska, w czasie wykonywania przez nich obowiązków służby.	1 (13) Czerwca 1845 r.	Rada Admini- stracyjna.	483

Номеръ по порядку.	СО Д Е Р Ж А Н І Е.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой последовало распоряженіе.	Страница.
331	Постановленіе о преданіи военнымъ Судамъ дѣлъ о насильственныхъ нападеніяхъ на почты.	14 (26) Юня 1857 г.	Совѣтъ Управленія.	484
332	Исключеніе нѣкоторыхъ преступленій, имѣющихъ политическій характеръ изъ подѣлъ вѣдомства обыкновенныхъ карательныхъ Судовъ.	2 (14) Октября 1861 г., N. 1,625.	Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ.	486
333	Распоряженіе о томъ, чтобы Суды Исправительной Полиціи, въ случаѣ подсудности дѣла военному Суду, постановляли о семъ мотивированныя опредѣленія и передавали таковыя на усмотрѣніе Уголовнаго Суда.	15 (27) Сентября 1847 г. N.15,531.	Правитель- ственная Ком- мисія Юстиціи.	494
334	Постановленіе, о распространеніи на Царство дѣйствія правилъ, изданныхъ въ Имперіи Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ, относительно преданія военному Суду лицъ гражданскаго вѣдомства.	15 (27) Февраля 1862 г., N. 8,102.	Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ.	496
335	Распоряженіе о томъ, чтобы приговоры по дѣламъ о незаконномъ содержаніи оружія препровождаемы были Судами вмѣстѣ съ дѣломъ въ Канцелярію Намѣстника Царства.	24 Фев- раля (8 Марта) 1859 г., N. 1,435.	Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ.	500

Нумеръ бieżący rozporządzeń.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
331	Postanowienie oddające sprawy o gwałtowny napad na poczty, pod Sądy wojenne.	14 (26) Czerwca 1857 r.	Rada Admini- stracyjna.	485
332	Wyłączenie niektórych przestępstw, jeżeli mają charakter polityczny, z pod rozpoznania zwyczajnych Sądów karnych.	2 (14) Paździer- nika 1861 r., N. 1,625.	Namiestnik w Królestwie Polskiem.	487
333	Rozporządzenie, aby Sądy Policyi Poprawczej wydawały decyzje motywowane na odstąpienie sprawy Sądowi wojennym i takowe Sądowi Kryminalnym do rozpoznania przedstawiały.	15 (27) Września 1847 r., N.15,531.	Kommissya Sprawiedliwo- ści.	495
334	Postanowienie wprowadzające do Królestwa rozporządzenie objęte cyrkularzem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Cesarstwa co do oddawania pod Sąd wojenny osób cywilnych.	15 (27) Lutego 1862 r., N. 8,102.	Namiestnik w Królestwie Polskiem.	497
335	Rozporządzenie, aby Sądy wyroki wydane w sprawach o posiadanie broni, przesyłały wraz z aktami do biura Namiestnika Królestwa.	24 Lutego (8 Marca) 1859 r., N. 1,435.	Namiestnik w Królestwie Polskiem.	501

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой последовало распоряженіе.	Страница.
336	О порядкѣ представленія Судами Намѣстнику рѣшеній первой инстанціи по дѣламъ о незаконномъ содержаніи оружія.	6 (18) Мая 1860 г., N. 5,788.	Правительственная Комисія Юстиціи.	502
337	Распоряженіе о томъ, чтобы Суды, при производствѣ дѣлъ о содержаніи безъ дозволенія оружія, сносились съ Начальниками Жандармскихъ Командъ относительно производства обыска.	10 (22) Мая 1861 г., N. 8,738.	Правительственная Комисія Юстиціи.	504
338	Распоряженіе о томъ, что по дѣламъ объ укрывательствѣ оружія Суды обязаны представлять въ Управление Генералъ Полиціймейстера окончательные приговоры съ краткимъ извлеченіемъ изъ дѣла.	31 Июля (12 Августа) 1865 г., N. 10045/24281	Управление Генералъ-Полиціймейстера въ Царствѣ Польскомъ.	508

Numer bieżący rozporządzeń.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
336	O sposobie przedstawiania Namiestnikowi wyroków wydanych w I-jej instancji w sprawach o posiadanie broni.	6 (18) Maja 1860 r., N. 5,788.	Kommissya Sprawiedliwości.	503
337	Rozporządzenie, aby Sądy, w celu odbycia rewizji u osób o posiadanie broni obwinionych, znosiły się z Naczelnikami Komend Żandarmskich.	10 (22) Maja 1861 r., N. 8,738.	Kommissya Sprawiedliwości.	505
338	Rozporządzenie, iżby Sądy w sprawach o posiadanie broni, przesyłały do biura Jenerał-Policmajstra wyroki ostateczne wraz z krótkim opisem stanu sprawy.	31 Lipca (12 Sierpnia) 1865 r., N. 10045/24281.	Zarząd Jenerał-Policmajstra w Królestwie Polskiem.	509

ПОСТАНОВЛЕНИЯ,

ОТНОСЯЩИЯСЯ

КЪ УЧРЕЖДЕНІЮ УГОЛОВНЫХЪ СУДОВЪ.

PRZEPISY

DOTYCZĄCE

ORGANIZACYI SĄDOWNICTWA KARNEGO.

№ 229.

Предписание Судамъ, чтобы докладъ дѣлъ, оскорбляющихъ приличіе, и предосудительныхъ для нравственности, происходилъ при закрытыхъ дверяхъ.

(3 (15) Апрѣля 1837 г.)

Царскимъ Прокурорамъ при Уголовныхъ Судахъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Коммисія Юстиціи замѣтила, что нѣкоторые Помощники Прокуроровъ при Судахъ Исправительной Полиціи, въ рапортахъ, представляемыхъ ими на основаніи предписанія отъ 26 Февраля (9 Марта) прошлаго года, за N. 2,392, излагаютъ со всею подробностью сущность преступленія, о которомъ производится въ Судѣ уголовное дѣло.

Такъ какъ въ подобныхъ рапортахъ повтореніе второй графы, отнимая у Канцеляріи время, представляется рѣшительно излишнимъ, то Правительственная Коммисія Юстиціи сочла необходимымъ вмѣнить, какъ Царскимъ Прокурорамъ лично, такъ и подвѣдомственнымъ имъ Помощникамъ ихъ, въ обязанность, помѣщать впредъ во второй графѣ рапорта содержаніе преслѣдуемаго преступнаго дѣянія по такимъ лишь дѣламъ, о коихъ они доносятъ въ первый разъ. Въ послѣдующихъ же рапортахъ по тому же дѣлу, достаточно будетъ помѣщать имя и фамилію подсудимаго, а въ отношеніи самой сущности дѣянія ссылаться на число и номеръ перваго представленнаго по тому же дѣлу рапорта.

Сверхъ того, Коммисія, принявъ во вниманіе, что нѣкоторые, хотя и рѣдко повторяющіяся преступленія бываютъ столь неприличны и соблазнительны для слушателей, что самое сло-

№ 229.

Reskrypt polecający Sądom, aby sprawy obrażające przyzwoitość i gorszące, wprowadzane były przy drzwiach zamkniętych.

(d. 3 (15) Kwietnia 1837 r.)

do

Prokuratorów Królewskich przy Sądach Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Dostrzegła Kommissya Rządowa, iż niektórzy Podprokuratorowie przy Sądach Poprawczych często powtarzają w raportach, na skutek reskryptu z dnia 26 Lutego (9 Marca) r. z., Nr. 2,392, składanych, w całej rozciągłości treść zaszłego czynu, względem którego w Sądzie toczy się sprawa.

Ponieważ tym sposobem w składanych raportach powtarzanie drugiej rubryki, zabierając czas kancelaryi, żadnej nie przynosi korzyści, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości widzi potrzebę polecić Prokuratorom Królewskim, aby, tak sami, jak i podwładni Podprokuratorowie, w drugiej rubryce raportu zamieszczali nadal treść zaskarżonego czynu w takich tylko sprawach, o których po raz pierwszy raportują. W następnych zaś raportach co do téj samej sprawy składanych, dosyć będzie zamieścić imię i nazwisko obwinionego, a co do treści czynu odwoływać się do daty i numeru pierwszego o nięj złożonego raportu.

Nadto, gdy niektóre nadzwyczajne czyny, aczkolwiek bardzo rzadko się wydarzające, tak bywają sprostnemi i gorszemi ucho słuchających, iż samo ich wysłowienie już jest obra-

весное ихъ изложеніе оскорбляетъ приличіе и нравственность, каковы напр. богохуленіе, порицаніе вѣры, неуваженіе священной особы Государя и т. п., поручаетъ, какъ Царскому Прокурору, такъ и Помощникамъ Прокуроровъ при Судахъ Исправительной Полиціи, имѣть наблюденіе и предлагать Судамъ, чтобы докладъ и пренія по дѣламъ объ означенныхъ преступленіяхъ происходили при закрытыхъ дверяхъ, а равно настаивать объ усиленіи мѣры наказаній за этого рода соблазнительныя преступленія.

Варшава, 3 (15) Апрѣля 1837 года.

Главный Директоръ, (подписано) *Коссецкій*.

N. 3,256.

N° 230.

Распоряженіе о порядкѣ составленія докладовъ по дѣламъ уголовнымъ и исправительнымъ.

(1 (13) Декабря 1866 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Доклады по дѣламъ о преступленіяхъ и проступкахъ, на основаніи правилъ Прускаго уголовного судопроизводства (§ 488, 491, 494), должны быть составляемы въ формѣ рѣшенія, какъ первоначальное мнѣніе по дѣлу, изъявленное письменно. Но законодатель не имѣлъ вовсе въ виду стѣснять докладчика предписаніемъ употреблять непременно такую, а не иную форму, напротивъ того, онъ положительно предусматриваетъ (§ 495, 498), что указанная имъ форма можетъ иногда

за przyzwitości i moralnych uczuć, jakeimi są szczególnie błążnierstwa przeciwko Bogu i religii, nieuszanowanie osoby Panującego i t. p., przeto wypada, aby tak Prokurator Królewski, jak i Podprokuratorowie przy Sądach Poprawczych, przestrzegali i wnosili do Sądu, iżby wprowadzenie tego rodzaju spraw rzadkich odbywało się przy zamkniętych drzwiach, oraz aby nastawali w miarę gorszących przestępstw o surowsze za nie kary.

w Warszawie, dnia 3 (15) Kwietnia 1837 roku.

Dyrektor Główny, (podpisano) *Kossecki*.

Nr. 3,256.

N° 230.

Rozporządzenie wskazujące formę, w jakiej relacje w sprawach karnych mają być sporządzane.

(d. 1 (13) Grudnia 1866 r.)

do

wszystkich Sądów karnych Królestwa.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Relacja w sprawie karnej, podług myśli procedury pruskiej (§§ 488, 491, 494), powinna być sporządzana w formie wyroku, jako pierwsze zdanie w sprawie, wynurzone na piśmie. Jednakże prawodawca nie chciał krępować referenta wymaganiem koniecznie takiej, a nie innej formy. Wyraźnie owszem przewiduje (§§ 495, 498), że ta, jaką przepisał, może niekiedy okazać się nieprzydatną i upoważnia referenta do

оказаться непримѣнимою и предоставляет докладчику составлять докладъ въ такой формѣ, какая, по свойству дѣла, признана имъ будеть соотвѣтственною.

Въ виду дѣйствующаго Королевскаго постановленія 26 Юля 1810 года, докладъ не можетъ быть, конечно, составляемъ въ формѣ рѣшенія, въ строгомъ смыслѣ, потому, что, на основаніи этого постановленія, производство оканчивается не прежде, какъ въ засѣданіи Суда, при слушаніи дѣла, когда подсудимый, изустнымъ объясненіемъ, можетъ, въ нѣкоторыхъ случаяхъ, совершенно измѣнить личный взглядъ докладчика, почерпавшаго свои выводы изъ слѣдствія. Сверхъ того докладчикъ только въ судебномъ засѣданіи узнаетъ объ основаніяхъ защиты и заключеніяхъ Прокурора, составляющихъ необходимое условіе рѣшенія. За всеѣмъ тѣмъ однакожъ, правило прусскаго судопроизводства, требующее изложенія доклада въ формѣ рѣшенія, было придумано какъ нельзя болѣе кстати; потому что, по правиламъ логики, тотъ, кто желаетъ дать другимъ понятіе о какомъ либо событіи, самъ долженъ ясно понимать оное; слѣдовательно, кто изготавляетъ докладъ по дѣлу для слушанія въ Судѣ, долженъ самъ имѣть о предметѣ дѣла ясное и отчетливое понятіе, именно такое, какое требуется для опредѣленія наказанія. Поэтому, въ принципѣ, никто не долженъ заниматься составленіемъ доклада, кромѣ Членовъ Суда.

Въ этомъ отношеніи, вышеозначенныя правила прусскаго судопроизводства о докладѣ всегда обязательны, такъ какъ ими подтверждаются лишь общія условія правильнаго изложенія мыслей.

Но, не смотря на то, употребляемая нынѣ въ Судахъ форма доклада не представляетъ ни малѣйшаго сходства съ тою, какую предположено было законодательною властію ввести во всеобщее употребленіе; безъ этого же сходства, настоящая форма доклада противорѣчитъ основнымъ началамъ логики.

Нынѣшній докладъ есть не что иное, какъ выписка изъ всего дѣла, въ коей факты и показанія сопоставлены безъ вся-

наданія relacyi такой формы, jaką uzna za odpowiednią naturze sprawy.

W obec dekretu 26 Lipca 1810 roku, relacya nie może wprawdzie być sporządzaną w formie wyroku, w ścisłym znaczeniu; gdyż podług myśli dekretu, instrukcyja kończy się dopiero na audyencyi, przy wprowadzeniu sprawy, kiedy obwiniony przez przymówienie się może w niektórych przypadkach całkiem zmienić pogląd referenta ze śledztwa czerpany. Oprócz tego, na posiedzeniu dopiero referent dowiaduje się o zasadach obrony i o wnioskach Prokuratora, co stanowi konieczny element wyroku. Jakkolwiekby jednak, правило procedury pruskiej, wymagające dla zwyczajnych relacyj formy wyroku, było trafnym pomysłem. Albowiem, podług zasad logiki, kto chce dać drugim wyobrażenie o wypadku jakim, sam go musi jasno rozumieć; kto więc relacyą sprawę układa dla Sądu, musi sam o przedmiocie sprawy mieć jasne i dokładne zdanie, takie właśnie, jakiego potrzeba do wyrzeczenia kary. Nikt też w zasadzie relacyi sporządzać nie powinien, tylko Członek Sądu.

W tym więc punkcie powołane prawidła procedury pruskiej o relacyi, zawsze obowiązują, gdyż powtarzają tylko powszechne warunki logicznego wyrażania myśli.

Mimo to jednak, forma relacyi obecnie po Sądach używana, w niczem zgoła nie jest podobną do téj, jaką prawodawca chciał mieć upowszechnioną; nie będąc zaś do niéj podobną, relacya dzisiejsza nie znajduje sankcyi w prawach logiki.

Dzisiejsza relacya jest niczem inném, jak wyciągiem z całych akt, mieszczącym fakta i zeznania bez żadnego syste-

кой заранѣе обдуманной системы и въ такой лишь послѣдовательности, въ какой они нашлись въ дѣлѣ, то есть въ случайномъ порядкѣ, или чаще всего, въ безпорядкѣ.

Докладъ, какъ выписка изъ дѣла, заключающая въ себѣ все показанія, зависитъ въ отношеніи своего объема отъ того, производилось ли слѣдствіе съ полнымъ сознаниемъ цѣли, или же бессознательно, механически. Слѣдствія, производимыя съ предположенною цѣлю, бываютъ кратки, слѣдовательно и докладъ не можетъ быть длиненъ; напротивъ того по слѣдствіямъ, производимымъ безъ предначертанной цѣли, даже по самымъ простымъ дѣламъ, гдѣ нѣтъ болѣе одного обвиняемаго, и гдѣ содѣянное имъ сразу было доказано, доклады бываютъ чрезвычайно растянуты, не только безъ всякой пользы, но даже во вредъ обвиняемому, потому что во всякомъ случаѣ обвиняемый претерпѣваетъ ущербъ, когда Судъ не можетъ разомъ объять сущности его дѣла.

Такъ какъ, для постановленія рѣшенія, то есть для опредѣленія степени наказанія, необходимо изложеніе сущности преступнаго дѣянія въ самой простой формѣ, съ приведеніемъ такихъ лишь обстоятельствъ, которые могутъ имѣть вліяніе на степень наказанія, то отсюда слѣдуетъ, что настоящій длинный, безсвязный и исполненный ненужныхъ подробностей докладъ нисколько не можетъ служить основаніемъ къ постановленію рѣшенія и лишентъ всякаго значенія, а между тѣмъ замедляетъ значительно ходъ дѣла. Доказательствомъ тому можетъ служить слѣдующій примѣръ, почерпнутый изъ слѣдственного дѣла:

20 Сентября (3 Октября) 1861 года, Писецъ Магистрата заявилъ въ присутствіи мѣстнаго окружнаго Суда, что, во время отправленія имъ обязанностей службы, одинъ изъ городскихъ обывателей нанесъ ему побои.

Того же числа, врачъ засвидѣтельствовалъ, что жалующемуся были причинены побои съ легкимъ подтвержденіемъ на тѣлѣ.

мату rozumowanego, lecz w takim porządku, jak się w aktach znalazły, to jest w porządku przypadkowym, czyli najczęściej w nieładzie.

Jako wyciąg akt, obejmujący wszystkie zeznania, relacya, pod względem obszerności, zależy od tego, czy śledztwo było prowadzone ze świadomością celu, czy bezwiednie, mechanicznie. Prowadzone ze świadomością śledztwa są krótkie, więc i relacya niedługa; przeciwnie, prowadzone bez celu śledztwa, w najprostszycy nawet sprawach, gdzie jest jeden oskarżony i gdzie jego uczynek odrazu został poświadczony, relacye bywają niepomierne długie, nie tylko bez żadnego pożytku, ale nawet ze szkodą dla oskarżonego; zawsze to bowiem przynosi szkodę oskarżonemu, kiedy jego sprawy Sąd od razu jasno widzieć nie może.

Ponieważ zaś do wyroku, do wyrzeczenia kary, potrzebne jest opowiedzenie czynu w najprostszycy formie i przytoczenie takich jedynie okoliczności, które na wymiar kary wpływ mieć mogą, idzie zatem, że dzisiejsza długa, bezładna i przepełniona niepotrzebnymi szczegółami relacya, w niczym do wyroku posługiwać nie może; jest więc aktem bez znaczenia, przyczyniającym się jednakże znakomicie do przedłużenia sprawy, a za dowód tego może posłużyć fakt następujący, z akt śledczych powzięty:

Dnia 20 Września (3 Października) 1861 r., kancelista Magistratu podał do protokołu miejscowego Sądu Okręgowego, że sprawując obowiązki służby, był pobity przez jednego z obywateli miejskich.

Tego samego dnia lekarz poświadczyl, że skarżący był pobity i odniósł lekkie obrażenie na ciele.

7-го Октября, достоверный свидетель показалъ подъ присягою, что видѣлъ, какъ обвиненный билъ жалующагося Писца.

11-го Октября, другой, также достоверный свидетель показалъ подъ присягою, что обвиненный хвастался предъ нимъ, что избилъ Писца, и рассказывалъ, какимъ образомъ это произошло.

Имѣя уже 11-го Октября такія доказательства, по видимому слѣдовало только отобрать показаніе отъ обвиненнаго, и послѣ того, какъ имъ не было ничего приведено въ свое оправданіе, почитать слѣдствіе конченнымъ и представить его обыкновеннымъ порядкомъ на рѣшеніе Суда. Такимъ образомъ дѣло, начатое 3 Октября, могло бы быть рѣшено не позже 15, хотя и это слишкомъ долго.

Но обвинитель выставилъ восемь свидѣтелей, утверждая сверхъ того, что обидѣвшій его буянъ, что онъ нанесъ побои полицейскому сторожу два года тому назадъ, тремъ инвалиднымъ солдатамъ за два дня до того и еще другимъ лицамъ.

Никто изъ обиженныхъ не жаловался; однакожь Судъ производилъ изслѣдованіе и объ этихъ дѣйствіяхъ, и нашелъ, что ему слѣдуетъ допросить всѣхъ восемь свидѣтелей.

Въ отношеніи побоевъ, нанесенныхъ полицейскому сторожу, свидѣтелемъ былъ одинъ изъ числа поставленныхъ обвинителемъ; слѣдовательно онъ былъ извѣстенъ еще 3 Октября. Судъ, хотя и допрашивалъ этого свидѣтеля 30 Ноября, но на этотъ разъ оставилъ сторожа безъ допроса, отобравъ отъ него показанія едва лишь 13 Февраля слѣдующаго года.

Что же касается побоевъ, причиненныхъ солдатамъ, то они объявили 15-го Февраля, что не домогаются наказанія виновнаго.

Во время производства слѣдствія, одинъ изъ свидѣтелей, спрошенный 30 Ноября, показалъ, что къ нанесенію побоевъ Писцу подговаривалъ обвиняемаго другой обыватель, его шуринъ, и когда между ними происходила драка, онъ придерживалъ двери. Это подтвердилъ другой свидѣтель 19 Де-

7 Паździernика wiarogodny świadek zeznał pod przysięgą, że widział jak oskarżony bił skarżącego kancelistę.

11 Паździernика inny, również wiarogodny świadek, pod przysięgą zeznał, że oskarżony sam się przed nim chwalił, iż kancelistę pobił, i opowiadał jak go pobił.

Mając już 11 Паździernика takie dowody, zdaje się, że należało tylko przesłuchać oskarżonego, a gdy ten nie na usprawiedliwienie swoje nie przytoczył, uważać śledztwo za ukończone i oddać zwykłą koleją pod wyrok. Tym sposobem sprawa zaczęta 3-go Паździernика, mogła być osądzoną najwyżej 15-go, chociaż i to za długo.

Lecz skarżący podał do protokołu ośmiu świadków i twierdził jeszcze, że jego krzywdziciel jest awanturnikiem, że pobił stróża policyjnego temu dwa lata, a trzech żołnierzy invalidów parę dni temu, i jeszcze innych ludzi.

Żaden z pokrzywdzonych nie skarżył się; Sąd jednak dochodził i tych czynów, i uważał, że powinien przesłuchać wszystkich ośmiu świadków.

Co do pobicia stróża policyjnego, świadkiem był jeden z podanych przez skarżącego; był więc wiadomy jeszcze 3-go Паździernика. Sąd badał tego świadka wprawdzie 30 Listopada, lecz stróża się nie pytał, dopełnił tego dopiero 13 Lutego w roku następnym.

Co zaś do pobicia żołnierzy, ci 15 Lutego oświadczyli, że kary nie żądają.

W ciągu śledztwa, jeden ze świadków, badany 30 Listopada, zeznał, że do pobicia kancelisty podżegał oskarżonego inny obywatel, jego szwagier, a gdy się bili, on drzwi przy-

кабря 1861 года. Объ этомъ также производилось дознание безъ принесенія жалобы.

Въ такомъ положеніи слѣдствія, приступлено къ составленію доклада въ первыхъ числахъ Августа 1862 года.

Изъ всего вышеизложеннаго явствуетъ, что докладчику предстояло описать самое простое событіе:

„3 Октября 1861 года, около 9 часовъ вечера, городской обыватель оскорбилъ Писца Магистрата, въ самой Канцеляріи Магистрата, и потомъ въ сѣняхъ и на улицѣ нанесъ ему побои, причинивъ ему легкое поврежденіе на тѣлѣ. Причиною ссоры было то, что когда въ Канцелярію собралось много народа безъ всякой надобности, Писецъ обратился къ сказанному обывателю и рѣшительно предложилъ ему выйти изъ канцеляріи. Сей послѣдній счелъ это обиднымъ для себя и обругалъ его словами: „собачья кровь, подлецъ, шпионъ“ и т. п., а потомъ нанесъ ему побои.

Къ нанесенію побоевъ подстрекалъ его иной обыватель, его шуринъ, который придерживалъ двери, когда они дрались въ сѣняхъ.

Сверхъ того обвиняемый, назадъ тому два года, ударилъ по лицу полицейскаго сторожа, прибывшаго къ нему по службѣ.

Никто изъ обвиняемыхъ не сознался, но показанія свидѣтелей N N вполне подтверждаютъ взводимое обвиненіе.“

Между тѣмъ докладъ по этому дѣлу, составленный по принятому обыкновенію, занимаетъ два съ половиною листа, писанныхъ сжатымъ почеркомъ во весь листъ. Приговоръ, состоявшійся 14 Августа 1862 года, хотя и помѣщается на одномъ листѣ, но въ сравненіи съ обстоятельствами дѣла, какъ самый приговоръ, такъ и докладъ чрезмѣрно длинны. Причина сему заключается въ томъ, что докладчикъ, вмѣсто доклада, составилъ выписку изъ дѣла, то есть сократилъ только слѣдствіе; а какъ въ докладѣ событіе не было изложено съ тою сжатостію, какъ это

держивалъ. Потвердилъ то инны свидек 19 Grudnia 1861 roku. Tego także dochodzono bez skargi.

W takim stanie śledztwa przystąpiono do sporządzenia relacyi w pierwszych dniach Sierpnia 1862 roku.

Z powyższego okazuje się, że relacya miała opowiedzieć bardzo prosty czyn:

„Dnia 3 Października 1861 roku, wieczorem koło 9-jej godziny, obywatel miejski zobelżył kancelistę Magistratu, w kancelaryi samej Magistratu, i potem w sieni i na ulicy pobił go, zrządziwszy mu lekkie obrażenie na ciele. Przyczyną zajścia było to, że gdy wiele osób zgromadziło się bez potrzeby żadnej do kancelaryi, kancelista żądał od wspomnianego obywatela sposobem stanowczym, aby ustąpił. Ten się obraził o to i zelżył go słowami: „psia krew, gałganie, szpiegu i t. d.“, a następnie pobił.

Do bicia podżegał go drugi obywatel, jego szwagier, który też trzymał drzwi, kiedy w sieni się bili.

Prócz tego pierwszy, temu dwa lata, uderzył w twarz stróża policyjnego, gdy doń przybył w interesie służbowym.

Żaden z oskarżonych się nie przyznał, lecz zeznania świadków N. N. stwierdzają powyższe zarzuty zupełnie“.

Tymczasem relacya w téj sprawie, sporządzona podług przyjętego zwyczaju, obejmuje dwa arkusze i pół ścisłego pisma przez całą szerokość. Wyrok zapadły 14 Sierpnia 1862 roku, pomieszcza się wprawdzie na jednym arkuszu, lecz w porównaniu z okolicznościami sprawy, tak wyrok, jak relacya, są niepomierne długie. Przyczyna tego zaś w tém leży, iż referent zamiast relacyi, sporządził wyciąg z akt, skrócił tylko śledztwo; ponieważ zaś w relacyi czyn nie był opisany

требуется закономъ, то и въ приговорѣ изложеніе его должно было выйти слишкомъ растянуто.

Искусство составлять доклады состоитъ въ томъ, чтобы прочитать дѣло, сообразить цѣлое происшествіе и выбрать изъ дѣла то, что въ совокупности составляетъ преступленіе, предвидѣнное въ одной изъ статей уголовного уложенія, и что подтверждено или непосредственно доказано очевидцами, или посредствомъ совокупности уликъ, служащихъ достаточнымъ доказательствомъ виновности подсудимаго.

Въ изложенномъ выше происшествіи преобладающимъ его свойствомъ было то, что обвиняемый ругалъ Писца въ канцеляріи, а въ добавокъ къ этой словесной обидѣ, нанесъ ему побои въ сѣняхъ, передъ канцеляріею и на улицѣ передъ зданіемъ Магистрата. Слѣдовательно оскорбленіе нанесено было въ такомъ мѣстѣ, гдѣ ни подъ какимъ видомъ никого, а тѣмъ болѣе чиновника или служителя, безчестить, ни бить не дозволено. Всѣ прочія подробности, изложенныя въ слѣдствіи, докладѣ и приговорѣ, а именно: что въ канцеляріи находился арестантъ, что по поводу этого арестанта сбѣжался народъ, что Писецъ подаль тому арестанту стаканъ чаю, что курилъ сигару и т. п., какъ неимѣющія никакого вліянія на опредѣленіе наказанія, могли быть рассказаны лишь на словахъ, въ дополненіе описаннаго событія.

Подобному разбору подвергалось значительное число дѣлъ, поступающихъ по разнымъ случаямъ въ Правительственную Коммисію Юстиціи. За чрезвычайно немногими исключеніями, всѣ они имѣли одни и тѣ же недостатки, а именно: по всѣмъ дѣламъ слѣдствіе производимо было безъ опредѣленной цѣли, къ которой оно должно было клониться; доклады же, будучи простымъ извлеченіемъ изъ слѣдственного дѣла, были слишкомъ растянуты и запутанны, и по большей части составлялись не дѣлопроизводителями, а Писцами.

Такъ какъ подобный докладъ, какъ трудъ механическій, нисколько не облегчаетъ разсмотрѣнія дѣла, а напротивъ того замедляетъ его рѣшеніе, отнимая много времени, какъ для со-

такъ звѣзле, какъ tego prawo wymaga, więc i wyrok musiał go mieć wyłożonym za rozwlekle.

Sztuka układania relacyi na tém polega, aby akta przeczytać, objąć całość wypadku i wybrać z akt to, co razem złączone, stanowi występек, przewidziany w jednym z artykułów prawa karnego, i co zostało przyznane albo dowiedzione bezpośrednio przez naocznych świadków, albo przez zbieg poszlak, które przynoszą dostateczne przekonanie.

W zdarzeniu powyższém, górującém znamieniem zdarzenia było, że oskarżony lżył kancelistę w kancelaryi, a w dalszym ciągu téj obelgi słownej, jeszcze go pobił w siени przed kancelaryą i na ulicy przed Magistratem. Obelga więc wyrządzoną była w miejscu, gdzie pod żadnym pozorem niko-go, a tém bardziej urzędnika lub oficyalistę, ani lżyć, ani bić nie wolno. Wszystkie zresztą szczegóły, które śledztwo i relacya i wyrok obejmują: że w kancelaryi był aresztant, że z powodu tego aresztanta ludzie się zbiegli, że kancelista przyniósł temu aresztantowi szklanke herbaty, że palił cygaro i t. p., żadnego wpływu na karę nie mając, mogły być tylko ustnie opowiedziane, jako uzupełnienie obrazu.

Podobnemu rozbiorowi ulegała znaczna liczba spraw, z rozmaitych powodów nadsyłanych do Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości. Z małym niezmiernie wyjątkiem, wszystkie jedną odznaczają się wadą, mianowicie, we wszystkich śledztwo prowadzone było bez wyraźnego celu, do którego zmierzać było powinno, relacya zaś była wyciągiem śledztwa, rozwlekłym i zagmatwanym, a w znacznej liczbie przypadków sporządzał ją nie referent, lecz kancelista.

Ponieważ taka relacya, jako praca mechaniczna, żadnego nie przynosi ułatwienia w rozpoznaniu sprawy; ponieważ owszem przyczynia się do znacznego opóźnienia wyroku w spra-

ставленія, такъ равно и для прочтенія обширной выписки, которая однакоже ни къ чему не ведетъ, и какъ, сверхъ того, въ естественномъ порядкѣ вещей, правильный докладъ не можетъ быть составленъ, если тотъ, кто его составляетъ, не выработалъ въ себѣ самостоятельнаго взгляда на предметъ, что по дѣламъ уголовнымъ, составляетъ исключительную принадлежность судебного Члена, долженствующаго присутствовать при разсмотрѣнн дѣла, — то Правительственная Коммисія постановляетъ:

1. Доклады по дѣламъ уголовнымъ и исправительнымъ обязанъ составлять собственноручно тотъ Членъ Суда, который входитъ въ составъ присутствія, долженствующаго разсматривать дѣло.

Читать докладъ въ засѣданн въ правѣ только тотъ, кто его составлялъ.

Изъ сего правила никакія изъятія не допускаются.

2. Если бы случилось, что послѣ составленія доклада, докладчикъ, по встрѣченному препятствію, въ теченіе болѣе продолжительнаго времени не могъ представить такового въ засѣданн Суда, то Членъ, заступившій его мѣсто въ присутствіи, обязанъ тщательно просмотрѣть слѣдственное дѣло, повѣрить съ нимъ составленный докладъ и — либо принять таковой за свой собственный, либо, въ случаѣ найденныхъ въ немъ несообразностей, передѣлать его вновь.

3. Докладъ состоитъ въ томъ, чтобы докладчикъ, прочитавъ дѣло, а именно жалобу или другое донесеніе, отвѣты обвиняемаго, а равно взаимные доводы и опроверженія, изложилъ письменно сущность происшествія и былъ въ состоянн представить изустно всѣ объясненія, какія потребуются Судомъ.

4. Докладъ долженъ заключать въ себѣ отвѣты на слѣдующіе вопросы: кто обвиняется; въ какомъ именно преступномъ дѣяніи; гдѣ, когда, какимъ образомъ и по какимъ побудительнымъ причинамъ совершенномъ; въ какой мѣрѣ преступленіе принадлежитъ къ роду такихъ дѣяній, причина которыхъ можетъ заслуживать уваженія, въ особенности въ пользу

wie, gdyż zabiera wiele czasu, tak na ułożenie, jako i przeczytanie obszernej pracy, która jednak do niczego przydać się nie może; ponieważ w logicznym porządku, relacja właściwa nie może być sporządzoną, jeżeli ten, kto ją sporządza, nie wyrobił sobie o przedmiocie własnego zdania, co jak w sprawie karnej jest wyłączną atrybucją Członka Sądu, który sprawę ma rozpoznawać, — Komissya Rządowa Sprawiedliwości stanowi:

1. Relacją w sprawie karnej sporządzać winien własnoręcznie ten Członek Sądu, który wchodzi do kompletu, samę sprawę rozpoznającego.

Czytać relację na posiedzeniu może ten tylko, kto ją sporządził.

Prawidło niniejsze żadnego nie dopuszcza wyjątku.

2. Gdyby się zdarzyło, że, po sporządzeniu relacji, referent będąc przeszkodzonym na czas dłuższy, nie mógł jej przedstawić na audyencyi, natenczas ten z Członków, który go zastąpi w komplecie, obowiązany jest akta śledcze dokładnie przejrzeć, sporządzoną relacją z niemi porównać, i albo za swoją własną przyjąć, albo, jeżeli ją znajdzie niedokładną, nową sporządzić.

3. Relacja na tém polega, ażeby referent, przeczytawszy akta, a mianowicie skargę lub inne doniesienie, odpowieździ oskarżonego, tudzież wzajemne dowody i odwody, opowiedział zdarzenie na piśmie i zdolny był ustnie dać wszelkie, jakich Sąd zażąda, objaśnienia.

4. Relacja powinna zawierać odpowiedź na pytania: kto jest oskarżony; co mianowicie zrobił, gdzie, kiedy, jakim sposobem i z jakich pobudek; o ile występек tego jest rodzaju, że mógł mieć pobudki zasługujące na uwagę, szczególnież w interesie oskarżonego. Na każdą okoliczność, na wymiar kary wpływ mieć mogącą, referent winien powołać folia śledztwa,

86442

обвиняемого. По каждому обстоятельству, могущему имѣть вліяніе на мѣру наказанія, докладчикъ обязанъ дѣлать ссылку на страницы слѣдственного дѣла, на которыхъ находится доказательство или признаніе, и поименовать свидѣтелей.

5. Если въ одномъ преступленіи обвиняется нѣсколько лицъ, то докладъ долженъ заключать отдѣльное изложеніе обвиненій, вводимыхъ на каждое изъ нихъ, исчерпывая предметъ согласно указаніямъ въ предыдущемъ пунктѣ, хотя бы чрезъ это пришлось повторять одно и то же по нѣсколь-
ку разъ.

6. Докладъ, изготовленный въ нынѣшней формѣ выписки изъ слѣдственного дѣла, будетъ принятъ Правительственною Коммисіею Юстиціи, какъ доказательство неспособности или злонамѣренности дѣлопроизводителя.

Варшава, 1 (13) Декабря 1866 года.

Главный Директоръ, (подписано) *Восинскій*.

№ 12,937.

№ 231.

Распоряженіе о томъ, когда и какимъ порядкомъ должны быть составляемы доклады въ Уголовныхъ Судахъ.

(14 Августа 1833 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Усматривая, что не во всѣхъ Судахъ соблюдается одинаковый порядокъ производства по дѣламъ, поступающимъ на рѣшеніе Уголовнаго Суда, Правительственная Коммисія сочла не-

на которыхъ znajduje się dowód albo przyznanie, i świadków wymienić.

5. Jeżeli o jeden występек kilka osób jest oskarżonych, relacya obejmować będzie opowiedzenie zarzutów co do każdej oddzielnie, wyczerpując rzecz podług poprzedzającego prawidła, chociażby przez to jedno i to samo miało się powtarzać kilka razy.

6. Relacya przygotowana w formie dzisiejszej, jako wyciąg akt śledczych, będzie dla Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości dowodem nieudolności albo złej woli referenta.

w Warszawie, dnia 1 (13) Grudnia 1866 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *Wosiński*.

№ 12,937.

№ 231.

Rozporządzenie objaśniające, kiedy i jak w Sądzie Kryminalnym mają być sporządzane relacye.

(d. 14 Sierpnia 1833 r.)

do
Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Dostrzegając, że nie we wszystkich Sądach jednakowy jest porządek postępowania w sprawach pod wyrok Sądu Kryminalnego przychodzących, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości znajduje potrzebę polecić Sądowi Kryminalnemu, aby

обходимымъ предписать Уголовному Суду—на будущее время соблюдать въ этомъ отношеніи слѣдующій порядокъ:

1. По каждому дѣлу, поступающему изъ Суда Исправительной Полиціи въ Уголовный Судъ на рѣшеніе въ первой или второй инстанціи, назначенный Предсѣдателемъ докладчикъ обязанъ, по полученіи дѣла, просмотрѣть таковое и сообразить, какъ въ отношеніи полноты слѣдствія, такъ равно и въ отношеніи правильности и вѣрности съ дѣломъ составленнаго Исправительнымъ Судомъ доклада, въ тѣхъ именно случаяхъ, въ коихъ изготовленіе его предоставлено этому Суду. Если докладъ невѣренъ или вовсе не составленъ, то докладчикъ Уголовнаго Суда составляетъ оный, излагая при томъ письменно особое мнѣніе на счетъ полноты слѣдствія. Затѣмъ, оставивъ у себя таковое мнѣніе, самое дѣло вмѣстѣ съ докладомъ передаетъ по надписи на заключеніе Прокурора, который, просмотрѣвъ дѣло, даетъ въ присутствіи Суда словесно или письменно свое заключеніе на счетъ полноты слѣдствія; послѣ чего докладчикъ представляетъ Суду мнѣніе свое въ этомъ отношеніи, а Судъ дѣлаетъ постановленіе. Если Судъ распорядится объ обращеніи дѣла къ дослѣдованію, то разсмотрѣніе дополнительнаго производства и постановленіе опредѣленія объ удовлетворительности онаго приходить указаннымъ выше порядкомъ.

2. По дѣламъ, поступающимъ въ Уголовный Судъ апелляціоннымъ порядкомъ, изготовленіе доклада лежитъ на обязанности Суда Исправительной Полиціи; по дѣламъ же, рѣшаемымъ Уголовнымъ Судомъ въ первой инстанціи, Исправительные Суды, согласно предписанію Правительственной Комmissiи Юстиціи отъ 10 Января 1822 г., за N. 11,145, по окончаніи производства, обязаны только прилагать окончательное по вопросамъ допрашиваніе, либо краткое изложеніе сущности дѣла (*species facti*). Если докладчикъ въ Уголовномъ Судѣ найдетъ докладъ Суда Исправительной Полиціи удовлетворительнымъ, то, не составляя таковаго вновь, ссылается только на оный, съ присовокупленіемъ тѣхъ подробностей, какія должны заключаться въ докла-

въ тѣй мѣрѣ на przyszłość zachowany był porządek następujący:

1. W Sądzie Kryminalnym wyznaczony przez Prezesa referent do sprawy, skoro otrzyma akta przez Sąd Policyi Poprawczej pod wyrok Sądu Kryminalnego w I-jej lub II-jej instancji nadesłane, obowiązany jest takowe przejrzeć i uczynić spostrzeżenie, czyli instrukcja jest na stopniu należytej dojrzałości, lub czyli i w czem uzupełnić ją należy, tudzież, czyli relacja przez Sąd Poprawczy napisana, w przypadkach, w których jej ułożenie do tegoż Sądu należy, zgodna jest z aktami. Jeżeli relacja jest niedokładna lub jej wcale nie ma, ułoży ją referent w Sądzie Kryminalnym, zdanie na piśmie względem dojrzałości instrukcji zatrzyma u siebie, zaś akta sprawy z relacją, przez dekretacją, do wniosków urzędu publicznego, zakomunikuje Prokuratorowi, który, po przegrzeniu akt, w obec kompletu sądowego, uczyni swe wnioski bądź ustnie, bądź na piśmie, względem stopnia dojrzałości instrukcji, poczem referent przedstawi Sądowi swe zdanie w tей mierzе i nastąpi decyzja Sądu. Jeżeli komplet nakaże uzupełnić instrukcją, rozpoznanie i wyrzeczenie względem dostateczności uzupełnienia tymże samym sposobem nastąpić powinno.

2. W sprawach z odwołania się do Sądu Kryminalnego przychodzących, układanie relacji należy do Sądu Policyi Poprawczej; w sprawach, w których Sąd Kryminalny w I-jej instancji wyrokuje, Sady Poprawcze, stosownie do reskryptu Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości z dnia 10 Stycznia 1822 roku, Nr. 11,145, po skończeniu instrukcji, mają tylko obowiązek dołączać artykułowaną inkwizycją lub zwięzłe opisanie stanu sprawy (*species facti*). Referent w Sądzie Kryminalnym, jeżeli znajdzie, iż relacja Sądu Poprawczego jest dokładną, nie potrzebuje pisać nowej relacji, tylko referent odwołuje się do relacji, z dodaniem szczegółów, jakie relacja Sądu Kryminalnego obejmować powinna. Jeżeli zaś relacja jest

дѣ Уголовнаго Суда; въ противномъ случаѣ, если докладъ не-удовлетворителенъ, или его нѣтъ вовсе, а къ дѣлу приложены только окончательное по вопросамъ допрашиваніе или краткое изложеніе фактовъ, докладчикъ обязанъ составить или дополнить докладъ.

3. Дѣло, передаваемое Прокурору на окончательное заключение, должно вмѣщать не только докладъ, но и зашиту.

4. Когда дѣло имѣетъ надлежащую полноту и слѣдствіе будетъ признано законченнымъ, то Предсѣдатель Уголовнаго Суда тотчасъ же назначаетъ срокъ для рѣшенія его, отдавая таковой, по мѣрѣ многосложности или важности дѣла, съ такимъ разчетомъ времени, чтобы передача дѣла, вмѣстѣ съ зашитою, на окончательное заключеніе Прокурора могла послѣдовать за 8 дней и отнюдь не позже 3-хъ дней до наступленія срока, и чтобы заключеніе могло быть изготовлено къ опредѣленному сроку, къ которому долженъ быть доставленъ или вызванъ въ присутствіе Суда обвиняемый и обязанъ явиться защитникъ сего послѣдняго.

Варшава, 14 Августа 1833 года.

Главный Директоръ, (подписано) *Коссецкій*.

N. 6,995.

niedokładna, lub jęj wcale nie ma, tylko inkwizycja artykułowana lub *species facti*, referent relacyą napisać lub uzupełnić powinien.

3. Do wniosków stanowczych Prokuratorowi powinny być komunikowane akta, nie tylko z relacyą, ale i z obroną.

4. Gdy akta będą kompletne i instrukcyja za ukończoną zostanie uznana, Prezes Sądu Kryminalnego natychmiast wyznaczy termin do sądenia sprawy, w miarę wielkości akt lub ważności sprawy, o tyle odległy, aby na 8 dni lub najmnięj na 3 dni przed nadejściem terminu, Prokuratorowi do wniosków stanowczych akta z obroną komunikowane być mogły, tudzież, aby wnioski na termin wyznaczony były gotowe, na który powinien być dostawiony lub zawezwany obwiniony, tudzież powinien się stawić jego obrońca.

w Warszawie, dnia 14 Sierpnia 1833 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi

Rządowej Sprawiedliwości,

(podpisano) *Kossecki*.

Nr. 6,995.

№ 232.

Общее распоряженіе въ отношеніи производства слѣдствія, изготовленія доклада по дѣлу и постановленія рѣшенія.

(12 (24) Мая 1841 г.).

Всѣмъ Судамъ Уголовнаго Вѣдомства.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Въ виду увеличивающагося по нѣкоторымъ Уголовнымъ Судамъ накопленія дѣлъ нерѣшенныхъ, которое, независимо отъ значительнаго прилива текущихъ дѣлъ, происходитъ также и отъ неточнаго исполненія правилъ дѣйствующихъ законоположеній, а равно послѣдовавшихъ въ разное время отъ Правительственной Коммисіи Юстиціи распоряженій, имѣющихъ цѣлю ускореніе производства по отправленію правосудія, — Правительственная Коммисія Юстиціи нашла въ вынужденную дать слѣдующее предписаніе, съ указаніемъ на соотвѣтственныя постановленія закона и прежнія свои распоряженія:

1. Суды, производящіе слѣдствіе, обязаны всячески заботиться о томъ, чтобы всѣ лица, нужныя для спроса по дѣлу и живущія внѣ мѣста нахожденія Суда, вызываемы были посредствомъ сношеній съ мѣстными начальствами, по возможности къ одному и тому же сроку, и чтобы мѣстные жители, или лица, временно пребывающія въ томъ мѣстѣ, были вызываемы въ Судъ не посредствомъ Магистратовъ или другихъ мѣстныхъ властей, какъ это случается въ нѣкоторыхъ Судахъ, а прямо чрезъ судебныхъ возныхъ.

Однакожь свидѣтели, живущіе на дальнемъ разстояніи отъ мѣста нахожденія Суда, производящаго слѣдствіе, если не предстоитъ надобность въ очныхъ ставкахъ, или въ повѣркѣ самоличности обвиняемаго, не должны быть вызываемы въ тотъ Судъ, но на основаніи §§ 353 и 354 Прусскаго и §§ 275

№ 232.

Rozporządzenie ogólne co do prowadzenia śledztwa, sporządzania relacyj i wyrokowania.

(d. 12 (24) Maja 1841 r.)

do
wszystkich Sądów karnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Nie mogąc obojętnie spoglądać na wzrastającą zaległość spraw w różnych Sądach karnych, do której, przy znacznym napływie spraw nowych, przyczynia się także niezachowanie z należytą ścisłością przepisów praw obowiązujących i rozporządzeń Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, w rozmaitych epokach do Sądów wyszłych, pospiech w wymiarze sprawiedliwości na celu mających, — Kommissya Rządowa Sprawiedliwości widzi się być zniwoloną wydać niniejszy reskrypt, z powołaniem się do właściwych przepisów prawa i dawniejszych swych rozporządzeń:

1. Sady śledztwem trudniące się usilnie starać się mają, aby wszystkie osoby na miejscu zamieszkałe, z których śledztwo prowadzić się ma, o ile to być może, na jeden termin, przez stosowne rekwizycye do władz miejsca ich zamieszkania, a osoby w miejscu mieszkające lub chociaż czasowie bawiące, nie za pośrednictwem Urzędu Muncypalnego lub innej władzy miejscowej, jak to niektóre Sady czynią, lecz bezpośrednio przez woźnych powoływane były.

Świadkowie atoli odległe od miejsca rezydencji Sądu, instrukcyą sprawy odbywającego, zamieszkali, jeżeli nie zachodzi potrzeba konfrontacyi naocznej lub rekognicyi osoby obwinionego, nie powinni być do tego Sądu ściągani, lecz stosownie do §§. 353 i 354 Ord. kr. prus., tudzież §§ 275,

и 378 и пр. Австрійскаго уставовъ уголовного судопроизводства, о снятіи съ нихъ показаній по приложеннымъ вопросамъ пунктамъ слѣдуетъ отнестись въ ближайшій къ мѣсту ихъ жительства Судъ. Сей послѣдній обязанъ поступившее къ нему по этому предмету требованіе исполнить безотлагательно, или, смотря по обстоятельствамъ, ни какъ не позже 8-и дней со времени полученія его, или же о встрѣчаемыхъ препятствіяхъ увѣдомить въ такой же срокъ требующій Судъ, подѣ страхомъ дисциплинарнаго взысканія со стороны начальствующаго Суда, за неоправданное замедленіе, и даже болѣе строгаго наказанія въ случаѣ бездѣйствія.

2. Приступая къ слѣдствію, которое, за исключеніемъ табельныхъ дней, должно производиться ежедневно, какъ поутру такъ и послѣ обѣда, подѣ отвѣтственностію Предсѣдательствующихъ за всякое въ этомъ отношеніи упущеніе, Суды обязаны заранѣе приготовиться къ тому надлежащимъ образомъ и при изслѣдованіи обращать строгое вниманіе на юридическую сущность преступленія, составляющаго предметъ слѣдствія, избѣгая разбирательства постороннихъ и не относящихся дѣлу, или менѣе важныхъ обстоятельствъ, неимѣющихъ существеннаго вліянія на рѣшеніе дѣла, или же наконецъ такихъ, по которымъ уже прежде приобрѣтено было законное доказательство; причемъ слѣдуетъ всѣ тѣ обстоятельства, разъясненіе которыхъ непременно требуется закономъ, исчерпать сразу, то есть при одномъ допросѣ такъ, чтобы въ послѣдствіи не было необходимости прибѣгать къ дополненію слѣдствія, посредствомъ передопроса тѣхъ же самыхъ лицъ, съ ущербомъ для нихъ и напрасною тратою времени, какъ это все положительно указано закономъ въ §§ 67, 274, 474 и 475 Прусскаго и въ §§ 353 лит. а, 423 и 438 Австрійскаго уставовъ уголовного судопроизводства.

Пострадавшихъ отъ преступленія или проступка лицъ и свидѣтелей, явившихся добровольно въ Судъ, надлежитъ допрашивать тотчасъ же, не откладывая этого до дальнѣйшаго времени.

378 i dalszych proc. krym. austr. o przesłuchanie ich do najbliższego Sądu miejsca zamieszkania onychże, przy przesłaniu mu dotyczących zapytań, odnieść się należy, który wezwaniu do siebie w tej mierze zaszłemu, niezwłocznie, a w miarę okoliczności, najdalej w dniach ośmiu od czasu otrzymania takowego, zadosyć uczynić, lub o przeszkodach zachodzących w tym samym czasie donieść Sądowi wzywającemu jest obowiązany, pod rygorem kary porządkowej, przez Sąd położony za nieusprawiedliwioną zwłokę wymierzyć się mającej, a nawet surowszego postąpienia, gdyby ta nie skutkowała.

2. Przystępując do śledztwa, które tak przed, jako i po południu, każdego dnia, oprócz wyłączonych, pod odpowiedzialnością Prezydujących za niedopilnowanie tego, prowadzone być ma, Sądy winny do takowego poprzednio należycie przygotować się, oraz przy dochodzeniu zwracać ściśle uwagę na wyobrażenie prawne przestępstwa, przedmiotem śledztwa będącego, i unikać dochodzenia ustronnych i nienależących do rzeczy albo mniej ważnych okoliczności, na osądzenie istotnego wpływu niemających, lub względnie których już poprzednio prawny dowód osiągnięty został; przyczem wszystkie okoliczności, których wiadomości prawo koniecznie wymaga, od razu, czyli za jedném przesłuchaniem, tak wyczerpnąć, iżby nie zachodziła potrzeba uzupełnienia śledztwa, przez powtórne przesłuchanie tych samych osób, ze szkodą ich i stratą czasu, jak to wszystko prawo w §§ 67, 274, 474 i 475 Ordyn. kr. pr. i §§ 353 lit. a, 423 i 438 proc. krym. austr. wyraźnie przepisuje.

Poszkodowanych i świadków, którzy sami do Sądu zgłaszają się, należy zaraz przesłuchać, bez odkładania tego na czas dalszy.

3. Если доставленные въ Судъ Исправительной Полиции обвиненные подлежатъ заключенію въ слѣдственной тюрьмѣ, то онѣ обязаны допросить ихъ немедленно до подверженія ихъ аресту, во избѣжаніе несовмѣстной съ цѣлью слѣдствія стачки съ прочими арестантами; послѣ чего Судъ безотлагательно постановляетъ опредѣленіе о задержаніи обвиняемыхъ въ тюрьмѣ, какъ это указано въ статьѣ 5-й инструкции, изданной Правительственною Коммисіею Юстиціи отъ 25 Ноября (7 Декабря) 1836 года, за N. 8,035 и 9,082.

Дальнѣйшее слѣдствіе, если не встрѣтится къ тому важныхъ препятствій, должно производиться безъ перерыва. О причинѣ, по которой слѣдствіе неизбежно должно было быть отсрочено, надлежитъ сдѣлать оговорку въ протоколѣ, и если къ устраненію препятствій нужно принять мѣры, то немедленно докладывается о томъ Предсѣдательствующему, или, смотря по обстоятельствамъ, судебному присутствію. Очныя ставки съ обвиняемыми даются свидѣтелямъ только въ необходимыхъ случаяхъ, предвидѣнныхъ въ §§ 347 и 340 Прусскаго и въ §§ 387 и 388 Австрійскаго уставовъ уголовного судопроизводства.

4. Тѣ же самые Суды обязаны строго наблюдать, чтобы не были соединяемы, безъ существенной надобности, дѣла о разныхъ подсудимыхъ, такъ какъ отъ этого, по большей части, происходитъ остановка, какъ въ самомъ слѣдствіи, такъ и въ рѣшеніи дѣлъ, въ особенности же, если соединенное дѣло о преступленіяхъ разныхъ лицъ подлежитъ частному разсмотрѣнію разныхъ судебныхъ инстанцій. Въ случаѣ встрѣтившейся необходимости такового соединенія дѣлъ, если все обвиняемые подлежатъ сужденію въ первой инстанціи одного Суда, или нѣкоторые изъ нихъ подсудны въ той же инстанціи Исправительному, а иные Уголовному Суду, то Судъ Исправительной Полиции долженъ употребить все зависящія отъ него мѣры, чтобы слѣдствіе надъ всеми обвиняемыми окончено было одновременно, и чтобы о всехъ тѣхъ обвиняемыхъ, которые подсудны въ первой инстанціи Судамъ Исправительной Полиции, поста-

3. Sady Policji Poprawczej dostawionych sobie obwinionych, jeżeli w domu badania zatrzymani być mają, natychmiast, przed przyjęciem ich do tegoż domu, wybadać obowiązane są, a to dla zapobieżenia znowie ich z innemi zatrzymanemi, celowi śledztwa przeciwniej; poczem niezwłocznie kwalifikacye względem zatrzymania ich w domu badania wyrzekać powinny, jak to w § 5 instrukcyi przez Kommissyą Rządową Sprawiedliwości z dnia 25 Listopada (7 Grudnia) 1836 roku, za Nr. 8,035 i 9,082 wydanej, wskazanem zostało.

Śledztwo dalsze, o ile temu nic ważnego na przeszkodzie nie będzie, bez przerywania prowadzić mają. Przyczyna, dla której śledztwo koniecznie przerwanem być musiało, w protokole zamieszczona, i jeżeli takowej zaradzić potrzeba, natychmiast tym celem Prezydującemu, lub podług okoliczności, zgromadzeniu Sądu, przedstawioną być winna. Konfrontacye naoczne pomiędzy świadkami a obwinionemi, tylko w koniecznych przypadkach, przewidzianych w §§ 347 i 340 Ord. kr. pr., tudzież w §§. 387 i 388 proc. kr. austr. odbywać będą.

4. Te same Sady ściśle przestrzegać powinny, aby sprawy osób obwinionych, bez istotnej potrzeby, łączone nie były; z tego bowiem najczęściej wynika zwłoka, tak w samym śledztwie, jako i osądzeniu, osobliwie, gdy akta spraw połączonych częściowo przez różne instancje sądowe przechodzą.

Jeżeli zaś konieczna potrzeba połączenia tego zachodzi, a wszyscy obwinieni przez jeden Sąd w I-jej instancji, lub jedni przez Sąd Policji Poprawczej, drudzy zaś przez Sąd Kryminalny w namienionej instancji sądeni być mają, Sady Policji Poprawczej usilnie starać się będą o ukończenie w jednym czasie, o ile możność dozwoli, ze wszystkiemi obwinionemi śledztwa, i osądzenie jednym wyrokiem tych obwinionych, których to władzy Sądów Policji Poprawczej przechodzić nie będzie, a w drugim przypadku, przed odesłaniem akt Sądowi Kryminalnemu pod wyrok I-jej instancji, co do

новляемъ былъ одинъ приговоръ, во второмъ же случаѣ, чтобы слѣдственное производство оканчиваемо было до отсылки дѣла въ Уголовный Судъ, если въ немъ участвуютъ обвиняемые, подлежащіе въ первой инстанціи сужденію этого Суда. Правило сіе постановляется съ тою цѣлію, чтобы, при разсмотрѣніи дѣла въ Уголовномъ Судѣ, какъ въ отношеніи подсудимыхъ, принесшихъ въ оный апелляціонныя жалобы, такъ равно и въ отношеніи тѣхъ изъ нихъ, о которыхъ Уголовный Судъ постановляетъ рѣшеніе въ первой инстанціи, могъ, безъ раздѣленія дѣла, состояться одинъ о всѣхъ приговоръ, и чтобы тотъ же порядокъ могъ быть соблюдаемъ и въ высшихъ инстанціяхъ. Изъятіе въ этомъ отношеніи допускается лишь въ такихъ случаяхъ, когда слѣдствіе не могло быть окончено одновременно, или вскорѣ о всѣхъ обвиненныхъ, участвовавшихъ въ дѣлахъ, имѣющихъ совокупную связь, и если между подсудимыми находятся арестанты, въ особенности же, если время ихъ заключенія достигаетъ одного года, или, при дальнѣйшемъ ихъ содержаніи, превышало бы слѣдующее имъ по закону наказаніе. О такихъ подсудимыхъ слѣдствіе должно быть окончено безъ дальнѣйшаго отлагательства, и особое объ нихъ дѣло, по дополненіи его надлежащими выписками, представляется куда слѣдуетъ на рѣшеніе.

5. При совокупности преступленій, совершенныхъ однимъ обвиняемымъ, Суды Исправительной Полиціи, по зрѣломъ обсужденіи, постановляютъ опредѣленіе о томъ, которыя изъ этихъ преступленій, согласно указаніямъ §§ 416, 417 и 476 Прусскаго и § 341, 342 и послѣдующихъ Австрійскаго уставовъ уголовного судопроизводства, подлежатъ судебному преслѣдованію, а которыя, въ избѣжаніе излишней проволочки, должны быть оставлены безъ вниманія.

6. Еслибы обвиненный въ преступленіи, находящійся во время производства надъ нимъ слѣдствія на свободѣ, совершилъ новыя преступленія, и такимъ образомъ, въ силу статей 50 и 51 Польскаго уголовного Кодекса, подалъ бы поводъ къ

обвиненныхъ przez Sąd ten w instancji tej sądzić się mających; co tym celem stanowi się, iżby bez podziału akt, w pierwszym przypadku wszyscy ci, którzy drogą apellacyi odwołują się, w drugim zaś, tak odwołujący się tąż drogą, jako i obwinieni przychodzący pod wyrok Sądu Kryminalnego w I-jej instancji, razem jednym wyrokiem przez tenże Sąd osądzeni być mogli, i aby toż samo w dalszych instancjach zachować się dało. W zdarzeniach jednak takich tylko, jeżeliby śledztwo jednocześnie lub wkrótce ze wszystkimi obwinionymi, do spraw połączonych wpływającymi, ukończone być nie mogło, a pomiędzy temi obwinionymi znajdowali się w domu badania zatrzymani; względnie tych, osobliwie, gdy czas zatrzymania ich roku jednego dochodzi lub przewidzieć można, że dłuższe zatrzymanie ich cięższą nad zasłużoną karą byłoby, śledztwo bez dalszego ociągania się ukończone i akta co do nich odłączone, po skompletowaniu potrzebnymi wypisami, gdzie to wypadać będzie, do wyroku przedstawione być mają.

5. W zbiegu wielu przestępstw obwinionego ciężących, Sądy Policyi Poprawczej ściśle rozważyć i decyzją swoją w tej mierze postanowić mają, które z pomiędzy zarzuconych przestępstw, za wskazówką w §§ 416, 417 i 476 Ord. kr. pr., tudzież w §§ 341, 342 i dalsz. pr. austr. dochodzone, a które, dla uniknienia niepotrzebnej przewłoki w śledztwie, pominięte być winny.

6. Jeżeli obwiniony w zarzucie jakowym pod śledztwem na wolności zostający, nowych dopuszcza się przestępstw, przez co, z uwagi na przepis prawa w art. 50 i 51 Kod. kar. polsk., ukończenie sprawy co do wszystkich przestępstw, na

значительному замедленію въ окончаніи дѣла о совокупныхъ его преступленіяхъ; то такой обвиненный, какъ употребляющій во зло предоставленную ему свободу и затрудняющій слѣдствіе, согласно §§ 209 и 231 Пруссаго и § 306 Австрійскаго устава уголовного судопроизводства, долженъ быть подвергнутъ или заключенію въ слѣдственной тюрьмѣ, или же, въ случаяхъ, предусмотрѣнныхъ § 231 Пруссаго устава уголовного судопроизводства, взносу установленнаго залога, для пресѣченія ему способовъ къ совершенію дальнѣйшихъ противузаконныхъ дѣйствій. Мѣры эти, согласно § 3 означенной выше въ пунктѣ 3-мъ инструкции, изданной Правительственною Коммисіею Юстиціи, принимаются и въ такомъ случаѣ, когда обвиненный, не взирая на сдѣланное ему Судомъ внушеніе, переходитъ, безъ вѣдома его, на жительство изъ одного мѣста въ другое, и такимъ образомъ затрудняетъ производство слѣдствія.

7. Суды Простой и Исправительной Полиціи, во избѣжаніе излишнихъ занятій, отвлекающихъ ихъ отъ прямыхъ обязанностей, не должны выходить изъ предѣловъ власти, присвоенной имъ, какъ по судебному учрежденію 26 Іюля 1810 года, такъ и по уголовному Уложенію, потому что не рѣдко случается, что Суды Простой Полиціи занимаются производствомъ и разсмотрѣніемъ такихъ именно полицейскихъ дѣлъ, которыя, по силѣ вышеозначенныхъ узаконеній, подлежатъ вѣдѣнію Бургомистровъ и гминныхъ Войтовъ, въ качествѣ полицейскихъ Судей, и что Суды Исправительной Полиціи рѣшаютъ въ первой инстанціи дѣла, предоставленныя разбирательству Судовъ Простой Полиціи, что чаще всего замѣчается по такимъ дѣламъ о личныхъ обидахъ, которыя, по смыслу статей 439 и 581 Польскаго уголовного Кодекса, должны почитаться нарушеніемъ полицейскихъ правилъ, а равно по дѣламъ о лѣсныхъ порубкахъ, непревышающихъ цѣнности 30 злот., но совершенныхъ съ соучастниками или при другихъ увеличивающихъ вину обстоятельствахъ, — что противно дѣйствующимъ законоположеніямъ, по смыслу коихъ, раздѣленіе противузакон-

значную звѣлку выставляя, то такому обвиненному, jako na złe używającemu dozwolonej mu wolności i utrudzającemu śledztwo, stosownie do §§ 209 i 231 Ord. kr. prus., niemniej § 306 proc. krym. austr., możność dalszego szkodenia, przez zatrzymanie go w domu badania lub ściągnięcie od niego kaucyi, w przypadku przewidzianym w § 231 Ord. kr. prus., odjęta być powinna. Toż samo zachowanem być ma, wedle § 3 instrukcyi przez Kommissyą Rządową Sprawiedliwości wydanej, powyżej pod pozycyą trzecią z daty i liczby powołanej, w przypadku, gdy obwiniony, po poprzedniem ostrzeżeniu go przez Sąd właściwy, bez wiedzy tegoż, z jednego na drugie miejsce na zamieszkanie przenosi się i tym sposobem śledztwo utrudnia.

7. Sądy Policji Prostej i Poprawczej, unikając niepotrzebnego zatrudnienia, zabierającego czas, któryby innym właściwym obowiązkom poświęcić należało, ściśle granic władzy, dekretem prawa organicznego z dnia 26 Lipca 1810 r. i samem prawem karnem im nadanej, trzymać się powinny; często bowiem zdarza się, iż Sądy Policji Prostej instrukcyą i sądzeniem spraw prosto-policyjnych takich zajmują się, które, wedle dopiero powołanych przepisów prawa, przez Burmistrzów i Wójtów gmin, jako Sędziów policyjnych, dochodzone i sądzone być winny. Podobnie, że Sądy Policji Poprawczej wydają wyroki w I-jej instancji w sprawach nieprzechodzących władzy sądenia Sądom Policji Prostej służąc, co najczęściej bywa w zarzutach obelg, w duchu prawa art. 439 i 581 Kod. karn. polsk. za przewinienia policyjne uważać się winnych, tudzież w sprawach o kradzieże leśne, ilości szkody złp. 30 nieprzenoszące, w towarzystwie lub pod innemi okolicznościami obciążającemi spełnione, co jest niewłaściwem; prawo bowiem do ocenienia przestępstw w kradzieżach leśnych, tak pospolitych, do jakiej klasy takowe,

ныхъ дѣйствій, сопровождающихъ обыкновенно лѣсныя порубки, на преступленія, проступки и нарушенія полицейскихъ правилъ, обуславливается одною лишь цѣнностію причиненныхъ убытковъ, не смотря на обстоятельства, увеличивающія вину. Этотъ смыслъ закона явствуется изъ постановленій статьи 173 польскаго уголовного Кодекса, а еще болѣе изъ правила, изложеннаго въ статьѣ 533, по которому лѣсныя кражи, коихъ предметъ не превышаетъ 30 злотыхъ, хотя бы онѣ были совершены при увеличивающихъ вину обстоятельствахъ, какъ-то съ участіемъ другихъ лицъ и т. п., почитаются полицейскимъ проступкомъ.

8. Уголовные Суды, по дѣламъ, поступающимъ въ оныя на рѣшеніе въ первой инстанціи, по объясненіи докладчикомъ сущности дѣла, должны предварительно сообразить съ точностію, дѣйствительно ли дѣло подсудно имъ, или же, по роду преступленія, возрасту подсудимаго, или другимъ обстоятельствамъ, подлежитъ рѣшенію Суда Исправительной Полиціи, а въ первомъ случаѣ, произведено ли слѣдствіе съ надлежащею полнотою, какая требуется закономъ для произнесенія приговора; въ противномъ случаѣ, если признано будетъ, что дѣло подлежитъ разсмотрѣнію, въ первой инстанціи, Суда Исправительной Полиціи, или же, что оно подсудно Уголовному Суду, но необходимо только дополнить слѣдствіе, — Судъ дѣлаетъ подлежащее о томъ постановленіе посредствомъ простой резолюціи, т. е. распорядительнаго рѣшенія. Преимущественно же Уголовные Суды обязаны строго наблюдать, чтобы дѣла, безъ такихъ предварительныхъ соображеній, не были отнюдь вносимы въ публичныя засѣданія, тѣмъ болѣе, что это можетъ повлечь за собою остановку въ дѣлахъ, излишнія занятія для Судовъ и увеличеніе издержекъ частныхъ лицъ и Казны.

9. Предсѣдательствующіе въ Судахъ распредѣляютъ дѣла такимъ образомъ, чтобы изъ нихъ болѣе важныя и нетерпящія отлагательства, а равно требующія специальныхъ познаній, назначаемы были для производства и доклада болѣе опытнымъ и способнымъ членамъ.

czyli do zbrodni, występków lub przewinień policyjnych należą, stanowi za zasadę samę ilość szkody, bezwzględnie, czyli kradzieżom tego rodzaju towarzyszą okoliczności obciążające lub nie. Myśl ta prawa jasno okazuje się z przepisu art. 173 Kod. karn. pols., a wyraźniej jeszcze z art. 533, wedle którego kradzieże leśne, ilości szkody złp. 30 nieprzenoszące, chociaż pod okolicznościami obciążającymi spełnione, jakimi jest towarzystwo i inne, stanowią przewinienie policyjne.

8. Sądy Kryminalne, za nadesłaniem sobie akt sprawy pod wyrok I-jej instancji, przedewszystkiem po przedstawieniu rzeczy przez referenta, ściśle rozważyć mają, czyli sprawa właściwie pod wyrok do nich przychodzi, lub ze względu na rodzaj przestępstwa, wiek obwinionego lub inne okoliczności, władzy sądenia Sądu Policyi Poprawczej ulega, a w pierwszym przypadku, czyli adstrukcyja jest na tym stopniu dojrzałości, iż podług prawa wyrok wydany być może lub przeciwnie. Jeżeli uznanem zostanie, że sprawa właściwie przez Sąd Policyi Poprawczej w I-jej instancji sądzona, lub przez Sąd Kryminalny, lecz że adstrukcyja uzupełniona być winna, w obydwóch tych zdarzeniach postanowić należy co wypada, przez prosty rezolut czyli decyzją ekonomiczną. Najmniejszej zaś Sądy Kryminalne tego przestrzegać powinny, aby sprawę, bez poprzedniego takiego rozważenia, na audyencyą publiczną wprowadzane nie były, ile że ztąd zwłoka w sprawach, niepotrzebne zatrudnienie dla samych Sądów, niemniej koszta dla stron i Skarbu wyniknąć mogą.

9. Prezydujący w Sądach ważniejsze i pilniejsze sprawy, przez wzgląd na wymagany w nich pospiech i większą znajomość rzeczy, pomiędzy bieglejszych i wprawniejszych członków, do instrukcyi i sporządzenia relacyi, rozdzielać mają.

Доклады въ судебныхъ мѣстахъ должны быть изготовляемы: по дѣламъ маловажнымъ не ниже 8 дней, по дѣламъ же болѣе важнымъ и многосложнымъ не позже 30 дней, считая этотъ срокъ въ Судахъ Исправительной Полиціи со дня окончанія слѣдствія; въ высшихъ же Судахъ — со дня передачи дѣла докладчику, согласно § 421 Австрійскаго уголовного Уложенія. Въ случаѣ допущенной просрочки въ этомъ отношеніи, Предсѣдатели судебныхъ мѣстъ принимаютъ относительно не-исправныхъ дѣлопроизводителей понудительныя мѣры, указанныя въ § 486 Прускаго Устава уголовного-судопроизводства.

Уголовныя Суды не въ правѣ требовать, чтобы доклады по дѣламъ, поступающимъ на рѣшеніе ихъ въ первой инстанціи, изготовляемы были въ Судахъ Исправительной Полиціи, такъ какъ предписаніями Правительственной Коммисіи Юстиціи отъ 2 (14) Августа 1833 года, за N. 6,995, и отъ 2 (14) Августа 1840 года, за N. 8,530, это возложено на исключительную обязанность докладчиковъ въ Уголовныхъ Судахъ и чрезъ обремененіе этимъ трудомъ Судовъ Исправительной Полиціи происходитъ остановка въ производствѣ слѣдствій по другимъ дѣламъ. По тѣмъ только дѣламъ, по которымъ слѣдствіе производится на основаніи правилъ Прускаго Устава уголовн. судопр., Суды Исправительной Полиціи, въ случаяхъ предусмотрѣнныхъ тѣмъ же закономъ, если не предстоить надобность въ составленіи окончательнаго по вопросамъ допрашиванія, обязаны составлять краткую записку съ изложеніемъ сущности дѣла (*species facti*) для предъявленія обвиненнымъ.

10. Для изготовленія и представленія въ Судъ защитныхъ рѣчей, назначается защитникамъ по возможности краткіе сроки, принимая во вниманіе важность и обширность дѣла. Защитники, неисполнившіе въ опредѣленный срокъ возложенной на нихъ обязанности, побуждаются къ тому взысканіемъ установленнаго денежнаго штрафа, безъ всякихъ предварительныхъ предостереженій, какъ это предписано § 459 Прускаго Устава уголовного-судопроизводства.

Relacje w sprawach mniejszych, w przeciągu dni ośmiu, w ważniejszych zaś i obszerniejszych, najdalej w przeciągu dni 30, w Sądach Policji Poprawczej, od dnia zakończenia śledztwa, w Sądach zaś wyższych, od dnia wręczenia akt referentowi rachując, w myśl § 421 proc. krym. austr., wygotowane być powinny, a opóźniający się w tej mierze referenci pobudzeni być mają przez swych Prezydujących środkami w § 486 Ord. krym. prus. wskazanemi.

Sądy Kryminalne, w sprawach przychodzących do nich pod wyrok w Iej instancji, nie mogą od Sądów Policji Poprawczej domagać się, aby wyrabiały relacje, bowiem to, jak reskryptem Kommissji Rządowej Sprawiedliwości z dnia 2 (14) Sierpnia 1833 r., Nr. 6,995, i powtórny z dnia 2 (14) Sierpnia 1840 r., Nr. 8,530, wskazanem zostało, jest wyłącznym obowiązkiem referentów w Sądach Kryminalnych, i przez narzucenie tej pracy Sądom Policji Poprawczej, śledztwo w innych sprawach zwłoki doznaje. W sprawach tych tylko, w których śledztwo wedle przepisów Ord. kr. pr. odbywa się, Sądy Policji Poprawczej, w przypadkach prawem tém przewidzianych, obowiązane są, jeżeli nie zachodzi potrzeba śledztwa artykułowanego, *species facti* dla przedstawienia obwinionym sporządzać.

10. obrońcom, do sporządzenia i złożenia w Sądzie obrony, ile możności krótkie terminy, z należnym względem na ważność i obszerność sprawy, przeznaczane być mają. Tych zaś, którzyby tego obowiązku w oznaczonym czasie nie dopełnili, należy stosowną karą pieniężną, bez żadnego poprzedniego zagrożenia, znaglać, jak to § 459 Ordyn. krym. prus. przepisuje.

Если по одному дѣлу предстоитъ защищать нѣсколькихъ обвиненныхъ, то изготовленіе защитительныхъ рѣчей для всѣхъ ихъ слѣдуетъ поручать по возможности одному защитнику, на сколько это окажется примѣнимымъ въ виду § 467 Прускаго Устава угол. судопр.; если же нѣкоторые обвиненные должны имѣть особаго отъ остальныхъ защитника, или, если каждому изъ обвиненныхъ необходимо назначать особаго защитника, въ такомъ случаѣ, во избѣжаніе остановки вслѣдствіе передачи дѣла каждому защитнику порознь, слѣдуетъ обязать ихъ, чтобы они собрались одновременно въ помѣщеніи Суда или въ частной квартирѣ, для совместнаго чтенія дѣла и составленія нужныхъ каждому, для защиты, извлеченій и записокъ, а если бы это оказалось рѣшительно невозможнымъ и встрѣтилась настоятельная необходимость сообщить дѣло каждому защитнику порознь, то Судъ обязанъ строго наблюдать, чтобы дѣло не оставалось въ рукахъ каждаго изъ нихъ болѣе 3 дней, какъ это постановлено въ § 451 Прускаго Устава угол. судопроизв.

11. Для публичныхъ судебныхъ засѣданій, слѣдуетъ назначать еженедѣльно столько дней, сколько требуется для безостановочнаго разсмотрѣнія и рѣшенія всѣхъ приготовленныхъ къ слушанію дѣлъ, преимущественно же арестантскихъ и другихъ, не терпящихъ отлагательства.

Предѣдательствующіе въ Судахъ обязаны употреблять всѣ возможныя усилія къ тому, чтобы дѣло заслушанное рѣшалось въ томъ же засѣданіи и не было откладываемо къ слѣдующему засѣданію, что допускается лишь въ случаѣ крайней необходимости, по важности и многосложности дѣла.

Въ каждомъ Судѣ надлежитъ завести и содержать по прилагаемой формѣ особую книгу, для записки происходившихъ въ немъ публичныхъ засѣданій. Засвидѣтельствованныя выписки изъ этой книги должны быть представляемы вмѣстѣ съ трехмѣсячными вѣдомостями о дѣйствіяхъ Суда, по истеченіи каждаго трехъ мѣсяцевъ, начиная съ 1 Іюля сего года.

12. Судебныя мѣста, независимо отъ обыкновеннаго объявленія обвиняемымъ, присутствующимъ въ публичныхъ засѣ-

Jeżeli w jednej jakiej sprawie więcej obwinionych bronić się ma, obronę za wszystkimi jednemu obrońcy, o ile to wedle § 467 Ord. krym. prus. wykonać się da, poruczyć należy; gdyby zaś niektórym obwinionym, jednego, innym zaś lub nareszcie wszystkim, oddzielnych obrońców przydać wypadało, w takim przypadku, dla uniknienia zwłoki, jaką komunikacja akt odrębnie każdemu obrońcy zrządzić może, zobowiązać ich należy, aby w jednym czasie, dla wspólnego odczytania akt i zrobienia sobie z nich wyciągów czyli notat do obron potrzebnych, w lokalu sądowym lub w mieszkaniu własnym zgromadzili się; co wszakże, gdyby na żaden sposób nastąpić nie mogło i akta każdemu obrońcy oddzielnie komunikowane być musiały, ściśle pilnować potrzeba, aby żaden z nich takowych dłużej nad dni trzy u siebie nie zatrzymywał, jak to urządzonem jest w § 451 Ord. kr. pruskiej.

11. Na audyencye publiczne w Sądach tyle dni w każdym tygodniu wyznaczać należy, ile tego potrzeba wymaga, aby sprawy do osądzenia przygotowane żadnej zwłoki nie doznawały, osobliwie sprawy osób aresztowanych i inne pilne.

Prezydujący w Sądach najusilniej starać się będą o to, aby sprawa rozpoczęta na tém samym posiedzeniu osądzoną była, bez odkładania jej na drugie posiedzenie, co tylko w tym przypadku miejsce mieć może, jeżeli tego ważność i obszerność sprawy koniecznie wymaga.

W każdym Sądzie zaprowadzona i utrzymywana być ma księga odbytych posiedzeń audyencyonalnych, a to wedle załączonego wzoru, z której wypisy należycie poświadczone, z końcem każdego kwartału, poczynając od kwartału III-go r. b., wraz z wykazami kwartalnymi czynności sądowych, składane być winny.

12. Często zdarza się, że Sądy, oprócz zwyczajnego na audyencyach publicznych ogłaszania wyroków obwinionym

даніяхъ, состоявшихся о нихъ приговоровъ, нерѣдко вызывають ихъ къ вторичной явкѣ, для такъ называемаго протоколярнаго объявленія, тѣхъ же приговоровъ. На основаніи постановленій закона, а именно: ст. 11 судебного учрежденія 26 Іюля 1810 года, § 515-й Пруссаго и § 445-й Австрійскаго Уставовъ уголовного судопроизводства, а равно статьи 11-й означенной выше въ 3 пунктѣ инструкціи, изданной Правительственною Коммисіею Юстиціи, тотчасъ послѣ объявленія Писаремъ, въ публичномъ засѣданіи, приговора присутствующему обвиненному, Предсѣдатель обязанъ объяснить ему въ дозволенныхъ закономъ случаяхъ, что онъ можетъ, если пожелаетъ, перенести дѣло по апелляціи въ высшую инстанцію, и что для этого закономъ опредѣленъ такой-то срокъ, и вмѣстѣ съ тѣмъ спросить подсудимаго, намѣренъ ли онъ воспользоваться этимъ правомъ, и оговорить все это въ протоколѣ объ объявленіи приговора, который, по утвержденіи подписью Предсѣдателя и Писаря, приобщается къ дѣлу. При точномъ соблюденіи этого порядка устранится необходимость вторичнаго объявленія приговоровъ, замедляющаго вступленіе ихъ въ законную силу и приведеніе въ исполненіе, и сопряженнаго съ излишними издержками, въ ущербъ участвующихъ въ дѣлѣ сторонъ.

13. Предсѣдатели судебныхъ мѣстъ обязаны строго наблюдать, чтобы приговоры по дѣламъ рѣшеннымъ изготовляемы были Писарями: по дѣламъ нетерпящимъ отлагательства въ продолженіе 3 дней, а по прочимъ—въ продолженіе 8 дней, а равно, чтобы списки съ таковыхъ приговоровъ, состоявшихся въ высшихъ инстанціяхъ, были безъ замедленія отсылаемы вмѣстѣ съ дѣлами въ Суды низшей степени, по принадлежности, для дальнѣйшаго распоряженія. Однакожъ въ тѣхъ случаяхъ, когда подсудимый, приговоренный къ наказанію по рѣшенію Суда низшей степени и содержащійся подъ арестомъ, приговоромъ Суда высшей степени освобождается отъ Суда и слѣдствія, буквальная копія постановленной о томъ въ Судѣ резолюціи должна быть немедленно изготовлена изъ протокола засѣданія и по засвидѣтельствованіи препровождена въ Судъ низшей степени при

тому присутствующимъ, сѣдѣя ихъ до повторнаго огłoszenia tych samych wyroków, tak zwanego protokółarnego. Zgodnie z przepisami prawa w art. 11 dekretu organicznego z dnia 26 Lipca 1810 roku i w § 515 Ord. krym. prus., tudzież w § 445 proc. kar. austr., niemniej stosownie do § 11 instrukcyi przez Kommissyą Rządową Sprawiedliwości wydanej, wyżej pod pozycyą trzecią z daty i liczby powołanej, postępując, zaraz po ogłoszeniu przez Pisarza na audyencyi publicznej wyroku obwinionemu przytomnemu, Prezydujący winien go poinformować o możności odwołania się do wyższej instancyi, gdzie to z prawa miejsce ma, oraz o terminie prekluzyjnym, tym końcem przez prawo oznaczonym, a zarazem zapytać się, czyli tego środka prawnego dalszej obrony użyć chce; co wszystko w protokóle ogłoszenia wyroku zamieścić i takowy, po podpisaniu przez Prezydującego i Pisarza, do akt dołączyć należy; co gdy przestrzeganiem będzie, powtórne ogłoszenie wyroków, zrzadzające zwłokę w doprowadzeniu ich do prawomocności i egzekucyi, a zarazem stronom koszt, niepotrzebnem się stanie.

13. Pisarze Sądowi obowiązani są redakcyę wyroków w sprawach pilniejszych w przeciągu dni trzech, w innych zaś—w dniach ośmiu wygotować, czego Prezydujący w Sądach pilnować powinni, równie jak tego, aby odpisy zredegowanych wyroków, w wyższych instancjach zapadłych, wraz z aktami dotyczącemi, niższym Sądom do dalszego urzędowego postąpienia niezwłocznie przesłane były. W takim jednak przypadku, jeżeli obwiniony wyrokiem Sądu niższej instancyi na karę skazany, w areszcie zatrzymany, przez wyrok Sądu wyższej instancyi od kary uwolniony został, wyrok takowy wyższego Sądu, z sentencyonarza codosłownie odpisany i poświadczony, natychmiast Sądowi niższemu,

соотвѣтственномъ предписаніи, послѣ чего въ скоромъ времени отсылается туда и подробный приговоръ вмѣстѣ съ дѣломъ.

Порядокъ этотъ распространяется въ равной мѣрѣ и на обвиняемыхъ, состоящихъ на свободѣ, которые, будучи оправданы рѣшеніемъ Суда низшей степени присуждаются къ наказанію приговоромъ Суда высшей степени съ распоряженіемъ о немедленномъ взятіи ихъ подъ стражу, какъ это бываетъ въ случаѣ подачи протеста со стороны Царскаго Прокурора.

14. Судебныя мѣста, до которыхъ это относится, обязаны, чрезъ заведеніе соотвѣтственного контроля, неупустительно наблюдать, чтобы рѣшенія, приговаривающія подсудимыхъ къ наказаніямъ, согласно правиламъ § 536 Прусскаго и § 445 Австрійскаго Уставовъ уголовного судопроизводства, были, немедленно по вступленіи ихъ въ законную силу, приводимы въ исполненіе.

Прощеніе о помилованіи не можетъ останавливать приведенія въ исполненіе приговора, вошедшаго въ законную силу, или окончательнаго, не подлежащаго отмѣнѣ. Приведеніе въ исполненіе такихъ приговоровъ можетъ быть приостановлено въ такихъ лишь случаяхъ, когда просящій о помилованіи приговоренъ къ кратковременному аресту или тѣлесному наказанію, и когда наказаніе сопровождается наложеніемъ клеймъ, выставленіемъ къ позорному столбу и т. п., въ особенности если можно предвидѣть, что осужденный, по исполненіи надъ нимъ приговора, не могъ бы воспользоваться просимымъ помилованіемъ, въ каковыхъ случаяхъ слѣдуетъ имѣть въ виду постановленія закона, изложенныя въ § 429 Австрійскаго Устава уголовного судопроизводства части второй въ раздѣлѣ второмъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи, въ полной увѣренности, что точное исполненіе правилъ настоящаго распоряженія, основанныхъ на примѣненіи дѣйствующихъ узаконеній, приведетъ къ желаемой цѣли, состоящей въ устраненіи запусковъ въ дѣлахъ за прежнее время и недопущеніи новаго ихъ накопленія, въ особенности же имѣя въ виду уменьшеніе занятій судебныхъ мѣстъ по случаю всеобщаго прощенія, дарован-

przy stosownej ekspedycji, przesłany być ma, a następnie w krótkim czasie redakcyja wyroku wraz z aktami.

Urządzenie takowe równie ściąga się do obwinionych na wolności zostających, którzy będąc wyrokiem Sądu niższego od kary uwolnieni, w wyższej instancji na karę skazani zostali, z nakazem uwięzienia ich natychmiast, jak to zdarza się w przypadkach odwołania się Prokuratora Królewskiego.

14. Sądy, do których to należy, najusilniej starać się mają przez zaprowadzenie stosownej kontroli dopilnować, aby wyroki skazujące obwinionych na kary, jak tylko się staną prawomocnymi, niezwłocznie do egzekucji przyprowadzone były, jak to przepisaniem jest w § 536 Ord. krym. pr. i § 445 proc. krym. austriackiej.

Odwołanie się do łaski nie może tamować wykonania wyroku prawomocnego lub ostatecznego, powagę prawa mającego. Tylko w takim przypadku, kiedy wyrokiem za karę areszt na czas krótki, lub chłosta jest oznaczona, albo do kary przydane są zaostżenia pręgierzem, piętnowaniem i t. p., z wykonaniem tych, z powodu odwołania się do łaski, oile przewidzieć można, że żądana łaska w zupełności lub w części bezskuteczną stać się może, wstrzymać się należy, w której mierze następcza uwagę przepis prawa w § 429 Ustawy karniej austriackiej, części drugiej, rozdziału drugiego.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości nie wątpiąc bynajmniej, iż dokładne wypełnienie urzędzeń na prawie ugruntowanych, niniejszym reskryptem objętych, doprowadzi Sądy do zamierzonego celu, jakim jest uprzątnienie zaległości dawnych i niedopuszczanie wzrastania nowym, a to tém więcej przez wzgląd na zmniejszone zatrudnienia Sądów z powodu ogólnego utaskawienia, Manifestem NAJJAŚNIEJSZEGO PAŃA z dnia 16 (28) Kwietnia r. b. objawionego, poleca wszyst-

наго Всемилостивѣйшимъ манифестомъ отъ 16. (28) Апрѣля сего года, предписываетъ всѣмъ Судамъ уголовного вѣдомства, принять настоящее предписание къ строгому руководству и неуклонному исполненію, и сверхъ того поручаетъ Уголовнымъ Судамъ, при разсмотрѣніи поступающихъ въ оныя дѣла, обращать строгое вниманіе на дѣйствія по онымъ низшихъ судебныхъ мѣстъ и, въ случаѣ замѣченныхъ въ нихъ отступленій отъ настоящаго распоряженія или другихъ положительныхъ правилъ закона, подвергать виновныхъ въ нарушеніи своего долга, по мѣрѣ важности упущеній, выговорамъ, дисциплинарнымъ взысканіямъ, а въ случаѣ противозаконной медленности по дѣламъ арестантскимъ, сверхъ особой отвѣтственности, возмѣщенію понесенныхъ Казною Царства расходовъ на продовольствіе арестантовъ за все время незаконнаго ихъ содержанія, согласно предписаніямъ Правительственной Коммисіи Юстиціи отъ 29 Января 1820 года, за N. 107, и отъ 14 Марта того же года, за N. 2,917 и 2,870. Если же мѣры эти окажутся неэффективными, то, на основаніи предписанія Коммисіи отъ 7 Января 1835 года, за N. 163, даннаго Предсѣдателямъ о неисправимыхъ, нерадивыхъ или по неспособности своей безполезныхъ на службѣ чиновникахъ, представлять Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Наблюденіе за неуклоннымъ исполненіемъ правилъ настоящаго распоряженія возлагается на особенную заботливость Предсѣдательствующихъ въ Судахъ и Царскихъ Прокуроровъ.

Варшава, 12 (24) Мая 1841 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *Коссецкій*.

N. 5,341.

кимъ Судомъ карнымъ, абы најсціслѣй до нинѣшнѣго рескрипту stosowały się; nadto Sądомъ Kryminalnymъ, iżby przy roztrząsaniu aktъ sprawъ do siebie przychodzącychъ, zwracali pilną uwagę na postępowanie w nichъ Sądówъ niższychъ i w razie tymъ, gdyby takowe było przeciwnie obecnemu reskryptowi lub innymъ wyraźnymъ przepisomъ prawa, winnychъ zaniedbania swychъ obowiązkówъ, w miarę mniejszej lub większej wagi uchybień, stosownemi naganami, karami porządkowemi, tudzież w przypadku dopuszczonej nieprawnej zwłoki w sprawachъ osób aresztowanychъ, oprócz oddzielnej odpowiedzialności, zobowiązaniemъ, wedle reskryptówъ Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości z dnia 29 Stycznia 1820 r., Nr. 107, i 14 Marca r. t., Nr. 2,917 i 2,870, do wynagrodzenia Skarbowi Królestwa kosztówъ żywności за czasъ nieprawnej zwłoki, powściągały, а gdyby te środki bezskutecznymi okazały się, niepoprawnychъ i obojętnością swoją w urzędowaniu lub nieudolnością w służbie rządowej nieużytecznychъ, Dyrektorowi Głównemu Prezydującemu w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, stosownie do reskryptu jejъ z dnia 7 Stycznia 1835 r., Nr. 163, do Prezesówъ wydanego, przedstawiały. Szczególniej zaś wkłada obowiązekъ na Prezydującychъ w Sądachъ i Prokuratorówъ Królewskichъ dopilnowania z całą troskliwością skutku rozporządzeń, w niniejszymъ reskrypcie objętychъ.

w Warszawie, dnia 12 (24) Maja 1841 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *Kossecki*.

Nr. 5,341.

Годъ, мѣсяцъ и число засѣда- нія.	Поименованіе при- сутствующихъ въ за- сѣданіи членовъ Суда.	Въ которомъ часу начато и окончено засѣданіе.	Для рѣшенія, съ поименованіемъ для начатаго, но неокон- ченнаго въ томъ же засѣданіи.	Примѣчанія.
				Въ этой графѣ излагать- ся причины въ случаяхъ: а) когда засѣданіе началось уже положеннаго времени, или окончено раньше, или: б) когда число для рѣшен- ія въ засѣданіи менше обыкновеннаго. в) когда слушаніе для нача- таго въ засѣданіи отло- жено до слѣдующаго засѣ- данія.

Форма книги для записки происходившихъ въ Судахъ публичныхъ засѣданій.

Приложение къ N. 232.

Annexes do Nr. 232-go.

Wzór księgi odbytych w Sądach posiedzeń audyencyonalnych.

Data posiedzenia.	Obecność członków Sądu na posiedzeniu.	Godzina rozpoczę- cia i ukończenia posiedzenia.	Sprawy, które osą- dzone zostały, z wymienieniem spra- wy rozpoczętej, a na tę samą posiedze- niu nieosądzoną.	U w a g i.
				W tej rubryce zamieszczać należy przychylny w przy- padkach: a) gdy posiedzenie później, jak zwykle być powinno, rozpoczęte lub wcześniej ukończone zostało, albo: b) jeżeli małą ilość spraw na jednym posiedzeniu osądzono, lub: e) gdy kontynuacja dalsza sprawy jakiejś do następ- nego posiedzenia odlo- żoną być musiała.

N° 233.

Предписание о порядкѣ доставленія арестантовъ въ Судъ для изустныхъ объясненій при рѣшеніи о нихъ дѣла.

(1 (13) Сентября 1841 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Въ дополненіе къ предписанію своему отъ 23 Іюня (5 Іюля) с. г., за N. 5,900, по предмету доставленія арестантовъ въ Судъ для изустныхъ объясненій во время рѣшенія о нихъ дѣла, Правительственная Коммисія Юстиціи увѣдомляетъ, что по разсмотрѣніи приведеннаго въ томъ предписаніи отзыва Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, а равно рапортовъ по сему же предмету Уголовныхъ Судовъ, она признала соотвѣтственнымъ, какъ въ видахъ соблюденія законнаго порядка, такъ и необходимой бережливости въ производствѣ Казною расходовъ, производить впредь пересылки арестантовъ, требуемыхъ для изустныхъ объясненій во время сужденія о нихъ дѣла въ Уголовномъ Судѣ, не порознь и отдѣльными партіями, а въ извѣстные сроки, разъ въ мѣсяцъ, вмѣстѣ съ тѣми лицами, которыя, на основаніи изданнаго прежде распоряженія, по подверженіи ихъ опредѣленнымъ наказаніямъ, подлежатъ высылкѣ поэтому въ арестантскія роты.

Правиломъ этимъ Уголовный Судъ долженъ руководствоваться, распоряжаясь о доставленіи въ свое присутствіе арестантовъ для сказанной цѣли и соображаясь притомъ, чтобы по дѣламъ важнѣйшимъ и по какимъ либо причинамъ требую-

N° 233.

Reskrypt wskazujący Sądom jak mają zarządzać sprowadzanie aresztantów do ustnego przymówienia się przy wprowadzaniu ich sprawy.

(d. 1 (13) Września 1841 r.)

do
wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

W następstwie reskryptu swego z dnia 23 Czerwca (5 Lipca) r. b., Nr. 5,900, w przedmiocie transportowania więźni do przymawiania się podczas sądenia ich sprawy wydanego, oświadczają: iż po rozważeniu, tak przedstawienia Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych w tymże reskrypcie wzmiankowanego, jakoteż raportów w tym przedmiocie od Sądów Kryminalnych otrzymanych, uznała za rzecz właściwą, zarówno porządkowi prawnemu, jako i potrzebie oszczędności w wydatkach skarbowych odpowiednią, aby transporta więźni, do ustnego przymówienia się w czasie sądenia ich sprawy przez Sądy Kryminalne żądanych, odtąd nie pojedynczo i szczegółowo, lecz peryodycznie raz w miesiąc, razem z transportem tych osób, które w skutku wiadomego innego rozporządzenia, po wycierpieniu swęj kary do kompanij poprawczych mają być odsyłane, odbywane były.

Do tego więc Sąd Kryminalny w zarządzeniu dostawiania sobie w powyższym celu więźni stosować się będzie, bacząc na to, aby w sprawach ważniejszych i z jakiegokolwiek

шимъ большей поспѣшности требовать доставленія арестантовъ предпочтительно предъ другими дѣлами.

О сдѣланіи соотвѣтственнаго сему распоряженія по Губернскимъ Правленіямъ Коммисія Юстиціи вмѣстѣ съ симъ отнеслась въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Варшава, 1 (13) Сентября 1841 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *Коссецкій*.

N. 7,872.

N° 234.

Распоряженіе о томъ, чтобы Патроны, Адвокаты и Меценасы, по приглашенію Судовъ, изготовляли защитительныя рѣчи въ пользу подсудимыхъ.

(13 Ноября 1809 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Министръ Юстиціи.

Вслѣдствіе представленія Уголовнаго Суда Варшавскаго и Калишскаго Департаментовъ, отъ 3-го числа сего мѣсяца, о томъ, что Адвокаты неохотно являются для доклада дѣлъ въ качествѣ публичныхъ обвинителей или защитниковъ, а нѣкоторые изъ нихъ даже вовсе уклоняются отъ этого, Министръ Юстиціи объявляетъ, что всѣ безъ изъятія Патроны, Адвокаты и Меценасы обязаны, по назначенію Суда, являться въ оный, въ качествѣ публичныхъ обвинителей или защитниковъ, съ тѣмъ условіемъ, что Судъ обязанъ только соблюдать должную соразмѣрность въ распредѣленіи между ними этихъ занятій.

przyczyny szczególnego pospiechu wymagających dostawienie więźni przed wszystkimi innemi zarządzane było.

O wydanie odpowiedniego powyższemu uznaniu rozporządzenia do Rządów Gubernialnych, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych w dniu dzisiejszym wezwana została.

w Warszawie, dnia 1 (13) Września 1841 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *Koszecki*.

Nr. 7,872.

N° 234.

Rozporządzenie, że Patronowie, Adwokaci i Mecenas, na wezwanie Sądów karnych, mają przynosić obrońcy za podsądniemi.

(d. 13 Listopada 1809 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI.

Odpowiadając na przedstawienie Sądu Kryminalnego Departamentów Warszawskiego i Kaliskiego, iż Adwokaci z wielką trudnością jako oskarżyciele i obrońcy publiczni do wprowadzenia spraw stawają, a nawet niektórzy wcale od tego się wyłączają, pod dniem 3 m. i r. b. uczynione, oświadczają, iż wszyscy Patronowie, Adwokaci i Mecenas winni są bez wyłączenia, skoro przez Sąd wyznaczeni będą, miejsca oskarżycieli publicznych lub obrońców zastępować; Sąd tylko winien jest zachować proporcjonalny rozdział między nich takowych czynności.

Что касается надлежащего исполнения защитниками возложенных на них обязанностей, в назначенный Судом срок, то Министр Юстиции предвещает, что Адвокат, призванный в качестве обвинителя или защитника и неприготовивший к определенному сроку своей речи, должен будет возместить на собственный счет издержки по содержанию арестанта, если же кто либо из Адвокатов забудет до такой степени о своих обязанностях, что подвергнется два раза этому взысканию, то Суд, сообразно с упущением, должен на некоторое время отлучить его от должности и донести о том Министерству и Гражданским Судам; предварительно же вмещается Уголовному Суду в обязанность объявить о настоящем распоряжении всем защитникам.

Варшава, 13 Ноября 1809 года.

(подписано) *Лубенский*.

N. 6,095.

Примечание. О содержании настоящего распоряжения уведомлены Апелляционный Суд и Гражданские Трибуналы.

N° 235.

Объ освобождении Защитников Прокуратуры от обязательной защиты в Судах уголовного ведомства.

(23 Июля 1817 г.)

Всем Уголовным Судам.

Правительственная Коммисия Юстиции.

Уведомляя Уголовный Суд, что, по представлению Генеральной Прокуратуры от 5 Июля сего года, судебные За-

Ко się тyczy punktualności odbywania czynności powierzonych i w czasie przez Sąd przepisany, Minister Sprawiedliwości stanowi, iż gdy stawający, bądź jako oskarżyciel, bądź jako obrońca, na czas oznaczony pracy swęj nie wygotuje, natenczas winien jest płacić z swego funduszu koszt utrzymania więźnia; a któryby ze stawających tak dalece o swych obowiązkach zapomniiał, iżby dwa razy tęg karze podpadł, Sąd, stosownie do wykroczenia, na czas niejaki od urzędowania zawiesić go winien i donieść o tęg Ministerii oraz Sądom Cywilnym, wprzód jednak winien jest wszystkich obrońców o tęg urzędzeniu zawiadomić.

w Warszawie, dnia 13 Listopada 1809 roku.

(podpisano) *Lubiński*.

Nr. 6,095.

U w a g a. O treści powyższego rozporządzenia Sąd Apellacyjny i Trybunały Cywilne zawiadomione zostały.

N° 235.

Uwolnienie Obrońców Prokuratury od obowiązku przynoszenia obron w Sądach karnych.

(d. 23 Lipca 1817 r.)

do
wszystkich Sądów Kryminalnych w Królestwie.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Uwielamiając Sąd Kryminalny, iż na przedstawienie Prokuratury Jeneralnej pod dniem 5 Lipca r. b. do siebie uczy-

щитники Казны и общественных учреждений при Трибуналахъ и Уголовныхъ Судахъ освобождены отъ защиты бѣдныхъ по дѣламъ гражданскимъ, уголовнымъ, исправительнымъ и отъ всякихъ другихъ въ этомъ отношеніи обязанностей, Правительственная Коммисія Юстиціи предписываетъ о такомъ освобожденіи поставить въ извѣстность всѣ подвѣдомственные Суды низшей инстанціи.

Варшава, 23 Іюля 1817 года.

Статсъ-Совѣтникъ, (подписано) А. Вычеховскій.

N. 5,521.

Примѣчаніе. О настоящемъ распоряженіи одновременно были поставлены въ извѣстность Высшій Судъ Царства Польскаго, Апелляціонный Судъ и Гражданскіе Трибуналы.

N° 236.

Распоряженіе о томъ, чтобы Суды не сообщали Защитникамъ слѣдственныхъ дѣлъ для изготавленія по нимъ пунктовъ апелляціонной жалобы отъ имени обвиненнаго на опредѣленіе о задержаніи его въ слѣдственной тюрьмѣ.

(12 (24) Іюня 1846 г.)

Царскимъ Прокурорамъ при Уголовныхъ Судахъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

До свѣдѣнія Коммисіи Юстиціи дошло, что нѣкоторые Уголовные Суды обыкновенно сообщаютъ защитникамъ слѣдственные дѣла для изготавленія по нимъ пунктовъ апелляціонной жалобы, подаваемой обвиняемыми на опредѣленія поста-

czynione, obrońcy prawni publicznych własności przy Trybunałach i Sądach Kryminalnych uwolnieni są od obrony spraw cywilnych ubogich, kryminalnych, poprawczych i wszelkich innych oficyów, poleca mu, aby o takowém uwolnieniu podwładnym Sądom udzielił potrzebnej wiadomości.

в Варшавіе, дня 23 Липца 1817 року.

Radca Stanu, (podpisano) A. Wyczehowski.

Nr. 5,521.

U w a g a. O treści powyższego rozporządzenia za-wiadomione zostały: Sąd Najwyższy Królestwa Polskiego, Sąd Apellacyjny i Trybunały Cywilne.

N° 236.

Rozporządzenie, aby Sądy nie komunikowały obrońcom akt śledczych dla wygotowania zasad odwołania się pod sądnego od decyzji kwalifikacyjnej.

(d. 12 (24) Czerwca 1846 r.)

do

Prokuratorów Królewskich przy wszystkich Sądach Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Doszło do wiadomości Kommissyi Rządowej, że niektóre z Sądów karnych zwykły komunikować obrońcom akta śledcze dla sporządzenia powodów odwołania się, jakie obwiniony od decyzji kwalifikacyjnej w toku śledztwa wydanęj uczy-

повлеченныя во время производства слѣдствія о задержаніи ихъ въ слѣдственной тюрьмѣ, что несовмѣстно съ главною цѣлью слѣдствія, потому что такимъ образомъ собранныя при изслѣдованіи улики и доказательства дѣлаются извѣстными заинтересованнымъ сторонамъ прежде, чѣмъ Судъ успѣетъ сдѣлать изъ нихъ надлежащее употребленіе. Такъ какъ, по смыслу обоихъ Уставовъ уголовного судопроизводства, а равно органическаго Устава 26 Іюля 1810 года, письменная защита подсудимаго и сообщеніе на этотъ предметъ дѣла Защитнику могутъ имѣть мѣсто только послѣ окончанія слѣдствія и приготовленія дѣла къ слушанію, и сообщеніе свѣдѣній изъ дѣлъ до окончанія слѣдственного производства воспрещено закономъ, то Коммисія Юстиціи, для предупрежденія подобныхъ уклоненій, предписываетъ Царскому Прокурору войти въ Уголовный Судъ съ предложеніемъ о сдѣланіи по этому предмету надлежащаго распоряженія по всемъ подвѣдомственнымъ ему Судамъ.

Варшава, 12 (24) Июня 1846 года.

Директоръ Отдѣленія, (подписано) *Бржезинскій.*

N. 7,669.

N° 237.

О наложеніи на Защитниковъ взысканіи за медленность въ изготовленіи по порученію Суда защитительныхъ рѣчей въ пользу подсудимыхъ.

(5 (17) Ноября 1859 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Неоднократно, какъ въ особенныхъ случаяхъ, такъ и въ общихъ распоряженіяхъ, клонящихся къ ускоренію хода уго-

nił, co jest niezgodne z głównym celem badania, albowiem przez to zebrane w śledztwie poszlaki i dowody pierwój stronom interesowanym stają się wiadome, zanim Sąd zrobić z nich zdoła właściwy użytek. Ponieważ w duchu obydwóch procedur kryminalnych, tudzież ustawy organicznej z dnia 26 Lipca 1810 r., piśmienna obrona obwinionego i komunikowanie w tym celu akt obrońcy dla jēj sporządzenia, może mieć miejsce dopiero po zupełnem już ukończeniu śledztwa i przygotowaniu sprawy pod wyrok, udzielanie zaś wiadomości z akt przed ich ukończeniem zabronione jest przez prawo; przeto Kommissya Rządowa, pragnąc zapobiedz podobnym nadal zboczeniom, poleca Prokuratorowi Królewskiemu, aby do Sądu Kryminalnego uczynił wniosek o wydanie w tym celu do Sądów jemu podległych stosownego rozporządzenia.

w Warszawie, dnia 12 (24) Czerwca 1846 roku.

Dyrektor Wydziału, (podpisano) *Brzeziński*.

Nr. 7,669.

N° 237.

0 wymierzaniu kar na Obronców opieszających w wygotowaniu poruczonych im obron za obwinionemi.

(d. 5 (17) Listopada 1859 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Niejednokrotnie już, tak w szczególnych wypadkach, jakoteż i w ogólnych rozporządzeniach, zmierzających do przy-

ловныхъ дѣлъ, преимущественно же такихъ, въ коихъ участвуютъ лица, состоящіе подъ стражею, Правительственная Коммисія Юстиціи предписывала судебнымъ мѣстамъ обращать особенное вниманіе на усердіе защитниковъ, коимъ поручена защита подсудимыхъ, не допуская съ ихъ стороны никакого въ этомъ отношеніи замедленія, медлящихъ же съ исполненіемъ порученій Суда понуждать соответственными мѣрами.

Всѣ эти распоряженія остаются донынѣ безъ успѣха вслѣдствіе того, что исполняются они не такъ, какъ слѣдуетъ и не съ надлежащею настойчивостью.

Изъ многихъ дѣлъ о подсудимыхъ, представляемыхъ къ помилованію, равно какъ изъ рапортовъ, получаемыхъ Коммисіею Юстиціи о дѣлахъ, состоящихъ подъ особеннымъ ея надзоромъ, оказывается, что представленіе защитительныхъ рѣчей въ пользу подсудимыхъ постоянно совершается съ неимовѣрною оплошностью.

Не было почти случая, чтобы защитникъ возвратилъ дѣло вмѣстѣ съ защитительною рѣчью въ срокъ, назначенный для ея изготовленія, хотя для этого назначается даже слишкомъ продолжительное время, безъ соображенія съ дѣйствительною необходимостью, смотря по важности и обширности дѣла. По истеченіи этого срока безъ послѣдствій, Судъ ограничивается напominаніемъ защитнику, весьма часто не угрожая ему даже никакою отвѣтственностью за дальнѣйшее замедленіе, а если даже при первомъ или слѣдующихъ за тѣмъ напominаніяхъ налагается взысканіе, не превышающее обыкновенно одного рубля серебромъ, то взысканіе это, хотя бы оно было въ послѣдствіи удвоено и даже утроено, остается безъ всякихъ послѣдствій, потому что защитникъ, или пренебрегая утратою нѣсколькихъ рублей, не думаетъ представить защиту, или поощряемый многочисленными примѣрами, рассчитываетъ на то, что по представленіи защитительной рѣчи, при кое какомъ оправданіи своей медленности, исходатайствуетъ сложеніе взысканій, которые опредѣлялись и налагались на него часто въ продолженіи многихъ мѣсяцевъ.

спіешенія бегу справъ карныхъ, злѣшча такихъ, до которыхъ wpływają аresztowani, Kommissya Rządowa zalecała Sądom, ażeby, zwracając troskliwą uwagę na gorliwość obrońców, którzy sporządzanie obron za obwinionemi mają sobie poruczone, nie dopuszczały z ich strony żadnej pod względem powyższym zwłoki, a opóźniających się, do czynienia zadosyć poleceniom Sądu, odpowiednimi środkami zagnać nie omieszkały.

Wszystkie te rozporządzenia pozostają dotąd bez skutku, bo nie są należycie i z odpowiednią energią wykonywane.

Z wielu akt w drodze łaski przedstawianych, jakoteż i z raportów, które Kommissya Rządowa w sprawach pod dozorem ję zostających odbiera, pokazuje się, że ściąganie obron za obwinionemi ciągle z największą idzie opieszałością.

Nie ma prawie wypadku, ażeby obrońca zwrócił akta z obroną na wyznaczony do sporządzenia ję termin, chociaż takowy, bez przyzwoitego względu na rzeczywistą potrzebę z ważności lub obszerności sprawy wypływać mogącą, aż nadto długi zakresłany bywa. Po bezskutecznym upływie takiego terminu, Sąd poprzestaje na ekscytowaniu obrońcy, nie raz bez zagrożenia nawet jakiegokolwiek odpowiedzialności za dalszą zwłokę, a jeżeli w pierwszej ekscytacyi lub następnych zagrozi mu karą, najczęściej rubla srebrem jednego, to kara ta, chociażby dalej podwojona i potrojona, żadnego nie wywiera skutku, gdyż, albo obrońca mniej wając zapłacenie kilku rubli, obrony dla tego nie składa, albo ośmielony licznymi przykładami, rachuje na to, że po złożeniu takowej, przy jakim takim usprawiedliwieniu dopuszczonej zwłoki, umorzenie kar, często przez kilka miesięcy lub dłużej kolejno zagrożanych i wymierzanych, pozyska.

Такой порядок действий, крайне замедляющий производство уголовных дел и останавливающий надлежащее отправленіе правосудія, подвергая притомъ арестантовъ продолжительному ожиданію приговора, а Казну излишнимъ расходамъ на содержаніе ихъ въ заключеніи, не можетъ быть терпимъ ни подъ какимъ предлогомъ.

Для предотвращенія сего на будущее время, Правительственная Коммисія признаетъ необходимымъ обратить вниманіе Судовъ на 349-ю статью Уложенія о наказаніяхъ, въ главѣ о не исполненіи предписаній и законныхъ по службѣ требованій, въ которой между прочимъ опредѣлены наказанія, коимъ должны подвергаться тѣ, которые не исполняютъ этихъ требованій своевременно, или же не повинуются начальству, не смотря на неоднократныя съ его стороны подтвержденія.

Въ статьяхъ 418 и 419 того же Уложенія упоминается о медленности и нерадѣи въ исполненіи служебныхъ обязанностей.

Замѣчанія и выговоры, безъ внесенія ихъ въ послужной списокъ, и отрѣшеніе отъ должности, о коихъ говорится въ вышеприведенныхъ статьяхъ, суть именно тѣ наказанія, которыя, на основаніи примѣчанія къ 72-й статьѣ Уложенія о наказаніяхъ, дозволяется налагать безъ формальнаго слѣдствія и суда.

Правительственная Коммисія Юстиціи находитъ, что такія, указанныя Уложеніемъ, мѣры именно должны быть примѣняемы въ отношеніи виновныхъ въ медленности защитниковъ, на которыхъ наложенное одинъ разъ дисциплинарнымъ порядкомъ денежное взысканіе не обнаружило никакого вліянія.

При сообщеніи дѣла защитнику, Судъ обязанъ назначать ему для представленія защитительной рѣчи срокъ, по возможности соответствующій дѣйствительной необходимости.

Къ Предсѣдательствующему въ Судѣ, какъ имѣющему надзоръ за общимъ порядкомъ службы, относится наблюденіе за тѣмъ, чтобы архивъ исправно исполнялъ свои обязанности, и чтобы, по наступленіи дня, назначеннаго для представленія за-

Postępowanie takie, przykładające się nader wiele do zwłoki w sprawach kryminalnych, tamujące należyty bieg sprawiedliwości i narażające uwiezionych na długie oczekiwanie na wyroki, a Skarb na bezpotrzebne częstokroć kosztą utrzymywania ich w więzieniu, pod żadnym względem cierpiane być nie może.

Dla zaradzenia temu na przyszłość, Kommissya Rządowa zmuszona jest zwrócić uwagę Sądów, że artykuł 349 Kodeksu kar, w rozdziale o niewykonaniu poleceń i wezwań urzędowych zamieszczony, stanowi pomiędzy innemi kary na tych, którzy wezwaniom takim nie czynią w właściwym czasie zadosyć, albo też, pomimo ponowienia zaleceń, nie są władzy posłuszni.

W artykułach 418 i 419 tegoż Kodeksu jest mowa o zwłoce i niedbalstwie w sprawowaniu obowiązków urzędowych.

Napomnienia, nagany bez zapisania do stanu służby i oddalenie od urzędu, w przepisach powyższych, stosownie do okoliczności, zagrożone, należą do rodzaju kar, które uwaga pod artykułem 72 Kodeksu kar zamieszczona, bez formalnego postępowania sądowego wymierzać pozwala.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości uważa, że takie właśnie Kodeksem wskazane środki, używane być powinny przeciwko dopuszczającym się zwłoki obrońcom, których raz najwięcej wymierzona porządkowa kara pieniężna do pospiechu nie skłoniła.

Przy komunikacyi akt do obrony, obowiązkiem jest Sądu naznaczyć do złożenia ję termin, o ile można ściśle do koniecznej potrzeby zastosowany.

Do zwierzchnika Sądu, jako mającego dozór nad ogólnym biegiem służby, należy czuwać nad tém, ażeby archiwum w czynnościach swoich nie zalegało, i iżby za nadejściem dnia na złożenie obrony wyznaczonego, jeżeli takowa złożo-

щитительной рѣчи, въ случаѣ недоставленія сей послѣдней, изготовлено имъ было немедленно повтореніе для доклада Суду и принятія симъ послѣднимъ соотвѣтственныхъ мѣръ.

Впрочемъ Судъ не долженъ дѣлать многочисленныхъ подтвержденій, ни угрожать взысканіями, потому что каждый защитникъ, получившій порученіе изготовить защитительную рѣчь къ назначенному сроку, знаетъ о лежащей на немъ обязанности удовлетворить этому требованію, равно какъ и о томъ, что въ противномъ случаѣ онъ можетъ быть подверженъ законной отвѣтственности за медленность въ исполненіи служебныхъ дѣйствій; поэтому Судъ долженъ понуждать оплошного защитника къ представленію защитительной рѣчи въ срокъ, короче противъ назначеннаго прежде, мѣрами, какія указаны въ вышеозначенныхъ статьяхъ закона, и еслибы таковыя оказались недействительными, войти съ представленіемъ въ Правительственную Коммисію Юстиціи объ отрѣшеніи неповинующагося отъ должности.

Можно надѣяться, что такой порядокъ дѣйствій, согласующійся съ закономъ и вызванный крайнею необходимостью, при постоянномъ и неуклонномъ его соблюденіи, будетъ успѣшно содѣйствовать къ устраненію нынѣшнихъ, столь вредныхъ для службы безпорядковъ.

Защитники, сознающіе достоинство своего положенія и всю важность участія, предоставляемаго имъ закономъ въ управленіи правосудія, вѣроятно, не доведутъ начальство до необходимости прибѣгать къ понужденію ихъ мѣрами взысканія къ надлежащему исполненію обязанностей, отъ устраненія же нерадивыхъ, неповинующихся требованіямъ начальства и непонимающихъ своего призванія, служба и общественное благо не только ничего не теряютъ, но даже останутся въ выигрышѣ.

По этимъ соображеніямъ, а равно имѣя въ виду 413 ст. Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ, Правительственная Коммисія Юстиціи поставляетъ Уголовному Суду въ непреложную обязанность — строго примѣняться на буду-

на не zostanie, reprodukcya, dla zarządzenia dalszych kroków, bezzwłocznie Sądowi była przedstawiona.

Судъ вreszcie, не wdając się w liczne ekscytacje z zagrożeniami kary, bo każdy obrońca, odbierający polecenie sporządzenia obrony w naznaczonym terminie, wie o tém, że wezwaniu takiemu zadosyć uczynić jest obowiązany i że w razie przeciwnym grozi mu za zwłokę w czynności urzędowej prawem wskazana odpowiedzialność, powinien znieść opóźniające się do złożenia obrony, w krótszym niż poprzednio terminie, środkami, jakie w przepisach wyżej powołanych są oznaczone, a jeżeliby takowe nie skutkowały, przedstawić nieposłusznego Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości do oddalenia z urzędu.

Spodziewać się należy, iż takie ciągle i energiczne, zgodne z prawem i koniecznością wywołane postępowanie, wywrze korzystny wpływ na usunięcie dotychczasowego pod względem powyższym tyle szkodliwego dla biegu służby nieporządku.

Ci z obrońców, którzy pojmują godność swojego stanowiska i czują całą ważność udziału, jaki im prawo przy wymiarze sprawiedliwości nadacza, nie dopuszczą zapewne tego, żeby ich aż karami do należytego pełnienia obowiązków zmuszać było potrzeba; na oddaleniu zaś opieszалых, nieposłusznych wezwaniom władzy i nierozumiejących swego powołania, służba i dobro ogólne zyska a nie straci.

Z tych powodów, jak niemniej ze względu na artykuł 413 Kodeksu kar głównych i poprawczych, Komisya Rządowa Sprawiedliwości poleca Sądowi Kryminalnemu jak najmocniej, ażeby się na przyszłość do uwag w reskrypcie tym

шее время къ вышеизложеннымъ замѣчаніямъ, и въ томъ же смыслѣ немедленно дать предписаніе подвѣдомственнымъ ему Судамъ Исправительной Полиціи. Къ сему Коммисія Юстиціи присовокупляетъ, что засвидѣтельствованныя копии настоящаго предписанія вмѣстѣ съ симъ сообщены, для наблюденія за надлежащимъ исполненіемъ вышеизложенныхъ правилъ, Прокурору при Уголовномъ Судѣ, а равно Гражданскимъ Трибуналамъ, для сообщенія по принадлежности Патронамъ и Защитникамъ при Мировыхъ Судахъ въ тѣхъ городахъ, гдѣ находятся Суды Исправительной Полиціи, Апелляціонному Суду, для поставленія въ извѣстность Адвокатовъ, и Оберъ-Прорурору при 10-мъ Департаментѣ Правительствующаго Сената, для извѣщенія Сенатскихъ Защитниковъ.

Варшава, 5 (17) Ноября 1859 года.

Главный Директоръ, Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ,
(подписано) *Држевецкій*.

№ 23,251.

№ 238.

Объясненіе, что судебные Защитники, назначенные Защитниками при Государственномъ Совѣтѣ Царства Польскаго, не освобождаются отъ обязательной защиты по дѣламъ уголовнымъ.

(1 (13) Ноября 1858 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

По возбужденному однимъ изъ Патроновъ, назначеннымъ Защитникомъ при Государственномъ Совѣтѣ вопросу: слѣдуетъ

объектъ зъ највѣкшззз ссислоссзз стосовалъ и въ томъ самъ ду-
chu wydał zaraz rozporządzenie do podległychъ mu Sądów
Poprawczych. Obok tego zaś nadmienia, że Prokurator przy
Sądzie Kryminalnym, dla dopilnowania skutku niniejszego
reskryptu, a Trybunały Cywilne, dla zakomunikowania tako-
wego Patronom i Obroncom przy Sądach Pokoju w miastach,
gdzie się znajdują Sady Poprawcze, Sąd Apellacyjny — Adwo-
katom, a Naczelný Prokurator X-go Departamentu — Obron-
com przy Senacie, otrzymują go jednocześnie w kopiach urzę-
dowych.

w Warszawie, dnia 5 (17) Listopada 1859 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący, Tajny Radca, Senator,
(podpisano) *Drzewiecki*.

№ 23,251.

№ 238.

Objaśnienie, że Obroncy Sądowi, zamianowani obok
tego Obroncami przy Radzie Stanu Królestwa Pol-
skiego, nie są uwolnieni od wyrabiania obron w spra-
wach karnych.

(d. 11 (23) Listopada 1861 r.)

do

wszystkich Prezesów Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Z powodu wywołanej przez jednego z Patronów, zanomi-
nowanego Obroncą przy Radzie Stanu, kwestyi, czyli Patro-

Kom. Spraw. Tom XIII.

ли освободить Патроновъ, назначенныхъ Защитниками при Государственномъ Совѣтѣ, отъ изготовленія защитительныхъ рѣчей по поручаемымъ имъ по закону уголовнымъ дѣламъ, — Правительственная Коммисія Юстиціи, признавая, что они, будучи опредѣлены Защитниками при Государственномъ Совѣтѣ, не лишаются черезъ это званія Патроновъ, и что слѣдовательно нѣтъ оснований освобождать ихъ отъ изготовленія, по нынѣ существующему порядку, защитительныхъ рѣчей по поручаемымъ имъ по закону, какъ уголовнымъ, такъ и гражданскимъ дѣламъ, увѣдомляетъ о томъ Г. Предсѣдателя.

Варшава, 11 (23) Ноября 1861 года.
и. д. Члена Коммисіи, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ,
(подписано) *Буксицкий*.

№. 20,192 и 23,411.

Примѣчаніе. Подобное предписаніе послѣдовало одновременно ко всѣмъ Предсѣдателямъ Гражданскихъ Трибуналовъ, къ Предсѣдателю Апелляціоннаго Суда и Оберпрокурору Сената, касательно Адвокатовъ Сенатскихъ и Защитниковъ.

№ 239.

Распоряженіе, возлагающее на Патроновъ, состоящихъ при Трибуналахъ, обязанность защищать обвиненныхъ, судимыхъ Уголовными Судами въ I-ой или во II-ой инстанціи.

(11 (23) Іюля 1845 г.)

Г. Предсѣдателю Гражданскаго Трибунала Люблинской Губерніи въ г. Сѣдльцахъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

На представленіе Ваше отъ 11 (23) Іюня, за №. 1,173, при коемъ препровождено Вами прошеніе Патроновъ при Сѣ-

новіе, заноминовани Обро́нцами при Радзіе Стану, mają być uwolnieni od sporządzania obron w powierzonych im z urzędu sprawach kryminalnych, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości uznała, że gdy nominacye ich na obrońców przy Radzie Stanu nie odejmują im charakteru Patronów, przeto nie ma powodu uwalniania ich od wyrabiania, według dotychczasowego porządku, obron z urzędu, tak w sprawach kryminalnych, jakoteż cywilnych, o czém Prezesa zawiadamia.

w Warszawie, dnia 11 (23) Listopada 1861 roku.

p. o. Członka Kommissyi, Rzeczywisty Radca Stanu,
(podpisano) *Buksicki*.

№. 20,192 i 23,411.

U w a g a. Podobne rozporządzenie wydaném zostało jednocześnie do wszystkich Prezesów Trybunałów Cywilnych, Prezesa Sądu Apellacyjnego Królestwa i Naczelnego Prokuratora Senatu, o ile dotyczy Adwokatów i obrońców przy Senacie.

№ 239.

Rozporządzenie, że Patronowie przy Trybunałach Cywilnych winni sporządzać obrony za obwinionemi, przez Sąd Kryminalny w I-jej lub II-jej instancyi, sądzonemi.

(d. 11 (23) Lipca 1845 r.)

do

Prezesa Trybunału Cywilnego Gubernii Lubelskiej
w Siedleach.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Na przedstawienie Prezesa z dnia 11 (23) Czerwca r. b.,
№. 1,173, i dołączoną do niego prośbę Patronów przy Try-

дленкомъ Гражданскомъ Трибуналѣ, объ освобожденіи ихъ отъ обязательной защиты по уголовнымъ дѣламъ, передаваемымъ Судомъ Исправительной Полиціи Сѣдлецкаго Отдѣла на рѣшеніе Уголовнаго Суда, каковая обязанность возложена на нихъ распоряженіемъ Предсѣдателя Уголовнаго Суда, Коммисія Юстиціи увѣдомляетъ, что ходатайство это она находитъ неосновательнымъ по слѣдующимъ причинамъ:

1. Уголовный Судъ, вѣдѣнію котораго подчиняется вся губернія, имѣетъ право, въ предѣлахъ своего вѣдомства, издавать распоряженія, касающіяся уголовныхъ дѣлъ, и тѣмъ самымъ онъ въ правѣ также, по мѣрѣ признанной необходимости и удобства службы, требовать отъ каждого защитника и при каждомъ Судѣ изготовленія защитительной рѣчи, какъ по избранію самихъ подсудимыхъ, такъ и по законной обязанности. Поэтому распоряженіе Предсѣдателя Уголовнаго Суда, изданное по причинѣ накопленія уголовныхъ дѣлъ и клонящееся къ пользѣ службы, на которое жалуются нынѣ Патроны при Сѣдлецкомъ Трибуналѣ, нисколько не превышаетъ предѣловъ предоставленной ему власти.

2. Главнѣйшую задачу защитительной рѣчи составляетъ точное и основанное на тщательномъ изслѣдованіи слѣдственнаго дѣла письменное изложеніе защиты.

Законъ и интересъ обвиненныхъ будутъ вполне удовлетворены, если только Патроны будутъ съ надлежащимъ усердіемъ исполнять свою обязанность относительно изготовленія защитительныхъ рѣчей. Изустное изложеніе въ Судѣ изготовленной, обстоятельной защиты можетъ быть, безъ нарушенія закона, сдѣлано другимъ защитникомъ, и въ этомъ отношеніи сами защитники имѣютъ часто обыкновеніе замѣнять другъ друга.

3. Полное изслѣдованіе по дѣламъ уголовнымъ производится подлежащимъ Судомъ Исправительной Полиціи. Поэтому пребывающій на мѣстѣ нахождения Суда защитникъ имѣетъ всю возможность близко ознакомиться съ дѣломъ, какъ посредствомъ чтенія актовъ, такъ и посредствомъ личнаго объясненія съ обвиненнымъ, если это будетъ имъ признано необходи-

bunale Cywilnym Gubernii Lubelskiej w Siedlcach, o uwolnienie ich od sporządzania obron w sprawach kryminalnych, z Sądu Policyi Poprawczej Wydziału Siedleckiego pod zarzekowanie Sądu Kryminalnego Gubernii Lubelskiej odsyłanych, do czego rozporządzeniem Prezesa tegoż Sądu zobowiązani zostali, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości w odpowiedzi oświadcza, iż żądanie to uważa być nieuzasadnionem, a to z tych powodów:

1. Sąd Kryminalny, którego jurysdykcyja rozciąga się na całą gubernią, mocen jest w całej rozciągłości téjże jurysdykcyi wydawać rozporządzenia do spraw kryminalnych ściągające się, a tém samém mocen jest również, w miarę uznanej potrzeby i dogodności dla służby, żądać od każdego obrońcy i przy każdym Sądzie, sporządzania obron, czy to w skutku wyboru uczynionego przez samych obwinionych, czy téż z urzędu. Rozporządzenie więc Prezesa Sądu Kryminalnego, z powodu pomnożenia się spraw, dla dobra służby wydane, na które się Patronowie przy Trybunale w Siedlcach żalą, bynajmniej nie wychodzi za obręb służącej mu władzy.

2. Istotną rzeczą w obronie jest dokładne i na troskliwém zgłębieniu akt śledztwa polegające wypracowanie jej na piśmie.

Prawu i interesowi obwinionych w zupełności zadosyć się stanie, jeżeli tylko Patronowie z całą gorliwością obowiązku swego w sporządzaniu pism obrończych dopełniać będą. Ustne przedstawienie w Sądzie gotowej i dokładnej obrony, może bez ubliżenia prawu i przez innego obrońcę nastąpić, i w tym względzie sami obrońcy zwykli często wyręczać się jedni drugimi.

3. Całkowite śledztwo w sprawach kryminalnych odbywa się w właściwym Sądzie Policyi Poprawczej; obrońca więc znajdujący się w miejscu urzędowania tegoż Sądu, ma wszelką sposobność dokładnego obznajmienia się ze sprawą, już to przez odczytanie akt, już rozmówienie się z obwinionym, gdzieby tego uważał potrzebę, już wreszcie przez za-

мымъ, и наконецъ требуя объясненій отъ самаго Суда; слѣдовательно ничто не препятствуетъ ему изготавить, какъ слѣдуетъ, защитительную рѣчь. Притомъ, если бы по его соображеніямъ и предложеніямъ оказалось даже необходимымъ въ чемъ либо дополнить слѣдствіе, то дополнение это съ большимъ выигрышемъ времени, и тѣмъ самымъ съ большею пользою для обвиненнаго и для службы, можетъ быть совершенно до высылки дѣла въ Уголовный Судъ на обсужденіе, чѣмъ въ то время, когда признано было бы необходимымъ возвратить дѣло для дополненія изъ Уголовнаго Суда.

4. Наконецъ признаніе защитительной рѣчи удовлетворительною, равно какъ утвержденіе порядка ея составленія и произнесенія, относится къ Суду, постановляющему приговоръ.

По вышеизложеннымъ соображеніямъ, Коммисія Юстиціи предлагаетъ Вамъ объявить принесшимъ жалобу Патронамъ, что на нихъ лежитъ обязанность изготавлять защитительныя рѣчи по всѣмъ дѣламъ, какъ въ I-ой, такъ и во II-ой инстанціи, передаваемымъ Судомъ Исправительной Полиціи Сѣленкаго Отдѣла на рѣшеніе Уголовнаго Суда, какъ по личному выбору обвиненнаго, такъ и по официальному порученію, съ точностью примѣняясь притомъ къ распоряженію Предсѣдателя Уголовнаго Суда, причемъ Коммисія Юстиціи разсчитываетъ на ихъ усердіе въ томъ, что, сознавая важность призванія судебнаго защитника, они охотно и успѣшно будутъ исполнять все по этому предмету порученія мѣстнаго Суда Исправительной Полиціи.

Варшава, 11 (23) Іюля 1845 года.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій,
Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ (подписано) *О. Вычеховскій*.

N. 9,219.

sięganie objaśnień od Sądu; a tém samém nic mu nie stoi na przeszkodzie do sporządzenia zupełnej obrony. A nawet, jeżeliby skutkiem jego spostrzeżeń i wniosków wypadło w czém uzupełnić śledztwo, skutecznić to można z większą oszczędnością czasu, a tém samém z większym dobrem dla samego obwinionego i dla służby, przed odesłaniem Sądowi Kryminalnemu sprawy pod wyrok, niż wtenczas, gdyby dla tej przyczyny akta z Sądu Kryminalnego zwrócone być musiały.

4. Nakoniec, uznanie dostateczności obrony, równie jak sposobu sporządzenia i przedstawienia jej, należy do wyrokującego Sądu.

Z tych powodów oświadczy Prezes żalącym się Patronom, iż obrony we wszelkich sprawach, czy to w I-jej lub w II-jej instancji, z Sądu Policyi Poprawczej Wydziału Siedleckiego pod zawyrokowanie Sądu Kryminalnego odsyłanych, tak w skutku wyboru ze strony obwinionych, jak i z urzędu, sporządzać i do rozporządzenia Prezesa tegoż Sądu ściśle stosować się są obowiązani, i że Kommissya Rządowa Sprawiedliwości spodziewa się po ich gorliwości, iż przejęci ważnością powołania sądowego obrońcy, wszelkie w tym względzie zlecenia miejscowego Sądu Policyi Poprawczej chętnie i z pospiechem wykonywać będą.

w Warszawie, dnia 11 (23) Lipca 1845 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
Tajny Radca, Senator, (podpisano) *O. Wyczechowski*.

Nr. 9,219.

N° 240.

Распоряжение о томъ, чтобы Помощники Прокуроровъ при Судахъ Исправительной Полиции по сообщаемымъ имъ дѣламъ представляли свои заключения не позже трехъ дней, послѣ передачи дѣла.

(5 Сентября 1814 г.)

Прокурорамъ при Уголовныхъ Судахъ.

Дирекція Министерства Юстиции.

Изъ поступившихъ донесеній Дирекція усматриваетъ, что Прокуроры при Уголовныхъ Судахъ, особенно же Помощники ихъ при Судахъ Исправительной Полиции, передаваемые имъ на заключение, приготовленные къ обсужденію дѣла, даже такія, рѣшеніе которыхъ требуетъ поспѣшности, задерживаютъ у себя по нѣсколькимъ недѣлямъ, а въ случаѣ затребованія Министерствомъ представленія соотвѣтственныхъ рапортовъ, вмѣсто того, чтобы самимъ удостовѣриться изъ дѣла о его положеніи, требуютъ рапортовъ отъ Судовъ и таковыя представляютъ Министерству, чѣмъ замедляется обсужденіе дѣлъ, и члены Судовъ, обязанные заниматься слѣдственнымъ производствомъ и рѣшеніемъ дѣлъ, бывають вынуждены заниматься дѣломъ, составляющимъ исключительную обязанность Прокуроровъ и ихъ Помощниковъ, отвлекаясь тѣмъ отъ поспѣшнаго исполненія прямыхъ своихъ обязанностей.

Въ видахъ предотвращенія такихъ злоупотребленій и ускоренія хода дѣлъ въ Судахъ Исправительной Полиции, Дирекція Министерства Юстиции предписываетъ Г. Прокурору NN. при Уголовномъ Судѣ слѣдующее:

1. Прокуроръ или его Помощникъ при Судахъ Исправительной Полиции, подъ личною отвѣтственностью, не въ правѣ задерживать у себя болѣе трехъ дней дѣла, переданныя имъ на

N° 240.

Rozporządzenie, aby Podprokuratorowie przy Sądach Poprawczych najdalej w dniach trzech składali wnioski w sprawach im komunikowanych.

(d. 5 Września 1814 r.)

do

Prokuratorów przy Sądach Kryminalnych.

DYREKCYA MINISTERYUM SPRAWIEDLIWOŚCI.

Gdy z uczynionych sobie przelozień dostrzega, iż Prokuratorowie przy Sądach Kryminalnych, szczególniej zaś zastępcy ich przy Sądach Policyi Poprawczej, przygotowane do zawyrokowania sprawy, onymże do uczynienia stosownych wniosków oddane, w sprawach nawet w przeciągu jak najkrótszym czasu załatwianych, po kilka tygodni u siebie przetrzymują, a nawet w przypadkach odebranych od Ministeryum zaleceń złożenia żądanych od nich raportów, zamiast przekonania się ich samych z akt o stanie rzeczy, od Sądów raportów żądają i takowe dopiero do Ministeryum przesyłają, przez co i odsądzanie spraw przewleka się i członkowie Sądów, inkwirowaniem i sądzeniem spraw zarzuceni, czynnościami wyłącznie do Prokuratorów i ich zastępców należącemi zatrudniać się muszą, a zatem właściwych im obowiązków z należytym pośpiechem pełnić nie są w stanie—przeto Dyrekcyja Ministeryum Sprawiedliwości, chcąc zapobiedz tym i podobnym nadużyciom, w celu nadania tém żywszego biegu czynnościom w Sądach Policyi Poprawczej, zaleca niniejszém Prokuratorowi przy Sądzie Kryminalnym N. N., aby odtąd:

1. Prokurator lub jego zastępcja przy Sądach Policyi Poprawczej żadnej sprawy do uczynienia wniosków im oddanej, pod osobistą odpowiedzialnością, dłużej nad dni trzy

заключеніе; по дѣламъ же менѣе важнымъ по своей сущности они обязаны представлять таковыя немедленно.

2. Прокуроръ или его Помощники требуемые отъ нихъ по особымъ дѣламъ рапорты, не навязывая этого труда Судамъ, обязаны впредь сами представлять въ Дирекцію Министерства Юстиціи.

3. Вообще же они обязаны употреблять всѣ усилія, чтобы дѣла, поступающія въ Судъ на рѣшеніе, не подвергались никакому замедленію; въ случаѣ же замѣченныхъ какихъ либо со стороны Суда упущеній, или же необходимости какихъ либо измѣненій въ порядкѣ судопроизводства, клонящихся къ ускоренію рѣшенія дѣлъ, они должны, по соглашеніи съ подлежащимъ Судомъ, представлять о томъ немедленно въ Дирекцію Министерства Юстиціи, для изданія соотвѣтственныхъ по этому предмету постановленій. О всемъ томъ Г. Прокуроръ имѣетъ увѣдомить своихъ Помощниковъ.

Варшава, 5 Сентября 1814 г.

Министръ Юстиціи (подписано) *Вавржецкій*.

N. 4,521.

N° 241.

Предписаніе Прокурорамъ, чтобы производили часто ревизію уголовнымъ дѣламъ и въ случаѣ замѣченнаго замедленія сообщали Предсѣдателямъ Судовъ для устраненія сего.

(6 Декабря 1827 г.)

Царскимъ Прокурорамъ при Уголовныхъ Судахъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Для предотвращенія нерадѣнія и медленности, замѣчаемыхъ въ дѣйствіяхъ Судовъ Исправительной Полиціи при рѣшеніи дѣлъ, Правительственная Коммисія Юстиціи предлагаетъ Царскому Прокурору при Уголовномъ Судѣ строжайше пред-

у себя не задерживали, в справкахъ zaś мнѣе з przedmiotu ich ważnych, wnioski swe natychmiast czynili.

2. Aby Prokurator lub jego zastępcy żądane od niego lub od nich raporta w szczególnych sprawach, nie narzucając na Sądy tej czynności, odtąd sami Dyrekcji Ministeryum Sprawiedliwości składali.

3. W ogólności zaś, aby wszelkiego dokładali starania, iżby sprawy przed Sąd przychodzące żadnej nie doświadczały zwłoki, a jeżeliby w tym względzie jakowe ze strony Sądu dostrzegli uchybienia, lub widzieli potrzebę jakowych zmian w dotychczasowem postępowaniu sądowem, przyspieszenie odsądzania spraw za cel mających, aby takowe, za zniesieniem się z Sądem swoim, Dyrekcji Ministeryum Sprawiedliwości, dla wydania w tej mierze dalszych postanowień, bez najmniejszej zwłoki przelożył. Do czego Prokurator zastępców swoich wezwać ma.

w Warszawie, dnia 5 Września 1814 roku.

Minister Sprawiedliwości, (podpisano) *Wawrzecki*.

Nr. 4,521.

N° 241.

Polecenie Prokuratorom, aby często rewidowali akta spraw karnych i za dostrzeżeniem zwłoki, dla jej usunięcia, znosili się z Prezydującymi w Sądach.

(d. 6 Grudnia 1827 r.)

do

Prokuratorów Królewskich przy Sądach Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

W celu skutecznego zaradzenia opieszałem postępowaniu Sądów Policji Poprawczej w sprawach do swego Sądu przychodzących, które doznają przez to zwłoki, poleca Prokuratorowi Królewskiemu przy Sądzie Kryminalnym wydać

писать Помощникамъ Прокуроровъ при Судахъ Исправительной Полиции, чтобы они, подъ личною отвѣтственностью, имѣли надзоръ за дѣлами, состоящими въ производствѣ, дѣлая ежедневно ревизію нѣсколькимъ дѣламъ, и о каждомъ замѣченномъ замедленіи сообщали Предсѣдательствующимъ въ Исправительныхъ Судахъ, для ускоренія движенія этихъ дѣлъ; еслибы же ихъ напоминанія оставались безъ послѣдствій, чтобы о подобной въ производствѣ медленности доносили Царскому Прокурору, для принятія зависящихъ отъ него мѣръ. Кромѣ того, относительно Суда Исправительной Полиции, состоящаго въ мѣстѣ нахождения Уголовнаго Суда, независимо отъ обыкновеннаго со стороны Помощника Прокурора надзора, на Царскаго Прокурора возлагается обязанность имѣть за дѣйствіями означеннаго Исправительнаго Суда надлежащее наблюденіе, при чемъ слѣдуетъ контролировать и дѣйствія самого Помощника Прокурора по лежащимъ на немъ обязанностямъ.

Варшава, 6 Декабря 1827 года.

Предсѣдательствующій Министръ, (подписано) *Соболевскій*.
N. 12,324.

N° 242.

Распоряженіе относительно представленія Прокура-рами въ Судъ высшей инстанціи протестовъ противу приговоровъ, постановленныхъ въ противность законамъ.

(5 Августа 1834 г.)

Прокурорамъ и Помощникамъ Прокуроровъ при Судахъ уголовного вѣдомства.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Правительство, заботясь о надлежащемъ и строгомъ отправленіи правосудія, отъ коего Суды низшей инстанціи перѣд-

какъ najmocniejsze do Podprokuratorów przy Sądach Poprawczych zalecenie, aby pod własną odpowiedzialnością utrzymywali jak najściślejszy dozór nad sprawami w instrukcyi będącemi, przez codzienne w kilku sprawach akt rewidowanie, i aby za każdym dostrzeżeniem zwłoki, znosili się z Prezydującemi Sądów Poprawczych, dla nadania sprawom zaległym należytego biegu; jeżeliby zaś znoszenie się takowe było bezskuteczném, aby o opieszalém w sprawach postępowaniu Prokuratorowi Królewskiemu do dalszego zarządzenia donosili. Nadto, co do Sądu Poprawczego, w miejscu Sądu Kryminalnego będącego, oprócz zwyczajnego dozoru przez Podprokuratora utrzymywać się mającego, jest oraz obowiązkiem Prokuratora Królewskiego mieć należytą bacność na postępowanie tegoż Sądu Poprawczego, przez co i Podprokurator równie będzie kontrolowany co do swego dozoru.

Warszawa, dnia 6 Grudnia 1827.

Minister Prezydujący, (podpisano) *Sobolewski*.

Nr. 12,324.

N° 242.

Rozporządzenie do Prokuratorów względem odwoływania się do wyższych instancyj od wyroków z obrażą prawa wydanych.

(d. 5 Sierpnia 1834 r.)

do

Prokuratorów i Podprokuratorów przy Sądach karnych.

DYREKTOR GŁÓWNY PREZYDUJĄCY W KOMMISSYI
RZĄDOWEJ SPRAWIEDLIWOŚCI.

Troskliwość Rządu o należyty i ścisły wymiar sprawiedliwości, jakiemu uchybiały niekiedy Sądy niższe, bądź przez

ко уклонялись вслѣдствіе недостаточнаго изслѣдованія дѣла, или ошибочнаго примѣненія правилъ уголовного судопроизводства и самаго Уложенія о наказаніяхъ, или же вслѣдствіе недостатка доброй воли къ точному исполненію закона, представило Государю Императору о необходимости принять законныя мѣры къ отвращенію зла.

Новый законъ, изданный Его Величествомъ 4 (16) Іюня с. г., возстановивъ по многимъ дѣламъ, въ духѣ дѣйствующихъ въ Царствѣ Уставовъ уголовного судопроизводства, право передавать оныя на разсмотрѣніе Судовъ высшей инстанціи, возлагаетъ на Прокуроровъ при Судахъ уголовного вѣдомства обязанность представлять о томъ свои протесты. Побудившія къ постановленію этого закона соображенія сообщая при семъ Прокурорамъ и Помощникамъ Прокуроровъ при Судахъ уголовного вѣдомства. Изъ нихъ ГГ. Прокуроры и ихъ Помощники могутъ убѣдиться о духѣ закона и о непреложной воли Правительства, чтобы изложенныя въ немъ начала съ точностью были соблюдаемы, не упуская изъ виду важности своего призванія, какъ органовъ Правительства. Правительство желаетъ въ особенности пресѣчь сколь можно скорѣе злоупотребленія Судовъ, дѣлающихъ послабленія или неправильно дѣйствующихъ при производствѣ слѣдствій и обсужденіи дѣлъ. Поэтому, со днемъ обнародованія этого закона, на каждаго Прокурора и Помощниковъ Прокуроровъ возлагается обязанность, по всѣмъ дѣламъ, этимъ закономъ указаннымъ, представлять апелляціонныя протесты въ Судъ высшей инстанціи, хотя бы по дѣламъ этимъ, на основанія существовавшихъ донинѣ правилъ, уже постановлены были окончательные приговоры, если только, со времени объявленія ихъ, не истекъ еще срокъ, опредѣленный новымъ закономъ для обжалованія рѣшеній; тѣмъ болѣе же необходимо подавать протесты по всѣмъ тѣмъ дѣламъ, по которымъ не состоялось еще приговоровъ, чтобы такимъ образомъ дать имъ соотвѣтственное направленіе.

Порядокъ представленія протестовъ и передача дѣла, въ Судъ высшей инстанціи указанъ тѣмъ же закономъ; вслѣдствіе сего отмѣняется и установленная предписаніемъ Прави-

недокладне rzeczy zgłębianie, bądź przez mylne zastosowanie przepisów postępowania sądowego kryminalnego i samego Kodeksu karzącego, bądź wreszcie przez brak prawdziwej dążności w duchu prawa, przełożyła NAJJAŚNIEJSZEMU PANU potrzebę skutecznego temu zapobieżenia prawnymi środkami.

Nowe prawo, przez NAJJAŚNIEJSZEGO PANA pod dniem 4 (16) Czerwca r. b. wydane, przywracające wielu sprawom, w duchu procedur sądowych kryminalnych w Królestwie obowiązujących, możność odwoływania ich pod rozpoznawanie wyższych Sądów, wkłada obowiązek odwoływania się na Prokuratorów przy Sądach karzącego wydziału. Powody, jakie służyły za pobudkę do ustanowienia tego prawa, komunikuję Prokuratorom i Podprokuratorom przy Sądach karzących. Z tych przekonają się bliżej Prokuratorowie i Podprokuratorowie o duchu prawa, o mocnej woli Rządu, aby objęte w niem zasady ściśle były zachowywane, i jako organ Rządu, nie spuszcza z uwagi ważności swego powołania. Szczególnym jest zamiarem Rządu, aby jak najprędzej zapobiedz nadużyciom Sądów pobłażających lub nietrafnie postępujących w instruwaniu spraw i ich sądzeniu. Zaraz przeto od daty ogłoszenia tego prawa, każdego Prokuratora i Podprokuratora będzie obowiązkiem odwoływać się we wszystkich sprawach témże prawem przewidzianych, do wyższego Sądu, według wskazanych zasad, choćby sprawy te wyrokami, według utrzymywanych dotąd przepisów ostatecznymi, były osądzone, jak tylko od daty ogłoszenia wyroków, służy jeszcze czas do odwołania się według zasad w tém nowém prawie postanowionych, tém bardziej należy się odwoływać we wszystkich tego rodzaju sprawach, w których jeszcze nie pozapadały wyroki, aby wszystkim przyzwoity nadać kierunek.

Sposób czynienia odwołania się i przesłania akt do wyższego Sądu też prawo postanowiło; ustanie więc zaprowadzona przez reskrypt Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, daty

тельствственной Коммисіи Юстиціи отъ 2 Января 1820 года, за N. 20, форма для передачи дѣлъ непосредственно въ Судъ высшей инстанціи.

Варшава, 5 Августа 1834 года.

(подписано) *Коссецкій*.

N. 6,010.

Приложеніе къ N° 242-му.

СООБРАЖЕНІЯ

къ проекту о предоставленіи Прокурорамъ права заявлять протесты на рѣшенія и приговоры низшихъ Судовъ уголовного вѣдомства, съ цѣлью увеличенія подсудимымъ наказанія.

Въ § 508 Прускаго Устава уголовного судопроизводства указаны случаи, въ которыхъ Суды обязаны представлять свои приговоры, предъ объявленіемъ ихъ на утвержденіе Министерства, безъ различія, предполагается ли таковыми оправдать, или наказать обвиненнаго.

Хотя въ Уставѣ этомъ не сказано положительно, что Министерство въ правѣ увеличивать мѣру опредѣленнаго наказанія, по совокупномъ однако соображеніи всѣхъ постановленій и самой редакціи закона нельзя не признать, что вышеозначенное право предоставлено Министерству. Правомъ этимъ оно пользуется такимъ образомъ, что, въ случаѣ несогласія съ заключеніемъ Суда передаетъ приговоръ вмѣстѣ съ дѣломъ на заключеніе другаго Суда, и утверждаетъ постановленное симъ послѣднимъ въ формѣ приговора мнѣніе, если оно согласно съ собственнымъ его убѣжденіемъ.

Гораздо положительнѣе въ этомъ отношеніи правила Австрійскаго уголовного судопроизводства. Въ §§ 433, 434 и 440 книги о преступленіяхъ и въ § 406 и 407 книги о важнѣйшихъ полицейскихъ проступкахъ, при поименованіи преступленій, по которымъ приговоры, прежде объявленія ихъ дол-

2 Stycznia 1820 roku N. 20 forma przesłania akt wprost Sądowi wyższemu.

w Warszawie, dnia 5 Sierpnia 1834 roku.

(podpisano) *Kossecki*.

N. 6,010.

Annex do N. 242.

P O W O D Y

do projektu względem nadania Prokuratorom prawa odwoływania się od decyzji i wyroków niższych Sądów karnych z skutkiem dla obwinionego.

Ordynacya Kryminalna Pruska w § 508, wyszczególnia przypadki, w których Sady obowiązane są swoje wyroki przed publikacją przysłać do Ministerium celem ich zatwierdzenia, bez różnicy, czy takowe są za uniewinnieniem lub ukaraniem obwinionego.

Lubo Ordynacya wyraźnie nie przepisuje, iż Ministerium mocne jest takowe wyroki obostrzać, przecieź biorąc w związku wszystkie stanowienia, i rozważając redakcyą tego przepisu, nie można zaprzeczyć, iż mu służy prawo wpływania na obostrzanie. Ministerium wykonywa to prawo w ten sposób: że kiedy nie zgadza się z opinią Sądu wyrokującego, odsyła zwykle wyrok jego z aktami innemu Sądowi do opinii, którą w formie wyroku ułożoną, gdy trafia do jego zdania, Ministerium zatwierdza.

Wyraźniejsze są przepisy procedury kryminalnej austriackiej. Ta w §§ 433, 434 i 440 księgi o zbrodniach, i w §§ 406 i 407 księgi o ciężkich przestępstwach policyjnych, wyszczególniając przestępstwa, w których wyroki wraz z aktami sprawy, przed publikacją, powinny być z urzędu wyższej

покровительствомъ коего находятся жизнь, здоровье, честь и имущество гражданъ, для охраненія общественнаго порядка, должно считать каждаго, осмѣлившагося оскорбить своего согражданина, посягающимъ на права цѣлаго общества и, при содѣйствіи властей, преслѣдовать преступника, хотябы никто на него не жаловался, хотя бы обиженный и простилъ ему обиду. Становясь стражемъ безопасности всѣхъ жителей края, гражданское общество, обязано прежде всего имѣть надзоръ за тѣмъ, чтобы отъ излишняго потворства не умножались преступленія. Заботливость въ этомъ отношеніи тѣмъ необходимѣе, что нѣкоторыя преступленія, причиняя вредъ частнымъ лицамъ, могутъ имѣть столь важное значеніе, что безнаказанность ихъ могла бы встревожить мирныхъ жителей края.

Руководствуясь этими соображеніями, всѣ правительства отнесли важнѣйшія частныя преступленія, каковы: смертоубійство, разбой, грабежи и другія, къ числу тѣхъ, по которымъ необходимо предоставить Судамъ высшей степени право увеличивать мѣру наказаній.

Но излишнее распространеніе права надзора могло бы затруднять ходъ государственной службы и, замедляя судопроизводство, сдѣлаться иногда слишкомъ стѣснительнымъ для невинныхъ, или же подвергнуть виновныхъ большимъ страданіямъ, нежели того требуетъ цѣль общества. Таковы побужденія, по которымъ въ дѣлахъ частныхъ о менѣ важныхъ проступкахъ, на основаніи Австрійскаго и Прусскаго Уставовъ судопроизводства, не дозволяется Суду высшей инстанціи увеличивать мѣру наказанія, а только предоставляется ему право утвердить приговоръ или смягчить наказаніе.

Правила эти хотя и доказываютъ благоразуміе Австрійскихъ и Прусскихъ законодателей, хотя они основаны на глубококомъ расчетѣ и подтверждены опытомъ, однако же въ краѣ нашемъ, въ которомъ обязательны Австрійскій и Прусскій Уставы судопроизводства, они перестали дѣйствовать со времени введенія публичнаго Суда, потому что съ тѣхъ поръ, а именно со времени изданія королевскаго декрета 26 Іюля 1810 года,

под которой opieką życie, zdrowie, honor i majątki obywateli zostają, dla utrzymania porządku towarzyskiego, musi każdego, który považyl się skrzywdzić współ-obywatela, uważać jako targającego się zarazem na całą społeczność, musi za pośrednictwem władz, ścigać przestępcę, choćby go nikt nie skarżył, choćby obrażony winę mu darował. Stawając na straży bezpieczeństwa wszystkich mieszkańców kraju, czuwać jej przedewszystkiem należy, aby przez zbytne pobłażanie, przestępstwa się nie mnożyły. Troskliwość w tej mierze jest tym konieczniejszą, że niektóre przestępstwa, obrażające osoby prywatne, mogą być tak wielkiego znaczenia, iż ich bezkarność spokojnych mieszkańców kraju zatrwożyłaby mogła.

Te są powody, dla których Rządy ważniejsze przestępstwa prywatne, jako to: morderstwa, zabójstwa, rabunki i inne większej wagi, policzyły do tych, w których potrzeba Sądom wyższym nadać prawo obostrzania wyroków.

Lecz zbytne rozgałęzienie prawa dozoru, mogłoby utrudzać służbę publiczną, a przedłużając postępowanie sądowe, mogłoby niekiedy sprowadzić na niewinnych niezasłużoną uciążliwość; albo winnym, zrzadzić większe dolegliwości, jak cel towarzyski wymaga. Otóż pobudki, dla których w sprawach prywatnych o przestępstwa mniejszej wagi, podług procedur austriackiej i pruskiej, nie wolno jest Sądowi wyższemu wyroku obostrzać, ale tylko służy mu władza potwierdzenia wyroku lub złagodzenia kary.

Przepisy te, jakkolwiek znamionują mądrość prawodawców Austriackich i Pruskich, jakkolwiek oparte są na głębokiej rachubie, i mają już za sobą próbę doświadczenia, jednak w naszym kraju, w którym obowiązują procedury austriacka i pruska, przestały być w wykonaniu od chwili zaprowadzenia sądownictwa publicznego; gdyż od tego czasu, a mianowicie od dekretu królewskiego z dnia 26 Lipca 1810

Судъ, будучи обязанъ тотчасъ по публичномъ докладѣ дѣла объявить приговоръ, тѣмъ самымъ не можетъ представлять онаго предъ объявленіемъ на разсмотрѣніе высшей власти. Сверхъ того, по правиламъ гласнаго судопроизводства, Судъ долженъ рѣшать дѣла по однимъ лишь бумагамъ, документамъ и выводамъ, представляемымъ ему публично, безъ выслушанія которыхъ, Судъ высшей инстанціи не въ состояніи высказать никакого мнѣнія.

Слѣдовательно формальность, состоящая въ высылкѣ дѣла для пересмотра, не совмѣстна съ существующимъ порядкомъ гласнаго судопроизводства; но представляется вопросъ: при такомъ положеніи вещей, не слѣдуетъ ли замѣнить ее другими мѣрами?

При гласномъ судопроизводствѣ обвиненный слышитъ всѣ взводимыя противу него обвиненія, доказательства и выводы, слышитъ защитительную рѣчь своего защитника, и можетъ самъ лично объясняться. Вся публика бываетъ свидѣтелемъ этихъ преній. Кроме того подсудимый пользуется правомъ апелляціоннаго отзыва въ Судъ высшей инстанціи противъ приговора, который онъ считаетъ для себя слишкомъ обременительнымъ. Если бы онъ упустилъ воспользоваться этимъ правомъ, то отъ его имени отзывы могутъ быть подаваемы родственниками, супругомъ, опекуномъ и защитникомъ, какъ указано въ § 519 Прускаго Устава уголовного судопроизводства и въ § 463 I-ой части Австрійскаго Уст. судопроизводства. Слѣдовательно права, подсудимаго этимъ вполне ограждаются. Но для общественныхъ интересовъ не представляется при томъ достаточныхъ ручательствъ. Суды, какъ выше было сказано, не обязаны уже болѣе въ здѣшнемъ краѣ представлять свои приговоры на разсмотрѣніе, а Прокурорамъ, неизвѣстнымъ при Австрійскомъ или Прусскомъ порядкѣ судопроизводства, не разрѣшено положительнымъ образомъ подавать апелляціонные протесты противъ приговоровъ, хотя бы сіи послѣдніе не согласовались съ закономъ, или даже очевидно потворствовали подсудимому. По дѣламъ лишь о чиновникахъ, и то исключитель-

року, Судъ, будучи обязанъ по публичномъ введеніи въ дѣло, сразу огласить вырокъ, не можетъ уже тѣмъ самымъ присылать его передъ огласженіемъ до переосмотрѣнія высшей властью. Надто по дѣламъ гласнаго судопроизводства, Судъ не долженъ рѣшать дѣла только по писмамъ, доказательствамъ и выводамъ публично ему представленныхъ, которыхъ Судъ высшей не выслушавъ, не могъ бы тѣмъ же самымъ осправить сужденія.

Формальность же присылки акта до ревизіи не да се согласовать съ существующимъ порядкомъ судопроизводства публичнаго; но вопросъ возникаетъ, въ такомъ ли состояніи вещей, не требуется ли замѣнить ее другими мѣрами?

В публичномъ судопроизводствѣ обвиненный слышитъ всѣ обвинения, доказательства и выводы, слышитъ защитительную рѣчь своего защитника, и можетъ самъ лично объясняться. Вся публика бываетъ свидѣтелемъ этихъ преній. Кроме того подсудимый пользуется правомъ апелляціоннаго отзыва въ Судъ высшей инстанціи противъ приговора, который онъ считаетъ для себя слишкомъ обременительнымъ. Если бы онъ упустилъ воспользоваться этимъ правомъ, то отъ его имени отзывы могутъ быть подаваемы родственниками, супругомъ, опекуномъ и защитникомъ, какъ указано въ § 519 Прускаго Устава уголовного судопроизводства и въ § 463 I-ой части Австрійскаго Уст. судопроизводства. Слѣдовательно права, подсудимаго этимъ вполне ограждаются. Но для общественныхъ интересовъ не представляется при томъ достаточныхъ ручательствъ. Суды, какъ выше было сказано, не обязаны уже болѣе въ здѣшнемъ краѣ представлять свои приговоры на разсмотрѣніе, а Прокурорамъ, неизвѣстнымъ при Австрійскомъ или Прусскомъ порядкѣ судопроизводства, не разрѣшено положительнымъ образомъ подавать апелляціонные протесты противъ приговоровъ, хотя бы сіи послѣдніе не согласовались съ закономъ, или даже очевидно потворствовали подсудимому. По дѣламъ лишь о чиновникахъ, и то исключитель-

по подвергнутых ответственности предъ Судомъ за преступленія должности, предоставляется Прокурору подавать апелляціонныя протесты, а Суду высшей степени усиливать мѣру наказанія.

Опытъ доказалъ, сколь мало подобный порядокъ соответствуетъ дѣйствительной надобности. При такой обстановкѣ все зависитъ отъ произвола Судовъ низшей инстанціи. Если Суду заблагоразсудится не подвергать подсудимаго наказанію, или даже освободить его изъ подъ стражи, то не представляется никакихъ законныхъ средствъ къ отменѣ приговора, противорѣчащаго закону, виновный избѣгаетъ наказанія, гражданское общество остается безъ удовлетворенія и можетъ быть подвержено сильнымъ потрясеніямъ.

При такомъ положеніи дѣлъ, весьма справедливо было бы приять въ руководство вышеприведенныя правила Австрійскаго и Прусскаго Уставовъ уголовного судопроизводства, и разрѣшить Прокурорамъ, не по однимъ лишь искамъ о нарушеніи чиновниками служебныхъ обязанностей, но также и по всемъ важнѣйшимъ уголовнымъ дѣламъ, по которымъ постановлены приговоры съ явнымъ нарушеніемъ закона или несогласные съ изслѣдованными обстоятельствами дѣла, подавать на подобные приговоры апелляціонныя протесты въ Суды высшей инстанціи, требуя ихъ исправленія и подверженія виновнаго заслуженному наказанію.

Такова именно цѣль настоящаго постановленія, которое должно имѣть только временно обязательную силу, впредь до изданія новаго Устава уголовного судопроизводства.

Смыслъ и значеніе каждой отдѣльной статьи суть слѣдующіе:

Статья 1.

Въ статьѣ этой Прокурорамъ предоставляется право заявлять протесты:

- I. противъ предварительныхъ рѣшеній наравнѣ съ приговорами предварительными и приговорительными;
- II. противъ окончательныхъ приговоровъ;

кураторowi prawo odwoływania się, a Sądowi wyższemu prawo obostrzania wyroku.

Jak mało podobny porządek rzeczy odpowiada istotnym potrzebom, doświadczenie przekonało. Wszystko w składzie takim, oddane jest dowolności Sądów niższych. Jeżeli Sądowi niższemu nie podoba się kary rozciągnąć na przekraczającego, jeżeli go uwolni, nie ma żadnego środka prawnego do podniesienia wyroku przeciwnego prawu, winny kary uchodzi, towarzystwo bez satysfakcyi pozostaje, i na gwałtowne wstrząśnienia może być narażone.

W tém połączeniu słuszną zdaje się być rzeczą, iść za przewodnictwem wyżej przytoczonych przepisów procedur kryminalnych austriackiej i pruskiej, i upoważnić Prokuratorów, nie tylko w procesach dyscyplinarnych przeciwko urzędnikom, ale i we wszystkich innych ważniejszych sprawach karnych, w którychby wyroki z obrazą prawa lub niezgodnie z wykrytym stanem rzeczy zapadły, do odwoływania się od podobnych wyroków do Sądów wyższych, a to dla sprostowania tychże wyroków i wymierzenia przeciw winnemu zasłużonej kary.

Taki jest cel obecnego postanowienia, które ma mieć moc tylko tymczasowo, póki nowa procedura karna uchwaloną nie będzie.

Myśl i znaczenie każdego w szczególności artykułu, jest następująca:

Artykuł 1.

Artykuł ten nadaje Prokuratorom prawo odwoływania się;

- I. Od decyzji tymczasowych, jakoby od wyroków przedstanowczych lub przygotowawczych.
- II. Od wyroków stanowczo rzecz rozstrzygających.

Рѣшенія, которыми Судъ признаетъ, что нѣтъ основаній подвергать отвѣтственности лицо, подозрѣваемое или обвиняемое въ преступленіи, по мнимой недостаточности уликъ, или по недостатку предмета преступленія и т. п., и которыми останавливается начатое слѣдствіе и опредѣляется передача дѣла въ архивъ, весьма часто могутъ имѣть важныя послѣдствія въ отношеніи сохраненія общественнаго порядка. Ежели Судъ, вопреки собраннымъ уликамъ или доказательствамъ, постановляетъ подобное противозаконное рѣшеніе, то черезъ это преступленія остаются безнаказанными, и нарушаются существенныя условія общественнаго порядка и безопасности. Въ такихъ случаяхъ настоятельно и безусловно необходимо предоставить Прокурорамъ право апелляціоннаго протеста.

Равномѣрно для общественнаго порядка не можетъ быть дѣломъ постороннимъ, остается ли подозрѣваемое лицо во время слѣдствія, до произнесенія приговора, въ тюремномъ заключеніи, или же на свободѣ. Злодѣя, человека опаснаго, слѣдуетъ во время допроса взять подъ стражу, для отнятія у него возможности изгладить слѣды совершеннаго преступленія и для пресѣченія ему способовъ нарушать общественный повядокъ или спастись бѣгствомъ. Освобожденіе виновнаго изъ подъ стражи, во время слѣдствія, можетъ уничтожить всѣ результаты производимаго слѣдствія. Въ этомъ именно отношеніи надлежитъ Прокурору наблюдать за успѣшностью начатаго изслѣдованія. Если Судъ освободитъ обвиняемаго, то Прокуроръ своимъ протестомъ долженъ предупредить вредныя послѣдствія такого освобожденія.

Но если весьма важнымъ представляется обезпеченіе за Прокурорами права протеста противъ постановленій, издаваемыхъ во время судебного изслѣдованія, то несравненно важнѣе разрѣшить имъ подавать апелляціонныя протесты на приговоры, окончательно опредѣляющіе степень виновности подсудимыхъ.

Ежели преступникъ, уличенный собранными доказательствами, освобождается судебнымъ приговоромъ изъ подъ ареста временно или окончательно, ежели произведенное слѣдствіе

Decyzye, któremi Sąd uznaje, iż nie masz powodu pociągania do odpowiedzialności osoby o przestępstwo obwinionej lub podejrzanę, jakoby dla niedostatecznych poszlak, lub dla braku przedmiotu przestępstwa, i t. p., któremi przerywa śledztwo już rozpoczęte, i akta reponować uchwała, częstoć w swych skutkach mogą być bardzo ważne pod względem utrzymania porządku publicznego. Jeżeli Sąd, wbrew zebranych już poszlak lub dowodów, z obrazą prawa, taką decyzyą wydaje, przestępstwa bezkarnie uchodzą, a porządek i bezpieczeństwo publiczne są narażone. Zapewnić w takim razie Prokuratorom prawo odwołania się, jest konieczną i niezbędną rzeczą.

Również nie jest i nie może być obojętnem dla porządku publicznego, czy osoba podejrzana w ciągu badania przed wydaniem wyroku w więzieniu zostaje, czy też jest na wolności. Zbrodniarza, człowieka niebezpiecznego, należy w ciągu badania w więzieniu osadzić, dla przecięcia mu środków zatarcia śladów popełnionej zbrodni, dla odjęcia mu możności niepokojenia publicznego porządku, i dla zabezpieczenia się przed ucieczką onego. Wypuszczenie winnego w ciągu badania, może zniweczyć całą pomysłność rozporządzonego śledztwa. Właśnie pod tym względem wypada, aby Prokurator czuwał nad skutecznością przedsięwziętego badania. Jeżeli Sąd uwolni obwinionego, Prokurator, przez zanesione odwołanie, winien zapobiedz złym skutkom uwolnienia.

Lecz jeżeli ważną jest rzeczą zapewnić Prokuratorom możność odwołania się od postanowień w ciągu badania sądowego wydanych, nierównie ważniejszem jest, nadać im prawo odwołania się od wyroków wyrzekających stanowczo względem winy obwinionego.

Jeżeli przestępcę przekonany zebranymi dowodami, przez wyrok Sądowy tymczasowo lub zupełnie uwolniony zostanie, jeżeli inkwizycya przewidziona, jakoby dla nedostatku pra-

прекращается по недостатку будто бы законных уликъ, ежели обвиненный признается невиннымъ, или же приговаривается къ наказанію низшей степени или другаго рода, чѣмъ положенное закономъ; то такое освобожденіе, оправданіе или смягченіе наказанія нарушаетъ законный порядокъ гражданскаго общества. И потому въ такихъ случаяхъ необходимо предоставить Прокурорамъ право протеста.

Таковы были соображенія, имѣвшіяся въ виду при составленіи первой статьи закона.

Статья 2.

Дальнѣйшее развитіе основныхъ началъ, утвержденныхъ въ предыдущей статьѣ, изложено во второй статьѣ закона. Судъ постановленнымъ приговоромъ можетъ нарушать общественный порядокъ двоякимъ образомъ: или непосредственно, постановляя что нибудь такое, что противорѣчитъ сущности произведеннаго слѣдствія и основаніямъ закона, или посредственно, не разрѣшая и не постановляя о томъ, что онъ долженъ былъ разрѣшить по самой сущности дѣла и по смыслу закона. О протестахъ въ первомъ случаѣ постановлено въ 1-ой статьѣ; о порядкѣ же подачи апелляціонныхъ протестовъ во второмъ случаѣ, преподаны указанія во второй статьѣ. Случается иногда, что Суды не разрѣшаютъ въ своихъ приговорахъ всѣхъ пунктовъ заключеній Прокурора. Ежели этимъ упущеніемъ нарушается общественный порядокъ, то Прокурору должно быть предоставлено право протестовать противу подобнаго неполнаго приговора, неразрѣшающаго всѣхъ пунктовъ предложеннаго имъ Суду заключенія.

Статья 3.

Статья эта мотивируется вышеизложеннымъ общимъ обзоромъ настоящаго предмета. Здѣсь необходимо только замѣтить относительно ея слѣдующее. Мы видѣли, что, на основаніи Австрійскаго и Прусскаго Уставовъ уголовного судопроизводства, приговоры Судовъ низшей инстанціи представляются на разсмотрѣніе и утвержденіе высшей власти только въ извѣстныхъ,

wnego przekonania, zniesioną będzie, jeżeli obwiniony zostanie za niewinnego uznany, lub niższa co do stopnia, albo téż inna co do rodzaju kara, jak ta, którą prawo przepisało, na niego wyrzeczoną będzie, uwolnienie to, uniewinnienie lub łagodniejsze ukaranie przestępcy, podkopuje prawny porządek społeczeństwa. Jest więc rzeczą konieczną w tych przypadkach przyznać Prokuratorom prawo odwoływania się.

Takie widoki kierowały w układzie artykułu pierwszego.

Artykuł 2.

Dalszém rozwinięciem zasad, uświęconych w artykule poprzednim, jest przepis artykułu drugiego. Może Sąd w wyroku wydanym ubliżyć porządkowi publicznemu dwojakim sposobem, albo wprost, stanowiąc coś takiego, co jest sprzeczne z położeniem wyprowadzonego śledztwa i obraża zasady prawa, albo pośrednio, nie rozwiązując i nie stanowiąc względnie tego, co podług położenia rzeczy i prawa, powinien był rozwiązać. O odwołaniu odnoszącém się do pierwszego przypadku, mówi art. 1-y. O odwołaniu, odnoszącém się do drugiego przypadku, stanowi artykuł obecny. Zdarza się niekiedy, iż Sądy nie rozwiązują w swych wyrokach wszystkich punktów wniosków prokuratorskich. Jeżeli opuszczenie to obraża porządek publiczny, powinien mieć Prokurator prawo odwołania się od podobnego niezupełnego wyroku, nierozstrzygującego tego wszystkiego, o co do Sądu przez Prokuratora wniosek był uczyniony.

Artykuł 3.

Przepis tego artykułu, usprawiedliwiony jest wyżej umieszczonym ogólnym rozbiorem obecnej materii. Następująca tylko jeszcze wypada uczynić nad tym artykułem uwagę. Widzieliśmy, że podług procedur austriackiej i pruskiej, wyroki Sądów niższych są przesyłane do rewizyi i potwierdzenia władzy wyższej, tylko w pewnych oznaczonych waż-

определенных, важнейших случаях. В настоящем постановлении необходимо было примѣниться съ этому порядку, коего основанія мы узнали выше, и въ пользу котораго говорить опытъ. Но вышеупомянутыя правила Австрійскаго и Прусскаго Уставовъ уголовного судопроизводства не могутъ быть примѣнены въ здѣшнемъ краѣ безъ нѣкоторыхъ измѣненій, во первыхъ потому, что у насъ Государственные преступленія изъяты изъ общаго порядка судопроизводства и, на основаніи 10-ой статьи органическаго Статута, должны подчиняться особымъ законамъ, и хотя по этой части законодательства не изданы еще для Царства Польскаго постоянныя положенія, однако же, въ видѣ временной мѣры, послѣдовало 11 (23) Апрѣля 1833 года Высочайшее повелѣніе, коимъ для сего рода преступленій устанавливаются военные Суды и Намѣстнику Царства предоставлено опредѣлять, по своему усмотрѣнію, какія именно преступленія сюда относятся. Во вторыхъ, для всего Царства Польскаго установлено одно Уложеніе о наказаніяхъ. Поэтому слѣдуетъ, уже не на основаніи двухъ Уставовъ уголовного судопроизводства а одного лишь Уложенія о наказаніяхъ, опредѣлять преступленія, по которымъ высшимъ Судамъ надлежитъ предоставить право усиленія мѣры наказаній, или по которымъ Прокуроры могутъ предъавлять протесты, требуя болѣе строгаго наказанія виновныхъ.

По этимъ соображеніямъ, 3-ю статью предоставляетъ Прокурорамъ право представлять апелляціонные протесты:

I. По предмету преступленій:

если предметомъ дѣла будутъ слѣдующія, указанныя Уложеніемъ о наказаніяхъ для Царства Польскаго преступленія:

- a) преступленія противъ вѣры въ статьяхъ отъ 77 до 80;
- b) бунтъ, возстаніе „ 80 „ 88;
- c) публичное насиліе „ 88 „ 97;
- d) поддѣлка государственныхъ монетъ и кредитныхъ бумагъ „ 101 „ 109;
- e) дѣтубійство и смертоубійство „ 113 „ 129;
- f) поджогъ „ 142 „ 152;

niejszych przypadkach. W obecném postanowieniu należało pojsć za powyższym wzorem, którego pobudki wyżej poznaliśmy, który nadto ma za sobą doświadczenie. Lecz przepisy wyżej wzmiankowane procedur pruskiej i austriackiej, nie dają się do nas bez pewnych zmian zastosować, bo *naprzód*: u nas zbrodnie stanu nie należą do zwyczajnego sądownictwa, i podług art. 10 Statutu Organicznego ulegać mają osobnemu prawu, a chociaż w tej materii prawodawstwa, stałe dla Królestwa Polskiego nie nastąpiły jeszcze urządzenia, zaradzono jest tymczasowie przez postanowienie królewskie daty 11 (23) Kwietnia 1833 r., przeznaczające na tego rodzaju przestępstwa Sądy wojenne i zostawiające Księciu Namiestnikowi Królewskiemu uznawanie, które przestępstwa za takie uważanemi być mają. — *Powtóre*: dla całego Królestwa Polskiego uchwalony został jeden Kodeks karny, wypada więc nie już podług dwóch procedur karnych, tylko podług jednego Kodeksu karnego oznaczyć przestępstwa, w których Sądom ma być nadana moc obostrzania wyroku, czyli, w których Prokuratorowie mogą odwoływać się ze skutkiem dla obwionego.

Wychodząc z tych uwag, art. 3-ci nadaje Prokuratorom prawo odwoływania się.

I. Co do zbrodni:

gdy przedmiotem sprawy będą następujące w Kodeksie karnym Królestwa Polskiego przewidziane zbrodnie:

- a) obraza religii w art. od 77 do 80;
- b) bunt, rozruch „ „ „ 80 „ 88;
- c) gwałt publiczny „ „ „ 88 „ 97;
- d) fałszowanie monet publicznych i papierów kredytowych „ „ „ 101 „ 109;
- e) morderstwo, dzieciobójstwo, zabójstwo „ 113 „ 129;
- f) podpalanie w art. „ 142 „ 152;

- g) грабежъ „ 175 до 182;
 h) мошенничество, подлогъ и клятвопрес-
 тупленіе „ 182 „ 190;
 i) оказаніе содѣйствія преступникамъ . . „ 197 „ 202.

II. По предмету проступковъ:

если предметомъ дѣла будутъ:

- a) Проступки противъ общественной безопасности и по-
 рядка въ краѣ, указанные въ статьяхъ 244 до 303;
 а именно:
1. нарушеніе должнаго уваженія къ Священной Особѣ
 Государя Императора или Членамъ Императорскаго
 Дома;
 2. неуваженіе и порицаніе основныхъ законовъ Цар-
 ства;
 3. оскорбленія, нанесенныя властямъ или отдѣльнымъ
 чиновникамъ во время исправленія ими должности;
 4. поддѣлка монетъ при обстоятельствахъ, неуказан-
 ныхъ 1-ой книги въ XII раздѣлѣ;
 5. богохуленіе и порицаніе вѣры въ случаяхъ неук-
 заннхъ 1-ой книги въ VIII раздѣлѣ;
 6. участіе въ мятежѣ, безпорядкахъ, и запрещенныхъ
 сборищахъ;
 7. публичное насиліе въ случаяхъ, неуказанныхъ 1-ой
 книги въ X раздѣлѣ;
 8. запрещенныя общества;
 9. печатаніе и распространеніе запрещенныхъ сочи-
 неній;
 10. возбужденіе жителей края противу Правительства;
 11. возвращеніе въ краѣ лицъ, осужденныхъ на из-
 гнаніе;
 12. побѣгъ арестанта;
 13. оказаніе помощи преступникамъ, послѣ совершенія
 ими преступленія или проступка, особенно же со-
 дѣйствіе военнымъ дезертирамъ;

- g) rabunek w art. od 175 do 182.
 h) oszustwo, fałsz i krzywoprzysięstwo „ „ 102 „ 190.
 i) danie zbrodniarzom pomocy . . „ „ 197 „ 202.

II. Co do występków:

gdy przedmiotem zbrodni będą:

- a) Występki przeciw bezpieczeństwu kraju i publicznej
 spokojności przewidziane . . w art. od 244 do 303;
 jako to:
1. ublżenie winnemu uszanowaniu Osobie PANUJĄ-
 CEGO lub Członkom Jego Familii;
 2. wystawienie na wżgardę praw zasadniczych Kró-
 lestwa;
 3. zniewagi wyrządzone Władzom lub pojedynczym
 urzędnikom krajowym w czasie urzędowania;
 4. fałszowanie monet w okolicznościach Działem XII
 ks. I nieobjętych;
 5. obraza religii, w przypadkach Działem VIII ks. I
 nieobjętych;
 6. należenie do buntu, rozruchów, zakazane kupienie
 się;
 7. gwałt publiczny w przypadkach Działem X ks. I
 nieobjętych;
 8. zakazane towarzystwa;
 9. zakazany druk i sprzedaż druków;
 10. podburzanie mieszkańców kraju przeciw ich Zwierz-
 chności;
 11. powrót wygnańca;
 12. ucieczka więźnia;
 13. danie przestępcom pomocy po dokonaniu zbrodni
 lub występku, a szczególnie danie pomocy zbie-
 gom wojskowym;

b) Проступки противъ общественнаго порядка и государственныхъ учреждений, указанные въ статьяхъ 303 до 309; какъ-то:

1. оскорбленіе часовыхъ;
2. поруганіе надъ правительственными распоряженіями;
3. поврежденіе шлюзовъ, мостовъ, плотинъ и т. п.;
4. поврежденіе знаковъ, предостерегающихъ объ угрожающей опасности, а также монументовъ, статуй, надгробныхъ памятниковъ и т. п.

c) Проступки по нарушенію обязанностей Государственной службы, указанные въ статьяхъ . . . 309 до 317, а именно:

1. неправильныя дѣйствія чиновниковъ;
2. подкупъ чиновниковъ;
3. неприличное обращеніе чиновниковъ во время отпращиванія обязанностей службы.

d) Изготовленіе запрещеннаго или подозрительнаго оружія ст. 350.

e) Рѣчи, письма или сочиненія, предосудительныя для нравственности ст. 456.

При этомъ слѣдуетъ присовокупить, что настоящимъ постановленіемъ не поставляется Прокурорамъ непремѣннымъ условіемъ заявлять протесты по извѣстнаго рода преступленіямъ, а только разрѣшается имъ подавать апелляціонныя протесты по дѣламъ, предметъ коихъ составляютъ вышепоименованныя преступленія, если въ томъ представляется настоящая надобность, обсужденіе которой поручается во всякомъ случаю Прокурору, какъ блюстителю закона.

Не подлежитъ сомнѣнію, что большая часть приговоровъ, постановляется Судами согласно съ законами. Вообще слѣдуетъ полагать, что Суды дѣйствуютъ въ духѣ общественнаго порядка. Уклоненія ихъ отъ обязательныхъ законовъ всегда слѣдуетъ считать исключеніями. Поэтому, къ чему безъ всякой надобности протестовать противу всѣхъ безъ изыятія судебныхъ приговоровъ? Для гражданскаго общества достаточно ручательства

b) Występki przeciw publicznemu porządkowi i urządzeniom krajowym przewidziane w art. od 303 do 309; jako to:

1. obelga straży;
2. zniewagi rozporządzeń publicznych;
3. uszkodzenie śluz, mostów, grobel i t. d.;
4. uszkodzenie znaków o grożącym niebezpieczeństwie ostrzegających, tudzież pomników, posągów, grobowców i t. d.

c) Występki przeciw powinnościom służby publicznej w art. 309 do 317, jako to:

1. nieprawne postępowanie urzędników;
2. uwodzenie urzędników;
3. nieprzyzwoite obejście się urzędników w czasie urzędowania.

d) Broni zakazanej lub podejrzanej robienie . . . art. 350.

e) Mowy, druki, pisma dobrym obyczajom przeciwnie, art. 456.

Nadmienić tu wypada, że niniejsze postanowienie nie przywiązuje zakładania odwołań jako konieczny warunek do pewnego rodzaju przestępstwa, ale tylko wtedy upoważnia Prokuratorów do odwołań w sprawach, których przedmiotem są wyżej wyrażone przestępstwa, gdy istotna tego potrzeba zachodzi, której ocenienie w każdym przypadku Prokuratorowi, jako stróżowi prawa porucza.

Niewątpliwie większa część wyroków przez Sądy wydanych, jest zgodna z prawem. W ogóle przypuścić należy, że Sądy działają w duchu porządku publicznego. Uchybienie Sądów przeciw obowiązującym prawom uważać zawsze należy za wyjątkowe. Po cóżby więc bez potrzeby, od każdego wyroku bez wyjątku, zakładać odwołanie? Dość dla spo-

въ томъ, что мѣра протеста будетъ употреблена тамъ, гдѣ представится въ ней дѣйствительная неоспоримая необходимость.

Статья 4.

Въ отношеніи чиновниковъ, Австрійскій Уставъ судопроизводства въ такомъ только случаѣ дозволяетъ усилить мѣру наказанія, когда чиновникъ обвиняется въ превышеніи предоставленной ему власти.

Повелѣніемъ Блаженной памяти Императора Александра, послѣдовавшимъ 8 (20) Мая 1817 года, ст. 3 разрѣшено Прокурорамъ подавать апелляціонные протесты противъ каждаго приговора, имѣющаго предметомъ какое либо упущеніе при исполненіи служебныхъ обязанностей.

По Прусскому уставу Уголовнаго судопроизводства, дозволяется усиливать мѣру опредѣленнаго приговоромъ наказанія во всякомъ случаѣ, когда подсудимый состоитъ въ Государственной службѣ, хотябы вѣняемый ему проступокъ и не былъ совершенъ при отправленіи имъ должности.

Въ 4-ой статьѣ настоящаго постановленія принято въ этомъ отношеніи правило Прусскаго Устава уголовного судопроизводства, принимая въ соображеніе, что для Правительства весьма важно, если чиновникъ и въ частной своей жизни будетъ избѣгать проступковъ.

Статья 5.

Въ первомъ пунктѣ этой статьи опредѣляется рѣшительный срокъ, до истеченія котораго Прокуроръ при подлежащемъ Судѣ можетъ предъявлять апелляціонный протестъ.

Дозволяя Прокурорамъ заявлять протесты противъ постановленій и приговоровъ, освобождающихъ обвиненныхъ отъ ответственности, необходимо было однако ограничить это право извѣстнымъ срокомъ. Иначе лицо освобожденное приговоромъ, постоянно оставалось бы въ безпокойномъ, тревожномъ ожиданіи привлеченія его вновь къ уголовной ответственности, въ апелляціонномъ порядкѣ по предложенію Прокурора.

Въ Австрійскомъ и Прусскомъ Уставахъ уголовного судопроизводства ничего въ этомъ отношеніи не постановлено,

леченства рѣкожими, jeżeli środek odwołania tam użyty zostanie, gdzie tego istotna i niezaprzeczona wymaga potrzeba.

А р т ы к у л 4.

Co się tyczy urzędników, procedura austriacka wtenczas tylko pozwala obostrzyć wyrok, gdy urzędnik oskarżony jest o nadużycie władzy.

Postanowienie wiekopomnej pamięci CESARZA ALEXANDRA w dniu 8 (20) Maja 1817 r. zapadłe, pozwala w art. 3 Prokuratorom odwoływać się od każdego wyroku, którego przedmiotem jest wykroczenie w urzędowaniu jakiegobądź rodzaju.

Procedura pruska pozwala obostrzyć wyrok w każdym razie, skoro osobą pociągniętą do Sądu jest urzędnik, bez różnicy, choćby przestępstwo przez niego popełnione nie było przestępstwem w urzędowaniu.

Postanowienie niniejsze w art. 4 poszło za przepisem procedury pruskiej, z uwagi, iż wiele Rządowi na tém zależy, aby urzędnik i w życiu prywatnem wystrzegał się przestępstw.

А р т ы к у л 5.

Pierwszy ustęp artykułu tego oznacza czas, w jakim Prokurator miejscowego Sądu może zakładać odwołanie, pod prekluzją.

Dozwalając Prokuratorom odwoływać się od postanowień i wyroków uwalniających, przynajmniej możność tę, ściśle należało pewnym zakresem czasu. Inaczej, osoba uwolniona wyrokiem, zostawałaby nazawsze pod niepewnym, ciągle zatrważającym oczekiwaniem, pociągnięcia jej nanowo, na wniosek Prokuratora, w drodze apellacyi, do odpowiedzialności kryminalnej.

Procedury pruska i austriacka nie pod tym względem

потому что въ нихъ не заключается никакихъ правилъ о Прокурорахъ.

Во Французскомъ Уставѣ уголовного судопроизводства, въ ст. 206, назначенъ десятидневный срокъ для подачи апелляціоннаго протеста противъ приговоровъ, освобождающихъ подсудимаго изъ подъ ареста; но право это предоставляется только Прокурорамъ Судовъ I-ой инстанціи. И дѣйствительно Прокурору при Судѣ высшей инстанціи рѣшительно не возможно подать въ этотъ срокъ апелляціонный протестъ, ибо, на основаніи ст. 198, первый обязанъ доставить послѣднему выписку приговора не прежде, какъ въ теченіе 15 дней, а въ ст. 205 дозволяется Прокурору Суда высшей инстанціи протестовать до истеченія двухъ мѣсяцевъ со дня объявленія приговора. Изъ этого слѣдуетъ заключить, что право, предоставляемое здѣсь Прокурору Суда высшей инстанціи, относится къ другимъ дѣламъ, а именно такимъ, по коимъ обвиненный приговоренъ къ наказанію, о чемъ будетъ сказано въ слѣдующей статьѣ. Слѣдуя этому примѣру, настоящее постановленіе разрѣшаетъ только Прокурорамъ мѣстныхъ Судовъ подавать апелляціонные протесты противъ приговоровъ, освобождающихъ обвиненнаго изъ подъ стражи, назначая для сего десятидневный срокъ.

Противъ опредѣленій, дозволяющихъ обвиненному оставаться во время слѣдствія на свободѣ, на основаніи Французскаго Устава судопроизводства, Прокуроры протестовать не въ правѣ. Настоящимъ постановленіемъ протестъ такой допускается, но только съ сокращеніемъ срока до 3 дней. Поэтому правомъ подобнаго протеста тѣмъ болѣе можетъ воспользоваться только мѣстный Прокуроръ.

Во второмъ пунктѣ статьи опредѣляются послѣдствія апелляціонныхъ протестовъ Прокуроровъ.

Коль скоро за Прокурорами признано право протеста противъ рѣшеній, освобождающихъ подсудимаго во время производства слѣдствія отъ предварительнаго задержанія, равно какъ противъ приговоровъ объ освобожденіи обвиненнаго, состоящаго подъ арестомъ, то необходимо было также присвоить нѣко-

не становіа, gdyż nie mają żadnych przepisów o Prokuratorach.

Procedura francuzka w art. 206 od wyroków stanowiących wypuszczenie obwinionego na wolność, назнача termin do odwołania się dni dziesięć, i pozwala odwoływać się tylko Prokuratorom przy Sądach I-jej Instancji. Jakoż niepodobieństwem jest, aby w tym przeciągu czasu mógł odwołać się Prokurator przy Sądzie wyższym, bo podług art. 198 pierwszy drugiemu obowiązany jest przesłać ekstrakt wyroku dopiero w przeciągu dni 15, a art. 205 pozwala Prokuratorowi przy Sądzie wyższym do odwołania się dwóch miesięcy czasu, od dnia ogłoszenia wyroku. Ztąd idzie, iż odwołanie się Prokuratorowi wyższego Sądu dozwolone, ściągają się do innych spraw, to jest takich, gdzie obwiniony skazany jest na karę, o czém będzie mowa w następnym artykule. Idąc więc za tym wzorem, postanowienie niniejsze dozwala Prokuratorom tylko miejscowego Sądu odwoływać się od wyroków stanowiących uwolnienie obwinionego, i назнача на ten cel dni 10.

Od decyzji, mocą której obwiniony, w czasie badania ma zostawać na wolności, procedura francuzka nie dozwala Prokuratorowi odwoływać się. Postanowienie niniejsze dopuszcza takiego odwołania, lecz skraca termin do dni 3. Tębardziej więc tego rodzaju odwołanie, służyć może tylko miejscowemu Prokuratorowi.

Drugi ustęp artykułu oznacza skutki, jakie za sobą pociąga odwołanie przez Prokuratora zanesione.

Jeżeli przyznane zostało Prokuratorom prawo zakładania odwołań od decyzji uwalniających obwinionego w ciągu badania, od tymczasowego zatrzymania, tudzież prawo odwoływania się od wyroków wyrzekających uwolnienie obwinionego w areszcie zostającego, należało już samemu założeniu

торья послѣдствія самому заявленію такого апелляціоннаго протеста, даже до его разрѣшенія. Такимъ образомъ право подачи протестовъ не будетъ пустою формою, но превратится въ дѣятельную мѣру къ обезпеченію общественнаго порядка. Еслибы необходимо было ожидать разрѣшенія подобнаго протеста Прокурора, то самое представленіе его было бы лишено всякаго значенія. Въ промежутокъ времени отъ увольненія обвиненнаго изъ подъ ареста до разрѣшенія протеста, виновный могъ бы бѣжать или уничтожить слѣды совершеннаго преступленія. Поэтому настоящимъ постановленіемъ предписано, что, въ случаѣ протеста Прокурора, обвиненный долженъ содержаться въ слѣдственной тюрьмѣ до тѣхъ поръ, пока высшій карательный Судъ не постановитъ о дальнѣйшей его участи.

Статья 6.

Что касается другихъ рѣшеній и приговоровъ, то противъ нихъ въ ст. 6 постановленія дозволено протестовать, какъ Прокурору низшаго Суда, такъ и Прокурорамъ Судовъ высшей инстанціи, съ назначеніемъ для этого первому десятидневнаго, а послѣднимъ двухмѣсячнаго срока. Правило это согласуется съ 203 и 205 статьями Французскаго Устава судопроизводства. Въ виду протеста, допущеннаго статьями 5-ю и 6-ю, опредѣленіе Суда приостанавливается только на непродолжительное время, необходимое Прокурорамъ для приготовленія и подачи протеста въ высшій Судъ, именно до тѣхъ поръ, пока Судъ не получитъ увѣдомленія о намѣреніи Прокурора. Самый же протестъ Прокурора, собственно говоря, не останавливаетъ исполненія приговора, ибо, если приговоромъ I-ой инстанціи опредѣлено наказаніе, а Прокуроръ требуетъ усиленія мѣры онаго, и Судъ высшей инстанціи увеличить наказаніе, то нѣтъ препятствій къ исполненію первоначальнаго приговора.

Если пересмотръ дѣла въ апелляціонномъ порядкѣ будетъ производиться такъ долго, что срокъ наказанію, опредѣленному Судомъ I-ой инстанціи, истечетъ до объявленія приговора Суда высшей инстанціи, въ такомъ случаѣ подсудимый, по смы-

подобнѣй апелляціи, nawet przed rozstrzygnięciem onęj, nadać pewne skutki. Tym sposobem prawo zakładania odwołań, nie pozostanie częścią tylko formą, lecz zamieni się na skuteczny środek ubezpieczenia porządku publicznego. Gdyby należało czekać na rozstrzygnięcie podobnѣй apelляціи Prokuratora, samo jęj założenie byłoby bezowocne. W przeciągu czasu między wypuszczeniem obwinionego z pod zatrzymania, a rozstrzygnięciem apelляціи, winny mógłby zbiedz, mógłby zatrzeć ślady dokonanej zbrodni. Dla tego postanowienie niniejsze obejmuje przepis, że w razie odwołania się Prokuratora, obwiniony zatrzymanym będzie w domu badania do czasu, póki Sąd wyższy karny względem dalszego losu oskarżonego nie postanowi.

Artykuł 6.

Co się tyczy innych decyzyj i wyroków, od tych, postanowienie w art. 6 pozwala odwoływać się tak Prokuratorowi przy Sądzie niższym jako i Prokuratorom przy Sądzie wyższym, назначая первому czas dni 10, drugiemu dwa miesiące. Przepis ten zgadza się z art. 203 i 205 proc. francuzkiej. W celu apelляціи w art. 5 i 6 przewidzianej, oczywiście wstrzymuje się postanowienie Sądu tylko do krótkiego czasu potrzebnego Prokuratorom do przygotowania i podania odwołania się do Sądu wyższego, nim Sąd o determinacyi Prokuratora zawiadomionym zostanie. Sama zaś apelляция Prokuratora, właściwie mówiąc, nie zawiesza wykonania wyroku, bo jeżeli wyrok I-jej instancyi skazał na mniejszą karę, a Prokurator żąda zaostrenia kary, i Sąd wyższy takową powiększy, nie masz przeszkody w wykonaniu pierwszego wyroku.

Jeżeliby zaś apelляция tak długo trwać miała, iżby kara wyrzeczona przez Sąd I-jej instancyi wycierpianą została przed ogłoszeniem wyroku Sądu wyższego, natenczas skazany, według niniejszego postanowienia na wolność wypuszczo-

слу настоящаго постановленія, долженъ быть выпущенъ на свободу, и если въ послѣдствіи высшій Судъ усилитъ мѣру наказанія, то осужденный долженъ быть вновь подвергнутъ тюремному заключенію. Ибо если бы низшій Судъ осмѣлился исполнить увеличенное наказаніе, то онъ присвоилъ бы себѣ права высшаго Суда, и даже пришелъ бы съ нимъ въ столкнове- ніе, въ случаѣ, когда протестъ Прокурора былъ бы оставленъ Судомъ высшей инстанціи безъ уваженія. Сверхъ того слѣдо- вало бы по такимъ дѣламъ сократить срокъ для подачи протес- та Прокурору Суда высшей инстанціи, а при такихъ усло- віяхъ предоставленное ему право осталось бы мертвою буквою. Впрочемъ несообразность эта легко можетъ быть устранена ускореніемъ рѣшенія дѣла и окончаніемъ его предъ истеченіемъ срока наказанія, опредѣленнаго первоначальнымъ приговоромъ. Замѣчанія эти тѣмъ болѣе относятся къ дѣламъ, по которымъ подсудимый освобожденъ отъ наказанія или даже, будучи приго- воренъ къ наказанію, отвѣчаетъ на свободѣ. Еслибы Судъ, вслѣд- ствіе протеста Прокурора, домогающагося признанія обвиненнаго виновнымъ или же увеличенія ему наказанія, безъ арестованія однако подсудимаго во время производства дѣла, подвергнулъ его заключенію, то, дѣйствуя такимъ образомъ предупредилъ бы апелляціонное рѣшеніе. Не смотря на протестъ, приговоръ исполняется однако въ томъ, что подсудимый отвѣчаетъ на сво- бодѣ. Другое было бы положеніе дѣла, если бы во время подачи протеста обвиненный состоялъ подъ арестомъ; въ такомъ слу- чаѣ Судъ обязанъ оставить его подъ арестомъ по причинѣ по- даннаго протеста, но отнюдь не арестовать состоящаго на сво- бодѣ.

Статья 7.

Въ статьѣ этой опредѣляются взаимныя отношенія между Прокурорами низшихъ и высшихъ Судовъ, касательно обязан- ностей, установленныхъ предыдущими статьями. Такъ какъ Прокуроръ при Судѣ низшей инстанціи, увлекаясь излишнимъ усердіемъ, можетъ иногда подавать неосновательные апелля- ціонные протесты, то, для предупрежденія сего, слѣдуетъ под-

ny быть повинен, а gdyby potѣm Sąd wyŹszy karę powię- kszyl, skazany napowrótъ ma być w więzieniu osadzony. Ja- koŹ, gdyby Sąd niŹszy karę wiѣkszą powaŹyl siѣ wykonać, przywłaszczyłby sobie atrybucyą Sądu wyŹszego, i musiałby nawet z nim wejść w kolizyą na przypadek, gdyby Sąd wyŹ- szy oddalił apellacyą Prokuratora. Nadto, wypadaloby w ta- kich sprawach, skrócić czas odwołania siѣ Prokuratorowi Są- du wyŹszego, a wtenczas prawo to stałoby siѣ dla niego cѣzczѣm. Wreszcie przez przyspieszenie sprawy i jѣj ukończe- nie przed upłynieniem czasu pierwszym wyrokiem naznaczo- nego, można zapobiedz wyŹej wzmiankowanej nieprzyzwoito- ści. Te same uwagi ściągają siѣ bardziej jeszcze do spraw, w których obwiniony od kary uwolniony, albo nawet na karę skazany, odpowiada z wolności. Gdyby Sąd dla załoŹo- nej apellacyi ze strony Prokuratora, Źądającego, aby obwi- niony uznany został za winnego, albo Źądającego wymie- rzenia ostrzejszej kary, bez zatrzymania jednak obwinionego w czasie sprawy, obwinionego uwięził, wtenczas uprzedziłby juŹ wyrok apellacyjny. Wyrok pomimo zaskarŹenia wykony- wa siѣ jednak w tѣm, Źe obwiniony odpowiada z wolności. Inny jest stan rzeczy, kiedy w czasie załoŹenia apellacyi ob- winiony zostawał w areszcie; Sąd powinien go w nim zatrzy- mać dla załoŹonej apellacyi, ale nie uwięzić zostającego na wolności.

А р т ы к у л 7.

Артикулъ ten oznacza stosunek jaki zachodzi miѣdzy Pro- kuratorami Sądów niŹszych i wyŹszych pod wzglѣdem obo- wiązków poprzedniemi artykułami określonych. Gdy Proku- rator Sądu niŹszego zbytнiа uniesiony gorliwością, mógłby niewłaściwie załoŹyc apellacyą, dla zaradzenia temu, wypada go pod tym wzglѣdem postawić pod kontrolą Prokuratora

чинить его въ этомъ отношеніи контролю Прокурора высшей инстанціи, предоставляя сему послѣднему право не стѣсняться въ своихъ выводахъ заключеніемъ Прокурора низшей инстанціи.

Статья 8, 9, 10 и 11.

Въ этихъ статьяхъ предписанъ порядокъ, въ какомъ слѣдуетъ заявлять протестъ.

Самый порядокъ вещей требуетъ того, чтобы протестъ былъ предъявленъ въ Судъ, постановившій протестованный приговоръ. Если же протестъ подается Прокуроромъ высшаго Суда, то равномѣрно ходъ дѣла требуетъ того, чтобы Судъ низшей инстанціи былъ по крайней мѣрѣ предупрежденъ о послѣдовавшемъ протестѣ. Весьма справедливо также, чтобы о подачѣ протеста увѣдомлена была и сторона, противъ которой заявленъ протестъ, для предоставленія ей средствъ къ соотвѣтственной защитѣ.

Статья 12.

Для смягченія по возможности послѣдствій протеста Прокурора, указанныхъ въ 5-ой ст., постановлено въ 12-ой статьѣ, что Судъ, въ который поступаетъ протестъ въ случаяхъ, определенныхъ 5-ю статьею, долженъ разрѣшить таковой безъ малѣйшаго замедленія.

Статья 13.

Во всѣхъ случаяхъ, въ которыхъ, на основаніи Уставовъ Прусскаго и Австрійскаго судопроизводства, Суды низшей инстанціи были обязаны представлять свои приговоры на разсмотрѣніе высшаго Суда, предоставлялось сему послѣднему право усиливать мѣру наказанія. По тѣмъ же самымъ соображеніямъ и настоящее постановленіе, предоставивъ Прокурорамъ право протеста, должно было разрѣшить Суду высшей инстанціи отмѣнять приговоръ, постановленный Судомъ низшей инстанціи, если таковой окажется несогласнымъ съ сущностью дѣла и противорѣчащимъ основаніямъ закона, — и постановить то, что будетъ слѣдовать по закону.

высшей инстанціи, и уделить ему Prokuratorowi wyższemu możność odstąpienia od wniosku Prokuratora przy Sądzie niższym.

А р т ы к у л 8, 9, 10 и 11.

Artykuły te przepisują formę, w jakiej oświadczenie odwołania powinno być uskutecznione.

Sam porządek rzeczy nakazuje, aby odwołanie było oświadczone przed tym Sądem, który postanowienie lub wyrok zaskarżony wydał. Jeżeli zaś odwołanie znosi Prokurator Sądu wyższego, równie porządek rzeczy nakazuje, aby Sąd niższy przynajmniej o nastąpień odwołaniu był zawiadomiony. Równie stosowną rzeczą jest, aby o założeniu odwołania, zawiadomiona była strona, przeciw której odwołanie zanesiono, a to dla użycia środka przyzwoitej obrony.

А р т ы к у л 12.

Aby dotkliwość skutków, jakie art. 5 do założonego przez Prokuratora odwołania przywiązuje, ile być może złagodzić, art. 12 stanowi, że Sąd, do którego odwołanie się w przypadkach art. 5 oznaczonych zanesionem zostanie, rozstrzygnie takowe bez dopuszczenia się najmniejszej zwłoki.

А р т ы к у л 13.

W tych wszystkich przypadkach, w których podług procedur pruskiej i austriackiej, Sady niższe obowiązane były wyroki swoje przysyłać wyższej władzy do przejrzenia, nadana była téj władzy moc zaostrenia wyroków. Z tych samych pobudek, postanowienie obecne nadając Prokuratorom prawo odwołania się, musiało dozwolić wyższemu Sądowi wyrok wydany przez Sąd niższy, jeżeli ten pokaże się być niezgodnym z położeniem rzeczy, i sprzecznym z zasadami prawa, podnieść, i postanowić to, co z prawa należy.

Статья 14.

До сихъ поръ говорилось только объ апелляции. Въ настоящей статьѣ обсуждается вопросъ о кассации, которая во многихъ отношеніяхъ разнится отъ апелляции, а именно:

- a) Не дозволяется приносить кассационныя жалобы противъ опредѣлений, состоявшихся до постановленія приговора, а только противъ приговоромъ рѣшающаго дѣла въ послѣдней инстанціи (ст. 9 Учрежденія Кассационнаго Суда 3-го Апрѣля 1810 года).
- b) Поводы къ апелляции не подчинены ограниченіямъ; жалобы же въ кассационномъ порядкѣ допускаются только по причинамъ, указаннымъ въ 10-ой ст. Учрежденія Кассационнаго Суда.
- c) Апелляціонный протестъ со стороны Прокурора имѣетъ полную силу противъ обвиненнаго; кассационная же жалоба можетъ возымѣть дѣйствіе противъ обвиненнаго тогда только, если онъ признанъ виновнымъ; впрочемъ противъ приговоровъ, оправдывающихъ обвиненнаго, кассационныя протесты, на основаніи 67 статьи Учрежд. Кассационнаго Суда, приносились только въ удовлетвореніе закопа, безъ малѣйшихъ послѣдствій для подсудимаго. Подобныя жалобы въ послѣдствіи отмѣнены, какъ приносящія мало пользы и при томъ обременяющія Кассационный Судъ безъ всякихъ послѣдствій для подсудимыхъ.

Въ настоящемъ постановленіи, коимъ предполагается исключительно дозволить Прокурорамъ подавать апелляціонныя протесты, не имѣется въ виду нарушать Учрежденіе Кассационнаго Суда, тѣмъ болѣе, что особо составляется проектъ новаго порядка судопроизводства, находящійся въ тѣснѣйшей связи съ устройствомъ Кассационнаго Суда, въ которомъ будетъ окончательно разсмотрѣнъ и обсужденъ вопросъ о кассации. Поэтому ст. 14 настоящаго постановленія безусловно ссылается на кассационное Учрежденіе и, напоминая только Прокурорамъ о лежащей на нихъ обязанности прибѣгать даже къ кассационному

А р т ы к у л 14.

Dotąd była tylko mowa o apellacyi. Artykuł zaś ten mówi o kasacyi, która z wielu względów różni się od apellacyi, i tak:

- a) Nie można się odwołać do kasacyi od decyzji wydanych przed wyrokiem, tylko od wyroku mocą ostatecznej instancyi rzecz rozstrzygającego (art. 9 Organizacyi Sądu Kasacyjnego z dnia 3 Kwietnia 1810 roku).
- b) Powody do apellacyi nie są ograniczone; do kasacyi zaś nie można zanosić rekursu, tylko z przyczyn wyrażonych w art. 10 Organizacyi Sądu Kasacyjnego.
- c) Apellacya ze strony Prokuratora rozciąga swój zupełny skutek przeciw obwinionemu; rekurs zaś skutkuje przeciw obwinionemu wtedy tylko, gdy za winnego jest uznanym; lecz od wyroków stanowiących uwolnienie oskarżonego, podług art. 67 Organizacyi kasacyjnej, rekurs zanosił się tylko dla satysfakcyi prawa, bez żadnych skutków dla obwinionego. Od zakładania takich rekursów, jako mniej użytecznych, a Sąd Kasacyjny bez żadnego dla stron skutku zatrudniających, następnie odstąpiono.

W postanowieniu niniejszém, którego istotnym celem jest tylko dozwolenie dla Prokuratorów apellacyi, nie można naruszać Organizacyi Sądu Kasacyjnego, zwłaszcza, gdy osobno układany jest projekt do nowej procedury, najściślejszy związek z Organizacją Sądu Kasacyjnego mającej, w którym to projekcie rzecz o kasacyi stanowczo rozembraną i zdecydowaną zostanie. Dla tego też artykuł 14 niniejszego postanowienia odwołuje się zupełnie do Organizacyi kasacyjnej, i przypominając tylko Prokuratorom ich obowiązek, jaki mają w użyciu środka nawet kasacyjnego, na przypadek obrazu pra-

порядку, въ случаѣ нарушенія закона или существенныхъ юридическихъ формальностей съ требованіемъ увеличенія подсудимому наказанія, присовокупляетъ, что Прокуроры предоставленнымъ имъ въ силу приведеннаго Учрежденія правомъ, должны пользоваться преимущественно по дѣламъ, означеннымъ въ ст. 3 и 4-ой, если бы въ нихъ найдены ими были поводы къ кассации.

Статья 15.

Король Саксонскій, постановивъ декретомъ 26 Іюля 1810 года Учрежденіе Судовъ уголовного вѣдомства, первоначально предназначавшееся для воеводствъ, отошедшихъ отъ Австріи, и въ послѣдствіи введенное въ дѣйствіе и въ бывшихъ Прусскихъ воеводствахъ, предоставилъ Судамъ Исправительной Полиціи право рѣшать дѣла о проступкахъ, влекущихъ за собою исправительное наказаніе, съ правомъ апелляціи въ Уголовные Суды; Судамъ же Уголовнымъ предоставлено право рѣшать дѣла о преступленіяхъ, подвергающихъ уголовнымъ наказаніямъ, но безъ допущенія притомъ апелляціи.

Противъ cadaго приговора, рѣшающаго дѣло въ послѣдней инстанціи, на основаніи котораго подсудимый признанъ виновнымъ, разрѣшено декретомъ Короля Саксонскаго 3 Апрѣля 1810 года, объ Учрежденіи Кассационнаго Суда, ходатайствовать объ отмѣнѣ приговора въ кассационномъ порядкѣ; обязанности же Кассационнаго Суда исполняетъ нынѣ по дѣламъ уголовнымъ Апелляціонный Судъ Царства Польскаго.

На основаніи этихъ декретовъ, исправительныя дѣла проходятъ двѣ, а уголовныя только одну инстанцію, но право приносить кассационныя жалобы предоставляется, какъ противъ приговоровъ, присуждающихъ къ исправительнымъ, такъ и къ уголовнымъ наказаніямъ. Порядокъ этотъ не измѣнился въ отношеніи дѣлъ исправительныхъ, а только нынѣ распространяется право обжалованія приговоровъ въ апелляціонномъ порядкѣ. До настоящаго времени оно предоставлялось только подсудимому, нынѣ же, въ случаяхъ, указанныхъ настоящимъ постановленіемъ, имъ могутъ пользоваться и Прокуроры.

ва, lub istotnych prawnych formalności, ze skutkiem dla obwinionego, dodaje, że Prokuratorowie, służącego im z téj organizacyi prawa odwołania, używać mają szczególniej w sprawach wyrażonych w art. 3 i 4, w którychby znaleźli powody do kasacyi.

Artykuł 15.

Król Saski przepisawszy dekretem z dnia 26 Lipca 1810 Organizacyą Sądów karnych, początkowo tylko dla Województw po-austriackich służącą, następnie dla Województw po-pruskich rozciągniętą, nadał Sądom Policyi Poprawczej moc sądenia spraw o występki, pociągające za sobą karę poprawczą, z wolnym odwołaniem się drogą apellacyi do Sądów Kryminalnych; zaś Sądom Kryminalnym moc sądenia spraw o zbrodnie, pociągające za sobą karę kryminalną, bez przypuszczenia apellacyi.

Przeciw każdemu wyrokowi w ostatecznej instancyi rzecz rozstrzygającemu, mocą którego oskarżony uznanym został za winnego, dozwala dekret Króla Saskiego z dnia 3 Kwietnia 1810 r. stanowiący Organizacyą Sądu Kasacyjnego, zanosić rekurs, a obowiązki Sądu Kasacyjnego pełni nateraz w sprawach karnych Sąd Apellacyjny Królestwa.

Podług tych dekretów, sprawy poprawcze mają dwie, a sprawy kryminalne jedną tylko instancyą, lecz rekurs do kasacyi służy przeciw wyrokom, tak kary poprawcze jakoteż kryminalne stanowiącym. Porządek ten nie zmienił się w sprawach poprawczych, lecz tylko rozszerza się wolność odwołania się do apellacyi. Dotąd służyła ona samemu obwinionemu, teraz służyć ma, w przypadkach niniejszym postanowieniem objętych i Prokuratorom.

Но по дѣламъ уголовнымъ нынѣ существующій порядокъ долженъ былъ подвергнуться измѣненіямъ, не по всѣмъ безъ исключенія, а по важнѣйшимъ изъ нихъ, по которымъ настоящимъ постановленіемъ предоставлено Прокурорамъ право подавать апелляціонные протесты. По дѣламъ этимъ Уголовный Судъ не можетъ уже постановлять приговоры въ окончательной, а только въ I-ой инстанціи, и сверхъ того оказалось необходимымъ установить для нихъ Судъ II-ой инстанціи, котораго донинѣ не было. Разрѣшивъ по подобнымъ дѣламъ апелляции Прокурору, невозможно было отказать въ ней и обвиненному.

Такимъ образомъ по уголовнымъ дѣламъ, поименованнымъ подробно въ настоящемъ постановленіи, послѣдовали двѣ перемѣны:

- a) дозволено, какъ Прокурорамъ, такъ и обвиненнымъ подавать апелляціонные отзывы противъ приговоры, постановленныхъ Уголовными Судами, противъ которыхъ донинѣ дозволялось приносить жалобы только въ кассационномъ порядкѣ;
- b) Апелляционному Суду, судившему доселѣ въ порядкѣ апелляціонномъ только гражданскія дѣла, разрѣшено судить въ томъ же порядкѣ и дѣла уголовныя, означенныя въ постановленіи.

Остается еще разрѣшить вопросъ: какому Суду должно подлежать обсужденіе жалобы, если таковая подана на кассационныхъ основаніяхъ, противъ приговора, постановленнаго по уголовному дѣлу Апелляционнымъ Судомъ.

При обыкновенномъ порядкѣ, такія дѣла должны бы были быть передаваемы въ Верховный Судъ, и по установленіи постоянныхъ правилъ объ устройствѣ сказаннаго Суда, не возможно будетъ передавать вышеозначенныя дѣла ни въ какое другое судебное учрежденіе.

Нынѣ однако же исполненіе по этимъ дѣламъ обязанностей Кассационнаго Суда должно оставаться до времени за Апелляционнымъ Судомъ по слѣдующимъ причинамъ.

Lecz w sprawach kryminalnych, porządek dotąd istniejący uległ musiał zmianie, nie we wszystkich ale w ważniejszych, w których, podług przepisów obecnego postanowienia, Prokuratorom nadana jest moc odwołania się do apellacyi. W tych sprawach Sąd Kryminalny nie może już wydawać wyroków mocą ostateczną, lecz tylko mocą I-jej instancyi, a nadto wypadło dla tych spraw postanowić Sąd II-jej instancyi, którego dotąd nie było. Dozwoliwszy w tych sprawach apellacyi Prokuratorowi, nie można jej było odmówić obwinionemu.

W sprawach więc kryminalnych, w postanowieniu szczegółowo wymienionych, nastąpiły dwie zmiany:

- a) dozwolono tak Prokuratorom jak i obwinionym odwołać się od wyroków przez Sądy Kryminalne wydanych, do apellacyi, przeciw którym dotąd służył tylko rekurs do kasacyi;
- b) nadano Sądowi Apellacyjnemu, który dotąd tylko sprawy cywilne sędził drogą apellacyi, moc rozsądzania także drogą apellacyi spraw kryminalnych, w postanowieniu wyrażonych.

Pozostało teraz rozwiązać kwestyą, do jakiego Sądu ma należeć rozsądzenie rekursu, gdy takowy z przyczyn kasacyjnych, od wyroku w sprawie kryminalnej przez Sąd Apellacyjny wydanego, zanesionym będzie?

W zwykłym porządku należałoby takie sprawy oddać Sądowi Najwyższej Instancyi, i gdy stała organizacya dla tego Sądu przepisana będzie, nie mogą być wzmiankowane sprawy innej magistraturze powierzone.

Obecnie jednak musi jeszcze pełnienie obowiązków Sądu Kasacyjnego w tych sprawach pozostać do pewnego czasu przy Sądzie Apellacyjnym, z następujących powodów:

- a) Апелляціонный Судъ исполняетъ кромѣ того обязанности Кассационнаго Суда и по другимъ дѣламъ.
- b) Свойство Кассационнаго Суда не дозволяетъ, по одной и той же части, гражданской или уголовной, раздѣлять обязанности этого Суда между разными Судами, ибо при этомъ невозможно было бы сохранить единства началъ, что именно и составляетъ главное назначеніе Кассационнаго Суда.
- c) Въ Верховномъ Судѣ находится въ настоящее время столько нерѣшенныхъ гражданскихъ дѣлъ, что подчиненіе его вѣдомству дѣлъ уголовныхъ причинило бы непремѣнно застой по тѣмъ или по другимъ дѣламъ.

Такъ какъ Апелляціонный Судъ состоитъ нынѣ болѣе чѣмъ ихъ двухъ отдѣленій, то въ немъ можно одновременно образовывать и апелляціонную инстанцію и кассационное судебное установленіе. Уголовныя дѣла, восходящія на разсмотрѣніе по апелляціи, поданной противу приговоровъ, постановленныхъ Уголовными Судами, Апелляціонный Судъ можетъ рѣшать въ одномъ изъ отдѣленій, коего комплектъ состоитъ изъ пяти Судей. Если противу приговора, постановленнаго этимъ отдѣленіемъ, принесена будетъ жалоба въ кассационномъ порядкѣ, то она можетъ быть разсмотрѣна Апелляціоннымъ Судомъ въ усиленномъ составѣ, то есть въ комплектъ изъ 7 Судей, предписанномъ для Верховнаго Суда, къ которому однако не могутъ принадлежать Судьи, рѣшавшіе дѣло въ апелляціонномъ порядкѣ.

Таково единственное средство къ избѣжанію дальнѣйшихъ усложненій по этому предмету, до тѣхъ поръ, пока не будетъ введенъ новый порядокъ уголовного судопроизводства и Уголовные Суды не будутъ учреждены на болѣе прочныхъ началахъ.

- a) Sąd Apellacyjny pełni jeszcze atrybucyę Sądu Kasacyjnego w innych sprawach.
- b) Natura Sądu Kasacyjnego, nie pozwala w jednej materji bądź cywilnej, bądź karnej, dzielić obowiązków tego Sądu pomiędzy różne Sądy, boby niepodobiestwem było utrzymać jedność maksym, co jest właśnie przeznaczeniem Sądu Kasacyjnego.
- c) Bo w Sądzie Najwyższej Instancji tak wiele jest teraz zaległych spraw cywilnych, iżby powierzenie temu Sądowi spraw karnych, stagnacyą, albo w jednych albo w drugih koniecznie zrzucić musiało.

Ponieważ Sąd Apellacyjny składa się z więcej jak dwóch wydziałów, przeto można w nim utworzyć razem i instancją apellacyjną i magistraturę kasacyjną. Sprawy karne, od wyroków przez Sądy Kryminalne wydanych do apellacyi wołane, może Sąd Appellacyjny sądzić w jednym wydziale, którego komplet składa się z 5 Sędziów. Gdy zaś od wyroku w tym wydziale zapadłego, zanesionym będzie rekurs drogą kasacyi, może takowy być rozwiązany przez Sąd Apellacyjny w większym komplecie, to jest w komplecie 7-u Sędziów, przepisany dla Sądu Najwyższej Instancji, do którego jednak należeć nie mogą Sędziowie, którzy sądzili sprawę w drodze apellacyi.

Ten jest jedyny środek uniknienia dalszych komplikacyj w tej materji, póki nowa procedura karna i organizacya Sądów karnych, ustalonymi nie będą.

№ 243.

Предписание, указывающее Прокурорамъ формы протестовъ противъ рѣшеній, постановленныхъ несогласно съ ихъ заключеніями.

(13 (25) Октября 1858 года.)

Прокурорамъ всѣхъ Уголовныхъ Судовъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

По производимымъ въ уголовномъ порядкѣ дѣламъ о частныхъ лицахъ, на основаніи 26 статьи въ связи съ 28 стат. Высочайшаго положенія 26 Марта 1842 года о порядкѣ подачи жалобъ на приговоры, постановляемые въ послѣдней инстанціи, тридцатидневный срокъ, назначенный для подачи Прокурорами апелляціоннаго протеста въ Судъ высшей инстанціи, считается со дня объявленія приговора въ засѣданіи Суда, производившаго дѣло, что обыкновенно имѣетъ мѣсто въ день постановленія приговора.

Для предупрежденія, чтобы означенный срокъ не истекъ прежде сообщенія Прокурору дѣла вмѣстѣ съ приговоромъ, установилось на практикѣ обыкновеніе, что Прокуроры, встрѣтивъ необходимость обратиться съ протестомъ въ Судъ высшей инстанціи, оставляютъ за собою право протеста, входя притомъ съ предложеніемъ о сообщеніи имъ мотивированнаго приговора вмѣстѣ съ дѣломъ, для приготовленія соображеній, которыя должны служить подкрѣпленіемъ ихъ протеста.

Такъ какъ употребляемая въ такихъ случаяхъ слова: „оставляю за собою право апелляціи“ могутъ иногда подать поводъ къ сомнѣнію въ томъ отношеніи, слѣдуетъ ли выраженіе это считать дѣйствительнымъ заявленіемъ протеста, или же только удостовѣреніемъ требованія Прокурора о сообщеніи ему дѣла съ приговоромъ, послѣ чего уже наступаетъ рѣшительная подача апелляціоннаго протеста, и какъ, сверхъ того, не всѣ Про-

№ 243.

Wskazanie Prokuratorom formy odwoływania się do wyższych instancyj, od wyroków zapadłych przeciwko ich wnioskom.

(d. 13 (25) Października 1858 r.)

do

Prokuratorów przy wszystkich Sądach Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

W sprawach przeciwko osobom prywatnym na drodze karnej toczących się, podług osnovy art. 26 w związku z art. 28 Najwyższej ustawy z dnia 26 Marca 1842 roku, o sposobie zanoszenia skarg na wyroki mocą ostatniej instancji wydawane; termin trzydziesto-dniowy oznaczony dla Prokuratorów do zakładania apellacyi przed Sąd wyższy, liczy się od daty ogłoszenia wyroku na posiedzeniu Sądu sprawę rozpoczynającego, co zwykle w dniu wydania wyroku następuje.

Dla zabezpieczenia się, ażeby termin ten, przed złożeniem Prokuratorowi akt z wyrokiem wymotywowanym, nie upłynął, weszło w praktykę, iż Prokuratorowie znajdując potrzebę odwołania się do wyższej instancji, zastrzegają sobie apellacyę, czyniąc zarazem wniosek o nadesłanie wyroku z motywami i aktami dla przygotowania zasad, zastrzeżone przez nich odwołania się poprzec mających.

Ponieważ z używanych w takich wypadkach wyrazów: „Zastrzegam apellacyę“ może czasem wypływać wątpliwość, mianowicie zaś pod tym względem, czyli wyrażenie się to ma być uważane za rzeczywiste już objawienie odwołania się, czytéż jest tylko usprawiedliwieniem żądania o komunikacyę akt z wyrokiem, po czém dopiero stanowcze oświadczenie apellacyi następuje; gdy nadto, nie wszyscy Prokuratorowie co

N° 244.

Распоряжение о томъ, чтобы Прокуроры, для наблюдения за ходомъ дѣлъ, пересматривали заведенные въ Судахъ списки этимъ дѣламъ.

(23 Октября (4 Ноября) 1859 года).

Всѣмъ Прокурорамъ Уголовныхъ Судовъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Изъ получаемыхъ трехмѣсячныхъ вѣдомостей о дѣлахъ и другихъ донесеній о движеніи дѣлъ, а преимущественно изъ представлений о обращающихся съ просьбами о помилованіи преступниковъ, Правительственная Коммисія Юстиціи усматриваетъ: что, не взирая на многократныя ея распоряженія, объявленіе и исполненіе судебныхъ приговоровъ не совершаются съ надлежащего поспѣшностью; что въ Судахъ Полиціи Исправительной и Простой накапливается всегда значительное число дѣлъ, рѣшенныхъ въ разныхъ инстанціяхъ, которыя иногда долгое время остаются безъ дальнѣйшаго хода; что по дѣламъ, по которымъ состоялись уже окончательные приговоры, и по которымъ просьбы осужденныхъ о помилованіи уже разрѣшены, исполненіе приговоровъ нерѣдко замедляется влѣдствіе неправильнаго или безуспѣшнаго дѣйствія Судовъ, и даже бываютъ случаи, что исполненіе наказаній надъ осужденными преступниками вовсе упускается изъ виду.

Влѣдствіе сего Правительственная Коммисія, принимая въ соображеніе, что Прокуроры и Помощники Прокуроровъ Судовъ Полиціи Исправительной, обязаны не только входить во всѣ подробности судебного производства, давать ему надлежащее направленіе и вообще наблюдать за строгимъ отправленіемъ правосудія, но сверхъ того — тщательно смотрѣть за порядкомъ въ Судахъ и не допускать замедленія и упущеній по дѣламъ,

N° 244.

Rozporządzenie, aby Prokuratorowie dla dopilnowania biegu spraw, przeglądali listy tychże spraw w Sądach utrzymywane.

(d. 23 Października (4 Listopada) 1859 r.)

do

wszystkich Prokuratorów przy Sądach Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Z wykazów kwartalnych czynności i innych raportów o biegu spraw składanych, a szczególnie z przedstawień za odwołującymi się do łaski przestępcami czynionych, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości dostrzega: że mimo licznych jej rozporządzeń, publikacya i egzekucya wyroków nie jest dotąd z należytem pośpiechem dopełniana; że w Sądach Policyi Poprawczej i Policyi Prostej, zalega zawsze wiele spraw, w różnych instancjach osadzonych, które niekiedy przez długi czas bez dalszego postępu pozostają; że w sprawach już ostatecznie na drodze sądowej i na drodze łaski załatwionych, wykonanie wyroków, z powodu nienależytego lub bezskutecznego działania Sądów, bywa częstokroć opóźniane, a nawet zdarzają się wypadki, że wykonanie kary na przestępcach, bywa zupełnie zaniedbane.

W skutek tego, Kommissya Rządowa mając na uwadze, że obowiązkiem jest Prokuratora Królewskiego i Podprokuratorów przy Sądach Poprawczych, nie tylko wglądać we wszelkie czynności sądowe, nadawać im właściwy kierunek i pilnować ścisłego wymiaru sprawiedliwości, ale także troskliwie czuwać nad porządkiem w Sądach i zapobiegać zwłoce lub uchybieniom; poleca mu, aby wydał do wszystkich pod-

предписываетъ Прокурору вмѣнить всѣмъ подвѣдомственнымъ ему Помощникамъ Прокуроровъ Судовъ Полиціи Исправительной въ обязанность, чтобы они отъ времени до времени, и непремѣнно чрезъ каждые три мѣсяца, при пересмотрѣ вѣдомостей о судебныхъ дѣйствіяхъ, тщательно разсматривали списки дѣламъ и приговорамъ и другія заведенныя въ Судахъ контрольныя книги, и если при томъ замѣчено ими будетъ замедленіе по объявленію и приведенію въ исполненіе приговоровъ, неисполненіе надъ преступникомъ наказанія, или неправильное исключеніе по книгамъ и вѣдомостямъ дѣлъ еще вполне неоконченныхъ, то обо всемъ этомъ они должны пояснять въ рапортахъ, представляемыхъ Прокурору о результатахъ таковыхъ срочныхъ ревизій, для свѣдѣнія и зависящаго отъ него распоряженія.

Независимо отъ сего, слѣдуетъ предписать Помощникамъ Прокуроровъ, чтобы, до воспослѣдованія постановленія Суда о сдачѣ дѣла въ архивъ, они тщательно просматривали оное, для удостовѣренія въ томъ, что опредѣленное всѣмъ осужденнымъ наказаніе приведено въ исполненіе надлежащимъ образомъ и согласно съ окончательнымъ приговоромъ или послѣдовавшимъ постановленіемъ о смягченіи онаго въ видѣ помилованія, а въ случаѣ замѣченныхъ какихъ либо упущеній, входили немедленно съ предложеніями о безотлагательномъ исполненіи того, что было упущено. Наконецъ, поставить на видъ, чтобы постановленія о сдачѣ дѣлъ въ архивъ дѣлаемы были Судомъ не иначе, какъ по выслушаніи письменныхъ заключеній Помощника Прокурора, которой за недостатокъ надзора за точнымъ исполненіемъ приговора отвѣчаетъ наравнѣ съ членами Суда, виновными въ упущеніи.

На обязанность Прокурора Правительственная Коммисія возлагаетъ имѣть съ своей стороны наблюденіе за неуклоннымъ исполненіемъ настоящаго распоряженія и принять мѣры, чтобы объявленіе приговоровъ и приведеніе ихъ въ исполненіе совершалось со всевозможною поспѣшностью и точностью.

Кромѣ того, въ отношеніи дѣлъ рѣшенныхъ и приговоровъ высшихъ инстанцій, подлежащихъ надзору самаго Уголо-

леглыхъ sobie Podprokuratorów przy Sądach Poprawczych rozporządzenie, iżby od czasu do czasu, a koniecznie co kwartał, przy rozpoznawaniu wykazów czynności sądowych, starannie przeglądali listy spraw i wyroków, tudzież inne kontrole w Sądach utrzymywane i przekonywali się, czyli sprawy w publikacyi lub egzekucyi wyroków, nie zalegają, czy wykonanie kary na przestępcach nie zostało zaniedbane i czy sprawy przed zupełnem ich załatwieniem, z kontrol i wykazów czynności, niewłaściwie nie są wykreślone; o każdym zaś dopełnieniu takowej perjodycznej czynności, i o jej wypadku, składali Prokuratorowi raport, dla jego wiadomości i stosownego jak wypadnie postąpienia.

Aby prócz tego w każdej sprawie przed wydaniem decyzji na repozycyą akt, dokładnie przekonywali się, czyli karaznaczona, co do wszystkich osób skazanych, należy i zgodnie z ostatecznym wyrokiem lub postanowieniem w drodze łaski wydanem, w wykonanie wprowadzona, i za dostrzeżeniem jakowych uchybień, czynili zaraz wnioski o bezwzględne dopełnienie tego, coby pominiętem zostało. Aby wreszcie decyzje na repozycyą akt nie inaczey wydawane były, jak po wysłuchaniu pismiennych wniosków Podprokuratora, który za niedopilnowanie dokładnego wykonania wyroku, łącznie z Sądem dopuszczającym się uchybienia, będzie odpowiedzialnym.

Na Prokuratora Królewskiego Kommissya Rządowa wkłada obowiązek, aby ze swęj strony ścisłego wykonania powyższego rozporządzenia przestrzegał i sam w to wglądał, iżby publikacya i egzekucya wszelkich wyroków, z jak największym pośpiechem i dokładnością była dopełniana.

Aby prócz tego, co do spraw osadzonych, i wyroków wyższych instancyj, pod nadzorem samego Sądu Kryminal-

внаго Суда, постоянно наблюдать, посредством періодическаго пересмотра списковъ дѣламъ и контрольныхъ книгъ, чтобы упомянутые приговоры были своевременно объявляемы и приводимы въ исполненіе, и наконецъ по тѣмъ именно дѣламъ, по коимъ исполненіе наказанія возложено на Уголовный Судъ, до воспослѣдованія резолюцій о сдачѣ ихъ въ архивъ, удостовѣряться о точномъ исполненіи приговоровъ о всѣхъ присужденныхъ къ наказанію и предлагать по этому предмету Суду письменно свои заключенія.

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Препроваждая при семъ въ засвидѣтельствованной копіи послѣдовавшее къ Прокурору при Уголовномъ Судѣ и къ Помощникамъ Прокурора при Судахъ Исправительной Полиціи распоряженіе о наблюденіи за безостановочнымъ и точнымъ объявленіемъ и приведеніемъ въ исполненіе всѣхъ вообще приговоровъ, Правительственная Коммисія предписываетъ Уголовному Суду сообщить такое для свѣдѣнія подвѣдомственнымъ ему Судамъ Исправительной Полиціи, обязавъ ихъ употребить съ своей стороны всѣ усилія къ безотлагательному и точному объявленію и исполненію судебныхъ приговоровъ, и предваривъ ихъ, что въ случаѣ замѣченной со стороны Судовъ медленности или какого либо упущенія по дѣйствіямъ этого рода, а также въ случаѣ преждевременнаго исключенія по контрольнымъ книгамъ и трехмѣсячнымъ вѣдомостямъ дѣла, окончательно еще не рѣшеннаго или такого, по которому вошедшій въ законную силу приговоръ не приведенъ еще въ исполненіе, виновные подвергнуты будутъ строгой отвѣтственности. Наблюденіе за симъ лежитъ преимущественно на обязанности первоприсутствующаго Судьи, который равномерно отвѣчаетъ за допущенный въ Судѣ безпорядокъ, медленность и другія упущенія, происходящія отъ недосмотра съ его стороны.

nego zostających, listy i kontrolę tychże spraw, od czasu do czasu przeglądał, i należytego biegu publikacyi i egzekucyi wzmiankowanych wyroków pilnował; wreszcie, iżby w każdej takiej sprawie, w której egzekucya kary do Sądu Kryminalnego należy, przed wydaniem decyzji na repozycyą akt, przekonywał się, czy wyroki należycie i co do wszystkich osób na karę skazanych wykonane zostały, i w tym względzie pismienne wnioski czynił.

do
wszystkich Sądów karnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Przesyłając Sądowi Kryminalnemu dla jego wiadomości w kopii rozporządzenie do Prokuratora przy Sądzie Kryminalnym i Podprokuratorów przy Sądach Poprawczych wydane, w przedmiocie pilnowania pośpiechu i dokładności w publikacyi i egzekucyi wszelkich wyroków, Kommissya Rządowa poleca mu, aby rozporządzenie takowe podał również do wiadomości wszystkim podległym sobie Sądom Policyi Poprawczej, z oznajmieniem: iż ze swęj strony starać się powinny o dokładne i spieszne ogłaszanie i wykonywanie wyroków, gdyż za dostrzeżeniem opóźnienia z winy Sądu pochodzącego, lub jakowych uchybień w czynnościach tego rodzaju, albo w razie niewłaściwego wypuszczenia sprawy z kontrol i wykazów kwartalnych czynności, przed zupełnem jej załatwieniem lub wykonaniem prawomocnych wyroków, ściągną na siebie surową odpowiedzialność. Że obowiązek czuwania nad tém, szczególniej do Sędziego Prezydującego należy, który także za wszelki nieporządek w Sądzie, dopuszczoną zwłokę, i inne uchybienia z niedozoru pochodzące, jest odpowiedzialny.

Такъ какъ, сверхъ того, при Судахъ Простой Полиции не имѣется постоянныхъ Помощниковъ Прокурора, а между тѣмъ желательно, чтобы рѣшенія этихъ Судовъ не оставались безъ должнаго надзора, то Уголовный Судъ вмѣнить въ обязанность Судамъ Исправительной Полиции вести по своимъ ревизіоннымъ актамъ подробный контроль за ходомъ дѣлъ, поступающихъ въ оныя по жалобамъ, принесеннымъ на рѣшенія Судовъ Простой Полиции, и наблюдать за точнымъ исполненіемъ наказаній, опредѣленныхъ приговорами.

Наконѣцъ Уголовный Судъ предпишетъ всѣмъ Судамъ Полиции Простой, чтобы они оказывали также должную заботливость въ отношеніи объявленія и приведенія въ исполненіе приговоровъ въ тѣхъ случаяхъ, когда это предоставлено имъ по закону, и приступали къ сдачѣ дѣлъ въ архивъ не иначе, какъ по постановленіямъ, утвержденнымъ подписью Подсудка. Наблюденіе за точнымъ исполненіемъ сего Уголовный Судъ долженъ возложить на личную отвѣтственность Предсѣдательствующихъ въ тѣхъ Судахъ, обязавъ ихъ вести для сего отчетливые списки дѣламъ и рѣшеніямъ и пересматривать таковыя по крайней мѣрѣ каждыя три мѣсяца.

Въ отношеніи дѣлъ, по которымъ исполненіе наказанія возложено на самый Уголовный Судъ, онъ обязывается принять мѣры, чтобы никакое подобное дѣло отнюдь не было сдаваемо въ архивъ, безъ предварительнаго письменнаго заключенія Прокурора, и потому Правительственная Коммисія, въ дополненіе къ предписанію своему отъ 2 (14) Марта 1853 года за N. 42, предлагаетъ Уголовному Суду распорядиться, чтобы дѣла этого рода, до воспослѣдованія постановленій о передачѣ ихъ въ архивъ, отсылаемы были на заключеніе Прокурора и чтобы такой же порядокъ соблюдается былъ и въ Судахъ Исправительной Полиции.

Независимо отъ сего Уголовный Судъ обязывается, при разсмотрѣніи срочныхъ вѣдомостей о дѣйствіяхъ Судовъ Исправительной и Простой Полиции, обращать особенное вниманіе на дѣла, по которымъ производство приостановилось вслѣдствіе

Обокъ того, gdy przy Sądach Policyi Prostěj nie ma stałych Podprokuratorów, a także pożądaną jest rzeczą, aby wyroki przez też Sądy wydawane, bez odpowiedzialnego nadzoru nie zostawały, przeto Sąd Kryminalny poleci Sądom Policyi Poprawczěj, aby nad wszystkimi sprawami, które do nich z odwołania się od wyroków Sądów Policyi Prostěj przychodzą, w aktach swych dozorezych szczegółową kontrolę prowadziły i należytego wykonania kary wyrokami naznaczonej pilnowały.

Wreszcie Sąd Kryminalny wyda odpowiednie do wszystkich Sądów Policyi Prostěj rozporządzenia, aby także troskliwie zajmowały się publikacją i egzekucją wyroków, których wykonanie do nich samych należy, i akt w tych sprawach, bez wydania decyzji przez Podśędkę podpisanęj, nie reponowały. Na Prezydujących w tych Sądach włoży obowiązek pod osobistą odpowiedzialnością, aby tego dopilnowali, w tym celu dokładne listy spraw i wyroków utrzymywali i przynajmniej co kwartał listy te przeglądali.

Sam Sąd Kryminalny zaprowadzi porządek, aby żadna sprawa, w której egzekucya kary do niego samego należy, bez poprzednich pismiennych wniosków Prokuratora Królewskiego reponowaną nie była, i dla tego Kommissya Rządowa w następstwie reskryptu swego z dnia 2 (14) Marca 1853 roku, Nr. 42, poleca mu, aby akta takich spraw, przed wydaniem decyzji na repozycyę, do wniosków komunikował, i podobnie postępować Sądom Policyi Poprawczěj zalecił.

Prócz tego Sąd Kryminalny przy monitowaniu wykazów czynności Sądów Poprawczych i Policyi Prostěj, na sprawy w publikacyi, lub w wykonaniu wyroków zalegają-

необъявленія или неисполненія приговоровъ и предотвращать по онымъ всякую медленность и упущенія посредствомъ надлежащихъ съ своей стороны распоряженій.

Варшава, 23 Октября (4 Ноября) 1859 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,

(подписано) *Држевецкій*.

№ 22,399.

№ 245.

Распоряженіе о порядкѣ веденія въ Судахъ журналовъ засѣданій.

(30 Мая (11) Іюня 1840 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Во исполненіе постановленія Совѣта Управленія Царства Польскаго, относительно веденія журналовъ судебныхъ засѣданій, предписываетъ слѣдующее:

1. Во всѣхъ Судахъ Исправительной Полиціи и Уголовныхъ, а равно въ Апелляціонномъ Судѣ, рѣшающемъ уголовныя дѣла, какъ во второй инстанціи, такъ и въ кассационномъ порядкѣ, по смыслу § 425 части I Австрійскаго Устава уголовного судопроизводства, неопровергаемой никакими постановленіями Прусскаго Устава угол. судопр., завести и содержать въ надлежащей исправности книгу журналовъ судебныхъ засѣданій, въ которую должно быть записываемо Писаремъ мнѣніе каждаго члена Суда, съ изложеніемъ соображеній, на которыхъ оно основано. Журналъ каждаго засѣданія долженъ быть подписанъ всѣми присутствующими, книга же для записки журналовъ должна храниться подъ особеннымъ надзоромъ и подъ ключомъ

ce, uwagę zwracać, i przez stosowne rozporządzenia, wszelkiej zwłóce lub uchybieniom zapobiegać winien.

Warszawa, dnia 23 Października (4 Listopada) 1859 r.

Dyrektor Główny Prezydujący,

(podpisano) *Drzewiecki*.

Nr. 22,399.

№ 245.

Rozporządzenie co do utrzymywania protokołu posiedzeń.

(d. 30 Maja (11 Czerwca) 1840 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

W wykonaniu postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego względem utrzymywania protokołów posiedzeń sądowych, rozporządza:

1. We wszystkich Sądach Policji Poprawczej i Kryminalnych, tudzież w Sądzie Apellacyjnym, tak w II-jej instancyi, jako i w drodze rekursu, sprawy kryminalne sądzącym, w myśl § 425 cz. I-jej pr. kr. austr., któremu nie przeciwnego również i Ordynacya kr. prus. nie stanowi, zaprowadzoną być ma i starannie utrzymywaną księgą protokołu posiedzeń sądowych, do którego zapisywane będzie przez Pisarza sądowego zdanie każdego członka Sądu, wraz z powodami jego. Protokół każdego posiedzenia powinien być podpisany przez wszystkich sądzących, a księga protokołu zostawać pod szczególnym dozorem i w zachowywaniu Prezydującego, którego także obowiązkiem będzie przestrzegać porządku i dokładnie

Председательствующаго, который обязанъ также наблюдать за исправнымъ и точнымъ записываніемъ мнѣній, а равно за сохраненіемъ тайны присутствія. Изложенное въ этомъ пунктѣ правило соблюдается не только при произнесеніи рѣшительныхъ, но также и предварительныхъ, или такъ называемыхъ квалификаціонныхъ ¹⁾ приговоровъ, постановляемыхъ, какъ въ Исправительныхъ, такъ и въ Уголовныхъ Судахъ, въ апелляціонномъ порядкѣ.

2. Въ случаѣ затребованія Правительственною Коммисіею Юстиціи, какъ непосредственно отъ Суда, такъ и посредствомъ подлежащаго Прокурора, журнала засѣданія по какому-либо дѣлу, Председательствующій въ Судѣ распоряжается о приготовленіи засвидѣтельствованной выписки изъ онаго и доставляетъ по принадлежности, согласно предписанію. По дѣламъ, обратившимъ на себя особенное вниманіе высшаго начальства, въ случаѣ истребованія Правительственною Коммисіею Юстиціи прямо изъ Судовъ, или посредствомъ Прокуроровъ состоявшихся въ нихъ приговоровъ, для удостовѣренія въ ихъ законности, таковыя пересылаются вмѣстѣ съ копіями журналовъ засѣданій Суда, изготовленными для сего Предсѣдателемъ, по требованію Прокурора или непосредственному предписанію Правительственной Коммисіи. Таковая высылка должна послѣдовать непременно въ продолженіе восьми дней со времени полученія предписанія, или со дня постановленія рѣшенія, если оно состоялось позже полученія предписанія.

3. На Прокуроровъ и исправляющихъ ихъ должность возлагается обязанность, — обращать особенное вниманіе на приговоры, состоявшіеся по дѣламъ уголовнымъ, преимущественно въ низшихъ судебныхъ инстанціяхъ, и, въ случаѣ замѣченнаго или явнаго нарушенія закона, препровождать таковыя приговоры, въ засвидѣтельствованныхъ копіяхъ, съ своимъ заключеніемъ, на усмотрѣніе Правительственной Коммисіи Юстиціи,

¹⁾ Объ арестованіи подсудимаго.

ści w zapisywaniu zdań, jak niemniej utrzymania sekretu Izby. Przepis w artykule tym nie tylko przy wydawaniu wyroków stanowczych, ale nadto przedstanowczych, czyli tak zwanych kwalifikacyjnych, bądź Sądów Policyi Poprawczej, bądź Kryminalnych, w drodze odwołania się, zachowany być ma.

2. W razie zażądania przez Kommissyą Rządową Sprawiedliwości, od któregokolwiek Sądu, bądź wprost, bądź za pośrednictwem właściwego Prokuratora, protokołu posiedzeń w jakiej sprawie, Prezydujący każe takowy w kopii wierzytelnej wypisać, i zakomunikuje go według tego, jak będzie polecone. W sprawach, które zwróciły na siebie szczególną uwagę władz wyższych, i w których polecone będzie przez Kommissyą Rządową Sprawiedliwości, Sądom lub Prokuratorom nadesłanie zapadłych wyroków, celem przekonania się o ich prawności; wyroki takowe przesyłane być mają wraz z protokołami posiedzeń Sądu, które Prezydujący na żądanie Prokuratora lub wprost od Kommissyi Rządowej do Sądu wysłać, w tym celu wypisać każe. Przesłanie to nastąpić powinno najdalej w przeciągu dni ośmiu od daty wyroku, jeżeli wprzód było polecone; lub od daty polecenia, jeżeli było późniejsze.

3. Wkłada się osobliwie na Prokuratorów i ich Zastępców obowiązek zwracania szczególnej uwagi na wyroki w sprawach kryminalnych, zwłaszcza w niższych instancjach zapadłe, i jeżeli w nich dostrzegą widoczne przeciw prawu uchybienia, przesyłać je będą w kopjach wierzytelnych wraz ze swoją opinią Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, która w miarę uznania potrzeby, zarządzi nadesłanie sobie protokołu

которая, по мѣрѣ признанной надобности, распорядится о вы-
требованіи протокола судебныхъ совѣщаній и подвергаетъ дѣло
своему разсмотрѣнію. Такимъ же образомъ обязаны поступать и
Уголовные Суды относительно рѣшеній подвѣдомственныхъ имъ
Судовъ Исправительной Полиціи, поступающихъ на ихъ раз-
смотрѣніе въ порядкѣ апелляціи или надзора. То же самое ра-
зумѣется и о рѣшеніяхъ Судовъ Простой Полиціи, хотя въ
Судахъ этихъ, какъ состоящихъ изъ одного лишь присутствую-
щаго Подсудка, не требуется веденія протокола судебныхъ
совѣщаній.

Такъ какъ изложенныя выше правила имѣютъ исключи-
тельною цѣлю строгое по дѣламъ уголовнымъ примѣненіе за-
коновъ, то Правительственная Коммиссія Юстиціи надѣется,
что судебные чиновники, коимъ поручены или будутъ поруча-
емы эти важныя обязанности, постараются исполнять оныя съ
такою точностью, какая требуется отъ нихъ по закону, по дол-
гу совѣсти и присяги.

Варшава, 30 Мая (11 Юня) 1840 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *Коссецкій*.

N. 5,937.

N° 246.

Распоряженіе о порядкѣ веденія протоколовъ судеб-
ныхъ совѣщаній по дѣламъ уголовнымъ.

(1 (13) Ноября 1840 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ и состоящимъ при нихъ
Прокурорамъ.

Правительственная Коммиссія Юстиціи.

Вслѣдствіе представленій нѣкоторыхъ судебныхъ мѣстъ
относительно порядка веденія протоколовъ судебныхъ совѣща-

обладъ судебныхъ, и поступи według okoliczności. Toż i Sądy
Kryminalne czynić są obowiązane względem wyroków podle-
głych im Sądów Policji Poprawczej, które w drodze apella-
cyi lub nadzoru pod ich rozpoznanie przychodzić będą. Toż
samo się rozumie i o wyrokach Sądów Policji Prostej, lubo
utrzymywanie w tychże Sądach, jako tylko z jednej osoby
Podsędka składających się, księgi Protokołu obrad sądowych,
jest niepotrzebném.

Gdy powyższe rozporządzenia mają jedynie na celu za-
pewnienie ścisłego wymiaru sprawiedliwości w sprawach kry-
minalnych, przeto spodziewa się Kommissya Rządowa Spra-
wiedliwości, że urzędnicy sądowi, którym są lub będą te wa-
żne obowiązki poruczone, starać się będą wykonywać je z ta-
ką skrupulatnością, jakiej po nich prawo, sumienie, i wyko-
nana na urząd przysięga wymaga.

w Warszawie, dnia 30 Maja (11 Czerwca) 1840 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *Kossecki*.

Nr. 5,937.

N° 246.

Rozporządzenie względem poświadczenia protokółów
narad sądowych w sprawach karnych.

(d. 1 (13) Listopada 1840 r.)

do

wszystkich Sądów Karnych i Prokuratorów przy tychże
Sądach.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Powodowana przełożeniem niektórych Sądów w przed-
miocie utrzymywania protokółów narad sądowych i zapisy-

ній и записки въ оныя мнѣнія присутствующихъ при рѣшеніи уголовныхъ дѣлъ, въ дополненіе къ предписанію своему отъ 30 Мая (11 Іюня) сего года, за N. 5,937, постановила и постановляетъ слѣдующія въ этомъ отношеніи правила:

1. Въ журналахъ судебныхъ засѣданій не прописываются ни мнѣнія членовъ судебного присутствія, ни побудительныя причины, по которымъ послѣдовало единогласное или основанное на большинствѣ голосовъ рѣшеніе, но только дѣлается въ нихъ оговорка по каждому дѣлу, что таковое рѣшено единогласно или большинствомъ голосовъ.

2. Если дѣло рѣшено большинствомъ голосовъ, то судебный Писарь прописываетъ въ протоколѣ фамилии членовъ меньшинства и дѣлаетъ ссылку на причины, вызвавшія разногласіе, которыя, послѣ засѣданія, излагаются каждымъ членомъ меньшинства въ собственноручномъ отзывѣ, за его подписью, который, для приобщенія къ дѣлу, передается судебному Писарю передъ открытіемъ слѣдующаго засѣданія и до наступленія времени, назначеннаго для открытія присутствія.

3. Книжки протоколовъ и отзывы членовъ меньшинства по дѣламъ уголовнымъ могутъ храниться въ общемъ архивѣ присутствія, съ тѣмъ, чтобы къ сохраненію тайны присутствія въ каждомъ дѣлѣ приняты были надлежащія мѣры предосторожности, такъ, чтобы не могло быть допущено никакое злоупотребленіе въ этомъ отношеніи.

4. Вышеизложенныя правила относятся не только къ окончательнымъ приговорамъ, осуждающимъ или оправдывающимъ подсудимаго, но также и къ прочимъ судебнымъ опредѣленіямъ по дѣламъ уголовнымъ, а именно: когда дѣло идетъ о прекращеніи слѣдствія и дѣла, по неизобличенію преступленія или по недостатку законныхъ уликъ, а равно когда разрѣшаются вопросы о свойствѣ преступленія, о личномъ задержаніи или объ оставленіи обвиняемаго на свободѣ, и по другимъ важнымъ обстоятельствамъ.

Исполненіе настоящаго распоряженія возлагается на Суды Уголовныя и Исправительной Полиціи, наблюденіе же за симъ

ванія до нихъ зданъ при decydowaniu w sprawach kryminalnych, w następstwie reskryptu swego z dnia 30 Maja (11 Czerwca) r. b. Nr. 5,937, postanowiła rozporządzić i rozporządza co następuje:

1. W protokołach posiedzeń sądowych, nie będą zapisywane ani zdania, ani powody jednomyślności, lub większości zdań członków Sądu, i jedynie przy każdej sprawie, uczynioną zostanie w protokole wzmianka, czy takowa jednomyślnie lub większością głosów rozsądzoną została.

2. W każdej sprawie, która większością zdań zdecydowaną zostanie, zapisywane będą przez Pisarza Sądowego do protokołu nazwiska Członków mniejszości, z powołaniem się na powody różności zdań, które Sędziowie sami w rozpisach przez siebie po sesyi własnoręcznie spisanych i podpisanych, zaraz przed rozpoczęciem następującego posiedzenia i przed godziną do takiego rozpoczęcia przeznaczoną, na ręce Pisarza Sądu do akt podać winni.

3. Takowe księgi protokołów i rozpisów w sprawach kryminalnych przez Członków mniejszości, zachowywane być mogą w Archiwum ogólném w Sekcyi prezydjalnój, względem czego jednak zarządzone być winny potrzebne środki ostrożności, aby sekret izby w każdej sprawie należycie był utrzymany, i żadne nadużycie pod tym względem wcisnąć się nie mogło.

4. Powyższe rozporządzenia stosują się nie tylko do stanowczych wyroków, wyrzekających względem winy lub niewinności obwinionego, lecz także i do innych decyzyj sądowych w sprawach kryminalnych, mianowicie, gdy będzie szło o przecięcie śledztwa i umorzenie sprawy kryminalnej dla niebytu przestępstwa, lub dla braku prawnych poszlak, tudzież o kwalifikacyą czynów i osób, czy mają z więzienia lub z wolności w sprawie odpowiadać, jak niemniej w innych zdaniach ważnych.

Zastosowanie się do tych rozporządzeń, Sądom Kryminalnym i Policyi Poprawczej, zaś dopilnowanie ich wykony-

поручается Царскимъ Прокурорамъ и ихъ Помощникамъ при
тѣхъ же Судахъ.

Варшава, 1 (13) Ноября 1840 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *Коссецкій*.

N. 11,869.

N° 247.

Распоряженіе о томъ, чтобы въ изложеніи сущности
приговора поясняемы были послѣдствія опредѣляе-
мыхъ ими наказаній.

(27 Ноября 1834 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Изъ представлений о помилованіи преступниковъ замѣче-
но, что въ приговорахъ, присуждающихъ къ наказаніямъ, су-
дебныя мѣста не рѣдко оговариваютъ общими выраженіями по-
слѣдствія наказанія, а именно: что преступникъ приговарива-
ется на примѣръ къ тюремному заключенію съ послѣдствіями
этого наказанія. Такое выраженіе неточно и неумѣстно, пото-
му что не поясняетъ подробно и обстоятельно самыхъ послѣд-
ствій наказанія, которыя затѣмъ при исполненіи приговора,
потребовалось бы приписывать по разнымъ статьямъ Уложенія
и едвали не пришлось бы опредѣлять особымъ приговоромъ.

Опредѣленія судебныхъ приговоровъ должны быть выраже-
ны ясно, точно и положительно, такъ, чтобы могли быть пони-
маемы не только самими участвующими въ дѣлѣ сторонами, но
также, чтобы Тюремные Смотрители, Судебные Пристава и про-
чія должностныя лица, на коихъ возложено исполненіе или на-

wania, Prokuratorom Królewskim, tudzież Podprokuratorom
przy tychże Sądach poleca.

w Warszawie, dnia 1 (13) Listopada 1840 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *Kossecki*.

Nr. 11,869.

N° 247.

Rozporządzenie polecające, aby w sentencyach wyro-
ków wyszczególniane były skutki kar, na jakie ska-
zani są przestępcy.

(d. 27 Listopada 1834 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Z przedstawień drogą łaski czynionych, dostrzegać się
daje, że Sądy w wyrokach karę orzekających, częstokroć uży-
wają ogólnego wyrażenia do oznaczenia skutków takowej,
mianowicie: że się przestępcy skazują na karę więzienia z skut-
kami téjże kary. Takie wyrażenie jest niewłaściwem i niedo-
kładnem, bo nie objaśnia imiennie i szczegółowo, co to są
za skutki téj kary, które dopiero po artykułach Kodeksu
wyszukiwać i ledwie nie nanowo wyrokiem ustanawiaćby wy-
padało, gdy przychodzi wyrok do egzekucyi przyprowadzić.

Postanowienia sądowych wyroków powinny być pewne,
jasno i dobitnie wysłowione, tak, ażeby nie tylko same stro-
ny dobrze je zrozumieć mogły, ale także aby Nadzorcy wię-
zień, Komornicy, lub inni urzędnicy, do których wykonanie
i dopilnowanie wykonania wyroków należy, żadnej już pod

блюденіе за приведеніемъ въ исполненіе приговоровъ не встрѣчали никакихъ въ этомъ отношеніи недоразумѣній. Изъ сего явствуетъ необходимость, чтобы послѣдствія наказаній, къ коимъ приговариваются подсудимые, были всегда означаемы въ изложеніи сущности приговоровъ.

Постановляя настоящее правило, Коммисія возлагаетъ на блюденіе за исполненіемъ его на Предсѣдательствующихъ въ судебныхъ присутствіяхъ.

Варшава, 27 Ноября 1834 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *Коссецкій*.

N. 10,466.

N° 248.

Предписаніе, воспрещающее Судамъ въ своихъ приговорахъ указывать мѣстности, для высылки въ оныя, по исполненіи наказанія, на жительство осужденныхъ преступниковъ.

(6 (18) Ноября 1837 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Замѣчено Коммисіею Юстиціи, что нѣкоторые Суды уголовного вѣдомства, нарушая предѣлы власти, предоставленной имъ закономъ, дозволяютъ себѣ указывать въ приговорахъ мѣста, куда преступники должны быть высылаемы на водвореніе по вытерпѣннѣ ими наказанія.

Такъ какъ предметъ этотъ входитъ уже въ кругъ дѣйствій полицейской власти, и для общественной безопасности достаточно было бы Судамъ въ подобныхъ случаяхъ указывать лишь

tym względem nie mieli wątpliwości. Ztąd wynika konieczna potrzeba, aby skutki kar, na które osądzeni skazywani bywają, w sentencyach wyroków zawsze były wyszczególniane.

Co niniejszém polecając, obowiązek czuwania nad tém wkładamy na Prezydujących w kompletach sądujących.

w Warszawie, dnia 27 Listopada 1834 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *Kossecki*.

N. 10,466.

N° 248.

Reskrypt zabraniający Sądom oznaczania w wyrokach miejsc, do których skazani, po wycierpianej karze, mają być na mieszkanie odsyłani.

(d. 6 (18) Listopada 1837 r.)

do
wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Dostrzegła, iż niektóre Sądy karne, wychodząc poza obręb atrybucyj prawem przepisanych, pozwalają sobie w wyrokach oznaczać miejsca, do których przestępcy po wycierpianej karze, na dalsze zamieszkanie mają być przesiedleni.

Ponieważ przedmiot ten wchodzi już w atrybucyę władzy policyjnej, i dla bezpieczeństwa publicznego dostateczną byłoby rzeczą, aby w podobnych wypadkach Sądy wskazy-

административнымъ властямъ на побудительныя причины, какія могли обнаружиться при разсмотрѣнїи дѣла и не могли быть извѣстны полицейской власти, къ водворенію преступника въ извѣстной губерніи, области, уѣздѣ или волости; то Коммисія Юстиціи считаетъ необходимымъ предписать Уголовному Суду, для избѣжанія столкновеній съ административными властями, при всякомъ подобномъ случаѣ, строго ограничиваться предѣлами власти, указанными закономъ, и имѣть наблюденіе за исполненіемъ сего подвѣдомственными ему Судами Исправительный Полиціи.

Варшава, 6 (18) Ноября 1837 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *Коссецкій*.

N. 9,844.

Примѣчаніе. Одновременно съ симъ предписано Прокурорамъ Уголовныхъ Судовъ имѣть наблюденіе за точнымъ исполненіемъ настоящаго распоряженія.

N° 249.

Объясненіе, что во всѣхъ случаяхъ, когда личность обвиняемаго извѣстна и отъ него требуемы были объясненія, необходимо постановлять приговоръ.

(4 (16) Сентября 1841 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Изъ представляемыхъ о производствѣ дѣлъ рапортовъ Правительственная Коммисія Юстиціи замѣтила, относительно дѣлъ о преступленіяхъ, по которымъ отъ обвиненныхъ были требуемы объясненія и по которымъ Суды Исправительной Полиціи,

ваży tylko władzom administracyjnym powody, jakie się z inkwizycyi wykryć, zaś władzy policyjnej niewiadomemi być mogły, któreby doradzały, iżby jaki przestępca w pewnej gubernii, obwodzie, powiecie lub gminie, umieszczonym być nie powinien; widzi więc Kommissya Rządowa Sprawiedliwości potrzebę polecenia Sądowi Kryminalnemu, aby dla uniknienia kolizyi z władzami administracyjnymi, w każdym tego rodzaju wypadku, ściśle zachowywał się w granicach atrybucyj prawem przepisanych, i zachowywania się tego w Sądach Poprawczych, jego jurisdikcyi uległych, przestrzegał.

w Warszawie, dnia 6 (18) Listopada 1837 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *Kossecki*.

N. 9,844.

U w a g a. Równocześnie polecono Prokuratorom przy Sądach Kryminalnych, aby wykonania powyższego rozporządzenia, ściśle przestrzegali.

N° 249.

Objaśnienie, że gdy osoba jest udeterminowana i do tłumaczenia pociągnięta, wyrok wydanym być winien.

(d. 4 (16) Września 1841 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Z raportów składanych sobie o postępie spraw, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości dostrzegła, że w sprawach zbrodniowych, w których obwinieni do tłumaczenia się pociągani byli, i Sady Policyi Poprawczej, z powodu wykrycia przez

обнаруживъ при дальнѣйшемъ изслѣдованіи неосновательность первоначально собранныхъ противъ обвиненныхъ уликъ, постановили, согласно § 273 1-ой части 2-го Отдѣла Австрійскаго Устава уголовного судопроизводства, опредѣленіе о прекращеніи дальнѣйшаго слѣдствія, что Уголовные Суды, по доставленіи имъ таковыхъ дѣлъ, не соблюдая порядка, предписаннаго ст. 11 ограническаго Устава 26 Іюля 1810 года, и не постановляя окончательнаго приговора, рѣшаютъ дѣла въ такъ называемомъ ревизіонномъ порядкѣ, утверждая лишь опредѣленія Судовъ Исправительной Полиціи, если существовавшія противъ подсудимыхъ улики дѣйствительно будутъ признаны неосновательными.

Правительственная Коммисія Юстиціи считаетъ такой порядокъ неправильнымъ и противорѣчащимъ постановленіямъ обоихъ Уставовъ уголовного судопроизводства, такъ какъ въ § 415 Австрійскаго Устава уголовного судопроизводства, части 1-ой отдѣла 2-омъ, положительно предписано, по окончаніи каждаго слѣдствія, по которому лица, подозрѣваемые въ преступленіи, призываемы были для объясненій, постановлять приговоры. Подъ слѣдствіемъ разумѣется здѣсь, какъ предварительное, такъ и окончательное (ординарное) изслѣдованіе дѣла, потому что таково собственно юридическое раздѣленіе слѣдствія или порядка судопроизводства въ отношеніи обвиненнаго. Изъ сего слѣдуетъ, что какъ въ томъ случаѣ, когда обвиненный былъ призываемъ къ первоначальнымъ допросамъ и при томъ доказалъ неосновательность имѣющихся противъ него уликъ или свою невинность, до такой степени, что дальнѣйшее окончательное слѣдствіе признано излишнимъ, такъ и въ то время, когда невинность его доказана будетъ при окончательномъ изслѣдованіи, — слѣдуетъ непременно постановлять о томъ приговоръ. Въ отношеніи перваго изъ этихъ случаевъ служить также подкрѣпленіемъ § 349 вышеозначеннаго Устава уголов. судопроизводства, въ коемъ сказано: „Ежели обвиненный доказалъ, уже свою невинность при предварительномъ слѣдствіи и пр...., то слѣдуетъ, не усложняя дѣла бесполезнымъ потвореніемъ из-

настѣпне dochodzenie, bezgruntowności poszlak przeciw obwinionym poprzednio powstałych, wydały uchwały stanowiące z mocy § 273 procedury karnej austr. cz. I-jej, oddziału 2-go odstąpienie od dalszego śledztwa; Sądy Kryminalne po nadesłaniu sobie akt takowych spraw, bez zachowania porządku w art. 11 dekretu prawa organicznego z dnia 26 Lipca 1810 roku przepisanego, i wydania wyroku formalnego, decydują jedynie w drodze tak zwaney rewizyi, zatwierdzając pomienne uchwały Sądów Policji Poprawczej, jeżeli rzeczywiście poszlaki przeciw obwinionym zniszczonemi znajdują.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości postępowanie takie uważa być niewłaściwem i przeciwnem wyraźnym przepisom obudwu procedur karnych: albowiem § 415 procedury karnej austriackiej cz. I-jej oddziału 2-go wyraźnie mieć chce, aby po skończonem każdym śledztwie, przez które kto z przyczyny zbrodni do odpowiedzi pociąganym był, wyrok wydany został. Przez każde śledztwo w tém miejscu, rozumie się tak śledztwo sumaryczne jako i ordynaryjne, bo taki jest podział prawny śledztwa, czyli postępowania sądowego na przeciw obwinionemu; z kąd wypływa, iż tak w tym przypadku, jeżeli obwiniony do badania sumarycznego był pociągany i w ciągu tego bezgruntowność zaszyłych przeciw sobie poszlak lub niewinność swoją tak okazał, iż dalsze ordynaryjne badanie potrzebnem nie jest; jak równie w tym, gdyby to samo dopiero w toku śledztwa ordynaryjnego wykazał, wyrok wydany być powinien; co tém więcej w pierwszym przypadku utwierdza § 349 powołanej procedury, brzmiący w tych wyrazach: „Jeżeli obwiniony w sumarycznym śledztwie swoją już okazał niewinność etc., rzecz ta przez powtarzanie bezużytecznego śledztwa nie będzie przedłużana,

„слѣдованія прекратить дальнѣйшее производство, при чемъ въ первомъ случаѣ подсудимый долженъ быть отпущенъ на свободу, давъ подписку въ томъ, что, до воспослѣдованія приговора, онъ не будетъ отлучаться изъ мѣста своего жительства.“ Во второмъ случаѣ дѣло само по себѣ не подлежитъ никакому сомнѣнію. То же самое постановлено въ § 478 Прусскаго Устава уголовного судопроизводства, въ которомъ сказано: „Если противъ извѣстнаго обвиняемаго было приступлено къ производству слѣдствія, то во всякомъ случаѣ долженъ быть постановленъ письменный приговоръ о его виновности или невинности“.

Приговоръ этотъ, на основаніи § 426 N. IV Австрійскаго Устава уголовного судопроизводства, части I-ой отдѣла 2-го, постановляется уже послѣ опредѣленія Суда Исправительной Полиціи, о коемъ упомянуто было въ началѣ, и въ немъ слѣдуетъ пояснить: признанъ ли подсудимый невиннымъ, или же возбужденное противъ него слѣдствіе прекращается по недостатку законныхъ доказательствъ. Безъ такого приговора подсудимый, хотя бы и оказался невиннымъ по слѣдствію, былъ бы однако лишень надлежащаго, требуемаго закономъ документа о своей невинности, потому что опредѣленіе, постановленное Судомъ Исправительной Полиціи на основаніи § 273 вышеприведеннаго Устава, какъ дополнительное къ слѣдствію, служить лишь Суду, производившему дѣло, основаніемъ къ прекращенію дальнѣйшаго слѣдствія, но не можетъ вовсе послужить къ оправданію обвиненнаго. Сверхъ того подсудимый, по причинѣ неоповѣщенія по его дѣлу формальнаго приговора, лишается той защиты, которая должна быть ему дана, по смыслу ст. 12-ой органическаго Устава 26 Іюля 1810 года.

Постановленіе приговора признается излишнимъ въ такихъ только случаяхъ, когда изъ слѣдствія не возможно опредѣлить личность подсудимаго, или когда обвиненный не былъ призванъ для объясненій по причинѣ недостаточности собранныхъ противъ него уликъ, или же потому, что при дальнѣйшемъ слѣдствіи онъ оказался неосновательными. Тогда Исправительный Судъ можетъ ограничиться постановленіемъ

„лecz się postępowanie dalsze zakończy: i w pierwszym razie niewinny, zaręczywszy to, iż się aż do nastąpienia wyroku z swego miejsca pomieszkania nie oddali, na wolność puszczony być powinien“. W drugim zaś przypadku rzecz sama z siebie jest niewątpliwa. To samo przepisuje § 478 procedury karnej pruskiej, opiewający: „Gdy przeciw osobie udeterminowanej utworzone było dochodzenie, musi być w każdym razie napisany wyrok względem jej winy lub niewinności“.

Wyrok ten, wedle § 426 N. IV procedury karnej austr. cz. I-jej oddziału 2go, po takiej uchwale Sądu Poprawczego, o jakiej na początku nadmieniono, wydany, wyrzec powinien, czyli obwiniony za niewinnego ma być uznany, czyli też wyprowadzone przeciwko niemu śledztwo dla braku prawnych dowodów uchylone. Bez tego zaś wyroku obwiniony, jeżeli ze śledztwa niewinnym być się okaże, nie miałby dla siebie stosownego dowodu swjej niewinności prawem wymaganego, bo decyzya, czyli uchwała Sądu Policji Poprawczej na zasadzie § 273 wspomnionego prawa wydana, jako adstrukcyjna, służy tylko dla Sądu instrukcją sprawy trudniejszego się, w moc której od dalszego postępowania naprzeciw obwinionemu odstępować, wcale zaś dla usprawiedliwienia się obwinionego posłużyć nie może. Zresztą obwiniony przez niewydanie w jego sprawie formalnego wyroku, pozbawiony jest obrony, która mu, wedle art. 12 prawa organicznego z dnia 26 Lipca 1810 roku, koniecznie dodaną być winna.

W takich tylko razach nie ma potrzeby wydawania wyroku, gdy śledztwo na udeterminowaną osobę obwinionego nie naprowadza, albo, gdy obwiniony do usprawiedliwienia się pociągany nie był, dla tego, że poszlaki przeciw niemu wskazane same przez się, wedle prawa, nie są dostateczne do tego celu, lub w ciągu dochodzenia rzeczywistości takowych, sprawdzone nie zostały. Wtenczas dostatecznym jest wydanie

опредѣленія о прекращеніи производимаго слѣдствія, основываясь при томъ на вышеозначенной 273 статьѣ, и если предметомъ изслѣдованія было преступное дѣяніе, то Уголовный Судъ, пользуясь правомъ надзора предоставленнаго ему по смыслу § 549 Австрійскаго Устава судопроизводства, а равно на основаніи ст. 10 N. 3 органическаго Устава 26 Іюля 1810 года, обязанъ разсмотрѣть таковое опредѣленіе Суда Исправительной Полиціи, повѣрить оное съ дѣломъ и затѣмъ, соображаясь съ законами сдѣлать по дѣлу соотвѣтственное постановленіе.

При томъ, въ случаѣ утвержденія опредѣленія Уголовнымъ Судомъ, достаточно будетъ выдать заинтересованному лицу, если того пожелаетъ, надлежащее свидѣтельство, какъ это предписано въ § 279 1-ой части Австрійскаго Устава уголовного судопроизводства. Такъ какъ изъ всего вышеизложеннаго вытекаетъ то несомнѣнное правило, что коль скоро слѣдствіе было возбуждено противъ опредѣленнаго лица и оно призвано было въ Судъ для объясненій, то подлежащій Судъ обязанъ постановить по дѣлу его формальный приговоръ, Суды же не всегда руководствуются этимъ правиломъ, — поэтому Правительственная Коммисія Юстиціи, обращая вниманіе Уголовнаго Суда на указанныя выше постановленія закона и на предписанный ими порядокъ дѣйствій, предлагаетъ строго примѣняться къ этимъ постановленіямъ и имѣть наблюденіе за исполненіемъ оныхъ подвѣдомственными ему Судами, коимъ и сообщить содержаніе настоящаго предписанія; Судамъ же Исправительной Полиціи, коимъ сіе окажется особенно нужнымъ, предписать, чтобы въ вышеуказанныхъ случаяхъ, постановивъ опредѣленіе о прекращеніи дальнѣйшаго слѣдствія, они представляли дѣло въ Уголовный Судъ, не въ одномъ лишь ревизіонномъ порядкѣ, а для постановленія формальнаго о томъ приговора. О послѣдствіяхъ настоящаго распоряженія Коммисія Юстиціи будетъ ожидать рапорта Уголовнаго Суда.

Варшава, 4 (16) Сентября 1841 г.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *Коссецкій*.

N. 10,061.

презъ Садъ Полици Поправczej ухваляу становіацей одстапие-
nie od dalszego śledztwa, na mocy tylokrotnie powołanego
§ 273, a Sąd Kryminalny, jeżeli przedmiotem dochodzenia
była zbrodnia, uchwałę takową w drodze nadzoru, tak po-
dług § 549 procedury austriackiej, jako i art. 10 Nr. 3 pra-
wa organicznego z dnia 26 Lipca 1810 roku, sobie służące-
go, rozstrząsać i z aktami porównać, po czém to co z prawa
za potrzebne uzna, postanowie winien.

W takim przypadku, w razie zatwierdzenia przez Sąd
Kryminalny uchwały takowej, dosyć będzie, gdy temu, ko-
mu na tém zależy, i żądać tego będzie, wedle § 279 pro-
cedury karnej austriackiej cz. I-jej, stosowne świadectwo wy-
dane zostanie. Gdy więc z tego wszystkiego wypływa ta nie
wątpliwa zasada, że jak tylko śledztwo przeciw determi-
nowanej osobie obwinionej otworzone było, i osoba ta do tło-
maczenia się pociągnięta została, formalny wyrok względem
niej przez Sąd właściwy wydanym być winien, a Sądy nie
zawsze i nie ściśle zasady tej się trzymają, przeto Kom-
missya Rządowa Sprawiedliwości zwracając uwagę Sądu Krymi-
nalnego na wytknięte przepisy prawa i właściwy według
nich sposób postępowania, poleca mu, aby do przepisów tych
ściśle się stósował, stosowania się do nich przez Sądy mu
podwładne, przestrzegał, i w tym celu o osnowie niniejszego
reskryptu je zawiadomił; Sądom zaś Poprawczym, którym wy-
padnie, w szczególności zalecił, aby w wymienionych na po-
czątku razach, po wydaniu decyzji становіацей одстапие-
nie od dalszego śledztwa, sprawę nie jedynie tylko drogą rewiz-
yi, lecz pod wyrok Sądowi Kryminalnemu przedstawiały.
O skutku niniejszego rozporządzenia Kommissya Rządowa
Sprawiedliwości oczekuje od Sądu Kryminalnego raportu.

Warszawa, dnia 4 (16) Września 1841 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *Kossecki*.

Nr. 10,061.

N° 250.

Предписание о томъ, чтобы въ судебныхъ приговорахъ прописываемы были буквами число постановленія ихъ, срокъ присужденнаго наказанія и день, съ котораго сіе послѣднее считается.

(16 (28) Января 1842 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Одинъ изъ тюремныхъ смотрителей, при высылкѣ въ крѣпость преступника, который приговоромъ Суда, состоявшимся 23 Января (4 Февраля) 1836 года, былъ осужденъ къ шестилѣтнему тюремному заключенію, считая таковое съ 6 (18) Сентября 1835 года, сообщилъ притомъ выпись сказаннаго приговора, но съ числомъ 23 Января (4 Февраля) 1834 года.

По истеченіи пяти лѣтъ съ сего послѣдняго числа, содержащійся въ заключеніи арестантъ обратился къ Комѣнданту съ просьбою о его освобожденіи, и тогда лишь произведена была повѣрка засвидѣтельствованной тюремнымъ смотрителемъ копіи судебного приговора съ подлиннымъ изготавленнымъ въ Судѣ приговоромъ, причемъ обнаружено несогласіе въ числахъ приговора, и оказалось сверхъ того, что копія списана была однимъ изъ арестантовъ, употребляемыхъ для занятій въ тюремной канцеляріи, и что тюремный смотритель, по невнимательности, засвидѣтельствовалъ таковую, оставивъ въ ней вкравшуюся ошибку. Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, за таковое упущеніе хотя и наказала смотрителя, уволивъ его отъ должности еще до разслѣдованія этого дѣла, усматривая однако съ другой стороны, что ошибки сего рода встрѣчались бы гораздо рѣже, если бы въ судебнo-уголовныхъ приговорахъ, сверхъ обозначенія дня цифрами, число обозначалось также прописью, въ отношеніи своемъ отъ

N° 250.

Reskrypt polecający, aby w wyroku data jego, czas naznaczonej kary, data jej zaczęcia, literami były wypisywane.

(d. 16 (28) Stycznia 1842 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Jeden z Nadzorców więzień przy odsyłaniu do twierdzy winowajcy, który wyrokiem Sądu z dnia 23 Stycznia (4 Lutego) 1836 r. był skazanym na sześciolietnie więzienie, poczynając od dnia 6 (18) Września 1835 r., zakomunikował Komendantowi twierdzy wypis pomienionego wyroku, lecz z datą 23 Stycznia (4 Lutego) 1834 roku.

Po upływie lat 5-u od téj ostatniej daty, cierpiący karę więzień zgłosił się do Komendanta o uwolnienie go, i tu dopiero przedsięwzięte sprawdzenie pomienionej kopii wyroku przez Nadzorcę poświadczonęj, z wyrokiem przez Sąd sporządzonym, wykryło niezgodność w dacie wyroku zachodzącą; i że kopja ta sporządzoną była przez jednego z więźni do pracy w kancelaryi więziennęj używanych, którą Nadzorca przez niebacznoscъ z pozostawieniem w nięj myłki, poświadczyl. Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, jakkolwiek uchybienie takowe Nadzorcy oddaleniem go z posady, które uprzedziło czyn dochodzony, za pokryte uznała, z drugiej jednak strony uważając, że myłki tego rodzaju nie tak łatwo by się wydarzały, gdyby w wyrokach Sądów karnych, obok liczb daty wyrażających, takowe równie literami były wypisywane, w odezwie swojej z dnia 2 (14)

2 (14) Декабря прошлаго года, за N. 731/2404, просила о заведении въ Уголовныхъ Судахъ этого порядка. Принимая во вниманіе, что нечеткое обозначеніе въ приговорахъ продолжительности или размѣра наказанія, равно какъ самыя ошибки въ копіяхъ съ этихъ приговоровъ уже неоднократно влекли за собою весьма вредныя послѣдствія, и что одною изъ лучшихъ мѣръ для предупрежденія таковыхъ было бы безъ сомнѣнія заведеніе относительно судебныхъ приговоровъ порядка предлагаемаго Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, который, не затрудняя общаго хода службы, можетъ обезпечить безошибочность въ исполненіи приговоровъ, Правительственная Коммисія Юстиціи предписываетъ Уголовному Суду: впредь, какъ въ подлинныхъ приговорахъ, такъ и въ копіяхъ съ оныхъ, сообщаемыхъ тюремнымъ смотрителямъ или другимъ управленіямъ для приведенія въ исполненіе наказанія тюремнымъ заключеніемъ, прописывать возлѣ цифръ также буквами всѣ числа и дни, коими окончательно опредѣляется размѣръ наказанія, а именно: число постановленія приговора, число, съ котораго слѣдуетъ считать тюремное заключеніе и наконецъ самый срокъ наказанія. Сверхъ того Уголовный Судъ, заведя у себя такой порядокъ, обязанъ предписать о соблюденіи онаго всѣмъ подвѣдомственнымъ ему Судамъ низшей инстанціи и за исполненіемъ ими этого распоряженія имѣть наблюденіе.

Варшава, 16 (28) Января 1842 года.

Директоръ Отдѣленія, (подписано) *Вильчковскій*.

Nº 13,849.

Grudnia r. z. Nr. 731/2404 uczyniła wniosek: o zaprowadzenie w Sądach karnych tego porządku. Kommissya Rządowa Sprawiedliwości zważając: że wieloliczne wypadki, bądź mniej wyraźnego oznaczenia w wyrokach przeciągu lub wysokości kar, bądź zresztą same omyłki w wyciągach tychże wyroków, niejednokrotnie stały się już powodem szkodliwych skutków; że jednym ze środków zapobiegających złemu, byłby bezwątpienia porządek do zachowania go w wyrokach Sądów karnych przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych proponowany, który bez narażenia biegu służby na utrudzenie, zapewni nieomylność w wykonywaniu wyroków; dla tego Kommissya Rządowa Sprawiedliwości poleca Sądowi Kryminalnemu: aby odtąd tak w oryginalnych wyrokach, jako w wypisach tychże, które ostatnie, celem wykonania kar areztu, Nadzorcom więzień lub innym władzom bywają komunikowane, daty stanowczy wpływ mające na oznaczenie przeciągu tychże kar, jakimi są: data wyroku, i data, od której liczyć się ma więzienie, tudzież sam przeciąg kary, obok liczb, literami równie były wypisywanemi; wreszcie, aby Sąd Kryminalny zachowując sam ten porządek, zachowanie go Sądom podwładnym nakazał, i skutku pilnował.

w Warszawie, dnia 16 (28) Stycznia 1842 roku.

Dyrektor Wydziału, (podpisano) *Wilczkowski*.

Nr. 13,849.

N° 251.

Предписание о присуждении Судами вознаграждения за причиненные преступлением убытки.

(17 (29) Октября 1842 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Весьма часто случается, что Суды, постановляя приговоры по уголовнымъ дѣламъ, или вовсе умалчиваютъ о вознагражденіи пострадавшихъ лицъ за убытки, причиненные имъ преступленіемъ, или же предоставляютъ имъ искать удовлетворенія простираемыхъ ими по сему предмету претензій въ порядкѣ гражданского Суда.

Дѣйствующими уголовными законами, въ статьѣ 3-й, къ послѣдствіямъ преступленія, кромѣ наказанія, причисляется также обязанность вознаградить за причиненные убытки. Правила уголовного судопроизводства согласны въ этомъ отношеніи съ духомъ Уложенія, ибо § 338 лит. В. 1-ой части, и § 325 лит. d. II-ой части Австрійскаго, равно какъ и въ § 6 Прускаго Уставовъ судопроизводства, къ главнымъ задачамъ слѣдствія по уголовнымъ дѣламъ отнесено также приисканіе средствъ къ вознагражденію заинтересованныхъ лицъ за убытки, причиненные преступленіемъ.

Поэтому не подлежитъ вовсе сомнѣнію, что, примѣняясь къ этимъ постановленіямъ закона, Уголовные Суды обязаны, при разсмотрѣніи уголовныхъ дѣлъ, обращать одинаковое вниманіе, какъ на опредѣленіе степени наказанія, такъ и на возмѣщеніе причиненныхъ убытковъ.

Къ предоставленію сторонѣ потерпѣвшей убытки права развѣдаться въ своихъ претензіяхъ гражданскимъ порядкомъ,

N° 251.

Reskrypt polecający Sądom, aby zasądzały wynagrodzenia szkód przestępstwem zrządzonych.

(d. 17 (29) Października 1842 r.)

до
wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Dosyć często zachodzą wypadki, że Sądy przy wyrokowaniu spraw kryminalnych, bądź to przemilczają zupełnie przysądzać poszkodowanym zrządzone przestępstwami straty, bądź też odsyłają ich z pretensyami z tego powodu roszczeniemi, do drogi prawa cywilnego.

Prawo karne obowiązujące w art. 3 do skutków z przestępstwa, obok kary, liczy obowiązek wynagrodzenia zrządzonej szkody. Przepisy postępowania karnego, zgodne są w tym względzie z duchem Kodeksu, albowiem procedura austriacka, w § 338 litera B, cz. I. i § 325, lit. d. cz. II-ga — pruska w § 6 — do głównych celów śledztwa w procesie kryminalnym rachują obmyślenie wynagrodzenia dla poszkodowanego.

Nie ulega przeto żadnej wątpliwości, że dla zadosyćczynienia tym przepisom prawa, Sądy przy rozpoznaniu spraw kryminalnych, równy wzgląd tak na wymiar kary, jako i na bezszkodność poszkodowanego mieć zawsze powinny.

Do odsyłania uszkodzonych z pretensyami do drogi prawa cywilnego, nie może także służyć za powód dostateczny,

не может также служить достаточнымъ поводомъ обыкновенно приводимое въ соображеніяхъ судебного приговора обстоятельство, что претензіи недоказаны; потому что нѣкоторые роды преступленій, какъ-то: кража, обманъ и мошенничество, соотвѣтственно количеству причиненнаго вреда влекутъ за собою разнаго рода наказаніе, и по всеѣмъ вообще проступкамъ на опредѣленіе степени наказанія, предписанной закономъ, количество это имѣетъ весьма важное вліяніе. И такъ, по соображеніи вышеизложеннаго, оказывается, что количество причиненныхъ убытковъ должно быть со всею точностью опредѣлено уже по той причинѣ, что отъ него зависитъ назначеніе рода и степени наказанія.

Суды не должны упускать изъ вида этого обстоятельства, тѣмъ болѣе, что въ §§ 404 лит. b. и 253 1-ой части Австрійскаго, равно какъ въ § 135 Прусскаго Уставовъ уголовнаго судопроизводства, указаны достаточныя средства для дознанія убытковъ и присужденія за оныя вознагражденія лицамъ, потерпѣвшимъ вредъ и убытки.

Неправильное исполненіе положеній закона напрасно подвергаетъ интересованныя стороны расходамъ на веденіе гражданскаго иска и бываетъ причиною того, что ст. 3 уголовного Уложенія остается безъ примѣненія.

Упущеніе со стороны судебныхъ властей представляется въ такомъ случаѣ еще больше, когда о вознагражденіи понесенныхъ убытковъ вынуждены вѣдаться, гражданскимъ порядкомъ лица военнаго званія, которыя по служебнымъ своимъ обязанностямъ, не могутъ продолжительное время пребывать на одномъ и томъ же мѣстѣ и имѣть надзоръ за производствомъ гражданскихъ исковъ.

По этимъ причинамъ Правительственная Коммисія Юстиціи, на обязанности которой лежитъ наблюденіе за точнымъ исполненіемъ законовъ, предписываетъ Уголовному Суду, при обсужденіи дѣлъ и опредѣленіи степени наказанія обвиненныхъ, не упускать также изъ вида и вознагражденія за убытки, причиненные преступленіемъ, особенно же обращать должное на

przytaczana zwykle w motywach wyroków sądowych okoliczność, że pretensye są nieudowodnione. Niektóre bowiem rodzaje przestępstw, jak kradzieże, przeniewierzenia, i oszustwa, w miarę ilości zrzędzonej szkody, różny rodzaj kary za sobą pociągają, a we wszystkich w ogóle, ilość ta ma znaczny wpływ na wymiar kary w stopniu przez prawo oznaczonym. Przez wzgląd więc już na to, wielkość szkody zupełnie doowiedziona być powinna, skoro od niej, bądź rodzaj kary, bądź oznaczenie jej w stopniu zależy.

Tém więcéj Sądy okoliczności téj z uwagi spuszczać nie powinny, skoro w § 404 lit. b i 253 cz. I-éj procedury austriackiéj, oraz w § 135 ordynacyi kryminalnéj pruskiej, znajduję dosyć środków do udowodnienia szkody i do przysądzenia jej poszkodowanym.

Mylne wykonywanie pod względem przepisów prawa naraża bezpotrzebnie strony na koszta w procesie cywilnym, i często bezskutecznym czyni przepis art. 3 Kodeksu karnego.

Tém większa nieostrożność odsyłania poszkodowanych do procesu cywilnego okazuje się wtedy, kiedy osobami uszkodzonymi są wojskowi, którzy z obowiązków służby swéj długo na jedném miejscu zamieszkiwać i sporem cywilnym oddawać się nie są w możności.

Dla tych powodów Kommissya Rządowa Sprawiedliwości obowiązana czuwać nad ściślém wykonywaniem przepisów prawa, poleca Sądowi Kryminalnemu, aby przy sądzeniu spraw i wymiarze kary na obwinionych, na równym względzie miał także i wynagrodzenie szkody przestępstwem zrzędzonej i

этотъ предметъ вниманіе въ тѣхъ случаяхъ, когда убытки понесены лицами военнаго званія.

Настоящее распоряженіе Уголовный Судъ обязанъ, для надлежащаго руководства, сообщить всеѣмъ подвѣдомственнымъ ему Судамъ низшей инстанціи.

Варшава, 17 (29) Октября 1842 года.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій,
(подписано) *Коссецкій*.

Nr. 11,350.

N° 252.

Предписаніе Судамъ, чтобы, при временномъ освобожденіи подсудимаго изъ подъ стражи, постановляли въ приговорахъ о томъ, слѣдуетъ ли отдать его подъ надзоръ полиціи.

(2 (14) Іюня 1845 г.)

всеѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Изъ рапорта Оберъ-Прокурора 10-го Департамента Правительствующаго Сената, Коммисія Юстиціи усмотрѣла, что сказанный Департаментъ, рѣшеніемъ 8 (20) Февраля с. г. послѣдовавшимъ по дѣлу о Н. Н. и другихъ, обвиняемыхъ въ кражѣ, постановилъ обратить вниманіе Судовъ Уголовныхъ и Исправительной Полиціи на § 410 Прускаго Устава уголовного судопроизводства и на § 454 1-ой части Австрійскаго судопроизводства, коими предписано увѣдомлять мѣстныя полицейскія власти и сообщать имъ приговоры, если, на основаніи таковыхъ обвиненный въ извѣстномъ преступленіи, по недостат-

такową, szczególnie téż w wypadkach, kiedy wojskowi są poszkodowanemi, przysądzać nie pomijał.

Rozporządzenie to Sąd Kryminalny zakomunikuje, dla zastosowania się, wszystkim Sądom podległym jego jurisdikcyi.

w Warszawie, dnia 17 (29) Października 1842 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *Kossecki*.

Nr. 11,350.

N° 252.

Reskrypt zalecający Sądom, aby przy wyrzeczeniu tymczasowego uwolnienia, stanowiły w wyrokach, czy podsądny ma być pod dozorem policyjnym.

(d. 2 (14) Czerwca 1845 r.)

do
wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Z raportu Naczelnego Prokuratora 10 Departamentu Rządzącego Senatu, powzięła Kommissya Rządowa Sprawiedliwości wiadomość, iż rzeczony Departament, decyzją pod dniem 8 (20) Lutego r. b., w sprawie NN. i innych o kradzież obwinionych wydaną, postanowił zwrócić uwagę Sądów Kryminalnych i Sądów Policji Poprawczej na przepisy § 410 Ordynacyi kryminalnej pruskiej, i §§ 454 postępowania austriackiego cz. I-jej, które rozporządzają zawiadamianie władzy policyjnej miejscowej i komunikowanie jej wyroku, gdy takowym obwiniony w ciężącym go zarzucie, dla braku do-

ку доказательствъ, отпускается на свободу, чтобы полицейское начальство, получивъ о томъ свѣдѣніе, имѣло надзоръ за обвиненнымъ, оставленнымъ въ подозрѣніи, особенно ежели можно опасаться, чтобы онъ не употребилъ во зло свою свободу, и чтобы начальство это увѣдомляло Судъ о всѣхъ обстоятельствахъ, относящихся къ совершенному преступленію, которыя, по отпущеніи подсудимаго на свободу, могли бы навлекать на него новое подозрѣніе.

Правительственная Коммисія Юстиціи, принимая въ соображеніе, что § 410 Прусскаго Устава уголовного судопроизводства, усмотрѣнію Судовъ предоставляется опредѣлять тѣ случаи, въ которыхъ при освобожденіи подсудимаго, по недостатку доказательствъ, изъ подъ стражи, слѣдуетъ увѣдомлять о томъ полицейское начальство, для ближайшаго за нимъ надзора, и что § 454 1-ой части Австрійскаго Устава судопроизводства обязанность эта возлагается лишь въ отношеніи уголовныхъ и тѣмъ самымъ важнѣйшихъ преступленій, въ видахъ точнѣйшаго исполненія, какъ вышеозначенныхъ правилъ, такъ и рѣшенія Правительствующаго Сената, предписываетъ Уголовному Суду, при освобожденіи обвиненныхъ по недостатку доказательствъ, одновременно съ приговоромъ постановлять о томъ, представляется ли необходимость сообщать таковой подлежащему полицейскому начальству, и если это дѣйствительно будетъ признано необходимымъ, то увѣдомлять оное о томъ немедленно. Особенно же такое увѣдомленіе должно имѣть мѣсто при важнѣйшихъ преступленіяхъ, возбуждающихъ опасеніе, что освобожденный изъ подъ стражи можетъ во зло употребить свою свободу, и при преступленіяхъ, причиненные коими убытки остались невознагражденными, преимущественно же въ случаѣ преступленій, клонящихся къ нарушенію общественнаго порядка и безопасности въ краѣ, относящихся къ поддѣлкѣ монетъ и замѣняющихъ оныя бумагъ, къ грабежамъ, мошенничеству, поджогамъ, значительнѣйшимъ покражамъ и тому подобнымъ, затрогивающимъ общественный интересъ происшествіямъ.

водѣтъ на свободу, и зъ вѣзненія выпущенъ zostaje, a to w tym celu, izby władza policyjna, mając o tém wiadomość, czuwała nad obwinionym pozostawionym w podejrzeniu; zwłaszcza, jeżeli zachodzi obawa, izby wolności swęj na złe nie użył, i aby zawiadamiała Sąd o wszelkich okolicznościach do popełnionego przestępstwa ściągających się, któreby po wypuszczeniu go na wolność, podejrzenie przeciwko niemu zwiększały.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości uważając, że § 410 Ord. kr. prus. pozostawia uznaniu Sądu, w jakich przypadkach znajdzie potrzebę przy uwolnieniu obwinionego z więzienia dla braku dowodów, zawiadamiać o tém władzę policyjną, w celu dalszego nad nim bliższego czuwania, zaś § 454 postępowania austr. cz. I-ég, stosuje ten obowiązek do przestępstw zbrodniowych, a tém samém ważniejszych; dla zapewnienia ścisłego wykonania tych przepisów, i zadosyć uczynienia decyzji Rządzącego Senatu, poleca Sądowi Kryminalnemu, aby przy uwolnieniu obwinionych dla braku dowodów, zaraz obok wyroku stanowił, czy zachodzi potrzeba komunikować takowy wyrok właściwej władzy policyjnej, a w razie uznania takowej potrzeby, izby bezzwłocznie to uskutecznił. Powinno to mieć miejsce szczególniej w przestępstwach ważniejszych, wzbudzających obawę, iż uwolniony na złe użyć może wolności swojej, albo szkodę niewynagrodzoną zrządzających; mianowicie zaś w przestępstwach dotyczących powszechnego bezpieczeństwa kraju i spokojności publicznej, fałszowania monet i papierów takowe zastępujących, rabunków, oszustw, podpalenia, znaczniejszych kradzieży i tym podobnych, ogół mieszkańców bliżej obchodzących.

Объ исполненіи сего Уголовный Судъ обязанъ равномерно предписать подвѣдомственнымъ ему Судамъ Полиціи Исправительной.

Варшава, 2 (14) Іюня 1845 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *О. Вычеховскій.*

№. 7,188.

№ 253.

Предписаніе объ изложеніи въ судебныхъ приговорахъ основаній относительно подсудности.

(21 Марта (2 Апрѣля) 1851 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Изъ рапортовъ Апелляціоннаго Суда и состоящаго при немъ Прокурора, а равно изъ представленнаго списка дѣламъ, Правительственная Коммисія Юстиціи имѣла возможность удостовѣриться, что означенный Судъ излишне обременяется многими уголовными дѣлами, представляемыми въ оный для обсужденія въ III-ей инстанціи, не смотря на то, что предметомъ этихъ дѣлъ бывають проступки, не превышающіе предѣловъ вѣдомства Судовъ низшей инстанціи и подлежащіе окончательно рѣшенію тѣхъ же Судовъ.

Положеніемъ о введеніи въ дѣйствіе Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ, въ статьяхъ отъ 19 до 26-й и съ 45 по 48 включительно, съ точностью обозначены предѣлы вѣдомства Судовъ, въ отношеніи постановленія окончательныхъ приговоровъ. Вслѣдствіе несоблюденія Судами этихъ правилъ, упускается изъ вида цѣль, съ которою они были по-

Dopełnienie tego zaleci Sąd Kryminalny również podległym sobie Sądom Policji Poprawczej.

Warszawa, dnia 2 (14) Czerwca 1845 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *O. Wyczechowski.*

N. 7,188.

№ 253.

Reskrypt polecający, aby w wyrokach zamieszczać zasady co do właściwości instancji.

(d. 21 Marca (2 Kwietnia) 1851 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Z raportów Sądu Apellacyjnego i Prokuratora przy tymże Sądzie, tudzież przedstawionej sobie listy spraw, miała sposobność Kommissya Rządowa Sprawiedliwości przekonać się, że tenże Sąd zarzucony jest wielu sprawami kryminalnemi, przedstawionemi mu pod osądzenie w III instancji, pomimo, że sprawy te mają za przedmiot takie przewinienia, które nie przekraczając granic atrybucyi Sądom niższym służącej, przez też Sądy ostatecznie zawyroковane być były powinny.

Przepisy Ustawy Przechodniej do Kodeksu Kar Głównych i Poprawczych w art. od 19 do 26, oraz w art. od 45 do 48 włącznie, oznaczają ściśle atrybucye Sądów pod względem ostateczności ich wyroków, — przez niepilnowanie ze strony Sądów ścisłego wykonania tych przepisów, ominiętym zostaje cel, jaki postanowieniu ich został naznaczony, aby przez ograni-

становлены и которая состоит именно въ томъ, чтобы, ограниченіемъ судебныхъ инстанцій въ дѣлахъ маловажныхъ, уравнять занятія Судовъ, которые такимъ образомъ могли бы съ большею пользою заняться разсмотрѣніемъ важнѣйшихъ дѣлъ.

Въ доставленномъ Апелляціоннымъ Судомъ списокъ дѣлъ, представленныхъ для сужденія въ третьей инстанціи, находятся дѣла весьма маловажныя, какъ нпр. ловля рыбы въ чужихъ водахъ, за которую, согласно ст. 1102 Уложенія, налагается на виновнаго взысканіе отъ 1 до 50 руб. сер. Здѣсь не представлялось рѣшительно никакихъ сомнѣній относительно судебной инстанціи, которой, на основаніи вышеприведенныхъ правилъ, было подсудно это дѣло, и Судъ Исправительной Полиціи, постановивъ по представленіи въ оный этого дѣла Судомъ Простой Полиціи рѣшеніе въ 1-ой инстанціи, долженъ былъ обратить оное къ дальнѣйшему производству въ надлежащемъ порядкѣ.

Для предупрежденія впредь подобныхъ отступленій отъ правилъ устава и для огражденія тѣмъ Судовъ высшей инстанціи отъ несоотвѣтственныхъ и обременительныхъ для нихъ занятій, Правительственная Коммисія Юстиціи предписываетъ Царскому Прокурору имѣть строжайшее наблюденіе за тѣмъ, чтобы Суды соображались въ точности съ вышеприведенными правилами Положенія о введеніи въ дѣйствіе Уложенія о наказаніяхъ, и чтобы въ каждомъ постановляемомъ ими приговорѣ излагались основанія касательно подсудности дѣла, на каковой предметъ Прокуроръ обязанъ предлагать Судамъ соотвѣтственныя заключенія. Для соблюденія же того же порядка Судами низшей инстанціи, онъ долженъ издать соотвѣтственное распоряженіе Помощникамъ Прокуроровъ при Судахъ Исправительной Полиціи и за точнымъ исполненіемъ его имѣть надлежащее наблюденіе.

Варшава, 21 Марта (2 Апрѣля) 1851 года.

Директоръ Отдѣленія, Статскій Совѣтникъ,
(подписано) *Бржезинскій*.

N. 5,691

czenie instancij sądowych w sprawach mniejszej wagi, zrównoważyć czynności Sądów, izby z większą korzyścią poświęcać się mogły sprawom ważniejszym.

W nadesłanej przez Sąd Apellacyjny liście spraw pod wyrok w III-jej instancji tamże przesłanych, znajdują się zbyt małej wagi sprawy, jak np. o łowienie ryb w cudzych wodach, w której kara podług art. 1102 Kodeksu zagrażała obwinionemu od 1 do 50 rs. Nie było tu najmniejszej wątpliwości pod względem instancij sądowych, którym ona podług powołanych przepisów ulegała, iż Sąd Poprawczy, który w niej pierwszy wyrok wydał, mając ją sobie przez Sąd Policji Prostej nadesłaną, winien ją był zwrócić na drogę właściwą.

Aby więc podobne przypadki przepisom ustawy nieodpowiednie nadal nie wydarzały się, a tym sposobem i Sądy wyższe niewłaściwą pracą nie były zarzucane, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości zaleca jak najmocniej Prokuratorowi Królewskiemu dopilnowanie, iżby Sądy ściśle zwracały uwagę na powołane przepisy Ustawy Przechodniej, i aby w każdej sprawie wydawane wyroki motywowane były co do właściwości instancji w jakiej są wydane; w jakim to celu stosowne do Sądu wnioski czynione być winny. Celem dopilnowania podobnegoż porządku w Sądach niższych, wyda Prokurator Królewski stosowne rozporządzenie do Podprokuratorów przy Sądach Poprawczych i sam najściślejszego wykonania dopilnuje.

w Warszawie, dnia 21 Marca (2 Kwietnia) 1851 roku.

Dyrektor Wydziału, Radca Stanu,
(podpisano) *Brzeziński*.

N. 5,691.

№ 254.

Предписание, объясняющее § 425 II-ой части и § 467 I-ой части Австрийского и § 521 Прусского Уставов Уголовного Судопроизводства.

(11 (23) Июня 1860 г.)

Уголовному Суду Люблинской Губернии.

Правительственная Коммисия Юстиции.

Изъ рапорта Уголовного Суда отъ 13 (25) Февраля с. г. за N. 17,369 и представленного при ономъ донесенія Судьи Предсѣдательствующаго въ Люблинскомъ Судѣ Исправительной Полиции, Правительственная Коммисия Юстиции убѣдилась, что Уголовный Судъ своими распоряженіями по дѣламъ уголовнымъ содѣйствуетъ замедленію ихъ хода. Уже въ предписаніи своемъ отъ 2 (14) Июня м. г., за N. 10,038, Правительственная Коммисия нашла вынужденною обратить вниманіе Уголовного Суда на вредное замедленіе, причиняемое производствомъ двойнаго слѣдствія, или правильнѣе говоря, неосновательнымъ требованіемъ, чтобы предварительное слѣдствіе, хотя и разясняющее со всею полнотою предметъ дѣла, непременно по каждому дѣлу дополнялось слѣдствіемъ окончательнымъ, какъ будто оба эти разслѣдованія относились къ разнымъ предметамъ и не были направлены къ одной и той же цѣли.

Уголовный Судъ не только не обнаружилъ желанія устранивъ, согласно вышеприведенному предписанію, замедленіе, причиняемое такимъ порядкомъ судопроизводства, и буквально придерживается правилъ австрийскаго судопроизводства, не обращая вниманія на перемѣны, послѣдовавшія въ устройствѣ и предѣлахъ вѣдомства судебныхъ мѣстъ здѣшняго края, имѣвшія также послѣдствіемъ измѣненіе правилъ самаго судопроизводства, какъ гражданскаго, такъ и уголовного, но сверхъ того самъ

№ 254.

Reskrypt objaśniający § 425 części II-jej i § 467 części I-jej Praw. austr., oraz § 521 Ordy. Kr. Pr.

(d. 11 (23) Czerwca 1860 r.)

do

Sądu Kryminalnego Gubernii Lubelskiej.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Z raportu Sądu Kryminalnego z dnia 13 (25) Lutego r. b., Nr. 17,369 i nadesłanego przy nim przedstawienia Sędziego Prezydującego w Sądzie Poprawczym Lubelskim, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości powzięła przekonanie, że Sąd Kryminalny rozporządzeniami swemi w sprawach karanych wydawanymi, przyczynia się do zwłoki w tychże sprawach. Już w reskrypcie z dnia 2 (14) Czerwca r. z., Nr. 10,038, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości zniewolona była zwrócić uwagę Sądu Kryminalnego na szkodliwą zwłokę wynikającą z prowadzenia podwójnych śledztw, czyli raczej z nieuzasadnionego wymagania: aby śledztwo sumaryczne, chociaż kompletne i należyście przedmiot sprawy wyjaśniające, koniecznie w każdej sprawie przez śledztwo ordynaryjne, czyli porządkowe powtarzane było, jak gdyby obadwa te śledztwa nie stanowiły jednej i téj samej rzeczy, i nie zmierzały do jednego i tego samego celu.

Sąd Kryminalny nie tylko nie okazuje się być skłonny do zaradzania w myśl powołanego reskryptu zwłoce z téj przyczyny pochodzącej, trzymając się literalnie przepisów procedury austriackiej, bez względu na zmiany zaszele w organizacji i atrybucyach władz sądowych kraju naszego, skutkujące zarazem zmianę i w przepisach proceduralnych tak cywilnych jako i kryminalnych; lecz nadto sam daje nowy powód do zwłoki przez uchylanie w drodze apellacyi wyroków

подаєть новий предлогъ къ замедленіямъ, отмѣняя въ апелляціонномъ порядкѣ приговоры Судовъ низшей инстанціи, по причинѣ несоблюденія формальностей судопроизводства, и возвращая этимъ Судамъ дѣла, для вторичнаго ихъ обсужденія.

Правительственная Коммисія Юстиціи находитъ такой порядокъ дѣйствій, при настоящемъ положеніи законодательства въ здѣшнемъ краѣ, несомѣстнымъ съ постановленіями закона; допущеніе онаго подвергало бы производство дѣлъ безконечнымъ замедленіямъ, потому что, послѣ отмѣны приговора вслѣдствіе несоблюденія формальностей, могутъ, при дальнѣйшемъ производствѣ дѣла, возникнуть новыя уклоненія, могущія послужить предлогомъ къ отмѣнѣ вторичнаго и даже дальнѣйшихъ приговоровъ, чего никакимъ образомъ нельзя допустить, тѣмъ болѣе, что тѣмъ увеличивалось бы число судебныхъ инстанцій, опредѣленныхъ закономъ для рѣшенія дѣлъ. Такъ какъ подобные случаи могутъ встрѣчаться и въ порядкѣ кассационномъ, то въ кассационныхъ уставахъ для предупрежденія сего постановлены соотвѣтственные правила, доказательствомъ чему служатъ статьи 18 и 19 нашего Кассационнаго Устава 1810 года. Поэтому, если бы въ апелляціонномъ порядкѣ дозволялось возвращать дѣла для новаго обсужденія въ низшей инстанціи, то необходимо должно было бы существовать соотвѣтственное правило, ограничивающее до извѣстнаго числа случаевъ возможность такого приостановленія законнаго хода дѣлъ, а какъ такого правила не существуетъ, то отсюда явствуєть, что Апелляціоннымъ Судамъ подобное право не предоставлено.

Само упраздненіе у насъ Кассационнаго Суда служить доказательствомъ, что Правительство не желало допускать возврата дѣлъ изъ высшей въ низшую инстанцію, а напротивъ того имѣло въ виду сокращеніе порядка отправленія правосудія, возложивъ на Суды высшей инстанціи обязанность рѣшать окончательно дѣла, какъ гражданскія, такъ и уголовныя, въ случаѣ отмѣны приговоровъ, постановленныхъ Судами низшей инстанціи. Положительныя по сему предмету постановленія помѣщены въ

Судовъ низшихъ инстанцій, з причины уchyбionychъ формальностейъ postępowania, i zwracanie tymże Sądomъ spraw celemъ powtórneho ichъ sądzenia.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości uważa postępowanie takie w obecnymъ stanie prawodawstwa w kraju naszymъ, za niezgodne z przepisami prawa; gdyby było dopuszczane, narażałoby sprawy na nieskończoną zwłokę, gdyż po uchyleniu wyroku, z powodu uchybionychъ formalności, zająć mogą w dalszémъ postępowaniu nowe nieformalności, dające nowy powód do uchylenia powtórneho a nawet i dalszego wyroku, czego dopuścić nie można, témbardziej, że przez to zwiększałaby się liczba instancyj sądowych, prawem do sądzenia spraw oznaczona. Wypadek taki, ponieważ i w drodze kasacyi zachodzić może, w ustawachъ przeto kasacyjnychъ zarządza ją temu stosownemi przepisami, czego dowodzą art. 18 i 19 naszej Ustawy Kasacyjnej z roku 1810. Gdyby więc w drodze apellacyi wolno było zwracać sprawy do niższej instancyi po nowe osądzenie, to musiałby być także odpowiedni przepisъ ograniczający do pewnej liczby możnośćъ takowego cofania spraw w przepisany dla nichъ biegu, a że takiego przepisu nie ma, więc to samo dowodzi, że taka atrybucya Sądomъ Apellacyjnymъ nie jestъ nadana.

Samo zniesienie u nasъ Sądu Kasacyjnego dowodzi, że nie chciano cofać spraw z wyższej do niższej instancyi, lecz owszemъ przeciwnie, że chciano skrócić drogę wymiaru sprawiedliwości, przez włożenie na Sądy najwyższej instancyi obowiązku sądzenia spraw takъ cywilnychъ jako i kryminalnychъ stanowczo i ostatecznie, w razie uchylenia wyrokówъ przezъ niższe instancje wydanychъ. Stanowią to wyraźnie art. 19 i 33 orga-

статьяхъ 19 и 33 учрежденія Суда Верховной Инстанціи 21-го Сентября 1815 года. (Дополнительный томъ Дневника Законовъ).

Сверхъ того, изъ такого порядка дѣйствій могла бы возникнуть еще другая несообразность, а именно, что Судъ, постановляющій вторичное рѣшеніе, не будучи обязанъ придерживаться первоначальнаго приговора, какъ отмѣненнаго, могъ бы, вслѣдствіе поданной обвиненнымъ апелляціи, постановить приговоръ болѣе для него обременительный, или на оборотъ, вслѣдствіе протеста, поданнаго противъ того приговора Прокуроромъ или вслѣдствіе отзыва обвинителя, Судъ могъ бы произнести приговоръ, смягчающій прежнее наказаніе, что противорѣчило бы основаніямъ, предписаннымъ относительно апелляціи въ высшій инстанціи противу рѣшеній низшихъ судебныхъ мѣстъ.

По вышеизложеннымъ причинамъ, право отмѣны приговоровъ по какимъ бы то ни было побужденіямъ и возвращенія дѣлъ для перевершенія въ тѣ самыя инстанціи, коими эти приговоры были постановлены, относится къ правамъ лишь Кассационныхъ Судовъ, гдѣ таковыя существуютъ, но не можетъ быть предоставлено Апелляционнымъ Судамъ.

Такъ какъ жалобы въ кассационномъ порядкѣ допускаются только на окончательные приговоры, для отмѣны которыхъ нѣтъ другихъ законныхъ средствъ въ порядкѣ обыкновеннаго производства, то Кассационный Судъ въ правѣ только или оставить жалобу безъ уваженія, или же отмѣнить окончательный приговоръ и передать дѣло по принадлежности для новаго обсужденія. Напротивъ того, въ апелляционномъ порядкѣ, по тому именно уваженію, что жалобы приносятся противъ рѣшеній не окончательныхъ, и что задача Апелляционныхъ Судовъ состоитъ въ исправленіи приговоровъ Судовъ низшихъ инстанцій, въ чемъ таковыя признаны будутъ несогласными съ закономъ, не дозволяется означеннымъ Судамъ, безъ положительныхъ на то въ законѣ указаній, возвращать дѣла для перевершенія въ низшую инстанцію, а возлагается на нихъ лишь обязанность рѣшать, по силѣ предоставленной имъ власти, окончательно, по

низacyи Сѣду Найвысшѣй Инстанcyи з дня 21 Września 1815 roku. (Tom dodatkowy Dziennika Praw).

Oprócz tego z takiego postępowania wynikaćby mogła i ta jeszcze niestosowność, że gdy Sąd powtórnie wyrokujący, nie byłby obowiązany trzymać się pierwszego wyroku jako uchylonego, przeto mógłby wydać następnie uciążliwszy wyrok dla obwinionego, w skutku odwołania się przez niego samego od wyroku pierwszego. I przeciwnie, w skutku odwołania się od tegoż wyroku przez Prokuratora lub skarżącego, mógłby wydać następny wyrok łagodniejszy, co byłoby w sprzeczności z zasadami prawa do odwoływania się od niższych do wyższych instancyj.

Z tych to właśnie przyczyn uchylanie wyroków z jakichkolwiek powodów i zwracanie spraw do nowego sądenia tym samym instancjom, w których te wyroki zapadły, służyć tylko może Sędom Kasacyjnym, gdzie te sę zaprowadzone; lecz nie służy Sędom Apellacyjnym.

W drodze kasacyi, poniewaŝ sę skarŝone tylko wyroki ostateczne, przeciw którym nie słuŝy juŝ ŝaden zwyczajny środek prawny mogący ich zmianę skutkować, Sęd Kasacyjny przeto mocen jest tylko albo odrzucić odwołanie się, albo téŝ skasować wyrok ostateczny i sprawę po nowe osądenie gdzie naleŝy odesłać. Przeciwnie w drodze apellacyi, dla tego właśnie, że sę skarŝone wyroki nieostateczne, i że przeznaczeniem Sędów Apellacyjnych jest poprawiać wyroki Sędów niższych, w czémkolwiekby je niezgodnemi z prawem uważały, nie wolno jest tymŝe Sędom, bez wyraźnego na to w prawie upowaŝnienia, zwracać spraw do niższej instancyi po nowe osądenie, lecz obowiązkiem ich jest, sprawy, które po przejściu niższej instancyi do nich w drodze apellacyi

надлежащемъ въ чемъ слѣдуетъ дополненіи, дѣла, поступающія въ оныя апелляціоннымъ порядкомъ изъ низшихъ инстанцій.

Таково существенное различіе между апелляціоннымъ и кассационнымъ порядкомъ. Такое же значеніе имѣютъ § 467 и послѣдующіе I-ой части, а равно § 425 и послѣдующіе II-ой части Австрійскаго Устава уголовного судопроизводства; такіа же постановленія заключаются равномѣрно и въ § 521 и послѣдующихъ Прусскаго Устава уголовного судопроизводства, равно какъ и въ 215 ст. Французскаго кодекса уголовного судопроизводства. Наконецъ то же самое предписано дѣйствующимъ у насъ уставомъ гражданскаго судопроизводства, въ ст. 473. По вышеизложеннымъ соображеніямъ, Правительственная Коммисія Юстиціи находитъ неправильнымъ образъ дѣйствій Уголовнаго Суда по двумъ дѣламъ о Райзлѣ Цингеровой, привлеченной, по двумъ особымъ обвиненіямъ, къ отвѣтственности за участіе въ воровствѣ, по которымъ Уголовный Судъ отмѣнилъ два приговора Люблинскаго Суда Исправительной Полиціи и возвратилъ въ сей послѣдній оба дѣла по той лишь причинѣ, что этотъ Судъ не соединилъ ихъ вмѣстѣ и не постановилъ по нимъ общаго приговора, какъ сіе требовалось 157 статьею Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ. Уголовный Судъ могъ и обязанъ былъ самъ соединить у себя оба эти дѣла въ апелляціонномъ порядкѣ и рѣшить оныя окончательно. Не сдѣлавъ этого и предписавъ Суду Исправительной Полиціи судить дѣла вторично, такъ что таковыя два раза проходили первую и вторую инстанцію, Уголовный Судъ не только не исполнилъ своей обязанности, но причинилъ по обоимъ дѣламъ значительное замедленіе, излишнимъ повтореніемъ производства.

Наконецъ Правительственная Коммисія Юстиціи признаетъ неправильными — отмѣну Уголовнымъ Судомъ приговора Люблинскаго Суда Исправительной Полиціи, по дѣлу о нанесенныхъ Казимиромъ Федеровичемъ оскорбленіяхъ, и распоряженіе его о вторичномъ рѣшеніи дѣла, по той причинѣ, что Судомъ Исправительной Полиціи упущено было изъ вида одно изъ взведенныхъ на подсудимаго обвиненій. Упущеніе изъ вида одного об-

вѣзлы, по dopełnieniu tego, co by za potrzebne uznały, mocą instancyi sobie nadanej, stanowczo osądzić.

Jest to istotna i stanowcza różnica między postępowaniem apellacyjnem a kasacyjnem. Taka też jest myśl § 467 i następnych części I-ej, tudzież § 425 i następnych części II-ej procedury kryminalnej austriackiej. Tak stanowi również i procedura kryminalna pruska w § 521 i następnych; tak stanowi i procedura kryminalna francuzka w art. 215. Tak wreszcie stanowi procedura cywilna dotąd u nas obowiązująca w art. 473. Dla tej samej przyczyny, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości znajduje niewłaściwem postąpienie Sądu Kryminalnego w dwóch sprawach przeciwko Rajzli Zingierowej, dwoma oddzielnemi zarzutami udziału w kradzieży obciążonej, w których Sąd Kryminalny uchylił dwa wyroki Sądu Poprawczego Lubelskiego i zwrócił mu sprawy dla tego tylko, że Sąd ten nie połączył ich, i jednym wyrokiem nie objął, jak to w myśl art. 157 K. k. głów. i popr. uczynić wypadało. Sąd Kryminalny mógł i obowiązany był sam, połączwszy te sprawy u siebie w drodze apellacyi, osądzić je stanowczo, a nie uczyniwszy tego i nakazawszy Sądowi Poprawczemu sądzić sprawy powtórnie, które tym sposobem dwa razy I-szą i II-gą instancją zatrudniały, nie tylko nie dopełnił swego obowiązku, ale nadto zrzucił w tych sprawach znakomitą zwłokę, przez niepotrzebne powtarzanie czynności.

Nakoniec niewłaściwem i to Kommissya Rządowa Sprawiedliwości uważała, że Sąd Kryminalny uchylił wyrok Sądu Poprawczego Lubelskiego w sprawie przeciwko Kazimierzowi Federowiczowi o obelgi wydany, i kazał mu ją sądzić powtórnie dla tego, że Sąd Poprawczy pominął jeden zarzut obwinionego ciężący. Pominiecie jednego zarzutu mogło tylko być

виненія могло послужить только законнымъ поводомъ къ тому, чтобы предписать Суду Исправительной Полиціи постановить по этому обвиненію особый приговоръ, примѣняясь къ статьямъ 140 и 157 Уложения о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ. Прочія обвиненія, будучи разъ уже разсмотрѣны Судомъ Исправительной Полиціи, не могли быть предметомъ вторичнаго изслѣдованія въ той же инстанціи, а подлежали окончательному рѣшенію Уголовнаго Суда въ апелляціонномъ порядкѣ.

Правительственная Коммисія Юстиціи, сообщая Уголовному Суду вышеизложенныя замѣчанія свои въ разрѣшеніе возбужденныхъ въ рапортѣ его вопросовъ, надѣется, что Уголовный Судъ самъ согласится съ тѣмъ, что избранная имъ мѣра къ обращенію Люблинскаго Суда Исправительной Полиціи на путь надлежащаго порядка и точнаго исполненія законовъ, была неумѣстна, и что впредь, вмѣсто того, чтобы прибѣгать къ подобнымъ средствамъ въ случаѣ замѣченныхъ существенныхъ упущеній въ производствѣ или рѣшеніи дѣлъ со стороны одного изъ подвѣдомственныхъ Судовъ низшей инстанціи, Уголовный Судъ будетъ дѣйствовать порядкомъ, указаннымъ въ § 439 I-ой части Австрійскаго Устава уголовного судопроизводства, не выходя за предѣлы присвоенной ему власти.

Варшава, 11 (23) Іюня 1860 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *Држевецкій*.

Nr. 6,730.

prawnym powodem do polecenia Sądowi Poprawczemu rozpoznania go osobnym wyrokiem z zastosowaniem się do art. 140 i 157 Kod. kar głów. i popr. Inne zarzuty, jako już raz przez Sąd Poprawczy rozpoznane, nie mogły być przedmiotem powtórnego ich w tej samej instancji rozpoznania, lecz powinny były być w drodze apellacyi stanowczo przez Sąd Kryminalny załatwione.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości komunikując Sądowi Kryminalnemu powyższe uwagi, w rozwiązaniu kwestyj, raportem jego przedstawionych uczynione, spodziewa się, iż Sąd Kryminalny sam uzna, że obrany przez niego środek naprowadzania Sądu Poprawczego Lubelskiego na drogę porządku i ścisłego wykonywania przepisów prawa, nie jest właściwym, i że w przyszłości zamiast używania tego środka, w razie dostrzeżenia istotnych uchybień w instrukcyi lub sądzeniu spraw, przez którykolwiek z podległych mu Sądów popełnionych, postąpi w myśl § 439 procedury kryminalnej austriackiej cz. I, drogą zwyczajnej służącej mu karności.

w Warszawie, dnia 11 (23) Czerwca 1860 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *Drzewiecki*.

N. 6,730.

№ 255.

Предписание объ означеніи въ судебныхъ приговорахъ
замѣна наказанія арестантскими ротами заключеніемъ
въ рабочемъ домѣ.

(11 (23) Февраля 1861 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

При исполненіи судебныхъ приговоровъ надъ преступни-
ками, осужденными къ отдачѣ въ исправительныя арестантскія
роты, бывають случаи, что въ приговорѣ, коимъ опредѣлено это
наказаніе, не упоминается о примѣненіи въ замѣну онаго заклю-
ченія въ рабочемъ домѣ, осужденный же арестантъ, до высыл-
ки его въ крѣпость, оказывается негоднымъ для работъ въ ар-
естантскихъ ротахъ и вслѣдствіе того Суды о замѣнѣ этого
наказанія должны постановлять дополнительные рѣшенія.

Для соблюденія впредь однообразнаго въ этомъ отношеніи
порядка, Правительственная Коммисія Юстиціи предлагаетъ Уго-
ловнымъ Судамъ немедленно предписать всѣмъ подвѣдомствен-
нымъ имъ Судамъ Исправительной Полиціи, чтобы сіи послѣд-
ніе, приговаривая подсудимыхъ къ отдачѣ въ арестантскія ро-
ты, вмѣстѣ съ тѣмъ, согласно статьямъ 83 и 85 Уложенія о
наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ, опредѣляли въ при-
говорахъ своихъ соотвѣтственное въ замѣну того наказаніе за-
ключеніемъ въ рабочемъ домѣ, на случай, если бы подсудимый
оказался неспособнымъ къ работамъ въ арестантскихъ ротахъ.
Само собою разумѣется, что ежели еще до постановленія при-
говора будутъ обнаружены причины, по которымъ подсудимый,
по смыслу ст. 85 Уложенія о наказаніяхъ оказывается неспособ-
нымъ къ отдачѣ въ арестантскія роты, то Судъ, на основаніи
ст. 83 того же Уложенія, обязанъ съ перваго же разу приго-
ворить его къ соотвѣтственному наказанію заключеніемъ въ ра-
бочемъ домѣ.

№ 255.

Reskrypt polecający Sądom oznaczać w wyrokach za-
mianę kary rot aresztanckich na zamknięcie w do-
mu roboczym.

(d. 11 (23) Lutego 1861 roku.)

do
wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Przy wykonywaniu wyroków na przestępcach na odda-
nie do poprawczych aresztanckich rot skazanych, zdarzają się
wypadki, że jeżeli zaraz w wyroku stanowiącym tę karę, nie
jest wyrzeczona ewentualna kara zamknięcia w domu robo-
czym, a skazany, przed odesłaniem go do twierdzy, okaże
się niezdatnym do robót w rotach aresztanckich, Sądy sta-
nowić muszą zamianę téj kary, przez dodatkowe decyzje.

Dla ujednolajnienia na przyszłość w tym względzie po-
stępowania, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości poleca Są-
dom Kryminalnym; aby bezzwłocznie wydały do wszystkich
podległych sobie Sądów Poprawczych rozporządzenia, iżby
w wyrokach swych, stanowiąc na obwinionych karę oddania
do robót w rotach aresztanckich, wyrzekały zarazem w myśl
art. 83 i 85 Kod. kar głów. i popr. odpowiednią karę zam-
knięcia w domu roboczym, na wypadek, gdyby skazany za
niezdatnego do robót w rotach aresztanckich uznany został.
Samo się przez się rozumie, że jeżeli już przed wyrokiem za-
chodzą przyczyny czyniące obwinionego, w myśl art. 85 Kod.
kar., niezdatnym do rot aresztanckich, Sąd powinien, na za-
sadzie art. 83 tegoż Kodeksu, od razu skazać go na odpowie-
dną karę zamknięcia w domu roboczym.

Что касается самого освидѣтельствованія годности арестантовъ въ роты, то таковое всего правильнѣе слѣдуетъ производить предъ самую высылку ихъ въ арестантскія роты, когда къ этому не будетъ уже представляться никакихъ препятствій.

Уголовные Суды обязаны имѣть наблюденіе за исполненіемъ настоящаго распоряженія и сами примѣняться къ оному при постановленіи приговоровъ.

Варшава, 11 (23) Февраля 1861 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *Држевецкій*.

Nr. 2,692.

N° 256.

Распоряженіе, указывающее порядокъ составленія протоколовъ объ объявленіи приговоровъ.

(9 (21) Ноября 1844 года.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

При разсмотрѣніи дѣлъ, поступающихъ на рѣшеніе X-го Департамента Правительствующаго Сената, Оберъ-Прокуроромъ того же Департамента замѣчено неоднократно, что Суды не объявляютъ подсудимымъ, съ надлежащею точностью, приговоровъ, постановленныхъ въ I-ой и II-ой инстанціи, потому что отъ подсудимыхъ принимались объявленія о неудовольствованіи приговоромъ и о полатѣ противъ него апелляціи въ Судъ высшей инстанціи по такимъ дѣламъ, по которымъ подсудимые хотя и обвинялись во многихъ преступныхъ дѣйствіяхъ, но иногда подвергались отвѣтственности по одному лишь изъ такихъ обвиненій и даже до времени или совершенно освобождались отъ наказанія; между тѣмъ легко можно видѣть, что если бы под-

Co do saméj kwalifikacyi więźni do rot, ta najwłaściwiej odbywać się powinna przed samém wysyłaniem ich do rot, gdy już żadnej przeszkody do tego nie będzie.

Skutku tego rozporządzenia Sądy Kryminalne dopilnują i same przy wyrokowaniu stosować się do niego będą.

Warszawa, dnia 11 (23) Lutego 1861 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *Drzewiecki*.

Nr. 2,692.

N° 256.

Rozporządzenie wskazujące sposób spisywania protokółów publikacyi wyroków.

(d. 9 (21) Listopada 1844 r.)

do
wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Przy rozpoznawaniu spraw pod zawyrokowanie X-go Departamentu Rządzącego Senatu przychodzących, Naczelnny Prokurator tegoż Departamentu częstokroć dostrzegał, że Sądy ogłaszaniem wyroków 1-jej i 2-jej instancyi zajmujące się, ogłaszań tych nie czyniły z należytą dokładnością, albowiem w sprawach, w których obwinieni w kilku lub nawet w kilkunastu zarzutach sądeni byli, i czasem w jednym tylko zarzucie karze ulegli, a w innych tymczasowo lub zupełnie od kary byli wolnemi, ogółowe od obwinionych przyjmowały oświadczenia, iż na wyroku takim nie poprzestają, lecz od niego do wyższej instancyi odwołują się; kiedy tymczasem łatwo przewidzieć się daje, że gdyby obwiniony został do-

судимому былъ положительно предложенъ вопросъ, желаетъ ли онъ обратиться съ апелляціоннымъ отзывомъ въ высшую инстанцію и по тѣмъ обвиненіямъ, по которымъ онъ освобожденъ отъ наказанія, то онъ навѣрно удовольствовался бы въ этомъ отношеніи послѣдовавшимъ приговоромъ.

Имѣя въ виду, что такой поверхностный и неточный образъ дѣйствій Судовъ подаетъ поводъ къ излишнимъ занятіямъ членовъ Суда по изготовленію докладовъ и излишне обременяетъ Прокуроровъ составленіемъ заключеній и защитниковъ изготовленіемъ защитительныхъ рѣчей, которые бывають вынуждены разсматривать всѣ взведенныя на подсудимаго обвиненія, а равно усматривая, что такая неточность не только причиняетъ имъ бесполезную, иногда весьма значительную работу, но нерѣдко замедляетъ движеніе дѣлъ, и что даже, какъ это подтверждается многочисленными примѣрами, при точнѣйшемъ объявленіи приговора, обвиненные приносили апелляцію единственно по тому пункту, по которому они были подвержены наказанію, довольствуясь другими распоряженіями приговора, — Оберъ-Прокуроръ 27 Сентября (9 Октября) прошлаго года отнесся въ Уголовные Суды о болѣе строгомъ наблюденіи за подвѣдомственными имъ Судами, чтобы впредь постановленные приговоры объявляемы ими были подсудимымъ съ болѣею обстоятельностью, а именно, чтобы, въ случаѣ если подсудимый обвиняется болѣе, чѣмъ въ одномъ преступленіи, предлагаемы ему были категорическіе вопросы, по какимъ пунктамъ онъ желаетъ подать апелляцію въ высшую инстанцію.

Нынѣ Оберъ-Прокуроръ увѣдомилъ Коммисію Юстиціи, что отзывы его, не смотря на данныя въ нѣкоторыхъ отдѣльныхъ случаяхъ подтвержденія, остались безъ желаемыхъ послѣдствій, такъ какъ въ поступающихъ на разсмотрѣніе Сената дѣлахъ, въ протоколахъ объ объявленіи приговоровъ, не соблюдается надлежащая точность.

По сему поводу Правительственная Коммисія Юстиціи строжайше предписываетъ Уголовному Суду, чтобы впредь объявленія приговоровъ совершались со всевозможною точностью, со-

кладнѣе зapyтаным, czy i co do zarzutów, w których wolnym jest od kary, pragnie do wyższej instancji się odwołać, to co do takich zarzutów zapewneby na wyroku poprzestał.

Mając więc na uwadze, że podobnie ogółowe i niedokładne postępowanie Sądów daje powód do niepotrzebnych zatrudnień dla członków Sądu relacje sporządzających, Prokuratorów pisanem wniosków i obrońców wygotowywaniem obron zajmujących się, którzy muszą tym sposobem rozbiegać wszystkie zarzuty obwinionego ciężące; że niedokładność ta nie tylko wystawia ich na bezpotrzebną, a często nawet nader mozolną pracę, ale nadto niekiedy sprawę na zwłokę naraża, a nawet doświadczenie niejednokrotnie przekonało, że po Zarządzeniu dokładniejszej publikacji, obwinieni jedynie w punkcie wymiaru kary odwoływali się, poprzestając na innych rozporządzeniach wyroku; Naczelny Prokurator uczynił pod dniem 27 Września (9 Października) roku zeszłego odezwy do Sądów Kryminalnych, iżby odtąd dawały pilny wzgląd, aby Sądy im podległe ogłaszaniem wyroków zajmujące się, czynność tę z większą dokładnością dopełniały, a mianowicie: iżby w przypadku, kiedy obwiniony więcej jak jednym zarzutem jest obciążony, tegoż kategorycznie zapytowały, co do jakich mianowicie zarzutów pragnie się do wyższej instancji odwołać.

Obecnie Naczelny Prokurator przedstawił Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, że odezwy te, pomimo ponawiania ich w niektórych szczególnych przypadkach, oczekiwanego skutku nie przyniosły, bo w przychodzących pod wyrok Senatu sprawach protokoły publikacji wymaganej dokładności nie obejmują.

Z tego powodu, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości poleca jak najmocniej Sądowi Kryminalnemu, aby nadal publikacje wyroków, stosownie do powyżej przytoczonych uwag, z wszelką dokładnością dopełniane były, do czego i Sąd Kry-

гласно вышеизложеннымъ замѣчаніямъ, о чемъ Уголовный Судъ обязанъ дать соотвѣтственное предписаніе подвѣдомственнымъ ему Судамъ Исправительной Полиціи и о послѣдствіяхъ представить рапортъ въ Коммисію Юстиціи.

Варшава, 9 (21) Ноября 1844 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) А. *Вычеховскій*.

N. 14,971.

Примѣчаніе. Коммисія Юстиціи 29 Ноября (11 Декабря) 1844 года, за N. 16,707, сообщила копію настоящаго предписанія, для свѣдѣнія и наблюденія, Прокурору Апелляціоннаго Суда и Прокурорамъ всѣхъ Уголовныхъ Судовъ.

N° 257.

Предписаніе о сообщеніи Герольдіи приговоровъ, постановленныхъ по дѣламъ о поддѣлкѣ документовъ о происхожденіи.

(16 (28) Декабря 1839 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Вслѣдствіе отзыва Герольдіи Царства Польскаго отъ 18 (30) Іюля сего года, за N. 51,977, о сообщеніи ей всѣхъ приговоровъ и рѣшеній, послѣдовавшихъ по дѣламъ противу виновныхъ въ поддѣлкѣ документовъ о происхожденіи и постановляющихъ или сдачу дѣла въ архивъ, или же наказаніе либо освобожденіе подсудимыхъ, — Правительственная Коммисія Юстиціи предлагаетъ Уголовному Суду, согласно требованію Герольдіи, препроводить въ оную всѣ, прежде послѣдовавшіе рѣшенія и приговоры по дѣламъ этого рода, вошедшіе уже въ за-

минальный сіе застосује и właściwe w tym celu rozporządzenie do podwładnych mu Sądów Policji Poprawczej wyda, a o skutku raport Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości złoży.

Warszawa, dnia 9 (21) Listopada 1844 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) А. *Wyczechowski*.

Nr. 14,971.

Uwaga. Kommissya Rządowa Sprawiedliwości w d. 29 Listopada (11 Grudnia) 1844 r., Nr. 16,707, przesłała kopie tegoż rozporządzenia dla wiadomości i dopilnowania skutku Prokuratorowi przy Sądzie Apellacyjnym i Prokuratorom przy wszystkich Sądach Kryminalnych.

N° 257.

Polecenie, aby Sądy komunikowały Heroldyi wyroki, wydane w sprawach o sfałszowanie dowodów legitymacyjnych.

(d. 16 (28) Grudnia 1839 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Powodowana odezwą Heroldyi Królestwa Polskiego z dnia 18 (30) Lipca roku bieżącego, Nr. 51,977, o komunikowanie sobie wszelkich wyroków i decyzji, które w sprawach przeciwko fałszerzom dokumentów legitymacyjnych zapadną, a które bądź to repozycją akt, bądź ukaranie albo uwolnienie podsądnych zawierać będą: poleca Sądowi Kryminalnemu, aby, w zadość uczynieniu żądaniom Heroldyi, przysyłał jej wszelkie, jakie mieć może decyzye i wyroki, w sprawach tego rodzaju, które poprzednio wydane, doszły

конную силу, а равно и впредь сообщать ей, прямо от себя, могущие о томъ послѣдовать приговоры, тотчасъ по вступленіи ихъ въ законную силу, безъ различія: будутъ ли таковыя постановлены Судами Исправительной Полиціи, или Уголовными Судами, восходили ли они на разсмотрѣніе вышнихъ инстанцій, а равно, въ отношеніи всѣхъ ли осужденныхъ въ совокупности приобрѣли они законную силу, или нѣтъ. Во всякомъ же подобномъ случаѣ Уголовный Судъ обязанъ объяснить Герольдіи, какія изъ лицъ осуждены препровождаемымъ приговоромъ окончательно, и въ отношеніи какихъ подсудимыхъ приговоръ вошелъ въ законную силу.

Варшава, 16 (28) Декабря 1839 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *Коссецкій*.

N. 12,708.

Примѣчаніе. Обязанность наблюдать за точнымъ исполненіемъ Судами настоящаго предписанія возложена на Прокуроровъ Уголовныхъ Судовъ.

N° 258.

Предписаніе о томъ, чтобы Суды увѣдомляли Уѣздныхъ Начальниковъ о лицахъ, приговоренныхъ къ лишенію права заниматься торговлею.

(21 Сентября (3 Октября) 1850 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ и состоящимъ при нихъ Прокурорамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Совѣтъ Управленія Царства, издалъ 20 Іюня (2 Іюля) с. г., за N. 13,637, постановленіе, заключающее правила о выдачѣ консенсовъ на продажу мяса по селеніямъ, въ ст. VII того

już prawomocności; niemniej, aby komunikował jej wprost od siebie i te wyroki, które w przyszłości zapaść mogą, a to zaraz po ich prawomocności, bez względu na to, czy zapadną w Sądach Poprawczych lub Kryminalnych i wyższe przejdą instancje, jako też, czyli względem wszystkich osób razem osadzonych są prawomocne. W każdym zaś podobnym razie Sąd Kryminalny objaśnić winien Heroldyą, które osoby przesyłającym się wyrokiem osądzone są ostatecznie i prawomocnie.

Warszawa, dnia 16 (28) Grudnia 1839 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *Kossecki*.

N° 12,708.

Uwaga: Obowiązek przestrzegania, aby reskrypt ten ściśle był przez Sądy wykonywanym, równocześnie włożony został na Prokuratorów przy Sądach Kryminalnych.

N° 258.

Polecenie, aby Sądy zawiadamiały Naczelników Powiatowych o osobach skazanych na utratę prowadzenia handlu.

(d. 21 Września (3 Października) 1850 r.)

do
wszystkich Sądów Kryminalnych i Prokuratorów
Królewskich przy tychże Sądach.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Rada Administracyjna Królestwa, wydawszy pod dniem 20 Czerwca (2 Lipca) roku bieżącego, Nr. 13,637, postanowienie obejmujące w sobie przepisy o udzielaniu konsensów

же постановленія возложилъ на Суды Исправительной и Простой Полиции обязанность, въ случаѣ постановленія приговоровъ, коими будутъ опредѣлены наказанія, влекущія за собою лишеніе права на производство торговли вообще, или на продажу съѣстныхъ припасовъ или напитковъ, увѣдомлять въ предѣлахъ своего округа подлежащихъ Уѣздныхъ Начальниковъ о лицахъ, о коихъ состоялись сказанные приговоры.

Вслѣдствіе того Правительственная Коммисія Юстиціи предлагаетъ Уголовному Суду предписатьъ вышеозначеннымъ Судамъ, чтобы, примѣняясь въ вышеприведенному постановленію Совѣта Управленія, о всѣхъ лицахъ, осужденныхъ къ наказаніямъ, влекущимъ за собою лишеніе права на производство какой либо торговли, или на продажу съѣстныхъ припасовъ и напитковъ, они увѣдомляли въ предѣлахъ своего округа подлежащихъ Уѣздныхъ Начальниковъ, за чѣмъ Уголовный Судъ (Прокуроръ) обязанъ съ своей стороны имѣть строгое наблюденіе.

Варшава, 21 Сентября (3 Октября) 1850 года.

Директоръ Отдѣленія (подписано) *Бржезинскій*.

N. 14,401.

N° 259.

Предписаніе о томъ, чтобы Суды сообщали Попечительнымъ Совѣтамъ вошедшіе въ законную силу приговоры, коими опредѣлено отдать въ пользу благотворительныхъ заведеній вещи въ натурѣ или вырученные за нихъ деньги.

(8 (20) Апрѣля 1852 г.).

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Уложеніемъ о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ, при опредѣленіи наказаній за нѣкоторыя преступленія, въ ста-

на sprzedaż mięsa po wsiach, w artykule 7-ym tegoż postanowienia włożyła na Sądy Policyi Poprawczej i Sądy Policyi Prostej obowiązek, aby, ilekroć wydadzą wyroki wymierzające kary pociągające za sobą utratę prawa prowadzenia handlu w ogóle, lub prawa sprzedawania żywności albo napojów, uprzedzały Naczelników Powiatów ich jurysdykcji, o osobach, przeciw którym pomienione wyroki wydanemi zostały.

W skutku tego Kommissya Rządowa Sprawiedliwości poleca Sądowi Kryminalnemu, aby wydał do tychże Sądów rozporządzenie, iżby w zastosowaniu się do powołanego postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa, o wszystkich osobach skazanych na kary pociągające za sobą utratę prawa prowadzenia jakowego handlu, lub prawa sprzedawania żywności albo napojów, Naczelników Powiatów swych jurysdykcji zawiadamiały, czego Sąd Kryminalny (Prokurator) z swej strony ściśle przestrzegać jest w obowiązku.

Warszawa, dnia 21 Września (3 Października) 1850 roku.

Dyrektor Wydziału, (podpisano) *Brzeziński*.

Nr. 14,401.

N° 259.

Polecenie, aby Sądy prawomocne wyroki oddania rzeczy w naturze lub po spieniężeniu na korzyść zakładów dobroczynnych wyrzekające, komunikowały Radom Opiekuńczym.

(d. 8 (20) Kwietnia 1852 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Kodeks Kar Głównych i Poprawczych stanowiąc kary za niektóre przestępstwa, w artykułach 209, 211, 383, 384, 386,

тыхъ 209, 211, 383, 384, 386, 388, 434, 435, 556, 590, 594, 595, 615, 622, 841 и 842, предписано также поименованные въ этихъ статьяхъ предметы, употребленные преступниками при совершении преступлений, обращать въ натурѣ или вырученныя за нихъ наличныя деньги въ пользу благотворительныхъ заведеній.

Чтобы поставить благотворительныя заведенія Царства въ возможность пользоваться преимуществами, указанными въ вышеприведенныхъ статьяхъ Уложенія о наказаніяхъ, Правительственная Коммисія Юстиціи, согласно отзыву Главнаго Попечительнаго Совѣта благотворительныхъ заведеній, предлагаетъ Уголовному Суду предписать подвѣдомственнымъ ему Судамъ Исправительной и Простой Полиціи, чтобы засвидѣтельствованныя копіи всѣхъ вошедшихъ въ законную силу приговоровъ, коими определено обратить въ пользу означенныхъ заведеній какіе либо предметы, отнятые у подсудимыхъ, сообщаемы ими были, — въ г. Варшавѣ Главному Попечительному Совѣту, а въ уѣздахъ подлежащимъ Уѣзднымъ Попечительнымъ Совѣтамъ.

Уголовный Судъ обязывается съ своей стороны имѣть надлежащій надзоръ за точнымъ исполненіемъ настоящаго распоряженія.

Варшава, 8 (20) Апрѣля 1852 года.

Директоръ Отдѣленія (подписано) *Бржезинскій*.

N. 5,052.

388, 434, 435, 556, 590, 594, 595, 615, 622, 841 и 842, przepisuje także, aby przedmioty w artykułach tych wyszczególnione, które przy spełnieniu przestępstw przez przekraczających były użytemi, bądź w naturze, bądź po spieniężeniu, na korzyść zakładów dobroczynnych obrócone zostały.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, w zamiarze postawienia zakładów dobroczynnych w Królestwie, w możności odnoszenia korzyści, jakie im Kodeks Kar Głównych i Poprawczych w artykułach wyżej powołanych zapewnia, powodowana wezwaniem Rady Głównej Opiekuńczej tychże zakładów dobroczynnych, poleca Sądowi Kryminalnemu wydanie odpowiedniego podległym mu Sądom Policji Poprawczej i Policji Prostej rozporządzenia, iżby zapadłe wyroki prawomocne, któremi zabranie jakichbądź przedmiotów i obrócenie ich na korzyść zakładów dobroczynnych postanowioném zostało, w odpisach wierzytelnych, w Warszawie — Radzie Głównej Opiekuńczej, a w Powiatach — właściwym Radom Opiekuńczym powiatowym, komunikowały.

Stosowania się do wydać się mającego rozporządzenia, Sąd Kryminalny z swęj strony przestrzegać będzie.

Warszawa, dnia 8 (20) Kwietnia 1852 roku.

Dyrektor Wydziału (podpisano) *Brzeziński*.

Nr. 5,052.

N° 260.

Предписание о томъ, чтобы о наложеніи на занимающихся пропинаціоннымъ промысломъ наказаній, влекущихъ за собою лишеніе права на полученіе консенса, Суды увѣдомляли подлежащихъ Уѣздныхъ Начальниковъ.

(7 (19) Мая 1860 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Варшавскій Гражданскій Губернаторъ довелъ до свѣдѣнія Правительственной Коммисіи Юстиціи, что лица, занимающіяся пропинаціоннымъ промысломъ, на основаніи данныхъ имъ консенсовъ, какъ-то: винокуры, владельцы пропинацій, водочныхъ заводовъ и складовъ и шинкари, въ случаѣ приговоренія ихъ Судами къ наказаніямъ, влекущимъ за собою лишеніе права на полученіе консенсовъ, переселившись въ мѣстность, состоящую въ вѣдомствѣ другихъ Судовъ, и затѣмъ, исходя тайствовавъ свидѣтельство о несостояніи подъ Судомъ, испрашиваютъ себѣ противозаконно новые консенсы.

Для предупрежденія подобныхъ злоупотребленій и для облегченія административнымъ властямъ надзора за такими лицами, особенно же за проживающими по корчмамъ шинкарями, которые неоднократно поддерживаютъ сношенія съ преступниками, сказанный Губернаторъ проситъ о предписаніи Судамъ, чтобы, въ случаѣ приговоренія означенныхъ лицъ къ наказаніямъ, указаннымъ въ ст. 135 Положенія 1848 года о выдѣлкѣ и продажѣ вина, они увѣдомляли о томъ въ краткихъ словахъ подлежащаго Уѣзднаго Начальника, который, согласно существующимъ правиламъ, распорядится объ отобраніи и уничтоженіи консенса, со внесеніемъ отмѣтки о томъ въ списки на-родонаселенія.

N° 260.

Polecenie, aby Sądy, w razie skazania osób trudniących się zarobkami propinacyjnemi, na kary stanowiące przeszkody do uzyskania konsensu, zawiadamiały o tém właściwych Naczelników Powiatowych.

(d. 7 (19) Maja 1860 r.)

do
wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Gubernator Cywilny Warszawski przedstawił Komissey Rządowej Sprawiedliwości, że osoby trudniące się zarobkami propinacyjnemi, na mocy udzielonych im konsensów, jakoto: gorzelani, propinatorowie, dystylatorzy, składnicy i szynkarze, w razie skazania ich przez Sądy na kary, stanowiące przeszkodę do uzyskania konsensu, przesiadliwszy się w inne jurisdycye sądowe, wyjednywają sobie częstokroć świadectwa niekaralności i uzyskują podstępnie nowe konsensa.

Dla zapobieżenia więc takim nadużyciom, jakoteż dla ułatwienia władzom administracyjnym utrzymania kontroli nad tego rodzaju ludźmi, szczególnież zaś nad szynkarzami po karczmach mieszkającymi, którzy częstokroć miewają stosunki ze złoczyńcami, rzeczony Gubernator domaga się wydania do Sądów rozporządzenia, aby te, w razie skazania osób do powyższej kategorii należących, na kary z rodzaju swego w art. 135 Ustawy o wyrobie i sprzedaży wódki w r. 1848, zatwierdzonej zamieszczone, uwiadamiały o tém w krótkości właściwego Naczelnika Powiatu, który podług obowiązujących go przepisów, rozporządzi odebranie i skasowanie konsensu, wraz z zapisaniem o tém wzmianki do księgi ludności.

Признавая вполне основательными соображения Варшавскаго Губернатора, а равно, принимая въ уваженіе, что послѣдствія наказанія должны быть строго исполняемы, наравнѣ съ самымъ наказаніемъ, и что дѣла о сказанныхъ промышленникахъ не могутъ быть многочисленны, — Правительственная Коммисія Юстиціи поручаетъ Уголовному Суду предписать всеѣмъ подвѣдомственнымъ ему Судамъ Исправительной Полиціи, чтобы, въ случаѣ присужденія означенныхъ лицъ къ наказаніямъ, опредѣленнымъ 135 статьею Положенія 1848 года и вообще въ случаѣ наложенія на нихъ наказаній, сопряженныхъ, согласно статьѣ 46 Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ, съ лишеніемъ права на производство торговли, они, по мѣрѣ вступленія приговоровъ въ законную силу, увѣдомляли подлежащихъ Уѣздныхъ Начальниковъ о томъ, кто именно, за что и къ какому приговору наказанію.

За исполненіемъ настоящаго распоряженія Уголовный Судъ обязанъ наблюдать и къ оному примѣняться.

Варшава, 7 (19) Мая 1860 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ (подписано) *Држевецкій*.

N. 7,381.

Примѣчаніе. Копія настоящаго предписанія одновременно сообщена Прокурорамъ Уголовныхъ Судовъ, для наблюденія за исполненіемъ онаго и для учиненія о томъ соответственныхъ распоряженій Помощникамъ своимъ при Судахъ Исправительной Полиціи.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości wchodząc w służność powodów przez Gubernatora Cywilnego przywiedzionych, z uwagi nadto, że skutki do kary przywiązane równie jak i sama kara, ściśle powinny być wykonywane, że wreszcie sprawy przeciwko pomienionym wyżej procederzystom nie mogą być tak licznemi, poleca Sądowi Kryminalnemu, aby do wszystkich Sądów Policyi Poprawczej w jurisdycyi jego będących, wydał rozporządzenie, iżby te, w razie skazania osób, o których tu mowa, na kary w art. 135 Ustawy z roku 1848 wymienione, i w ogólności w razie skazania tychże osób na kary według art. 46 Kodeksu Kar Głównych i Poprawczych z utratą prawa prowadzenia handlu połączone, gdy wyroki co do nich staną się prawomocnemi, zawiadamiały właściwego Naczelnika Powiatu, kto mianowicie, za co i na jaką karę skazany został.

Nad wykonaniem tego rozporządzenia Sąd Kryminalny ezuwać i sam do niego stosować się nie omieszką.

Warszawa, dnia 7 (19) Maja 1860 roku.

Dyrektor Główny,
Tajny Radca Senator, (podpisano) *Drzewiecki*.

Nr. 7,381.

Uwaga. Reskrypt powyższy w kopii jednocześnie przesłany został Prokuratorom Królewskim przy Sądach Kryminalnych z poleceniem, aby sami pilnowali wykonania onego i ten obowiązek na Podprokuratorów przy Sądach Poprawczych włożyli.

№ 261.

Распоряженіе о томъ, чтобы Суды распоряжались о высылкѣ въ мѣстную полицію подеудимыхъ, понесшихъ опредѣленное наказаніе.

(3 Января 1811 г.)

Министръ Полици.

Принимая во вниманіе, что воры, по осужденіи ихъ Уголовнымъ Судомъ и исполненіи надъ ними наказанія, весьма часто возвращаются къ прежнимъ своимъ преступленіямъ, и желая вслѣдствіе того доставить мѣстной полиціи болѣе средствъ къ наблюденію за ними, имѣетъ честь просить Г. Министра Юстиціи приказать Уголовнымъ Судамъ, чтобы всѣ преступники, по осужденіи и исполненіи надъ ними наказанія, отсылаемы ими были въ мѣстную полицію, для записки ихъ имени, фамиліи, наружныхъ примѣтъ, мѣста, гдѣ они будутъ проживать и рода жизни, коимъ они предполагаютъ снискивать себѣ пропитаніе. Такимъ образомъ полицейскія власти, имѣя точное описаніе примѣтъ этихъ людей съ вышеизложенными подробными свѣдѣніями, будутъ поставлены въ возможность имѣть за ними ближайшій надзоръ и слѣдить за всѣми ихъ поступками.

Варшава, 3 Января 1811 года.

(подписано) А. *Потоцкій*.

N. 85.

Примѣчаніе. Настоящій отзывъ сообщенъ Министромъ Юстиціи, при предписаніи отъ 4 Января 1811 года, за N. 85, всѣмъ Судамъ для руководства.

№ 261.

Rozporządzenie, aby Sądy osądzonych, po wycierpianej karze, nakazywały odsyłać do miejscowej Policji.

(d. 3 Stycznia 1811 r.)

MINISTER POLICYI.

Gdy najczęściej zdarza się, że złodzieje po osądzeniu przez Sąd Kryminalny i odbytej karze, wracają się do dawnych swych zbrodni, przeto by łatwiej przez Policją miejscową śledzeni być mogli, ma honor upraszać JW. Ministra Sprawiedliwości, aby rozkazał Sądom Kryminalnym, iżby wszystkich kryminalistów po osądzeniu i odbytej karze, do Policji miejscowej, w celu opisania ich imienia, nazwiska, fizynomii, miejsca gdzie mieszkać będą, rodzaju zatrudnienia z którego utrzymywać się mają odsyłały, tym sposobem władze policyjne, mając dokładny opis tych ludzi z powyższemi szczegółami, potrafią łatwiej mieć na nich baczość i każde ich postępowanie uważać.

Dan, w Warszawie dnia 3 Stycznia 1811 roku.

(podpisano) А. *Potocki*.

Nr. 85.

Uwaga. Odezwę tę Minister Sprawiedliwości przy reskrypcie z dnia 4 Stycznia 1811 roku, Nr. 85 zakomunikował Sądom, z poleceniem stosowania się do niej.

N° 262.

Предписание о томъ, чтобы Суды увѣдомляли полицейскія власти о всѣхъ вошедшихъ въ законную силу приговорахъ, касающихся преступниковъ, переданныхъ въ судебное вѣдомство этими властями.

(14 Августа 1822 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Принимая во вниманіе, что Воеводскимъ Коммисіямъ и Обводовымъ Коммисарамъ, коими препровождаются въ Судъ лица, обвиненныя въ проступкахъ или преступленіяхъ, необходимо имѣть свѣдѣнія, былъ ли подсудимый наказанъ и какимъ именно образомъ, и имѣя въ виду, что возникли жалобы о томъ, что переписка по этому предмету между административными властями и Судами уголовного вѣдомства обыкновенно остается безъ послѣдствій, Правительственная Коммисія Юстиціи предписываетъ Уголовному Суду N. Воеводства, а равно и подвѣдомственнымъ ему Судамъ— о каждомъ послѣдовавшемъ и вошедшемъ въ законную силу приговорѣ сообщать въ краткихъ словахъ Воеводскимъ Коммисіямъ, или Обводовымъ Коммисарамъ, коими переданы были въ вѣдѣніе Судовъ обвиненныя лица.

Варшава, 14 Августа 1822 года.

Министръ Предсѣдательствующій,
(подписано) Венглинскій.

N. 8,136.

N° 262.

Polecenie, aby Sądy o wyrokach prawomocnych co do przestępców przez władze policyjne po ukaranie oddanych, téż władze zawiadamiały.

(d. 14 Sierpnia 1822 r.)

do
wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Gdy Kommissyom Wojewódzkim i Komisarzom Obwodowym oddającym do Sądu osoby o zbrodni lub występki obwinione, potrzebna jest wiadomość, czyli i jak obwiniony jest ukarany; gdy zaś zaszły zażalenia, iż o udzielenie w téj mierze wiadomości między urządami administracyjnymi a Sądami karnymi toczyć się zwykły korespondencye bezskuteczne, przeto Kommissya Sprawiedliwości zaleca Sądowi Kryminalnemu, aby tak tenże jak i podwładne mu Sądy karne, w każdym razie o zapadłym wyroku, gdy ten stanie się prawomocnym, Kommissyom Wojewódzkim albo Komisarzom Obwodowym, od których obwinionych miały oddanych, wymienionej wiadomości w krótkiej treści udzielały.

Warszawa, dnia 14 Sierpnia 1822 roku.

Minister Prezydujący, (podpisano) *Węgliński*.

Nr. 8,136.

N° 263.

Предписаніе о томъ, чтобы, при сообщеніи тюремнымъ смотрителямъ постановленій о подсудимыхъ, просившихъ о помилованіи, Суды обозначали день, съ коего наказаніе прекращается, и увѣдомляли о томъ лицъ, удостоившихся помилованія.

(27 Декабря 1833 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Усмотрѣвъ, что въ одной изъ тюремъ, по причинѣ неправильно безъ содѣйствія Суда исчисленнаго тюремнымъ смотрителемъ срока истеченія наказанія арестанту, который отчасти былъ помилованъ постановленіемъ Совѣта Управленія, сей послѣдній содержался въ тюрьмѣ цѣлый годъ свыше опредѣленнаго срока, — Правительственная Коммисія Юстиціи, по удостовѣреніи, что за такую ошибку тюремный смотритель былъ подвергнутъ дисциплинарному взысканію, считаетъ необходимымъ обратить вниманіе Уголовнаго Суда, а чрезъ посредство его и Судовъ Исправительной Полиціи, на вышеприведенный случай, который, при надлежащемъ со стороны Суда наблюденіи, не долженъ былъ имѣть мѣста, и вслѣдствіе того предписываетъ Уголовному Суду N. Воеводства, въ подобныхъ случаяхъ, когда приговоръ измѣняется вслѣдствіе помилованія, тотчасъ по полученіи постановленія относительно подсудимыхъ, просившихъ о помилованіи, со всею точностью и ясностью указывать тюремнымъ смотрителямъ день, въ который кончается смягченное помилованіемъ наказаніе и увѣдомлять о томъ также арестантовъ, удостоившихся помилованія.

N° 263.

Polecenie, aby Sądy przesyłając Nadzorcom więzień postanowienia w drodze łaski wydane, wymieniali dzień kończenia się kary, i o tém ułaskawionych zawiadamiały.

(d. 27 Grudnia 1833 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Dostrzegłszy, iż w pewnym więzieniu z przyczyny mylnie przez Nadzorcę, bez wpływu Sądu, wyrachowanej daty ukończenia kary więźniowi, który postanowieniem Rady Administracyjnej w części ułaskawionym został, tenże więzień nad zakres postanowiony karę o rok cały przetrzymał; Kommissya Rządowa Sprawiedliwości zapewniwszy się o wymierzonej za tę pomyłkę na Nadzorcę więzienia karze porządkowej, widzi potrzebę oraz zwrócić uwagę Sądu Kryminalnego a przezeń i Sądów Policji Poprawczej na taki wypadek, który przy należytej Sądu baczności wydarzyć się nie był powinien: poleca przeto Sądowi Kryminalnemu Województwa N. N. aby w podobnych wypadkach, gdy ułaskawienie czyni zmianę w wyroku, za otrzymaniem postanowienia w drodze łaski wydanego, zawsze jasno Nadzorcom wskazywał dzień kończenia się ułaskawionej kary i samych ułaskawionych dokładnie o tém zawiadamiał.

Настоящее распоряжение Уголовный Судъ обязанъ сообщить къ руководству всѣмъ подвѣдомственнымъ ему Судамъ Исправительной Полиціи.

Варшава, 27 Декабря 1833 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *Коссецкій*.

N. 10,484.

N° 264.

Инструкція о томъ, куда и съ какими документами слѣдуетъ отправлять иностранцевъ, приговоренныхъ къ высылкѣ за границу, по исполненіи надъ ними наказанія.

(28 Марта (9 Апрѣля) 1842 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Случалось неоднократно, что судебные приговоры, коими прибывшіе сюда иностранцы, за совершенныя въ здѣшнемъ краѣ преступленія, были осуждены къ наказанію и, по понесеніи онаго, къ высылкѣ за границу, не могли быть въ семъ послѣднемъ отношеніи исполнены административными властями, такъ какъ власти того края, куда опредѣлено выслать виновныхъ, отказывались принять ихъ, подъ тѣмъ предлогомъ, что они вовсе не подданные того государства.

Для предупрежденія затрудненій и безпорядковъ въ этомъ отношеніи, по представленію б. Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ и Полиціи, Правительственная Коммисія Юстиціи отъ 26 Января 1829 года, за N. 385, предписала всѣмъ Уголовнымъ Судамъ имѣть наблюденіе за тѣмъ, чтобы Суды, занимающіеся про-

Zlecenie to Sąd Kryminalny do podlegających jego jurisdikcyi Sądów Policyi Poprawczej ma rozciągnąć.

Warszawa, dnia 27 Grudnia 1833 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *Kossecki*.

Nr. 10,484.

N° 264.

Instrukcja, gdzie i z jakimi dowodami należy odsyłać osoby na deportacyą po wycierpianej karze skazane.

(d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1842 r.)

do
wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Częstokroć zdarzały się przypadki, że wyroki sądowe, któremi przybyłe z obcego państwa osoby za przestępstwa tu popełnione na karę i deportacyą z kraju tutejszego, po jej wycierpieniu, skazanemi były, pod tym ostatnim względem przez władze administracyjne wykonanemi być nie mogły, dla tego, iż władze tego kraju, do którego wytransportowanie nastąpić miało, wzbraniają się ich przyjęcia z powodu, jakoby nie były poddanymi tego kraju.

Zaradzając trudnościom w tej mierze i nieporządkowi, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, na przedstawienie byłej Kommissyi Spraw Wewnętrznych i Policyi w dniu 26 Stycznia 1829 roku za Nr. 385, poleciła wszystkim Sądom Kryminalnym dopilnowanie, iżby Sądy trudniące się instrukcyą spraw, zaraz w toku prowadzonego śledztwa przeciw osobom

изводством слѣдствій, при изслѣдованіи дѣла, касающагося иностранцевъ, старались обстоятельно разяснить, дѣйствительно ли эти лица суть подданные чужаго правительства, и тѣмъ самимъ можно ли, въ указанныхъ закономъ случаяхъ, не стѣсняясь приговаривать ихъ къ высылкѣ за границу.

Обязанности Судовъ въ этомъ отношеніи и порядокъ дѣйствій еще положительнѣе обозначены въ ст. 23 картельной Конвенціи, заключенной 17 (29) Марта 1830 года между Высочайшими Дворами Императорско-Русскимъ и Прусскимъ, на основаніи коей, никто не можетъ быть выданъ другому государству, по той лишь причинѣ, что онъ сталъ въ тягость одному изъ договаривающихся государствъ, если государство это не изъявитъ на то своего согласія, вслѣдствіе чего, прежде выдачи кого либо, необходимо спросить мѣстныя власти того же государства, согласны ли онѣ съ своей стороны принять высылаемаго за границу.

Не смотря на то, Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, 12 (24) Марта сего г., за N. 23,203/42,416, увѣдомила Коммисію Юстиціи, что одинъ изъ Судовъ Исправительной Полиціи, доставивъ въ Губернское Правленіе для высылки за границу преступника, осужденнаго судебнымъ приговоромъ къ ссылкѣ, не исполнилъ при томъ правилъ вышеозначенной конвенціи, вслѣдствіе чего приговоренный къ ссылкѣ до окончанія переписки съ заграничными властями о его происхожденіи и приѣмѣ, долженъ былъ оставаться подъ надзоромъ полиціи, съ ущербомъ для здѣшняго края.

По этимъ причинамъ Правительственная Коммисія Юстиціи долгомъ считаетъ предписать Уголовному Суду поставить подвѣдомственнымъ ему Судамъ на видъ вышеизложенныя правила, наблюдая притомъ, чтобы Суды эти, при самомъ производствѣ слѣдствія объ обвиненныхъ, въ отношеніи коихъ представляется вѣроятность высылки ихъ на законномъ основаніи за границу, старались разяснить все обстоятельства, касающіяся ихъ происхожденія и приѣма властями того государства, въ которое они должна быть посланы, и относящіяся къ сему

до иного kraju należącym, z dokładnością starały się wyjaśnić, czyli takowe osoby istotnie są poddanemi obcego Rządu, i czyli tém samém wygnanie ich z kraju w przypadkach prawem przewidzianych bezpiecznie przeciw nim wyrzeczone być może.

Obowiązki w téj mierze i sposób postępowania Sądów więcej jeszcze wskazanemi zostały art. 23 Konwencji kartelowej dnia 17 (29) Marca 1830 roku, między NAJJAŚNIEJSZEMI DWORAMI Cesarsko-Ruskim i Pruskim zawartéj, podług którego, żaden człowiek, z powodu że jest ciężarem jednego z dwóch mocarstw, nie może być wydany mocarstwu drugiemu, bez wyraźnego zezwolenia tegoż mocarstwa, w skutek czego przed nastąpieniem wydaniem, władze prowincjonalne tegoż mocarstwa zapytane być winny o gotowość z swéj strony przyjęcia deportowanego.

Pomimo to nowém przedstawieniem Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z dnia 12 (24) Marca roku bieżącego Nr. 23,203/42,416 Kommissya Rządowa Sprawiedliwości uwiadomioną została, że jeden z Sądów Policji Poprawczej odstawiając Rządowi Gubernialnemu do wytransportowania za granicę winowajcę, wyrokiem sądowym na deportacyą skazanego, nie uczynił zadosyć przepisom powołanej konwencji kartelowej, przez co stał się przyczyną, że skazany na deportacyą, aż do czasu skończenia korespondencyi z władzą zagraniczną, względem jego pochodzenia, i przyjęcia go, z ciężarem dla kraju tutejszego pod dozorem policji pozostać musiał.

Tém powodowana Kommissya Rządowa Sprawiedliwości widzi w obowiązku zalecić Sądowi Kryminalnemu, aby zwróciwszy uwagę Sądów podwładnych na powołane wyżej przepisy, dopilnował, iżby te, zaraz w ciągu śledztwa prowadzonego przeciw obwinionym, względem których wyrzeczenie deportacyi podług prawa może być przewidzianém, co do pochodzenia ich i przyjęcia przez władze Rządu, któremu mają być wydane, rzecz dokładnie wyjaśnić starały się i dowody w téj mierze wraz z osobą na wytransportowanie skazaną,

документы, вмѣстѣ съ приговореннымъ къ ссылке, и съ самымъ приговоромъ, сообщали здѣшнимъ административнымъ властямъ, на которыя будетъ возложена передача виновнаго.

Варшава, 28 Марта (9 Апрѣля) 1842 года.

Главный Директоръ Предѣдательствующій,
(подписано) *Коссецкій*.

N. 3,432.

N° 265.

Распоряженіе о томъ, чтобы Суды, въ случаѣ протеста Прокурора противъ приговора, препровождали дѣло не въ Судъ высшей степени, а къ Прокурору этого Суда.

(28 Декабря (9 Января) 1844/5 года.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Для устраненія многочисленныхъ неудобствъ, возникающихъ отъ непосредственной высылки дѣла въ Суды высшей степени, въ случаѣ протеста со стороны Прокурора, состоящаго при Судѣ низшей степени, а равно имѣя въ виду, что Прокуроръ высшаго Суда имѣетъ право оставить безъ уваженія апелляціонный протестъ Помощника Прокурора или Прокурора низшаго Суда по дѣламъ, не касающимся проступковъ по должности, и что для пользы службы необходимо, въ подобныхъ случаяхъ, чтобы Прокуроръ Суда, въ который дѣло поступаетъ на рѣшеніе во второй инстанціи, немедленно распространилъ надъ онымъ свой надзоръ, и наконецъ, что въ этомъ отношеніи необходимо завести въ Судахъ низшей степени такой же порядокъ, какой предписанъ для Сената въ ст. 31 указа 26 Мар-

тадзиез wyrokami, władzom tutejszym administracyjnym, którym wykonanie ekstradycyi odstąpioném będzie, komunikowały.

Warszawa, dnia 28 Marca (9 Kwietnia) 1842 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *Kossecki*.

Nr. 3,432.

N° 265.

Rozporządzenie, aby Sądy na przypadek odwołania się od wyroku Prokuratora, odsyłały akta sprawy nie do Sądu wyższego, lecz do Prokuratora przy tymże Sądzie.

(d. 28 Grudnia (9 Stycznia) 1844/5 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Zaradzając licznym niedogodnościom, jakie z bezpośredniego przesyłania Sądom wyższym akt, na skutek odwołania się Prokuratora przy Sądzie niższym wynikają, mając oraz na uwadze, że Prokurator wyższego Sądu mocen jest odstąpić od apellacyi Podprokuratora lub Prokuratora niższego Sądu, a to w sprawach, które nie dotyczą przekroczeń w urzędowaniu; że dobro służby wymaga, aby w podobnych wypadkach Prokurator przy Sądzie, do którego sprawa w drugiej instancyi przychodzi, natychmiast zarządził nad nią swój dozór; naostatek, że pod tym względem, ten sam porządek rzeczy wprowadzić wypada w niższych Sądach, jaki dla Senatu, artykułem 31 Ukazu z dnia 26 Marca 1842 roku jest przepisany, postanowiła: aby odtąd Sądy we wszyst-

та 1842 года,—Правительственная Коммисія Юстиціи постановила: чтобы на будущее время дѣла, по которымъ послѣдоваль протестъ Прокурора, отсылались Судами низшей степени не въ высшіе Суды, а прямо въ канцелярію состоящаго при высшемъ Судѣ Прокурора, каковое постановленіе Уголовный Судъ обязанъ впредь принять къ руководству и сообщить оное для исполненія подвѣдомственнымъ ему Судамъ Исправительной и Простой Полиціи.

Варшава, 28 Декабря (9 Января) 1844/5 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ (подписано) *О. Вычеховскій*.

N. 17,138.

N° 266.

Предписаніе о томъ, чтобы Суды, сообщая тюремному смотрителю приговоръ, послѣдовавшій о лицѣ, задержанномъ въ слѣдственной тюрьмѣ, вмѣстѣ съ тѣмъ увѣдомляли, можетъ ли быть этотъ арестантъ переведенъ въ другую тюрьму.

(5 (17) Января 1852 года.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Предписаніемъ своимъ отъ 3 (15) Мая 1849 года, за N. 4,440, Правительственная Коммисія Юстиціи поручила Уголовному Суду учинить распоряженіе по всѣмъ подвѣдомственнымъ ему Судамъ Исправительной Полиціи, чтобы, сообщая тюремнымъ смотрителямъ для исполненія судебные приговоры, они вмѣстѣ съ тѣмъ увѣдомляли ихъ, можетъ ли осужденный арестантъ въ случаѣ надобности быть переведенъ, для понесе-

кихъ справкахъ, въ которыхъ одwołаніе сія ze strony Prokuratora do wyższej instancji następuje, akta nie do Sądu, ale wprost do biura Prokuratora przy wyższym Sądzie, przesyłały, Sąd przeto Kryminalny do rozporządzenia tego w przyszłości się zastosuje i o tém podwładne sobie Sądy Policji Poprawczej oraz Policji Prostej zawiadomić nie omieszka.

Warszawa, dnia 28 Grudnia (9 Stycznia) 1844/5 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
Tajny Radca, Senator, (podpisano) *O. Wyczechowski*.

Nr. 17,138.

N° 266.

Polecenie, aby Sądy komunikując Nadzorcy wyrok wydany przeciwko osobie zatrzymanej w domu badań, zaraz go dokładnie informowały, czy aresztant ten może być do innego więzienia przeniesiony.

(d. 5 (17) Stycznia 1852 r.)

do
wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Reskryptem z dnia 3 (15) Maja 1849 roku, Nr. 4,440, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości zaleciła Sądowi Kryminalnemu wydanie rozporządzeń do Sądów Policji Poprawczej jego jurysdykcji, aby te przy komunikowaniu Nadzorcom więzień wyroków do wykonania, oznajmiały tymże razem, czyli osądzony więzień w razie potrzeby, do innego więzienia dla cierpienia kary przeniesionym być może, nie-

нія наказанія, въ другую тюрьму, не исключая и арестантовъ, осужденныхъ въ 1-ой инстанціи, если законъ требуетъ приведенія въ исполненіе приговора до вступленія его въ законную силу.

Изъ полученныхъ однако жалобъ отъ административныхъ властей и даже изъ представленныхъ въ этомъ отношеніи Предсѣдательствующими Судьями объясненій, Правительственная Коммисія Юстиціи убѣдилась, что вышеприведенное распоряженіе не исполняется нѣкоторыми Судами со всею точностью, и вслѣдствіе того, въ случаѣ переполненія тюрьмы арестантами, на Судъ падаетъ отвѣтственность или за медленное производство дѣлъ объ арестантахъ, содержащихся въ слѣдственной тюрьмѣ, или за ненадлежащее исполненіе постановленныхъ о нихъ приговоровъ и несообщеніе тюремному начальству точныхъ объясненій о томъ, какъ далѣе поступать съ осужденнымъ арестантомъ. Для устраненія разъ навсегда такого порядка дѣйствій Судовъ, могущаго подать поводъ къ справедливымъ жалобамъ, Правительственная Коммисія Юстиціи предписываетъ слѣдующія правила:

1. Тотчасъ по постановленіи въ первой инстанціи приговора объ обвиненномъ, содержащемся въ слѣдственной тюрьмѣ, Судъ обязанъ, не ограничиваясь обыкновеннымъ общимъ распоряженіемъ на имя тюремнаго смотрителя, дать ему ясное, подробное и основанное на дѣйствующихъ законахъ предписаніе, слѣдуетъ ли немедленно, не ожидая вступленія приговора въ законную силу, и какимъ именно образомъ, привести таковой въ исполненіе, при чемъ сообщается копія послѣдовавшаго приговора, или же отложить исполненіе до вступленія его въ законную силу и впредь до дальнѣйшаго распоряженія Суда.

Особенно же, если обвиненный приговоренъ рѣшеніемъ первой инстанціи къ отдачѣ въ арестантскія роты или къ заключенію въ рабочемъ домѣ, Судъ въ предписаніи своемъ обязанъ пояснить, слѣдуетъ ли арестанта тотчасъ отправить въ мѣсто заключенія, то есть въ первомъ случаѣ въ крѣпость, если онъ окажется способнымъ къ крѣпостнымъ работамъ, или въ рабо-

выключая отъ этого nawet więźni dopiero w 1-jej instancji osądzonych, o ile prawo nakazuje wprowadzenie w wykonanie wyroków przed dojściem ich do prawomocności.

Z otrzymanych jednak od władz administracyjnych zażaleń, a nawet po części i ze złożonych sobie przez Sędziów Prezydujących w tym względzie wyjaśnień, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości przekonywa się, że wzmiankowane rozporządzenie nie dość ściśle przez niektóre Sądy jest wykonywanem, z czego w razie przeludnienia którego więzienia, spada вина на Sąd, iż albo opieszale w sprawach przeciw osobom w domu badań zatrzymanym postępuje, albo zapadłych przeciwko nim wyroków, jak należy w wykonanie nie wprowadza i zarządowi więziennemu dokładnych objaśnień, jak dalej z osądzonym więźniem postąpić należy, nie daje. Dla zapobieżenia raz na zawsze postępowaniu Sądów, przeciw któremu mogłyby w tym względzie powstać sprawiedliwe zażalenia, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości rozporządza co następuje:

1. Zaraz po wydaniu w pierwszej instancji wyroku przeciw każdemu obwinionemu w domu badań zatrzymanemu, Sąd, który wydał ten wyrok obowiązany jest, nie poprzestając na zwykle ogółowo tylko czynionych do Nadzorców poleceniach, wydać do tegoż Nadzorcy jasne i szczegółowe rozporządzenie na przepisach prawa oparte, czyli zapadły wyrok, którego odpis sentencji przy rozporządzeniu powinien być dołączonym, ma być zaraz, nie czekając na jego prawomocność, i w jakim sposobie w wykonanie wprowadzony, lub też wykonanie onego aż do jego prawomocności i dalszego rozporządzenia Sądu wstrzymane.

W szczególności zaś, jeżeli obwiniony wyrokiem pierwszej instancji skazanym zostanie na oddanie do robót w rotach aresztanckich lub na zamknięcie w domu roboczym, Sąd w rozporządzeniu wyrazi, czy tenże na miejsce właściwe kary, to jest w pierwszym razie do twierdzy, jeśli do robót fortecznych okaże się zdatnym, lub do domu roboczego, jeśli

чий домъ, если онъ признанъ къ нимъ негоднымъ, а во второмъ случаѣ—прямо въ рабочій домъ.

2. Въмѣстѣ съ тѣмъ Судъ обязанъ увѣдомить тюремнаго смотрителя, можетъ ли быть арестантъ переведенъ въ другую тюрьму, если въ томъ представится надобность, вслѣдствіе излишняго переполненія тюрьмы арестантами.

Относительно же приговоренныхъ къ уголовному наказанію, которые, согласно постановленію Совѣта Управленія отъ 15 (27) Апрѣля 1849 года (Днев. Зак. Цар. том 41), должны оставаться на мѣстѣ до вступленія приговора въ законную силу и до приведенія онаго въ исполненіе указаннымъ тамъ же порядкомъ, Судъ обязанъ увѣдомлять смотрителя, что такой осужденный не можетъ быть переводимъ въ другую тюрьму, кромѣ находящейся въ томъ же мѣстѣ тюрьмы для преступниковъ, гдѣ можетъ содержаться до времени.

Настоящее распоряженіе Уголовный Судъ долженъ сообщить къ свѣдѣнію и руководству подвѣдомственнымъ ему Судамъ Исправительной Полиціи, возложивъ на Предсѣдательствующихъ Судей особую обязанность наблюдать за исполненіемъ сего, при чемъ въмѣняется Уголовному Суду самому строго руководствоваться вышеизложенными правилами и имѣть съ своей стороны надлежащій надзоръ за ихъ исполненіемъ.

Равномѣрно предписывается о настоящемъ распоряженіи поставить въ извѣстность Царскаго Прокурора при Уголовномъ Судѣ, для изданія соотвѣтственныхъ предписаній Помощникамъ Прокуроровъ при Судахъ Исправительной Полиціи, и о исполненіи сего представить рапортъ въ теченіе четырнадцати дней.

Варшава, 5 (17) Января 1852 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *О. Вычеховскій.*

N. 20,773.

до takowych robót będzie niezdatnym, a w drugim razie do domu roboczego ma być bezzwłocznie odstawionym lub nie.

2. W témże samém poleceniu Sąd zawiadomić także powinien Nadzorę więzienia, czy w razie potrzeby, a mianowicie z powodu zbyt dużego nagromadzenia się ludności więziennéj, osadzony może być do innego więzienia przeniesiony lub nie.

Co do skazanych na karę główną, którzy według postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 15 (27) Kwietnia 1849 roku, (Tom 41 Dzien. Pr.) o wykonywaniu takowych kar, powinni pozostać w miejscu, aż do prawomocności, i wprowadzenia wyroku w wykonanie wskazanym tamże порядkiem, Sąd zawiadamiać będzie Nadzorę, że taki skazany nie może być przeniesiony do innego więzienia, wyjąwszy do więzienia karnego w tém samém miejscu znajdującego się, w którym tymczasowo osadzonym być może.

Rozporządzenie to Sąd Kryminalny poda do wiadomości i wykonania Sądom Policji Poprawczej swojej jurysdykcji i włoży na Sędziów Prezydujących szczególny obowiązek dopilnowania skutku, a zarazem sam czuwając nad jego wykonaniem, do niego również ściśle stosować się będzie.

Sąd Kryminalny również zakomunikuje obecny reskrypt Prokuratorowi Królewskiemu przy swym Sądzie, celem wydania przez tegoż stosownych do Podprokuratorów przy Sądach Policji Poprawczej rozporządzeń, a o dopełnieniu tego wszystkiego raport w dniach czternastu złożyć.

Warszawa, dnia 5 (17) Stycznia 1852 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *O. Wyczechowski.*

Nr. 20,773.

№ 267.

Инструкция объ исполненіи приговоровъ и постановленій, послѣдовавшихъ по представленіямъ къ помилованію лицъ, содержащихся въ крѣпостяхъ.

(10 (22) Января 1853 г.

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

По случаю поступившаго отъ одного изъ Уголовныхъ Судовъ донесенія о томъ, что приговоры и опредѣленія постановляемыя по представленіямъ къ помилованію, не исполняются со всею точностью надъ арестантами, осужденными къ заключенію въ крѣпостяхъ, такъ какъ нѣкоторые изъ нихъ увольняются слишкомъ рано, другіе же продерживаются свыше срока, Правительственная Коммисія убѣдилась, что столь неточное исполненіе наказаній въ крѣпостяхъ большею частью должно быть вмѣнено въ вину самимъ Судамъ, которые, въ распоряженіяхъ своихъ къ комендантамъ крѣпостей и тюремнымъ смотрителямъ, не означаютъ со всею точностью времени, по истеченіи коего виновные, понесшіе опредѣленное наказаніе, должны быть выпущены на свободу.

Для предупрежденія подобныхъ случаевъ на будущее время, Правительственная Коммисія Юстиціи, въ подтвержденіе правилъ о пересылкѣ арестантовъ въ крѣпости, сообщенныхъ при предписаніяхъ Коммисіи отъ 31 Августа (12 Сентября) 1834 года, за N. 8,059, и 7 (19) Апрѣля 1,835 года, за N° 3,383, предписываетъ Уголовному Суду:

1. Въ отзывахъ къ Комендантамъ крѣпостей и тюремнымъ смотрителямъ означать со всею точностью день, съ котораго должно считаться наказаніе, и въ который, по понесеніи такового, арестантъ долженъ быть выпущенъ на свободу.

№ 267.

Instrukcyja, jak wykonywać wyroki i postanowienia w drodze łaski wydane, na osobach osadzonych w twierdzach.

(d. 10 (22) Stycznia 1853 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Z powodu doniesienia przez jeden z Sądów Kryminalnych, iż wyroki i postanowienia w drodze łaski wydawane, nie akuracie bywają wykonywane na więźniach do twierdz dla cierpienia kar odsyłanych, gdyż jedni więźnie zawczasie są uwalniani, inni znowu nad zakres naznaczonej kary przetrzymywani, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości przekonała się, że tak nieakuratne wykonywanie kar w twierdzach, pochodzi po największej części z winy samych Sądów, iż w wydawanych do Komendantów twierdz i Nadzorców więzień rozporządzeniach, nie określają dokładnie czasu, w którym obwinieni, po odciernieniu kary, na wolność wypuszczeni być mają.

Dla zaradzenia zatém na przyszłość podobnym wypadkom, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości w ponowieniu przepisów o przesyłaniu więźni do twierdz, przy reskryptach swych z dnia 31 Sierpnia (12 Września) 1834 r., N. 8,059 i z dnia 7 (19) Kwietnia 1835 roku, Nr. 3,383, Sądowi Kryminalnemu zakomunikowanych, rozporządza:

1. Aby w rozporządzeniach do Komendantów twierdz i Nadzorców więzień wydawanych, Sąd Kryminalny dokładnie określał dzień, od którego skazanemu kara liczyć się winna i w którym, po ukończeniu tejże, na wolność ma być wypuszczony.

2. Въ отношеніи исполненія наказаній не полагаться на Комендантовъ крѣпостей, а самому имѣть наблюденіе за точнымъ ихъ исполненіемъ.

3. О всѣхъ послѣдовавшихъ по представленіямъ къ помилованію измѣненіяхъ приговоровъ и постановленійхъ увѣдомлять Комендантовъ крѣпостей непосредственно, а не чрезъ посредство гминныхъ Войтовъ или Бургомистровъ, какъ сіе дѣлалось дондѣ нѣкоторыми Судами, и во всѣхъ случаяхъ сноситься съ Комендантомъ.

4. При отправленіи преступниковъ въ крѣпости, составлять имъ подробные именные списки, по формѣ, указанной распоряженіемъ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ отъ 20 Марта (1 Апрѣля) 1835 года, за № 433/1,451, а именно, въ графахъ 6-ой и 7-ой показывать—къ какому наказанію приговоренъ арестантъ, съ какаго числа таковое считается, подвергался ли онъ тѣлесному наказанію, и когда истекаетъ срокъ наказанію.

5. Наконецъ имѣть надлежащее наблюденіе, чтобы тѣлесное наказаніе, опредѣленное содержащимся въ крѣпостяхъ арестантамъ приговорами, вошедшими въ законную силу, исполнялось согласно указаніямъ закона, въ присутствіи поддежащаго чиновника.

О настоящемъ распоряженіи Уголовный Судъ обязанъ дать знать подвѣдомственнымъ ему Судамъ Исправительной Полиціи, въ чемъ таковое къ нимъ относится.

Варшава, 10 (22) Января 1853 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *О. Вычеховскій*.

№ 21,413.

2. Aby w egzekucyi kar nie spuszczał się na Komendantów twierdz, ale sam akuratnego onych wykonywania pilnował.

3. Aby o wszelkich zmianach wyroków i o wydanych w drodze łaski postanowieniach, wprost od siebie, nie zaś przez pośrednictwo Wójtów gmin lub Burmistrzów, jak to niektóre Sądy dotąd czyniły, Komendanta twierdzy zawiadamiał, i w każdym wypadku z nim się znośił.

4. Aby przy odstawianiu przestępców do twierdz dla odcierpienia kary, sporządzano dokładne listy kategoryczne, podług wzoru rozporządzeniem Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z dnia 20 Marca (1 Kwietnia) 1835 roku, Nr. 433/1,451, przepisanego, a mianowicie, aby w rubrykach 6-jej i 7-jej zamieszczano wiadomość, na jaką karę przestępcy skazany, od której daty liczyć takową mu należy, czy chłostę odebrał i w którym dniu karę kończy.

5. Wreszcie Sąd Kryminalny ściśle przestrzegać będzie, aby chłosta na więźniach w twierdzach zostających, wyrokami prawomocnemi naznaczona, stosownie do przepisów prawa, w obecności właściwego urzędnika wykonywaną była.

O rozporządzeniu tém, Sąd Kryminalny podległe sobie Sądy Poprawcze, w czém do nich stosują się, zawiadomi.

Warszawa, dnia 10 (22) Stycznia 1853 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *O. Wyczechowski*.

№ 21,413.

N° 268.

Предписаніе о немедленномъ исполненіи наказаній, опредѣленныхъ постановленіями, изданными вслѣдствіе прошеній о помилованіи.

(4 (16) Февраля 1854 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ и Царскимъ Прокурорамъ
этихъ Судовъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Коммисія Юстиціи неоднократно предписывала Уголовнымъ Судамъ, чтобы постановленія, послѣдовавшія по представленіямъ къ помилованію, немедленно приводились въ исполненіе. Не смотря на то, весьма часто случается, что подсудимые, о коихъ приговоры уже окончательно разсмотрѣны, послѣ представленія ихъ къ помилованію, обращаются вторично съ просьбами или прямо къ Князю Намѣстнику Царства, или въ Правительственную Коммисію Юстиціи, ходатайствуя о вторичномъ представленіи ихъ къ помилованію, что они дѣлаютъ чрезъ годъ, а иногда чрезъ два года по воспослѣдованіи перваго постановленія.

Такая медленность въ приведеніи въ исполненіе окончательныхъ рѣшеній обратила на себя вниманіе Князя Намѣстника, а во многихъ случаяхъ заставила Коммисію Юстиціи требовать отъ судебныхъ властей подробныхъ объясненій, изъ коихъ оказалось, что единственно лишь нерадѣніе членовъ Суда, допущеніе ничѣмъ неоправданной отсрочки въ приведеніи въ исполненіе наказанія, преимущественно же недостатокъ строгаго надзора со стороны начальниковъ Судовъ, бываютъ причиною этихъ замедленій, которыми ослабляется значеніе судебныхъ рѣшеній и властямъ причиняется излишній трудъ разсмотрѣніемъ неосновательныхъ прошеній.

N° 268.

Polecenie wykonywania bezzwłocznie kar z postanowień w drodze łaski wydanych.

(d. 4 (16) Lutego 1854 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych i Prokuratorów Królewskich przy tychże.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Niejednokrotnie Kommissya Rządowa Sprawiedliwości polecała Sądom Kryminalnym, aby postanowienia w drodze ulaskawienia zapadłe bezzwłocznie do egzekucyi doprowadzane były. Tymczasem liczne zdarzają się wypadki, że osądzeni, których wyroki w drodze łaski już stanowczo rozpoznane zostały, zanoszą po raz drugi prośby lub wprost do Księcia Namiestnika Królewskiego, lub do Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości o powtórne ich przedstawienie drogą łaski, a to w rok a niekiedy i w dwa lata od daty zapadnięcia postanowienia pierwszego.

Taka zwłoka w przywiedzeniu do skutku ostatecznych decyzji, zwróciła uwagę Księcia Namiestnika Królestwa, a w wielu przypadkach spowodowała Kommissyą Rządową Sprawiedliwości do żądania szczególnych wyjaśnień od Sądów, z których się wykazało, że tylko niesprężystość w działaniu członków Sądu, dozwalanie niczém nieusprawiedliwionych prolongacyj w zarządzeniu kary, a nadewszystko téż brak ścisłej kontroli ze strony naczelników Sądów, stają się powodem tak znakomitęj zwłoki, która i powagę wyroków sądowych osłabia i bezpotrzebnie władze nowém rozpoznawaniem bezzasadnych próśb utrudnia.

Для предупреждения этих вредных последствий, Коммисія Юстиціи предписываетъ Уголовному Суду: послѣдовавшія по представленіямъ къ помилованію постановленія, тотчасъ по полученіи ихъ, приобщать къ дѣлу и приводить въ исполненіе; если же Судъ найдетъ законныя причины къ разрѣшенію отсрочки, то таковую обязанъ означить со всею опредѣлительностію и наблюдать за истеченіемъ указанныхъ сроковъ, для предотвращения такимъ образомъ, чтобы испрашиваемая отсрочка не послужила лишь удобнымъ предлогомъ къ приостановленію исполненія наказанія.

Правительственная Коммисія Юстиціи, при каждомъ удобномъ случаѣ, особенно же при ревизіяхъ Судовъ командированными ею чиновниками, должна удостовѣряться о томъ, въ какомъ положеніи находится эта важная часть уголовного судопроизводства, касающаяся исполненія приговоровъ, вошедшихъ въ законную силу, и если съ одной стороны похвальное усердіе и исправность будутъ уважены начальствомъ, то съ другой—всякое упущеніе навлечетъ на Судъ и отдѣльныхъ его членовъ заслуженную отвѣтственность.

Особенно же Коммисія Юстиціи возлагаетъ на Предсѣдателей и Царскихъ Прокуроровъ точное исполненіе въ этомъ отношеніи существующихъ постановленій, надѣясь притомъ, что судебныя власти не подадутъ повода къ напоминанію имъ о столь важной обязанности.

Варшава, 4 (16) Февраля 1854 года.

Директоръ Отдѣленія, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ,
(подписано) *Бржезинскій*.

№ 3,157.

Для запобієженія tym szkodliwym następstwom, poleca się Sądowi Kryminalnemu: aby postanowienia w drodze ułaskawienia zapadłe, zaraz po ich otrzymaniu, do akt właściwych dołączane i bezzwłocznie w wykonanie wprowadzane były, a jeżeli Sąd znajdzie prawem usprawiedliwione powody do udzielenia prolongacyi, to takową ściśle oznaczyć i terminów pilnować jest w obowiązku, aby tym sposobem zapobiegać, iżby żądana do odcierpienia kary zwłoka, nie była tylko wyszukanyym środkiem tamującym wykonanie kary.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości przy każdej sposobności, a szczególnie przy rewizjach Sądów, jakie z jej ramienia delegowani urzędnicy dopełniają i w przyszłości dopełniać będą, przekonywać się będzie, jak dalece ważna ta część służby kryminalnej, dotycząca wykonania wyroków prawomocnych, jest w Sądzie prowadzona; i jak zaletna gorliwość i akuratność Sądów, nie ujdzie uwagi władzy, tak z drugiej strony wszelkiego rodzaju zaniedbanie, ściąganie na Sąd i szczególnych jego członków zasłużoną odpowiedzialność.

Ścisłe wykonanie pod tym względem obowiązujących przepisów, poleca Kommissya Rządowa Sprawiedliwości szczególnej troskliwości Prezesów i Prokuratorów Królewskich i spodziewa się, że Sądy nadal nie dadzą powodów do przypominania im tak ważnego obowiązku.

Warszawa, dnia 4 (16) Lutego 1854 roku.

Dyrektor Wydziału, Rzeczywisty Radca Stanu,
(podpisano) *Brzeziński*.

N. 3,157.

№ 269.

Предписание о высылкѣ малолѣтнихъ арестантовъ въ указанныя для нихъ тюрьмы, гдѣ устроены для нихъ училища.

(28 Ноября (10 Декабря) 1858 года).

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Въ главныхъ тюрьмахъ Царства, кромѣ совершеннолѣтнихъ арестантовъ, содержатся также часто и преступники малолѣтніе, обыкновенно происходящіе изъ низшихъ слоевъ общества.

Въ настоящее время эти малолѣтніе обучаются первоначальнымъ познаніямъ, какъ-то: чтенію, письму и счетоводству, избранными для сего старшими арестантами, отличившимися похвальнымъ во время заключенія въ тюрьмѣ поведеніемъ.

Не всегда однакоже находятся въ тюрьмахъ такіе арестанты, и сверхъ того не всегда можно полагаться на то, что основанія науки, преподанныя юнымъ умамъ хотя бы и менѣ важнымъ преступникомъ, принесутъ для нихъ желанные плоды.

Поэтому, для обезпеченія малолѣтнимъ арестантамъ средствъ къ исправленію и образованію соответственно ихъ происхожденію, слѣдуетъ озаботиться, чтобы въ устроенныхъ для нихъ училищахъ науки преподавались лицами, имѣющими надлежащія учебныя качества.

Какъ однако въ нѣкоторыхъ тюрьмахъ число малолѣтнихъ преступниковъ бываетъ весьма незначительно, и не вездѣ мѣстность позволяетъ достигнуть предположенной цѣли безъ значительныхъ расходовъ, то необходимо устроить училища въ четырехъ главныхъ тюрьмахъ, соответственно числу существующихъ Уголовныхъ Судовъ, а именно: въ Варшавѣ при уголовной тюрьмѣ, въ Кѣльцахъ, Люблинѣ и Пlockѣ, куда слѣдуетъ перевести малолѣтнихъ изъ другихъ тюремъ, состоящихъ въ

№ 269.

Polecenie Sądom, aby aresztantów nieletnich odsyłały do wskazanych im więzień, gdzie urządzone są dla nich szkoły.

(d. 28 Listopada (10 Grudnia) 1858 r.)

do
Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

W więzieniach głównych Królestwa, oprócz pełnoletnich aresztantów, znajdują się często przestępcy w dzieciennym jeszcze wieku będący, zwykle z niższych klas społeczeństwa pochodzący.

Małoletni ci obecnie obznajmiani są z początkowymi naukami, jako to: czytaniem, pisanem, rachunkowością, przez wybieranych do tego innych aresztantów, dobrém postępowaniem w więzieniu odznaczających się.

Nie zawsze jednak może się znaleźć w więzieniu taki aresztant, a oprócz tego nie zawsze można mieć pewność, ażeby zasady ręką choć mniej ważnego przestępcy w młode umysły szczepione, należyty mogły wydać owoc.

Z tych względów dla zapewnienia małoletnim aresztantom poprawy i ukształcenia odpowiedniego ich pochodzeniu, potrzeba, iżby w szkołkach dla nich przeznaczonych, nauki wykładane były przez odpowiednie indywidua naukowe.

Gdy jednak po niektórych więzieniach bardzo mała ilość tego rodzaju małoletnich się znajduje, i gdy nie wszędzie miejscowość dozwala osiągnięcia bez znacznych wydatków odpowiedniego celu, przeto winny być urządzone szkółki przy czterech znaczniejszych więzieniach, to jest, w liczbie odpowiedniej tyluż dotychczasowym Sądom Kryminalnym, jako-to: w Warszawie przy więzieniu karném, w Kielcach, Lublinie i Plocku, do których mają być przeprowadzani małoletni z in-

вѣдомствѣ подлежащихъ Уголовныхъ Судовъ, если только пребываніе ихъ въ тѣхъ тюрьмахъ окажется ненужнымъ для производства дѣла.

Въ вышепоименованныхъ четырехъ тюрьмахъ, имѣющихъ наибольшее число арестантовъ, находятся обыкновенно разные ремесленники, и тѣмъ самымъ представляется больше возможности къ обученію ремесламъ молодыхъ преступниковъ.

Князь Намѣстникъ Царства, по представленіи ему о томъ доклада, изволилъ, какъ видно изъ отзыва Статсъ-Секретаря при Совѣтѣ Управленія отъ 10 (22) Ноября с. г. за N. 7,137, изъяснить согласіе на предположенія по сему предмету Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, и назначить учителямъ мѣстныхъ учебныхъ заведеній соотвѣтственное вознагражденіе за преподаваніе въ тюремныхъ училищахъ наукъ, какъ-то: чтенія и письма на польскомъ и русскомъ языкахъ, а также первыхъ четырехъ ариѳметическихкихъ дѣйствій.

Вслѣдствіе сего, по учиненіи Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ 19 Ноября (1 Декабря) с. г. за N. 8,967/44,169, соотвѣстныхъ по Губернскимъ Правленіямъ распоряженій для приведенія въ исполненіе съ начала будущаго 1859 года вышеприведеннаго постановленія, Правительственная Коммисія Юстиціи, ссылаясь на предписаніе свое отъ 26 Марта (7 Апрѣля) 1856 года, за N. 5,862, предлагаетъ Уголовному Суду предписать всѣмъ подвѣдомственнымъ ему Судамъ Исправительной Полиціи, чтобы они распорядились о высылкѣ въ устроенное при N. N. тюрьмѣ училище малолѣтнихъ арестантовъ изъ всѣхъ состоящихъ въ ихъ вѣдомствѣ тюремъ, если только дальнѣйшее содержаніе этихъ арестантовъ въ мѣстныхъ тюрьмахъ не окажется безусловно необходимымъ для производства дѣла.

Варшава, 28 Ноября (10 Декабря) 1858 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,

(подписано) *Држевецкій.*

N. 23,493.

ныхъ вѣзій właściwych tym miejscom jurysdykcji Sądów Kryminalnych, skoro pozostawanie ich w tychże więzieniach okaże się dla biegu sprawy niepotrzebném.

W wymienionych wyżej czterech więzieniach, jako mających większą liczbę aresztantów, znajdują się zwykle różni rzemieślnicy, a tém samém i większa będzie sposobność nauczania rzemiosł młodych przestępców.

Książę Namieśnik Królewski, mając sobie przedmiot ten przedstawionym, raczył, jak okazuje odezwa Sekretarza Stanu przy Radzie Administracyjnój dnia 10 (22) Listopada r. b., Nr. 7,137, przychylić się do wniosków Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych w tym względzie, i oznaczyć dla nauczycieli miejscowych szkół za wykład nauk w szkołkach więziennych, jako-to: czytania i pisania po rusku, po polsku, tudzież czterech pierwszych działań arytmetycznych, stosowne wynagrodzenie.

W skutku tego, po wydaniu przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych pod dniem 19 Listopada (1 Grudnia) r. b., Nr. 8,967/44,169, odpowiednich téj decyzji do Rządów Gubernialnych zarządzeń, dla wprowadzenia ich w wykonanie od początku roku przyszłego 1859, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, z powołaniem się na reskrypt swój z dnia 26 Marca (7 Kwietnia) 1856 r., N. 5,862, poleca Sądowi Kryminalnemu, aby wydał do wszystkich podległych sobie Sądów Poprawczych rozporządzenie i sam ściśle pilnował, iżby do szkółki przy N. N. więzieniu urządzonej, odsyłani byli ze wszystkich więzień jego jurysdykcji małoletni więźnie, skoro tylko dalsze zatrzymanie ich w więzieniu miejscowém, dla biegu sprawy okaże się niekoniecznym potrzebny.

Warszawa, dnia 28 Listopada (10 Grudnia) 1858 r.

Dyrektor Główny Prezydujący,

(podpisano) *Drzewiecki.*

Nr. 23,493.

№ 270.

Объяснение о томъ, что въ устроенныя при тюрьмахъ училища слѣдуетъ отсылать и арестантовъ, имѣющихъ болѣе 14 лѣтъ, если только они не достигли совершеннолѣтія.

(10 (22) Сентября 1860 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Велѣдствіе возбужденнаго однимъ изъ Уголовныхъ Судовъ вопроса: слѣдуетъ ли въ устроенныя при тюрьмахъ по губернскимъ городамъ училища, отсылать несовершеннолѣтнихъ преступниковъ, имѣющихъ болѣе 14 лѣтъ отъ роду, Правительственная Коммисія Юстиціи дала знать:

что объявленнымъ въ отзывѣ Статсъ-Секретаря при Совѣтѣ Управленія отъ 10 (22) Ноября 1858 года, за N. 7,137, постановленіемъ Князя Намѣстника Царства, на основаніи котораго устроены вышеозначенныя училища равно какъ и изданнымъ Коммисією Юстиціи въ исполненіе сего постановленія, согласно отношенію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, распоряженіемъ отъ 28 Ноября (10 Декабря) 1858 года, за N. 23,493, нисколько не воспрещается высылать въ сказанныя училища несовершеннолѣтнихъ преступниковъ, имѣющихъ болѣе 14 лѣтъ отъ роду, а напротивъ того, при устройствѣ по тюрьмамъ училищъ, имѣлось преимущественно въ виду предупредить соприкосновеніе малолѣтнихъ арестантовъ со взрослыми преступниками и сверхъ того открыть имъ путь къ исправленію соотвѣтственнымъ образованіемъ ихъ ума и обученіемъ полезнымъ ремесламъ. Поэтому, для достиженія этой цѣли, желательно было бы, чтобы таковымъ благодѣяніемъ могъ, по мѣрѣ возможности, пользоваться каждый малолѣтній преступникъ, тѣмъ болѣе, что, на основаніи статей 145

№ 270.

Объяснение, że aresztanci nawet więcej niż 14 lat wieku mający, ale jeszcze niepełnoletni, do szkółek przy więzieniach urządzonych, odsyłani być winni.

(d. 10 (22) Września 1860 r.)

do
wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Z powodu uczynionego przez jeden z Sądów Kryminalnych zapytania: czyli do szkółek przy wszystkich więzieniach w miastach gubernialnych urządzonych, mogą być odsyłani przestępcy nieletni więcej jak lat 14 wieku mający, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości oznajmiła:

że decyzya Księcia Namiestnika Królestwa przez odezwę Sekretarza Stanu przy Radzie Administracyjnej Królestwa z dnia 10 (22) Listopada 1858 roku, N. 7,137, objawiona, w skutek której zaprowadzone zostały wzmiankowane szkółki, tudzież wydane w wykonaniu téj decyzyi przez Kommissyą Rządową Sprawiedliwości, na odniesienie się Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych do Sądów Kryminalnych pod dniem 28 Listopada (10 Grudnia) 1858 roku, Nr. 23,493, rozporządzenia, nie tamują bynajmniej możności odsyłania do rzeczonych szkółek takich małoletnich przestępców, którzy więcej niż lat 14 wieku mają; owszem, gdy głównym celem urządzenia szkółek przy więzieniach było zapobieżenie zetknięcia się małoletnich więźni z dorosłemi przestępcami, a obok tego naprowadzenie ich na drogę poprawy, przez stosowne kształcenie umysłu, tudzież uczenie ich pożytecznych rzemiosł; dla osiągnięcia przeto tego celu, pożądana jest rzeczą, aby, o ile możność dozwoli, każdy małoletni przestępca z dobrodziejstwa takowego mógł korzystać, a to tém

и 150 Уложения о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ, всѣ несовершеннолѣтніе арестанты должны содержаться отдѣльно отъ прочихъ преступниковъ.

Сверхъ того въ настоящее время, какъ извѣстно, на основаніи Высочайшихъ повелѣній, не дозволяется отдавать несовершеннолѣтнихъ преступниковъ въ наказаніе въ военную службу, а слѣдуетъ подвергать ихъ наказаніямъ, опредѣленнымъ по закону, но одною или двумя степенями ниже, затѣмъ и сіи послѣдніе, особенно же приговоренные къ заключенію въ рабочемъ домѣ, коихъ можетъ быть значительное число, могутъ посѣщать училище для обученія наукамъ и ремесламъ, и сверхъ того въ свободное отъ этихъ занятій время могутъ быть употребляемы для домашнихъ работъ, соответствующихъ ихъ силамъ, какъ сіе постановлено во ст. 57-ой Уложения о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Увѣдомляя о семъ Уголовный Судъ, Правительственная Коммисія Юстиціи предлагаетъ ему предписать всѣмъ подвѣдомственнымъ ему Судамъ Исправительной Полиціи, чтобы впредь они сообщали смотрителю мѣстной тюрьмы о томъ, какіе изъ несовершеннолѣтнихъ преступниковъ, особенно же приговоренные къ заключенію въ смирительномъ и рабочемъ домахъ, могутъ быть высланы въ училище, предоставляя дальнѣйшее распределение и помѣщеніе въ училищѣ арестантовъ, сообразно потребности и возрасту, усмотрѣнію подлежащихъ административныхъ властей, на обязанности которыхъ лежитъ наблюденіе за порядкомъ въ тюрьмахъ и тюремныхъ училищахъ.

Въ заключеніе, Коммисія Юстиціи присовокупляетъ, что вмѣстѣ съ симъ она отнеслась въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ объ изданіи соответственныхъ распоряженій административнымъ властямъ.

Варшава, 10 (22) Сентября 1860 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ (подписано) *Држевецкій*.
N. 18,154.

вѣдѣй, że w myśl art. 145 i 150 Kodeksu Kar Głównych i Poprawczych, wszyscy nieletni, skazani na jakiegobądź zamknięcie, trzymani być winni oddzielnie od innych więźni.

Prócz tego, obecnie jak wiadomo, na skutek NAJWYŻSZYCH rozporządzeń, małoletni przestępcy nie mogą być za karę oddawani do służby wojskowej, lecz skazywani być powinni na kary w prawie oznaczone, lecz o jeden lub o dwa stopnie niższe, zatem i tacy, mianowicie skazani na dom roboczy, których znaczna może być liczba, mogą uczęszczać do szkółek, dla słuchania nauki i uczenia się rzemiosł, a obok tego w czasie wolnym od tych zatrudnień, mogą być używani do robót wewnętrznych, siłom ich odpowiednich, jak to artykuł 57 Kodeksu Kar Głównych i Poprawczych stanowi.

Zawiadamiając o tém Sąd Kryminalny, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości poleca mu, aby wydał do wszystkich podległych mu Sądów Poprawczych rozporządzenie, iżby na przyszłość zawiadamiały Nadzorę miejscowego więzienia, którzy z małoletnich przestępców, mianowicie na zamknięcie w domu poprawy i zamknięcie w domu roboczym skazanych, mogą być do szkółki odesłani, pozostawiając dalszą kwalifikacyę tych więźni i pomieszczenie ich w szkółce, w miarę potrzeby i wieku tychże, właściwym władzom administracyjnym, do których obowiązek czuwania nad porządkiem w więzieniach i szkółkach więziennych należy.

W końcu nadmieniam, że o wydanie odpowiednich do władz administracyjnych rozporządzeń, jednocześnie odniosła się do Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

Warszawa, dnia 10 (22 Września) 1860 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
Tajny Radca Senator, (podpisano) *Drzewiecki*.

Nr. 18,154.

№ 271.

Увѣдомленіе о сдѣланномъ Правительственною Комисією Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ распоряженіи о порядкѣ преданія церковному покаянію.

(19 (31) Декабря 1858 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Для введенія однообразнаго порядка въ дѣйствіяхъ духовныхъ властей при назначеніи и исполненіи церковнаго покаянія въ тѣхъ случаяхъ, когда виновные осуждены къ сему послѣднему на основаніи дѣйствующихъ правилъ Уголовнаго Уложенія, судебными приговорами, Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, согласно требованію Коммисіи Юстиціи, 12 (24) Ноября с. г., за N. 8,411/37,950, издала по всѣмъ епархіальнымъ начальствамъ распоряженіе, объясняющее существенную, соотвѣтствующую духу закона цѣль церковнаго покаянія, а равно размѣръ онаго, и нравственно-религіозныя мѣры, къ какимъ духовное начальство можетъ прибѣгать, чтобы склонить приговореннаго къ добровольному несенію покаянія.

Копію этого распоряженія, сообщеннаго при отзывѣ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ отъ 12 (24) Ноября с. г. за N. 8,411/37,950, Коммисія Юстиціи препровождаетъ въ Уголовный Судъ для свѣдѣнія и руководства, съ тѣмъ, чтобы о содержаніи его поставлены были въ извѣстность Царскій Прокуроръ и всѣ подвѣдомственные Уголовному Суду Суды Исправительной Полиціи.

Варшава, 19 (31) Декабря 1858 года.

Директоръ Отдѣленія,

Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ (подписано) *Бржезинскій*.
N. 23,046.

№ 271.

Zawiadomienie Sądów o wydaniu przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych rozporządzenia, co do wykonywania pokuty kościelnej.

(d. 19 (31) Grudnia 1858 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

W celu uregulowania i zaprowadzenia jednostajności w postępowaniu władz duchownych przy oznaczaniu i wykonywaniu pokuty kościelnej, w przypadkach, kiedy takowa z mocy przepisów obowiązującego Kodeksu karnego wyrokami sądowemi na winnych jest wymierzana, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych na odniesienie się Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości wydała pod dniem 12 (24) Listopada r. b., N. 8,411/37,950, do wszystkich władz dycezyalnych zarządzenie, objaśniające też władze, jaki jest rzeczywisty i duchowi prawa odpowiedni cel pokuty kościelnej, jaka powinna być jej rozciągłość i jakich środków religijno-moralnych władza duchowna używać może dla nakłonienia skazanego, iżby się téj pokucie dobrowolnie poddał.

Zarządzenie to przy odezwie pomienionej Kommissyi Rządowej z dnia 12 (24) Listopada r. b., Nr. 8,411/37,950, otrzymane, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości przesyła w kopii Sądowi Kryminalnemu, do wiadomości i użytku, z poleceniem, ażeby takowe podał do wiadomości Prokuratorowi Królewskiemu, i zakomunikował w tym samym celu Sądom Policji Poprawczej do jego jurysdykcyi należącym.

Warszawa, dnia 19 (31) Grudnia 1858 roku.

Dyrektor Wydziału, Rzeczywisty Radca Stanu,
(podpisano) *Brzeziński*.

Nr. 23,046.

Приложение къ N. 271-ому.

Указаніе духовнымъ властямъ основаній и формъ исполненія церковнаго покаянія.

Всѣмъ епархіальнымъ начальствамъ.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Уложеніемъ о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ въ нѣкоторыхъ случаяхъ, сверхъ наказаній, постановленныхъ за противузаконныя дѣйствія, и даже безъ таковыхъ наказаній, опредѣлено также предавать виновныхъ церковному покаянію, съ предоставленіемъ духовному началству права означать виды и продолжительность онаго, какъ сіе положительно указано въ ст. 62 Уложенія о наказаніяхъ и въ примѣчаніи къ той же статьѣ, а равно въ ст. 55 Положенія о введеніи въ дѣйствіе того же Уложенія.

Такое церковное покаяніе относится преимущественно къ дѣйствіямъ, имѣющимъ съ религіею ближайшую связь, а также къ исповѣданіямъ, въ которыхъ покаяніе установлено церковными правилами, то есть къ христіанскимъ, какъ о томъ можно удостовѣриться изъ ст. 252 и послѣдующихъ о лживой присягѣ, изъ статей 587, 612, 936 и послѣдующихъ о смертоубійствѣ, изъ ст. 945 и послѣдующихъ о самоубійствѣ, изъ ст. 637 и послѣдующихъ о ложныхъ чудесахъ и о колдовствѣ, изъ ст. 721 и послѣдующихъ о преступленіяхъ противъ нравственности, изъ ст. 1,047 и слѣдующихъ о преступленіяхъ противу правъ супружескихъ, семейственныхъ и т. п.

Изъ сего явствуется, что церковнаго покаянія, о коемъ упоминается въ Уложеніи, не слѣдуетъ считать обыкновеннымъ наказаніемъ въ юридическомъ смыслѣ, потому что наказаніе, какъ неминуемое послѣдствіе преступленія, должно бы было по-

Anneks do Nru 271.

Wskazanie władzom duchownym zasad i form do wykonywania kary pokuty kościelnej.

do
wszystkich władz dyecezyalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I DUCHOWNYCH.

Kodeks Kar Głównych i Poprawczych w pewnych przypadkach, oprócz kar za czyny prawu przeciwne postanowionych, a nawet bez takowych kar, poddaje jeszcze sprawców tychże czynów pokucie kościelnej, pozostawiając władzy duchownej oznaczenie jej rozciągłości i rodzaju, jak to wyrażnie stanowi artykuł 62 i następująca po nim uwaga Kodeksu kar, tudzież artykuł 55 Ustawy Przechodniej do tegoż Kodeksu.

Takowa pokuta kościelna odnosi się szczególnie do czynów bliższy związek z religią mających, tudzież do wyznań, które pokutę takową mają w przepisach religijnych, a mianowicie do wyznań chrześcijańskich, jak się to widzieć daje z artykułu 252 i następnych o krzywoprzysięstwie; — z artykułów 587, 612—936 i następnych o pozbawieniu życia człowieka: — z artykułu 945 i następnych o samobójstwie; — z artykułu 637 i następnych o zmyślonych cudach i czarach; — z artykułu 721 i następnych o przestępstwach przeciw dobrym obyczajom; — z artykułu 1047 i następnych o przestępstwach przeciw prawom małżeńskim, rodzinnym itp.

Z tego się okazuje, że pokuta kościelna, o jakiej Kodeks mówi, nie jest karą zwyczajną, w prawnym znaczeniu, bo kara jako skutek konieczny przestępstwa zarówno każdego przestępcę, bez względu na jego wyznanie dotknąćby musiała,

стигнуть каждого, безъ различія исповѣданій преступника, — а только мѣрою чисто религіозною, служащею вѣрнѣйшимъ средствомъ къ достиженію предположенной закономъ цѣли, а именно къ нравственному исправленію преступника, или же къ очищенію или успокоенію его совѣсти путемъ, указаннымъ церковными правилами. Мысль эта законодателя ясно высказывается въ ст. 100 и 637 Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ, а въ ст. 942 допускается даже такой случай, что лицо, не подвергшееся за свое дѣяніе никакому юридическому наказанію, можетъ однако, для очищенія или успокоенія своей совѣсти, просить о назначеніи ему церковнаго покаянія; принимаемое же въ подобномъ значеніи церковное покаяніе естественно должно основываться не на принужденіи и физическомъ дѣйствіи, а на внутреннемъ убѣжденіи, на дѣйствительномъ раскаяніи и на добровольномъ подчиненіи себя духовному назиданію.

Поэтому Уложеніе о наказаніяхъ, признавъ необходимымъ, для содѣйствія закону, прибѣгать въ нѣкоторыхъ случаяхъ къ религіозной мѣрѣ, то есть къ церковному покаянію, и предоставивъ духовному вѣдомству право опредѣлять его виды и размѣры, не постановляетъ однако никакихъ понудительныхъ мѣръ, ни взысканій относительно лицъ, отказывающихся отъ покаянія. Не смотря однако на то, бываютъ случаи, что нѣкоторые духовныя начальства Римско-Католическаго исповѣданія, вмѣсто назначенія заблудшимъ этого рода духовнаго покаянія, осуждаютъ ихъ формальнымъ приговоромъ къ строгому церковному наказанію, съ условіемъ исполненія его гласно и публично, которому приговоренные отказываются подчиниться, и тѣмъ подаютъ духовнымъ властямъ поводъ требовать отъ Правительственной Коммисіи Юстиціи помощи къ исполненію состоявшихся приговоровъ.

Правительственная же Коммисія Юстиціи, принимая въ соображеніе, что Уложеніе о наказаніяхъ, признавая въ нѣкоторыхъ вышеуказанныхъ случаяхъ необходимость церковнаго покаянія, которое должно быть опредѣляемо духовнымъ вѣдом-

але рачѣеъ jest tylko środkiem czysto religijnym, służącym już do tym pewniejszego osiągnięcia głównego celu przez prawo zamierzonego, jakim jest moralna poprawa przestępcy, już téż do oczyszczenia lub uspokojenia jego sumienia na drodze, jaką do tego przepisy kościoła wskazują. Ta myśl prawa dobitnie się przedstawia w przepisie art. 100 i 637 Kodeksu Kar Głównych i Poprawczych, a nadto w artykule 942 taki nawet przypadek jest przypuszczony, że ten, który za swój czyn żadnej karze kodeksowej nie podpada, sam jednak dla oczyszczenia lub uspokojenia swego sumienia, o naznaczenie pokuty kościelnej dopraszać się może; uważana zaś w takim znaczeniu pokuta kościelna, zdaje się, że nie na przymusie i czynie fizycznym, ale na wewnętrzném przekonaniu, na rzetelnej skrusze i na dobrowolném jęj poddaniu się, opierać się winna.

Dla tegożéъ właśnie Kodeks karzący, uznawszy potrzebę użycia pomocniczo prawu w niektórych przypadkach środka religijnego, to jest pokuty kościelnej, i pozostawiwszy władzy duchownej oznaczenie jęj rodzaju i rozciągłości, nie postanowił żadnego środka zniewalającego, ani kary na niechających się poddać jęj wypełnieniu. Mimo to jednak, zdarzają się przykłady, że niektóre władze duchowne w wyznaniu rzymsko-katolickim, zamiast naznaczania podobnego rodzaju penitentom pokuty kościelnej, skazują ich w formie wyroku na dotkliwą karę kościelną, jawnie i publicznie wypełniać się mającą, której skazani przyjąć i poddać się onęj odmawiają, co nawzajem daje powód władzom duchownym do żądania od Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości pomocy do wyegzekwowania wydanych wyroków.

Ponieważ zaś, jak to wyżej powiedziano, Kodeks karny zastrzegając w niektórych przypadkach pokutę kościelną przez władzę duchowną oznaczać się winną, nie postanowił żadnego środka zniewalającego, ani kary na niechających się pod-

ствомъ, не постановило никакихъ понудительныхъ мѣръ, ни наказанія въ отношеніи лицъ, нежелающихъ подчиниться ему, полагала, что на обязанности самого духовнаго начальства лежитъ опредѣленіе соответственныхъ религіозно-нравственныхъ мѣръ, съ помощью коихъ можно было бы склонить виновнаго къ исполненію церковныхъ постановленій, и что мѣры эти, примѣненные въ духѣ закона, обнаружили бы несомнѣнно вліяніе на убѣжденія заблудшаго и не вызвали бы необходимости требовать по сему предмету содѣйствія гражданскихъ властей.

Въ настоящемъ дѣлѣ важное вліяніе имѣетъ удачный выборъ для подсудимаго рода церковнаго покаянія, и форма назначенія его, такъ какъ, по смыслу 62-ой ст. Уложения о наказаніяхъ, покаяніе есть только дополненіе къ юридическому наказанію, по мѣрѣ важности преступленія, и установлено по высшимъ соображеніямъ законодателя и для блага совѣсти самого осужденнаго, безъ предосудительной для него огласки и вовсе не въ видахъ увеличенія этого наказанія, потому что это должно бы быть положительно указано самымъ закономъ.

Разсматривая предметъ съ этой точки зрѣнія, Правительственная Коммисія Юстиціи обратилась въ Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ съ требованіемъ объ установленіи болѣе точнаго порядка дѣйствій духовныхъ властей при выборѣ и примѣненіи мѣръ, долженствующихъ обезпечить исполненіе закона относительно назначенія церковнаго покаянія.

Въ видахъ единообразія дѣйствій въ этомъ отношеніи духовныхъ властей, представились слѣдующіе вопросы:

1) Какого рода и въ какомъ размѣрѣ церковныя покаянія могутъ быть примѣняемы въ отношеніи лицъ, которыхъ слѣдуетъ предать оному на основаніи правилъ Уложения о наказаніяхъ?

2) Въ какой формѣ и кѣмъ именно должны быть назначаемы подобныя покаянія, то есть, письменными ли рѣшеніями духовной власти, вручаемыми осужденнымъ, или же словеснымъ наставленіемъ, какъ сіе имѣетъ мѣсто при таинствѣ исповѣди?

даѣ еѣй выполненію, прето Коммиссія Рządowa Sprawiedliwości uważała, iż do samej władzy duchownej należy uznanie właściwości środków religijno-moralnych, za pomocą których wola winowajcy do wypełnienia postanowień kościelnych nakłonioną byćby mogła, i że środki te, po myśli prawa stosownie użyte, trafiłyby bezwzględnie do przekonania penitenta i nie nastęczałyby potrzeby udawania się o pomoc w tej mierze do władzy cywilnej.

Jakoż wiele tu zależy na trafnym wyborze rodzaju samej pokuty kościelnej przez skazanego wypełnić się mającej, jako i na formie jej naznaczenia, a która, według artykułu 62 Kodeksu kar, jest tylko dodatkiem do kary kodeksowej, w miarę ważności przestępstwa w wyższych widokach prawodawcy i w interesie sumienia samej osoby skazanej, bez kompromitowania penitenta, postanowionym, lecz bynajmniej nie w zamiarze zaostrzenia téjże kary, bo to musiałoby być w samém prawie oznaczone.

Z takiego stanowiska zapatrując się na przedmiot niniejszy, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości odniosła się do Kommissyi Spraw Wewnętrznych i Duchownych z żądaniem wyregulowania i ustalenia postępowania władz duchownych w obieraniu i zastosowaniu środków, zapewnić mających wykonanie prawa, w oznaczeniu pokuty kościelnej.

W widoku zatem ujednostajnienia pod tym względem postępowania władz duchownych, nastęczyły się następujące kwestye:

1) Jakiego rodzaju i w jakiej rozciągłości pokuty kościelne aplikowane być mogą, względem osób, których przepisy kodeksu karnego do pokuty takiej odsyłają.

2) W jakiej właściwie formie i przez kogo mianowicie, tego rodzaju pokuty naznaczane być powinny, to jest, czy przez decyzją władzy duchownej na piśmie penitentowi doręczyć się winną, czy téż przez ustne wyrzeczenie temuż penitentowi udzielone, tak jak to ma miejsce przy sakramencie pokuty.

3) Къ какимъ религіозно-нравственнымъ мѣрамъ слѣдуетъ прибѣгать для того, чтобы склонить осужденныхъ къ добровольному совершенію церковнаго покаянія?

4) Возможно ли допустить, чтобы покаяніе назначалось въ видѣ гласной манифестаціи, компрометирующей осужденнаго въ общественномъ мнѣніи?

При обсужденіи этихъ вопросовъ, были затребованы Коммисією Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ соображенія отъ епархіальныхъ начальствъ, которыя высказали мнѣніе, что преданіе виновныхъ церковному покаянію имѣетъ цѣлю не увеличеніе степени юридическаго наказанія, а единственно только религіозное вліяніе на нравственное исправленіе виновнаго, вызванное не внѣшними понудительными мѣрами, которыя чаще всего ведутъ къ лицемерію, а проистекающее изъ убѣжденія и внутреннихъ побужденій, и что сверхъ того въ духѣ ученія христіанской церкви, проповѣдующей кротость и состраданіе къ заблудшей братѣ, главными средствами къ исправленію должны быть убѣжденіе и поученіе; почему согласно съ этими основаніями епархіальныя начальства признали и предлагаютъ слѣдующее:

- a) церковное покаяніе должно состоять въ просвѣщеніи виновнаго, во внушеніи ему сознанія всей гнусности совершеннаго проступка или преступленія, въ убѣжденіи его примѣрами изъ св. Евангелія въ томъ, что преступленіе есть зло, причиняющее вредъ обществу и осуждаемое Божественными и человѣческими законами, и наконецъ въ возбужденіи въ немъ христіанскаго смиренія и искренней молитвы, а равно чувства раскаянія и отвращенія къ совершенному грѣху;
- b) продолжительность этихъ духовныхъ назиданій и внушеній должна соразмѣряться со степенью образованія виновнаго, его общественнымъ положеніемъ, а равно съ родомъ и степенью вины и закоснѣлостью его въ грѣхахъ;

3) Jakich środków religijno-moralnych używać wypada, celem skłonienia skazanych na pokutę kościelną do dobrowolnego poddania się.

4) Czyli dopuścić można, aby pokuty, o których mowa,znaczane były w sposobie głośnej manifestacyi, kompromitującej w opinii publicznej penitenta?

W rozbiорze tych kwestyj, zebrane zostały przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych opinie władz dyecezyalnych, które wynurzywszy zdanie, że celem oddawania na pokutę kościelną winnych, nie jest powiększenie stopnia kary kodeksowej, ale jedynie zamiar wpływu ze stanowiska religijnego, na moralną przestępcy poprawę, nie zewnętrznym przymusem wywołaną i tém samém najczęściej pozorną, lecz z przekonania i pobudek wewnętrznych wypływającą; że obok tego, z uwagi na ducha jakim się rządzi kościół Jezusa Chrystusa, najczęściej łagodność i litość nad błędzającemi braćmi zalecający, głównemi środkami do poprawy winny być przekonanie i nauka; zgodnie z temi zasadami uznały i zaproponowały:

- a) że pokuta kościelna polegać powinna na oświeceniu winnego, na wystawieniu mu całej wielkości i ohydnosci występku lub przestępstwa, jakiego się dopuścił; na przekonaniu go prawdami z św. Ewangelii czerpanemi, iż popełniony występек jest złem szkodliwem społeczności, przez prawa Boskie i ludzkie potępionem i na wzbudzeniu w nim skruchy chrześcijańskiej i szczeręj modlitwy, aby wzniecić i osiągnąć uczucie żalu i obrzydzenia popełnionego grzechu;
- b) że rozciągłość tego rodzaju refleksyi i upomnień duchownych, zastosowaną być winna do stopnia oświaty penitenta, jego stanu społecznego, oraz do rodzaju i stopnia winy, jako i zatwardziałości w grzechu;

- c) что касается формы преданія духовному покаянію и власти, долженствующей опредѣлять родъ и продолжительность онаго, то разрѣшеніе этихъ вопросовъ должно зависѣть отъ подлежащаго Епископа или Администратора епархіи, по предварительномъ разсмотрѣніи Епархіальною Консисторіею виновности и положенія осужденнаго, и должно послѣдовать по полученіи приговора свѣтскаго Суда, въ видѣ инструкціи, сообщаемой настоятелю того прихода, въ которомъ проживаетъ виновный, съ указаніемъ рода, продолжительности и порядка, въ какомъ покаяніе должно быть назначено, въ духѣ вышеизложенныхъ основаній для предупрежденія произвола со стороны настоятелей приходовъ, или ошибочнаго толкованія импѣли закона и могущихъ возникнуть изъ сего несообразностей;
- d) чтеніе осужденному судебного приговора и инструкціи Епископа или Администратора, опредѣляющей покаяніе, а равно назиданія и другія мѣры ведущія къ раскаянію въ духѣ ученія Христова, должны совершаться въ церкви или ризницѣ, безъ свидѣтелей и безъ огласки, при чемъ слѣдуетъ избѣгать всякой публичной манифестации, которая, срамя осужденнаго въ глазахъ людскихъ, могла бы возбудить въ немъ упорство и безстыдство, и осквернить храмъ Божій, избранный для обряда покаянія, соблазномъ и неприличіемъ;
- e) настоятель прихода, по удовлетвореніи осужденнымъ всѣмъ условіямъ покаянія, обязанъ донести о томъ Епископу или Администратору епархіи; въ случаѣ же, еслибы преданный покаянію просилъ настоятеля о смягченіи его, — требованіе это, вмѣстѣ съ объясненіемъ побудительныхъ причинъ, настоятель обязанъ представить на усмотрѣніе Епископа или Администратора епархіи;

- c) же co do formy naznaczenia pokuty kościelnej i władzy, rodzaj onej i rozciągłość określać mającej, rzecz ta należeć powinna do właściwego Biskupa lub Administratora dycezyi, za poprzedniem rozpoznaniem w Konsystorzu dycezyalnym winy i położenia penitenta i być załatwioną po otrzymaniu wyroku sądów świeckich, w formie instrukcyi komunikować się mającej duchownemu przełożonemu parafii, w której winny zamieszkuje, z wyrażeniem rodzaju, trwania i sposobu, w jakim pokuta w duchu zasad powyższych zdefiniowanym, winna być назначана, celem zapobieżenia dowolności przełożonych parafij, lub mylnemu ich rozumieniu tendencyi prawa i wyniknąć ztąd mogącym niestosownościom;
- d) że odczytanie przyzwanemu penitentowi wyroku sądowego i instrukcyi Biskupa lub Administratora określającej pokutę, oraz refleksya i inne środki skruchy pokutniczej, w duchu sakramentalnym dopełnione być powinny w kościele lub zakrystyi, bez świadków i ogłoszeń, unikając z wszelką oględnością jakiegokolwiek publicznej manifestacyi, aby osławienie penitenta, ohydżając go w obliczu drugich, nie obudziło w nim zatwardziałości serca i wyrzucia się ze wstydu, a kościół Boży, za miejsce do takich oznak pokuty obrany, nie stał się miejscem nieprzyzwoitości i zgorzenia;
- e) że duchowny przełożony parafii, po uczynieniu zadosyć ze strony penitenta warunkom pokuty, złożyć ma o tém raport Biskupowi lub Administratorowi, a w razie, jeżeliby skazany na pokutę wniósł do przełożonego parafii żądanie względem złagodzenia jej zakresu i warunków, żądanie to z przytoczeniem usprawiedliwiających pobudek, tenże przełożony Biskupowi lub Administratorowi do decyzji obowiązany przedstawić;

- f) что касается мѣръ къ тому, чтобы склонить осужденнаго къ повиненію и къ исполненію покаянія, то, хотя готовность подчиниться сему послѣднему не должна быть послѣдствіемъ принужденія, но такъ какъ виновный во всякомъ случаѣ обязанъ непременно явиться къ настоятелю прихода, для выслушанія объявленія о назначенномъ ему покаяніи, и такъ какъ можно полагать, что онъ будетъ медлить съ явкою по приглашенію настоятеля, а иногда можетъ и вовсе не исполнить его требованій, то настоятель, послѣ двухъ такихъ безуспѣшныхъ приглашеній, въ третій разъ обязанъ предупредить виновнаго, что, въ случаѣ неявки въ назначенный срокъ, потребована будетъ для понужденія его помощь со стороны полицейскихъ властей, и тогда онъ можетъ окомпрометировать себя по собственной своей винѣ, такъ какъ, цѣль приглашенія, донинѣ хранившаяся втайнѣ, огласится съ большимъ для него стыдомъ. Ежели предостереженіе это, въ коемъ долженъ быть со всею точностью означенъ срокъ для явки, останется безъ послѣдствій, то настоятель прихода обратится къ мѣстному полицейскому начальству о принятіи понудительныхъ мѣръ, при исполненіи же этого требованія полиція должна поступать со всею осмотрительностью, безъ огласки и не прибѣгая къ насиліямъ, а тѣмъ самымъ не компрометируя осужденнаго;
- g) наконецъ, еслибы настоятель прихода, на коего возложено исполненіе рѣшенія Консистеріи о покаяніи, находился съ жителемъ прихода, осужденнымъ къ покаянію, въ какихъ либо личныхъ отношеніяхъ, могущихъ вызвать столкновеніе или даже совершенное неисполненіе церковнаго покаянія, то Епископъ или Администраторъ епархіи, по поданному осужденнымъ письменному прошенію, обязанъ командировать для

- f) że co do środka zapewnienia uległości i poddania się penitenta pokucie, lubo poddanie się to nie powinno wpływać z przymusu, gdy wszakże stawienictwo winnego przed miejscowym przełożonym parafii do objawienia mu rozciągłości pokuty, w każdym razie jest koniecznem, a przypuszczalnem być może, że winny, czynione do siebie wezwania przełożonego parafialnego, nie tylko zwlekać, ale i całkiem niekiedy udaremnić byłby skłonny; w takim razie, przełożony parafii, po dwóch wezwaniach bezskutecznych, uprzedzi go w trzecim wezwaniu, że jeżeli w terminie oznaczyć się powinien nie stawia się, zażądana zostanie od władzy policyjnej pomoc do znaglenia go, a w razie takim, sam sobie przypisze winę kompromitacji, jaka go spotkać może ztąd, że cel wezwania, dotąd będący tajemnicą, stanie się jawnym i mogącym przynieść mu takową kompromitacją. Ostrzeżenie to, w którym powinien być oznaczony wyraźnie dla penitenta termin do stawienia się, jeżeli skutku oczekiwanego nie odniesie, przełożony parafii uczyni wezwanie do miejscowej władzy policyjnej o przedsięwzięcie środków znagających, któremu też władza zadosyć uczyni, z wszelką jednak względnością, bez robienia rozgłosu, i bez użycia gwałtownych kroków, a tém samém bez narażenia penitenta na jakąbądź kompromitację;
- g) że nakoniec, gdyby między przełożonym miejscowym, decyzją konsystorza co do pokuty wykonywać mającym, a mieszkańcem parafii na pokutę skazanym, zachodziły jakie osobiste stosunki, któreby do kolizyi lub nawet do zupełnego niewykonania pokuty kościelnej dawały powód, Biskup lub Administrator dyecezyi, na wniesione do niego na piśmie przez skazanego podanie, winien delegować do na-

приведенія въ исполненіе покаянія, вмѣсто настоятеля мѣстнаго прихода, къ которому принадлежитъ осужденный, другое духовное лицо, то есть, священника сосѣднаго прихода.

Признавая вышеизложенныя предположенія соотвѣтственными духу закона и согласными со взглядомъ на этотъ предметъ Правительственной Коммисіи Юстиціи, Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ имѣетъ честь сообщить таковыя Вашему Преосвященству, для надлежащаго свѣдѣнія и изданія подвѣдомственному духовенству соотвѣтственныхъ распоряженій, съ тѣмъ, чтобы впредь, при назначеніи и исполненіи церковнаго покаянія, вышеизложенныя въ пунктахъ *a, b, c, d, e, f* и *g*, основанія были введены въ дѣйствіе и исполнялись до тѣхъ поръ, пока опытъ и наблюденіе не укажутъ на болѣе соотвѣтственныя формы и правила дѣйствій.

Варшава, 12 (24) Ноября 1858 года.

Главный Директоръ Предѣлательствующій,
Тайный Совѣтникъ (подписано) *Мухановъ*.

N. 8,411/37,950.

N° 272.

Распоряженіе о точномъ на основаніи дѣйствующихъ законовъ разсмотрѣніи прошеній о пересмотрѣ окончательныхъ приговоровъ, въ видахъ устраненія проволочки въ приведеніи въ исполненіе рѣшеній Уголовныхъ Судовъ.

(5 (17) Декабря 1862 г.)

всѣмъ Царскимъ Прокурорамъ при Уголовныхъ Судахъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Изъ поступающихъ дѣлъ, вѣдомостей о движеніи ихъ и изъ другихъ рапортовъ, особенно же изъ рапорта Прокурора Апелляціоннаго Суда отъ 8 (20) Ноября сего года, за N. 1,777,

значенія покаянія, въ мѣсце przełożonego miejscowej parafii, do której penitent należy, innego duchownego, to jest przełożonego sąsiedniej parafii.

Uznanie i propozycje powyższe, jako odpowiadające duchowi prawa i zgodne z zapatrywaniem się na ten przedmiot Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, dzieląc Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, ma zaszczyt zakomunikować Panu do urzędowego użytku i wydania w tej mierze właściwych do podwładnego mu duchowieństwa rozporządzeń, a to w celu, aby odtąd przy назначaniu i wykonywaniu pokuty kościelnej, przywiedzione powyżej pod ustępami *a, b, c, d, e, f* i *g*, zasady i formy postępowania w wykonanie wprowadzone były, dopóki w przyszłości doświadczenie nie postanowi nowych spostrzeżeń i nie nastąpi czy trafniejszych form i zasad w postępowaniu.

Warszawa, dnia 12 (24) Listopada 1858 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
Radca Tajny, (podpisano) *Muchanow*.

Nr. 8,411/37,950.

N° 272.

Rozporządzenie co do ścisłego wedle prawa rozpoznawania prośb o restytucję, aby usunąć zwłokę w egzekucyi wyroków karnych.

(d. 5 (17) Grudnia 1862 r.)

do

Prokuratorów Królewskich przy Sądach Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Z nadesłanych akt spraw, składanych wykazów czynności i innych raportów urzędowych, a szczególnie z przedstawienia Prokuratora przy Sądzie Apellacyjnym z dnia 8 (20)

Правительственная Коммисія Юстиціи пришла къ тому убѣжденію, что значительное и безъ того число просьбъ о пересмотрѣ окончательныхъ уголовныхъ приговоровъ, вошедшихъ въ законную силу, постоянно умножается, и что Суды, принимая словесныя или письменныя о томъ жалобы, приостанавливаютъ вмѣстѣ съ тѣмъ исполненіе наказаній, не смотря на то что иногда подсудимые пользовались уже предоставленнымъ имъ правомъ обращаться съ просьбами о помилованіи.

Хотя, при слѣдствіяхъ и дополнительномъ производствѣ дѣла, обвиненнымъ представляется удобный случай (коимъ они и пользуются) приводить въ свою защиту всевозможныя обстоятельства, свидѣтелей и другія доказательства, по выслушаніи и повѣркѣ коихъ уже постановляются окончательные приговоры, однакоже опытъ доказываетъ, что просьбы о пересмотрѣ ихъ подаются иногда даже по дѣламъ маловажнымъ по два и по три раза, преимущественно въ видахъ возможно продолжительнаго уклоненія отъ приведенія въ исполненіе наказанія.

Принимая просьбы о пересмотрѣ приговоровъ, Суды низшей инстанціи, на коихъ лежитъ обязанность приведенія въ исполненіе наказаній, приступаютъ къ повѣркѣ изложенныхъ въ нихъ обстоятельствъ безъ предварительнаго представленія дѣла на разрѣшеніе подлежащаго Суда высшей инстанціи, такъ что вслѣдствіе умноженія такихъ, болѣею частью неосновательныхъ требованій о пересмотрѣ окончательныхъ приговоровъ, эта чрезвычайная мѣра защиты обратилась въ обыкновенное повтореніе того, что уже было вполнѣ разъяснено при первоначальномъ разсмотрѣніи дѣла.

Подобное приостановленіе приведенія въ исполненіе наказаній несовмѣстно съ законами и имѣетъ весьма вредное вліяніе на замедленіе хода правосудія, которое бываетъ тѣмъ дѣйствительнѣе, чѣмъ скорѣе оно поражаетъ преступниковъ.

Хотя въ § 588 Прускаго Устава уголовного судопроизводства предписывается выслушать обвиненнаго, если онъ желаетъ доказать свою невинность, однако для этого необходимо, чтобы онъ изъявилъ безусловную готовность нести определенное

Listopada r. b., Nr. 1,777, przekonywa się Kommissya Rządowa Sprawiedliwości o znacznej i ciągle pomnażającej się liczbie zakładanych restytucyj przeciw prawomocnym wyrokom na kary skazującym, i że Sądy przyjmując zadyktowanie lub podanie takowych skarg, wstrzymują się zarazem z egzekucją kar, chociaż niekiedy skazani przeszli już i drogę łaski.

Pomimo, że w śledztwach i uzupełnianych instrukcyach obwinieni mają sposobność i używają też jej, dyktując na swoją obronę wszelkie okoliczności, świadków i inne dowody, po przesłuchaniu i sprawdzeniu których, dopiero zapadają ostateczne wyroki; przecież doświadczenie przekonywa, że głównie w celu uchylenia się jak najdłużej od cierpienia kary, w wielu bardzo nawet mniejszych sprawach zakładają restytucję niekiedy po drugi i trzeci raz.

Restytucye te, Sądy niższe, trudniące się wykonaniem kar, przyjmując, wdają się niekiedy w sprawdzanie takowych okoliczności, bez uprzedniego przedstawienia stanu rzeczy do decyzji właściwego Sądu, tak, że przez pomnażanie takich, po największej części bezzasadnych restytucyj, środek ten nadzwyczajnej obrony, stał się zwyczajnem powtarzaniem tego, co już w pierwszej instrukcyi sprawy było śledzonem i wyczerpniętem.

Takie wstrzymywanie i zawieszanie egzekucyi kar sprzeciwia się przepisom prawa i nader szkodliwie wpływa na opóźnienie wymiaru sprawiedliwości, która im prędzej dotyka przestępców, tém jest skuteczniejszą.

Wprawdzie § 588 Ord. kr. pr. nakazuje wysłuchać obwinionego, gdy chce dowodzić swęj niewinności, ale wymaga do tego poddania się karze i przedstawienia wprost mówiących o jego niewinności dowodów, paragrafami 532 O. k. p. i 479

ему наказание и представилъ непосредственно доказывающіе его невинность доводы, поименованные въ § 532 Прусскаго и въ ст. 479 1-й части Австрійскаго Уставовъ уголовного судопроизводства. Но не существуетъ вовсе такого закона, коимъ бы допускалось, единственно вслѣдствіе поданной просьбы о пересмотрѣ окончательнаго приговора уклоняться обвиненному отъ приведенія въ исполненіе наказанія, подѣ предлогомъ новаго слѣдствія и доказательствъ, представляемыхъ имъ на разсмотрѣніе Суда уже во второй разъ. По этимъ соображеніямъ Правительственная Коммисія Юстиціи предписываетъ Царскимъ Прокурорамъ, самимъ лично или посредствомъ Помощниковъ своихъ при Исправительныхъ Судахъ—имѣть надзоръ за быстрымъ и энергическимъ исполненіемъ приговоровъ, вошедшихъ въ законную силу, а равно постановленій, послѣдовавшихъ вслѣдствіе обращенія съ просьбами о помилованіи, наблюдая при томъ, чтобы въ отношеніи пріема и разсмотрѣнія просьбъ о пересмотрѣ окончательныхъ приговоровъ Суды въ точности руководствовались дѣйствующими законоположеніями.

Варшава, 5 (17) Декабря 1862 года.

за Директора Отдѣленія,

Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, (подписано) *Садковский*.

№ 22,587.

№ 273.

Распоряженіе о порядкѣ объявленія и исполненія приговоровъ Уголовныхъ Судовъ въ отношеніи лицъ, которыя были изъ Царства въ Имперію.

(15 (27) Апрѣля 1864 г.)

Варшавскому Уголовному Суду.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Въ отвѣтъ на представленіе Уголовнаго Суда отъ 15 (27) Января сего года, въ коемъ просить о сношеніи съ кѣмъ слѣ-

пр. kr. aust. cz. I-ей вышечегólnionych. Żaden przecież przepis prawa nie dopuszcza wcale, aby obwiniony jedynie z powodu oświadczonej restytucji, mógł już usuwać się od wykonywania kary nowém śledztwem i takimi dowodami, które Sądowi do sprawdzenia na nowo poraz drugi dyktuje. — Z tych przyczyn, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości poleca Prokuratorom Królewskim, aby sami i za pośrednictwem Prodprokuratorów przy Sądach Poprawczych urzędujących, czuwali nad szybkim i energicznym wykonaniem prawomonych wyroków, oraz postanowień w drodze łaski zapadłych, pilnując zarazem, iżby w przyjmowaniu i postępowaniu względem zakładanych przez obwinionych restytucyj, Sądy ściśle stosowały się do przepisów obowiązującego prawa.

Warszawa, dnia 5 (17) Grudnia 1862 roku.

za Dyrektora Wydziału,

Rzeczywisty Radca Stanu, (podpisano) *Sadkowski*.

Nr. 22,587.

№ 273.

Rozporządzenie co do sposobu ogłaszania i egzekwowania wyroków Sądów karnych, na osobach wyszłych z Królestwa do Cesarstwa.

(d. 15 (27) Kwietnia 1864 r.)

do

Sądu Kryminalnego Warszawskiego.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

W odpowiedzi na przedstawienie Sądu Kryminalnego z dnia 15 (27) Stycznia r. b., którym uprasza o wyjednanie

дуетъ касательно объявленія проживающему въ Брестъ-Литовскомъ Н. Н. приговора Апелляціоннаго Суда Царства Польскаго, состоявшагося 6 (18) Апрѣля 1863 года, коимъ утверждены приговоры низшихъ инстанцій, присуждающіе его къ заключенію на одинъ годъ въ рабочемъ домѣ, Правительственная Коммисія Юстиціи увѣдомляетъ, что такъ какъ объявленіе это имѣетъ цѣлю исполненіе приговора въ случаѣ если осужденнымъ не будетъ принесено просьбы о помилованіи, и какъ, на основаніи ст. 17-ой Высочайше утвержденнаго Положенія 6 Іюня 1834 года о вѣдомствѣ Судовъ въ отношеніи подсудимыхъ, выбывшихъ изъ Имперіи въ Царство и на оборотъ, наказанія должны быть исполняемы въ томъ краѣ, гдѣ послѣдовали самыя приговоры, то есть, примѣнительно къ настоящему случаю, въ Царствѣ Польскомъ, то Коммисія Юстиціи не можетъ требовать исполненія этого дѣйствія отъ властей Имперіи, и нынѣ остается только Суду Исправительной Полиціи вызвать подсудимаго посредствомъ вѣдомостей, а по возвращеніи его въ здѣшній край объявить ему приговоръ и принять дальнѣйшія мѣры къ исполненію онаго.

Варшава, 15 (27) Апрѣля 1864 года.

Директоръ Отдѣленія,
Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ (подписано) *Малковскій*.

N. 2,895.

Примѣчаніе. Подобныя распоряженія послѣдовали ко всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

огłoszenia N. N. w Brześciu Litewskim przebywającemu, wyroku Sądu Apellacyjnego Królestwa Polskiego, daty 6 (18) Kwietnia 1863 r. potwierdzającego wyroki pierwszych instancyj, skazujące go na zamknięcie w domu roboczym przez rok jeden, oświadczając, że gdy celem tego ogłoszenia jest egzekucya kary w razie nieodwołania się skazanego do łaski, a podług artykułu 17 Najwyższej Ustawy z dnia 6 Czerwca 1834 roku o właściwości Sądów, względem obwinionych, przechodzących z Królestwa do Cesarstwa i nawzajem, kary powinny być wykonywane w tym kraju gdzie zapadły wymierzające je wyroki, to jest, jak w tym wypadku w Królestwie Polskiem; przeto Kommissya Rządowa nie może żądać dopełnienia tych czynności od władz Cesarstwa, i obecnie nie pozostaje Sądowi Poprawczemu jak zapoznać edyktalnie skazanego, a gdy powróci do kraju tutejszego, ogłosić mu wyrok i przedsięwziąć dalsze środki w celu wyegzekwowania onego.

Warszawa, dnia 15 (27) Kwietnia 1864 roku.

Dyrektor Wydziału, Rzeczywisty Radca Stanu,
(podpisano) *Małkowski*.

N. 2,895.

U w a g a. Podobne rozporządzenia wydane zostały do wszystkich Sądów Kryminalnych.

N° 274.

Предписание Люблинскому Уголовному Суду о снабжении всякий разъ Войта гмины Ивановское - Село подробною инструкцією о порядкѣ объявленія приговоровъ, постановлений вслѣдствіе просьбъ о помилованіи состоявшихся и т. п. арестантамъ, содержащимся въ Ивангородской крѣпости.

(12 (24) Ноября 1849 г.)

Уголовному Суду Люблинской Губерніи.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Въ послѣдствіе распоряженія своего отъ 10 (22) Августа сего года, за N. 9,116 и 9,574, увѣдомляетъ Уголовный Судъ, что Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, отъ 11 (23) Октября сего года, за N. 8,308/37,028, предписала Люблинскому Губернскому Правленію возложить на обязанность Войта гмины Ивановское Село исполненіе всѣхъ порученій, относящихся до арестантовъ 38 роты гражданского вѣдомства, содержащихся въ Ивангородской крѣпости, по приведенію въ дѣйствіе судебныхъ приговоровъ, постановленій по прошеніямъ ихъ о помилованіи и другимъ предметамъ судебного производства.

Такъ какъ Уголовный Судъ Радомской Губерніи, коему предписано было дать помянутому Войту наставленіе о порядкѣ исполненія имъ таковыхъ порученій, донесъ Правительственной Коммисіи Юстиціи, что подобныя наставленія будутъ имъ даваемы Войту по каждому возлагаемому на него дѣйствию, то Люблинскій Уголовный Судъ обязанъ равнымъ образомъ указывать сказанному Войту всякій разъ порядокъ, какимъ должно быть въ точности исполнено поручаемое ему дѣло.

Варшава, 12 (24) Ноября 1849 года.

Директоръ Отдѣленія, (подписано) *Бржезинскій*.

Nr. 14,941.

N° 274.

Rozporządzenie, aby Sąd Kryminalny Lubelski, Wójtowi gminy Iwanowskie Sióło, dawał szczegółową informacyą do każdej czynności ogłoszenia wyroków, postanowień w drodze łaski i t. p. aresztantom zostającym w twierdzy Iwangorod.

(d. 12 (24) Listopada 1849 r.)

do

Sądu Kryminalnego Gubernii Lubelskiej.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

W następstwie rozporządzenia swego z dnia 10 (22) Sierpnia r. b., Nr. 9,116 i 9,574, zawiadamia Sąd Kryminalny, iż Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych pod d. 11 (23) Października r. b., Nr. 8,308/37,028, poleciła Rządowi Gubernialnemu Lubelskiemu, aby włożył obowiązki na Wójta gminy Iwanowskie-Sióło uskuteczniania czynności z więźniami cywilnemi 38 rotы w twierdzy Iwangorod, w wykonaniu wyroków sądowych, postanowień w drodze łaski i innych do spraw potrzebnych.

Ponieważ Sąd Kryminalny Gubernii Radomskiej, otrzymawszy polecenie udzielenia rzeczonemu Wójtowi potrzebnych informacyj do dokładnego wykonania takowych czynności, doniósł Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, iż wskazywać będzie szczegółowo przy każdej zarządzonej do niego czynności, Sąd Kryminalny zatem, również sposób dokładnego ich załatwiania, w każdym razie wskazywać mu będzie.

Warszawa, dnia 12 (24) Listopada 1849 roku.

Dyrektor Wydziału (podpisano) *Brzeziński*.

Nr. 14,941.

N° 275.

Предписание о томъ, какіе документы слѣдуетъ сообщать
Губернскимъ Правленіямъ при высылкѣ арестантовъ въ
Сибирь.

(24 Іюня (6 Іюля) 1853 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Тобольскій Приказъ о ссыльныхъ, для распоряженія арестантами изъ Царства Польскаго, ссылаемыми въ Сибирь, требуетъ, чтобы, кромѣ составляемыхъ до сего времени объ этихъ арестантахъ статейныхъ списковъ, прилагаемы къ нимъ были также полные приговоры, коими опредѣлено наказаніе, а равно послѣдовавшіе по просьбамъ ихъ о помилованіи указы и постановленія. Въ нѣкоторыхъ даже случаяхъ, задержавъ въ Тобольскѣ арестантовъ, осужденныхъ въ каторжныя работы, Приказъ завелъ съ правительственными мѣстами Царства переписку о доставленіи ему прежде всего сказанныхъ приговоровъ, относя впослѣдствіи расходы по содержанію задержанныхъ преступниковъ на счетъ здѣшнихъ властей, оказавшихся виновными въ неприложеніи означенныхъ документовъ. Во избѣжаніе подобныхъ жалобъ, Правительственная Коммисія Юстиціи признаетъ необходимымъ предписать Уголовному Суду: во всѣхъ случаяхъ, когда осужденные преступники будутъ высылаемы въ Сибирь, одновременно съ увѣдомленіемъ подлежащаго Губернскаго Правленія, на основаніи ст. 13 постановленія Совѣта Управленія 15 (27) Апрѣля 1849 года, о неимѣніи препятствій къ отправленію преступниковъ, сообщать тому Правленію, не ожидая требованій о томъ со стороны административныхъ властей, засвидѣтельствованныя копии судебныхъ приговоровъ, опредѣляющихъ наказаніе, а равно указовъ и постановленій, ка-

N° 275.

Reskrypt wskazujący Sądom, jakie dowody winny
być komunikowane Rządowi Gubernialnym do wysła-
nia aresztantów na Syberję.

(d. 24 Czerwca (6 Lipca) 1853 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Władza Tobolska zajmująca się zsylnemi na Syberyi, dla zarządzenia więźniami z Królestwa na Syberję wysyłanemi, wymaga, aby pomimo rodowodów dotąd co do podobnych więźni układanych, dołączane były całkowite wyroki, stanowczo karę oznaczające, oraz ukazy lub postanowienia, jeżeli jakie w drodze łaski zapadły; a nawet w niektórych już przypadkach, zatrzymawszy w Tobolsku więźni do robót ciężkich w Syberyi skazanych, weszła z tutejszemi władzami w korespondencyą, o nadesłanie jęj. przedewszystkiѣm помienio-
nych wyroków, regulując następnie koszta alimentacyi więźni zatrzymanych, do tych władz tutejszych, które się stały winnemi niedołączenia помienio-
nych dowodów. Dla uniknie-
nia podobnych reklamacyj, Kommissya Rządowa Sprawiedli-
wości znajduje potrzebę zalecić Sądowi Kryminalnemu, aby we wszystkich przypadkach, w których skazani przestępcy wysłani być mają na Syberję, bez oczekiwania wezwań ze strony władz administracyjnych, równocześnie z zawiadomie-
niem właściwego Rządu Gubernialnego, o jakowѣm jest mo-
wa w art. 13 postanowienia Rady Administracyjnѣj Króle-
stwa z dnia 15 (27) Kwietnia 1849 roku, o niezachodzących przeszkodach w wytransportowaniu podobnych przestępców, komunikował mu równie w wyciągach urzędowych wyroki sądowe stanowczo karę oznaczające, tudzież ukazy lub posta-

кія могли послѣдовать вслѣдствіе просьбъ ихъ о помилованіи, для отсылки таковыхъ по принадлежности вмѣстѣ съ арестантами, и притомъ имѣть наблюденіе, чтобы въ случаѣ присужденія арестанта къ наказанію розгами, таковое, по смыслу вышеприведеннаго постановленія Совѣта Управленія 1849 года, исполнялось на мѣстѣ предъ отправленіемъ преступника, и что бы о томъ равномерно сообщаемы были свѣдѣнія.

Варшава, 24 Іюня (6 Іюля) 1853 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *О. Вычеховскій.*
N. 11,632.

N° 276.

Увѣдомленіе о томъ, что расходы на проѣздъ членовъ Суда для присутствованія при исполненіи приговора надъ преступниками, осужденными къ уголовному наказанію, имѣютъ быть покрываемы изъ суммы на производство дѣлъ о бѣдныхъ преступникахъ.

(17 (29) Декабря 1857 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

По случаю поступившаго отъ одного изъ Уголовныхъ Судовъ донесенія, что нѣкоторые Суды Исправительной Полиціи, при исполненіи приговоровъ надъ преступниками, осужденными къ уголовнымъ наказаніямъ, встрѣчаютъ затрудненія въ наймѣ необходимой для члена Суда повозки и лошадей для поѣздки на мѣсто казни, Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, по требованію Коммисіи Юстиціи, предпи-

nowienia, jeżeli jakie w drodze łaski zapadły, dla przesłania ich łącznie z transportowanym gdzie wypada, aby zresztą kara chłosty, podług powołanego postanowienia Rady Administracyjnej z r. 1849, przed wytransportowaniem więźnia, gdzieby ta była назначoną wyrokiem, tu była wykonaną, i o tém równie domieszczono wiadomość.

в Варшавіе, дня 24 Червца (6 Липца) 1853 року.

Директоръ Глówny Презыдуя́ący,
(подписано) *О. Wyczechowski.*
Nr. 11,632.

N° 276.

Зави́домленіе Садów, że koszta odbycia zjazdu do obrzędu egzekucyi wyroku na przestępcach na kary główne skazanych, mają być opłacane z funduszu dla spraw ubogich kryminalistów.

(d. 17 (29) Grudnia 1857 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Z powodu doniesienia przez jeden z Sądów Kryminalnych, iż niektóre Sądy Poprawcze, przy egzekucyi wyroków na przestępcach na kary główne skazanych, doznają trudności w wynajęciu potrzebnego do odbycia obrządku egzekucyjnego powozu i koni pod członka sądowego, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, na odniesienie się Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, wydała pod dniem 3 (15) Grud-

сала отъ 3 (15) Декабря с. г. за N. 10,138/43,723, веѣмъ Губернскимъ Правленіемъ, чтобы, въ случаѣ встрѣтившейся необходимости исполнить обрядъ казни надъ преступниками, приговоренными къ лишенію веѣхъ правъ состоянія, административныя власти оказывали Судамъ необходимое содѣйствіе въ доставленіи для члена Суда соотвѣтственной повозки за личное вознагражденіе, которое затѣмъ должно быть возмеваемо Судами изъ суммы на производство дѣлъ о бѣдныхъ преступникахъ.

О чемъ Уголовный Судъ обязанъ дать знать подвѣдомственнымъ ему Судамъ Исправительной Полиціи.

Варшава, 17 (29) Декабря 1857 года.

Директоръ Отдѣленія,
Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, (подписано) *Бржезинскій*.

N° 19,766.

N° 277.

Предписаніе, указывающее форму, въ какой слѣдуетъ представлять въ Отдѣленіе Судебныхъ Переводчиковъ приговоры о лицахъ, высылаемыхъ въ Сибирь.

(6 (18) Февраля 1858 г.)

веѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Вслѣдствіе представленій Уголовныхъ Судовъ о томъ, что отсылаемые въ состоящее при Правительственной Коммисіи Юстиціи Отдѣленіе Судебныхъ Переводчиковъ приговоры и другіе документы, касающіеся преступниковъ, осужденныхъ къ уголовнымъ наказаніямъ, иногда остаются тамъ продолжительное

дня р. б. Nr. 10,138/43,723, do wszystkich Rządów Gubernialnych rozporządzenie, aby w razie potrzeby odbycia ob-
rzędu egzekucyjnego na więźniach na pozbawienie wszelkich
praw skazanych, udzielaną była przez władze administracyj-
ne Sądom na żądanie ich, należyta pomoc, w zapewnieniu
dla członka sądowego odpowiednich podwód, za stosowném
wynagrodzeniem, które z funduszu na sprawy ubogich kry-
minalistów, przez Sądy ponoszone być winno.

O czém Sąd Kryminalny podległe sobie Sądy Policji
Poprawczej zawiadomi.

w Warszawie, dnia 17 (29) Grudnia 1857 roku.

Dyrektor Wydziału, Rzeczywisty Radca Stanu,
(podpisano) *Brzeziński*.

N. 19,766.

N° 277.

Przepisanie formy, w jakiej wyroki co do osób mają-
cych być wysłanemi na Syberya, do bióra tłumaczów
mają być składanemi.

(d. 6 (18) Lutego 1858 roku.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości powodowana przed-
stawieniami Sądów Kryminalnych, iż nadsyłane do biura tło-
maczów rossyjskich przy Kommissyi Rządowej Sprawiedliwo-
ści wyroki i inne papiery, dotyczące więźni na kary główne
skazanych, niekiedy długi czas w tém biurze zalegają, a przez

Kom. Spraw. Tom XIII.

время и тѣмъ замедляется высылка арестантовъ въ Сибирь, принимая съ другой стороны во вниманіе жалобы судебныхъ переводчиковъ, что Уголовные Суды присылаютъ для перевода приговоры, написанные небрежно и нечетко, не посвидѣствованные въ вѣрности съ подлиннымъ, — и что важнѣе всего — требуютъ безъ всякой надобности перевода полныхъ приговоровъ всѣхъ инстанцій, хотя таковыя относятся не только къ преступникамъ, осужденнымъ къ ссылке въ Сибирь, но также и къ другимъ обвиненнымъ, вовсе неимѣющимъ ничего общаго съ высылаемыми, чѣмъ увеличивается объемъ бумаги, запутывается изложеніе и переводчики обременяются излишнимъ трудомъ, Правительственная Коммисія Юстиціи признала необходимымъ завести однообразный въ этомъ отношеніи во всѣхъ Судахъ порядокъ, облегчить трудъ переводчиковъ и ускорить тѣмъ общее движеніе дѣлъ, и затѣмъ предписываетъ слѣдующее:

1) Уголовные Суды обязываются впредь доставлять въ Отдѣленіе судебныхъ переводчиковъ только выписки изъ приговора одной инстанціи, опредѣляющаго наказаніе, которыя должны содержать въ себѣ сущность обвиненія, изложеніе дѣла и заключеніе относительно самихъ лишь ссылаемыхъ въ Сибирь преступниковъ, съ пропускомъ заключенія Прокурора и другихъ обстоятельствъ, не относящихся къ этимъ преступникамъ;

2) относительно приговоровъ высшей инстанціи, если таковыми не измѣнено первоначальное рѣшеніе, необходимо только упоминать въ выпискѣ, что приговоръ, коимъ опредѣлено наказаніе, утвержденъ въ слѣдующихъ инстанціяхъ. Если же приговоръ въ слѣдующихъ инстанціяхъ частью измѣненъ, то выписывать только заключительное опредѣленіе;

3) въ той же выпискѣ помѣщать содержаніе рѣшеній, основанныхъ на манифестахъ, если таковыя постановлялись особо, и наконецъ выписывать постановленія, состоявшіяся вслѣдствіе просьбъ о помилованіи;

4) таковыя выписки представлять для перевода, писанныя на половинѣ листа, четко и не слишкомъ тѣсно, сшитыя цвѣт-

то опóźnia się wysyłka rzeczonych więźni na Syberję; tudzież z uwagi, że biuro tłumaczy użala się znowu, iż Sądy Kryminalne nadsyłają do przekładu wyroki nieporządnie i nieczytelnie pisane, za zgodność niepoświadczone, a co większa, zarządzają zbytecznie tłumaczenie całkowitych wyroków wszystkich instancyj bez względu, że częstokroć wyroki te obejmują nie tylko przestępców na zesłanie do Syberji skazanych, ale także inne osoby obwinione, wcale interesu przestępców wysyłanych nie dotyczący, co wszystko objętość pisma powiększa, zrozumienie rzeczy utrudza, a tłumaczy zbyt ciężką pracą przeciąża: Kommissya Rządowa Sprawiedliwości dla zaprowadzenia w tym względzie jednostajnego we wszystkich Sądach postępowania i zmniejszenia pracy tłumaczom, przez co czynności te z większym pośpiechem załatwiane być mogą, uważa potrzebę wydać następujące rozporządzenia:

1) aby odtąd Sądy Kryminalne nadsyłały do biura tłumaczy sądowych wyciągi z wyroku jednej tylko instancji, z którego kara wypływa, obejmujące komparacyę, motywa i sentencyę co do samych tylko przestępców na Syberję wysyłanych, z opuszczeniem wniosków Prokuratora i innych okoliczności wzmiankowanych przestępców nie dotyczących.

2) aby co do wyroków wyższych instancyj, jeżeli te w niczem wyroku poprzedniego nie zmieniły, czyniły tylko na tym samym wyciągu wzmiankę, że wyrok, z którego kara wypływa, w następnych instancjach został potwierdzony. W razie zaś jeżeliby wyrok karę oznaczający w następnych instancjach w części został zmieniony, aby tylko domieszczały samę sentencyę tego wyroku;

3) aby na tym samym wyciągu zamieszczały także treść decyzji manifestowych, jeżeli te oddzielnie zapadły i w końcu wpisywały postanowienia w drodze łaski wydane;

4) aby wyciągi takowe nadsyłały do tłumaczenia *fracta pagina*, porządnie, niezbyt ściśle, charakterem czytelnym od-

нымъ шелкомъ и снабженныя печатью Суда. Въ такой формѣ по помѣщеніи на другой половинѣ листа русскаго перевода, онѣ должны быть высылаемы обыкновеннымъ порядкомъ въ правительственныя мѣста Имперіи, вмѣстѣ съ арестантами.

Варшава, 6 (18) Февраля 1858 года.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій,
Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ (подписано) *Графъ Скарбекъ*.

Nr. 17,773.

N° 278.

Предписаніе Судамъ, отказывать просителямъ, ходатайствующимъ о вторичномъ представленіи къ помилованію, если къ тому не представляется новыхъ поводовъ.

(12 (24) Октября 1838 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Въ числѣ представленій Уголовныхъ Судовъ къ помилованію Коммисія Юстиціи находитъ весьма много рапортовъ о преступленіяхъ, по которымъ уже отказано было въ помилованіи.

Такъ какъ подобныя просьбы осужденныхъ преступниковъ оставляются безъ послѣдствій и напрасно занимаютъ время правительственнымъ мѣстамъ, то постановленіемъ Намѣстника въ Царствѣ 27 Іюля 1816 года (сообщеннымъ Уголовнымъ Судамъ и Прокурорамъ при нихъ отъ 1-го Августа того же года за N. 5,311), воспрещено представлять къ помилованію такихъ преступниковъ, коимъ разъ уже было отказано въ милости, за исключеніемъ лишь того случая, когда ими представля-

pisane, jedwabiem kolorowym zeszyte i pieczęcią sądową opatrzone. W której to formie, po domieszczeniu na nich na drugiej połowie arkusza tłumaczenia rosyjskiego, władzom Cesarstwa wraz z więźniami, dotychczasowym porządkiem przesyłane być mają.

w Warszawie, dnia 6 (18) Lutego 1858 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
Tajny Radca Senator, (podpisano) *Hr. Skarbek*.

N. 17,773.

N° 278.

Reskrypt zalecający Sądom odmawiać proszącym powtórnego przedstawienia do łaski, jeśli nowe powody do tego nie istnieją.

(d. 12 (24) Października 1838 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Odbierając liczne przedstawienia Sądów Kryminalnych w drodze łaski, znajduje między innemi nie małą liczbę raportów o przestępstwach w takim położeniu będących, iż im już łaska była odmówiona.

Gdy takie żądania osadzonych przestępców jak z jednej strony są bezskuteczne, tak z drugiej strony nadaremnie zabierają czas władzom publicznym, postanowieniem Księcia Namiestnika Królewskiego z daty 27 Lipca 1816 r., (które Sądom Kryminalnym i Prokuratorom Królewskim przy tychże Sądach pod dniem 1 Sierpnia tegoż roku, Nr. 5,311, było zakomunikowane) zabroniono przedstawiać do łaski takich więźni, którym już raz ułaskawienie było odmówione,

ются новые, неизложенные в первом прошении поводы; позднейшим же предписанием Коммисии Юстиции от 25 Марта 1825 года, за N. 2,824, вменено Уголовным Судам в обязанность—в отношении преступников, остающихся на свободе немедленно приводить в исполнение постановления, отказывающие им в помиловании или смягчающие наказание, таким порядком, чтобы лицам, состоящим на свободе, постановления об отказе в помиловании объявляемы были не иначе, как после взятия их под стражу (как это изъяснено в предписании Коммисии Юстиции Председателям Уголовных Судов от 19 Декабря 1832 года, за N. 11,902, сообщенном и Царским Прокурорам при этих Судах).

Хотя Уголовные Суды и признают весьма часто неосновательными просьбы о помиловании, вторично подаваемые как подвергнутыми аресту, так и состоящими на свободе преступниками, если эти последние не представляют к тому новых поводов, однако же не отказывают никому из просителей, представляя о том обыкновенные рапорты на заключение Коммисии Юстиции. Но Правительственная Коммисия убдившись из многочисленных этого рода рапортов об основательности мнений в таких случаях Судов и Прокуроров не теряет надежды, что и впредь Уголовные Суды будут в точности руководствоваться вышеприведенными распоряжениями и не пожелают делать притеснений подудимым, однажды уже признанным незаслуживающими помилования, не оказывая притом содействия в бесполезных их требованиях, тем более, что в редких случаях мнимых притеснений просители найдут случай принести свои просьбы другим путем. Желая притом оградить Уголовные Суды от потери времени, причиняемой им составлением вторичных рапортов о помиловании без представления к тому новых поводов, каковое время они могли бы посвятить другим полезнейшим служебным занятиям, Правительственная Коммисия Юстиции разрешает Уголовным Судам, — прямо от себя отказывать вторичным ходатайствам преступников, коим уже раз бы-

выявшы еслибы имели новые, при первой просьбе непризнанные поводы; позднейшем zaś распоряжением Коммисии Рządowej Sprawiedliwości z daty 25 Marca 1825 roku, Nr. 2,824, zalecono wszystkim Sądom Kryminalnym, aby co do przestępców na wolności będących, postanowienia odmawiające im ulaskawienia, lub karę łagodzącą, zaraz niezwłocznie w ekzekucyę były wprowadzone, a to w tym sposobie, jak распоряжением Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości z daty 19 Grudnia 1832 r. Nr. 11,902, do Prezesów Sądów Kryminalnych wydanem, i Prokuratorom Królewskim przy tychże Sądach zakomunikowanem zalecono, aby osobom na wolności będącym postanowienia łaskę odmawiające, nie inaczej jak po ściągnięciu ich do aresztu, ogłaszać.

Сąды Kryminalne chociaż znajdują częstokroć bezgrzeczными просьбы так уwięzionych jak i na wolności zostających przestępców zanoszone powtórnie o ulaskawienie, gdy ci nowych do tego nie mają powodów, jednak nie odmawiając żadnemu z proszących, przesyłają o tém zwykle raporta do Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości do stanowczej o nich opinii. Lecz Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, przekonywając się z licznych tego rodzaju raportów, iż opinie Sądów i Prokuratorów w takich wydarzeniach są grzeczne, na których polegać można, w zaufaniu na przyszłość, iż Сąды Kryminalne do myśli wyżej wspomnianych распоряżeń ściśle stosować się będą, i osadzonych, za niegodnych łaski raz już uznanych, przez usunięcie im z swей strony środków nieużytecznego ich żądania uciążać nie zechcą; uważając oraz, że sami proszący acz w rzadkich przypadkach mniemanego uciążenia, znajdują sposobność wniesienia prośb swoich inną drogą; chcąc oraz oszczędzić czasu Sądom Kryminalnym, jakiłożyli dotąd na składanie raportów powtórnych w drodze łaski bez mienia do nich nowych powodów, jakiуżyteczniej na inne urzędowania swojego pracę poświęcić powinny, — Kommissya Rządowa Sprawiedliwości upoważnia niniejszem Сąды Kryminalne do odmawiania wprost powtórным żądaniom osadzonych prze-

до отказано въ помилованіи, коль скоро они въ подкрѣпленіе своей просьбы не могутъ представить новыхъ поводовъ, и освобождаетъ Суды отъ представленія рапортовъ по дѣламъ о преступникахъ, не имѣющихъ права вторично просить о помилованіи.

Варшава, 12 (24) Октября 1838 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *Коссецкій*.

N. 11,356.

N° 279.

Предписаніе, указывающее форму для составленія протоколовъ при объявленіи приговоровъ и при заявленіи просьбъ о помилованіи, и о приложеніи ихъ въ подлинникъ къ представленіямъ о помилованіи.

(29 Ноября (11 Декабря) 1843 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Въ статьѣ 34 Высочайшаго повелѣнія 26 Марта 1842 года предписано:

„что просьбы о помилованіи и приводимыя въ оправданіе обстоятельства должны быть представлены осужденнымъ остающимся на свободѣ въ десяти-дневный срокъ, считая со дня объявленія ему протоколярнымъ порядкомъ приговора и соображеній, на коихъ онъ основанъ; по истеченіи же сего срока просьбы о помилованіи уже не принимаются;

„и что, при самомъ объявленіи приговора, осужденный долженъ быть предваренъ о срокѣ, предоставлен-

стѣпцовъ, которымъ już ласка была odmówiona, ilekroć powtórnego żądania nowemi powodami poprzeć nie są w stanie, i od składania co do niekwalifikujących się do powtórnego ulaskawienia przestępców, dotąd składanych raportów, Sądy Kryminalne uwalnia.

в Варшавіе, дня 12 (24) Паździernика 1838 року.

Директоръ Глówny Prezydujący,
(podpisano) *Kossecki*.

Nr. 11,356.

N° 279.

Reskrypt przepisujący formę protokółów ogłoszenia wyroku i odwołania się do łaski, z poleceniem komunikowania ich w oryginałach przy przedstawieniu do łaski.

(d. 29 Listopada (11 Grudnia) 1843 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

W artykule 34 NAJWYŻSZEGO postanowienia z dnia 26 Marca 1842 roku, zawarty jest przepis:

„że powody odwołania się do łaski, mają być podane przez osądzanego na wolności zostającego, w przeciągu dni dziesięciu, od daty ogłoszenia mu protokółarnie wyroku, wraz z zasadami takowego, że po upływie tego terminu, odwołanie się do łaski nie będzie przyjętém;

„że wreszcie przy pomienioném ogłoszeniu wyroku, skazany ma być zawiadomiony o terminie służą-

номъ ему для подачи просьбы о помилованіи, и въ протоколѣ должна быть сдѣлана оговорка о такомъ предвареніи.“

Желая, чтобы правило это исполнялось со всею точностью, Правительственная Коммисія Юстиціи предписываетъ Судамъ Уголовнымъ, а также Судамъ Исправительной и Простой Полиціи—при всякомъ объявленіи приговоровъ лицамъ, состоящимъ на свободѣ, сообщать имъ протоколярно содержаніе 34 статьи Высочайшаго повелѣнія, а по истеченіи опредѣленнаго ею срока немедленно приводить въ исполненіе состоявшіеся приговоры.

Для удостовѣренія же о исполненіи во всѣхъ случаяхъ этого правила, Правительственная Коммисія Юстиціи предписываетъ Уголовнымъ Судамъ—протоколы, составляемые при объявленіи приговоровъ, и протоколы съ изложеніемъ поводовъ къ ходатайству о помилованіи писать на отдѣльныхъ листахъ, и прилагать ихъ къ представленіямъ о помилованіи въ подлинникахъ, которые, по минованіи въ нихъ надобности, будутъ возвращаемы Судамъ.

Сверхъ того Коммисія Юстиціи предписываетъ Прокурорамъ при Уголовныхъ Судахъ и Помощникамъ Прокуроровъ при Судахъ Исправительной Полиціи имѣть надлежащее по долгу службы наблюденіе за точнымъ исполненіемъ настоящихъ правилъ.

Варшава, 29 Ноября (11 Декабря) 1843 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,

(подписано) *Вычеховскій.*

Nr. 15,568.

cym mu do odwołania się do łaski, i w protokóle uczynioną będzie wzmianka o udzieleniu mu téj wiadomości.“

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości pragnąc, aby przepis ten ściśle był wykonywany, poleca Sądom Kryminalnym, Poprawczym i Policyjnym, iżby w każdymъ przypadku, przy ogłaszaniu wyrokówъ osobomъ na wolności zostającymъ, ostrzegały je protokółarnie o osnowie artykułu 34 NAJWYŻSZEGO postanowienia, a po bezskutecznymъ upływie terminu tymże artykułemъ zastrzeżonego, wyroki zapadłe bezzwłocznie do egzekucyi doprowadzały.

Dla przekonania się zaś, czyli przepisъ powyższy w każdymъ razie jest zachowywany, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości poleca tymże Sądomъ, aby protokoły ogłoszeń wyrokówъ i protokoły obejmujące powody odwołania się do łaski, na oddzielnychъ arkuszachъ spisywały, i aby Sądy Kryminalne protokoły takie do przedstawień drogą łaski czynionychъ, w oryginałachъ załączały, które Sądomъ, po zrobionymъ użytku, zwracane będą.

Poleca także Prokuratoromъ przy Sądachъ Kryminalnychъ i Podprokuratoromъ przy Sądachъ Poprawczychъ, aby ściślego wykonywania tychъ przepisówъ z urzędu przestrzegali.

w Warszawie, dnia 29 Listopada (11 Grudnia) 1843 r.

Dyrektor Główny Prezydujący,

(podpisano) *Wyczechowski.*

N. 15,568.

№ 280.

Объяснение по предмету представления преступниковъ изъ дворянскаго сословія къ помилованію.

(12 (24) Августа 1843 г.)

Г. Оберъ Прокурору X-го Департамента Правительствующаго Сената.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

При рапортѣ отъ 2 (14) минувшаго Іюля, за N. 664, Ваше Превосходительство представили мнѣ рѣшеніе X-го Департамента Правительствующаго Сената, состоявшееся 30 Марта (11 Апрѣля) сего года по дѣлу N. N., коимъ онъ за совершеніе подлога приговоренъ къ заключенію въ смирительномъ домѣ на два года, считая съ 8 (20) Марта прошлаго 1842 года, съ лишеніемъ дворянскаго званія, для представленія такового рѣшенія, согласно ст. 77 Устава о Варшавскихъ Департаментахъ Правительствующаго Сената, на Высочайшее благоусмотрѣніе, при чемъ Вы, на основаніи ст. 81 того же Устава, изъявили свое мнѣніе, что N. N. не заслуживаетъ смягченія опредѣленнаго ему наказанія.

Нынѣ тотъ же осужденный вслѣдствіе личнаго его объясненія, представленнаго мнѣ во время посѣщенія мною въ текущемъ мѣсяцѣ тюремъ, при снятіи съ него показанія командированнымъ мною Начальникомъ Уголовнаго Отдѣленія Коммисіи Юстиціи, изъявилъ желаніе, чтобы, одновременно съ представленіемъ на Высочайшее благоусмотрѣніе состоявшагося по его дѣлу окончательнаго приговора, могла быть передана его просьба о помилованіи съ оцѣнкою обстоятельствъ, продиктованныхъ имъ для этой цѣли въ протоколъ.

№ 280.

Objaśnienie w przedmiocie przedstawienia przestępców stanu szlacheckiego do łaski.

(d. 12 (24) Sierpnia 1843 r.)

do
Naczelnego Prokuratora X-go Departamentu Rządzącego
Senatu.

DYREKTOR GŁÓWNY PREZYDUJĄCY W KOMMISSYI
RZĄDOWEJ SPRAWIEDLIWOŚCI.

Przy raporcie z dnia 2 (14) z. m., Nr. 664, przesłałeś mi JW. Pan wyrok X-go Departamentu Rządzącego Senatu w sprawie N. N. na dniu 30 Marca (11 Kwietnia) r. b. wydany, którym tenże za występек oszustwa na zamknięcie w domu poprawy przez lat dwa, od dnia 8 (20) Marca r. z. licząc i z utratą szlachectwa skazany został, a to celem przedstawienia go, w myśl art. 77 Ustawy o Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, pod NAJWYŻSZĄ decyzję, i zarazem, w myśl art. 81 téjże Ustawy, objawiłeś JW. Pan swoje zdanie, iż N. N. na złagodzenie mu kary nie zasługuje.

Obecnie tenże N. N., skutkiem zgłaszania się do mnie podczas odbytej w bieżącym miesiącu rewizyi więzień, przesłuchany protokólnie przez delegowanego z méj strony Szefa Wydziału Kryminalnego Kommissyi Sprawiedliwości, wniósł żądanie, aby jednocześnie z przesłaniem ostatecznego w jego sprawie wyroku pod NAJWYŻSZĄ decyzję, przedstawioną być mogła jego prośba o ulaskawienie, z ocenieniem powodów przez niego w tym celu do protokołu podyktowanych.

Имѣя въ виду, что, на основаніи ст. 51 приведеннаго выше Устава, представленіе къ помилованію лицъ, приговоренныхъ къ лишенію дворянскаго званія, должно быть учинено одновременно съ представленіемъ на Высочайшее благоусмотрѣніе приговора, постановленнаго о нихъ Х-мъ Департаментомъ Правительствующаго Сената, и что Оберъ-Прокуроръ обязанъ изложить свое мнѣніе въ этомъ отношеніи, препровождая при семъ къ Вашему Превосходительству помянутый протоколъ, заключающій показаніе N. N. для разсмотрѣнія и оцѣнки помѣщенныхъ въ ономъ обстоятельстве и представленія въ сколь возможно скорѣйшемъ времени своего заключенія, съ возвращеніемъ посылаемаго протокола.

А дабы на будущее время лица, о которыхъ состоявшійся приговоръ Сената, прежде его объявленія, долженъ быть представленнымъ на Высочайшее благоусмотрѣніе, не были лишены возможности заявленія обстоятельствъ, могущихъ послужить уважительнымъ поводомъ къ ихъ помилованію, предлагаю Вашему Превосходительству, сообразно смыслу ст. 77 — 81 Высочайшаго Устава и ст. 184 Учрежденія Варшавскихъ Департаментовъ Правительствующаго Сената, во всѣхъ тѣхъ случаяхъ, когда дѣло о лицѣ дворянскаго сословія, приговоренномъ къ наказанію, влекущему за собою лишеніе дворянскаго званія, честнаго имени, или смертную казнь, восходитъ на окончательное рѣшеніе Сената, дѣлать распоряженіе о протоколярномъ принятіи отъ осужденнаго заявленія и о повѣркѣ приведенныхъ имъ обстоятельствъ, могущихъ послужить поводомъ къ помилованію, на случай приговоренія его Сенатомъ къ наказанію, влекущему за собою лишеніе дворянскаго званія; при изъясненіи же Вашего мнѣнія, входитъ также въ разсмотрѣніе и оцѣнку обстоятельствъ, заявленныхъ осужденнымъ дворяниномъ.

Варшава, 12 (24) Августа 1843 года.

Тайный Совѣтникъ, (подписано) *А. Выховскій*.

N. 10,555

Маяąc на увадзѣ, że podług art. 51 powołanej wyżej Ustawy, przedstawianie drogą łaski osób na utratę szlachectwa skazanych, jednocześnie z przesłaniem pod NAJWYŻSZĄ decyzję wyroku przez X-ty Departament Rządzącego Senatu co do nich wydanego następować powinno, i Naczelny Prokurator opinią swoją w tej mierze obowiązany jest objawić, przesyłam JWmu Panu pomieniony protokół z N. N. spisany, celem rozebrania i ocenienia powodów w nim zamieszczonych, oraz jak najspieszniejszego udzielenia swojej opinii, przy zwrocie przesyłającego się protokołu.

Żeby zaś na przyszłość osoby, względem których wyrok Senatu, przed jego ogłoszeniem, przedstawiony ma być pod NAJWYŻSZĄ decyzję, nie były pozbawione możności podania powodów, za niemi w drodze łaski przemawiać mogących, wzywam JW. Pana, ażebyś w duchu art. 77—81 NAJWYŻSZEJ Ustawy i art. 184 Urządzenia dla Warszawskich Departamentów Rządzącego Senatu, w każdym razie, gdy osoba stanu szlacheckiego, na karę pociągającą za sobą utratę szlachectwa, czci lub życia skazana, przyjdzie pod ostateczne za wyrokowanie Senatu, zarządzał protokółarne przyjęcie od niej i sprawdzenie powodów do łaski, na przypadek, jeżeliby wyrokiem Senatu naznaczoną była kara pociągająca za sobą utratę szlachectwa, a przy udzielaniu swojej opinii, zarazem i powody przez skazanego szlachcica podane, rozebrał i ocenił.

w Warszawie, dnia 12 (24) Sierpnia 1843 roku.

Tajny Radca, (podpisano) *A. Wyczechowski*.

Nr. 10,555.

N° 281.

Предписание о поспѣшномъ представленіи прошеній арестантовъ о помилованіи, хотя бы другія лица по тому же дѣлу обратились съ апелляціонною жалобою въ Судъ высшей инстанціи.

(11 (23) Іюля 1845 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Вникая ближе въ причины, по которымъ между подачею осужденными просьбы о помилованіи и представленіемъ ихъ къ помилованію Уголовнымъ Судомъ проходитъ слишкомъ много времени, Правительственная Коммисія Юстиціи убѣдилась, что Уголовные Суды иногда приостанавливаются съ представленіемъ просьбы о помилованіи по тому уваженію, что приговоры о другихъ обвиненныхъ причастныхъ къ дѣлу еще окончательно не постановлены, чтобы въ послѣдствіи, въ случаѣ предъявленія и сими послѣдними просьбы о помилованіи, представить совмѣстно къ помилованію всѣхъ прикосновенныхъ къ тому же дѣлу лицъ.

Такой порядокъ дѣйствій хотя не лишенъ основанія въ томъ, что общее представленіе къ помилованію всѣхъ приговоренныхъ къ наказаніямъ можетъ содѣйствовать соразмѣрному распределенію милости по мѣрѣ виновности каждаго изъ нихъ, однако же обстоятельство это не можетъ служить поводомъ къ задержанію представленія о помилованіи просителя, который уже началъ нести определенное ему наказаніе и имѣетъ право требовать рассмотрѣнія просьбы его о помилованіи, отъ коей онъ ожидаетъ благоприятныхъ послѣдствій. Такая остановка тѣмъ менѣе можетъ быть оправдана, если окончательное осужденіе другихъ

N° 281.

Polecenie Sądom, aby prosby aresztantów o łaskę spiesznie przedstawiały, bez względu choćby inne osoby w tej sprawie do wyższej instancyi się odwoływały.

(d. 11 (23) Lipca 1845 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Śledząc przyczynę, dla której pomiędzy wniesioną przez skazanych prośbą o łaskę a przedstawieniem ich w tej drodze przez Sądy Kryminalne, zbyt znaczny przeciąg czasu zachodzi, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości przekonała się, iż Sądy Kryminalne niekiedy wstrzymują przedstawienie odwołujących się do łaski z tego powodu, że inni obwinieni, łącznie do sprawy wpływający, nie są jeszcze prawomocnie osądzeni, a to dla tego, iżby później w razie oświadczonej i przez tych ostatnich prosby o łaskę, wszystkich należących do jednej sprawy łącznie przedstawić.

Taki sposób postępowania, lubo ma niejaką zasadę w tém, że łącznie przedstawianie do łaski wszystkich na kary skazanych, posłużyć może do proporcjonalnego udziału łaski w miarę winy każdego, jednakże powód ten nie może usprawiedliwić wstrzymania przedstawienia w drodze łaski proszącego o nią, w każdym razie, gdy tenże karę cierpieć zaczął i gdy ma prawo żądać, aby prośba jego o łaskę, której pomyselnego skutku spodziewa się, rozpoznana została. Wstrzymanie takie tém mniej daje się usprawiedliwić, gdy prawomocne osądzenie sprawy co do innych osób, długiego czasu

лицъ требуетъ продолжительнаго времени, а между тѣмъ осужденный можетъ вытерпѣть наказаніе, хотя онъ заслуживаетъ помилованія.

Поэтому Правительственная Коммисія Юстиціи, принимая въ соображеніе, что производство дѣлъ о лицахъ, подвергнутыхъ тюремному заключенію, требуетъ особенной поспѣшности, предписываетъ Уголовному Суду, въ случаѣ подачи осужденнымъ арестантомъ просьбы о помилованіи, безотлагательно войти съ представленіемъ о немъ въ Коммисію, хотя бы другія причастныя къ дѣлу лица обратились съ апелляціею въ Судъ высшей степени.

Варшава, 11 (23) Іюля 1845 года.

Директоръ Отдѣленія, (подписано) *Бржезинскій*.

N. 8,309.

N° 282.

Предписаніе Судамъ, чтобы, по воспослѣдованіи постановленій, состоявшихся вслѣдствіе просьбъ подсудимыхъ о помилованіи, они не замѣняли опредѣленныхъ наказаній другими имъ соотвѣтствующими.

(17 (29) Января 1858 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

До свѣдѣнія Правительственной Коммисіи Юстиціи дошло, что нѣкоторые Суды Исправительной Полиціи, по разрѣшеніи представленій о помилованіи осужденныхъ по просьбѣ сихъ послѣднихъ, замѣняютъ, согласно ст. 86 Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ, наказаніе заключеніемъ въ рабочемъ домѣ наказаніемъ розгами.

wymaga, a odwołujący się prędzej karę skończyć może, lubo na ulaskawienie zasługuje.

Dla tego Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, mając na uwadze, że z osobami uwięzionemi szczególniejszy pospiech w postępowaniu zachowywać należy, poleca Sądowi Kryminalnemu, aby w razie wniesionej przez skazanego więźnia prośby o łaskę, przedstawienie za nim w tej drodze niezwłocznie Kommissyi Rządowej nadsyłał, bez względu, że inni łącznie z nim do sprawy wpływający do wyższych instancyj się odwołują.

w Warszawie, dnia 11 (23) Lipca 1845 roku.

Dyrektor Wydziału, (podpisano) *Brzeziński*.

Nr. 8,309.

N° 282.

Rozporządzenie, aby Sądy, po wydaném postanowieniu w drodze łaski, nie zamieniały wyrzeczonych kar na inne odpowiednie.

(d. 17 (29) Stycznia 1858 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Doszło do wiadomości Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, że niektóre Sądy Policji Poprawczej, po przejściu skazanych drogą łaski, na żądanie tychże, zamieniają im, w myśl art. 86 Kod. k. gł. i p., stosownie do swego uznania, karę zamknięcia w domu roboczym na karę chłosty.

Такъ какъ подобный образъ дѣйствій противурѣчить постановленіямъ Совѣта Управленія, который, при разсмотрѣніи вносимыхъ просьбъ о помилованіи, оцѣняетъ всѣ обстоятельства, могущія служить въ пользу обвиненныхъ, и на томъ основаніи постановляетъ окончательно, въ какой мѣрѣ назначенное въ приговорахъ наказаніе можетъ быть смягчено или замѣнено другимъ; то Правительственная Коммисія Юстиціи предлагаетъ Уголовнымъ Судамъ предписать всѣмъ подвѣдомственнымъ ему Судамъ Исправительной Полиціи и съ своей стороны строго наблюдать за тѣмъ, чтобы, при исполненіи постановленій, состоявшихся вслѣдствіе представленій къ помилованію, они не замѣняли наказанія заключеніемъ въ рабочемъ домѣ никакимъ другимъ, а именно тѣлеснымъ наказаніемъ, а исполняли изданныя постановленія со всею точностью. Если бы однако при таковомъ исполненіи обнаружилия какія либо особыя, заслуживающія уваженія обстоятельства, то объ этомъ они должны входить съ представленіемъ въ Уголовный Судъ, который съ своей стороны, разсмотрѣвъ надлежащимъ образомъ дѣло, обязанъ представить его на окончательное разрѣшеніе Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Варшава, 17 (29) Января 1858 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ (подписано) *Графъ Скарбекъ*.

N. 19,041.

Gdy postępowanie takie przeciwne jest postanowieniom Rady Administracyjnej, która, przy rozpoznawaniu wniesionych próśb o łaskę, ocenia wszelkie powody za obwinionem przemawiające i według tego ostatecznie stanowi, jak dalece zasądzona kara ma być złagodzoną lub na inną zamienioną; przeto Kommissya Rządowa Sprawiedliwości poleca Sądowi Kryminalnemu, aby wydał do wszystkich podległych sobie Sądów Policyi Poprawczej rozporządzenie i sam troskliwie pilnował, aby przy wykonywaniu postanowień w drodze łaski wydanych, Sądy Poprawcze nie zamieniały kary zamknięcia w domu roboczym na inną karę, a mianowicie chłostę, lecz aby postanowienia takowe ze ścisłością, według ich osnovy, wykonywały; a jeżeliby przy ich wykonaniu, nastąpiły się jakieś szczególne okoliczności na wzgląd zasługujące, aby w takim razie czyniły przedstawienia do Sądu Kryminalnego, który ze swjej strony, po należytem rozpoznaniu przedmiotu, odnieść się winien do Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, celem wyjednania dalszej decyzji.

Warszawa, dnia 17 (29) Stycznia 1858 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
Tajny Radca, Senator, (podpisano) *Hr. Skarbek*.

Nr. 19,041.

N° 283.

Постановленіе о распространеніи дѣйствія Высочайшаго указа 30 Августа (11 Сентября) 1864 года на преступниковъ, несущихъ опредѣленное имъ наказаніе.

(23 Марта (4 Апрѣля) 1865 г.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Министръ Статсъ-Секретарь, отзывомъ отъ 17 (29) Марта сего года, за N. 4,830, сообщилъ Намѣстнику въ Царствѣ, что представленіе Его Сіятельства о примѣненіи смягченныхъ Высочайшимъ указомъ отъ 30 Августа (11 Сентября) 1864 года наказаній и къ тѣмъ преступникамъ, о коихъ приговоры приведены были въ исполненіе до изданія помянутаго Высочайшаго указа, внесено было, по Высочайшему повелѣнію и по предварительномъ сношеніи съ Министромъ Юстиціи, въ Комитетъ по Дѣламъ Царства, который, разсмотрѣвъ таковое представленіе, мнѣніемъ положилъ: предоставить Намѣстнику разрѣшать, по представленіямъ судебныхъ мѣстъ, примѣненіе постановленій упомянутаго указа, въ видѣ милости, и къ такимъ преступникамъ, относительно которыхъ исполненіе приговоровъ, вошедшихъ въ законную силу до изданія онаго, уже началось, но еще вполнѣ не окончено, именно въ тѣхъ случаяхъ, когда преступники эти, по поведенію своему и другимъ обстоятельствамъ, заслуживающимъ особеннаго вниманія, окажутся достойными таковой милости; и что Его Императорское Величество на журналъ Комитета въ 11 (23) день Марта изволилъ собственноручно написать:

„исполнить.“

N° 283.

Postanowienie rozciągające łaskę z Najwyższego ukazu z dnia 30 Sierpnia (11 Września) 1864 r. do osób karę cierpiących.

(d. 23 Marca (4 Kwietnia) 1865 r.)

Wypis z protokołu posiedzenia Rady Administracyjnej.

Minister Sekretarz Stanu, w odezwie z dnia 17 (29) Marca r. b., Nr. 4,830, oznajmił Namiestnikowi Królestwa, że przedstawienie jego (Namiestnika) co do rozciągnięcia kar ukazem NAJWYŻSZYM z dnia 30 Sierpnia (11 Września) r. z. złagodzonych, i do tych przestępców, względem których wyroki wprowadzone zostały w wykonanie przed wydaniem rzonego ukazu NAJWYŻSZEGO, po poprzednim zniesieniu się z Ministrem Sprawiedliwości, było z rozkazu NAJJAŚNIEJSZEGO PANA wniesionem do Komitetu do Spraw Królestwa, który, rozpoznawszy takowe, wynurzył wniosek za pozostawieniem Namiestnikowi zezwalania, w skutek przedstawień władz sądowych, na zastosowanie postanowień powyższego ukazu, w drodze łaski, i do takich przestępców, co do których wykonanie wyroków, przed wydaniem onego prawomocnych, już się zaczęło, lecz jeszcze nie zostało w zupełności ukończonem, a to w wypadkach, jeżeli przestępcy ci, postępowaniem swoim i przez inne zasługujące szczególnie na uwagę okoliczności, godnemi będą takowej łaski, tudzież, że Jego CESARSKO-KRÓLEWSKA MOŚĆ na protokóle Komitetu w dniu 11 (23) Marca raczył własnoręcznie napisać:

„исполнить.“

Совѣтъ положили: о таковой Высочайшей волѣ сообщить для исполненія Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Вѣрно съ журналомъ:

и. д. Статсъ-Секретаря (подписано) *Заборовскій*.

N. 12,075.

Примѣчаніе. Постановление это сообщено судебнымъ мѣстамъ при предписаніи Правительственной Коммисіи Юстиціи, отъ 10 (22) Апрѣля 1865 года, за N. 4,391.

N° 284.

Распоряженіе о томъ, чтобы дѣла рѣшенныя передаваемы были въ архивъ по опредѣленіямъ, постановляемымъ коллегіальнымъ порядкомъ.

(2 (14) Марта 1853 года.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Изъ произведенныхъ въ Судахъ Полиціи Исправительной и Простой ревизій удостовѣрившись, что въ нѣкоторыхъ изъ нихъ дѣла рѣшенныя передаются въ архивъ безъ всякихъ о томъ опредѣленій, Правительственная Коммисія Юстиціи поручаетъ Уголовному Суду предписать всѣмъ подвѣдомственнымъ ему Судамъ Полиціи Исправительной и Простой, чтобы въ первыхъ изъ нихъ дѣла оконченныя передавались въ архивъ не иначе, какъ по опредѣленіямъ, постановленнымъ въ коллегіальномъ засѣданіи и по выслушаніи заключеній Помощника Прокурора а въ послѣднихъ по резолюціямъ Подсудка.

О послѣдствіяхъ настоящаго распоряженія Правительственная Коммисія Юстиціи будетъ ожидать рапорта Уголовнаго Суда.

Варшава, 2 (14) Марта 1853 года.

Директоръ Отдѣленія,

Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, (подписано) *Бржезинскій*.

N. 42.

Rada poleciła takową wolę Najwyższą zakomunikować Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, dla stosownego wykonania.

Zgodno z protokółem:

p. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) *Zaborowski*.

Nr. 12,075.

U w a g a. Postanowienie to Kommissya Rządowa Sprawiedliwości objawiła Sądom przy re-skrypcie z dnia 10 (22) Kwietnia 1865 r., za Nr. 4,391.

N° 284.

Rozporządzenie, aby akta spraw skończonych za decyzją Sądu kolegialnie były reponowane.

(d. 2 (14) Marca 1853 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Z rewizyi tak w Sądach Policyi Poprawczej, jakoteż Policyi Prostej odbywanych, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości przekonawszy się, że w niektórych Sądach akta spraw już ukończonych reponowane bywają bez decyzji repozycją stanowiących, poleca Sądowi Kryminalnemu, aby zalecił tak Sądom Poprawczym jakoteż Policyjnym, w jurisdycyi jego będącym, iżby w pierwszych, akta spraw ukończonych, zawsze po wydaniu decyzji na sesyi kolegialnej i po wysłuchaniu wniosków Podprokuratora, a w drugich, po wydaniu decyzji przez Podsędką, reponowane były.

O skutku niniejszego rozporządzenia Kommissya Rządowa Sprawiedliwości raportu oczekiwać będzie.

w Warszawie, dnia 2 (14) Marca 1853 roku.

Dyrektor Wydziału, Rzeczywisty Radca Stanu,

(podpisano) *Brzeziński*.

Nr. 42.

№ 285.

Увѣдомленіе о сдѣланномъ распоряженіи относительно
строгаго наблюденія за ходомъ дѣлъ, за исполненіемъ
приговоровъ и передачею дѣлъ въ архивъ.

(23 Октября (4 Ноября) 1859 года.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Препровождая въ Уголовный Судъ для свѣдѣнія копію съ предписанія Прокурору Уголовнаго Суда и Помощникамъ Прокурора при Судахъ Исправительной Полиціи о наблюденіи за поспѣшностью и точностью въ объявленіи и исполненіи всѣхъ приговоровъ, Правительственная Коммисія Юстиціи предписываетъ Уголовному Суду распоряженіе это объявить къ свѣдѣнію всѣмъ подвѣдомственнымъ ему Судамъ Исправительной Полиціи, предупредивъ ихъ, что они съ своей стороны обязаны стараться о точномъ и поспѣшномъ объявленіи и исполненіи приговоровъ, ибо, въ случаѣ замѣченнаго замедленія или другихъ со стороны Суда упущеній сего рода, или въ случаѣ неправильнаго пропуска дѣла по контрольнымъ книгамъ и трехмѣсячнымъ вѣдомостямъ, прежде окончательнаго рѣшенія онаго, или же прежде исполненія приговора, вошедшаго въ законную силу, Суды будутъ подвержены строгой отвѣтственности.

При чемъ слѣдуетъ предварить, что обязанность наблюденія за всѣмъ этимъ лежитъ преимущественно на Предсѣдательствующемъ Судѣ, который также отвѣчаетъ за всякое замедленіе, безпорядокъ въ Судѣ и другія упущенія, происходящія отъ недостаточнаго надзора.

№ 285.

Zawiadomienie Sądów o wydaném rozporządzeniu co
do ścisłej kontroli spraw, egzekucyi wyroków i repo-
zycji akt.

(d. 23 Października (4 Listopada) 1859 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Przesyłając Sądowi Kryminalnemu dla jego wiadomości w kopii rozporządzenie do Prokuratora przy Sądzie Kryminalnym i Podprokuratorów przy Sądach Poprawczych wydane, w przedmiocie pilnowania pospiechu i dokładności w publikacyi i egzekucyi wszelkich wyroków, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości poleca mu, aby rozporządzenie takowe podał również do wiadomości wszystkim podległym sobie Sądom Policji Poprawczej, z oznajmieniem: iż ze swęj strony starać się powinny o dokładne i spieszne ogłaszanie i wykonywanie wyroków, gdyż za dostrzeżeniem opóźnienia z winy Sądu pochodzącego, lub jakowych uchybień w czynnościach tego rodzaju, albo w razie niewłaściwego wypuszczenia sprawy z kontrol i wykazów kwartalnych czynności, przed zupełnem ich załatwieniem, lub wykonaniem prawomocnych wyroków, ściagną na siebie surową odpowiedzialność.

Że obowiązek czuwania nad tém szczególniej do Sędziego Prezydującego należy, który także za wszelki nieporządek w Sądzie, dopuszczoną zwłokę i inne uchybienia z niedozoru pochodzące jest odpowiedzialny.

Принимая сверхъ того въ уваженіе, что при Судахъ Полиціи Простой не имѣется Помощниковъ Прокуроровъ, а весьма желательно было бы также, чтобы приговоры этихъ Судовъ не оставались безъ соотвѣтственнаго надзора, Уголовный Судъ обязанъ предписать Судамъ Исправительной Полиціи, чтобы за всѣми дѣлами, поступающими къ нимъ по жалобамъ на рѣшенія Полицейскихъ Судовъ, они вели въ ревизіонныхъ своихъ дѣлахъ надлежащій контроль и имѣли должное наблюденіе за приведеніемъ въ исполненіе наказанія, опредѣленнаго приговорами.

Наконецъ Уголовный Судъ долженъ предписать всѣмъ Судамъ Простой Полиціи, чтобы они озаботились объ исправномъ объявленіи и исполненіи тѣхъ приговоровъ, которые должны быть приводимы въ дѣйствіе ими непосредственно, и не передавали въ архивъ дѣлъ безъ опредѣленія, подписаннаго Подсудкомъ.

Предсѣдательствующимъ въ этихъ Судахъ слѣдуетъ вмѣнить въ обязанность наблюдать за этимъ, подъ личною отвѣтственностью, и вести на сей предметъ точные списки дѣламъ и приговорамъ, которые они должны просматривать по крайней мѣрѣ каждую четверть года.

Самъ же Уголовный Судъ обязанъ завести у себя такой порядокъ, чтобы никакое дѣло, по которому исполненіе наказанія къ нему относится, не передавалось въ архивъ, безъ письменнаго предложенія Царскаго Прокурора, поэтому Коммисія Юстиціи, ссылаясь на предписаніе свое отъ 2 (14) Марта 1853 года, за N. 42, предписываетъ всѣ подобныя дѣла, до постановленія опредѣленія о передачѣ въ архивъ, сообщать Прокурору и предложить Судамъ Исправительной Полиціи о соблюденіи такого же порядка.

Сверхъ того Уголовный Судъ, при разсмотрѣніи вѣдомостей о дѣйствіяхъ Судовъ Исправительной и Простой Полиціи, обязывается обращать вниманіе на дѣла, неоконченныя вслѣдствіе замедленія въ объявленіи или исполненіи приговоровъ,

Obok tego, gdy przy Sądach Policji Prostej nie ma stałych Podprokuratorów, a także pożądaną jest rzeczą, aby wyroki przez te Sądy wydawane bez odpowiedniego nadzoru nie zostawały, przeto Sąd Kryminalny poleci Sądom Policji Poprawczej, aby nad wszystkimi sprawami, które do nich z odwołania się od wyroków Sądów Policji Prostej przychodzą, w aktach swych dozorczych szczegółową kontrolę prowadziły i należytego wykonania kary wyrokami naznaczonej pilnowały.

Wreszcie Sąd Kryminalny wyda odpowiednie do wszystkich Sądów Policji Prostej rozporządzenie, aby także troskliwie zajmowały się publikacją i egzekucją wyroków, których wykonanie do nich samych należy, i akt w tych sprawach, bez wydania decyzji przez Podśędka podpisanę, nie reponowały.

Na Prezydujących w tych Sądach włoży obowiązek, pod osobistą odpowiedzialnością, aby tego pilnowali, w tym celu dokładne listy spraw i wyroków utrzymywali i przynajmniej co kwartał listy te przeglądali.

Sam Sąd Kryminalny zaprowadzi porządek, aby żadna sprawa, w której egzekucja kary do niego samego należy, bez poprzednich piśmiennych wniosków Prokuratora Królewskiego reponowana nie była, i dla tego Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, w następstwie reskryptu swego z dnia 2 (14) Marca 1853 r., Nr. 42, poleca mu, aby akta takich spraw, przed wydaniem decyzji na repozycję, do wniosków komunikował, i podobnie postępować Sądom Policji Poprawczej zalecił.

Prócz tego Sąd Kryminalny, przy monitowaniu wykazów czynności Sądów Poprawczych i Policji Prostej, na sprawy w publikacji lub w wykonaniu wyroków zalegające, u-

и предупреждать всякія упущенія соотвѣтственными распоряженіями.

Варшава, 23 Октября (4 Ноября) 1859 года.

Главный Директоръ,
Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ, (подписано) *Држевецкій*.

N. 22,399.

Приложеніе къ N. 285.

Инструкція Прокурорамъ о строгомъ наблюденіи за ходомъ дѣлъ, за исполненіемъ приговоровъ и передачею дѣлъ въ архивъ.

Прокурорамъ Уголовныхъ Судовъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Изъ трехмѣсячныхъ вѣдомостей и другихъ рапортовъ о ходѣ дѣлъ, особенно же изъ представлений о преступникахъ, ходатайствующихъ о помилованіи, Правительственная Коммисія Юстиціи усматриваетъ: что, не взирая на многочисленныя ея распоряженія, объявленіе и исполненіе приговоровъ не совершается донынѣ съ надлежащею поспѣшностью, что въ Судахъ Исправительной и Простой Полиціи накапливается всегда много дѣлъ, рѣшенныхъ въ разныхъ инстанціяхъ, которыя иногда продолжительное время остаются безъ малѣйшаго движенія, и что по дѣламъ, окончательно рѣшеннымъ судебнымъ порядкомъ и путемъ милости, исполненіе приговоровъ неоднократно замедляется вслѣдствіе неправильныхъ или неумѣстныхъ дѣйствій Судовъ, и даже бываютъ случаи, что исполненіе наказанія совершенно упускается изъ виду.

Вслѣдствіе сего, Правительственная Коммисія Юстиціи, имѣя въ виду, что на обязанности Царскаго Прокурора и его

ваге зwracać i przez stosowne rozporządzenia, wszelkiej zwłocze lub uchybieniem zapobiegać winien.

Warszawa, dnia 23 Października (4 Listopada) 1859 r.

Dyrektor Główny, Tajny Radca, Senator,
(podpisano) *Drzewiecki*.

N. 22,399.

Anneks do N. 285.

Informacya dla Prokuratorów względem ścisłej kontroli spraw, egzekucyi wyroków i repozycyi akt.

do

Prokuratorów przy Sądach Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Z wykazów kwartalnych czynności i innych raportów o biegu spraw składanych, a szczególnie z przedstawień za odwołującemi się do łaski przestępcami czynionych, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości dostrzega, że mimo licznych jej rozporządzeń, publikacya i egzekucya wyroków nie jest dotąd z należyтым pospiechem dopełniana; że w Sądach Policyi Poprawczej i Prostej zalega zawsze wiele spraw w różnych instancjach osądzonych, które niekiedy przez długi czas bez dalszego postępu pozostają; że w sprawach już ostatecznie na drodze sądowej i na drodze łaski załatwionych, wykonanie wyroków, z powodu nienależytego lub bezskutecznego działania Sądów, bywa częstokroć opóźniane, a nawet zdarzają się wypadki, że wykonanie kary na przestępcach bywa zupełnie zaniedbane.

W skutku tego, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, mając na uwadze, że obowiązkiem jest Prokuratora Królew-

Помощниковъ при Судахъ Исправительной Полиціи лежить не только надзоръ за всѣми судебными дѣйствіями, сообщеніе имъ надлежащаго направленія и наблюденіе за строгимъ отправленіемъ правосудія, но также и неусыпная заботливость о сохраненіи въ Судахъ порядка и предупрежденіи замедленія или упущеній, предлагаетъ Вамъ предписать всѣмъ подвѣдомственнымъ Помощникамъ Прокурора при Судахъ Исправительной Полиціи, чтобы они отъ времени до времени и по крайней мѣрѣ каждые три мѣсяца, при разсмотрѣніи вѣдомостей о судебныхъ дѣйствіяхъ, особенное вниманіе обращали на списки дѣлъ и приговоровъ, и другія заведенныя въ Судахъ контрольныя книги, и удостовѣрялись о томъ: не приостанавливается ли дѣлопроизводство по необъявленію или неисполненію приговоровъ, не упущено ли изъ виду исполненіе наказанія надъ преступниками, и не исключаются ли неправильно дѣла изъ контролей и вѣдомостей прежде окончательнаго ихъ рѣшенія, и о каждой такой ревизіи и ея послѣдствіяхъ представляли бы Вамъ рапортъ для свѣдѣнія и надлежащаго распоряженія. Сверхъ того, по каждому дѣлу, предъ постановленіемъ опредѣленія о передачѣ его въ архивъ, они должны удостовѣряться, приведено ли въ исполненіе опредѣленное наказаніе въ отношеніи всѣхъ приговоренныхъ лицъ и согласно ли окончательному приговору или постановленію, изданному относительно просившихъ о помилованіи, и въ случаѣ замѣченныхъ какихъ либо упущеній, входить съ предложеніями о немедленномъ ихъ устраненіи. Наконецъ, настоять на томъ, чтобы опредѣленіе о передачѣ дѣла въ архивъ было постановляемо не иначе, какъ по выслушаніи письменныхъ заключеній Помощника Прокурора, который за слабый надзоръ за точнымъ исполненіемъ приговора будетъ привлеченъ къ отвѣтственности обще съ членами Суда, виновными въ упущеніи.

На Г. Царскаго Прокурора Правительственная Коммисія Юстиціи возлагаетъ обязанность наблюдать за точнымъ исполненіемъ настоящаго распоряженія, обращая особенное вниманіе

скаго и Подпрокураторовъ при Судахъ Поправочныхъ, не только вглядѣть во все чинности сѣдовыя, надѣвать имъ вѣдѣныя направленія и пилновать сѣснаго вымѣру справѣдливѣости, але также троскливѣе чуваѣть надъ порядкомъ въ Сѣдахъ и запобѣгать звѣлѣе луб учыбленіомъ, полѣца му, абы выдалъ до всысткыхъ подлѣглыхъ собѣ Подпрокураторовъ пры Сѣдахъ Поправочныхъ розпорѣдженіе, ізбы од часу до часу, а коніечнѣе со кварталъ, пры розпознаваніи wykazów czynności sądowych, starannie przeglądali listy spraw i wyroków, tudzież inne kontrole w Sądach utrzymywane i przekonywali się, czyli sprawy w publikacji lub egzekucji wyroków nie zalegają, czy wykonanie kary na przestępcach nie zostało zaniedbane i czy sprawy, przed zupełnem ich załatwieniem, z kontrol i wykazów czynności niewłaściwie nie są wykreślone; o każdym zaś dopełnieniu takowej peryodycznej czynności i o jej wypadku składali Prokuratorowi raport, dla jego wiadomości i stosownego jak wypadnie postąpienia. Aby prócz tego, w każdej sprawie, przed wydaniem decyzji na repozycyą akt, dokładnie przekonywali się, czyli karaznaczona co do wszystkich osób skazanych należycie i zgodnie z ostatecznym wyrokiem, lub postanowieniem w drodze łaski wydanem, w wykonanie jest wprowadzona, i za dostrzeżeniem jakowych uchybień, czynili zaraz wnioski o bezzwłoczne dopełnienie tego, coby pominiętem zostało. Aby wreszcie decyzye na repozycyą akt nie inaczéj wydawane były, jak po wysłuchaniu piśmiennych wniosków Podprokuratora, który za niedopilnowanie dokładnego wykonania wyroku, łącznie z Sędem dopuszczającym się uchybienia, będzie odpowiedzialnym.

Na Prokuratora Królewskiego Kommissya Rządowa Sprawiedliwości wkłada obowiązek, aby ze swéj strony ścisłego wykonywania powyższego rozporządzenia przestrzegał i sam w to wglądał, iżby publikacya i egzekucya wszelkich wyro-

на то, чтобы всё вообще приговоры были объявляемы и исполняемы со всевозможною поспѣшностью и точностью.

Кромѣ того обязываетесь Вы, по дѣламъ обрѣченнымъ и приговорамъ высшихъ инстанцій, подлежащихъ вѣдѣнію самаго Уголовнаго Суда, разсматривать отъ времени до времени списки и контроли этихъ дѣлъ и имѣть надзоръ за правильнымъ объявленіемъ и исполненіемъ приговоровъ, наконецъ по каждому дѣлу, по которому исполненіе наказанія относится къ Уголовному Суду, прежде постановленія опредѣленія о передачѣ дѣла въ архивъ, удостовѣряться, исполнены ли приговоры, какъ слѣдуетъ, и въ отношеніи всѣхъ ли осужденныхъ къ наказанію лицъ, и предлагать по сему предмету письменныя заключенія.

Варшава, 23 Октября (4 Ноября) 1859 года.

Главный Директоръ,

Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ, (подписано) *Држевецкій*.

N. 22,399.

N° 286.

Постановленіе относительно исполненія Высочайшей воли
о томъ, чтобы ненужныя дѣла были сожигаемы.

(30 Декабря (11 Января) 1838/9 г.)

Въ Правительственную Коммисію Юстиціи.

Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія.

Ссылаясь на постановленіе Совѣта Управленія отъ 4 (16) Ноября 1838 года, за N. 23,590, коимъ предоставлено было Правительственной Коммисіи распорядиться о продажѣ съ публичныхъ торговъ старыхъ архивныхъ дѣлъ и бумагъ, хранящихся безъ всякой пользы въ значительномъ количествѣ въ Судахъ Мирowychъ, Полиціи Исправительной и Уголовныхъ, по порученію Совѣта Управленія, имѣю честь препроводить въ

кѣмъ зъ jaknajwiększymъ pospiechemъ i dokładnością była dopelniana.

Aby prócz tego co do spraw osądzonych i wyroków wyższych instancyj, pod nadzorem samego Sądu Kryminalnego zostających, listy i kontrole tychże spraw od czasu do czasu przeglądał i należytego biegu publikacyi i egzekucyi wzmiankowanych wyroków pilnował, wreszcie, iżby w każdej takiej sprawie, w której egzekucya kary do Sądu Kryminalnego należy, przed wydaniem decyzji na repozycyą akt, przekonywał się, czy wyroki należycie i co do wszystkich osób na karę skazanych wykonane zostały, i w tym względzie piśmienne wnioski czynił.

Warszawa, dnia 23 Października (4 Listopada) 1859 roku.

Dyrektor Główny, Tajny Radca, Senator,

(podpisano) *Drzewiecki*.

Nr. 22,399.

N° 286.

Postanowienie co do wykonania woli Najwyższej,
aby akta niepotrzebne palić.

(d. 30 Grudnia (11 Stycznia) 1838/9 г.)

do

Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości.

SEKRETARZ STANU PRZY RADZIE ADMINISTRACYJNEJ.

Powołując się na decyzję Rady Administracyjnej z dnia 4 (16) Listopada r. z., Nr. 23,590, przez którą Kommissya Rządowa upoważnioną została do zarządzenia publicznej sprzedaży akt i papierów z akt dawnych, w Sądach Pokoju, Policji Poprawczej i Kryminalnych w znacznej ilości znajdujących się, a które do żadnego użytku sądowego posłużyć nie mogą, mam zaszczyt ze zlecenia Rady Administracyjnej przesłać,

Коммисію, для зависящаго распоряженія отзывъ Помощника Министра Статсъ-Секретаря отъ 7 (19) Декабря минувшаго года, за N. 1587, по содержанію котораго Его Величество соизволилъ признать: что приличнѣе было бы сжечь таковыя ненужныя дѣла.

Варшава, 30 Декабря (11 Января) 1838/9 года.

(подписано) Тымовскій.

N. 24,929.

Приложеніе къ N^о 286-му.

Милостивый Государь.

Князь Иванъ Оедоровичъ!

Государь Императоръ усмотрѣвъ изъ журнала Совѣта Управленія отъ 4 (16) Ноября, что, по значительному количеству въ Судахъ Исправительной Полиціи и Мировыхъ старыхъ дѣлъ и бумагъ, бесполезно занимающихъ большую часть помѣщенія тѣхъ Судовъ, Совѣтъ утвердилъ представленіе Главнаго Директора Юстиціи о дозволеніи продать помянутые акты и вырученныя за нихъ деньги употребить на покупку недостающей въ нѣкоторыхъ Судахъ мебели и на починку старой, соизволилъ сдѣлать подъ статью 865 того журнала, которая заключаетъ изложеніе прописаннаго предмета, слѣдующую собственноручную Высочайшую резолюцію:

„сжечь приличнѣе, чѣмъ продавать“.

Почтительнѣйше донося о семъ Вашей Свѣтлости, для зависящихъ распоряженій, имѣю честь быть съ совершеннѣйшимъ высоко-почитаніемъ и преданностію, Вашей Свѣтлости всепокорнѣйшимъ слугою

(подписано) И. Туркулъ.

Вѣрно:

Статсъ Секретарь, (подписано) Тымовскій.

N. 1,587.

Ст. Петербургъ
7 (19) Декабря 1838 года.

do stosownego postąpienia, odezwę Pomocnika Ministra Sekretarza Stanu z dnia 7 (19) Grudnia r. z., Nr. 1,587, wedle której Jego CESARSKO-KRÓLEWSKA MOŚĆ uznać raczył, iż byłoby przyzwoitszém, aby takowe akta niepotrzebne spalić. w Warszawie, dnia 30 Grudnia (11 Stycznia) 1838/9 r.

(podpisano) Tymowski.

Nr. 24,929.

Anneks do Nr. 286.

KSIĄŻĘ JANIE TEODOROWICZU!

NAJJAŚNIEJSZY PAN, dostrzegłszy z protokołu posiedzenia Rady Administracyjnej z dnia 4 (16) Listopada, że z powodu nagromadzenia w Sądach Pokoju i Policji Poprawczej znacznej ilości akt dawnych, zajmujących bezużytecznie większą część lokalów tychże Sądów, Rada zatwierdziła przedstawienie Dyrektora Głównego Sprawiedliwości o udzielenie upoważnienia do sprzedaży wzmiankowanych akt, z дозволеніем użycia zebranych ze sprzedaży funduszków na sprawienie brakujących w niektórych Sądach mebli i na reparacyą starych, raczył pod pozycyą 865 tegoż protokołu, w którym pomieszczony jest wzmiankowany przedmiot, położyć następującą własnoręczną NAJWYŻSZĄ decyzją:

„ przyzwoicić spalić, jak sprzedawać.“

Donosząc o tém Waszj Książęcj Mości, celem wydania odpowiednich rozporządzeń, mam zaszczyt pozostawać z wysokim poważaniem i powolnością Waszj Książęcj Mości najniższym sługą

(podpisano) Ig. Turkuł.

Za zgodność:

Sekretarz Stanu, (podpisano) Tymowski.

Nr. 1,587.

St. Petersburg,
7 (19) Grudnia 1838 r.

№ 287.

Распоряжение относительно порядка уничтожения актов и бумаг по оконченным уголовным делам.

(25 Февраля (9 Марта) 1839 г.)

Всем Уголовным Судам.

Правительственная Коммисия Юстиции.

Почти во всех судебных местах уголовного ведомства хранится значительное количество разных дел, которые, с течением времени сделавшись вовсе ненужными для законных справок, занимают только бесполезно место в архивах и судебных помещениях, нередко препятствуя приведению в надлежащий порядок текущих дел.

Некоторые судебные места, в виду настоятельной необходимости, входили по этому поводу с представлениями о разрешении им продажи таковых дел, вышедших совершенно из употребления, с дозволением употребить вырученные за них деньги на покупку недостающей им мебели или починку старой.

Но Государь Император, в недавно объявленной Высочайшей волѣ, признавая неприличным таковой способ устранения старых судебных дел, соизволил выразить: что подобные дела, где в том окажется надобность, должны быть сожигаемы.

Согласно таковой Высочайшей волѣ, Правительственная Коммисия Юстиции, удовлетворяя настоятельной необходимости устранения из помещений некоторых судебных мест излишних, накопившихся в них дел, для поставления их в возможность приведения в порядок своих архивов, — предписывает Уголовному Суду распорядиться о тщательной

№ 287.

Инструкция, как нисzczyć акта в окончeнных делах криминальных.

(д. 25 Lutego (9 Marca) 1839 r.)

do
wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

We wszystkich prawie Sądach wydziału kryminalnego znajduje się znaczna liczba różnych akt, które z przeciągiem czasu stawszy się już zupełnie nieprzydatnymi do żadnego prawnego użytku, napróżno zajmują miejsce w archiwach i lokalach sądowych i stają się częstokroć przeszkodą do należytego uporządkowania akt w biegu będących.

Niektóre Sądy, nagłone potrzebą, czyniły z tego powodu przedstawienia o dozwolenie im sprzedaży akt, które się stały już nieużytecznymi, i obrócenia pieniędzy ztąd zebrać się mających na zakupienie brakujących mu utensyliów lub reparacyą starych.

Taki atoli środek pozbycia się dawnych akt sądowych, NAJJAŚNIEJSZY PAN, w świeżo objawionej swjej NAJWYŻSZEJ woli, raczył uznać za niestosowny i oświadczyć: że gdzie tego zachodzi potrzeba, akta podobne raczej palone być powinny.

Stosownie do tej NAJWYŻSZEJ woli, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, zaradzając potrzebie niezbędnej po niektórych Sądach uprzątnienia z lokalów sądowych nagromadzonych akt bezużytecznych i dania tym sposobem możności zaprowadzenia lepszego porządku w ich archiwach, poleca Sądowi Kryminalnemu, aby, tak u siebie, jako i we

разборкѣ и сожженіи таковыхъ ненужныхъ дѣлъ, какъ у себя, такъ равно и въ подвѣдомственныхъ ему Судахъ Исправительной и Простой Полиціи, гдѣ это окажется необходимымъ, съ соблюденіемъ нижеслѣдующихъ, указанныхъ уже прежде нѣкоторымъ Судамъ правилъ:

1) Изъ числа дѣлъ полицейскихъ, исправительныхъ и уголовныхъ, могутъ быть преданы истребленію лишь такія дѣла, послѣ совершеннаго окончанія которыхъ и сдачи ихъ въ архивъ, за вступленіемъ приговоровъ въ законную силу, протекло уже, по полицейскимъ пять лѣтъ, а по исправительнымъ и уголовнымъ десять лѣтъ до времени передачи ихъ для сожженія, и по которымъ тюремное заключеніе, къ коему обвиняемый могъ быть приговоренъ, уже окончено, хотя бы и по истеченіи этого срока.

Не подлежатъ истребленію дѣла, по которымъ состоялись заочныя рѣшенія, не могущія почитаться вполне прекращающими дѣло.

2) Равнымъ образомъ могутъ быть подвергнуты истребленію такія только дѣла, по которымъ ни преступники, ни сообщники преступленія не совершили побѣга, не остались не открытыми, и не подвержены законному наказанію, а подлежатъ еще таковому. Само собою разумѣется, что ежели прежде осужденный преступникъ состоитъ вновь подъ Судомъ, то прежнее о немъ дѣло, какъ нужное для соображенія Суда, не должно быть истребляемо.

3) Наконецъ подлежатъ истребленію вообще такія дѣла, которыя не могутъ никому служить для какихъ либо важныхъ справокъ, ни же для разъясненій на счетъ судебныхъ депозитовъ, недочетовъ и тому подобныхъ предметовъ.

4) Не подлежатъ истребленію книги для записки рѣшеній, депозитовъ, судебныхъ взысканій и издержекъ, всякаго рода описи, входящіе реестры, дѣла общія, заключающія въ себѣ общія распоряженія, относящіяся къ текущимъ дѣламъ и дру-

всѣхъ подлѣжныхъ sobie Sądach Policji Prostej i Poprawczej, gdzieby tego konieczna zachodziła potrzeba, troskliwie odłączenie a następnie spalenie takowych akt bezużytecznych zarządził, a to przy zachowaniu następujących, już nawet niektórym Sądom dawniej w tym przedmiocie wskazanych zasad:

1) Akta spraw policyjnych, poprawczych i kryminalnych mogą być przeznaczone na zniszczenie takie tylko, z których pierwsze od lat pięciu, zaś drugie i ostatnie od lat 10, rachując do czasu wydania ich na spalenie, w zupełności, przez stanie się wyroków prawomocnymi, załatwione i zreponowane, a nadto i kara więzienia, na którą mógł być obwiniony skazanym, choćby i po tym terminie już ukończoną została.

Wyroki zaoczne, jako niemogące się uważać za kończące zupełnie sprawę, wyłączają możność zniszczenia akt sprawy.

2) Również takie tylko akta, do których nie wchodzi ani sprawcy, ani współnicy przestępstwa zbiegli lub niewyśledzeni, którzy nie ulegli karze prawem przepisanej, a jeszcze takowej uleż mają. Rozumie się samo z siebie, iż jeżeli dawniej osądzony przestępca na nowo jest pod Sądem, akta sprawy dawniej powinny być wzięte do uwagi Sądu, a przeto niszczone być nie powinny.

3) Zresztą takie w ogólności, z których żaden ważny użytek dla nikogo przewidywać się nie daje i które do żadnego wyjaśnienia, czy to depozytów sądowych, czy defektów, czy tym podobnych przedmiotów potrzebne nie są.

4) Nie powinny być niszczone księgi wyroków, depozytalne, kar i kosztów sądowych, repertorya wszelkiego gatunku, dzienniki główne, akta jeneralne, zawierające w sobie ogólne rozporządzenia z ciągłą służbą związek mające lub in-

гія касающіяся до нихъ свѣдѣнія, наконецъ срочные рапорты или свѣдѣнія о дѣлахъ за послѣднія пять лѣтъ.

5) Доклады по дѣламъ, черновыя рѣшенія, доказательства о понесеніи наказаній и всякаго рода документы, какъ-то: метрическія свидѣтельства, акты гражданского состоянія и тому подобныя, словомъ—все письменныя документы, представленные къ дѣлу участвующими сторонами, которыя могутъ встрѣтить въ нихъ надобность, должны быть отъ дѣлъ, предназначенныхъ къ сожженію, отдѣлены, приведены въ порядокъ и сохранены.

6) О сожженіи дѣлъ составляется протоколъ съ подробною ихъ описью, въ доказательство, что такія-то дѣла истреблены, и съ краткимъ исчисленіемъ того, что именно и изъ какого дѣла было отдѣлено для дальнѣйшаго храненія. Протоколъ этотъ оставляется въ Судѣ, какъ доказательство уничтоженія дѣлъ.

Такъ какъ исполненію всего этого, на указанныхъ здѣсь основаніяхъ, долженъ непремѣнно предшествовать тщательный пересмотръ и распредѣленіе дѣлъ, то Уголовный Судъ обязывается сдѣлать по подвѣдомственнымъ ему Судамъ надлежащее о томъ распоряженіе и наблюсти за исполненіемъ, принявъ при томъ мѣры къ приведенію сего въ исполненіе и по своему архиву. Однакожъ трудъ этотъ долженъ быть совершаемъ въ свободное отъ обыкновенныхъ судебныхъ занятій время, не допуская остановки въ текущихъ дѣлахъ.

Варшава, 25 Февраля (9 Марта) 1839 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій, (подписано) *Коссецкій*.

N. 438.

не до нейъ сѣгагажае се узытечнае виадомаѣи, зрешта перыодычнае рапорта чыли wykazy spraw z ostatnich lat pięciu pochodzące.

5) Opisy spraw czyli relacye, redakcye wyroków, dowody wycierpianej kary, niemniej dokumenta wszelkie, jako to: metryki, akta Stanu Cywilnego i tym podobne, zgola wszelkie dowody piśmienne, przez strony do sprawy złożone, które im mogłyby być potrzebnymi, z akt na zniszczenie przeznaczonych powinny być wyjęte, uporządkowane i zachowane.

6) Powinien być sporządzony protokół spalenia akt, który ma obejmować dokładną ich specyfikacyą, na dowód, jakie akta spalone zostały, z krótkim wyszczególnieniem tego, co i z których akt do dalszego zachowania wyjęto. Protokół ten będzie zachowany w Sądzie, jako dowód akt zniszczonych.

Gdy zaś uskutecznienie czynności, o której mowa, według zasad wyżej wskazanych, powinno być koniecznie poprzedzane starannem przejrzaniem i segregacyą akt, przeto Sąd Kryminalny wyda w tym względzie do Sądów podwładnych stosowne rozporządzenia i dopilnuje ich skutku, jak niemniej zajmie się tą czynnością sam u siebie. Czynność ta wszelako odbywać się powinna w godzinach od zwykłych zatrudnień Sądów wolnych, bez opóźniania zwykłych prac urzędowych.

w Warszawie, dnia 25 Lutego (9 Marca) 1839 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący, (podpisano) *Kossecki*.

Nr. 438.

N° 288.

Постановленіе о назначеніи для каждаго Уголовнаго Суда 900 рублей ежегодно на расходы по дѣламъ неимущихъ лицъ.

(11 Января 1810 г.)

Божіею Милостію

ФРИДРИХЪ АВГУСТЪ,

Король Саксонскій, Герцогъ Варшавскій,

и проч., и проч., и проч.

Выписка изъ журнала Статсъ-Секретаріата.

По представленію Нашею Министра Юстиціи Мы постановили и постановляемъ:

Такъ какъ по дѣламъ бѣдныхъ уголовныхъ преступниковъ представляется необходимость производить расходы на могущія случиться поѣздки и на другія надобности, то, желая, чтобы недостатокъ средствъ на эти расходы не причинялъ замедленія въ производствѣ разслѣдованій по совершеннымъ преступленіямъ и назначая на этотъ предметъ для каждаго Уголовнаго Суда Нашею Герцогства Варшавскаго по шести тысячъ злотыхъ ежегодно, повелѣваемъ:

чтобы таковыя суммы, какъ экстраординарныя, были отпускаемы въ полномъ количествѣ, Уголовные же Суды обязаны въ расходованіи этихъ суммъ не только представлять расчеты, но и прилагать къ нимъ также выписку изъ каждаго дѣла, въ удостовѣреніе того, что дѣло, по которому произведены расходы, дѣйствительно относится къ разряду дѣлъ о бѣдныхъ преступникахъ.

N° 288.

Postanowienie wyznaczające dla każdego Sądu Kryminalnego na kosztą w sprawach ubogich kwotę 900 r. s. rocznie.

(d. 11 Stycznia 1810 r.)

FRYDERYK AUGUST,

z BOŻEJ ŁASKI KRÓL SASKI, KSIĄŻĘ WARSZAWSKI,

etc., etc., etc.

Wypis z protokołu Sekretaryatu Stanu.

Na przełożenie Ministra Naszego Sprawiedliwości, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Gdy w sprawach kryminalistów ubogich kosztą gotowe lub zdarzających się podróży, jako i inne gotowe wydatki, nieuchronnemi są, zaczęć chcąc, aby przez niedostatek funduszu na takowe kosztą, dochodzenie występków opóźnianem nie było, fundusz takowy dla każdego Sądu Kryminalnego Księstwa Naszego Warszawskiego w ilości złotych sześć tysięcy rocznie tymczasowie ustanawiając, mieć chcemy:

aby wypłata sum takowych, jako funduszu ekstraktrynaryjnego, całkowicie nastąpiła. Sądy zaś Kryminalne, aby nie tylko rachunki z sumy takowej składały, ale nadto przy tychże rachunkach wyciąg z akt każdej sprawy dołączały, w dowód, iż sprawa, w której wydatki takowe czynione były, do zupełnie ubogich kwalifikuje się.

Обнародованіе и исполненіе сей воли Нашей поручаемъ нашимъ Министрамъ Юстиціи и Финансовъ Герцогства Варшавскаго.

Во дворѣ Нашемъ въ Дрезденѣ, Января 11 дня 1810 года.
(подписано) Фридрихъ Августъ.

Контрасигнировалъ:
Министръ, Статсъ-Секретарь, (подписано) *Станиславъ Бреза*.

N° 289.

Постановленіе увеличивающее суммы на издержки по дѣламъ бѣдныхъ уголовныхъ преступниковъ.

(30 Марта (11 Апрѣля) 1865 г.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

При обзорѣннѣ проекта росписи доходовъ и расходовъ Казны Царства на 1864 годъ, Государственный Совѣтъ Царства Польскаго сдѣлалъ нѣкоторыя замѣчанія, кои, какъ видно изъ отзыва Министра Статсъ-Секретаря отъ 5 (17) Февраля истекшаго года, за N. 428, Государь Императоръ соизволилъ признать соответственными и предоставилъ Намѣстнику въ Царствѣ дать онымъ дальнѣйшій ходъ установленнымъ порядкомъ.

Замѣчанія эти по вѣдомству Юстиціи состоятъ въ слѣдующемъ:

5. Въ увеличеніи фонда на издержки по дѣламъ бѣдныхъ уголовныхъ преступниковъ.

По 5-му. Заключение Государственного Совѣта Царства касательно увеличенія фонда на издержки по дѣламъ бѣдныхъ уголовныхъ преступниковъ, Главный Гиректоръ Юстиціи вполнѣ раздѣлилъ. Хотя этотъ фондъ на 1865 годъ возвышенъ уже до

Ogłoszenie i wykonanie niniejszej woli Naszej, Ministrom Naszym Sprawiedliwości i Skarbu Księstwa Warszawskiego zalecamy.

W pałacu Naszym w Dreźnie, dnia 11 Stycznia 1810 r.

(podpisano) FRYDERYK AUGUST,

przez Króla,

Minister Sekretarz Stanu,

(podpisano) *Stanisław Breza*.

N° 289.

Postanowienie podwyższające fundusz na kosztą w sprawach ubogich kryminalnych.

(d. 30 Marca (11 Kwietnia) 1865 r.)

Wypis z protokołu posiedzenia Rady Administracyjnej.

Przy rozpoznawaniu projektu do budżetu dochodów i wydatków Skarbu Królestwa na rok 1864, Rada Stanu poczyniła wnioski, które, według odezwy Ministra Sekretarza Stanu z dnia 5 (17) Lutego r. z., Nr. 428, NAJJAŚNIEJSZY PAN, uznając za odpowiednie, załatwienie onych w porządku przepisany Namiestnikowi Królestwa poruczyć raczył.

Wnioski takowe, o ile dotyczą Wydziału Sprawiedliwości, składają się z następujących szczegółów:

5. O podwyższenie funduszu na kosztą w sprawach ubogich kryminalnych.

Ad 5. Podzielając wniosek Rady Stanu co do podwyższenia funduszu na kosztą w sprawach ubogich kryminalnych, który, acz na rok 1865 do rs. 8,000 podwyższony, do zaspokojenia wszelkich z tego tytułu wydatków nie będzie dosta-

8,000 руб., однако онъ и въ этомъ размѣрѣ не будетъ достаточенъ на покрытіе всѣхъ по сему предмету расходовъ. Затѣмъ, въ случаѣ одобренія Совѣтомъ Управленія такового заключенія, помянутый Главный Директоръ просилъ разрѣшенія на внесеніе въ роспись 1866 года добавки въ 2,000 руб. къ означенному фонду.

Разсмотрѣвъ представленныя Главнымъ Директоромъ Юстиціи объясненія по изложеннымъ замѣчаніямъ Государственного Совѣта Царства, о приведеніи коихъ въ исполненіе установленнымъ порядкомъ послѣдовало Высочайшее повелѣніе, Совѣтъ Управленія призналъ вообще такковыя объясненія основательными, и потому разрѣшилъ нынѣ, согласно мнѣнію помянутого Главнаго Директора.

2. Определенную по настоящей росписи сумму 8,000 р. на издержки по дѣламъ бѣдныхъ уголовныхъ преступниковъ и по мнѣнію Главнаго Директора Юстиціи оказывающуюся недостаточною, увеличить въ проектѣ росписи 1866 года, на 2,000 руб.

Вѣрно съ журналомъ:

Статсъ-Секретарь, (подписано) *Заборовскій*.

teczny, Dyrektor Główny Sprawiedliwości, na przypadek przychylenia się Rady Administracyjnej do powyższego wniosku, upraszał o zezwolenie na wprowadzenie do budżetu na rok 1866 podwyższenia o rs. 2,000 funduszu na kosztą w sprawach ubogich kryminalnych.

Po rozpoznaniu przedstawionych przez Dyrektora Głównego Sprawiedliwości uwag w przedmiocie wyszczególnionych wyżej wniosków Rady Stanu, których załatwienie w porządku przepisany *NAJWYŻEJ* poleconém zostało, Rada Administracyjna znalazła w ogóle uwagi takowe uzasadnionemi i zezwoliła, zgodnie ze zdaniem pomienionego Dyrektora Głównego:

2. Na wprowadzenie do projektu budżetu na rok 1866 podwyższenia w kwocie rs. 2,000 dotychczasowego funduszu rs. 8,000 na kosztą w sprawach ubogich kryminalnych, który, jak Dyrektor Główny Sprawiedliwości objaśnia, okazuje się być niewystarczającym.

Zgodno z protokołem:

Sekretarz Stanu, (podpisano) *Zaborowski*.

N° 290.

Предписаніе Уголовнымъ Судамъ объ опредѣленіи особы-
ми постановленіями количества расходовъ изъ суммы на
производство дѣлъ бѣдныхъ преступниковъ, представле-
ніи въ томъ разсчетовъ Правительственной Коммисіи Ю-
стиціи и о присужденіи судебными приговорами, по мѣрѣ
возможности, возмѣщенія этихъ расходовъ.

(5 (17) Марта 1858 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Возрастающіе съ каждымъ годомъ расходы по уголовнымъ
дѣламъ обратили на себя вниманіе высшаго начальства. Съ
1851 года расходы эти постоянно увеличиваются, и съ суммы
1,675 руб., постоянно назначаемой на сей предметъ, они въ
1855 году возвысились до 9,632 руб. 63¹/₂ коп.

Изъ представляемыхъ ежегодно Уголовными Судами отчетовъ о произведенныхъ расходахъ и изъ вѣдомостей о разсчетахъ, неудовлетворенныхъ по недостатку средствъ, Правительственная Коммисія Юстиціи убѣдилась: что суммы, назначаемыя Правительствомъ на производство уголовныхъ дѣлъ, расходуются преимущественно на суточное содержаніе судебныхъ чиновниковъ, командируемыхъ на мѣсто преступленія; что для такихъ мѣстныхъ осмотровъ чиновники отряжаются не только по дѣламъ о скоропостижной смерти и о пожарахъ, но и по такимъ, которыя, по своей сущности, вовсе въ томъ не нуждаются; и наконецъ, что изъ суммъ, назначенныхъ на производство уголовныхъ дѣлъ, покрываются и такіе расходы, которые или не должны быть относимы на счетъ означенныхъ суммъ, или вовсе не подлежатъ возмѣщенію.

N° 290.

Reskrypt, zalecający Sądom Kryminalnym, aby przez
decyzye ustanawiały należytość z funduszu na spra-
wy ubogich kryminalistów, aby rachunki Kommis-
syi Rządowej Sprawiedliwości składały i wyrokami
zwrot ich, gdzie można, zasądzały.

(d. 5 (17) Marca 1858 r.)

do
wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Wzrastające z każdym rokiem wydatki na sprawy kry-
minalne, zwróciły na siebie uwagę władzy wyższej. Wydatki
bowiem te, poczynając od roku 1851, ciągle powiększając się
z sumy rs. 1675, corocznie na ten cel stale przeznaczonej,
wzrosły w r. 1855 do rs. 9,632 kop. 63¹/₂.

Ze składanych corocznie przez Sądy Kryminalne rachun-
ków z poniesionych wydatków i z wykazów likwidacyj dla
braku funduszu niezaspokojonych, Kommissya Rządowa Spra-
wiedliwości przekonała się, że fundusze na sprawy kryminal-
ne przez Rząd przeznaczone, wyczerpywane bywają głównie
dyetami dla urzędników sądowych, przyznawanemi za zjaz-
dy na grunt w sprawach kryminalnych; że zjazdy te nietyl-
ko w sprawach dochodzenia przyczyny śmierci i pogorzeli,
ale nadto i w takich sprawach, które z przedmiotu swego
zjazdów sądowych nie zdają się wymagać, są odbywane; że
wreszcie z funduszy na sprawy kryminalne przeznaczonych,
zaspakajane bywają takie wydatki, które albo do rzeczonych
funduszy regulowane być nie mogą, albo do zaspokojenia
wcale się nie kwalifikują.

Для соблюдения возможной бережливости въ расходахъ этого рода, а равно въ видахъ облегченія гминамъ доставленія подводъ для выѣзжающихъ на мѣсто судебныхъ чиновниковъ, Правительственная Коммисія Юстиціи неоднократно предписывала Судамъ назначать осмотры на мѣстѣ происшествія только въ такихъ случаяхъ, когда въ томъ представляется неизбѣжная надобность, а по дѣламъ о пожарахъ Коммисія Юстиціи отъ 1 (13) Ноября 1856 года, за N. 17,084, положительно предписала, въ случаяхъ менѣе важныхъ, когда нѣтъ подозрѣнія въ злоумышленіи третьихъ лицъ, а именно, когда пожаръ произошелъ отъ неосторожнаго обращенія съ огнемъ, отъ неправильнаго устройства дымовыхъ трубъ или отъ громоваго удара, и когда при томъ не было смертныхъ случаевъ, не отряжать вовсе чиновниковъ для мѣстныхъ изслѣдованій.

Поэтому, въ дополненіе къ изданнымъ прежде по сему предмету распоряженіямъ, Правительственная Коммисія Юстиціи предлагаетъ Уголовному Суду, — предписать всѣмъ подвѣдомственнымъ ему Судамъ Простой и Исправительной Полиціи въ отношеніи командировокъ на мѣсто происшествія: по уголовнымъ дѣламъ, съ одной стороны, со всею точностью руководствоваться законами и изданными распоряженіями, а съ другой стороны, назначать мѣстные осмотры лишь тогда, когда они дѣйствительно необходимы, обсуждая таковую необходимость на основаніи полученныхъ отъ гминныхъ Войтовъ и Бургомистровъ свѣдѣній, и постановляя о томъ письменныя опредѣленія.

При семъ вмѣняется Уголовному Суду въ обязанность разсматривать представленные для удовлетворенія счета издержкамъ по уголовнымъ дѣламъ, строго соображаясь съ законами и съ слѣдственными актами и документами, подъ страхомъ личной его отвѣтственности, и отвергать всякіе расходы, неоправданные дѣйствительною надобностью и неподкрѣпленные требуемыми по закону документами. По этому предмету надлежитъ постановлять особые опредѣленія, по выслушаніи заключеній Прокурора, а утвержденные расходы немедленно вносить въ подлежащую книгу.

Для zachowania jak największej oszczędności w tego rodzaju wydatkach, jak równie dla zmniejszenia ciężaru gminom w dostarczaniu furmanek pod zjazdy, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości niejednokrotnie już zalecała Sądom, aby tylko w takich sprawach zjazdy na grunt były zarządzane, gdzie konieczna tego zachodzi potrzeba; a w sprawach mających za przedmiot pogorzele, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości pod dniem 1 (13) Listopada 1856 r., N. 17,084, wyraźnie zaleciła, aby w przypadkach mniej ważnych, gdzieby zły zamiar osób trzecich nie był domniemywany, mianowicie, gdzie pogorel nastąpiła z nieostrożności, z wady kominu lub od pioruna, i jeżeli przytém nikt życia nie utracił, iżby Sądy zjazdów tych nie przedsiębrały.

Obok więc tego, co już w tym przedmiocie rozporządzeniem zostało, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości poleca Sądowi Kryminalnemu, aby podległym mu Sądom Policji Prostej i Poprawczej zalecił, iżby te, przed zarządzaniem zjazdów sądowych na grunt w sprawach, jak z jednej strony ściśle się stosowały do przepisów prawa i wydanych rozporządzeń, tak z drugiej strony, aby zjazdy na grunt wtenczas tylko zarządzaly, kiedy konieczna tego potrzeba zachodzić będzie, a konieczność tę na zasadzie otrzymanych od Wójtów gmin i Burmistrzów wiadomości rozpoznawały i decyzje w tym względzie na piśmie wydawały.

Obowiązkiem zaś Sądu Kryminalnego będzie, przedstawiane sobie do zaspokojenia likwidacye kosztów w sprawach kryminalnych jak najściślej według przepisów prawa i nie inaczej, jak na zasadzie akt i dowodów, pod własną odpowiedzialnością, rozpoznawać, a nieusprawiedliwione należycie pod względem istotnej potrzeby wydatku lub niewsparte dowodami, jakich przepisy wymagają, wprost odrzucać. Powinny być na to wydawane oddzielne decyzje, po wysłuchaniu wniosków Prokuratora, a przyznane koszta zaraz do księgi właściwej wciągane.

Правительственная Коммисія Юстиціи, желая имѣть точныя свѣдѣнія объ оборотѣ суммы, назначенной на производство уголовныхъ дѣлъ, и тѣмъ поставить себя въ возможность предупредить всякое неправильное и излишнее расходование оной, препровождаетъ въ Уголовный Судъ форму, по которой должны быть составляемы и представляемы каждую четверть года въ Коммисію Юстиціи отчеты о расходахъ изъ суммы, назначенной на производство уголовныхъ дѣлъ.

Сверхъ того Коммисія Юстиціи считаетъ необходимымъ напомнить Уголовному Суду о лежащей на немъ обязанности имѣть строгій надзоръ, какъ у себя, такъ и въ Судахъ низшей инстанціи, за тѣмъ, чтобы вышесказанные расходы не упускались изъ виду при рѣшеніи дѣлъ, а исчислялись дѣлопроизводителями подобно другимъ казеннымъ платежамъ, и чтобы за тѣмъ виновные, по мѣрѣ возможности, присуждаемы были Судомъ къ возмѣщенію и взысканію этихъ издержекъ, которыя, въ случаѣ несостоятельности осужденныхъ, должны быть слагаемы со счетовъ.

Въ противномъ же случаѣ, неисполняющіе этой обязанности чиновники будутъ подвергаемы ответственности за убытки, могущіе произойти отъ этого для казны.

Варшава, 5 (17) Марта 1858 года.

за Главнаго Директора Предсѣдательствующаго,
Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, (подписано) *Восинскій*.

N. 18,370 — 19,594.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, chcąc mieć dokładne wiadomości o obrocie funduszu na sprawy kryminalne przeznaczonego i przez to postawić się w możności zapobieżenia niewłaściwemu lub mniej skrupulatnemu szafunkowi tegoż funduszu, przesyła Sądowi Kryminalnemu wzór, według którego rachunki z funduszu na sprawy kryminalne przeznaczanego, tudzież wykazy sporządzane i Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości peryodycznie co kwartał składane być winny.

Obok tego Kommissya Rządowa Sprawiedliwości przypomina Sądom Kryminalnym obowiązek ścisłego przestrzegania, tak u siebie, jak i w Sądach niższych, aby wydatki, o których mowa, przy sądzeniu spraw z uwagi spuszczone nie były, lecz owszem, iżby podobnie, jak inne należności skarbowe, przez Referentów obliczane, a przez Sąd od winnych, o ile to być może, zasądzane i do poboru wykazywane, w razie zaś ubóstwa tychże winnych, umarzane były.

W przeciwnym bowiem razie, niedopełniający tego obowiązku urzędnicy ściągliby na siebie odpowiedzialność względem skarbu za straty ztąd wyniknąć mogące.

w Warszawie, dnia 5 (17) Marca 1858 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
Tajny Radca, Senator, w zastępstwie,
Rzeczywisty Radca Stanu, (podpisano) *Wosiński*.

Nr. 18,370 — 19,594.

N° 291.

Постановление, освобождающее деревни и усадьбы, расположенныя въ одномильномъ отъ Варшавы разстояніи, отъ доставленія подводъ подъ судебно-медицинскіе съѣзды.

(7 (19) Декабря 1855 г.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Варшавское Губернское Правленіе вошло съ представленіемъ, что, по причинѣ весьма частыхъ случаевъ внезапной или насильственной смерти въ окрестностяхъ Варшавы, обыватели не въ состояніи доставлять нужное число подводъ, особенно въ рабочее время, подъ командируемыхъ на слѣдствіе и анатомированіе тѣлъ судебныхъ чиновниковъ и лекарей, отъ чего слѣдствія таковыя замедляются ко вреду службы.

Въ отвращеніе таковыхъ неудобствъ, Губернское Правленіе полагало: доставку обывательскихъ подводъ на означенную выше надобность отмѣнить, а вмѣсто того дозволить судебнымъ чиновникамъ и лекарямъ нанимать въ подобныхъ случаяхъ почтовыхъ, или обывательскихъ лошадей, на счетъ суммы, определенной на транспорты арестантовъ.

Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ, не приступая къ окончательному рѣшенію этого представленія, которое повлекло бы за собою измѣненіе существующихъ правилъ во всемъ краѣ, нашла

N° 291.

Постановление уwalniające wsie i osady w obrębie jednomilowym od Warszawy leżące od dostarczania podwód na zjazdy sądowo-lekarskie.

(d. 7 (19) Grudnia 1855 r.)

Wypis z protokołu posiedzenia Rady Administracyjnej.

Rząd Gubernialny Warszawski przedstawił, że dostawa bezpłatnych podwód pod urzędników sądowych i lekarzy, delegowanych do odbycia sekcji i obdukcji na osobach nagle lub przypadkowo zmarłych, według dotychczasowych urządzeń uskuteczniiana przez gminy, okazała się uciążliwą, szczególnie w mieście Warszawie i jego okolicach, gdzie napływ włóczęgów, czasowych wyrobników i konsystencya wojsk, a ztąd częstsze wypadki, wymagające zjazdu urzędników do odbycia sekcji i obdukcji, zwiększa ciężar tej posługi.

Przeciążenie to, mianowicie w czasie roboczym i w takich okolicach, gdzie mieszkańcy nie są zamożni w sprzężaj, zrzadza opóźnienie dostawy, albo téż dostawiane bywają tak niezdatne do użycia podwoły, że Sądy częstokroć są zmuszone zwracać takowe, żądając nadesłania innych lub wynajmując furmanki na koszt gminy, a najczęściej wystawiać się muszą na utrudzającą podróż z temi końmi, na niewygodnych wozach, przez co śledztwa na szkodliwą zwłokę są narażone.

Dla zaradzenia tak ważnym w skutkach niedogodnościom, zaprojektował Rząd Gubernialny Warszawski, aby w powyższych przypadkach nie wymagać od mieszkańców gmin dostarczania bezpłatnych podwód, lecz dozwolić Sądom Policji Prostej i lekarzom, w razie nieodzownej potrzeby zjazdu na grunt, użycia ekstrapocztly lub wynajęcia z miejsca podwoły,

необходимымъ исчислить предварительно, во чтобы обошлось такое изменение во всемъ Царствѣ Польскомъ.

А удостовѣрившись изъ сдѣланнаго приблизительнаго расчета, что на наемъ почтовыхъ или обывательскихъ лошадей, вмѣсто доставляемыхъ нынѣ бесплатно подводъ, для командированныхъ на слѣдствія судебныхъ и медицинскихъ чиновниковъ потребовалось бы около 9,000 руб. сер., Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ признала таковой расходъ для транспортной суммы слишкомъ обременительнымъ, что повлекло бы за собою необходимость увеличить складку транспортной повинности, или обременить весь край новымъ налогомъ, вмѣсто отбываемой теперь повинности доставки подводъ, которая въ иныхъ мѣстахъ кромѣ окрестностей Варшавы, не оказывается отяготительною, коль скоро съ подобными представленіями не вошло ни одно Губернское Правленіе и никогда не жаловалось на обремененіе подводами, кромѣ Варшавскаго Губернскаго Правленія. Сверхъ того Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ имѣла въ виду, что разѣзды почтовыми лошадьми по проселочнымъ, не измѣреннымъ опредѣлительно дорогамъ, въ бокъ отъ почтовыхъ трактовъ, дали бы поводъ къ запутаннымъ расчетамъ и многочисленной перепискѣ съ почтовыми начальствами. При томъ же такъ какъ почтовые лошади не обязаны ожидать на возвратъ командированныхъ чиновниковъ до окончанія ими полицейско-медицинскаго слѣдствія, которое можетъ продолжаться сутки и долѣе, то за симъ возвратныя поѣздки командированныхъ чиновниковъ сопряжены были бы съ новыми издержками.

Посему Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ полагала неизмѣнять вообще существующаго порядка касательно доставки без-

кошты за сѣдла вынискіе, заправляя зъ фондuszów transportowych.

Wniosek ten Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, z którą Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych zносила się w tym względzie, słusznym uznала.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, rozważywszy propozycyя Rządu Gubernialnego, która wywołałaby zmianę dotychczasowych urzędzeń w całym kraju, znalazła potrzebnę przedewszystkiē przekonać się, jakie wyniknąć mogą z projektowanego stanu rzeczy wydatki. Biorąc więc za podstawę przybliżoną liczbę wypadków nadzwyczajnych, wymagających dostawy podwód, i koszta ekspozytowe na odległość 4 wiorst, przekonała się, że w całym kraju wydatek ogólny wynosiłby około rs. 9,000.

Tak znakomita suma, odniesiona do funduszów transportowych, odmienne mających przeznaczenie, pociągnęłaby za sobą potrzebę zwiększenia składki mieszkańców na inny przedmiot uiszczanej, obciążając kraj niepotrzebnie, skoro dostawa podwód bezpłatnych po innych guberniach, przy mniej trudnych jak w okolicy Warszawy warunkach, odbywa się bez przeciążenia, inne bowiem Rządy Gubernialne żadnych w tym względzie nie zносиły reklamacyj.

Z drugiej strony dozwoленie Sądom i lekarzom brania ekspozytów do gmin w bocznych kierunkach od stacyj pocztowych położonych, których odległość nie jest należycie u-determinowaną, zrzuciłoby zawikłanie rachunkowości i liczne z władzami pocztowymi korespondencye, a że ekspozytów nie mają obowiązku oczekiwać z powrotem tak długo na urzędników delegowanych, aż ci załatwią śledztwa, które niejednokrotnie nawet całą dobę i więcej pertraktować się mogą, powrót zatem delegowanych pociągnąłby nowe koszta i trudy na wyszukiwanie podwód, które nie zawsze w miejscu znajdować się mogą.

Z tych powodów Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych uznала, że dostarczanie bezpłatnych pod-

платныхъ подводъ для судебныхъ и медицинскихъ чиновниковъ, командируемыхъ для изслѣдованія причинъ внезапной, или насильственной смерти и вскрытія тѣлъ, умершихъ такою смертію лицъ.

Но съ другой стороны, принимая въ соображеніе, что въ г. Варшавѣ и его окрестностяхъ стекается большое число рабочихъ людей и бродягъ со всего Царства Польскаго, и что по-сему случаи внезапной, или насильственной смерти встрѣчаются здѣсь несравненно чаще и въ гораздо большемъ числѣ, нежели во всѣхъ прочихъ окрестностяхъ Царства Польскаго, а отъ сего и командировки бывають многочисленнѣе и доставка подводъ для этихъ командировокъ дѣйствительно превосходить средства ближайшихъ отъ Варшавы гминъ, а съ тѣмъ вмѣстѣ замедляется ходъ дѣлъ, Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ представляетъ, что, по ея мнѣнію, можно бы освободить гмины, находящіяся въ 7 верстной чертѣ отъ г. Варшавы, отъ доставки подводъ, но въ такомъ случаѣ, если умершіе внезапно или насильственно, для анатомированія тѣлъ коихъ будутъ командируемы чиновники судебные и медицинскіе, окажутся не принадлежащими къ постоянному народонаселенію этихъ гминъ, но будутъ или временно прибывшіе на родину поденщики, или бродяги, или наконецъ воинскіе чины; въ такихъ случаяхъ можно бы на наемъ подводъ для чиновниковъ, командируемыхъ на изслѣдованіе причинъ смерти принадлежащихъ къ вышепомянутому разряду людей въ 7-веретномъ отъ Варшавы разстояніи, ассигновать по 4 руб. сер. на каждую поѣздку, съ отнесеніемъ этого расхода на счетъ транспортныхъ суммъ. Расходъ на сей предметъ въ окрестностяхъ Варшавы, по исчисленію Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ, не превышалъ бы 1,008 руб. сер. въ годъ.

водъ dla urzędników delegowanych na sekcye i obdukcye, należy utrzymać w dotychczasowym porządku; co się tyczy jednak miasta Warszawy i jego okolic, których mieszkańcy, z powodów wyżej przywiedzionych, mogą rzeczywiście być przeciążeni dostawą bezpłatnych podwód, a bieg sprawiedliwości narażony na zwłokę i utrudnienie, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, zgodnie ze zdaniem Kommissyi Rządowej Spriawedliwości, uczyniła do Rady Administracyjnej na dniu 19 (31) Lipca r. b., Nr. 51,147/25,373, wniosek, aby gminy miejskie i wiejskie, w obrębie jednomilowym od miasta Warszawy położone, uwolnione zostały od dostarczania podwód bezpłatnych, lecz tylko w takim razie, jeżeli ciała zmarłych, na których ma się odbyć sekcya i obdukcya, należą do kategorii włóczęgów, wyrobników czasowo przebywających i żołnierzy, słowem osób w obrębie tych gmin niezamieszkałych, to jest ludzi księgami miejscowej ludności nieobjętych, i aby w miejsce tej posługi, przeznaczonem było dla urzędników sądowych i lekarzy na najem podwód, w razie potrzeby zjazdu na grunt w wyżej wymienionych wypadkach, po rs. 4, z odniesieniem wydatku tego do funduszków transportowych.

Nadmieniła przytém Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, że wydatek ten nie będzie znaczącym, albowiem według obrachowania Rządu Gubernialnego Warszawskiego w gubernii tej, składającej się z 12-stu powiatów, wypadki śledztwu sądowemu i lekarskiemu ulegające, po za obrębem miast, w których Sądy okręgowe istnieją, dochodzić mogą rocznie do liczby 500. Biorąc jedną szóstą część na obręb milowy od miasta Warszawy, gdzie, z powodu napływu rozmaitej klasy ludności, więcej niż w innych okolicach kraju wypadki, o których mowa, zdarzać się zwykły, będzie w przybliżeniu zdarzeń z potrzebą zjazdu 63, a licząc kosztą wynajęcia dwóch furmanek po rs. 8, to uczyni rocznie rub. sr. 504; wreszcie w przypuszczeniu podwójnej liczby, kosztą wynosiłyby najwyżej rs. 1,008.

Предъ окончательнымъ рѣшеніемъ сего предмета, потребовано было мнѣніе отъ Коммисіи Юстиціи, которая объяснила, что для пользы службы желательно было бы, чтобы предлагаемое Коммисіею Внутреннихъ Дѣлъ измѣненіе порядка доставки подводъ для медицинско-судебныхъ слѣдствій въ 7-верстномъ отъ Варшавы разстояніи, распространено было на все Царство Польское. Но какъ введеніе этого измѣненія сопряжено съ указанными выше значительными затрудненіями, то Коммисія Юстиціи полагаетъ, что не остается ничего болѣе, какъ согласиться на предположеніе Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ, объ измѣненіи существующаго въ этомъ отношеніи порядка только для гминъ въ 7 верстномъ отъ Варшавы разстояніи находящихся, и то только по слѣдствіямъ надъ тѣлами не постоянныхъ мѣстныхъ жителей тѣхъ гминъ, а временно лишь проживающихъ въ оныхъ людей, какъ-то: бродягъ, поденщиковъ и воинскихъ чиновъ, съ тѣмъ однакоже, чтобы семиверстная черта считалась отъ заставы города, ибо если бы таковая числилась отъ середины города, то разстояніе таковое было бы слишкомъ ограничено.

Совѣтъ положилъ представленное Коммисіею Внутреннихъ Дѣлъ предположеніе утвердить, съ тѣмъ, чтобы 7 верстная черта отъ Варшавы, согласно представленію Коммисіи Юстиціи, считалась отъ заставы города.

Варшава, 7 (19) Декабря 1855 года.

Вѣрно съ журналомъ:

Статсъ-Секретарь,

Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, (подписано) *Лебренъ*.

№ 7,379.

Wezwana, przed zadecydowaniem niniejszego przedmiotu, z polecenia Księcia Namiestnika Królestwa, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości o wynurzenie raz jeszcze ostatecznej w tym przedmiocie opinii, oświadczyła w raporcie z dnia 2 (14) Listopada r. b., Nr. 19,331, że w interesie dobra ogółu i służby rządowej byłoby pożądaném, aby zmiana dla gmin w obrębie jednomilowym miasta Warszawy położonych projektowana, do wszystkich gmin w Królestwie rozciągniętą być mogła; gdy jednak w tój mierze zachodzą ważne trudności, przeto należy się zgodzić z propozycją Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, aby zmiana dotychczasowej zasady dostarczania furmanek dla urzędników sądowych i lekarskich, jedynie do gmin w obrębie jednomilowym od miasta Warszawy położonych była zastosowaną, z tém atoli zastrzeżeniem, aby obręb jednomilowy od miasta Warszawy liczony był od rogatek, któremi urzędnik na śledztwo udający się wyjeżdża, albowiem zakres ten byłby zbyt mały, gdyby się mila od środka już miasta liczyć miała.

Rada oświadczyła, że się do przedstawienia Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych przychyła, mieć chcąc, ażeby, zgodnie z wnioskiem Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, obręb jednomilowy od miasta Warszawy liczony był od rogatek, któremi urzędnik na śledztwo udający się wyjeżdża.

Warszawa, dnia 7 (19) Grudnia 1855 roku.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radca Stanu,
(podpisano) *Le Brun*.

Nr. 7,379.

N° 292.

РОСПИСАНІЕ

селеній и посадовъ, состоящихъ въ 7 верстномъ районѣ отъ черты города Варшавы, освобожденныхъ, на основаніи постановленія Совѣта Управленія отъ 7 (19) Декабря 1855 года, отъ дачи безплатныхъ подводъ подъ проѣздъ судебныхъ чиновниковъ и врачей, командированныхъ для вскрытія и осмотра мертвыхъ тѣлъ, случайно или скоропостижно умершихъ лицъ, если лица эти не принадлежали къ постоянному мѣстному населенію.

Номеръ по порядку.	Названіе селенія или посада.	Какой гмины.	Разстояніе отъ заставы.							
			Черняковской.	Бельведерской.	Мокотовской.	Іерусалимской.	Вольской.	Повонекской.	Мармонтской.	Ст. Петербургской.
			В е р с т ь.							
1	Черняковъ .	Черняковъ.	1 ² / ₅							
2	Сѣрки . .	Чер. и Пуч.								
		Вар. Экон.	4							
3	Вилянѡвъ . .	Вилянѡвъ.	5							
4	Завады . . .	„	6 ² / ₅							
5	Повсинокъ .	„	6							
6	Натолинъ . .	„	7							
7	Волица . . .	„		6 ³ / ₅						
8	Служевъ . .	„		4 ¹ / ₅						
9	Урсыновъ . .	„		5 ¹ / ₅						
10	Сельцы . . .	П участ.								
		Вар. Экон.		1 ² / ₅						
11	Мокотовъ .	„			1 ¹ / ₂					

N° 292.

W Y K A Z

вси i осадъ складających обрѣбъ jednomilowy miasta Warszawy, które, według postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 7 (19) Grudnia 1855 roku, winny być uwolnione od dostarczania bezpłatnych podwód pod urzędników sądowych i lekarzy, delegowanych do odbycia obdukcji i sekcji na osobach nagle lub przypadkowo zmarłych, w razie jeżeli zmarły nie należy do stałej miejscowej ludności.

Numer porządkowy.	Nazwisko wsi lub kolonii.	Gmina.	Odległość od rogatek							
			Czerniakowskich.	Belwederskich.	Mokotowskich.	Jerozolimskich.	Wolskich.	Powązkowskich.	Marymontskich.	Petersburskich.
			W e r s t.							
1	Czerniaków	Czerniak.	1 ² / ₅							
2	Siekierki . .	Czer. i Eko.								
		War. cz. II.	4							
3	Wilanów . .	Wilanów	5							
4	Zawady . .	„	6 ² / ₅							
5	Powsinek . .	„	6							
6	Natolin . . .	„	7							
7	Wolica . . .	„		6 ³ / ₅						
8	Służew . . .	„		4 ¹ / ₅						
9	Ursynów . .	„		5 ¹ / ₅						
10	Sielce	Ekonomia								
		War. cz. II.		1 ² / ₅						
11	Mokotów . .	„			1 ¹ / ₂					

Номеръ по порядку.	Названіе селенія или посада.	Какой гмины.	Разстояніе отъ заставы.							
			Черниковской.	Бельведерской.	Мокотовской.	Іерусалимской.	Вольской.	Повонсковской.	Маримонтской.	Ст. Петербургской.
			Зомбовской.	Московской.						
В е р с т ь.										
12	Вержбно . .	II участ. Вар. Экон.	.	.	2					
13	Кроликарня	„	.	.	2 ¹ / ₂					
14	Шопы нѣмецкіе и поль.	„	.	.	3					
15	Выглендовъ	„	.	.	4					
16	Служевецъ .	Служевецъ	.	.	4 ⁴ / ₅					
17	Горжьевки .	„	.	.	5 ¹ / ₂					
18	Збаржъ . . .	„	.	.	4 ² / ₅	4 ³ / ₅				
19	Вычолки . .	Вычолки	.	.	6					
20	Емелинъ . .	„	.	.	7					
21	Палюхъ Фол.	„	.	.		6 ⁴ / ₅				
22	Океницъ . . .	Океницъ	.	.		4 ⁴ / ₅				
23	Раковъ . . .	„	.	.		4 ⁴ / ₅				
24	Калиново . .	„	.	.		6 ¹ / ₅				
25	Саржиновъ колонія . .	„	.	.		4				
26	Раковецъ . .	Раковецъ	.	.		2 ² / ₅				
27	Щенслевице	„	.	.		3				
28	Опачъ вел.	Опачъ	.	.		7				
29	Охота	Чисте	.	.		4 ⁴ / ₅				
30	Чисте	„	.	.		1				
31	Воля	„	.	.		3				
32	Одоляны . .	II участ. Вар. Экон.	.	.		4 ¹ / ₄				
33	Еленокъ . .	„	.	.		5				
34	Влохи	Влохи	.	.		6				
35	Солибсы . . .	„	.	.		6 ² / ₅				
36	Скороши . .	Скороши	.	.		7				

Numer porządkowy.	Nazwisko wsi lub kolonii.	Gmina.	Odległość od rogatek														
			Czerniakowskich.	Belwederskich.	Mokotowskich.	Jerozolimskich.	Wolskich.	Powązkowskich.	Marymontskich.	Petersburskich.	Ząbkowskich.	Moskiewskich.					
			W e r s t.														
12	Wierzbno .	Ekon. War. cz. II.	.	.	2												
13	Królikarnia	„	.	.	2 ¹ / ₂												
14	Szopy nie- mieć. i pols.	„	.	.	3												
15	Wyględów	„	.	.	4												
16	Służewiec .	Służewiec	.	.	4 ⁴ / ₅												
17	Gorzkiecki	„	.	.	5 ¹ / ₂												
18	Zbarz	„	.	.	4 ² / ₅	4 ³ / ₅											
19	Wyczółki .	Wyczółki	.	.	6												
20	Jemieliń . .	„	.	.	7												
21	Fol. Paluch	„	.	.		6 ⁴ / ₅											
22	Okęcie . . .	Okęcie	.	.		4 ⁴ / ₅											
23	Raków . . .	„	.	.		4 ⁴ / ₅											
24	Kalinowo . .	„	.	.		6 ¹ / ₅											
25	Kol. Sarzy- nów . . .	„	.	.		4											
26	Rakowiec .	Rakowiec	.	.		2 ² / ₅											
27	Szczęślevice	„	.	.		3											
28	Opacz Wiel.	Opacz	.	.		7											
29	Ochota . . .	Czyste	.	.		4 ⁴ / ₅											
30	Czyste	„	.	.							1						
31	Wola	„	.	.							3						
32	Odolany . .	Ekonomia War. cz. II	.	.							4 ¹ / ₄						
33	Jelonek . . .	„	.	.							5						
34	Włochy . . .	Włochy	.	.							6						
35	Solibsy . . .	„	.	.							6 ² / ₅						
36	Skorosze . .	Skorosze	.	.							7						

Номеръ по порядку.	Названіе селенія или посада.	Какой гмины.	Разстояніе отъ заставы.							
			Черняковской.	Бельведерской.	Мокоговской.	Герусалимской.	Вольской.	Повонсковской.	Маримонтской.	Ст. Петербургской.
			В е р с т ь.							
37	Хржановъ .	Хржановъ	.	.	.	.	7			
38	Гурпе	Гурпе	.	.	.	.	4			
39	Гроты	Близно	.	.	.	.	5 ² / ₅			
40	Близно. . . .	„	.	.	.	.	6 ¹ / ₅			
41	Повонски . .	Повонски	.	.	.	.		1 ² / ₅		
42	Млоцины		.	.	.	.				
	лит. Б. . . .	„	.	.	.	.		2 ² / ₅		
43	Парисовъ . .	„	.	.	.	.		3		
44	Дворецъ Кн.		.	.	.	.				
	Намѣстника	„	.	.	.	.		1 ² / ₅		
45	Изабелинъ .	„	.	.	.	.		1 ² / ₅		
46	Потокъ . . .	Маримонтъ	.	.	.	.			1	
47	Руда	„	.	.	.	.			1 ³ / ₅	
48	Гросовъ . . .	„	.	.	.	.			1 ¹ / ₂	
49	Каскада . . .	„	.	.	.	.			1 ¹ / ₄	
50	Бураковъ . .	„	.	.	.	.			1	
51	Маримонтъ .	„	.	.	.	.			1	
52	Бѣляны . . .	„	.	.	.	.			3 ¹ / ₂	
53	Вавржишевъ	„	.	.	.	.			3 ² / ₅	
54	Пульковъ . .	„	.	.	.	.			1 ¹ / ₂	
55	Мошиски . .	Опалень	.	.	.	.			7	
56	Гай фольвар.	„	.	.	.	.		6		
57	Опалень . . .	„	.	.	.	.		7		
58	Сибериа . . .	Млоцины	.	.	.	.			5 ⁴ / ₅	
59	Млоцины . .	„	.	.	.	.			5 ¹ / ₂	
60	Бураковъ . .	„	.	.	.	.			7	
61	Вулька-вен- гляна	„	.	.	.	.			7	

Numer porządkowy.	Nazwisko wsi lub kolonii.	Gmina	Odległość od rogatek							
			Czerniakowskich.	Belwederskich.	Mokotowskich.	Jerozolimskich.	Wolskich.	Powązkowskich.	Marymontskich.	Petersburskich.
			W e r s t.							
37	Chrzanów .	Chrzanów	.	.	.	.	7			
38	Górcze	Górcze	.	.	.	.	4			
39	Grotty	Blizne	.	.	.	.	5 ² / ₅			
40	Blizne	„	.	.	.	.	6 ¹ / ₅			
41	Powązki . . .	Powązki	.	.	.	.		1 ² / ₅		
42	Młociny lite- ra B.	„	.	.	.	.		2 ² / ₅		
43	Parysów . . .	„	.	.	.	.		3		
44	Pałacysk Ks. Namiestn.	„	.	.	.	.		1 ² / ₅		
45	Izabelin . . .	„	.	.	.	.		1 ² / ₅		
46	Potok	Marymont	.	.	.	.			1	
47	Ruda	„	.	.	.	.			1 ³ / ₅	
48	Grosów	„	.	.	.	.			1 ¹ / ₂	
49	Kaskada . . .	„	.	.	.	.			1 ¹ / ₄	
50	Buraków . . .	„	.	.	.	.			1	
51	Marymont . .	„	.	.	.	.			1	
52	Bielany . . .	„	.	.	.	.			3 ¹ / ₂	
53	Wawrzy- szew	„	.	.	.	.			3 ² / ₅	
54	Pulków	„	.	.	.	.			1 ¹ / ₂	
55	Mościska . . .	Opaleń	.	.	.	.			7	
56	Gaj folwark .	„	.	.	.	.		6		
57	Opaleń	„	.	.	.	.		7		
58	Syberya . . .	Młociny	.	.	.	.			5 ⁴ / ₅	
59	Młociny . . .	„	.	.	.	.			5 ¹ / ₅	
60	Buraków . . .	„	.	.	.	.			7	
61	Wólka Wę- glana	„	.	.	.	.			7	

Номеръ по порядку	Названіе селенія или посада.	Какой гмины.	Разстояніе отъ заставы.									
			Черняковской.	Бельведерской.	Моотовской.	Іерусалимской.	Вольской.	Повонсковской.	Маримонтекой.	Ст. Петербургской.	Зомбковской.	Московской.
			В е р с т ь.									
По правому берегу Вислы.												
62	Голендзин- новъ	I участ. Вар. Экон.	.	.	.	.	.	.	.	24 ⁴ / ₅		
63	Жерань . . .	„	.	.	.	.	.	.	.	41 ¹ / ₂		
64	Алексан- дровъ. . . .	Бялоленка	.	.	.	.	.	.	.	31 ¹ / ₅		
65	Константи- новъ	„	.	.	.	.	.	.	.	33 ³ / ₅		
66	Бялоленка съ колоніями за исключе- ніемъ, Ша- моцина, Ми- халова, Ми- халовка, и Томашева, которыя расположе- ны внѣ ра- іона.	„	.	.	.	.	.	.	.	52 ² / ₅		
67	Марцелинъ.	„	.	.	.	.	.	.	.	61 ¹ / ₅		
68	Бржезины. .	„	.	.	.	.	.	.	.	7		
69	Гродзискъ .	II участ. Вар. Экон.	.	.	.	.	.	.	.	.	7	
70	Левандовъ .	„	.	.	.	.	.	.	.	.	61 ¹ / ₂	
71	Владисла- вовъ	„	.	.	.	.	.	.	.	.	6	

Numer porządkowy.	Nazwisko wsi lub kolonii.	Gmina.	Odległość od rogatek									
			Czerniakowskich.	Belwederskich.	Mokotowskich.	Jerozolimskich.	Wolskich.	Powazkowskich.	Marymontskich.	Petersburskich.	Ząbkowskich.	Moskiewskich.
			W e r s t.									
Prawy brzeg Wisły.												
62	Golendzi- nów . . .	Ekon. War. cz. I.	.	.	.	.	.	.	.	.	24 ⁴ / ₅	
63	Żerań	"	.	.	.	.	.	.	.	.	41 ¹ / ₂	
64	Aleksan- drów . . .	Białoleka	.	.	.	.	.	.	.	.	31 ¹ / ₅	
65	Konstanty- nów . . .	"	.	.	.	.	.	.	.	.	31 ¹ / ₅	
66	Białoleka z koloniami, prócz: Szamocina, Michałowa, Michałów- ka i Toma- szowa, któ- re przypa- dają za o- brębem . .	"	.	.	.	.	.	.	.	.	52 ² / ₅	
67	Marcelin . .	"	.	.	.	.	.	.	.	.	61 ¹ / ₅	
68	Brzeziny . .	"	.	.	.	.	.	.	.	.	7	
69	Grodzisk . .	Ekon. War. cz. II.	.	.	.	.	.	.	.	.	7	
70	Lewandów .	"	.	.	.	.	.	.	.	.	61 ¹ / ₂	
71	Władysła- wów . . .	"	.	.	.	.	.	.	.	.	6	

Номеръ по порядку.	Название селенія или посада.	Какой гмины.	Разстояніе отъ заставы.							
			Черняковской.	Бельведерской.	Мокотовской.	Іерусалимской.	Вольской.	Повонковской.	Маримонтекой.	Ст. Петербургской.
			В	е	р	с	т	ь.	Зомбковской.	Московской.
72	Левицполь .	II участ. Вар. Экон.	.	.	.	.	.	.	.	5
73	Зацише . . .	"	.	.	.	.	.	.	.	4
74	Древница . .	"	.	.	.	.	.	.	.	6 ² / ₅
75	Эльснерова колонія . .	"	.	.	.	.	.	.	.	3 ¹ / ₅
76	Брудно . . .	Брудно	.	.	.	.	.	.	.	3 ⁴ / ₅
77	Таргувекъ .	Таргувекъ	.	.	.	.	.	.	.	1 ¹ / ₅
78	Шмулевиз. .	"	.	.	.	.	.	.	.	2 ⁵ / ₅
79	Зомбки . . .	Зомбки	.	.	.	.	.	.	.	5 ¹ / ₂
80	Кавенчинъ .	"	.	.	.	.	.	.	.	5 ¹ / ₅
81	Каміонекъ .	I участ. Вар. Экон.	.	.	.	.	.	.	.	1 ¹ / ₅
82	Саска-кемпа	"	.	.	.	.	.	.	.	3 ¹ / ₅
83	Гоцлавъ . .	"	.	.	.	.	.	.	.	4
84	Гоцлавекъ .	"	.	.	.	.	.	.	.	3 ¹ / ₂
85	Кемпа-Гоцл.	"	.	.	.	.	.	.	.	3 ¹ / ₂
86	Гроховъ . .	"	.	.	.	.	.	.	.	5
87	Выгода . . .	"	.	.	.	.	.	.	.	6
88	Вавель . . .	Вилиновъ	.	.	.	.	.	.	.	5
89	Лясъ	"	.	.	.	.	.	.	.	6
90	Застовъ . . .	"	.	.	.	.	.	.	.	7
91	Збытки . . .	"	.	.	.	.	.	.	.	6 ¹ / ₂
92	Садолъ кол.	"	.	.	.	.	.	.	.	5 ⁴ / ₅
93	Улучекъ . .	Тархоминъ	.	.	.	.	.	.	.	5 ¹ / ₅
94	Укусная фабрика . . .	"	.	.	.	.	.	.	.	6
95	Пекѣлко. . .	"	.	.	.	.	.	.	.	6 ² / ₅
96	Свидры . . .	"	.	.	.	.	.	.	.	

Numer porządkowy.	Nazwisko wsi lub kolonii.	Gmina.	Odległość od rogatek							
			Cherniakowskich.	Belwederskich.	Mokotowskich.	Jerozolimskich.	Wolskich.	Powązkowskich.	Marymontskich.	Petersburskich.
			W	e	r	s	t.	Ząbkowskich.	Moskiewskich.	
72	Lewiepol . .	Ek. Warsz. cz. II.	.	.	.	.	.	.	.	5
73	Zacisze . . .	"	.	.	.	.	.	.	.	4
74	Drzewnica .	"	.	.	.	.	.	.	.	6 ² / ₅
75	Kolonia El-snera. . .	"	.	.	.	.	.	.	.	3 ¹ / ₅
76	Brudno . . .	Brudno	.	.	.	.	.	.	.	3 ⁴ / ₅
77	Targówek .	Targówek	.	.	.	.	.	.	.	1 ¹ / ₅
78	Szmulowszc.	"	.	.	.	.	.	.	.	2 ⁵ / ₅
79	Ząbki	Ząbki	.	.	.	.	.	.	.	5 ¹ / ₂
80	Kawenczyn .	"	.	.	.	.	.	.	.	5 ¹ / ₅
81	Fol. Kamionek	Ek. Warsz. c. I.	.	.	.	.	.	.	.	1 ¹ / ₅
82	Saska Kępa	"	.	.	.	.	.	.	.	3 ¹ / ₅
83	Goćław . . .	"	.	.	.	.	.	.	.	4
84	Goćławek . .	"	.	.	.	.	.	.	.	3 ¹ / ₂
85	Kępa Goćła.	"	.	.	.	.	.	.	.	3 ¹ / ₂
86	Grochów . .	"	.	.	.	.	.	.	.	5
87	Wygoda . . .	"	.	.	.	.	.	.	.	6
88	Wawel . . .	Wilanów	.	.	.	.	.	.	.	5
89	Las	"	.	.	.	.	.	.	.	6
90	Zastów . . .	"	.	.	.	.	.	.	.	7
91	Zbytki . . .	"	.	.	.	.	.	.	.	6 ¹ / ₂
92	Sadoł kolon.	"	.	.	.	.	.	.	.	5 ⁴ / ₅
93	Ułuczek . .	Tarchomin	.	.	.	.	.	.	.	5 ¹ / ₅
94	Fabryka o-ctu	"	.	.	.	.	.	.	.	6
95	Piekielko . .	"	.	.	.	.	.	.	.	6 ² / ₅
96	Swidry . . .	"	.	.	.	.	.	.	.	

Варшавское Губернское Правление сіе росписание свидѣ-
тельствуеть.

Варшава, 1 (13) Декабря 1856 года.

Гражданскій Губернаторъ,
Тайный Совѣтникъ (подписано) *Лашинскій*.

Примѣчаніе. Росписание это сообщено въ Варшавскій Уго-
ловный Судъ при предписаніи Правитель-
ственной Коммисіи Юстиціи отъ 18 (30)
Юля 1857 года, за N. 11,837.

N° 293.

Распоряженіе о порядкѣ вызова въ Судъ нижнихъ чиновъ
Жандармскихъ Командъ для показаній по дѣламъ и о по-
рядкѣ выдачи имъ поверстныхъ денегъ.

(29 Юля (10 Августа) 1866 года).

Уголовному Суду Варшавской Губерніи.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Управленіе III-го Округа Корпуса Жандармовъ уведомило
Правительственную Коммисію Юстиціи, что нѣкоторыя судеб-
ныя мѣста, по производимымъ ими уголовнымъ дѣламъ, вызы-
ваютъ, безъ существенной даже надобности, къ явкѣ нижнихъ
чиновъ жандармскихъ командъ, для дачи показаній, относящих-
ся до ихъ службы, и что эти нижніе чины, независимо отъ
испытываемыхъ ими по этому поводу препятствій въ отправле-
ніи своихъ обязанностей, не получаютъ вознагражденія за пу-
тевыя издержки, которыхъ они не должны вовсе нести, какъ
способствующие къ открытію преступленій и преступниковъ.

Вслѣдствіе сего помянутое Управленіе просить сдѣлать
распоряженіе по Судамъ:

Rząd Gubernialny Warszawski wykaz powyższy po-
świadcza.

w Warszawie, dnia 1 (13) Grudnia 1856 roku.

Gubernator Cywilny, Radca Tajny,
(podpisano) *Łaszczyński*.

U w a g a. Wykaz ten, przy reskrypcie Kommissyi
Rządowej Sprawiedliwości z dnia 18 (30)
Lipca 1857 roku, Nr. 11,837, Sądowi Kry-
minalnemu w Warszawie był komuniko-
wany.

N° 293.

Rozporządzenie: jak i kiedy mają Sądy powoływać
niższych stopni żandarmów do składania zeznań,
oraz jak im wypłacać koszta podróży.

(d. 29 Lipca (10 Sierpnia) 1866 r.)

do

Sądu Kryminalnego Gubernii Warszawskiej.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Zarząd III-go Okręgu Korpusu Żandarmów zawiadomił
Kommissyą Rządową Sprawiedliwości, że niektóre Sądy w
sprawach na drodze karnéj prowadzonych, bez istotnej na-
wet przyczyny, powołują żandarmów niższych stopni do sta-
wiennictwa dla złożenia zeznań związek z ich służbą mają-
cych, i że ciż żandarmi, obok doznawanych z tego powodu
przeszkód w należytem spełnianiu swych obowiązków, nie są
wynagradzani w ponoszonych ztąd kosztach podróży, których,
jako przyczyniający się do wykrywania przestępstw i prze-
stępców, ponosićby nie powinni.

W skutek tego pomieniony Zarząd żąda wydania do Są-
dów rozporządzenia w następnych szczegółach:

1) чтобы жандармские нижние чины вызываемы были въ Суды только по дѣламъ важнымъ и въ необходимыхъ случаяхъ; и

2) чтобы въ этихъ случаяхъ они вознаграждаемы были непосредственно тѣмъ Судомъ или тѣми лицами, по требованію которыхъ они должны были явиться въ Судъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи, находя таковыя требованія основательными, считаетъ излишнимъ поставить на видъ, что въ отношеніи сбереженія воинскихъ чиновъ вообще и вызова ихъ въ Судъ только въ важныхъ случаяхъ, даны были уже прежде Судамъ надлежащія указанія въ предписаніи Коммисіи отъ 14 (26) Мая 1855 года, за N. 5,051; слѣдовательно по этому пункту, Правительственная Коммисія Юстиціи предлагаетъ лишь Уголовному Суду, подтвердить подвѣдомственнымъ ему Судамъ, — строго руководствоваться таковымъ распоряженіемъ, и набюсти съ своей стороны за неуклоннымъ его исполненіемъ, дабы на будущее время нареканія въ этомъ отношеніи не повторялись.

Относительно втораго пункта требованія, имѣющаго цѣлью вознагражденіе нижнимъ чинамъ жандармскихъ командъ понесенныхъ ими путевыхъ издержекъ, по случаю вызова ихъ въ Судъ, по сношеніи съ Управленіемъ III-го Округа Корпуса Жандармовъ оказалось, что жандармские нижние чины, на основаніи § 47 Высочайше утвержденнаго 18 Іюля 1843 года Устава помянутаго округа, имѣютъ право не только на взиманіе почтовыхъ лошадей или обывательскихъ подводъ, смотря по роду возложеннаго на нихъ порученія, но сверхъ того и на вознагражденіе путевыхъ издержекъ, которое въ настоящемъ случаѣ, по опредѣленію Начальника упомянутаго округа, признается достаточнымъ по 2 коп. на версту. И потому Правительственная Коммисія Юстиціи, принимая съ одной стороны во вниманіе, что непосредственное удовлетвореніе жандармовъ Судами, вызвавшими ихъ къ слѣдствію, оказывается невозможнымъ потому, что Суды, занимающіеся производствомъ слѣдствій, не имѣютъ въ своемъ распоряженіи суммъ на уплату сказанныхъ путевыхъ издержекъ, съ другой же стороны имѣя въ виду,

1) aby powoływanie żandarmów niższych stopni do stawiennictwa w Sądzie tylko w sprawach ważnych i w przypadkach koniecznych miało miejsce;

2) aby w tych razach wynagradzani byli bezpośrednio przez ten Sąd lub osoby, które do stawiennictwa ich powoływały.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, wchodząc w słusznosc tych żądań, nie może pominąć z uwagi, że co do oszczędzania wojskowych w ogólności, iżby ci nie byli powoływani do Sądów, jak tylko w ważnych wypadkach, już poprzednio reskryptem swym z dnia 14 (26) Maja 1855 r., Nr. 5,051, stosowną instrukcją dla Sądów udzieliła. W tym przeto punkcie Kommissya Rządowa Sprawiedliwości poleca tylko Sądowi Kryminalnemu, aby rozporządzenie powyższe Sądom mu podwładnym przypomniiał, ściśle stosowanie się do niego zalecił i sam wykonania onego troskliwie przestrzegał, iżby w przyszłości uzalania się w téj mierze nie miały miejsca.

Co do drugiego żądania, mającego na celu wynagradzanie żandarmów niższych stopni w ponoszonych przez nich kosztach podróży przy stawiennictwie w Sądzie, po stosowném zniesieniu się z Zarządem III-go Okręgu Korpusu Żandarmów, według którego żandarmi niższych stopni, w myśl § 47 Ustawy dla tegoż Okręgu, Najwyżej pod dniem 18 Lipca 1843 zatwierdzonej, mają prawo nie tylko do użycia koni pocztowych lub podwód obywatelskich, stosownie do rodzaju czynności im poruczonej, ale nadto i do wynagrodzenia tytułem kosztów na podróż, które, jak w obecnym wypadku, podług oznaczenia Naczelnika pomienionego Okręgu, po kop. 2 na wiorstę jest dostateczném. Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, uważając z jednej strony, iż bezpośrednio wynagradzanie żandarmów przez Sądy, które do stawiennictwa ich powołują, jest niemożliwém, z powodu, iż żaden z Sądów instrukcją śledczą zajmujących się, nie posiada do swéj dyspozycji funduszu, z którego kosztą te mogłyby być płacone, z drugiej zaś strony, że wypłata tych kosztów tylko z funduszu

что возмещение сих последних может быть отнесено только на счет суммы, предоставленной в распоряжение Уголовных Судов на производство уголовных дел и что в употреблении на сей предмет той суммы по свойству ея, не представляется никаких препятствий, разрешает Уголовному Суду производить уплату упомянутых путевых издержек на счет вышеозначенной суммы.

Дабы однакож интересованные лица не встречали остановки в уплате, и дабы, по необходимости явки их в Уездные Казначейства за получением этих денег в незначительных количествах, они не подвергались новым безвозвратным издержкам, Правительственная Комиссия Юстиции, для введения единообразия, предписывает Судам соблюдать следующий в этом отношении порядок.

Судъ Исправительной или Простой Полиции, в присутствии которого были вызваны жандармские нижние чины в качестве свидетелей или доносителей, обязан тотчас же по отобрании от явившагося жандарма требуемого свидетельского показания или объяснения, принять от него, для внесения в особый протокол заявление о следующем ему вознаграждении за явку в Судъ и, по повёрке разстояния его квартиры от местопребывания Суда, определить размер такого вознаграждения, полагая по 2 коп. за версту. Затѣм Судъ долженъ выдать явившемуся жандарму письменное свидетельство о явке его в Судъ съ означением: разстояния совершенного имъ проѣзда и количества причитающагося ему за то вознаграждения, а также номера, за которымъ сдѣлано подлежащее представление в Уголовный Судъ, о возмещении понесенныхъ имъ путевыхъ издержекъ. Одновременно же Судъ, сдѣлавъ соответственную отмѣтку, заключающую в себѣ тѣ же подробности, внизу протокола, составленнаго по заявлению явившагося жандарма, копию съ такового протокола представляетъ тотчасъ на дальнейшее распоряжение Уголовнаго Суда.

По получении такового представления, Уголовный Судъ долженъ немедленно рассмотреть оное и сдѣлать распоряжение объ

на sprawy kryminalne, pod dyspozycją Sądów Kryminalnych zostającego, może mieć miejsce, i z samej natury tego funduszu żadna przeszkoda w tej mierze nie zachodzi; z tych przeto powodów Kommissya Rządowa Sprawiedliwości do płacenia tychże kosztów z rzeczonego funduszu Sąd Kryminalny upoważnia.

Aby jednak koszta te spiesznie mogły być płacone interesantom i aby ci, przy odbiorze ich w małych kwotach, nie byli narażani na nowe niepowetowane koszta, koniecznością zgłaszania się do kas powiatowych spowodowane, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, dla ujednostajnienia postępowania w tej mierze, przepisuje dla Sądów następny w tym celu porządek.

Sąd Policyi Prostěj, czy Sąd Policyi Poprawczej, przed którym stawienictwo przez żandarmlów niższych stopni w charakterze świadka lub donosiiciela będzie dopełnionem, jest w obowiązku, natychmiast po odebraniu żadanego odeń wyjaśnienia lub świadectwa, przyjąć od tegoż do oddzielnego protokołu żądanie o wynagrodzenie za stawienictwo w Sądzie, i po sprawdzeniu odległości miejsca jego konsystencji od miejsca posiedzeń Sądu, wysokość téżże należności w stosunku po kop. 2 za wiorstę ustanowić. Po dopełnieniu tego, wyda żandarmowi stawiającemu zaświadczenie piśmienne, obejmujące w sobie pokwitowanie z dopełnionego stawienictwa, ze wskazaniem odległości podróży przezeń odbytej i wysokości należnych mu za to kosztów, oraz numeru, za którym stosowne przedstawienie do Sądu Kryminalnego o zrealizowanie tychże kosztów uczynionem zostaje. Równocześnie zaś, uczyniwszy stosowne zaznaczenie w aktach, téż same wiadomości w sobie obejmujące, zaraz pod protokołem ze stawiającego żandarma spisany, kopją protokołu tego prześle natychmiast wprost Sądowi Kryminalnemu, dla stosownego postąpienia.

Sąd Kryminalny, otrzymawszy raport w tym przedmiocie, bezzwłocznie jest w obowiązku takowy rozpoznać i sumę

ассигнованіи причитающихся денегъ на счетъ суммы, предназначенной на производство уголовныхъ дѣлъ.

Наконецъ, чтобы жандармскіе нижніе чины могли быть извѣщены о томъ, когда и за какимъ номеромъ послѣдовала ассигновка, и изъ какого казначейства имѣетъ быть произведена выдача, Уголовный Судъ о каждомъ ассигнованіи денегъ увѣдомляетъ непосредственное начальство тѣхъ жандармскихъ чиновъ, на имя которыхъ выдана ассигновка.

Настоящее распоряженіе, о содержаніи котораго увѣдомлено Управление III-го Округа Корпуса Жандармовъ, Уголовный Судъ обязывается сообщить немедленно подвѣдомымъ ему Судамъ, для точнаго руководства, и объ исполненіи донести Комисіи Юстиціи не позже 15 дней.

Варшава, 29 Іюля (10 Августа) 1866 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,

(подписано) *Восинскій.*

N. 7,470.

N° 294.

Распоряженіе о томъ, что судебные Возные должны представлять, для приобщенія къ дѣлу, расчеты причитающагося имъ вознагражденія за врученіе повѣстокъ лицамъ вызываемымъ въ Судъ для свидѣтельскихъ показаній, и ожидать присужденія этихъ денегъ при рѣшеніи дѣла.

(30 Августа 1831 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Комиссія Юстиціи.

До свѣдѣнія Комиссіи дошло, что Возные Судовъ Исправительной и Простой Полиціи, при врученіи лицамъ призваннымъ въ свидѣтели, по дѣламъ, производимымъ въ сказанныхъ судахъ, повѣстокъ о явкѣ ихъ въ Судъ, домогаются отъ нихъ

належнъ выасигновать зъ funduszu на справу kryminalne.

Aby zaś żandarmi niższych stopni mogli być poinformowani o dacie i numerze asygnacyi i z której kasy wypłata dopełnioną będzie, Sąd Kryminalny za każdą razą, równocześnie z wydaniem asygnacyi, zawiadomi o tém bezpośrednią zwierzchnią władzę nad żandarmami, dla których kwoty są wyasygnowane, przełożoną.

Rozporządzenie niniejsze, które i Zarządowi III-go Okręgu Korpusu Żandarmów dla wiadomości jest komunikowaniem, Sąd Kryminalny prześle niezwłocznie podwładnym sobie Sądom, z zaleceniem ścisłego doń stosowania się, i o tém raport w dniach 15-tu Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości złożyć.

w Warszawie, dnia 29 Lipca (10 Sierpnia) 1866 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,

(podpisano) *Wosiński.*

N. 7,470.

N° 294.

Rozporządzenie, aby woźni likwidacye należitości za wręczenie wezwań do Sądu po świadków, składali do akt i oczekiwali na zasądzenie takowych wyrokiem.

(d. 30 Sierpnia 1831 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Powziąwszy wiadomość, że woźni Sądów Poprawczych i Sądów Policji Prostej, doręczając świadkom pozwy, powołujące ich do stawienia się w sprawach przed rzeczono Sady wytoczonych, wymagają od świadków opłaty kosztów dorę-

уплаты издержекъ по таковому врученію; каковое дѣйствіе Комисія находить противузаконнымъ, такъ какъ, по принятымъ правиламъ, Возные о причитающемся имъ вознагражденіи за врученіе повѣстокъ и бумагъ должны представлять счета, для приобщенія ихъ къ подлежащимъ дѣламъ, и ожидать, пока въ судебномъ приговорѣ не будетъ указано, кто именно обязанъ уплатить имъ таковое вознагражденіе.

По этому случаю, Правительственная Комисія Юстиціи предписываетъ Уголовному Суду, поставить на видъ Вознымъ Судовъ Исправительной и Простой Полиціи неправильныя ихъ вышеупомянутыя дѣйствія, внушивъ имъ строгое исполненіе установленныхъ закономъ правилъ, и наблюсти, чтобы впредь подобныя злоупотребленія допускаемы не были.

Варшава, 30 Августа 1831 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *Коссецкій*.

№ 6,449.

Примѣчаніе. Для прекращенія подобныхъ злоупотребленій, Правительственная Комисія Юстиціи распорядилась одновременно объ опубликованіи настоящаго распоряженія во всеобщее свѣдѣніе чрезъ припечатаніе его во Всеобщемъ Дневникѣ.

№ 295.

Распоряженіе о томъ, чтобы Суды, при рѣшеніи дѣлъ, присуждали въ пользу свидѣтелей и Возныхъ причитающіяся имъ деньги и объ уплатѣ таковыхъ требовали удостовѣренія прежде передачи дѣла въ архивъ.

(11 (23) Ноября 1844 года.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Комисія Юстиціи.

Въ Комисію поступаютъ часто представленія о томъ, что Суды, при рѣшеніи уголовныхъ дѣлъ, либо вовсе упускаютъ

цзенъ, поступованіе такowe uważa zupełnie bezprawném, gdyż stosownie do przyjętych zasad, woźni należne im koszta do-ręczeń powinni likwidować do akt właściwych sprawy i oczekiwac aż wyrok w sprawie wydać się mający wskaze stronę, która przypadające im należności opłacić winna; Kommissya Rządowa Sprawiedliwości przeto poleca Sądowi Kryminalnemu, aby postupowanie wyżej wspomniane woźnym Sądów Poprawczych i Policyi Prostej naganil, ściśle zachowanie prawnego porządku nakazał i sam dopilnował, aby nadal nie-dopuszczano się podobnych nadużyć.

Warszawa, dnia 30 Sierpnia 1831 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *Kossecki*.

№ 6,449.

U w a g a. W celu zapobieżenia podobnym nadużyciom, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości wydane przez siebie rozporządzenie podała równocześnie do wiadomości publicznej przez ogłoszenie w Dzienniku Powszechnym.

№ 295.

Rozporządzenie, aby Sady należności świadkom i woźnym przypadające zasądzały przed zreponowaniem akt i dowód na zapłacenie ich od stron skazanych ściagały.

(d. 11 (23) Listopada 1844 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Odbiera częste przedstawienia, że Sady, przy wyrokowaniu spraw karnych, albo pomijają przysądzać od obwinionych

изъ виду присужденіе съ подсудимыхъ денегъ, причитающихся свидѣтелямъ за явку въ Судъ, и Вознымъ за врученія и путевыя издержки, либо, присудивъ таковыя, не принимаютъ зависящихъ мѣръ, посредствомъ коихъ подобныя деньги могли бы быть уплачиваемы свидѣтелямъ и Вознымъ, безъ употребленія ко взысканію ихъ обыкновенныхъ исполнительныхъ мѣръ.

Правительственная Коммисія Юстиціи, желая облегчить способы къ удовлетворенію свидѣтелей и Возныхъ причитающимися имъ по судебнымъ приговорамъ деньгами, и вмѣстѣ съ тѣмъ дать болѣе правильное направленіе судопроизводству по дѣламъ уголовнымъ, доколѣ предметъ этого, чрезъ введеніе постоянныхъ учреждений, не будетъ приведенъ въ прочный и удовлетворительный порядокъ, предписываетъ Уголовному Суду издать по подвѣдомственнымъ ему Судамъ Исправительной и Простой Полиціи распоряженіе, чтобы они не только не упускали присуждать помянутыя деньги въ пользу свидѣтелей и Возныхъ, но сверхъ того, при объявленіи приговора виновнымъ, присужденнымъ къ уплатѣ денежныхъ штрафовъ и издержекъ по дѣлу, извѣщали ихъ также о количествѣ денегъ, причитающихся по приговору въ пользу Возныхъ и свидѣтелей, и если они останутся рѣшеніемъ довольны, то Суды обязаны вмѣстѣ съ тѣмъ объявить имъ, что они должны непременно уплатить эти деньги и удостовѣреніе о томъ представить Суду, для общенія къ дѣлу.

Если таковыя деньги будутъ представлены осужденными тотчасъ по объявленіи приговора, то о семъ надлежитъ сдѣлать соотвѣтственную оговорку въ дѣлѣ; въ противномъ случаѣ, для наблюденія за уплатою присужденныхъ издержекъ, Дѣлопроизводители и Судебные Писари, занимающіеся приведеніемъ приговоровъ въ исполненіе, должны требовать отъ приговоренныхъ къ уплатѣ этихъ денегъ представленія въ Судъ квитанцій, въ доказательство удовлетворенія ими свидѣтелей и Возныхъ, и Судъ до тѣхъ поръ не долженъ приступать къ постановленію опредѣленія о передачѣ дѣла въ архивъ, пока деньги эти не будутъ уплачены, или по крайней мѣрѣ пока посред-

припадающее свидкомъ наслѣзгытоси за ставаніе в Садзіе, заа воэнымъ за дорѣчаніе і кошта подрѣзы, албо прызсэдзівшы је, заніедбуја узычја стосовныхъ шрѣдкѣвъ, в мѣчы іхъ бѣдѣ- чыхъ, за помѣа кѣрыхъ наслѣзгытоси те, безъ посзуківанія іхъ дрога звывчајнѣј егзекуцыі, швіадкѣвъ і воэныхъ доходзіч- бы мѣглы.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, pragnąc ułatwić świadkom i woźnym odbiór przysądzonych im wyrokami kosztów, a tym sposobem zapewnić zarazem regularniejszy bieg czynności sądowych w sprawach kryminalnych, zanim przedmiot ten przez zaprowadzenie stałych urzędzeń zupełnie i skutecznie uporządkowanym zostanie, poleca Sądowi Kryminalnemu wydanie do podwładnych sobie Sądów Poprawczych i Policji Prostej rozporządzenia, iżby nietylko nie zaniedbywały zasądzania pomienionych należności, ale nadto przy ogłaszaniu wyroku obwinionym, na kary i koszta skazanym, zawiadamiały ich także o ilości kosztów dla świadków i woźnych wedle wyroku przypadających, a jeżeli na takowym poprzestają, oświadczały im zarazem, iż koszta te koniecznie opłacić i na to dowody do akt złożyć będą obowiązani.

Jeżeli należności takie zaraz przez obwinionego opłacone zostaną, należy o tém w aktach uczynić stosowną wzmiankę. W przeciwnym razie, dla dopilnowania uiszczenia przysądzonych kosztów, Referenci spraw i Pisarze Sądowi, trudniący się egzekucją wyroków, wzywać będą obowiązanych do ich zapłacenia, aby złożyli w Sądzie kwity, jako dowód uiszczonej świadkom i woźnym opłaty, i Sąd dopóty do repozyycji akt nie przystąpi, dopóki należności te uiszczonemi nie zostaną, lub przynajmniej przez korespondencją nie zostanie wy-

ством переписки не будет известно, что уплата не могла последовать по причине несостоятельности осужденного, или же за нахождением его в неизвестной отлучке.

Таким образом обжалованные, будучи обязаны к уплате издержек, присужденных с них в силу приговора, и получив о том официальное объявление, не захотят медлить уплатою, во избежание излишней явки в Суд, для представления доказательств об удовлетворении свидетелей и Возных.

О последствиях настоящего распоряжения, за исполнением коего Уголовный Суд обязывается иметь с своей стороны строгое наблюдение, Правительственная Коммисия ожидает донесения.

Варшава, 11 (23) Ноября 1844 года.

Директор Отделения (подписано) *Бржезинский*.

N. 1,991.

N° 296.

Предписание о том, чтобы судебные издержки, причитающиеся от лиц несостоятельных, слагаемы были Судами со счетов тотчас по постановлении приговоров.

(4 Сентября 1823 г.)

Всем Уголовным Судам.

Правительственная Коммисия Юстиции.

Вследствие отзыва Правительственной Коммисии Финансов и Казначейства от 29 Июля с. г., за N. 33,362/23, Коммисия Юстиции предлагает Уголовному Суду, по делам, по которым окажется, что стороны, присужденные ко взысканию судебных пошлин и денежных штрафов, несостоятельны и не имеют никаких средств для уплаты оных, слагать со счетов, тотчас по постановлении приговора невозмѣстимы с

яснением, из для убѣдѣния сказаного или тѣм для неведомого его побыту, исцеление то наступит не могло.

Tym sposobem obwinieni, widząc się w obowiązku do opłaty kosztów wyrokiem zasądzonych i mając sobie to urzędowo oświadczone, nie zechcą z takową opóźniać się i narażać na stawanie w Sądzie dla złożenia dowodów z zaspokojonych świadkom i woźnym należności.

O skutku niniejszego rozporządzenia, którego dopełnienia Sąd Kryminalny ściśle przestrzegać będzie, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości oczekuje raportu.

Warszawa, dnia 11 (23) Listopada 1844 roku.

Dyrektor Wydziału, (podpisano) *Brzeziński*.

Nr. 1,991.

N° 296.

Reskrypt polecający Sodom, aby koszta sądowe, przynależne od osób niemających funduszu, zaraz przy wyrokowaniu umarzały.

(d. 4 Września 1823 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

W skutek odezwy Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 29 Lipca r. b., Nr. 33,362/23, poleca Sądowi Kryminalnemu, aby w sprawach, w których się wykazuje, że strony skazane na opłatę stempla wpisowego i kar pieniężnych, są ubogie i nie posiadają żadnego na zaspokojenie funduszu, przy zawyrokowaniu zaraz w sprawie umarzał wpisy i kary zrealizować się niemogące, nadto, aby przy wymierzaniu kar

виновныхъ пошлины и штрафы, и сверхъ того, при исчисленіи денежныхъ штрафовъ, руководствоваться правилами, предписанными въ статьяхъ 226 и 475 уголовного Уложения.

Варшава, 4 Сентября 1823 года.

Министръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *Бадени.*

N. 9,723.

Примѣчаніе. Настоящее распоряженіе одновременно сообщено Прокурорамъ Уголовныхъ Судовъ, для наблюденія за точнымъ онаго исполненіемъ.

N° 297.

Предписаніе, въ коемъ излагаются правила объ исчисленіи въ приговорахъ судебныхъ издержекъ.

(25 Февраля (9 Марта) 1843 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства обратила, для зависящаго распоряженія, вниманіе Коммисіи Юстиціи на образъ дѣйствій Судовъ Простой Полиціи въ отношеніи гербовыхъ пошлинъ, причитающихся казнѣ по полицейскимъ дѣламъ, подлежащимъ рѣшенію означенныхъ Судовъ, а именно:

- 1) что Суды, присуждая обвиненныхъ къ денежнымъ штрафамъ, слагаютъ со счетовъ гербовыя пошлины и всѣ прочія судебныя издержки, по причинѣ ихъ бѣдности;
- 2) что Суды вовсе не исчисляють судебныхъ издержекъ по такимъ дѣламъ, по которымъ виновность не доказана, и по которымъ обвиненный освобождается по недостатку доказательствъ;
- 3) или въ тѣхъ случаяхъ, когда дѣло передается на разрѣшеніе въ порядкѣ гражданского Суда;

пеніежныхъ, зwracał uwagę на przepisy prawa kryminalnego, w artykułach 226 i 475 objęte.

w Warszawie, dnia 4 Września 1823 roku.

Minister Prezydujący, (podpisano) *Badeni.*

Nr. 9,723.

Uwaga. Rozporządzenie powyższe równocześnie zakomunikowaném zostało Prokuratorom przy Sądach Kryminalnych, z zaleceniem, aby ścisłego wykonania onego przestrzegali.

N° 297.

Reskrypt wskazujący Sądom przepisy do ustanawiania wyrokami kosztów sądowych.

(d. 25 Lutego (9 Marca) 1843 r.)

do
wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu przedstawiła pod ocenienie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, w celu wydania stosownych rozporządzeń, postępowanie Sądów Policyi Prostej, jakiego się trzymają w przedmiocie należących się Skarbowi opłat stemplowych w sprawach policyjnych, pod ich zawyrokowanie przychodzących, a mianowicie:

- 1) że Sądy te, obok zasądzenia kar pieniężnych na przestępców, wpisy i inne koszta sądowe, z powodu ubóstwa tychże, umarzają;
- 2) że w takich sprawach, gdzie skarga nie jest dowiedziona i gdzie obwiniony dla braku dowodów uwolnionym zostaje,
- 3) lub gdy sprawa do drogi cywilnej pod rozsądzenie bywa odsyłana,

4) и наконецъ, если обвинитель отрывается отъ своего обвиненія.

Правительственная Коммисія Юстиціи, по соображеніи вышеизложенныхъ обстоятельствъ, усматриваетъ:

Относительно 1-го пункта: что, по смыслу ст. 60 и 61 уголовного Уложения, за всякое преступленіе должно быть назначено то именно наказаніе, какое положительно опредѣлено закономъ, на основаніи же ст. 475 того же Уложения, за полицейскіе проступки вообще назначаются денежные взысканія, за исключеніемъ нѣкоторыхъ случаевъ, въ коихъ требуется по закону полицейскій арестъ или тѣлесное наказаніе; и потому въ тѣхъ случаяхъ, когда по закону полагается денежный штрафъ, Суды обязаны опредѣлять таковой своими приговорами, несмотря на несостоятельность подсудимаго, съ тѣмъ однако указаннымъ въ законѣ условіемъ, что осужденный, немогущій, по несостоятельности своей, уплатить денежнаго штрафа, долженъ быть, взамѣнъ того, подвергнутъ тюремному заключенію или тѣлесному наказанію, что однако не можетъ относиться къ гербовымъ пошлинамъ, которыя въ такихъ случаяхъ весьма правильно слагаются Судами со счетовъ.

Относительно 2-го пункта: въ случаѣ, когда обвиненіе остается недоказаннымъ, на основаніи правилъ уголовного судопроизводства, а именно § 617—622 Прускаго Устава уголовного судопроизводства и § 537 1-ой части, и § 449 2-ой части Австрійскаго уголовного судопроизводства, взысканіе судебныхъ издержекъ обращается на обвиненнаго въ такомъ только случаѣ, если онъ навлекъ на себя сильное подозрѣніе и освобожденъ отъ наказанія единственно по недостатку доказательствъ, а равно, если онъ имѣетъ достаточныя на то средства. Если же обвиненный оправданъ и вовсе освобожденъ отъ наказанія, то тѣмъ самымъ уже онъ не подлежитъ взысканію судебныхъ издержекъ, за исключеніемъ случая, указаннаго въ § 609 Прускаго Устава уголовного судопроизводства.

Въ семь послѣднемъ однако случаѣ легко можетъ случиться, что обвинителемъ взведены будутъ на подсудимаго совершен-

4) albo wreszcie, gdy skarżący od skargi odstępuje, żadnych kosztów sądowych nie ustanawiają.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości w rozbiорze okoliczności tych znajduje:

Co do 1-go: że gdy w duchu art. 60 i 61 Kod. k., ten tylko rodzaj kary za przestępstwo wymierzonym być powinien, który prawo wyraźnie przepisuje, a podług art. 475 K. k., za przewinienia policyjne w ogóle przepisane są kary pieniężne, wyjąwszy niektóre przypadki, jakie prawo aresztem policyjnym lub chłostą chce mieć skarcone; przeto Sądy, bez względu na niezamożny stan majątkowy obwinionego, karę pieniężną, w przypadkach, w których takowa prawem jest przepisana, w wyrokach swoich naznaczać muszą, z tym jedynie warunkiem przez prawo oznaczonym, że kto kary pieniężnej opłacić nie może, w zamian za to areszt lub chłostę odcierpieć musi, co jednak nie może się stosować do opłat stemplowych, które właściwie przez Sądy w takich wypadkach są umarzane.

Co do 2-go: że w razie kiedy skarga nie jest dowiedziona, podług zasad postępowania karnego, a mianowicie § 617 do 622 Ord. k. pr., oraz § 537 cz. I i 449 cz. II pr. k. austr., wtenczas tylko koszta na oskarżonego wkładane być winny, kiedy ten ściągnął na siebie mocne podejrzenie i jedynie dla braku dowodów od kary uwolnionym zostaje, oraz kiedy obok tego posiada dostateczny na to fundusz. Jeżeli zaś obwiniony uniewinnić się zdoła, albo zupełnie od kary jest uwolnionym, tѣm samѣm i koszta sądowe na niego wkładane być nie mogą, wyjąwszy przypadek § 609 O. k. pr. przewidziany.

W tym jednak ostatnim wypadku zdarzyć się może, że skarżący przywiódł przeciwko obwinionemu zupełnie nierze-

по ложныя и выдуманныя обвиненія. Тогда, согласно § 605 Прусскаго и § 536 1-ой части Австрійскаго Уставовъ уголовнаго судопроизводства, судебныя издержки исчисляются и взыскиваются съ ложнаго обвинителя, принимая притомъ однако во вниманіе его состоятельность.

Относительно 3-го пункта: дѣла передаются Уголовными Судами на разсмотрѣніе въ порядкѣ гражданскаго Суда въ двухъ случаяхъ:

- a) когда доказательство по уголовному дѣлу можетъ быть добыто только путемъ гражданскаго иска, и если по этому поводу производство уголовного дѣла останавливается;
- b) когда, по усмотрѣнію Суда, обжалованное дѣяніе не составляетъ преступленія, указаннаго уголовными законами, и передается на рѣшеніе гражданскимъ порядкомъ, какъ предметъ гражданскаго иска.

Въ обоихъ этихъ случаяхъ судебныя издержки не могутъ быть обращаемы ни на одну изъ сторонъ, ибо въ первомъ случаѣ дѣло не обсуждается окончательно, а во второмъ опредѣленіе сущности дѣянія, подлежащаго судебному преслѣдованію зависить отъ усмотрѣнія Суда и виновныхъ не имѣется.

Относительно 4-го пункта: если обвинитель, въ дозволенныхъ закономъ случаяхъ, отказывается отъ жалобы, то Суды не должны упускать изъ виду расходовъ по начатому иску, а напротивъ того въ протоколѣ о прекращеніи судебного преслѣдованія обязывать одну изъ сторонъ къ уплатѣ этихъ издержекъ; постановляя же рѣшеніе, утверждающее законность отреченія отъ жалобы, Суды обязаны присуждать судебныя издержки со стороны заявившей объ отреченіи ко взысканію, показывая таковыя обыкновеннымъ порядкомъ въ вѣдомостяхъ, представляемыхъ казенному управленію.

Хотя Правительственная Коммисія Юстиціи находитъ что порядокъ, соблюдаемый Судами при исчисленіи и взысканіи судебныхъ издержекъ съ подсудимыхъ, согласенъ съ вышеизложенными законными основаніями, то такъ какъ въ нѣкоторыхъ

telne i zmyślone okoliczności. W takim razie, na mocy § 605 Or. k. pr. i § 536 pr. austr. cz. I, koszta sprawy ustanowione i na fałszywego oskarżyciela włożone być powinny, przy względzie zawsze na to, czy je ponieść jest w możności.

Co do 3go: że odsyłanie spraw na drogę cywilną przez Sądy karne zachodzi w dwóch przypadkach:

- a) kiedy dowód do sprawy karnej nie inaczéj, jak na drodze procesu cywilnego osiągniętym być może, i gdy z tego powodu sprawa karna zawieszeniu ulega;
- b) kiedy Sądy w czynie zaskarżonym uznają niebyt przestępstwa Kodeksem karnym określonego i jedynie, jako przedmiot sporowi cywilnemu uległy, do drogi cywilnej odsyłają.

W obu dwu tych wypadkach koszta sądowe na żadną ze stron włożone być nie mogą, albowiem w pierwszym przypadku, sprawa nie jest sądzona stanowczo, a w drugim ocenienie natury czynu, na drodze sądowej dochodzonego, od uznania Sądu zawisło i nikt za winnego nie jest uznany.

Co do 4-go: że w razie odstąpienia od skargi, w przypadkach, w których tego prawo pozwala, Sądy nie powinny pomijać kosztów procesu rozpoczętego, ale owszem w protokóle odstąpienia jedna ze stron zobowiązana być powinna do ich opłaty; przy wydaniu zaś sądowej decyzji rozpoznającej ważność odwołania skargi, jest obowiązkiem Sądów koszta te na stronę zobowiązaną włożyć i zwykłym sposobem władzy skarbowej do poboru je wykazać.

Jakkolwiek Kommissya Rządowa Sprawiedliwości uważa, że postępowanie Sądów karnych, przy ustanowieniu i wkladanu kosztów na obwinionych, zgadza się z powyższemi zasadami, jako na przepisach prawa opartemi, jednakże gdy za-

Судахъ могутъ случаться уклоненія отъ онаго, то, въ предупрежденіе таковыхъ, Коммисія Юстиціи предлагаетъ Уголовному Суду предписатьъ подвѣдомственнымъ ему Судамъ Исправительной и Простой Полиціи, чтобы, при рѣшеніи уголовныхъ дѣлъ, они руководствовались вышеизложенными объясненіями и поступали согласно вышеприведеннымъ положеніямъ закона.

Сверхъ того Уголовный Судъ обязанъ вмѣнить Подсудкамъ при Судахъ Простой Полиціи въ обязанность, чтобы въ тѣхъ случаяхъ, когда подсудимый, приговоренный къ денежному штрафу за полицейскій проступокъ имѣетъ право избрать взамѣнъ того арестъ или тѣлесное наказаніе, они, для свѣдѣнія казеннаго управленія дѣлали о избранномъ подсудимымъ родѣ наказанія, собственноручныя отмѣтки въ подлежащихъ пунктахъ протокола засѣданій.

О послѣдствіяхъ настоящаго распоряженія Коммисія Юстиціи будетъ ожидать рапорта Уголовнаго Суда.

Варшава, 25 Февраля (9 Марта) 1843 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) А. Вычеховскій.

N. 284.

N° 298.

Распоряженіе о присужденіи въ пользу казны издержекъ на припечатаніе объявленій, помѣщаемыхъ въ газетахъ по требованіямъ Судовъ уголовного вѣдомства.

(23 Ноября (5 Декабря) 1845 г.)

Въ Правительственную Коммисію Юстиціи.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

По разсмотрѣніи изложенныхъ въ отзывѣ Правительственной Коммисіи Юстиціи отъ 1 (13) Декабря с. г., за N. 16,538, соображеній, относительно бесплатнаго печатанія въ официальной газетѣ и въ губернскихъ вѣдомостяхъ всѣхъ объявленій

chodzić mogą w niektórych Sądach zboczenia od nich, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości zapobiegając takowym, poleca Sądowi Kryminalnemu wydanie do Sądów sobie podległych, tak Policji Poprawczej, jako i Policji Prostej, rozporządzenia, aby przy rozpoznawaniu spraw karnych miały na uwadze wszelkie powyżej rozebrane okoliczności i te w duchu powołanych przepisów prawa załatwiały.

Obok tego Sąd Kryminalny poleci Podśędkom Sądów Policji Prostej, aby w przypadkach, w których obwiniony skazany na karę pieniężną, ma dozwolony zarazem wybór aresztu lub chłosty, dla upewnienia władz skarbowych o rodzaju obranej kary przez ukaranego za przewinienie policyjne, czynili własnoręczne adnotacye we właściwych pozycjach sentencyonarzy, jaki rodzaj kary ukarany dla siebie wybiera.

O skutku niniejszego rozporządzenia Kommissya Rządowa Sprawiedliwości raportu oczekuje.

w Warszawie, dnia 25 Lutego (9 Marca) 1843 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) A. Wyczechowski.

Nr. 284.

N° 298.

Rozporządzenie, aby Sady przysądzały Skarbowi koszta ogłoszeń w gazetach, zamieszczanych na żądanie Sądów karnych.

(d. 23 Listopada (5 Grudnia) 1845 r.)

do

Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I DUCHOWNYCH.

Po rozpoznaniu przywiedzionych w odezwie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości z dnia 1 (13) Grudnia r. z., Nr. 16,538, okoliczności względem bezpłatnego umieszczania w Gazecie Rządowej i w Dziennikach Gubernialnych wszelkich

Судовъ уголовного вѣдомства по дѣламъ уголовнымъ, а равно имѣя въ виду королевскій декретъ 5 Марта 1811 года и постановленія Совѣта Управленія 2-го Декабря 1828 года, 25 Сентября (6 Октября) 1836 года и 2 (14) Февраля 1837 года, по предварительномъ сношеніи съ Правительственною Коммисією Финансовъ, Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ постановила:

1) Предписать редакціи Официальной Газеты и Губернскимъ Правленіямъ, чтобы за все объявленія по дѣламъ уголовнымъ, публикуемыя карательными Судами во всеобщее свѣдѣніе, посредствомъ Официальной Газеты и губернскихъ вѣдомостей, они не требовали ни отъ Судовъ, ни отъ заинтересованныхъ лицъ никакой платы, какъ за объявленія официальные, дѣлаемыя подлежащими властями.

2) Для обезпеченія Правительству возмѣщенія издержекъ на напечатаніе съ подсудимыхъ, бывшихъ причиною публикаціи и происшедшихъ изъ сего расходовъ, согласно предположенію Правительственной Коммисіи Финансовъ, изложенному въ отзывѣ ея отъ 21 Сентября (3 Октября) с. г., за N. 45,189, обратиться въ Правительственную Коммисію Юстиціи съ требованіемъ о предписаніи Судамъ уголовного вѣдомства, чтобы расходы по напечатанію объявленій въ Официальной Газетѣ и губернскихъ вѣдомостяхъ присуждаемы ими были въ пользу казны съ виновныхъ и отвѣтствующихъ по дѣлу, и вмѣстѣ съ прочими штрафами и судебными издержками показываемы были въ вѣдомостяхъ о доходахъ со штрафовъ, представляемыхъ по четвертямъ годовъ въ состояніи при Судахъ Казенные Контроли, въ графѣ присужденныхъ расходовъ.

Увѣдомивъ о такомъ рѣшеніи для зависящаго исполненія редакцію Официальной Газеты и Губернскія Правленія, Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ имѣетъ честь просить Правительственную Коммисію Юстиціи — предписать съ своей стороны Судамъ уголовного вѣдомства, чтобы они присуждали съ виновныхъ и отвѣтствующихъ по дѣлу издержки на припечатаніе вышесказанныхъ объявленій и показывали та-

огłoszeń Sądów karnych w sprawach kryminalnych czynionych, oraz zapatrzwszy się na dekret królewski z dnia 5 Marca 1811 r. i postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 2 Grudnia 1828 r., z dnia 25 Września (6 Października) 1836 r. i 2 (14) Lutego 1837 roku, po poprzedniem zniesieniu się z Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu, Kommissya Spraw Wewnętrznych i Duchownych postanowiła:

1) Polecieć redakcyi Gazety Rządowej i Rządowi Gubernialnym, aby za wszelkie ogłoszenia Sądów karnych jakiegobądź rodzaju w sprawach kryminalnych, przez Gazetę Rządową i Dzienniki Gubernialne do powszechnej wiadomości podawane, nie wymagano ani od Sądów, ani od osób interesowanych żadnej opłaty, jak za ogłoszenie z urzędu i przez właściwą władzę czynione.

2) Dla zapewnienia Rządowi zwrotu kosztów druku od osób winnych, które stały się powodem ogłoszenia i wynikłych ztąd kosztów, stosownie do wniosku Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, odezwą z dnia 21 Września (3 Października) r. b., Nr. 45,189, objętego, odnieść się do Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości o polecenie Sądom karnym, aby koszta druku obwieszczeń Sądów karnych w Gazecie Rządowej i Dziennikach Gubernialnych od winnych i odpowiedzialnych przysądzały dla Skarbu i łącznie z innemi karami i kosztami sądowemi wykazywały w wyciągach kwartalnych z dochodu z kar, w rubryce kosztów zasądowych, Kontrolom Skarbowym przy Sądach przesyłanych.

Zawiadomiwszy o powyższej decyzji Redakcyą Gazety Rządowej i Rządu Gubernialne, w celu jej wykonania w czém do nich należy, ma zaszczyt upraszać Kommissyą Rządową Sprawiedliwości o wydanie odpowiedniego rozporządzenia Sądom karnym, aby koszta druku ogłoszeń, o które rzecz idzie, od winnych i odpowiedzialnych przysądzały i w kwartalnych wykazach, pod rubryką kosztów zasądowych, Kontrolom Skar-

ковья въ представляемыхъ ими Казеннымъ Контролямъ, по четвертямъ года, въдомостяхъ, въ графъ присужденныхъ расходовъ, для надлежащаго взысканія, о чемъ вмѣстѣ съ симъ поставлена въ извѣстность Правительственная Коммисія Финансовъ.

Варшава, 23 Ноября (5 Декабря) 1845 года.

и. д. Главнаго Директора,

Сенаторъ, Тайный Совѣтникъ, (подписано) *Стороженко*.

N. 1,241/44,654.

Примѣчаніе. Настоящій отзывъ сообщенъ Судамъ при предписаніи Правительственной Коммисіи Юстиціи отъ 26 Декабря (7 Января) 1845/6 года за N. 17,829.

N° 299.

Распоряженіе относительно присужденія въ пользу казны денегъ, употребленныхъ на вознагражденіе экспертовъ.

(11 (23) Іюня 1852 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Въ видахъ обеспеченія вознагражденія экспертамъ, приглашаемымъ Судами по дѣламъ уголовнымъ, а именно учителямъ чистописанія и рисованія, производящимъ повѣрку актовъ, подозрѣваемыхъ въ подлогѣ, а равно въ видахъ устраненія поводовъ къ частовременнымъ жалобамъ таковыхъ экспертовъ о неуплатѣ имъ вознагражденія за подобныя дѣйствія, Правительственная Коммисія Юстиціи, отъ 18 (30) Мая 1840 года, за N. 4,113 и отъ 8 (20) Апрѣля 1849 г., за N. 2,984 предписывала:

дабы Суды при каждой повѣркѣ учителями, уголовною формою, актовъ, обжалованныхъ въ подлогѣ, принимали отъ нихъ въ то же время протолярное заявленіе требованія о вознагра-

bowym do ściągania podawały, o czém jednocześnie Komisya Rządowa Przychodów i Skarbu zawiadomioną zostaje.

W Warszawie, dnia 23 Listopada (5 Grudnia) 1845 roku.

p. o. Dyrektora Głównego, Senator, Radca Tajny,
(podpisano) *Storożenko*.

Nr. 1,241/44,654.

U w a g a. Odezwa ta komunikowana była Sądom przy reskrypcie Komisji Rządowej Sprawiedliwości z dnia 26 Grudnia (7 Stycznia) 1845/6, N. 17,829.

N° 299.

Rozporządzenie co do zasądzania Skarbowi kosztów awansowanych biegłym z funduszów skarbowych.

(d. 11 (23) Czerwca 1852 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Celem zapewnienia wynagrodzenia biegłym w sprawach kryminalnych używanym, mianowicie nauczycielom kaligrafii i rysunku, do rozpoznania pism o fałsz oskarżonych przez Sądy wzywanych, tudzież celem uniknienia częstych zażaleń tychże biegłych na niemożność otrzymania za czynności podobne wynagrodzenia, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości dwoma reskryptami swemi z daty 18 (30) Maja 1840 roku, Nr. 4,113, i z dnia 8 (20) Kwietnia 1849 r., Nr. 2,984, rozporządziła:

aby przy każdej czynności rozpoznawania przez nauczycieli na drodze karniej pisma zarzutowi fałszu ulegającego, Sądy przyjmowały od nich zaraz do protokołu żądanie wynag-

граждени и затѣмъ разсматривали таковыя требованія при рѣшеніи дѣла, безъ представленія особыхъ счетовъ, присуждая вознагражденіе въ пользу учителей съ участвующихъ въ дѣлѣ сторонѣ, если оныя окажутся обязанными и состоятельными къ платежу онаго, въ противномъ же случаѣ, удовлетворять учителей, на основаніи дѣйствующихъ правилъ, на счетъ суммы, предоставленной въ ихъ распоряженіе на производство уголовныхъ дѣлъ.

Однакожь предписанія сіи не прекращали жалобъ со стороны свѣдущихъ людей и ходатайства со стороны ихъ начальства; ибо Правительственная Коммисія Юстиціи все еще получаетъ прошенія учителей, фармацевтовъ и вольнопрактикующихъ врачей, а по онымъ ходатайства со стороны Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ и Попечителя Варшавскаго Учебнаго Округа, въ которыхъ просители приводятъ главнѣйше то обстоятельство: что имъ отказывается въ уплатѣ слѣдующаго вознагражденія по невозможности представленія доказательствъ, въ особенности за прежнее время, и что, въ случаѣ присужденія вознагражденія съ обвиняемыхъ, взысканіе такового влечетъ за собою издержки, превышающія самое вознагражденіе.

Правительственная Коммисія Юстиціи, принимая во вниманіе: что жалобы сіи, какъ видно изъ представляемыхъ по онымъ объясненій со стороны Судовъ, оказываются обыкновенно основательными; что за дѣйствія экспертовъ, производимыя въ прежнее время, хотя и неоправданныя подробно, Правительство вынуждено, по необходимости, назначать симъ экспертамъ единовременныя, совокупныя и довольно значительныя вознагражденія, не взирая даже на невозможность возмѣщенія таковыхъ издержекъ; что по этому поводу, какъ лица, приглашаемыя въ качествѣ свѣдущихъ людей, такъ равно и казна могутъ потерпѣть убытки,— по симъ соображеніямъ, предписываетъ Уголовному Суду, на будущее время, всякаго рода вознагражденія, причитающіяся экспертамъ, приглашаемымъ для дѣйствій по дѣламъ уголовнымъ, а равно и прочія издержки, относящіяся къ

гродzenia, takowe przy zawyrokowaniu sprawy, bez wymagania oddzielnych likwidacyj, rozpoznawały, i na wypadek, jeżeli strony do sprawy wchodzące są obowiązane i są w możności zaspokoić, wynagrodzenie to od stron dla nauczycieli przysądzały, a w razie przeciwnym, aby stosownie do przepisów, wprost z funduszu na sprawy kryminalne przeznaczonego zaspakajały.

Rozporządzenia te jednak nie zapobiegły zażaleniom biegłych i wstawieniom się władz nad nimi przełożonych; Kommissya Rządowa Sprawiedliwości bowiem odbiera dotąd podania nauczycieli, farmaceutów i lekarzy wolno praktykujących, odezwaniami Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Kuratora Okręgu Naukowego Warszawskiego poparte, w których żalący się to głównie przytaczają: że należne im wynagrodzenia odmawiane bywają, z powodu niemożności dostarczenia dowodów, mianowicie z lat dawniejszych; że jeżeli wynagrodzenie od osób obwinionych przysądzonem zostanie, to egzekucya takowego większe koszta za sobą pociąga, niż przysądzona należytość wynosi.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, mając na uwadze, że zażalenia te, jak to składane w podobnych przedmiotach raporta Sądów dowodzą, zwykle słusznemi się być okazują; że za czynności biegłych dawniejsze, lubo szczegółowo niesprawiedliwione, Rząd stawianym bywa w konieczności przeznaczania jednorazowych, ryczałtowych i dość znacznych wynagrodzeń dla tychże biegłych, a to nawet bez możności zapewnienia zwrotu podobnych wydatków, i że tym sposobem i osoby na biegłych użyte i Skarb na straty wystawiane być mogą; z tych zatém powodów poleca Sądowi Kryminalnemu, aby odtąd wszelkie należności biegłym, w sprawach kryminalnych używanym, przypadające, jakoteż wszystkie inne wydatki, do funduszu na sprawy kryminalne przeznaczonego regulujące się, zaraz po uskutecznieniu czynności; we wszyst-

капиталу, предназначенному на производство дѣлъ уголовныхъ, тотчасъ же по совершении таковыхъ дѣйствій по всѣмъ дѣламъ, производимымъ какъ въ Судахъ Полицейскихъ, такъ и въ Судахъ Исправительныхъ, по полученіи отъ тѣхъ же Судовъ увѣдомленія, не ожидая рѣшенія дѣла, по подлежащей повѣркѣ ассигновать въ выдачу на счетъ упомянутого капитала; а затѣмъ при рѣшеніи дѣлъ, подлежащихъ разсмотрѣнію самаго Уголовнаго Суда, если обвиненные обязаны по закону, и состоятельны къ возмѣщенію таковыхъ издержекъ присуждать оныя ко взысканію съ нихъ въ пользу казны, по дѣламъ же, подлежащимъ разсмотрѣнію Судовъ Полиціи Простой и Судовъ Полиціи Исправительной, давать предписанія этимъ Судамъ—присуждать ихъ на томъ же основаніи, и за исполненіемъ сего имѣть съ своей стороны наблюденіе.

Деньги, присуждаемые такимъ порядкомъ въ возмѣщеніе выданныхъ изъ казны авансомъ, должны быть показываемы по вѣдомостямъ, подаваемымъ за каждую четверть года въ Казенный Контроль, совмѣстно съ прочими взысканіями, о которыхъ свѣдѣнія сообщаются доселѣ этому Контролю, для надлежащаго съ его стороны распоряженія о взысканіи оныхъ административными мѣрами съ виновныхъ.

Объ исполненіи настоящаго распоряженія Правительственная Коммисія Юстиціи будетъ ожидать рапорта.

Варшава, 11 (23) Іюня 1852 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *О. Вычеховскій.*

N. 8,878.

kich sprawach, czy to przez Sądy Policyjne, czy téż Poprawcze prowadzonych, po odniesieniu się tychże Sądów do Sądu Kryminalnego, nie czekając na osądzenie sprawy, rozpoznawał i z funduszu rzeczzonego zaspakajał; a następnie w sprawach przez siebie rozpoznawanych, zwrot takowych wydatków od obwinionych, jeżeli ci podług prawa są obowiązani i są w możności zaspokojenia, na rzecz Skarbu zasądzał, a w sprawach przez Sądy Policyi Prostej lub Poprawczej rozpoznawanych, tymże Sądom podobnież zasądzać polecił i wykonywania tego polecenia ściśle pilnował.

Zasądzany tym sposobem zwrot kosztów, z funduszu skarbowego awansowanych, wykazywany być winien co kwartał Kontroli Skarbowej, a to łącznie z innemi kosztami dotąd téż Kontroli wykazywanemi, celem ściągania takowych drogą administracyjną od skazanych.

O wykonaniu niniejszego rozporządzenia Kommissya Rządowa Sprawiedliwości raportu oczekiwać będzie.

Warszawa, dnia 11 (23) Czerwca 1852 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *O. Wyczechowski.*

Nr. 8,878.

N° 300.

Предписание Судамъ объ оказываніи ими содѣйствія къ допущенію жандармскихъ офицеровъ, по ихъ требованію, къ секретному или гласному объясненію съ арестантами.

(16 Іюня 1827 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Для устраненія затрудненій при могущей встрѣтиться со стороны жандармскаго вѣдомства необходимости потребовать объясненій отъ арестантовъ, состоящихъ подъ судебнымъ слѣдствіемъ, Правительственная Коммисія Юстиціи, по сношеніи съ кѣмъ слѣдуетъ, постановляетъ слѣдующія правила: встрѣтивъ необходимость самъ или по порученію своего начальства допросить по какому либо дѣлу словесно или письменно арестанта, состоящаго подъ слѣдствіемъ, жандармскій офицеръ можетъ даже безъ письменнаго требованія обратиться къ Предсѣдательствующему въ Судѣ, въ вѣдѣніи коего состоитъ арестантъ, или къ заступающему мѣсто Предсѣдателя, и сей послѣдній долженъ оказать ему тотчасъ надлежащее содѣйствіе, допуская его къ словесному объясненію, или же къ снятію письменныхъ допросовъ съ арестанта. Равномѣрно, еслибы даже необходимо было допросить арестанта безъ свидѣтелей изъ числа судебныхъ чиновниковъ, то слѣдуетъ согласиться и на допросъ безъ свидѣтелей, при чемъ однако должны быть приняты со стороны подлежащаго начальства необходимыя мѣры предосторожности въ отношеніи жандармскаго офицера.

Увѣдомляя о семъ Уголовный Судъ N. N. Воеводства, для надлежащаго свѣдѣнія и руководства, Правительственная Коммисія Юстиціи предписываетъ, чтобы о каждомъ разговорѣ или допросѣ имѣвшемъ мѣсто между жандармскимъ офицеромъ и арестантомъ, состоящимъ подъ слѣдствіемъ, безъ какихъ бы то ни было постороннихъ свидѣтелей, Предсѣдательствующій въ

N° 300.

Polecenie Sădom, aby na żądanie oficerów żandarmeryi ułatwiały im rozmówienie się sekretne lub jawne z aresztantami.

(d. 16 Czerwca 1827 roku.)

do

wszystkich Sădów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Dla usunięcia wszelkiej trudności w zachodzić mogącej potrzebie zasiągania wiadomości przez żandarmeryą od więźniów pod inkwizycyą sądową będących, po zniesieniu się w tęg mierze z właściwą władzą, następujące wydaje rozporządzenie: iż oficer żandarmeryi, bądź z polecenia swęj zwierzchności, bądź sam znajdując potrzebę więźnia pod inkwizycyą będącego na jakowe okoliczności ustnie lub na piśmie przesłuchać, może się zgłosić, a to nawet bez pisma do Prezydującego w Sădzie, pod którym inkwizyt zostaje, lub do zastępcy Prezydującego; na takowe zaś zgłoszenie się oficera żandarmeryi, Prezydujący lub jego zastępcę ma mu natychmiast ułatwić rozmówienie się z inkwizytem słowne lub przesłuchanie go na piśmie. Równie, gdyby zachodziła potrzeba podobnego przesłuchania sam na sam, nawet bez przytomności urzędnika Sădu, takowe przesłuchanie ma miejsce, w którym ostatnim przypadku co do oficera żandarmeryi potrzebne są środki ostrożności przez właściwą władzę zawarowane.

O czém Kommissya Rządowa Sprawiedliwości zawiadamiając Săd Kryminalny Województw N. N. dla swego i podwładnych Sădów urzędowego użycia, zaleca, aby w każdym wydarzonym przypadku mianęj przez oficera żandarmeryi z więźniem inkwizytem sam na sam, bez czyjéjkolwiek przytomności, rozmowie lub przesłuchania go na piśmie, Pre-

Судъ или заступающій его мѣсто входилъ съ рапортомъ въ Коммисію Юстиціи.

Варшава, 16 Юня 1827 года.

Предѣдательствующій Министръ,
(подписано) *Соболевскій*.

N. 6,259.

N° 301.

Распоряженіе о томъ, чтобы Суды для присутствованія при чрезвычайныхъ ревизіяхъ тюремъ приглашали административныхъ чиновниковъ, и чтобы взаимно приглашенные сими послѣдними члены Суда не отказывали присутствовать при такихъ ревизіяхъ.

(22 Апрѣля 1833 г.).

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Признавъ полезнымъ, кромѣ обыкновенныхъ срочныхъ ревизій, установленныхъ тюремною инструкціею 17 Сентября 1823 года, производить чрезвычайныя, внезапныя ревизіи въ тѣхъ случаяхъ, когда сіе будетъ признано Судомъ необходимымъ, Коммисія Юстиціи просила распоряженія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ о томъ, чтобы для подобныхъ ревизій командированъ былъ также и административный чиновникъ.

Раздѣляя мнѣніе о пользахъ этой мѣры, Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ отъ 1 Апрѣля с. г., за N. 3,743/8,196, предписала всѣмъ Воеводскимъ Коммисіямъ распорядиться впредь о производствѣ чрезвычайныхъ по тюрьмамъ ревизій, а равно и о томъ, чтобы въ случаѣ если послѣдуетъ съ этою цѣлью приглашеніе со стороны судебного вѣдомства,

зыдующаго Сѣду właściwego lub jego zastępcę złożył o tém Kommissyi Sprawiedliwości raport.

w. Warszawie, dnia 16 Czerwca 1827 roku.

Minister Prezydujący,
(podpisano) *Sobolewski*.

Nr. 6,259.

N° 301.

Rozporządzenie, aby Sady do nadzwyczajnych rewizyj więzień wzywaly urzędnika administracyjnego i nawzajem na jego wezwanie asystencyi nie odmawiały.

(d. 22 Kwietnia 1833 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Uznawszy za rzecz pożyteczną, aby prócz rewizyj zwyczajnych, peryodycznych, stosownie do instrukcyi więziennей z dnia 17 Września 1823 r. odbywanych, czynione nadto były niespodzianie nadzwyczajne rewizye więzień, gdy tego Sąd uzna potrzebę, uczyniła odezwę do Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych o polecenie, aby do takich rewizyj zawsze delegowanym był także urzędnik administracyjny.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, podzielając przekonanie względem użyteczności tego środka, wydała w skutek tego pod dniem 1 Kwietnia r. b., Nr. 3,743/8,196, do wszystkich Kommissyj Wojewódzkich rozporządzenie, aby odtaд rewizye nadzwyczajne po więzieniach zapewniły i poleciły komu wypada, iżby w każdym razie, gdy władza sądo-

командируемъ былъ тотчасъ для присутствованія при ревизіи административный чиновникъ.

Увѣдомляя о семъ Уголовный Судъ, Правительственная Коммисія Юстиціи предписываетъ ему — взаимно по требованіямъ административныхъ властей отряжать немедленно членовъ Суда для чрезвычайныхъ ревизій тюремъ.

Уголовный Судъ обязанъ, для свѣдѣнія и руководства, сообщить настоящее предписание всѣмъ подвѣдомственнымъ ему Судамъ Исправительной Полиціи.

Варшава, 22 Апрѣля 1833 года.

Главный Директоръ, (подписано) *Коссецкій*.

N° 3,204.

N° 302.

Предписание о томъ, чтобы Прокуроры при Гражданскихъ Трибуналахъ въ Калишѣ, Радомѣ и Ломжѣ производили ревизію мѣстныхъ тюремъ.

(8 (20) Августа 1838 г.)

Царскимъ Прокурорамъ при Гражданскихъ Трибуналахъ въ Калишѣ, Радомѣ и Ломжѣ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Желая дать надлежащій ходъ дѣлопроизводству въ тамошнемъ Исправительномъ Судѣ, находящемся въ значительномъ отдаленіи отъ начальствующаго надъ нимъ Уголовнаго Суда, и притомъ имѣя въ виду необходимость въ неуклонномъ выполненіи правилъ, предписанныхъ тюремною инструкціею, Правительственная Коммисія Юстиціи въ исполненіе воли Князя Намѣстника Царства, предписываетъ Царскому Прокурору: принять надлежащія мѣры къ наблюденію за дѣйствіями Помощника Прокурора упомянутаго Исправительнаго Суда, производить личную ревизію тюремъ, входить во всѣ подробности, указанные въ тю-

ва в замиаре допѣлненія тѣй чынності учыни везваніе, zaraz do nięй delegowanym był urzędnik administracyjny.

Uwiedamiając o tѣm Sąd Kryminalny, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości poleca mu, aby nawzajem podobne rekwizycye władz administracyjnych o delegowanie Członka sądowego do nadzwyczajnych rewizyj niezwłocznie dopełniał.

Dla wiadomości i stosowania się, Sąd Kryminalny komunikuje ten reskrypt podwładnym Sądom Poprawczym.

Warszawa, dnia 22 Kwietnia 1833 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *Kossecki*.

N. 3,204.

N° 302.

Polecenie, aby Prokuratorowie przy Trybunałach Cywilnych w Kaliszu, Radomiu i Łomży odbywali rewizye więzień miejscowych.

(d. 8 (20) Sierpnia 1838 r.)

do

Prokuratorów Królewskich przy Trybunałach Cywilnych w Kaliszu, Radomiu i Łomży.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Celem zapewnienia należytego porządku służbie publicznej w Sądzie tamecznym Poprawczym, znacznie oddalonym od swego zwierzchniego Sądu Kryminalnego, a przytѣm chcąc mieć w zupełności wykonane przepisy w instrukcyi więziennej zawarte, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, z wyrażnej woli Księcia Namiestnika Królestwa, poleca Prokuratorowi Królewskiemu, aby w czynności i postępowanie Podprokuratora wspomnionego Sądu Poprawczego drogą nadzoru wglądał, rewizye więzień osobiście odbywał, to wszystko co tylko instrukcya więzienna przepisuje, lub tѣż nastęrcza-

ремной инструкции, и какъ по онѣмъ, такъ и по прочимъ замѣченнымъ имъ обстоятельствамъ, дѣлать тщательное дознание, а объ оказавшемся сообщать на зависящее распоряженіе подлежащему Уголовному Прокурору, а притомъ о каждой произведенной ревизіи или о каждомъ болѣе важномъ произшествіи представлять въ Правительственную Коммисію Юстиціи періодическіе рапорты.

Варшава, 8 (20) Августа 1838 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,

(подписано) *Коссецкій*.

N. 8,788.

N° 303.

Предписаніе Судамъ, сноситься съ Губернскими Правленіями относительно необходимости перевода арестантовъ изъ одной тюрьмы въ другую.

(6 (17) Сентября 1855 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ увѣдомила Коммисію Юстиціи о постоянно поступающихъ отъ Губернскихъ Правленій требованіяхъ о томъ, чтобы увеличить число арестантовъ, занимающихся работами на фабрикахъ, такъ какъ въ настоящемъ году оказался соразмѣрно потребностямъ ошутительный недостатокъ подѣлочнаго матеріала на одежду, которому весьма трудно пособить путемъ конкуренціи, и который во всякомъ случаѣ можетъ за собою повлечь, при нынѣшнемъ положеніи дѣлъ, большой, непредвидимый расходъ для казны; а какъ, сверхъ того, нѣкоторыя слѣдственные тюрьмы нынѣ переполнены сверхкомплектными арестантами, между тѣмъ какъ въ уголовныхъ тюрьмахъ находится ихъ гораздо

жѣса сіе okoliczność przedstawi, troskliwie badał, o wypadku właściwemu Prokuratorowi Kryminalnemu, dla przedsięwzięcia zaradczych środków, donosił, a przytém raporta peryodyczne o rewizyi odbytej lub téż ważniejszém zajściu Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości składał.

Warszawa, dnia 8 (20) Sierpnia 1838 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *Kossecki*.

N. 8,788.

N° 303.

Polecenie, aby Sądy zносиły się z Rządami Gubernialnemi co do potrzeby przeprowadzania więźni z jednego więzienia do drugiego.

(d. 5 (17) Września 1855 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych zawiadomiła Kommissyą Rządową Sprawiedliwości, że ciągle zachodzą reklamacje od Rządów Gubernialnych, aby liczbę pracujących więźni po fabrykach powiększyć, gdyż w roku bieżącym okazał się bardzo znaczny brak materyałów ubiorczych w stosunku potrzeb, czemu na drodze konkurencyi zaradzić będzie trudno, a w każdym razie pociągnąć to może za sobą znakomity, przy istniejącym stanie rzeczy, nieprzewidziany dla Skarbu wydatek; że obok tego, ponieważ niektóre domy badań nad etat są przepelnione więźniami, gdy tymczasem więzienia karne mniej są zaludnione, przeto w takim położeniu, nawet dla samego porządku i z uwagi sanitarnej, o ile

менѣе, то, ради самаго порядка и изъ гигиеническихъ видовъ, слѣдовало бы, по мѣрѣ возможности, переводить преступниковъ, тотчасъ по постановленіи приговоровъ въ тюрьмы уголовныя.

Вслѣдствіе сего, Правительственная Коммисія Юстиціи предписываетъ Уголовному Суду, въ случаѣ необходимости перевести арестантовъ въ другую тюрьму, какъ по причинѣ переполненія тюремъ и въ видахъ равномернаго распределенія арестантовъ, такъ и для поддержанія фабричныхъ заведеній, непосредственно сносятся съ Губернскимъ Правленіемъ и, соотвѣтственно признанной, по общему соглашенію, возможности и необходимости, позволять переводъ изъ слѣдственныхъ тюремъ въ уголовныя такихъ арестантовъ, допросъ которыхъ конченъ, и о коихъ послѣдовалъ приговоръ, въ такомъ однако размѣрѣ, въ какомъ сіе можетъ быть допущено положеніемъ дѣла и существующими законами.

Варшава, 5 (17) Сентября 1855 года.
Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *Графъ Скарбекъ*.
Nr. 16,653.

N° 304.

Постановленіе о порядкѣ свидѣтельствованія арестантовъ, отправляемыхъ въ арестантскія роты.

(27 Сентября (9 Октября) 1860 г.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Согласно постановленію Совѣта Управленія отъ 24 Марта (5 Апрѣля) 1853 года, N. 11,808, арестанты гражданскаго вѣдомства подлежащіе отдачѣ въ исправительныя арестантскія роты, предъ отправленіемъ ихъ въ Новогеоргіевскую, Замостькую и Ивангородскую крѣпости, свидѣтельствуемы были, въ отношеніи ихъ способности къ крѣпостнымъ работамъ: въ губернскихъ городахъ, рекрутскими присутствіями, гдѣ же таковыхъ присутствій

возможность дозволя, выпада więźni zaraz po wydaniu wyroku do więzień karnych przeprowadzać.

W skutku tego Kommissya Rządowa Sprawiedliwości poleca Sądowi Kryminalnemu, aby w razie potrzeby przeprowadzenia więźni, tak dla zmniejszenia przeludnienia i zapewnienia równowagi w liczbie więźni, jakoteż dla utrzymania ruchu należytego fabryk, znosił się wprost z Rządem Gubernialnym i stosownie do uznanej wspólnie możliwości i potrzeby, dozwalał przeprowadzenia z domu badań do więzień karnych takich więźni, z którymi badanie ukończone zostało i są zawyrokowani, o tyle jednak, ile tego położenie sprawy i przepisy prawa pozwalają.

в Варшавіе, дня 5 (17) Września 1855 roku.
Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *Hr. Skarbek*.
N. 16,653.

N° 304.

Postanowienie o kwalifikowaniu aresztantów do rot aresztanckich.

(d. 27 Września (9 Października) 1860 r.)

Wypis z protokołu posiedzenia Rady Administracyjnej.

Aresztanci cywilni Królestwa, wyrokami sądowemi na oddanie do robót w poprawczych aresztanckich rotach skazani, odsyłani byli do rot takowych, znajdujących się w twierdzych: Nowogieorgiewskiej, w Zamościu i Iwangrodzie, za poprzedniem, odpowiednio decyzji Rady Administracyjnej z dnia 24 Marca (5 Kwietnia) 1853 r., N. 11,808, uznaniem zdolności ich do robót przez Urzędy Rekruckie, w miastach gu-

нѣтъ, назначенными для сего военными чиновниками, именно: штабъ-офицерами, имѣющими надзоръ за военною переписью, или же военными членами рекрутскихъ делегаций; въ уѣздныхъ городахъ: въ присутствіи Уѣздныхъ Начальниковъ и военными лекарями, а за неимѣніемъ сихъ послѣднихъ, уѣздными лекарями; во всѣхъ же другихъ городахъ, въ присутствіи судебныхъ членовъ, тюремными лекарями.

Высочайше утвержденнымъ 3 (15) Марта 1859 года новымъ Положеніемъ о рекрутской повинности въ Царствѣ Польскомъ, делегации для военной переписи упразднены, а вмѣсто оныхъ въ каждомъ уѣздѣ учреждаются конскрипціонныя Комисіи, въ составъ коихъ не входятъ уже военные члены, и сверхъ того временныя рекрутскія присутствія въ губернскихъ городахъ и временныя въ тѣхъ городахъ, гдѣ оныя при каждомъ рекрутскомъ наборѣ будутъ назначены.

Велѣдствіе таковыхъ измѣненій необходимо установить новый порядокъ относительно свидѣтельствующаго арестантовъ, отправляемыхъ въ арестантскія роты, а именно опредѣлить: кѣмъ они должны быть впредь свидѣтельствуемы.

По разсмотрѣніи сего предмета, Правительственная Комисія Внутреннихъ Дѣлъ нашла: что свидѣтельствоваіе арестантовъ, содержащихся въ тюрьмахъ по губернскимъ городамъ, слѣдуетъ возложить по прежнему на постоянныя рекрутскія присутствія; въ городахъ же, гдѣ нѣтъ таковыхъ присутствій, подобное свидѣтельствоваіе можно бы поручить:

въ уѣздныхъ городахъ Уѣзднымъ Начальникамъ совместно съ уѣздными лекарями, такъ какъ чиновники сии, входя въ составъ конскрипціонной Комисіи, по новому положенію о рекрутской повинности, обязаны свидѣтельствовать конскриптовъ безъ участія военныхъ членовъ;

во всѣхъ же другихъ городахъ, гдѣ находятся тюрьмы, а именно: въ Брестъ-Куйавскомъ и Хенцинахъ, тюремными лекарямъ совокупно съ судебными члена-

берниальныхъ, а тамъ гдѣ не ма тыхъ урядовъ, чрезъ назначенныхъ до того урядниковъ войскowych, мianowicie: Sztabs-oficerów, mających dozór spisu wojskowego, lub oficerów, członków delegacji spisowych; w miastach powiatowych: w obecności Naczelników Powiatowych i lekarzy wojskowych, lub w braku ich, lekarzy powiatowych, a w miastach niepowiatowych—w obecności lekarza więziennego i członka sądowego.

Według nowej Ustawy o powinności zaciągowej w Królestwie, NAJWYŻEJ pod dniem 3 (15) Marca 1859 zatwierdzonej, delegacje spisowe zostały zniesione, będą zaś w każdym powiecie Kommissye Konskrypcyjne, do składu których nie wchodzi wcale członek wojskowy, oraz stałe Urzędy Rekruckie w miastach gubernialnych, i czasowe w tych miastach, gdzie to za każdym poborem będzie wskazane.

W skutku tych zmian, zachodzi potrzeba uregulowania przedmiotu co do kwalifikowania więźni do rot arestanczkich, mianowicie należy wskazać: kto obecnie kwalifikacye te ma dopełniać.

Po rozpoznaniu tego przedmiotu, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych znalazła, że co się tyczy arestantów pochodzących z więzień istniejących po miastach gubernialnych, rozpoznaniem ich kwalifikacyi do rot powinny się zajmować, jak dotąd, miejscowe stałe Urzędy Rekruckie. Czynność zaś takową w miastach, gdzie nie ma podobnych Urzędów, mogliby dopełniać jak następuje:

w miastach powiatowych — Naczelnicy Powiatowi łącznie z lekarzami powiatowymi, do których to właśnie urzędników, w liczbie innych do składu powiatowych Kommissyj Konskrypcyjnych wchodzących, bez współudziału członka wojskowego, należy, stosownie do powołanej Ustawy o powinności zaciągowej, czynność rewizyi spisowych;

w miastach niepowiatowych, gdzie się znajdują więzienia, to jest: w Brześciu Kujawskim i Chełcinach — lekarze więzienni łącznie z członkami sądowymi, któ-

ми, которые, при содѣйствіи военного члена исполняли сію обязанность донинѣ.

Порядокъ свидѣтельствующаго арестантовъ останется прежній безъ измѣненія, т. е. свидѣтельствоваіе ихъ, согласно вышеупомянутому постановленію Совѣта Управленія, будетъ производиться по правиламъ, существующимъ въ Имперіи, въ коихъ подробно изложено: какого возраста, какого роста и съ какими болѣзнями и тѣлесными недостатками арестанты могутъ быть принимаемы въ арестантскія роты; причемъ должны быть составляемы, по существующей нынѣ формѣ, протоколы, утверждаемые подписью всѣхъ членовъ, принимающихъ участіе въ свидѣтельствующаго. Признанныхъ такимъ образомъ способными въ арестантскія роты коменданты крѣпостей обязаны будутъ принимать безпрекословно.

Сверхъ сего слѣдуетъ еще оговорить и то, что арестанты, признанные способными къ крѣпостнымъ работамъ и отправленные въ арестантскія роты, не могутъ быть возвращаемы въ тюремныя заведенія, хотя бы во время пребыванія въ ротахъ достигли преклонныхъ лѣтъ, или подверглись болѣзнямъ, освобождающимъ ихъ отъ таковыхъ работъ; ибо случается, что коменданты входятъ съ представленіями объ обратномъ принятіи въ тюрьму такихъ арестантовъ, но домогательства эти не должны быть принимаемы въ уваженіе по слѣдующимъ причинамъ:

во первыхъ, на основаніи 85 ст. Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ, арестанты, признанные неспособными къ работамъ въ арестантскихъ ротахъ, не высылаются въ крѣпости, но подлежатъ заключенію въ рабочемъ домѣ, полагая за каждый годъ въ ротахъ 1½ года содержанія въ рабочемъ домѣ; коль же скоро арестантъ признанъ способнымъ и отправленъ въ крѣпость, — неумѣстно было бы обращать его вновь по неспособности въ тюремное заведеніе и подвергать заключенію на болѣе продолжительное время, и

во вторыхъ, постановленіемъ Совѣта Управленія отъ 31 Іюля (12 Августа) 1834, года предписывающимъ внутреннее устройство исправительныхъ ротъ, нынѣ называемыхъ арестант-

рзы то и dotąd przy współudziale członka wojskowego dopełniali.

Sposób uznania kwalifikacyi więźni do rot pozostaje bez zmiany, to jest kwalifikacya takowa, w myśl powołanej na początku decyzyi Rady, odbywać się ma na zasadzie przepisów Cesarstwa, wskazujących szczegółowo, w jakim wieku, jakiego wzrostu, z jakimi chorobami lub fizycznymi ułomnościami przestępcy mogą być do rot aresztanckich przyjmowani, w czym spisywane być winny podług dotychczasowej formy protokoły, stwierdzane podpisem wszystkich członków udział w tej czynności mających.

Po uznaniu tém więźni za kwalifikujących się do odesłania do rot, Komendanci twierdz obowiązani będą, jak to wprzód zastrzeżoném było, przyjmować ich tamże bez żadnych już kwestyj.

Oprócz tego jednak należy jeszcze i to zastrzedz, że aresztanci uznani za zdatnych do robót w aresztanckich rotach i tam odsyłani nie mogą być zwracani do więzień, chociażby w czasie odbywania kary w pomienionych rotach, doszli wieku lub ulegli chorobom, wyłączającym ich od robót takich. Zdarza się bowiem, że Komendanci reklamują o przyjęcie podobnych aresztantów napowrót do więzień.

Żądanie to jest niewłaściwe, z uwagi:

że według art. 85 Kodeksu kar głównych i poprawczych, niezdatność więźni do robót w aresztanckich rotach pociąga za sobą skazanie przestępcy na dom roboczy, licząc za każdy rok w rotach aresztanckich 1½ roku domu roboczego, i tacy też przestępcy nie są odsyłani do twierdz, lecz skoro raz uznani zostali za zdatnych i tam przyjęci, byłoby nieodpowiedniem, gdy następnie staną się niezdatnemi do robót, zwracać ich ztamtąd do więzień i skazywać na dłuższy zakres zamknięcia;

że wreszcie postanowienie Rady Administracyjnej z dnia 31 Lipca (12 Sierpnia) 1834 r., przepisujące wewnętrzną organizacyą kompanij poprawczych, czyli jak teraz rot aresztanc-

скими, и остающимися доселѣ въ своей силѣ, опредѣлено: что поступившіе въ арестанскія роты, хотя бы оказались неспособными къ крѣпостнымъ работамъ, должны быть оставляемы въ ротахъ и назначаемы къ занятіямъ, соотвѣтствующимъ ихъ силамъ, какъ-то въ повара и т. п.

Представляя о семъ на усмотрѣніе Совѣта Управленія Правительственная Комиссія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ испрашиваетъ разрѣшенія на приведеніе въ исполненіе вышеизложенныхъ предполагаемыхъ ею правилъ, съ тѣмъ чтобы таковыя были сообщены Дежурному Генералу 1-й Арміи, для поставленія о томъ въ извѣстность комендантовъ крѣпостей, при совокупляя, что она съ своей стороны не преминетъ сдѣлать соотвѣтственнаго распоряженія и снестись въ чемъ слѣдуетъ будетъ съ Правительственной Комиссіею Юстиціи.

Совѣтъ предположенія Правительственной Комиссіи Внутреннихъ Дѣлъ на счетъ свидѣтельствующихъ подлежащихъ отдалъ въ арестантскія роты арестантовъ, въ отношеніи способности ихъ къ крѣпостнымъ работамъ, утвердилъ; что же касается мнѣнія той же Комиссіи о недопущеніи обратнаго отправленія въ тюремныя заведенія арестантовъ изъ арестантскихъ ротъ, оказавшихся въ послѣдствіи неспособными къ крѣпостнымъ работамъ,—Совѣтъ положилъ потребовать предварительно заключенія Правительственной Комиссіи Юстиціи.

Вѣрно съ журналомъ:

Статсъ-Секретарь (подписано) *Карницкій*.

Nr. 21,948.

Примѣчаніе. Постановленіе это сообщено было карательнымъ Судамъ и Прокурорамъ при нихъ, при предписаніи Правительственной Комиссіи Юстиціи отъ 30 Ноября (12 Декабря) 1860 г., N. 22,449.

кихъ въ твердзяхъ Królestwa, a które dotąd ciągle jest obowiązującym, stanowi, iż aresztowani, chociażby niezdolni byli do robót fortecznych, pozostawać jednak mają w rotach i używani być winni do zatrudnień i czynności ich siłom odpowiednich, jako to: na kucharzy i t. p.

Ten stan rzeczy przedstawiając Radzie Administracyjnej na dniu 21 Września (3 Października) r. b., Nr. 4,785/25,107, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych upraszała o dozwolenie przyjęcia projektowanych wyżej prawideł. Nadmienila przytém Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, że skoro decyzja zapadnie i przez władzę wyższą, jak to z poprzednią decyzją uczynioném zostało, zakomunikowaną będzie także Dyżurnemu Jenerałowi Armii, dla wiadomości Komendantów twierdz, rzeczona Kommissya Rządowa nie omieszką wydać odpowiednich onęj zarządzeń i znieść się w czém należy z Kommissyą Rządową Sprawiedliwości.

Rada wnioski Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, co do sposobu uznawania zdatości do robót obwinionych, ulegających karze oddania do rot areztanckich, zatwierdziła; co się zaś tyczy wniosku téjże Kommissyi, aby, po oddaniu już do takowych rot, skazani nie mogli być już odsyłani do więzień cywilnych z powodu zaszłej następnie niezdatości do robót, Rada postanowiła zażądać opinii Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu, (podpisano) *Karnicki*.

Nr. 21,948.

U w a g a.

Postanowienie to komunikowane było Sądom karnym i Prokuratorom, przy reskrypcie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości z dnia 30 Listopada (12 Grudnia) 1860 roku, Nr. 22,449.

N° 305.

Предписаніе Судамъ, чтобы въ выпискахъ изъ приговоровъ и опредѣлений помѣщаемы были вполнѣ заключенія Прокурора.

(15 Марта 1820 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Усматривая, что для оправданія Прокуроровъ въ томъ; что они, представляя въ Судъ свои заключенія по дѣлу, надлежащимъ образомъ исполняютъ свои обязанности, необходимо въ выпискахъ изъ рѣшеній излагать полное содержаніе этихъ заключеній, вмѣсто того, чтобы, по принятому обычаю, упоминать только о выслушаніи ихъ, Коммисія Юстиціи предписываетъ Уголовному Суду, какъ въ приговорахъ своихъ, такъ и въ другихъ судебныхъ рѣшеніяхъ, излагать все содержаніе Прокурорскихъ заключеній.

Варшава, 15 Марта 1820 года.

Предсѣдательствующій Министръ,
(подписано) Венлинскій.

N. 2,740.

Примѣчаніе. Распоряженіе по этому предмету послѣдовало одновременно въ Судъ Высшей Инстанціи, Апелляціонный Судъ и во всѣ Гражданскіе Трибуналы, а равно къ Прокурорамъ сказанныхъ Судовъ, и Прокурорамъ Уголовныхъ Судовъ, со вмѣненіемъ имъ въ обязанность, — наблюдать за точнымъ его исполненіемъ.

N° 305.

Reskrypt polecający Sądom, aby w wypisach wyroków i decyzji zamieszczały w całej osnowie wnioski Prokuratora.

(d. 15 Marca 1820 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Zważając, że dla usprawiedliwienia Prokuratorów, iż ci, robiąc w Sądzie wnioski, obowiązków swych należycie dopełniają, rzeczą potrzebną jest, aby zamiast dotychczasowego zwyczaju czynienia w ekspedycjach wzmianki o wysłuchanych Prokuratorскихъ wnioskach, takowe w swjej treści wyrażane były, zaleca Sądowi Kryminalnemu, aby, tak w wyrokach, jako i innych decyzjach sądowych, wnioski Prokuratora w całej treści umieszczane były.

w Warszawie, dnia 15 Marca 1820 roku.

Minister Prezydujący, (podpisano) Węgliński.

Nr. 2,740.

U w a g a. Rozporządzenie w tym przedmiocie wydane było równocześnie do Sądu Najwyższej Instancji, Sądu Apellacyjnego i wszystkich Trybunałów Cywilnych, niemniej do Prokuratorów przy tychże Sądach i przy Sądach Kryminalnych, z poleceniem przestrzegania ścisłego wykonania.

№ 306.

Наставленіе, что именно должны заключать въ себѣ выдаваемые Уголовными Судами копіи приговоровъ.

(27 Февраля (11 Марта) 1846 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Изъ представляемыхъ приговоровъ по дѣламъ уголовнымъ Правительственная Коммисія Юстиціи усматриваетъ, что выписки съ этихъ приговоровъ, какъ для употребленія властей, такъ и для заинтересованныхъ сторонъ, изготавливаются не однообразно.

Нѣкоторые Суды, тотчасъ послѣ компариціи (сличенія сторонъ), то есть по наименованіи именъ, фамилій, мѣстожителства подсудимыхъ и фамилій защитниковъ, а равно предмета дѣла и содержанія приговоровъ, если дѣло судится по апелляціи во второй инстанціи, вмѣсто того, чтобы изложить самую сущность защитительныхъ пунктовъ, бывшихъ предметомъ обсужденій Суда, постановившаго приговоръ, помѣщаютъ въ пространномъ изложеніи защитительныя рѣчи, чѣмъ, безъ всякой необходимости, увеличивается объемъ выписки, а заключенія Прокурора или вовсе пропускаются, или же объ нихъ упоминается, что были заслушаны, или же приводится только самое заключеніе, безъ изложенія оснований.

Такимъ образомъ выписка приговора бываетъ неполна, потому что въ ней недостаетъ свѣдѣній о томъ, съ какой точки зрѣнія смотрѣлъ на предметъ Прокуроръ, по какимъ пунктамъ Судъ раздѣляетъ его мнѣніе, и по какимъ съ нимъ не соглашается.

Въ отклоненіе сего на будущее время, Правительственная Коммисія Юстиціи предлагаетъ Уголовному Суду имѣть надлежащее наблюденіе за тѣмъ, чтобы въ копіяхъ съ состоявшихся приговоровъ, какъ представляемыхъ разнымъ вѣдомствамъ, такъ

№ 306.

Objaśnienie co w wypisach wyroków przez Sądy karne wydawanych ma być zamieszczaném.

(d. 27 Lutego (11 Marca) 1846 r.)

do

Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Z nadsyłanych wyroków w drodze karnej zapadłych, przekonywa się Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, iż wypisy tychże wyroków, tak dla użytku władz, jak i stron interesowanych, niejednostajnie są wydawane.

Niektóre Sądy, zaraz po komparycyi, to jest po wymienieniu imion, nazwisk, stanu i zamieszkania osób sądzonych i nazwisk obrońców, tudzież przedmiotu sprawy i treści wyroków, jeśli sprawa przychodzi z odwołania się od niższych instancyj, zamiast przytoczenia tylko treści wywodów obrończych, które mogły być przedmiotem uwagi wyrokującego Sądu, zamieszczają obrony za obwinionemi przynoszone w całej obszerności, co objętość wypisu wyroku bezpotrzebnie powiększa; zaś wnioski Prokuratora lub w całości opuszczają, czyniąc tylko wzmiankę, że były słuchane, lub też zamieszczają konkluzję wniosków, bez przytoczenia zasad.

Tym sposobem wypis wyroku nie jest zupełny, bo zbywa w nim na wiadomości, z jakiego stanowiska zapatrywał się na przedmiot sprawy Prokurator, w jakich punktach Sąd podzielił zdanie jego, a w jakich od takowego odstąpił.

Dla zaradzenia temu na przyszłość, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości poleca Sądowi Kryminalnemu, aby ściśle przestrzegał, iżby odpisy zapadłych wyroków, czy to nadsyłane władzom do użytku, czy wydawane stronom intereso-

и выдаваемыхъ интересованнымъ сторонамъ, кромѣ обыкновеннаго сличенія тождества сторонъ и выводовъ защитительныхъ рѣчей, помѣщаемы также были во всей полнотѣ заключенія Прокурора, а равно основанія и сущность приговора.

Настоящее распоряженіе Уголовный Судъ обязанъ сообщить для руководства подвѣдомственнымъ ему Судамъ Исправительной и Простой Полиціи.

Варшава 27 Февраля (11 Марта) 1846 года.

Директоръ Отдѣленія, (подписано) *Бржезинскій*.

N. 4,474.

N° 307.

Наставленіе Судамъ относительно выдачи выписокъ изъ приговоровъ, копій съ актовъ и документовъ, а равно свидѣтельствъ о несостояніи подѣ судомъ.

(7 (19) Мая 1855 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Неоднократно замѣчено Правительственною Коммисією, что карательныя судебныя мѣста, а именно Уголовные и Исправительные Суды, въ отношеніи выдачи частнымъ лицамъ выписокъ и копій съ судебныхъ актовъ и тому подобныхъ документовъ, а въ особенности въ выдачѣ свидѣтельствъ о несостояніи подѣ судомъ, придерживаются разнообразнаго порядка, отъ чего нерѣдко возникаютъ жалобы и споры о томъ, кто обязанъ выдавать помянутые документы, и слѣдуетъ ли взимать за это и какое именно вознагражденіе, или нѣтъ.

Желая ввести въ этомъ отношеніи однообразный порядокъ и устранить на будущее время поводъ къ спорамъ и жалобамъ, Правительственная Коммисія постановляетъ правиломъ:

что выдача выписокъ изъ приговоровъ, копій съ актовъ

ваным, прѣзъ звычайнѣй компарыцы и конклузыи з писм оброуныхъ, мѣсцилы в соби wnioski Prokuratora w całej osnowie, motywa wyroku i sentencya.

Rozporządzenie to Sąd Kryminalny zakomunikuje do ścisłego zastosowania się podwładnym Sądom Poprawczym i Policyjnym.

Warszawa, dnia 27 Lutego (11 Marca) 1846 roku.

Dyrektor Wydziału, (podpisano) *Brzeziński*.

Nr. 4,474.

N° 307.

Instrukcyja co do wydawania wyciągów wyroków, kopij z akt i innych dowodów, oraz świadectw niekaralności.

(d. 7 (19) Maja 1855 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Niejednokrotnie Kommissya Rządowa Sprawiedliwości dostrzegając, że Sady karne, mianowicie Sady Kryminalne i Poprawcze, w wydawaniu stronom prywatnym z akt sądowych wyciągów, kopij i tym podobnych dowodów, szczególnie zaś w udzielaniu świadectw niekaralności osób, niejednostajnie trzymają się zasady i często zachodzą uzalenia się i spory: do kogo należy wydawanie pomienionych dowodów, i czy za to pobieraniem być ma i jakie wynagrodzenie, lub przeciwnie.

Celem zaprowadzenia w tym względzie jednostajnego postępowania i zapobieżenia na przyszłość sporom i zażaleniom, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości oświadcza:

co do wyciągów wyroków, kopij z akt i tym podobnych

Kom. Spraw. Tom XIII.

и тому подобных документов, лежитъ безспорно на обязанности судебных Писарей, которые получаютъ за это вознаграждение по установленной таксѣ;

что же касается свидѣтельствъ о несостояніи подъ судомъ, а именно такихъ, которыя выдаются лицамъ, желающимъ получить консенсы, а въ томъ числѣ и пропинаціонныя свидѣтельства, требуемыя ст. 135 Устава о винокурении и торговлѣ виномъ, то, такъ какъ необходимыя для сего справки должны быть извлекаемы не только изъ архивныхъ описей, но также изъ реестровъ текущихъ дѣлъ, находящихся еще въ производствѣ, то таковыя свидѣтельства должны быть выдаваемы тѣми именно Судами, въ которые поступаютъ прошенія заинтересованныхъ лицъ, на представленной ими послѣдними гербовой бумагѣ, безъ взиманія за это какой либо особой платы, какъ сіе соблюдается въ отношеніи даваемыхъ судебными мѣстами отвѣтныхъ бумагъ.

Правила эти обязывается Уголовный Судъ принять въ руководство, предписать о томъ же подвѣдомственнымъ ему Судамъ Исправительной Полиціи и наблюсти за точнымъ соблюденіемъ ими послѣдними предписаннаго порядка.

Настоящее распоряженіе сообщено Коммисією всеѣмъ Прокурорамъ при Уголовныхъ Судахъ.

Варшава, 7 (19) Мая 1855 года.

Директоръ Отдѣленія, (подписано) *Бржезинскій*.

№. 11,828.

№ 308.

Распоряженіе о порядкѣ распредѣленія дѣлъ въ Судахъ.

(30 Сентября (12 Октября) 1844 г.)

Всеѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Циркулярными распоряженіями, послѣдовавшими ко всеѣмъ Уголовнымъ Судамъ отъ 14 Августа 1833 года, за N. 6,995,

dowodów, nie ulega wątpliwości, że wydawanie takowych należy do Pisarzy sądowych, dla których taksy są postanowione;

co zaś do świadectw niekaralności, mianowicie zaś takich, które wydawane bywają osobom starającym się o konsensa, a między temi o konsensa propinacyjne, w skutku art. 135 Ustawy o wyrobie i sprzedaży wódki wymagane, takowe, ponieważ czerpane być muszą nie tylko z repertoryów spraw już załatwionych, ale nadto z rejestrów spraw bieżących, to jest jeszcze w dochodzeniu będących, właściwie przeto wydawane być powinny przez Sądy, do których interesowane strony prosby wnoszą, i na właściwych stemplach, przez też strony dostarczonych, bez wymagania za to jakiegobądź opłaty, tak jak to ma miejsce w udzielaniu rezolucyj sądowych.

Według tego więc Sąd Kryminalny postępować, o tém podwładne sobie Sądy Poprawcze zawiadomić i ścisłego przez też Sądy stosowania się, dopilnować winien.

Podobne rozporządzenie wydano i do wszystkich Prokuratorów przy Sądach Kryminalnych.

Warszawa, dnia 7 (19) Maja 1855 roku.

Dyrektor Wydziału, (podpisano) *Brzeziński*.

N. 11,828.

№ 308.

Rozporządzenie co do rozdziału spraw między referentów.

(d. 30 Września (12 Października) 1844 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Dawniejszemi reskryptami swemi, jużto ogólnemi do wszystkich Sądów Kryminalnych, mianowicie z dnia 14 Sierpnia

и отъ 12 (24) Мая 1841 года, за N. 5,341, а равно данными нѣкоторымъ изъ нихъ частными предписаніями, указанъ былъ Правительственною Коммисіею порядокъ распредѣленія дѣлъ между членами судебныхъ мѣстъ для производства и доклада.

За всеѣмъ тѣмъ до свѣдѣнія Коммисіи дошло, что по нѣкоторымъ Судамъ Предсѣдательствующіе не занимаются возложеннымъ на нихъ распредѣленіемъ дѣлъ, но самые члены Суда, завѣдывающіе особыми отдѣленіями и округами и надзирающіе за ходомъ въ нихъ дѣлопроизводства, принимаютъ къ своей обработкѣ дѣла, поступающія изъ этихъ отдѣленій и округовъ.

Въ распредѣленіи дѣлъ и другихъ текущихъ занятій въ Судахъ долженъ быть принятъ такой порядокъ, который не только соотвѣтствовалъ бы условіямъ правильнаго, быстрого и успѣшнаго хода дѣлопроизводства, но сверхъ того обезпечивалъ бы равномерное раздѣленіе трудовъ, такъ, чтобы никто изъ членовъ Суда не былъ, въ сравненіи съ другими, излишне обремененъ занятіями. Между тѣмъ распредѣленіе занятій по округамъ и отдѣленіямъ далеко не удовлетворяетъ таковымъ условіямъ, потому что число членовъ въ Судахъ не соотвѣтствуетъ числу отдѣленій и округовъ, изъ которыхъ притомъ и самое поступленіе дѣлъ, какъ по количеству такъ и по роду ихъ, бываетъ весьма различно.

Случаются дѣла по предмету важнѣе и запутаннѣе другихъ, производство которыхъ требуетъ особенныхъ способностей и опытности; но на это важное обстоятельство, съ ущербомъ для пользы службы, не можетъ быть обращено вниманіе тамъ, гдѣ дѣла распредѣляются безусловно по мѣстностямъ, изъ коихъ они поступаютъ.

Этотъ способъ распредѣленія занятій стѣсняетъ, сверхъ того, служебную дѣятельность Предсѣдательствующаго въ Судѣ, лишая его возможности ознакомиться съ дѣлами, поступающими въ Судъ, за которыхъ успѣшнымъ и быстрымъ производствомъ онъ долженъ постоянно слѣдить.

1833 г., Nr. 6,995, и 12 (24) Мая 1841 г., Nr. 5,341, już też pojedynczemi do niektórych wydaniami, wskazywała Komisya Rządowa w jaki sposób ma być uczyniony rozdział spraw pomiędzy członków sądowych.

Mimo to jednak doszło do jej wiadomości, że podziałem pracy po niektórych Sądach nie trudnią się Prezydujący, ale członkowie Sądów mają sobie przeznaczone wydziały i okręgi, nad czynnościami których nadzór prowadzą, a z tych nadchodzące sprawy wprost już do odrabiania przedstawiane bywają.

Sposób rozdzielania spraw i innych czynności w Sądach, powinien być tego rodzaju, żeby, zapewniając ścisły porządek, dokładność i pospiech w działaniu sądowym, był zarazem sprawiedliwym względem członków Sądu, tak, iżby żaden z nich większego od innych przeciążenia nie doznawał. Warunkom tym jednakże podział pracy według okręgów i wydziałów w żaden sposób ściśle zadość uczynić nie może, albowiem ilość członków w Sądach nie odpowiada ilości wydziałów i okręgów, a te znowu nie dostarczają jednakowej ilości i jakości spraw.

Oprócz tego zdarzają się sprawy z przedmiotu ważniejszego i zawilszego, które wymagają szczególniej wprawy i zdolności referenta, co jednak z uszczerbkiem dla dobra służby zwykle musi być spuszczone z uwagi tam, gdzie podział spraw odbywa się koniecznie według tego z kąd sprawa przyszła.

Taki podział pracy sprzeczny jest z obowiązkiem Prezydującego Sądu, albowiem pozbawia go sposobności obznajmiania się ze sprawami przychodzącymi do Sądu, nad których spiesznym i dokładnym działaniem on czuwać powinien.

Съ таковымъ порядкомъ сопряжено еще и то неудобство, что, при существованіи его, дѣйствія нижнихъ Судовъ ускользаютъ отъ бдительнаго и всесторонняго контроля, который возможенъ лишь въ такомъ случаѣ, когда эти дѣйствія подлежатъ поочередному разсмотрѣнію всѣхъ членовъ высшаго Суда.

Наконецъ вреднымъ для службы должно быть признано и то обстоятельство, что участвующая въ дѣлѣ сторона знаетъ заранее, кто изъ членовъ Суда будетъ производить ея дѣло, такъ какъ черезъ это открывается путь проискамъ и хлопотамъ со стороны заинтересованныхъ въ дѣлѣ лицъ, если не въ ущербъ правосудію, то во всякомъ случаѣ съ нарушеніемъ должнаго уваженія къ судебнымъ властямъ.

По этому поводу Правительственная Коммисія Юстиціи предписываетъ Предсѣдателю Уголовнаго Суда принять безотлагательно мѣры къ устраненію неправильнаго распределенія дѣлъ по отдѣленіямъ и округамъ тамъ, гдѣ таковое существуетъ, а вмѣсто того ввести въ судебныхъ занятіяхъ такой порядокъ, чтобы въ Уголовномъ Судѣ самъ Предсѣдатель, а въ Судахъ Исправительной Полиціи Предсѣдательствующие назначали дѣлопроизводителя по каждому дѣлу, строго наблюдая за уравнивательнымъ раздѣленіемъ занятій, смотря по ихъ обширности, такъ чтобы никто изъ дѣлопроизводителей не былъ болѣе другихъ отягощенъ дѣлами.

О послѣдствіяхъ настоящаго распоряженія Правительственная Коммисія ожидаетъ донесенія въ теченіе 30 дней.

Варшава, 30 Сентября (12 Октября) 1844 года.

Директоръ Отдѣленія, (подписано) *Бржезинскій*.

№. 14,010.

Примѣчаніе. Копія настоящаго распоряженія сообщена одновременно Коммисіею Прокурорамъ при всѣхъ Уголовныхъ Судахъ, для наблюденія за точнымъ его исполненіемъ.

З такого подѣлау wynika jeszcze i ta niedogodność dla służby, że przy użyciu jego, postępowanie Sądów niższych nie może być tyle i tak wszechwzględnie dozorowanem, jak wtenczas, gdy czynności tychże Sądów przychodzą kolejno pod rozwagę wszystkich członków Sądu wyższego.

Nakoniec i to jest szkodliwem dla służby, gdy strona już naprzód wie, który członek Sądu będzie lub jest jej sprawy referentem, albowiem to otwiera pole stronom do czynienia niepotrzebnych starań i zabiegów w sprawie, jeżeli nie z ujmą dla sprawiedliwości, to z ujmą dla powagi Sądów.

Dla tego Kommissya Rządowa Sprawiedliwości poleca Prezesowi Sądu Kryminalnego, aby zwyczaj rozdzielania spraw na wydziały i okręgi, tam gdzie istnieje, bezzwłocznie usunął, a w miejsce jego zaprowadził taki porządek, iżby w Sądzie Kryminalnym sam Prezes, w Sądach Poprawczych zaś Prezydujący rozpisywali sprawy między referentów, ściśle przestrzegając, aby jeden referent nad drugiego, przy jednakowej ilości spraw, samą ich obszernością nie był przeciążony.

O skutku tego reskryptu Kommissya Rządowa Sprawiedliwości raportu w ciągu dni 30-tu oczekuje.

w Warszawie, dnia 30 Września (12 Paździer.) 1844 r.

Dyrektor Wydziału, (podpisano) *Brzeziński*.

N. 14,010.

U w a g a. Jednocześnie Kommissya Rządowa Sprawiedliwości przesłała kopją powyższego rozporządzenia Prokuratorom przy wszystkich Sądach Kryminalnych, z poleceniem, aby wykonania jego ściśle przestrzegali.

№ 309.

Предписаніе о томъ, чтобы полицейскія судебныя мѣста, тотчасъ по обнаруженіи сущности преступленія, постановляли опредѣленіе о личномъ задержаніи обвиняемаго.

(4 Ноября 1811 г.)

Уголовнымъ Судамъ всѣхъ Департаментовъ.

Министръ Юстиціи.

Усматривая изъ получаемыхъ актовъ по дѣламъ уголовнымъ, что Подсудки Гражданскихъ Судовъ, принявъ доставленныхъ къ нимъ обвиняемыхъ, отсылаютъ ихъ въ тюрьму не только безъ предварительнаго судебного опредѣленія, но даже и безъ всякихъ допросовъ, отъ чего нерѣдко происходитъ, что обвиняемый, задержанный безъ всякихъ уликъ, невинность котораго обнаруживается впослѣдствіи, несправедливо подвергается продолжительному аресту, а казна несетъ напрасныя издержки на его продовольствіе, предлагаю Уголовному Суду строго предписать всѣмъ Гражданскимъ Подсудкамъ, чтобы они, исполняя въ точности повелѣніе Его Величества отъ 26 Іюля 1810 года, а въ особенности ст. 16-ю онаго, немедленно по полученіи свѣдѣній о совершенномъ въ предѣлахъ ввѣреннаго имъ уѣзда преступленіи или проступкѣ, производили первоначальное изслѣдованіе и, по опредѣленіи сущности преступнаго дѣянія и зрѣломъ обсужденіи вопроса о томъ, имѣются ли противъ обвиняемаго такія улики, что онъ долженъ содержаться подъ стражею, постановляли бы надлежащее о томъ опредѣленіе. Сверхъ того они обязаны, подъ личною отвѣтственностію, о каждомъ совершенномъ преступленіи и послѣдовавшемъ опредѣленіи, относительно содержанія обвиняемаго подъ стражею, доносить немедленно Отдѣленію Исправительной Полиціи которое въ свою очередь должно о томъ рапортовать Уголовному Суду, для надлежащаго наблюденія за дѣйствіями Подсудковъ

№ 309.

Reskrypt polecający Sądom Policyjnym, aby po ustanowieniu istoty czynu, niezwłocznie wydawały decyzye, czy i o ile potrzeba aresztować obwinionego.

(d. 4 Listopada 1811 r.)

do

Sądów Kryminalnych wszystkich Departamentów.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI.

Przekonywając się z przesyłanych sobie akt w sprawach kryminalnych, że Podśędkowie Cywilni, przyjmując przystawionych sobie obwinionych, bez żadnej poprzedniej decyzji, a nawet bez ich wysłuchania, do więzienia odsyłają, a tak częstokroć się trafia, iż bez żadnej poszlaki, obwiniony, który się później niewinnym okaże, długie więzienie niesłusznie cierpieć, a Skarb kosztu bezpotrzebne na wyżywienie ponosić musi; zaleca zatem Sądowi Sprawiedliwości Kryminalnej, ażeby wszystkim Podśędkom Cywilnym jak najmocniej polecił, iżby stosownie do dekretu Najjaśniejszego Pana pod dniem 26 Lipca 1810 roku wydanego, a w szczególności artykułu 16 tegoż, w każdym razie, powziawszy wiadomość o popełnionych w obrębie ich powiatu zbrodniach lub występkach, niezwłocznie pierwsze indagacye wyprowadzili i *corpus delicti* ustanowiwszy, pilnie nasamprzód rozważyli i decyzją swoją wydali, czyli znajdują się przeciw obwinionemu takowe poszlaki, iż ten w areszcie trzymanym być powinien. Tudzież, aby pod własną odpowiedzialnością o każdym wydarzonym występku, a oraz o decyzji względem przytrzymania w więzieniu obwinionego, Wydziałom Policyi Poprawczej, te zaś Sądowi Sprawiedliwości Kryminalnej spiesznie raporta zdawali, aby Sądy te mogły dać baczność na czynności Podśędków

и недопущения содержания под арестомъ такихъ обвиняемыхъ, противъ которыхъ не имѣется никакихъ законныхъ уликъ.

Варшава, 4 Ноября 1811 года.

(подписано) *Лубенскій*.

N° 13,660.

N° 310.

Предписание о томъ, чтобы члены полицейскихъ судебныхъ мѣстъ отправлялись на мѣсто происшествія для прозводства слѣдствія только въ необходимыхъ случаяхъ.

(27 Июля 1812 г.)

Прокурорамъ при Гражданскихъ Трибуналахъ.

Министръ Юстиціи.

Усатривая, что Гражданскіе Подсудки нерѣдко отправляются изъ постоянного своего мѣстопребыванія на мѣсто происшествія по такимъ дѣламъ, по которымъ достаточно было бы вызвать въ присутствіе Суда свидѣтелей, отъ чего дѣла уголовныя и полицейскія, иногда весьма спѣшныя, подвергаются остановкѣ, предписываю Царскому Прокурору при Гражданскомъ Трибуналѣ N. Департамента войти въ Трибуналъ съ предложеніемъ о предписаніи всѣмъ подвѣдомственнымъ ему въ округѣ его подсудности Гражданскимъ Подсудкамъ, чтобы они отправлялись на мѣсто происшествія по дѣламъ уголовнымъ въ такихъ лишь случаяхъ, когда, согласно пункту 1 ст. 16 Королевскаго декрета отъ 26 Июля 1810 года, таковыя мѣстные осмотры окажутся необходимыми для установленія сущности преступленія (*levatio corporis delicti*).

О каждомъ таковомъ мѣстномъ осмотрѣ Подсудки, согласно приведенной выше статьѣ, обязаны доносить Отдѣленіямъ Исправительной Полиціи, для надлежащаго свѣдѣнія о принятыхъ мѣрахъ.

кѣ и дозорować, izby obwinieni, przeciw którym żadne prawne nie znajdują się poszlaki, więzienia nie cierpieli.

Warszawa, dnia 4 Listopada 1811 roku.

(podpisano) *Lubiński*.

Nr. 13,660.

N° 310.

Reskrypt zalecający, aby Sądy Policyjne na miejsce wypadku tylko w razie koniecznym na śledztwo zjeżdżali.

(d. 27 Lipca 1812 r.)

do

Prokuratorów przy Trybunałach Cywilnych.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI.

Dostrzegłszy, iż Podsędkowie Cywilni w przedmiotach, które przez przyzwanie świadków na miejscu urzędowania uskutecznoni byćby mogły, często na grunt z miejsca urzędowania zjeżdżają, przez co czynności kryminalne i policyjne, częstokroć pilniejsze, w miejscu urzędowania zalegać muszą, zaleca Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale I-jej Instancyi Departamentu N. uczynienie w Trybunale stosownych wniosków o zalecenie wszystkim Podsędkom Cywilnym, w obwodzie i jurisdikcyi Trybunału znajdującym się, aby w interesach kryminalnych z miejsca urzędowania swego jedynie tylko w takich przypadkach na grunt zjeżdżali, gdy uskuteczniając oddział I art. 16-go dekretu Najjaśniejszego Pana z dnia 26 Lipca 1810 r., dla ustanowienia istoty czynu (*levatio corporis delicti*), zjazd na grunt, gdzie występек był popełnionym, koniecznie jest potrzebny.

O takowej swęj czynności Podsędkowie, stosownie do powyżej zacytowanego artykułu, Wydziałom Policyi Poprawczej donosić powinni, aby też Wydziały o przedsięwziętych środkach uwiadomieni być mogły.

Всѣ прочія дѣйствія, могущія быть исполненными посредствомъ вызова свидѣтелей, Подсудки обязаны производить въ назначенныхъ имъ мѣстахъ постоянного пребыванія.

Варшава, 27 Юля 1812 года.

(подписано) *Лубенскій.*

N. 21,567.

N° 311.

Распоряженіе о принятіи мѣръ къ скорѣйшему производству дѣлъ арестантскихъ и внесеніи ихъ на рѣшеніе преимушественно передъ прочими дѣлами.

(17 (29) Мая 1845 года.)

Предсѣдателямъ Уголовныхъ Судовъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Изъ представленныхъ Прокуроромъ при Уголовномъ Судѣ и его Помощниками при Судахъ Исправительной Полиціи, за истекшій Апрѣль мѣсяцъ, вѣдомостей о числѣ и движеніи арестантовъ Правительственная Коммисія Юстиціи усматриваетъ, что во всѣхъ почти слѣдственныхъ тюрьмахъ цифра наличныхъ арестантовъ значительно превышаетъ то число, какое можетъ быть въ нихъ содержимо при удобномъ размѣщеніи; каковая чрезмѣрная тѣснота въ означенныхъ тюремныхъ заведеніяхъ, кромѣ другихъ неудобствъ, производитъ вредное вліяніе на здоровье арестантовъ.

Въ отвращеніе сего, сколько это можетъ зависѣть отъ судебныхъ властей, Правительственная Коммисія Юстиціи предписываетъ Вамъ, Г. Предсѣдатель, сдѣлать немедленно распоряженіе по всѣмъ подвѣдомственнымъ Уголовному Суду Исправительно-Полицейскимъ Судамъ, чтобы члены этихъ Судовъ съ усиленною дѣятельностію занялись скорѣйшимъ производствомъ

Wreszcie wszelkie inne przedmioty, które przez przyzwanie świadków załatwionemi być mogą, Podśędkowie w miejscu urzędowania załatwiać mają.

w Warszawie, dnia 27 Lipca 1812 roku.

(podpisano) *Łubieński.*

Nr. 21,567.

N° 311.

Reskrypt zalecający, aby Sądy w sprawach osób aresztowanych jak najspieszniej śledztwo prowadziły i do wyrokowania przed innemi sprawami przystępowały.

(d. 17 (29) Maja 1845 r.)

do

Prezesów Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Z wykazów ludności i ruchu więźni przez Prokuratora Królewskiego przy Sądzie Kryminalnym i Podprokuratorów przy Sądach Policyi Poprawczej jego jurysdykcji za miesiąc Kwiecień roku bieżącego złożonych, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości przekonała się, że prawie we wszystkich domach badań znajduje się znacznie większa liczba osób zatrzymanych nad tę, jaka w każdym z nich dogodnie pomieszczoną być może, które to przeludnienie powyższych instytutów więziennych, obok innych niedogodności, wywiera szkodliwy wpływ na zdrowie więźni.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości przeto, zapobiegając temu w sposób o ile to od Sądów zależec może, zaleca Prezesowi bezzwłoczne wydanie rozporządzeń do wszystkich Sądów Policyi Poprawczej Sądowi Kryminalnemu podwładnych, aby członkowie tychże Sądów z podwójną gorliwością starali się przyspieszać badanie osób aresztowanych,

слѣдствій по дѣламъ арестантскимъ; по окончаніи же таковыхъ, Суды Исправительной Полиціи, а равно и Уголовный Судъ, обязаны, безъ малѣйшей потери времени, приступать къ рѣшенію этихъ дѣлъ, преимущественно передъ прочими дѣлами, по коимъ обвиняемые состоятъ на свободѣ. При чемъ Уголовный Судъ, по возложенному на него надзору за дѣйствіями подчиненныхъ Судовъ, обязывается строго наблюдать, чтобы лица, арестованные по распоряженіямъ подвѣдомственныхъ ему Судовъ Простой Полиціи, не продерживались въ detenціонныхъ арестахъ выше указаннаго закономъ срока, а въ случаѣ замѣченнаго нарушенія правилъ, или бездѣйствія со стороны тѣхъ Судовъ, немедленно распоряжаться о прекращеніи безпорядка.

Варшава, 17 (29) Мая 1845 года.

Главный Директоръ Предѣдательствующій,
(подписано) *О. Вычеховскій.*

N. 7,681.

Примѣчаніе. По настоящему предмету послѣдовало въ то же время распоряженіе и къ Прокурорамъ при Уголовныхъ Судахъ, съ тѣмъ, чтобы они въ Уголовныхъ Судахъ непосредственно, а въ Судахъ Исправительной Полиціи посредствомъ своихъ Помощниковъ тщательно наблюдали за правильнымъ и быстрымъ производствомъ дѣлъ о подсудимыхъ содержащихся въ слѣдственныхъ тюрьмахъ, и чтобы лица, арестованные по постановленіямъ Судовъ Простой Полиціи, не продерживались въ detenціонныхъ арестахъ долѣе указаннаго закономъ времени.

a po wykonczeniu śledztwa, tak Sądy Policji Poprawczej, jak i Sąd Kryminalny, bez najmniejszej straty czasu przystępowały do zawyrokowania w ich sprawach, przed wszystkimi sprawami, w których obwinieni z wolności odpowiadają; aby wreszcie Sąd Kryminalny w drodze nadzoru jak najtroskliwiej przestrzegał, iżby i aresztowani przez Sądy Policji Prostej jego jurisdikcyi, zakresu czasu prawem wskazanego w aresztach detencyjnych nie przesiadywali, a gdyby się w tym względzie odstępianie od przepisów lub zaniedbanie obowiązków dostrzedz dało, takowym w sposób skuteczny bezzwłocznie zaradzał.

Warszawa, dnia 17 (29) Maja 1845 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *O. Wyczehowski.*

Nr. 7,681.

U w a g a. Reskrypt podobny wydany został jednocześnie i do Prokuratorów Królewskich przy Sądach Kryminalnych, z poleceniem, aby sami w Sądach Kryminalnych, a w Sądach Policji Poprawczej za pośrednictwem Podprokuratorów przy tychże Sądach, jak najtroskliwiej przestrzegali tego, iżby obwinieni w domach badań zatrzymani ścisły i rychły wymiar sprawiedliwości pozyskiwali, aby aresztowani, pod badaniem Sądów Policji Prostej zostający, zakresu czasu prawem wskazanego w aresztach detencyjnych nie przesiadywali.

№ 312.

Распоряжение о томъ, чтобы Суды Простой Полиции, одновременно съ отправкою въ Исправительный Судъ арестантовъ, препровождали и дѣла о нихъ.

(27 Сентября (9 Октября 1845 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Изъ произведенной ревизіи нѣкоторыхъ Судовъ, а равно изъ рапортовъ Прокуроровъ, Правительственная Коммисія Юстиціи усматриваетъ, что Суды Простой Полиции доставляютъ въ Судъ Исправительной Полиции однихъ арестантовъ, дѣла же о нихъ, по встрѣчаемому иногда затрудненію въ собраніи уликъ для опредѣленія сущности преступленія, отсылаютъ вслѣдъ за ними иногда по истеченіи значительнаго времени.

Такое неправильное дѣйствіе Судовъ Простой Полиции, кромѣ остановки въ дѣлопроизводствѣ, влечетъ за собою и то вредное послѣдствіе, что не только слѣдственные тюрьмы переполняются по причинѣ чрезмѣрнаго прилива и медленной убыли изъ нихъ арестантовъ, но сверхъ того еще, по невозможности, при стеченіи арестантовъ, размѣстить ихъ отдѣльно, представляется имъ случай входить во взаимныя объясненія относительно представленія показаній по дѣламъ прежде призыва ихъ въ Судъ для допросовъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи, обращая вниманіе Уголовнаго Суда на такую неправильность, предписываетъ сдѣлать немедленно распоряженіе, чтобы Суды Простой Полиции одновременно съ обвиняемыми арестантами доставляли въ Исправительные Суды и заведенныя о нихъ дѣла; если же встрѣтится надобность въ дополненіи такихъ дѣлъ свѣдѣніями, касающимися сущности преступленія, то для этого они должны составлять изъ дѣла соотвѣтственные выписки.

№ 312.

Reskrypt zalecający, aby Sądy Policyjne akta spraw jednocześnie z aresztantami do Sądu Poprawczego odsyłały.

(d. 27 Września (9 Października) 1845 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Z odbytych rewizyj niektórych Sądów, jakoteż z raportów Prokuratorów Królewskich, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości powzięła wiadomość, że Sądy Policyi Prostej przesyłają Sądowi Policyi Poprawczej aresztantów bez akt, akta zaś ich spraw, dla zachodzącej niekiedy trudności w należytem ustanowieniu przedmiotu czynu, po znacznym upływie czasu za nimi odsyłają.

Z tak niestosownego postępowania Sądów Policyi Prostej, oprócz zwłoki, jeszcze to złe wynika, że nie tylko domy badań stają się przeludnionemi, z przyczyny nadzwyczajnego napływu a nie spiesznego z nich ubytku osób, ale że i aresztanci do domu badań nagromadzeni, nie mogąc być należycie odosobnionemi, znajdują zwykle sposobność wzajemnego informowania się pod względem składania tłumaczeń, wprzód nim do przesłuchania wziętemi być mogą.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, zwracając na to uwagę Sądu Kryminalnego, poleca mu wydanie bezzwłocznych rozporządzeń, aby Sądy Policyi Prostej akta spraw przeciwko osobom aresztowanym rozwiniętych, jednocześnie z obwinionemi Sądowi Policyi Poprawczej odsyłały; jeśli zaś zajdzie potrzeba uzupełnienia w czém przedmiotu czynu w takich sprawach, iżby z akt sporządzały dla siebie stosowne w tym celu wyciągi.

Kom.. Spraw. Tom XIII.

О послѣдующемъ Правительственная Коммисія Юстиціи будетъ ожидать въ свое время рапорта Уголовнаго Суда.

Варшава, 27 Сентября (9 Октября) 1845 года.

Директоръ Отдѣленія, (подписано) *Бржезинскій*.

N. 13,668.

N° 313.

Распоряженіе о томъ, чтобы Суды Простой Полиціи, по дѣламъ лицъ содержащихся въ detenціонныхъ арестахъ, производили первоначальное изслѣдованіе отнюдь не позже 8 дней.

(21 Сентября (3 Октября) 1846 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Многочисленными распоряженіями, изъ коихъ послѣднія изданы 17 (29) Мая 1845 г., за N. 7681, 27 Сентября (9 Октября) того же года, за N. 13,668, и 15 (27) Ноября, за N. 17,165, предписано было Уголовному Суду, — по возложенному на него надзору наблюсти, чтобы лица, заключенныя въ detenціонныхъ тюрьмахъ, отнюдь не продерживались въ нихъ сверхъ необходимой надобности.

За всѣмъ тѣмъ однакожъ не рѣдко усматривается, о чемъ извѣстно и Уголовному Суду изъ сообщаемыхъ ему выписокъ изъ вѣдомостей, доставляемыхъ Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, объ арестантахъ этого рода, что многіе изъ нихъ задерживаются въ detenціонныхъ тюрьмахъ по цѣлому мѣсяцу и болѣе.

Правительственная Коммисія Юстиціи, имѣя въ виду, что къ обнаруженію сущности преступленія не требуется столь значительное время, какое проходитъ за производствомъ первоначальнаго изслѣдованія, постановила, чтобы Суды Простой Полиціи, по дѣламъ лицъ содержащихся въ detenціонныхъ арестахъ, производили первоначальное изслѣдованіе отнюдь не позже 8 дней.

О выполненіи niniejszego rozporządzenia Kommissya Rządowa Sprawiedliwości oczekiwać będzie od Sądu Kryminalnego w swym czasie raportu.

в Варшавѣ, дня 27 Września (9 Października) 1845 r.

Dyrektor Wydziału, (podpisano) *Brzeziński*.

Nr. 13,668.

N° 313.

Rozporządzenie, aby Sady Policyjne obwinionych, zatrzymanych w areszcie detencyjnym, w ciągu dni ośmiu załatwiały.

(d. 21 Września (3 Października) 1846 r.)

do
wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Wielolicznymi reskryptami, mianowicie ostatnimi z dnia 17 (29) Maja 1845 roku, Nr. 7,681, 27 Września (9 Października), Nr. 13,668, i 15 (27) Listopada tegoż roku, Nr. 17,165, poleciła Sądowi Kryminalnemu dopilnowanie jak najściślej w drodze nadzoru, aby osoby zatrzymane w aresztach detencyjnych nad konieczną potrzebę przetrzymywane nie były.

Pomimo to wszakże dostrzegać się daje, jak o tém i Sąd Kryminalny z komunikowanych mu wyciągów list imiennych tego rodzaju aresztantów przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych nadsyłanych ma przekonanie, że wielu z nich po miesiącu [nawet w aresztach detencyjnych są zatrzymywani.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości mając na względzie, że ustanowienie istoty czynu nie może w ogólności wymagać tak znakomitego czasu, przez który aresztanci w pierw-

чальнаго слѣдствія; что существующія нынѣ detenціонныя тюрьмы, по своему устройству, не представляютъ надлежащаго обезпеченія отъ побѣга содержимыхъ въ нихъ арестантовъ; и что, по тѣснотѣ отведенныхъ для сего помѣщеній и по невозможности приличнаго обособленія въ нихъ арестантовъ, при совокупномъ содержаніи ихъ въ одной избѣ, представляется имъ случай дѣлать стачки къ побѣгу или входить между собою въ соглашеніе на счетъ изворотливыхъ отвѣтовъ, чѣмъ затрудняется открытіе истины, — считаетъ нужнымъ, въ подтвержденіе прежнихъ распоряженій, строжайше предписать Уголовному Суду, обязать Суды Простой Полиціи, чтобы: при обнаруженіи ими сущности преступленія по дѣламъ уголовнымъ и исправительнымъ, старались оканчивать производство слѣдствія о каждомъ обвиняемомъ, содержащемся въ мѣстномъ detenціонномъ арестѣ, въ продолженіе не болѣе 8 дней, и за симъ требовать арестанта, совмѣстно съ дѣломъ въ Исправительный Судъ; если бы же, въ особенныхъ случаяхъ, оказалось невозможнымъ исполнить это въ опредѣленный срокъ, то Суды эти обязаны, безъ малѣйшаго промедленія, о причинахъ послѣдовавшаго продержанія доносить подлежащему Исправительному Суду, подъ опасеніемъ взысканія за противное по всей строгости законовъ.

Независимо отъ сего, обязывается Уголовный Судъ поставить въ извѣстность подвѣдомственные ему Суды Простой Полиціи, что Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, желая споспѣшествовать къ успѣшному и быстрому производству дѣлъ, предписала Губернскому Правленію распорядиться, чтобы о каждомъ лицѣ, поступившемъ въ detenціонную тюрьму, подлежащій Судъ непременно былъ извѣщаемъ въ тотъ же день; чтобы постановленія Суда, какъ объ освобожденіи изъ подъ ареста лицъ въ немъ содержащихся, такъ равно и объ отправленіи ихъ въ тюрьму, были тотчасъ же по полученіи приводимы въ исполненіе, и наконецъ, чтобы административно-полицейскія власти, подъ личною отвѣтственностію чиновниковъ, безъ замедленія удовлетворяли всякія требованія судебныхъ мѣстъ о высылкѣ лицъ, нужныхъ для слѣдствій,

шѣмъ слѣдствіемъ są przetrzymywani, a obok tego, że dotychczasowe obwarowanie aresztów detencyjnych nie przedstawia dostatecznego zapewnienia od ucieczki osób w nich zatrzymanych; że z powodu szczupłości lokali na ten cel urządzonych, aresztanci, nie mogąc być należycie odosobnionemi, nagromadzeni w jednej izbie, nie tylko mają sposobność zmwienienia się na ucieczkę, ale i porozumienia się względem wybiegłego tłumaczenia się, przez co utrudniają dojście prawdy; widzi się spowodowaną, w ponowieniu powyższych rozporządzeń, zalecić jak najmocniej Sądowi Kryminalnemu wydanie do Sądów Policji Prostej poleceń, aby też Sądy, ustanawiając w sprawach kryminalnych i poprawczych istotę czynu, starały się każdego obwinionego, w areszcie miejscowym detencyjnym zatrzymanego, najdalej w przeciągu dni 8-miu załatwić i tegoż wraz z aktami Sądowi Poprawczemu odesłać; a gdyby w szczególnych przypadkach nie były w możności dopełnienia tego w zakreślonym czasie, iżby raport usprawiedliwiający przyczynę przetrzymania właściwemu Sądowi Poprawczemu natychmiast, pod najsurowszą odpowiedzialnością, złożyły.

Zawiadomi także Sąd Kryminalny Sądy Policji Prostej mu podwładne, że Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, idąc Sądom w pomoc ku spiesznemu i sprężystemu działaniu w sprawach, zaleciła Rządowi Gubernialnemu wydanie rozporządzeń, aby o każdej osobie do aresztu detencyjnego przyprowadzonej Sąd właściwy w tymże samym dniu był zawiadomiony; aby po otrzymaniu decyzji Sądu, czy to na uwolnienie zatrzymanego z aresztu, czyli téż na przeprowadzenie go do więzienia, decyzje te natychmiast były wykonywane; aby władze administracyjno-policyjne, pod własną urzędników odpowiedzialnością, jak najspieszniej załatwiały wszelkie rekwizycje tychże Sądów względem dostaw-

употребляя къ тому самыя строгія мѣры понужденія, предоставленныя имъ по закону.

На обязанность Судовъ Простой Полиціи возлагается— на-
стоящія распоряженія начальства принять къ строгому руко-
водству и наблюсти за безотлагательнымъ исполненіемъ Бурго-
мистрами судебныхъ постановленій, какъ относительно освобож-
денія, такъ и относительно отсылки въ Исправительный Судъ
содержимыхъ въ detenціонномъ арестѣ лицъ.

О послѣдовавшихъ распоряженіяхъ по настоящему пред-
мету Правительственная Коммисія Юстиціи ожидаетъ донесенія
въ продолженіе 14-и дней.

Варшава, 21 Сентября (3 Октября) 1846 года.

Директоръ Отдѣленія, Статсъ-Референдарій,
(подписано) *Бржезинскій*.

N. 9,888.

N° 314.

Распоряженіе о томъ, чтобы объясненія о причинахъ про-
держанія подсудимыхъ въ detenціонномъ арестѣ, требуе-
мы были отъ Судовъ Простой Полиціи въ такихъ лишь
случаяхъ, когда арестантъ содержится болѣе 30 дней.

(24 Мая (5 Іюня) 1848 года.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Увѣдомляетъ Уголовный Судъ, что, въ виду затрудненій,
сопряженныхъ съ истребованіемъ объясненій о причинахъ про-
держанія обвиненныхъ, свыше четырнадцати дней, въ detenціон-
номъ арестѣ, а равно въ виду постановленій новаго Уголовна-
го Уложенія, требующаго только, въ ст. 437, дабы содержа-
щійся подъ стражею обвиняемый былъ допрошенъ въ продол-

ванія осѣбъ до слѣдствъ потребныхъ, зъ уѣциемъ ку тему енер-
гичныхъ и въ мочы ихъ бѣдѣющихъ сродковъ.

Обовязкиемъ вѣеъ jest Сѣдѣвъ Полициѣ Простѣй прѣстрѣ-
гаѣ сѣислѣго wykonywania tychъ rozporządzeń władzy i dopil-
nować, aby decyzye, czy to na uwolnienie zatrzymanego z'a-
resztu, czyli tѣż na odesłanie go Sѣdѣwi Poprawczemu zapa-
dłѣ, natychmiastъ przezъ włѣściwychъ Burmistrzѣвъ wykonywane
były.

О выданіи stosownychъ до niniejszego reskryptu rozpo-
ządzeń Kommissya Rządowa Sprawiedliwѣści oczekiwacъ бѣ-
dzie raportu w dniachъ 14-stu.

Warszawa, dnia 21 Września (3 Października) 1846 roku.

Dyrektor Wydziału, Referendarz Stanu,
(podpisano) *Brzeziński*.

Nr. 9,888.

N° 314.

Reskryptъ nakazujący sѣiągaѣ od Sѣdѣвъ Policyjnychъ usprawie-
dliwienie przyczyny przetrzymania aresztanta w areszcie de-
tencyjnymъ w takichъ tylko razachъ, gdy takowe trwało dłużej
nadъ dni 30.

(d. 24 Maja (5 Czerwca) 1848 r.)

do

wszystkichъ Sѣdѣвъ Kryminalnychъ.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWѣŚCI.

Zawiadamia Sѣdъ Kryminalny, iżъ ze względu na trudno-
ści, jakie zachodzą w sѣiąganiu wyjaśnień powodѣвъ przetrzy-
mywania w aresztachъ detencyjnychъ dłużej nadъ dni czterna-
ście osѣbъ obwinionychъ, zъ uwagi także na przepisy nowego Ko-
deksu kar, który, a mianowicie w art. 437, wymaga tylko,
aby obwiniony zatrzymany w areszcie w ciągu trzechъ dni następ-

жение трех дней, или уведомленъ о причинѣ его задержанія, съ возложеніемъ, по слѣдующей 438 ст., ответственности на судебныя мѣста лишь за ничѣмъ неоправдываемое промедленіе; въ виду наконецъ статьи 22 Положенія о введеніи въ дѣйствіе новаго Уголовнаго Уложенія, значительно разширяющей предѣлы власти Судовъ Простой Полиціи, Правительственная Комиссія Юстиціи требовать будетъ отнынѣ объясненія о причинахъ продержанія такихъ только обвиняемыхъ, которые содержались въ detenціонныхъ арестахъ болѣе тридцати дней. Этимъ однакожъ Уголовный Судъ не освобождается отъ неусыпнаго наблюденія, чтобы обвиняемые не были задерживаемы Судами Простой Полиціи въ detenціонныхъ арестахъ болѣе того времени, какое существенно необходимо для производства первоначальнаго слѣдствія.

Варшава, 24 Мая (5 Іюня) 1848 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *О. Вычеховскій.*

№. 4,237.

№ 315.

Распоряженіе о томъ, чтобы въ городахъ, гдѣ существуютъ слѣдственные тюрьмы, арестанты не были отсылаемы въ detenціонныя аресты, а прямо въ тюремныя помѣщенія.

(2 (14) Января 1861 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Комиссія Юстиціи.

По поводу часто повторяющихся случаевъ побѣга изъ detenціонныхъ арестовъ содержащихся въ нихъ, иногда даже по

ныхъ конечное został przesłuchanym, lub żeby mu przyczyna jego zatrzymania objawioną była, a w następnym artykule 438 wkłada na Sądy odpowiedzialność tylko za niemożącą się usprawiedliwić zwłokę; z uwagi wreszcie na art. 22 Ustawy przechodniej do nowego Kodeksu kar, przez który atrybucye Sądów Policji Prostej znacznie rozszerzone zostały, żądać odtąd będzie wyjaśnienia przyczyn przetrzymania takich tylko obwinionych, którzy dłużej nad dni trzydzieści w aresztach detencyjnych przesiedzieli, co wszakże nie uwalnia Sądu Kryminalnego od troskliwego czuwania nad tém, aby obwinieni nad czas konieczny do wyprowadzenia pierwszego śledztwa potrzebny, przez Sądy Policji Prostej w aresztach detencyjnych trzymać nie byli.

Warszawa, dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1848 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *O. Wyczechowski.*

Nr. 4,237.

№ 315.

Rozporządzenie, aby Sądy Policyjne w tych miejscach, gdzie są domy badań, odsyłały aresztantów do tychże domów badań, a nie do aresztów detencyjnych.

(d. 2 (14) Stycznia 1861 r.)

do

Sądów Kryminalnych.

KOMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Z powodu częstych wypadków ucieczki z aresztów detencyjnych aresztantów o ważne niekiedy przestępstwa obwi-

важнымъ преступленіямъ, арестантовъ, Правительственная Комисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, по представленіи одного изъ Губернскихъ Правленій, отнеслась въ Правительственную Комисію Юстиціи съ предположеніемъ, чтобы въ тѣхъ городахъ, гдѣ существуютъ тюремные замки, арестанты, о которыхъ слѣдствіе производится въ Судахъ Простой Полиціи, а въ особенности важнѣйшіе изъ нихъ, содержимы были не въ detenціонныхъ арестахъ, но въ помянутыхъ тюремныхъ замкахъ, такъ какъ сіи послѣдніе представляютъ болѣе надежное обезпеченіе отъ побѣга арестантовъ и сношенія ихъ съ посторонними лицами, а притомъ содержаніе въ нихъ одного человѣка обходится дешевле, чѣмъ въ арестахъ, откуда, по неимѣнію лазаретовъ, больные должны быть отсылаемы на излеченіе въ гражданскія больницы, не представляющія достаточной охраны противъ побѣга.

Правительственная Комисія Юстиціи, не находя въ этомъ отношеніи никакихъ законныхъ препятствій, согласилась съ предположеніемъ Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и вслѣдствіе сего предписываетъ Уголовному Суду сдѣлать распоряженіе по подвѣдомственнымъ ему Судамъ Простой Полиціи, дабы они состоящихъ у нихъ подъ слѣдствіемъ важнѣйшихъ арестантовъ содержали отнынѣ не въ detenціонныхъ арестахъ, а въ мѣстныхъ слѣдственныхъ тюрьмахъ.

О настоящемъ распоряженіи обязывается Уголовный Судъ увѣдомить Исправительные Суды по принадлежности и наблюдать за точнымъ исполненіемъ его, а о послѣдующемъ донести Правительственной Комисіи Юстиціи въ теченіи 14 дней.

Въ заключеніе, Правительственная Комисія Юстиціи присовокупляетъ, что, такъ какъ арестанты, состоящіе подъ слѣдствіемъ Судовъ Простой Полиціи города Варшавы съ округомъ, содержатся въ detenціонномъ арестѣ въ ратушномъ зданіи, гдѣ они достаточно обезпечены отъ побѣга, и какъ, сверхъ того, отсылка ихъ въ здѣшнюю слѣдственную тюрьму могла бы повлечь за собою чрезмѣрное скопленіе въ ней арестантовъ, то Прави-

nionych, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, na przedstawienie jednego z Rządów Gubernialnych, uczyniła do Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości wniosek, aby w tych miastach, w których znajdują się więzienia, aresztanci pod badaniem Sądów Policji Prostej będący, mianowicie ważniejsi, zatrzymywani byli nie w aresztach detencyjnych, lecz w więzieniach pomienionych; te ostatnie bowiem większą niż areszta detencyjne przedstawiają rękojmię co do zabezpieczenia aresztantów od ucieczki i znoszenia się ich na zewnątrz, a przytém koszta utrzymania w nich są mniejsze niż w aresztach, gdzie nie ma lazaretów, lecz chorzy odsyłani być muszą, z niebezpieczeństwem nawet ucieczki, do szpitali cywilnych.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, nie uznając w tym względzie żadnej ze strony przepisów prawa przeszkody, na powyższy wniosek Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych zgodziła się, a w skutku tego poleca Sądowi Kryminalnemu, aby wydał do podległych sobie Sądów Policji Prostej rozporządzenie, iżby odtąd aresztantów swych pod badaniem zostających, o ważniejsze przestępstwa obwinionych, w aresztach detencyjnych nie zatrzymywały, lecz do miejscowych domów badań odstawiały.

O rozporządzeniu tém Sąd Kryminalny właściwe Sądy Poprawcze zawiadomi i ścisłego wykonywania onego sam pilnować będzie, a o skutku raport Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości w dniach 14-tu złoży.

W końcu Kommissya Rządowa Sprawiedliwości nadmienią, że co do aresztantów pod badaniem Sądów Policji Prostej okręgu i miasta Warszawy zostających, ponieważ ci zatrzymywani są w areszcie detencyjnym w ratuszu, gdzie dostatecznie zabezpieczeni są od ucieczki, a prócz tego przesyłanie ich do tutejszego domu badań mogłoby wpływać na przeludnienie się tegoż więzienia, przeto Kommissya Rządo-

тельственная Коммисія Юстиціи признала неумѣстнымъ отмѣнять существующій донинѣ въ этомъ отношеніи порядокъ.

Варшава, 2 (14) Января 1861 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ, (подписано) *Држевецкій*.

N. 25,823.

N° 316.

Инструкція о порядкѣ производства уголовныхъ дѣлъ.

(25 Ноября (7 Декабря) 1836 г.)

всѣмъ Уголовнымъ Судамъ и состоящимъ при оныхъ
Прокурорамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Усматривая изъ произведенной по нѣкоторымъ Уголовнымъ Судамъ ревизіи, что дѣйствующія постановленія о порядкѣ управленія обязанностей службы, не во всѣхъ Судахъ исполняются съ надлежащею точностію, и что это нерѣдко влечетъ за собою неправильность и замедленіе въ судебныхъ дѣйствіяхъ, Правительственная Коммисія Юстиціи, въ видахъ введенія въ этомъ отношеніи однообразнаго порядка, признала необходимымъ издать настоящую инструкцію, заключающую по большей части повтореніе упомянутыхъ постановленій, которую Уголовный Судъ, съ подчиненными ему Судами, обязывается принять въ руководство, и за исполненіемъ которой наблюденіе возлагается на Царскихъ Прокуроровъ.

§ 1.

Уголовный Судъ, коему, на основаніи Органическаго Устава отъ 26 Іюля 1810 г., поручено имѣть постоянный надзоръ за дѣйствіями Исправительно-Полицейскихъ Отдѣленій и Поли-

ва Sprawiedliwości nie uznawała potrzeby zmieniania dotychczasowego w tym względzie porządku.

Warszawa, dnia 2 (14) Stycznia 1861 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
Tajny Radca, Senator, (podpisano) *Drzewiecki*.

Nr. 25,823.

N° 316.

Instrukcja do postępowania w sprawach karnych.

(d. 25 Listopada (7 Grudnia) 1836 r.)

do
wszystkich Sądów Kryminalnych i Prokuratorów Królew-
skich przy tychże Sądach.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Z odbytych rewizyj niektórych Sądów wydziału kryminalnego przekonawszy się, że istniejące rozporządzenia pod względem porządku w pełnieniu służby publicznej nie we wszystkich Sądach ściśle są zachowywane, i że ztąd niekiedy pochodzi niedokładność i opóźnienie w działaniach sądowych, uznawała za rzecz potrzebną, dla zaprowadzenia i utrzymania w Sądach jednostajności w załatwianiu obowiązków służbowych, wydać niniejszą instrukcję, obejmującą po większej części przypomnienie rzeczonych rozporządzeń, do której Sąd Kryminalny z podwładnemi mu Sądami stosować się ma i której Prokurator Królewski również przestrzegać będzie.

§ 1.

Sąd Kryminalny, jako obowiązany, podług dekretu organicznego z dnia 26 Lipca 1810 roku, do utrzymywania ciągłego dozoru nad Wydziałami Policji Poprawczej i Sąda-

цейскихъ Судовъ, обязанъ наблюдать за исполненіемъ тѣми Судами правилъ, указанныхъ закономъ и особыми распоряженіями Правительства. Не ограничиваясь изданіемъ по сему предмету предписаній, Уголовный Судъ слѣдуетъ за неуклоннымъ исполненіемъ таковыхъ и введеніемъ ихъ въ дѣйствіе съ надлежащимъ успѣхомъ.

§ 2.

Такъ какъ превышеніе низшими Судами предѣловъ власти, предоставленной имъ упомянутымъ выше Королевскимъ постановленіемъ отъ 26 Іюля 1810 года, производитъ вредныя послѣдствія, вовлекая Исправительные Суды въ излишнее и обременительное разбирательство полицейскихъ дѣлъ, то Уголовный Судъ обязывается надзирать за исполненіемъ правилъ того постановленія, въ отношеніи предметовъ вѣдомства Судовъ, имѣя въ виду и дѣйствующій уже съ 1818 года новый Уголовный Кодексъ, то есть: чтобы маловажныя полицейскія дѣла, подлежащія вѣдѣнію Бургомистровъ и гминныхъ Войтовъ, а въ томъ числѣ самыя многочисленныя дѣла о личныхъ обидахъ, не были отнюдь производимы въ Мировыхъ Судахъ; чтобы дѣла чисто-полицейскія не восходили въ первой инстанціи въ Суды Исправительной Полиціи, и чтобы сіи послѣдніе, по дѣламъ уголовнымъ не постановляли окончательныхъ рѣшеній. Какова бы даже ни была сущность опредѣленія тѣхъ Судовъ, и хотя бы оно относилось только къ сдачѣ дѣла въ архивъ, во всякомъ случаѣ, Суды Исправительной Полиціи обязаны опредѣленія свои по дѣламъ, коимъ присвоено названіе уголовныхъ, представлять на разсмотрѣніе и окончательное рѣшеніе Уголовнаго Суда.

§ 3.

Судебныя дѣйствія должны совершаться со всевозможною скоростію.

Несвоевременная явка сторонъ въ Судъ, временная отлучка обвиняемаго, состоящаго на свободѣ, или переходъ его на жительство въ другое мѣсто, не могутъ служить оправданіемъ замѣчнаго въ нѣкоторыхъ Судахъ Исправительныхъ и Поли-

ми Полициjnemi, dopilnować powinien, aby Sądy te wykonywały przepisy, prawem i oddzielnymi postanowieniami rządowymi wskazane. Nie dość na tém, że Sąd Kryminalny w tym celu polecenia wydaje, potrzeba jeszcze, aby się przekonywał, czy te są jak należy wykonywane i wprowadzenia ich w wykonanie ze skutkiem dopilnował.

§ 2.

Ponieważ nietrzymanie się Sądów niższych w ścisłych granicach zakresłonej im przez dopiero wspomniony dekret Królewski z dnia 26 Lipca 1810 roku władzy, jest szkodliwem i Sądy Poprawcze niewłaściwie i zbyt ciężko obciążającym sprawami policyjnemi, zatem Sąd Kryminalny dopilnuje, aby przepisy tego dekretu, zwłaszcza po istniejącym już Kodeksie kryminalnym, od roku 1818 obowiązującym, względem jurysdykcyi między Sądami były zachowane, a mianowicie: aby sprawy drobne, prosto policyjne, które należą do jurysdykcyi właściwych Burmistrzów i Wójtów gmin, między którymi są najliczniejsze sprawy o obelgi, nie odbywały się w Sądach Pokoju; aby sprawy prosto policyjne nie przychodziły w pierwszej instancyi do Sądów Poprawczych, a w materii zbrodni, aby Sądy Policyi Poprawczej nie wydawały stanowczej decyzyi. Jakakolwiekby nawet była tychże Sądów opinia, i gdyby tylko chodziło o samą repozycyą akt, zawsze Sądy Policyi Poprawczej swoje decyzye w przedmiotach, które z samego nazwania są zbrodniowemi, powinny Sądowi Kryminalnemu do przejrzenia i stanowczego zadecydowania przedstawiać.

§ 3.

W działaniach sądowych wszelki pośpiech powinien być zachowany.

Powolność stron w stawaniu do Sądu, czasowe oddalenie się obwinionego na wolności będącego, lub zmienienie przez niego swego pobytu, nie mogą usprawiedliwiać zwłoki w sprawach, jaka się w niektórych Sądach Poprawczych i Po-

пейскихъ бездѣйствія по дѣламъ, по которымъ лица, проживающія въ мѣстѣ пребыванія Суда, или перешедшія изъ одного мѣста въ другое или въ иное воеводство, оставались неосужденными въ продолженіе значительнаго времени, потому что законъ положительно указываетъ Судамъ мѣры понужденія сторонъ, въ случаѣ неисполненія ими судебныхъ приказаній. Австрійскій Уставъ угол. судопр. II части въ § 281 положительно разрѣшаетъ задерживать въ пути не только обвиняемыхъ, но даже свидѣтелей, для скорѣйшаго производства дѣла, а въ §§ 209 и 210 Прускаго Устава угол. судоп., равно въ § 306 части I и § 323 части II Австрійскаго Устава угол. судоп., дозволено оставаться обвиняемымъ на свободѣ лишь съ тѣмъ условіемъ, что они не будутъ затруднять слѣдствія. И потому Суды, въ предупрежденіе замедленія, должны завести у себя постоянный порядокъ, чтобы лица, проживающія на мѣстѣ, призываемы были въ Судъ прямо чрезъ судебныхъ Возныхъ, безъ всякихъ излишнихъ въ такомъ случаѣ сношеній съ мѣстнымъ полицейскимъ начальствомъ, и чтобы особымъ по каждому дѣлу постановленіемъ вмѣнялось обвиняемымъ въ обязанность не перемѣнять своего мѣстожителства безъ вѣдома Суда съ предвареніемъ обвиняемаго, что неизвѣщеніе Суда, производящаго слѣдствіе, о переходѣ его на жительство въ другое мѣсто, будетъ считаться уклоненіемъ отъ слѣдствія и слѣдовательно не исполненіемъ условія подъ которымъ дозволено было Судомъ обвиняемому оставаться на свободѣ.

§ 4.

Свидѣтели, живущіе въ дальнемъ отъ Суда разстояніи, не должны быть вызываемы въ Судъ, а допрашиваемы посредствомъ ближайшаго къ мѣсту ихъ жительства Суда, къ которому слѣдуетъ препроводить вопросные пункты, не отсылая однакожъ цѣлаго дѣла, которое всегда должно оставаться въ Судѣ, производящемъ слѣдствіе, согласно правиламъ, изложеннымъ въ § 353 Прускаго, и части I въ § 378 Австрійскаго Уставовъ уголовного судопроизводства.

лицейныхъ дострзгѣла, изъ osoby w miejscu Sądu zamieszkałe, albo z miejsca jednego do drugiego i w inne województwo przenoszące się, przez znaczny przeciąg czasu nie zostały osądzone, gdyż w przepisach prawa Sądy mają wskazane środki zmuszania stron do wszelkiej rozkazom sądowym powolności. Kodeks kryminalny austriacki, w części II-jej, § 281, nie tylko obwinionych, ale nawet świadków w podróży będących, wyraźnie dozwala zatrzymywać, dla prędszego w sprawach działania, a §§ 209 i 210 Ordynacyi kryminalnej pruskiej, oraz § 306 części I-jej i § 323 części II-jej Kodeksu kryminalnego austriackiego dozwalają obwinionym na wolności zostawać tylko pod warunkiem nieutrudniania inkwizycji. Sądy więc powinny zapobiedz zwłoce, przez zaprowadzenie tego porządku, aby osoby w miejscu będące wprost przez swoich woźnych przywoływały, bez niepotrzebnej w takim razie z władzą policyjną korespondencji, oraz przez za-
decydowanie w każdej sprawie, ażeby obwiniony bez wiedzy Sądu zamieszkania nie zmieniał, i przez oświadczenie obwinionym, że każda zmiana zamieszkania, bez doniesienia o tém Sądowi instrukcją zajmującemu się, uważana będzie za utrudnienie inkwizycji, a tém samém za niedopełnienie warunku, pod którym obwinionemu na wolności Sąd zostawać dozwolił.

§ 4.

Świadkowie odległe od Sądu zamieszkali nie powinni być do Sądów ściągani, lecz przesłuchanie ich może i powinno być odbyte za pośrednictwem innego bliższego Sądu, któremu zapytania tylko powinny być przesłane, wszelako bez posyłania całych akt, które Sąd instrukcją sprawy głównie prowadzący powinien mieć zawsze pod ręką, według przepisów § 353 Ordynacyi kryminalnej pruskiej i § 378 części I-jej Kodeksu kryminalnego austriackiego.

§ 5.

Лица, добровольно явившіяся въ Судъ, должны быть допрошены безъ малѣйшаго отлагательства. Доставленныхъ въ Судъ обвиняемыхъ не слѣдуетъ отправлять въ тюрьму, безъ предварительнаго снятія съ нихъ показаній. Въ отношеніи задержанія обвиняемыхъ въ слѣдственной тюрьмѣ, Суды Исправительной Полиціи обязаны постановлять опредѣленія, по дѣламъ обыкновеннымъ, безотлагательно, по дѣламъ же многосложнымъ — не позже трехъ дней со времени полученія слѣдственного дѣла объ арестованномъ, не ограничиваясь состоявшимся въ этомъ отношеніи опредѣленіемъ Суда Простой Полиціи, при отправкѣ обвиняемаго въ Исправительный Судъ.

§ 6.

Состоящіе подъ слѣдствіемъ не должны быть помѣщаемы въ тюрьмахъ, обще съ прежними арестантами, но, по возможности, слѣдуетъ ихъ размѣщать отдѣльно.

Для наблюденія за симъ, должно быть всегда отмѣчаемо въ дѣлѣ, въ которой именно арестантской палатѣ помѣщенъ подсудимый. Безъ вѣдома Суда, производящаго слѣдствіе, никакое измѣненіе въ размѣщеніи арестантовъ по тюремнымъ палатамъ не должно быть допускаемо.

§ 7.

Каждый судебный слѣдователь (Ассесоръ) обязанъ вполнѣ приготовиться къ производству слѣдствія, своевременнымъ собраніемъ справокъ о прежнемъ поведеніи подсудимыхъ. Съ этою цѣлью, онъ, при самомъ открытіи слѣдственныхъ дѣйствій, требуетъ отъ Архивариуса сообщенія надлежащихъ о томъ свѣдѣній, которыя составляютъ Архивариусомъ и прилагаются къ дѣлу о каждомъ обвиняемомъ.

§ 8.

О каждомъ подсудимомъ, хотябы онъ обвинялся во многихъ совокупныхъ преступленіяхъ, слѣдствіе производится однимъ слѣдователемъ (Ассесоромъ).

§ 5.

Osoby, które same do Sądu przybywają, powinny być bez żadnej straty czasu przesłuchane. Obwinionych do Sądu dostawianych nie należy, bez przesłuchania ich, do aresztu przyjmować. Sądy Policji Poprawczej natychmiast, a w zawikłanych sprawach — najdalej w trzy dni, po otrzymaniu aktu w sprawie aresztowanego, obowiązane są koniecznie decyzyą kwalifikacyjną wydawać względem zatrzymania w areszcie inkwizycyjnym obwinionego, nie poprzestając na tej kwalifikacyi, jaką wydaje Sąd Policji Prostój, przy odstawieniu obwinionego do Sądu Policji Poprawczej.

§ 6.

Zostający pod badaniem nie powinni być razem mieszczeni w więzieniach z innemi, już dawniej uwięzionemi, lecz ile możność pozwala, należy ich w więzieniach odosobniać.

Dla zapewnienia się o tém, w aktach sprawy ma być zawsze zapisywane, w której izbie więziennój podsądny jest umieszczony. Zaś zmiana w lokowaniu tychże po izbach więziennych, nie powinna się dziać bez wiedzy Sądu inkwizującego.

§ 7.

Każdy inkwizujący obowiązany jest należycie być przygotowanym do inkwirowania, przez wczesne zebranie wiadomości o poprzedniej konduicie podsądnych. Tym celem, tak zwana rejestratura sądowa względem obwinionego zaraz przy otwarciu inkwizycyi powinna być przez Inkwirenta (Assesora) zażądana, a przez Archiwistę sporządzoną, i do aktu sprawy każdej załączoną.

§ 8.

W sprawie jednego i tego samego podsądnego, choćby z wielu rozgałęzionych zarzutów złożonej, jeden Inkwirent (Assesor) działać powinien.

§ 9.

Такъ какъ нѣкоторые Суды считаютъ особымъ дѣломъ производство по каждому обвиненію, даже и въ тѣхъ случаяхъ, когда нѣсколько обвиненій вводится на одного и того же подсудимаго, и вѣдѣствіе того неправильно показываютъ въ трехмѣсячныхъ своихъ вѣдомостяхъ, число дѣлъ по числу особо заведенныхъ тетрадей слѣдственного производства, то Уголовный Судъ обязывается наблюдать, чтобы помянутыя вѣдомости о дѣйствіяхъ судебныхъ мѣстъ, были впредь составляемы съ большею въ этомъ отношеніи точностію, потому что, хотя, по смыслу § 74 Прусскаго Устава угол. судоп. дозволено Судамъ раздѣлять дѣла на особыя тетради, когда слѣдствіе производится о нѣсколькихъ преступникахъ или преступленіяхъ, однакожъ правило это не можетъ служить основаніемъ къ тому, чтобы каждое преступленіе почиталось особымъ дѣломъ; напротивъ того самый здравый смыслъ указываетъ, что особымъ дѣломъ считается то, что подлежитъ одному рѣшенію, невзирая на то, что одно преступное дѣяніе совершено было ранѣе, или позже другихъ, если только эти дѣянія, на основаніи ст. 50 и 51 уголовного Уложенія, должны подлежать совокупному обсужденію.

§ 10.

При рѣшеніи дѣлъ, Суды, независимо отъ слушанія докладовъ, обязаны разсматривать собранные противъ обвиняемаго доводы и улики; слѣдовательно должны прочитывать документы и слѣдственные акты, или по крайней мѣрѣ показанія обвиняемаго и тѣхъ свидѣтелей, которые подтвердили самыя важныя обстоятельства дѣла.

§ 11.

Чтобы не лишать осужденныхъ возможности принести въ положенный срокъ въ свою защиту законныя жалобы, или просьбы о помилованіи, и чтобы смотрители тюремъ, къ представляемымъ ими на Высочайшее имя рапортамъ объ арестантахъ

§ 9.

Ponieważ niektóre Sądy każdy zarzut, choćby jednemu i temu samemu obwinionemu uczyniony, za inną sprawę uważają i mylnie taką liczbę spraw, według oddzielnie zakładanych zeszytów akt, w swoich kwartalnych raportach wykazują, przeto Sąd Kryminalny dopilnuje, aby rzeczony raport o czynnościach sądowych dokładniej pod tym względem były układane, gdyż lubo § 74 Ordynacyi kryminalnej pruskiej pozwala Sądom rozłączać akta w osobne zeszyty, na przypadek jeżeli inkwizycya prowadzoną jest przeciw więcej niż jednemu złoczyńcy lub względem więcej niż jednego przestępstwa, wszelako przepis ten wcale nie upoważnia do uważania każdego przestępstwa za oddzielną sprawę, i samo proste wyobrażenie rzeczy wskazuje, że to się uważa za jedną sprawę, co pod jeden wyrok przychodzi, czy to czyn wcześniej lub później się wydarzył, skoro tylko te czyny, według art. 50 i 51 Kodeksu karnego, do osądzenia połączone być winny.

§ 10.

Przy sążeniu spraw, Sądy, obok słuchania relacyi, przekonywać się mają o dowodach przeciwko sążonemu zebranych; powinny więc odczytywać dokumenta i śledztwo, a przynajmniej zeznania obwinionego i tych świadków, którzy stanowcze okoliczności do protokołu podali.

§ 11.

Aby skazani nie byli narażonemi na opóźnienie w obraniu służącego im dalszego środka prawnego lub łaski, a Nadzorcy więzień, aby do swoich raportów, jakie NAJJAŚNIEJSZEMU PANU o więźniach składają, mieli wczesną wiadomość o za-

могли заранее собрать свѣдѣнія о состоявшихся о нихъ приговорахъ, Суды обязаны — не только руководствоваться существующими правилами, а именно распоряженіемъ Правительственной Коммисіи Юстиціи отъ 17 Марта 1834 года, за N. 2171, о безотлагательномъ объявленіи осужденнымъ приговоровъ и извѣщеніи о нихъ тюремныхъ смотрителей, но, сверхъ того, наблюдать за тѣмъ, чтобы осужденные, по объявленіи имъ въ томъ же судебномъ засѣданіи, сущности произнесеннаго приговора, были вмѣстѣ съ тѣмъ извѣщаемы о служащихъ имъ по закону дальнѣйшихъ средствахъ къ оправданію или къ исходатайствованію помилованія и объ окончательномъ срокѣ, какой для сего предоставленъ имъ самимъ закономъ.

§ 12.

Нѣкоторые Суды, въ приговорахъ своихъ, присуждая обвиняемыхъ къ аресту, соединенному съ тѣлеснымъ наказаніемъ, не помѣщаютъ оговорки: „что въ случаѣ новозможности нести тѣлесное наказаніе, осужденный подлежитъ въ замѣнъ таковаго тюремному заключенію на опредѣленный срокъ.“

Поэтому Уголовный Судъ обязывается обращать на это вниманіе и въ случаѣ замѣченнаго подобнаго упущенія въ приговорахъ, давать подвѣдомственнымъ Судамъ указанія, чтобы, относительно лицъ, приговоренныхъ къ тѣлесному наказанію, если исполненіе его окажется невозможнымъ, обозначали способъ замѣна онаго тюремнымъ заключеніемъ на болѣе продолжительное время, избѣгая такимъ образомъ необходимости дополнительнаго рѣшенія по дѣламъ уже рѣшеннымъ *).

§ 13.

Дабы пойманные бѣжавшіе арестанты могли быть сколько можно поспѣшнѣе допрошены о способахъ побѣга и о томъ, не были ли совершены ими, во время нахождения въ бѣгахъ, дру-

*) Нынѣ тѣлесное наказаніе отмѣнено Высочайшимъ указомъ отъ 30 Августа (11 Сентября) 1864 года.

падающихъ względem nich wyrokach, Sądy nietylko obowiązane są stosować się do istniejących przepisów, a mianowicie reskryptu Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości z dnia 17 Marca 1834 roku, N. 2,171, względem niezwłocznego ogłaszania wyroków skazanym i udzielania o nich wiadomości Nadzorcom, ale nadto przestrzegać będą, aby skazani, mając sobie zaraz na audyencyi ogłoszoną sentencją, byli zarazem objaśnieni o dalszych środkach prawnych lub łaski i o terminie prekluzyjnym, jaki do użycia jest zakresłony samém prawem.

§ 12.

Niektóre Sądy, w wyrokach swych, któremi obok aresztu chłostę назначają, nie dodają tego ostrzeżenia: „że na „przypadek niemożności poniesienia chłosty, osądzony powi- „nien będzie oznaczony przeciąg czasu w areszcie odsiedzieć.“ Przeto Sąd Kryminalny obowiązany jest pilnie na to uważać i w razie dostrzeżenia podobnej niedokładności w redakcyi wyroku, naprowadzać podwładne Sądy, aby w wyrokach co do chłosty zarazem oznaczały sposób jej zastąpienia dłuższm więzieniem na wypadek niemożności jej wykonania, by tym sposobem unikać potrzeby decydowania sprawy już raz osądzonj *).

§ 13.

Aby zbiegły aresztant, w razie przytrzymania go, mógł być najprędzej zbadany co do sposobu ucieczki i czyli po ucieczce innych jakich nie dopuścił się przestępstw, Kommiss-

*) Obecnie kara chłosty jest już zniesiona ukazem NAJWYŻSZYM z dnia 30 Sierpnia (11 Września) 1864 roku.

гя какія либо преступленія, Правительственная Коммисія Юстиціи отнеслась вмѣстѣ съ симъ въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія о предписаніи административнымъ начальствамъ, чтобы задержанные ими арестанты, прежде отправленія ихъ къ мѣсту наказанія, или въ Судъ, объявлявшій о нихъ сыскныя статьи, доставляемы были сперва въ ближайшій Судъ. Съ своей же стороны Уголовный Судъ долженъ наблюсти, чтобы въ сыскныхъ статьяхъ пояснено было Судами: „что арестантъ долженъ быть доставленъ въ ближайшій Судъ,“ который обязанъ тотчасъ допросить пойманнаго, войти о немъ въ сношеніе съ Судомъ, постановившимъ первоначальный приговоръ, и, смотря по обстоятельствамъ, или отправить преступника, вмѣстѣ съ составленнымъ о немъ судебнымъ протоколомъ, въ тотъ Судъ, или задержать его для изслѣдованія новыхъ преступленій, такъ какъ и самый побѣгъ съ мѣста заключенія составляетъ уже новое преступленіе и навлекаетъ подозрѣніе, что бѣжавшій могъ совершить, во время побѣга, и другое какое либо преступленіе.

§ 14.

Слѣдственные акты по дѣламъ, по коимъ послѣдовало рѣшеніе Уголовнаго Суда, не должны быть оставляемы въ архивѣ того же Суда, но возвращаемы по принадлежности въ Суды Исправительной Полиціи, которые, занимаясь производствомъ слѣдствій, могутъ встрѣтить надобность въ таковыхъ дѣлахъ, для извлеченія изъ нихъ справокъ, въ случаѣ допрашиванія арестанта, бывшаго уже подъ слѣдствіемъ. При соблюденіи этого порядка, выигрывается время, необходимое для письменнаго сношенія съ Уголовнымъ Судомъ о высылкѣ прежнихъ слѣдственныхъ актовъ.

§ 15.

Въ каждомъ судебномъ мѣстѣ долженъ быть заведенъ алфавитный указатель или реестръ, для облегченія въ отысканіи предметовъ исполненныхъ или находящихся въ дѣлахъ. Въ этотъ

сва Рządowa Sprawiedliwości uczyniła dziś odezwę do Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego o polecenie władzom administracyjnym, ażeby, nim przytrzymanego aresztanta odstawią na miejsce kary lub do Sądu, który o ujęcie go wezwał, naprzód dostawiały go Sądowi najbliższemu. Zaś Sąd Kryminalny dopilnuje, aby w listach gończych wyrażały Sądy: „że aresztant ma być dostawiony do najbliższego Sądu“, który jest obowiązany natychmiast przesłuchać przytrzymanego, wejść względem niego w korespondencyą z tym Sądem, który pierwszy wydał wyrok, i podług okoliczności, może albo ujętego prześcę, z protokółem sądownie zrobionym, pierwszemu Sądowi odesłać, albo go zatrzymać, celem dojścia nowych przestępstw, gdyż sama ucieczka z więzienia już jest nowym przestępstwem, a nadto rodzi domniemanie, że zbiegły mógł się znowu w czasie ucieczki dopuścić jakiego innego przestępstwa.

§ 14.

Akta inkwizycyjne spraw w Sądzie Kryminalnym osadzonych, nie powinny być zostawiane w Archiwum Sądu Kryminalnego, lecz należy je zwracać właściwym Sądom Poprawczym, gdyż Sądowi Policji Poprawczej, który trudni się inkwirowaniem, akta te mogą być potrzebne jako anteriora, ilekroć przychodzi badać aresztanta już poprzednio inkwirowanego, i w takim razie oszczędzi się czasu, jakiby był potrzebny na czynienie przedstawienia do Sądu Kryminalnego o zwrot akt poprzednich.

§ 15.

W każdym Sądzie powinien być prowadzony skorowidz alfabetyczny czyli repertoryum, któreby ułatwiało wyszukiwanie przedmiotów załatwianych lub aktami objętych. W re-

указатель вносятся фамилии всех обвиняемых, так как запись в оный одного лишь первоначального обвиняемого, под именем которого заведено дело, без означения фамилий прикосновенных к делу соучастников, часто подает повод к неточностям, замеченным в судебной реестратуре.

§ 16.

В частных описях бумагам, находящимся в деле, надлежит, согласно правилам судопроизводства, обозначать не только страницу и число каждого акта, но также и краткое содержание оного, о чем подтверждено было Судам предписанием Правительственной Комиссии Юстиции от 3 Марта 1820 года, за N. 1454. Эти описи составляются не по окончании следствия, а одновременно с изготовлением каждого акта, чтобы из них можно было видеть ежедневные действия следователя (Ассесора) по каждому делу.

§ 17.

По входящим журналам не должны быть оставляемы пробелы в графах, предназначенных для отметок о состоявшихся по делу постановлений и о местах в которых дела хранятся в архиве.

§ 18.

В производящейся между судебными местами переписке, надлежит соблюдать точность в ссылках на числа и номера отношений, а в судебных рапортах, согласно изданным прежде распоряжениям, означать на полях, содержание дела и фамилию делопроизводителя.

§ 19.

Уголовный Суд обязан распорядиться о возстановлении и соблюдении впредь оставленного без исполнения, по некоторым Полицейским Отделениям Мировых Судов, порядка ведения депозитных книг и соблюсти: чтобы поступающие в Суд для хранения предметы, хотябы и на самое не-

pertoryach tych nazwiska wszystkich obwinionych powinny być zapisywane, gdyż zapisywanie pierwszego tylko obwinionego, pod którego nazwiskiem akta sprawy są założone, z pominięciem nazwisk współników do téjże sprawy wchodzących, staje się przyczyną dostrzeganej często niedokładności rejestratur sądowych.

§ 16.

W sumaryuszach czyli rotulach akt należy, podług przepisów postępowania sądowego, wyrażać nietylko stronicę i datę każdej czynności, ale także pokrótce istotną jej osnovę, jak to przypomnianém już było Sądom w reskrypcie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości z dnia 3 Marca 1820 roku, N. 1,454. Nadto sumaryusze te nie po ukończeniu instrukcyi, lecz spólcześnie z każdą czynnością mają być spisywane, aby dawały wyobrażenie o codziennem Inkwirenta (Assesora) postąpieniu w każdej sprawie.

§ 17.

W dziennikach podawczych nie powinno być zaniedbywaném zapełnianie rubryk przeznaczonych na zapisywanie decyzyj i na oznaczenie miejsca, gdzie są w archiwum umieszczone akta.

§ 18.

W korespondencyach między Sądami prowadzonych należy zachowywać dokładność w powoływaniu dat i numerów, a w raportach sądowych, stosownie do wydanych już poprzednio reskryptów, zawsze na boku powinna być wyrażona treść raportu i nazwisko referenta.

§ 19.

Sąd Kryminalny dopilnuje, aby w niektórych Sądach Pokoju Wydziału Policyjnego zaniedbany porządek w prowadzeniu ksiąg depozytowych był przywróconym i utrzymanym, a mianowicie: aby depozyta, jak tylko do Sądu przychodzą, choćby na czas jak najkrótszy, zaraz były wciągane

продолжительное время, тотчас же были записываемы въ депозитную книгу, снабжены ярлыками съ подписью, къ какому дѣлу принадлежать, и чтобы депозиты, какъ въ наличныхъ деньгахъ, и въ вещахъ, отобранныхъ отъ обвиняемыхъ, такъ и въ деньгахъ представленныхъ на покупку гербовой бумаги, а равно всякаго рода предметы, доставляемые въ Суды Простой и Исправительной Полиции, не были отнюдь передаваемы въ руки дѣлопроизводителей, какъ это замѣчено было въ нѣкоторыхъ Судахъ, но, наравнѣ съ прочими предметами, составляющими вещественныя доказательства преступленія, хранились въ сундукахъ за двумя замками, отъ которыхъ ключи должны находиться одинъ у предсѣдательствующаго а другой у Писаря Суда.

Деньги, въ особенности же болѣе значительныя суммы, не должны быть хранимы въ судебныхъ депозитахъ, и если не могутъ быть тотчасъ возвращены владѣльцамъ, то, на основаніи дѣйствующихъ постановленій, отсылаются въ Банкъ.

§ 20.

Кромѣ обыкновенныхъ срочныхъ ревизій, предписанныхъ въ тюремной инструкціи, могутъ быть производимы, какъ самимъ Предсѣдателемъ, такъ и Прокуроромъ, чрезвычайныя ревизіи тюремныхъ помѣщеній, такъ какъ правило помянутой инструкціи, „воспрещающее постороннимъ лицамъ входъ въ тюрьму,“ не можетъ относиться до судебныхъ чиновниковъ, которые, напротивъ того, обязаны имѣть попеченіе о подсудимыхъ, и вникать во всѣ жалобы, приносимыя арестантами, какъ на судебныя мѣста и ихъ членовъ, такъ и на постороннихъ лицъ. Поэтому Предсѣдатель или Прокуроръ могутъ во всякое время посѣщать лично тюрьмы, или, смотря по обстоятельствамъ, входить въ сношеніе съ Воеводскою Коммисією о совмѣстномъ производствѣ чрезвычайной ревизіи оныхъ, не уклоняясь отъ этой важной обязанности подъ предлогомъ, что назначенный для таковой ревизіи административный чиновникъ занимаетъ въ сравненіи съ ними низшую должность. Прочіе судебные чиновники въ правѣ производить ревизію тюремъ только по данному имъ

до книги депозитовѣй, aby były opatrzone etykietami, oznaczającami akta sprawy, do której należą, i aby depozyta, czy takimi są pieniądze lub rzeczy obwinionym odebrane, czy pieniądze na skasowanie stemplowego papieru składane, lub jakiegokolwiek rodzaju złożone efekta, w Sądach Policji Prostej i w Sądach Poprawczych nie były składane do rąk referentów, jak się to w niektórych Sądach dało spostrzedz, lecz równie jak i inne przedmioty, które *corpus delicti* stanowią, chowane były w skrzyniach, pod dwoma kluczami, z których jeden w ręku Prezydującego a drugi w ręku Pisarza znajdować się powinien.

Kwoty, zwłaszcza znaczniejsze, nie powinny być także długo przetrzymywane w depozytach sądowych, i jeżeli zaraz właścicielom nie mogą być zwrócone, należy je, stosownie do istniejących przepisów, odsyłać do Banku.

§ 20.

Prócz zwyczajnych, peryodycznych, instrukcją więzienną przepisanych rewizyj, mogą być, tak przez samego Prezesa, jak przez Prokuratora Królewskiego, czynione nadzwyczajne rewizye, gdyż przepis instrukcyi więziennей, „niepozwalający nikomu obcemu przystępu do więzienia,“ nie może się stosować do urzędników sądowych, których owszem jest obowiązkiem opiekować się podsądnymi i wglądać w zażalenia, jakie więźniowie przeciwko Sądowi lub pojedynczym ich członkom, albo przeciwko innym osobom wnoszą. Każdego więc czasu, Prezes lub Prokurator Królewski może sam zwiedzać więzienia, lub podług okoliczności, za znieśieniem się z Kommissją Wojewódzką, wspólną nawet nadzwyczajną odbywać rewizyj i od tak ważnego obowiązku nie mogą uchylać się pod pozorem, że urzędnik administracyjny, do wspólnej rewizyi przeznaczony, jest niższym w stopniu. Inni urzędnicy sądowi wtenczas tylko mogą rewidować wię-

порученію. Въ протоколахъ ревизіи тюремъ, составляемыхъ обыкновенно совмѣстно съ административною властію, должны быть помѣщаемы и замѣчанія въ судебномъ отношеніи, которыя затѣмъ передаются на постановленіе Судовъ.

§ 21.

Коль скоро арестантъ осужденъ, онъ не считается уже подсудимымъ, и хотя бы подалъ апелляцію или просилъ объ отмѣнѣ рѣшенія, долженъ содержаться не въ родѣ подсудимаго, а въ качествѣ осужденнаго, на основаніи ст. 74 Королевскаго постановленія отъ 3 Апрѣля 1810 года о Кассационномъ Судѣ, а равно правилъ уголовного судопроизводства, изложенныхъ въ §§ 557 и 558 Прусск. и § 469 части I, и § 48 части II Австрійскаго Уставовъ уголовн. судопр., о воспрещеніи осужденнымъ подавать неосновательныя апелліаціи, съ цѣлью пріостановить исполненіе приговора, — потому что, по смыслу этого закона, приговоръ почитается исполненнымъ въ отношеніи времени, проведеннаго въ тюремномъ заключеніи, когда таковое, по приведенному выше § 469, зачисляется въ опредѣленный обжалованнымъ приговоромъ срокъ содержанія. Правило это Австрійскаго Устава уголовного судопроизводства согласуется съ правиломъ, изложеннымъ въ § 560 Прусскаго Устава угол. судопр., и съ положеніемъ 4 (16) Юня 1834 года, которое въ §§ 5 и 6 дальнѣйшее задержаніе осужденнаго въ тюрьмѣ поставило въ зависимость отъ подачи Прокуроромъ апелляціоннаго протеста и предписываетъ вмѣнять въ наказаніе арестъ, продолжающійся со времени подачи такового протеста до восполнѣнія приговора вышшаго Суда; при чемъ дозволено даже осужденныхъ приговорами, состоявшимися въ первой инстанціи, переводить въ крѣпости, въ исправительныя арестантскія роты. Однакожъ само собою разумѣется, что мѣры усиленнаго наказанія, а въ особенности позорныя и такія, послѣдствія исполненія которыхъ не могли бы быть отмѣнены, какъ на примѣръ: постыдное бритье головы, позорныя знаки на одеждѣ, позорный столбъ, наложеніе клеймъ, тѣлесное наказаніе и т. п., должны быть пріостановлены, впредь до окончательнаго рѣшенія дѣла.

зненія, когда до того mają upoważnienie. Do protokółów rewizji więzień, zwyczajnie łącznie z władzą administracyjną spisanych, powinny być także przyjmowane uwagi pod względem sądowym i do decyzji Sądom przedstawiane.

§ 21.

Więzień, skoro jest osądzony, nie jest już inkwizytem, i chociażby założył apellacyą lub rekurs, nie jak inkwizyt, lecz jak osądzony powinien być utrzymywany, stosownie do artykułu 74 dekretu Królewskiego z dnia 3 Kwietnia 1810 roku o Sądzie Kasacyjnym, tudzież przepisów postępowania sądowego kryminalnego, a mianowicie §§ 557 i 558 Ordynacyi kryminalnej pruskiej, oraz § 469 części I i § 48 części II-jej Kodeksu kryminalnego austriackiego, zabraniającym odwoływać się osądzonym bezzasadnie, celem odwleczenia wykonania wyroku, które toż prawo uważa za trwające, co do zasiedzianego aresztu, kiedy ten, według § 469 rzeczzonego prawa, już policza się w karę wyrokiem *a quo* naznaczoną, a ten przepis postępowania sądowego kryminalnego austriackiego zgadza się i z przepisem takiegoż postępowania w § 560 Ordynacyi kryminalnej pruskiej i z prawem z d. 4 (16) Czerwca 1834 roku, które w §§ 5 i 6 zatrzymanie w więzieniu osądzonych uczyniło zawisłym od samego odwołania się Prokuratora i w karę liczyć nakazało areszt między odwołaniem się a wyrokiem wyższego Sądu pośredni; dozwolono nawet, wyrokami w pierwszej instancji zapadłemi skazanym, przenosić do twierdz, do robót poprawczych. Rozumie się wszelako, że takie obostrzenia i kary, które szczególnie są hańbiącemi i których wykonanie cofniętém byćby nie mogło, jakimi są naprzykład ogolenie sromotne, haniebne oznaki w ubiorze, pręgierz, piętnowanie, chłosta i t. p., wstrzymanemi być powinny, aż do wyroku ostatecznie sprawę rozstrzygającego.

Принявъ это общимъ правиломъ, не воспрещается однако же Суду, въ извѣстныхъ чрезвычайныхъ случаяхъ, по домогательству самихъ сторонъ, постановлять рѣшеніе по вопросу: можетъ ли быть приостановлено дѣйствіе приговора, невошедшаго въ законную силу, даже въ отношеніи выдерживаемаго ареста, какъ это предусмотрено § 558 Прусскаго Устава угол. судопр.? Но въ такомъ случаѣ слѣдуетъ предвѣстить арестанта, что приостановленное, во время выдерживаемаго имъ ареста, дѣйствіе правилъ относительно содержанія его наравнѣ съ прочими осужденными будетъ имѣть неминуемымъ послѣдствіемъ то, что истекшій между первоначальнымъ и окончательнымъ приговорами срокъ ареста не будетъ зачисленъ ему въ наказаніе.

§ 22.

Нѣкоторые Суды, въ примѣненіи § 469 Австрійск. Устава уголовного судопроизводства къ вычету изъ времени наказанія того ареста, который выдержанъ осужденнымъ въ промежуткѣ времени между рѣшеніемъ первой и рѣшеніемъ второй инстанціи, упускаютъ изъ виду другія постановленія, изданныя въ дополненіе правилъ упомянутаго судопроизводства, по смыслу которыхъ, на приговоръ второй инстанціи осужденный не долженъ ожидать долѣе 30 дней. Слѣдовательно они неправильно вычитаютъ изъ времени наказанія, арестъ выдержанный свыше мѣсячнаго срока, истекшаго между первымъ и вторымъ приговоромъ. По этой причинѣ Суды Уголовные и Исправительной Полиціи обязываются, руководствуясь точнымъ смысломъ § 46 изданныхъ въ 1801 году общихъ правилъ о порядкѣ судопроизводства въ Судахъ Западной Галиціи и §§ 421 и 469 части I-ой Австрійскаго Устава угол. судопр., принять за правило: чтобы осужденные въ одной инстанціи и ожидающіе въ тюремномъ заключеніи приговора вышей инстанціи, въ случаѣ послѣдовавшаго отказа въ ихъ апелляціонномъ или кассационномъ отзывѣ, а слѣдовательно утвержденія приговора низшей инстанціи, отнюдь не подвергались, въ видѣ взысканія за неправую

To przyjąwszy za ogólną zasadę, nie tamuje się wszelako Sądowi możność w pewnych nadzwyczajnych wydarzeniach, na domaganie się stron, postanowić: czyli wykonanie wyroku nieprawomocnego jeszcze, nawet co do aresztu wyśiadywanego, może być zawieszonem, jak to przewiduje § 558 Ordynacyi kryminalnej pruskiej, lecz wtedy ostrzedz należy aresztanta, że wstrzymane w czasie aresztu traktowanie onego w sposobie dla innych osądzonych przepisany, ten będzie mieć skutek, że czas aresztu, między pierwszym a ostatecznym wyrokiem upływającego, nie będzie w karę policzony.

§ 22.

Niektóre Sądy, przy zastosowaniu § 469 Kodeksu postępowania sądowego kryminalnego austriackiego, do wyłączenia z kary, aresztu między wyrokiem pierwszej a wyrokiem drugiej instancji upływającego, przepominają o innych przepisach, w uzupełnieniu postępowania sądowego ówczesnego wydanych, według których osądzony na wyrok w drugiej instancji nie powinien dłużej oczekiwać, jak przez dni 30. Niewłaściwie przeto częstokroć nie policzają w karę czasu aresztu, dłużej jak miesiąc zajmującego, między jednym a drugim wyrokiem. Zwraca się zatem uwaga Sądów Kryminalnych i Sądów Policji Poprawczej na § 46 przepisu powszechnego względem sposobu postępowania w Sądach Galicyi Zachodniej z roku 1801, obok §§ 421 i 469 Kodeksu Kryminalnego Austriackiego części I-jej, mający być uważanym, aby w jednej instancji osądzony, a na wyrok wyższej instancji w areszcie oczekujący, nigdy dłuższego przeciągu czasu jak dni trzydzieści od daty wyroku w pierwszej instancji wydanego, nie miewali poczytanego za karę, dla tego, że się do wyższej instancji odwołali, gdy wyrok wyższej instan-

апелляцію, вычету свыше тридцати дней изъ срока выдержаннаго ими ареста, считая со дня постановленія приговора въ первой инстанціи.

§ 23.

На Уголовный Судъ возлагается — не только имѣть надзоръ за дѣйствіями подвѣдомственныхъ ему Судовъ, но сверхъ того имѣть попеченіе о снабженіи ихъ необходимою мебелью и о содержаніи таковой въ должной исправности.

§ 24.

Прокуроръ при Уголовномъ Судѣ и его Помощники при Судахъ Исправительной Полиціи обязаны вести журналы своихъ занятій и заботиться о содержаніи въ порядкѣ дѣлъ по своему надзору.

Варшава, 25 Ноября (7 Декабря) 1836 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *Коссецкій*.

N. 8,035/9,082.

Примѣчаніе. Правительственная Коммисія Юстиціи, при предписаніи отъ 20 Іюля (1 Августа) 1838 г., за N. 7,498, сообщивъ настоящую инструкцію вмѣстѣ съ распоряженіемъ отъ 3 Марта 1823 года, за N. 1,389, (томъ XI настоящаго Сборника, стр. 18) Апелляціонному Суду, предписала: чтобы въ случаяхъ, когда на изготовленіе приговоровъ по уголовному дѣлу потребуется болѣе продолжительное время, немедленно было сообщено въ Уголовный Судъ о сущности этого приговора.

цыи на одрзученіе ихъ апелляциі або рекурсу, czyli на за-
twierdzenie odwołanego wyroku, zapada.

§ 23.

Sąd Kryminalny obowiązany jest nietylko mieć nadzór nad czynnościami podwładnych Sądów, ale także do niego należy baczyć, aby Sądy te zaopatrzone były w potrzebne utensylia i aby też w porządku były utrzymywane.

§ 24.

Prokurator Królewski przy Sądzie Kryminalnym i Podprokuratorowie przy Sądach Policji Poprawczej obowiązani są prowadzić dzienniki swoich czynności i wszelki porządek w tychże czynnościach utrzymywać.

w Warszawie, dnia 25 Listopada (7 Grudnia) 1836 r.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *Kossecki*.

N. 8,035/9,082.

U w a g a. Kommissya Rządowa Sprawiedliwości przy reskrypcie z dnia 20 Lipca (1 Sierpnia) 1838 roku, za Nr. 7,498, zakomunikowała Sądowi Apellacyjnemu powyższą instrukcją oraz reskrypt z dnia 3 Marca 1823 r., Nr. 1,389 (t. XI, str. 19 niniejszego Zbioru), z zaleceniem, aby w przypadkach, gdzie redakcyja wyroku w sprawie karnej wymaga dłuższego czasu, przysyłał Sądowi Kryminalnemu niezwłocznie sentencyą tegoż wyroku.

N°. 317.

Распоряжение объ откомандированіи Ассесора Суда Исправительной Полиции для производства дѣлъ въ Судномъ Отдѣленіи Варшавской Полиции.

(19 Апрѣля 1830 г.)

Уголовному Суду Мазовецкаго и Калишскаго Воеводствъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Вслѣдствіе представленій Уголовнаго Суда Мазовецкаго и Калишскаго Воеводствъ отъ 8 Февраля сего года, за N. 1,958, и 31 Марта с. г., за N. 5,169, Правительственная Коммисія Юстиціи постановила командировать N. N. Ассесора того же Суда, въ Судъ Исправительной Полиции перваго Отдѣленія Варшавскаго Округа, съ назначеніемъ его, какъ для предѣлательствованія въ томъ Судѣ, въ случаѣ отсутствія первоприсутствующаго Судьи, такъ равно и для производства слѣдствій по дѣламъ, въ помѣщеніи Муниципальнаго Управленія Столичнаго Города Варшавы. Данное ему по сему предмету особое предписаніе Правительственная Коммисія Юстиціи препровождаетъ при семъ для передачи по принадлежности и приведенія въ исполненіе, о чемъ Уголовный Судъ обязанъ въ свое время представить рапортъ.

Варшава, 19 Апрѣля 1830 года.

(подписано) Гогманъ.

N. 3,825.

N°. 317.

Rozporządzenie przeznaczające Assesora Sądu Poprawczego do biura Policji miasta Warszawy.

(d. 19 Kwietnia 1830 r.)

do

Sądu Kryminalnego Województw Mazowieckiego i Kaliskiego.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

W skutek przedstawień Sądu Kryminalnego Województw Mazowieckiego i Kaliskiego z dnia 8 Lutego r. b., Nr. 1,958, i z dnia 31 Marca r. b., Nr. 5,169, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości postanowiła delegować Assesora tegoż Sądu N. N. do Sądu Policji Poprawczej Obwodu Warszawskiego Wydziału pierwszego, z przeznaczeniem tak do zastępowania Sędziego Prezydującego, jakoteż i do prowadzenia instrukcyi spraw w lokalu Urzędu Municypalnego miasta stołecznego Warszawy. Delegacyą takową dla pomienionego Assesora Kommissya Rządowa Sprawiedliwości załącza, z poleceniem doręczenia mu onęj, doprowadzenia do skutku i zdania o tém raporta.

w Warszawie, dnia 19 Kwietnia 1830 roku.

(podpisano) Hofman.

Nr. 3,825.

№ 318.

Инструкція Ассесору Суда Исправительной Полиции относительно производства слѣдственныхъ дѣлъ при Варшавскомъ Муниципальномъ Управленіи.

(16 Декабря 1831 г.)

Уголовный Судъ Мазовецкаго и Калишскаго Воеводствъ.

Препровождая при семъ къ Г. N. N. Ассесору Суда Исправительной Полиции I-го Отдѣленія Варшавскаго Округа предписание Правительственной Коммисіи Юстиціи о командированіи Васъ для производства слѣдствій при Муниципальномъ Управленіи Столичнаго Города Варшавы, предписываетъ Вамъ тотчасъ же отправиться на мѣсто назначенія и заниматься порученнымъ дѣломъ на нижеслѣдующихъ основаніяхъ:

Главная цѣль этой командировки состоитъ въ томъ: чтобы тотчасъ послѣ доставленія въ полицейскій арестъ лицъ, обвиняемыхъ въ преступленіяхъ или проступкахъ, находящійся въ мѣстѣ засѣданій Муниципальнаго Управленія судебный членъ занимался производствомъ первоначальнаго слѣдствія, въ качествѣ Судьи, и давалъ направленіе полицейскимъ розыскамъ, оказывая законное покровительство арестованнымъ; чтобы полицейское начальство, зная о результатахъ судебного изслѣдованія и, по указаніямъ его, исполняя, въ предѣлахъ своей власти, предстоящую ему задачу, могло при розыскахъ собирать новыя улики для допросовъ; и наконецъ, чтобы, по обнаруженіи сущности преступленія, дѣло, вмѣстѣ съ арестованнымъ, было тотчасъ отсылаемо въ подлежащій Исправительный Судъ.

И потому, для достиженія этой цѣли, командированный Ассесоръ, которому для занятій отведено особое помѣщеніе въ зданіи главной ратуши, обязанъ доставляемыхъ къ нему ежедневно Муниципальнымъ Управленіемъ лицъ, арестованныхъ полиціею по подозрѣнію въ преступленіи или проступкѣ, по

№ 318.

Инструкція wskazująca sposób postępowania w śledztwach przez Assesora Sądu Poprawczego przy Urzędzie Muncypalnym miasta Warszawy prowadzonych.

(d. 16 Grudnia 1831 r.)

SĄD SPRAWIEDLIWOŚCI KRYMINALNÉJ WOJEWÓDZTW
MAZOWIECKIEGO I KALISKIEGO.

Przesyłając P. N. N. Assesorowi Sądu Policyi Poprawczéj Obwodu Warszawskiego Wydziału I-go reskrypt Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, którym delegowany został do prowadzenia instrukcyi spraw w lokalu Urzędu Muncypalnego miasta stołecznego Warszawy, poleca onemuż, iżby natychmiast udawszy się na miejsce tego przeznaczenia, ciągle zajmował się poruczonemi obowiązkami podług zasad następujących:

Głównemi zamiarami téj delegacyi są te, iżby od chwili przyjęcia do aresztu policyjnego inkulpata, o występki lub zbrodnie obwinionego, członek sądowy w miejscu posiedzeń Urzędu Muncypalnego czynności pierwszego śledztwa ułatwiał powagą sędziego, sam dochodzeniem kierował, opiekę prawa nad aresztowanym utrzymał; aby władza policyjna wiedząc o rezultatach śledztwa sądowego i podług wskazówek onego cele policyjnej atrybucyi wykonywając, obok śledzenia straty, nowe do inkwizycyi poszlaki dostarczyć mogła; wreszcie aby po ustanowieniu *corporis delicti*, bezzwłocznie akta z aresztowanemi właściwemu Sądowi Poprawczemu były odsyłane.

Aby więc temu zadosyć się stało, Assesor delegowany, dla którego zatrudnień w Ratuszu Głównym stosowny lokal jest urządzonym, codziennie wszystkie osoby, policyjnie z powodu zarzutów występku lub zbrodni przyaresztowane i delegowanemu przez Urząd Muncypalny oddane, po zapisaniu

внесении в заведенный для сего список судебных арестантов, допросить безотлагательно судебным порядком и распорядиться об отправлении их в судебно-полицейский арест. О перешедших таким порядком в ведение судебной власти обвиняемых арестантах командированный Ассесор сообщает полиции о результатах следствия свѣдѣнія, необходимые для полицейских розысканий, способствуя этим к обнаружению следов преступления и собранию, независимо от судебного следствия, улик, могущих послужить к разъяснению обстоятельств следственного производства. Затѣм, не позже как по истечении трех дней со времени привода к нему обвиняемого, онъ обязанъ представить дѣло в Судъ Исправительной Полиции I-го Отдѣления Варшавскаго Округа, для постановленія опредѣленія о задержаніи его или освобожденіи изъ подъ ареста. Послѣ этого предварительнаго постановленія, Ассесоръ произведенное следственное дѣло, вмѣстѣ съ арестованнымъ, отсылаетъ въ вышеозначенный Исправительный Судъ для дальнейшего законнаго дѣйствія.

Со времени вступленія в отправленіе возложенных на него обязанностей, Ассесоръ будетъ состоять въ ведѣніи Суда Исправительной Полиции I-го Отдѣления Варшавскаго Округа, рѣшенію коего подлежатъ вообще все дѣла, производимыя въ Варшавскомъ Муниципальномъ Управленіи. Для облегченія же правильнаго контроля, независимо отъ возлагаемаго на Предсѣдательствующаго въ томъ Судѣ непосредственнаго наблюденія за успешнымъ ходомъ дѣлопроизводства, по мѣрѣ встрѣтившейся въ томъ надобности, Ассесоръ обязанъ представлять въ упомянутый Судъ еженедѣльный перечневый рапортъ, съ показаніемъ въ особыхъ графахъ: 1) номера по порядку, 2) именъ и фамилій обвиняемыхъ, какъ оставшихся за прежнее время въ судебно-полицейскомъ арестѣ, такъ и вновь арестованныхъ въ продолженіе недѣли, 3) когда арестованы и 4) когда дѣло отослано въ Исправительный Судъ, или же какое по оному допленіе должно быть сдѣлано прежде отсылки.

на удерживать się winnej liście aresztantów sądowych, natychmiast sądownie przesłuchać i osadzenie w areszcie policyjno-sądowym zarządzić winien. Tym zaś sposobem aresztowanego inkulpata od chwili jego oddania delegowanemu, z pod władzy policyjnej pod władzę sądową przeniosłszy, dostarczyć policyi o rezultatach inkwizycyi potrzebnych wiadomości, i przez to ułatwiając jej policyjne odkrycia, dać sposobność, obok sądowego śledzenia, zbierania trafnych poszlak rzucających właściwe światło na tok instrukcyjny. W przeciągu zaś najdalej dni trzech, obwinionego, końcem wydania decyzji względem zatrzymania lub uwolnienia onego, i akta Sądowi Policyi Poprawczej Obwodu Warszawskiego Wydziału I-go przedstawić jest w obowiązku. Skoro zaś *primum scrutiny* ułatwione będzie, uformowane akta z aresztowanym bezwzględnie prześle temuż Sądowi Poprawczemu Obwodu Warszawskiego Wydziału I-go do dalszego prawnego działania.

Od chwili zajęcia się poruczonemi obowiązkami, Assesor zostawać będzie pod kontrolą Sądu Policyi Poprawczej Obwodu Warszawskiego Wydziału I-go, jako Sądu, do którego w ogólności wszystkie akta w Urzędzie Muncypalnym uformowane odsyłać należy. Dla łatwości zaś dokładnej kontroli, obok wkładającego się na Prezydującego w Sądzie Policyi Poprawczej Obwodu Warszawskiego Wydziału I-go obowiązku bezpośredniego wglądania w spieszny postęp instrukcyi, o ile tego potrzebę uznawać będzie, Assesor co tydzień składać winien temuż Sądowi Poprawczemu Obwodu Warszawskiego Wydziału I-go sumaryczny raport, obejmować mający w oddzielnych rubrykach: 1) numer porządkowy; 2) imiona i nazwiska inkulpatów w ciągu tygodnia przytrzymanych i z poprzedniego czasu w areszcie policyjno-sądowym pozostałych; 3) datę przytrzymania i 4) albo wiadomość kiedy akta Sądowi Poprawczemu odesłane przezeń zostały, albo co jeszcze przed odesłaniem do załatwienia pozostaje.

Наконецъ, руководствуясь указаніями закона, командире-
мый Ассесоръ постарается, усерднымъ исполненіемъ возлагае-
мыхъ на него столь важныхъ обязанностей, достигнуть цѣли
своей командировки и тѣмъ оправдать довѣріе Правительствен-
ной Коммисіи.

Варшава, 16 Декабря 1831 года.

Предсѣдатель (подписано) *Росцишевскій*.

N. 13,113.

N° 319.

Постановленіе, распространяющее предѣлы власти Поли-
цейско-Суднаго Отдѣленія при Варшавскомъ Оберъ-Поли-
ціймейстерѣ, въ отношеніи присужденія праздношатаю-
щихся лицъ въ работный домъ.

(12 (24) Мая 1853 года.)

По указу Его Величества

НИКОЛАЯ I,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО
и проч., и проч., и проч.

НАМѢСТНИКЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

Принимая во вниманіе: что, по большому народонаселенію
въ Варшавѣ, оказывается необходимымъ скорое приведеніе въ
исполненіе правилъ о праздношатательствѣ и нищенствѣ, поста-
новленныхъ Уложеніемъ о наказаніяхъ уголовныхъ и исправи-
тельныхъ и что лучшимъ къ тому средствомъ будетъ служить
распространеніе означенныхъ 19-ю ст. Положенія о введеніи въ
дѣйствіе уголовного Уложенія предѣловъ вѣдомства Варшавска-
го Полицейско-Суднаго Отдѣленія, то есть предоставленіе ему

Wreszcie, za skazówką prawa, Assesor starać się będzie
przez gorliwe poświęcenie się obowiązkom tyle ważnym od-
powiedzieć widokom swęj delegacyi i położonemu w nim przez
Kommissyą Rządową zaufaniu.

Warszawa, dnia 16 Grudnia 1831 roku.

Prezes, (podpisano) *Rościszewski*.

Nr. 13,113.

N° 319.

Postanowienie rozszerzające atrybucye Wydziału Sądowo-Policyj-
nego przy Oberpolicmajstrze miasta Warszawy co do oddawa-
nia włóczęgów do domu przytułku i pracy.

(d. 12 (24) Maja 1853 r.)

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

MIKOŁAJA I,

CESARZA WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

etc., etc., etc.

NAMIESTNIK KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Zważając, że z powodu znacznej ludności w mieście War-
szawie, okazuje się potrzeba rychłej egzekucyi przepisów o
włóczęgostwie i żebractwie, Kodeksem kar głównych i po-
prawczych postanowionych; że rozprzestrzenienie atrybucyj
Wydziałowi Sądowo-Policyjnemu miasta Warszawy, z mocy
art. 19-go Ustawy przechodniój do Kodeksu kar głównych
i poprawczych służących, przez nadanie mu władzy rozpozna-
wania tego rodzaju przewinień, jaka na zasadzie art. 22 tój-
że Ustawy przechodniój wyłącznie Sądom Policyi Prostěj

той власти въ сужденіи дѣлъ по преступленіямъ сего рода, которая, по силѣ 22-й ст. того же Положенія, принадлежала Варшавскимъ Судамъ Простой Полиціи; на основаніи Высочайшаго указа 11 Ноября 1847 года, предоставляющаго мнѣ разрѣшать встрѣчающіяся затрудненія въ исполненіи правилъ, въ упомянутомъ Положеніи изложенныхъ, и по представленіямъ Варшавскаго Военнаго Генераль-Губернатора и Главнаго Директора Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Юстиціи, постановляю:

Статья 1.

Варшавское Полицейско-Судное Отдѣленіе, кромѣ той власти, которая предоставлена ему 19-ю ст. Положенія о введеніи въ дѣйствіе Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ, въ случаяхъ означенныхъ, въ 647, 649, 661 и 662 ст. уголовного Уложенія, присуждаетъ къ отдачѣ въ работный домъ праздношатающихся и нищихъ, въ чертѣ г. Варшавы задержанныхъ.

Статья 2.

На приговоры Полицейско-Суднаго Отдѣленія, присуждающіе къ отдачѣ въ работный домъ, подобно какъ нынѣ на приговоры Судовъ Простой Полиціи, осужденные могутъ приносить жалобы Судамъ высшихъ инстанцій.

Принесеніе однакожъ жалобы не приостанавливаетъ исполненія состоявшагося приговора.

Статья 3.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ, по сношеніи съ Правительственною Коммисіею Юстиціи и Варшавскимъ Военнымъ Генераль-Губернаторомъ, составить особую инструкцію, коею Полицейско-Судное Отдѣленіе будетъ руководствоваться при изслѣдованіи состоянія, средствъ къ содержанію и мѣста жительства лицъ, задержанныхъ на праздношатательствѣ, а также объ образѣ и времени производства ревизіи въ работномъ домѣ.

миаства Warszawy służyła, stosownym ku temu będzie środkiem; na mocy NAJWYŻSZEGO ukazu z dnia 11 Listopada 1847 roku, którym pozostawioném mi zostało rozwiązywanie zachodzących trudności w wykonywaniu téjże Ustawy przechodniój, i na przedstawienie Warszawskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora i Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, postanawiam co następuje:

Artykuł 1.

Wydział Sądowo-Policyjny miasta Warszawy, oprócz służących mu atrybucyj z art. 19 Ustawy przechodniój do Kodeksu kar głównych i poprawczych, mocen będzie skazywać na oddanie do domu przytułku i pracy, osoby za włóczęgostwo w okręgu miasta Warszawy ujęte, w przypadkach art. 647, 649, 661 i 662 Kodeksu kar głównych i poprawczych przewidzianych.

Artykuł 2.

Wyroki w tym względzie przez Wydział Sądowo-Policyjny wydawane, ulegać będą, tak jak wyroki Sądów Policyi Prostój, zaskarżeniu do wyższej instancyi sądowej.

Odwołanie się to wszakże nie wstrzymuje wykonania zapadłego wyroku.

Artykuł 3.

Instrukcyą szczegółową dla Wydziału Policyjno-Sądowego pod względem przekonywania się o stanie, sposobie utrzymania się i zamieszkania osób na włóczęgostwie ujętych, tudzież o sposobie i czasie odbywania rewizyi w domu przytułku i pracy, przepisze Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, za zniesieniem się z Kommissyą Rządową Sprawiedliwości i Warszawskim Wojennym Jenerał-Gubernatorem.

Статья 4.

Исполнение настоящего постановления, которое имѣть быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Варшавскаго Военнаго Генераль-Губернатора и Правительственный Комисіи Внутреннихъ Дѣлъ и Юстиціи, по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ 12 (24) Мая 1853 года.

Намѣстникъ, Генераль-Фельдмаршалъ,
(подписано) *Князь Варшавскій.*

N° 320.

Инструкція измѣняющая отчасти прежній порядокъ производства дѣлъ въ Варшавскомъ Судно-Полицейскомъ Отдѣленіи.

(11 (23) Декабря 1862 г.)

Г. Подсудку Варшавскаго Полицейскаго Суда.

Предсѣдатель Уголовнаго Суда Варшавской Губерніи.

При произведенной въ истекшемъ Ноябрѣ мѣсяцѣ комитетомъ, учрежденнымъ для улучшенія тюремной системы, ревизіи Дома Приюта и Труда, замѣчено мною, по званію члена того комитета, что Варшавскій Полицейскій Судъ, приговаривая праздношатающихся и пищихъ къ наказаніямъ, опредѣленнымъ въ ст. 649, 661 и 662 Уложенія о нак. угол. и испр. и въ распоряженіи Князя Намѣстника Царства отъ 12 (24) Мая 1853 года, отправляетъ ихъ въ упомянутое заведеніе для исполненія надъ ними присужденнаго наказанія, при однихъ лишь предписаніяхъ, отнюдь не сообщая Смотрителю того заведенія копии съ резолюціи своего приговора. — Такъ какъ подобная форма приведенія въ исполненіе судебныхъ рѣшеній

А р т ы к у л 4.

Выконаніе niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być ogłoszone, Warszawskiemu Wojennemu Jenerał-Gubernatorowi i Kommissyom Rządowym Spraw Wewnętrznych i Duchownych oraz Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie, dnia 12 (24) Maja 1853 roku.

Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek,
(podpisano) *Książę Warszawski.*

N° 320.

Instrukcja prostująca dotychczasowy sposób postępowania sądowego w sprawach do Wydziału Sądowo-Policyjnego w Warszawie należących.

(d. 11 (23) Grudnia 1862 r.)

do

Podсѣдка Sądu Policyjnego w Warszawie.

PREZES SĄDU KRYMINALNEGO GUBERNII WARSZAWSKIÉJ
W WARSZAWIE.

Przy rewizyi w domu przytułku i pracy, odbytej w zeszłym miesiącu przez komitet do ulepszenia systematu więzień ustanowiony, jako członek tegoż Komitetu dostrzegłem, że Sąd Policyjny w Warszawie, skazując włóczęgów i żebraków na kary według art. 649, 661 i 662 Kod. kar. gł. i p. tudzież na mocy postanowienia Namiestnika Królestwa z dnia 12 (24) Maja 1853 roku, nigdy żadnej sentencji swego wyroku nadzorowi tegoż instytutu w odpisie nie przysyła, lecz przy prostych poleceniach do tegoż nadzoru czynionych, wzywa go o wyegzekwowanie kary na osobie przez siebie tamże odesłanej. Ponieważ podobna forma egzekucyi wyroków sądowych w dotychczasowej praktyce nie jest wcale znaną,

вовсе не известна въ настоящемъ судопроизводствѣ и возбудила подозрѣніе въ отношеніи законности дѣйствій онаго Суда, то я призналъ нужнымъ войти въ ближайшее разсмотрѣніе причинъ, побудившихъ Судъ къ примѣненію ея въ судебной практикѣ. Изъ представленныхъ мнѣ Помощникомъ Подсудка ближайшихъ объясненій и изъ пересмотра нѣкоторыхъ дѣлъ, относящихся до вышеупомянутыхъ проступковъ, я удостовѣрился, что Судно-Полицейское Отдѣленіе, опрометчиво нарушая постановленія закона и данную ему въ 1844 году Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ инструкцію, и, сверхъ того, противудѣйствуя собственнымъ своимъ поведеніемъ отправленію правосудія, не только не составляетъ по дѣламъ этого рода никакихъ приговоровъ съ изложеніемъ соображеній, на которыхъ они основаны, и не объявляетъ ихъ осужденнымъ, но сверхъ того даже, въ большей части случаевъ, не ведетъ никакихъ протоколовъ показаній обвиняемыхъ, но, основываясь на однихъ лишь рапортахъ частныхъ приставовъ, послѣ краткаго словеснаго, лишеннаго всякаго законнаго значенія, допроса обвиняемыхъ, постановляетъ резолюціи, излагаемыя надписью на рапортахъ, при которыхъ обвиняемые доставлены въ арестъ, и на основаніи таковыхъ препровождаетъ мнимо приговоренныхъ къ наказанію въ Домъ Пріюта и Труда.

Такое дѣйствіе, несомнѣнное съ существующими законами и правилами судопроизводства, не можетъ быть почитаемо иначе, какъ простымъ злоупотребленіемъ по службѣ. Для устраненія такового на будущее время и въ огражденіе жителей отъ подобнаго нарушенія предоставленныхъ имъ закономъ гарантій, и наконецъ для доставленія имъ возможности пользоваться правомъ апелляціи въ Суды высшей степени на обременительныя иногда рѣшенія Полицейскаго Суда, который, присвоивъ себѣ власть приговаривать въ послѣдней инстанціи къ высшимъ родамъ наказаній, къ какимъ не въ правѣ даже присуждать Уголовные Суды, не допускаетъ никого приносить жалобы на его дѣйствія, о чемъ я убѣдился на опытѣ, ибо ни Исправительный, ни Уголовный Судъ никогда еще не рассматри-

и обудила тѣз подозрѣніе względem legalnego działania tego Sądu, który jej używa; przeto postanowiłem przyczyny onéjże bliżej rozpoznać, a z bliższego objaśnienia przez Pomocnika Podśedka, jakoteż z przejrzenia niektórych akt do powyższych wykroczeń odnoszących się, przekonałem się, że Wydział Sądowo-Policyjny, lekceważąc i same przepisy prawa i instrukcyę, jaką mu w roku 1844 Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych przepisała, a nade wszystko sam wymiar sprawiedliwości niweczając własnem postępowaniem, nie tylko żadnych wyroków w tego rodzaju sprawach z pobudkami towarzyszącemi wydaniu onegoż nie spisuje i takowego skazanym nie ogłasza, lecz co większa, nawet żadnych najczęściej protokółów z obwinionych nie spisuje, ale poprzestając jedynie na raportach Komisarzy cyrkulowych, po nieznaczącem ustnem krótkim zbadaniu tychże obwinionych, odręczne dekretacye na raportach, przy których nadesłany został do aresztu obwiniony, wydaje i z mocy takowych odsyła jakoby skazanych na karę do domu przytulku i pracy.

Postępowanie takie nie może być inaczej uważane w obliczu istniejących przepisów prawa i postępowania sądowego, jak za proste nadużycie w służbie; aby więc takowe w przyszłości było usunięte, aby bezpieczeństwo mieszkańców mogło osiągnąć taką rękojmię, jaką im krajowe prawa zastrzegły, aby wreszcie podać im sposobność odwoływania się do wyższych instancyj sądowych od uciążliwych niekiedy wyroków Sądu Policyjnego, który przywłaszczwszy sobie atrybucyę wyrokowania w ostatniej instancyi na tak wysokie kary, jakiej nawet Sądy Kryminalne nie mają, nie dopuszcza nikomu zanosić zażalenia na jego działania, o czém przekonywa mnie doświadczenie, bo nigdy jeszcze ani Sąd Poprawczy, ani Sąd Kryminalny w drodze apellacyi podobnej sprawy nie

вали подобнаго дѣла въ апелляціонномъ порядкѣ, а трудно допустить, чтобы при столь многочисленныхъ приговорахъ этого рода, всѣ присужденные къ наказаніямъ остались ими довольны, предписываю Вамъ Г. Подсудокъ, по силѣ предоставленной мнѣ власти на основаніи ст. 23 и 66 Положенія о введеніи въ дѣйствіе Уложенія о нак. угол. и испр. и выписки изъ протокола засѣданія Совѣта Управленія 12 (24) Мая 1853 года, въ коей изложены основанія послѣдовавшаго въ тотъ же день постановленія Намѣстника Царства, представлять мнѣ по истеченіи каждой недѣли вѣдомости о рѣшенныхъ Вами дѣлахъ, по коимъ нишіе и праздношатающіеся приговорены къ отдачѣ въ Домъ Пріюта и Труда.

Вѣдомости эти должны заключать:

- 1) номеръ по порядку;
- 2) имя и фамилію обвиняемаго;
- 3) родъ совершеннаго имъ проступка;
- 4) когда арестованъ и въ который разъ;
- 5) число состоявшагося приговора и опредѣленный въ немъ срокъ наказанія;
- 6) когда приговоръ объявленъ и былъ ли обжалованъ, или же вошелъ въ законную силу.

Сверхъ того Вы обязываетесь:

въ предписаніяхъ посылаемыхъ Смотрителю Дома Пріюта и Труда, помѣщать въ копіи сущность состоявшагося приговора, съ оговоркою, что таковой обжалованъ или вошелъ въ законную силу;

дѣла возникающія по настоящему предмету, содержать въ должной исправности и подшивать къ нимъ, какъ мотивированное рѣшеніе, такъ и протоколъ объявленія онаго;

дѣла эти вносить въ реестръ, который долженъ быть заведенъ въ Судѣ, для записки рѣшеній по всѣмъ прочимъ рассматриваемымъ въ немъ дѣламъ.

Въ заключеніе предваряю Васъ, что впредь до воспослѣдованія разрѣшенія высшаго начальства относительно обнару-

rozpoznawały, co przecież przy tak licznych wymierzaniach kar trudno jest dopuścić, aby każdy ze skazanych chciał przestać na podobnym wyroku, wzywam W. Podśędka, a to na mocy służącego mi zwierzchnictwa z art. 23 i 66 Ustawy przechodnięj do Kodeksu kar głównych i poprawczych, tudzież wypisu z protokołu posiedzenia Rady Administracyjnej z dnia 12 (24) Maja 1853 r., obejmującego powody do postanowienia Namiestnika Królestwa z téjże daty, aby składał mi z końcem każdego tygodnia wykazy spraw przez siebie zawyrokowanych względem włóczęgów i żebraków, którzy skazani zostali na przesłanie ich do domu przytułku i pracy.

Wykazy zaś te obejmować mają:

- 1) numer porządkowy;
- 2) imię i nazwisko obwinionego;
- 3) rodzaj przewinienia onegoż;
- 4) kiedy został przyaresztowany i który raz;
- 5) datę zapadłego wyroku, oraz czas wymierzonej na niego kary;
- 6) datę ogłoszonego wyroku i czyli ten został zaapelowany lub téż stał się prawomocny, oprócz tego

aby w poleceniach wydawanych do nadzoru domu przytułku i pracy była zamieszczana w odpisie sentencya wyroku zapadłego, ze wzmianką, że ten został zaapelowany lub téż stał się prawomocnym, — nadto

aby akta spraw tych, o jakich jest mowa, były utrzymywane w należytyм способie, i aby w nich zamieszczony był wyrok z motywami, tudzież protokół publikacyi, a wreszcie

izby sprawy te były zapisywane w rejestr spraw, jaki co do wszelkich innych w tymże Sądzie wyrokowanych spraw winien być utrzymywany.

Uprzedzam bowiem W. Podśędka, że zanim co do terazniejszego nieporządku i nadużyć, jakie się wykazują w czyn-

женныхъ по дѣйствіямъ Вашимъ безпорядковъ и злоупотребленій, я не премину зорко слѣдить за неуклоннымъ исполненіемъ настоящаго распоряженія.

Варшава, 11 (23) Декабря 1862 года.

(подписано) *Вечерковский.*

N. 53,244.

N° 321.

Высочайшій указъ о подверженіи вѣдомству военныхъ Судовъ дѣлъ о государственныхъ преступленіяхъ.

(11 (23) Апрѣля 1833 г.)

Божіею Милостію

МЫ НИКОЛАЙ I-ой,

ИМПЕРАТОРЪ и САМОДЕРЖЕЦЪ ВСЕРОССІЙСКІЙ, ЦАРЬ ПОЛЬСКІЙ,

и проч., и проч., и проч.

Выписка изъ журнала Статсъ-Секретаріата.

Принимая въ уваженіе что въ Нашемъ Царствѣ Польскомъ оказались разные люди кои стараясь обольщать жителей нелѣпыми разглашеніями покушаются къ возобновленію безпорядковъ, и что таковыя дѣйствія противныя благоустройству, вредныя для края вообще, и нарушающія спокойствіе мирныхъ обывателей онаго, терпимы быть не должны; Мы повелѣли и повелѣваемъ:

Статья 1.

Впредь до изданія особаго закона предположеннаго по силѣ 10 статьи грамоты Нашей въ 14 день Февраля истекшаго 1832 года, дарованной Царству, въ государственныя и подъ силу той статьи подходящія преступленія въ Царствѣ подвергать военному Суду.

ноściach jego sądowych, nastąpi stosowna decyzja, nie zaniebam z méj strony czuwać nad ściśłym wykonaniem niniejszego do niego wydanego rozporządzenia.

Warszawa, dnia 11 (23) Grudnia 1862 roku.

(podpisano) *Wieczorkowski.*

Nr. 53,244.

N° 321.

Najwyższy ukaz oddający sprawy o zbrodnie stanu pod rozpoznanie Sądów wojennych.

(d. 11 (23) Kwietnia 1833 r.)

Z BOŻEJ ŁASKI

MY MIKOŁAJ I,

CESARZ WSZECH ROSSYI, KRÓL POLSKI,

etc., etc., etc.

Wypis z protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

Biorąc na uwagę, że w NASZÉM Królestwie Polskiem dostrzeżono rozmaitych ludzi, którzy starając się uwodzić mieszkańców nierozsądnemi pogłoskami, usiłują wznowić zaburzenia, i że postępowanie takowe, jako porządkowi przeciwnie, dla ogółu kraju szkodliwe i bezpieczeństwo spokojnych mieszkańców naruszające, cierpiane być nie powinno,

Rozkazaliśmy i Rozkazujemy:

Artykuł 1.

Zanim wydane zostanie osobne prawo, w moc art. 10 Statutu Organicznego Królestwu Polskiemu w dniu 14 Lutego roku zeszłego 1832 przez NAS nadanego, wszystkie zbrodnie stanu i wykroczenia powyższym artykułem objęte, podpadają rozpoznaniu Sądów wojennych.

Статья 2.

Разрѣшеніе о томъ какія именно дѣла и дѣйствія подлежатъ должны военному Суду, а равно назначеніе таковыхъ Судовъ, предоставляется Нашему Намѣстнику Царства Польскаго.

Статья 3.

Приговоры военныхъ Судовъ, по утвержденіи оныхъ Намѣстникомъ Нашимъ имѣютъ быть приводимы въ исполненіе.

Статья 4.

Исполненіе сего повелѣнія Нашего долженствующаго имѣть полную силу и дѣйствіе впредь до изданія особаго закона на основаніи вышеприведенной 10 статьи грамоты Нашей, возлагаемъ на Намѣстника Нашего Царства Польскаго.

Данъ въ Ст. Петербургъ, Апрѣля 11 (23) дня 1833 года.

(подписано) НИКОЛАЙ.

Контрасигнировалъ:

Министръ, Статсъ-Секретарь,

(подписано) *Стефанъ Графъ Грабовскій.*

N° 322.

Предписаніе о томъ, чтобы Суды въ случаѣ совокупныхъ обвиненій въ политическихъ и другихъ преступленіяхъ, не входя въ разбирательство политическаго дѣла, передавали оное Военному Начальнику для испрошенія разрѣшенія Намѣстника.

(26 Октября (7 Ноября) 1851 г.)

Господину Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Намѣстникъ Его Императорско-Царскаго Величества въ Царствѣ Польскомъ.

Разсмотрѣвъ представленіе Вашего Превосходительства, за N. 14,101, по дѣлу объ уголовномъ преступникѣ N. N. предписываю:

А р т ы к у л 2.

Wyrzeczenie, jakie mianowicie sprawy i czyny rozpoznaniu Sądów wojennych podlegają, jak niemniej Sądów tychże wyznaczenie, od Namiestnika NASZEGO Królestwa Polskiego zależy.

А р т ы к у л 3.

Wyroki Sądów wojennych, po zatwierdzeniu onych przez Namiestnika NASZEGO, wykonane być mają.

А р т ы к у л 4.

Dopełnienie niniejszego rozkazu NASZEGO, który zupełną moc i skuteczność zachowa dopóki osobne prawo w myśl powołanego wyżej art. 10 Statutu Organicznego wydaném nie zostanie, Namiestnikowi NASZEGO Królestwa Polskiego polecamy.

Dan w Petersburgu, dnia 11 (23) Kwietnia 1833 roku.

(podpisano) MIKOŁAJ.

przez Cesarza i Króla,

Minister Sekretarz Stanu,

(podpisano) *Stefan Hrabia Grabowski.*

N° 322.

Polecenie, aby w razie zbiegu zarzutów o polityczne i inne przestępstwa, Sądy nie dotykały przedmiotu politycznego, lecz komunikowały akta Naczelnikom Wojennym dla wyjednania decyzji Namiestnika.

(d. 26 Października (7 Listopada) 1851 r.)

do

Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości.

NAMIESTNIK JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
W KRÓLESTWIE POLSKIM.

Roztrząsnąwszy przedstawienie JW. Pana, za N. 14,101, w sprawie przeciwko NN. przestępcy kryminalnemu, polecam, ażeby:

во 1-хъ) состоявшемуся о немъ приговору, дать дальнѣйшій ходъ, съ тѣмъ, чтобы судебный Коморникъ Бѣбжанскаго Округа, Н. Н. какъ способствовавшій въ противузаконныхъ дѣйствіяхъ уголовного преступника Н. Н. подвергнуть былъ законной отвѣтственности; и во 2-хъ) подтвердить Судамъ, чтобы въ случаѣ совокупности обвиненій въ политическомъ и другихъ преступленіяхъ, не входя въ разбирательство политическаго предмета, немедленно передавали переписку объ ономъ, согласно повелѣнію моему, на имя Ваше послѣдовавшему отъ 19. (31) Іюля 1850 года, за Н. 5,275, Военнымъ Начальникамъ, для исполненія моего приказанія.

Варшава, 26 Октября (7го Ноября) 1851 г.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалъ,
(подписано) *Князь Варшавскій*

№ 8,348.

Примѣчаніе. Постановленіе это, изданное въ подтвержденіе прежняго отъ 19 (31) Іюля 1850 года за Н. 5,275 сообщено уголовнымъ судебнымъ мѣстамъ при предписаніи Правительственной Коммисіи Юстиціи отъ 8 (20) Ноября 1851 года за Н. 18,433.

- 1) nadać dalszy bieg zapadłemu przeciw niemu wyrokowi, z zastrzeżeniem, iżby Komornik Sądowy okręgu Biebrzańskiego N. N., jako pomagający do bezprawnych czynów tegoż kryminalisty N., pociągniętym był do odpowiedzialności podług prawa; i
- 2) polecić Sądom, iżby w razie zbiegu zarzutów o polityczne i inne przestępstwa, nie dotykając przedmiotu politycznego, komunikowały bezzwłocznie całą w tej mierze korespondencyą Naczelnikom Wojskowym, dla przedstawienia do mojej decyzji, a to stosownie do polecenia mego, jakie pod dniem 19 (31) Lipca 1850 r., za Nr. 5,275, do JW. Pana wydanem zostało.

Warszawa, dnia 26 Października (7 Listopada) 1851 r.

Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek,
(podpisano) *Książę Warszawski.*

№ 8,348.

U w a g a. Postanowienie to, ponawiające poprzednie rozporządzenie z d. 19 (31) Lipca 1850 r., Nr. 5,275, komunikowane było Sądom karным przy reskrypcie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości z dnia 8 (20) Listopada 1851 roku, Nr. 18,433.

N° 323.

Предписание о томъ, чтобы дѣла о политическихъ преступленіяхъ представлять, вмѣстѣ съ краткою выпискою, непосредственно въ Канцелярію Намѣстника.

(7 (19) Августа 1858 г.)

Господину Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Намѣстникъ Его Императорско-Царскаго Величества въ Царствѣ Польскомъ.

По предписаніямъ покойнаго Намѣстника отъ 19 (31) Іюля 1850 и 26 Октября (7 Ноября) 1851 года, за NN. 5,275 и 8,348, въ случаѣ совокупности обвиненій въ политическомъ и другихъ преступленіяхъ, гражданскіе Суды, не входя въ разбирательство политическаго предмета, передавали переписку объ ономъ Военнымъ Начальникамъ губерній, для испрошенія дальнѣйшаго приказанія.

По поводу упраздненія должности Военныхъ Начальниковъ, покорнѣйше прошу Ваше Превосходительство сдѣлать распоряженіе, чтобы помянутыя дѣла впредь передаваемы были непосредственно въ Канцелярію Намѣстника, съ краткою выпискою изъ оныхъ.

Варшава, 7 (19) Августа 1858 года.

Управляющій гражданскою частію,
Генералъ-Адъютантъ, (подписано) *Панютинъ*.

N. 8,476.

Примѣчаніе. Отношеніе это сообщено къ руководству уголовнымъ судебнымъ мѣстамъ, при предписаніи Правительственной Коммисіи Юстиціи отъ 13 (25) Августа 1858 года, за N. 15,690.

N° 323.

Розпорządzenie, aby akta spraw o przestępstwa polityczne przesyłać z krótką relacją bezpośrednio do biura Namiestnika.

(d. 7 (19) Sierpnia 1858 r.)

do

Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości.

NAMIESTNIK JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
W KRÓLESTWIE POLSKIM.

Wedle poleceń zmarłego Namiestnika pod dniem 19 (31) Lipca 1850 r., i 26 Października (7 Listopada) 1851 roku, za NN. 5,275 i 8,348, w razie zbiegu przestępstw politycznych oraz innych, władze sądowe, nie wchodząc w rozszalanie przedmiotu politycznego, odstępowaly korespondencyą o tymże Naczelnikom Wojennym w guberniach, dla żądania dalszej decyzji w tym względzie.

Z powodu zwinienia urzędu Naczelników Wojennych, upraszam JW. Pana o wydanie polecenia, ażeby sprawy rzeczzone od-tąd komunikowane były bezpośrednio do biura Namiestnika, z krótką onych relacyą.

Warszawa, dnia 7 (19) Sierpnia 1858 roku.

Zarządzający służbą cywilną,
Jenerał-Adjutant, (podpisano) *Paniutin*.

Nr. 8,476.

U w a g a. Odezwa ta komunikowana była Sądom kar-nym do zastosowania się, przy reskrypcie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości z dnia 13 (25) Sierpnia 1858 roku, za Nr. 15,690.

N° 324.

Предписание, чтобы дѣла по политическимъ предметамъ, препровождаемы были впредь Судами въ Управление Генераль-Полиціймейстера.

(6 (18) Января 1865 г.)

Господину Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Собственная Канцелярія Намѣстника Его Императорско-Царскаго Величества въ Царствѣ Польскомъ.

Исправительный Судъ Енджеевского Отдѣленія, 28 Декабря (9 Января) 1864/5 года, за N. 6,933, доставилъ въ собственную Канцелярію Намѣстника слѣдственное дѣло, по обвиненію жителя гмины Насъховиць, N. N., въ произнесеніи дерзкаго, оскорбительнаго выраженія противу Правительства, для испрошенія разрѣшенія, какимъ Судомъ обвиняемый долженъ быть судимъ то есть, военнымъ ли, или гражданскимъ уголовнымъ.

Дѣло это передано, по принадлежности, Генераль-Полиціймейстеру Царства, такъ какъ переписка по политическимъ предметамъ производится во ввѣренномъ ему Управленіи.

Собственная Канцелярія Намѣстника имѣетъ честь увѣдомить о семъ Ваше Превосходительство, съ покорнѣйшею просьбою—подтвердить подлежащимъ Судамъ, чтобы они впредь подобныя вышеозначенному дѣла препровождали непосредственно въ Управление Генераль-Полиціймейстера.

Варшава, 6 (18) Января 1865 года.

Директоръ Канцелярій, (подписано) Честилинъ.

N. 236.

Примѣчаніе. Настоящее распоряженіе сообщено уголовнымъ судебнымъ мѣстамъ къ руководству, при предписаніи Правительственной Коммисіи Юстиціи отъ 9 (21) Января 1865 года, за N. 768.

N° 324.

Rozporządzenie zalecające Sądom, aby akta w przedmiotach politycznych przesyłały do Zarządu Jenerał-Policmajstra.

(d. 6 (18) Stycznia 1865 r.)

do

Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości.

KANCELARYA PRZYBOCZNA NAMIESTNIKA JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI W KRÓLESTWIE POLSKIM.

Sąd Policyi Poprawczej Wydziału Jędrzejowskiego, pod dniem 28 Grudnia (9 Stycznia) 1864/5, za N. 6,933, przedstawił Kancelaryi Przybocznej Namiestnika akta śledcze w sprawie przeciwko N. N., mieszkańcowi gminy Nasiechowiec, obwinionemu o znieważające wyrażenie przeciwko Rządowi, a to celem wyjednania decyzji: czy obwiniony ma być sądzony przez Sąd wojenny czyli téż przez Sąd cywilno-kryminalny.

Ze względu, że korespondencya dotycząca przedmiotów politycznych prowadzoną jest przez Zarząd Jenerał-Policmajstra Królestwa, wzmiankowane akta przesłane zostały do dalszego działania temuż Jenerał-Policmajstrowi.

O czém zawiadamiając JW. Pana, Kancelarya Przyboczna Namiestnika ma zaszczyt upraszać o ponowne zalecenie właściwym Sądom, iżby na przyszłość akta spraw podobnych odsyłały wprost do Zarządu Jenerał-Policmajstra.

w Warszawie, dnia 6 (18) Stycznia 1865 roku.

Dyrektor Kancelaryi, (podpisano) Czestilin.

Nr. 236.

U w a g a. Rozporządzenie powyższe komunikowane było Sądom karnym do zastosowania się przy reskrypcie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości z dnia 9 (21) Stycznia 1865 roku, Nr. 768.

N° 325.

Распоряженіе о томъ, чтобы арестованные военные деньщики отсылаемы были къ военнымъ начальствамъ съ изъясненіемъ совершеннаго ими преступленія.

(3 Іюня 1820 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ Исправительной и Простой Полиціи.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Объявляетъ по уголовному вѣдомству слѣдующее правило о порядкѣ привлеченія къ отвѣтственности лицъ военного званія:

На основаніи положеній, изданныхъ для Императорско-Россійскихъ войскъ, состоящіе въ нихъ при Генералахъ, Штабъ и Оберъ-офицерахъ для прислуги ординарцы, или такъ называемые деньщики, назначаются обыкновенно изъ нижнихъ воинскихъ чиновъ.

Такъ какъ подобнаго положенія въ Польской Арміи не существуетъ, то мѣстныя полицейскія, или судебно-полицейскія начальства, вѣроятно по незнанію, въ случаѣ арестованія подобныхъ ординарцевъ, обвиняемыхъ въ преступленіяхъ, вмѣсто отсылки ихъ по принадлежности къ военному начальству, передаютъ ихъ (какъ были уже тому примѣры) въ гражданскіе Уголовные Суды, предполагая очевидно, что эти люди не военного званія, а вольно-наемные служители.

Таковое дѣйствіе, происходящее отъ незнанія настоящаго званія помянутыхъ лицъ, не согласно съ постановленіемъ Князя Намѣстника въ Царствѣ, напечатаннымъ въ Дневникѣ Законовъ въ томѣ I, на стр. 118, и въ нѣкоторыхъ случаяхъ подало поводъ къ протестамъ со стороны Россійскихъ военныхъ властей о несоблюденіи этого постановленія.

N° 325.

Rozporządzenie, aby Sądy dostawionych sobie deńszczyków, jako obwinionych o przestępstwo, odsyłały z opisaniem ciężącego ich zarzutu, władzom wojskowym.

(d. 3 Czerwca 1820 r.)

do
wszystkich Sądów Kryminalnych, Policji Poprawczej
i Policji Prostěj.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Oświadcza Sądom Policji Poprawczej i Sądom Policji Prostěj następującą okoliczność, dotyczącą się pociągania do Sądu osób wojskowych:

Według przepisów dla wojska rossyjskiego, będący przy generałach i oficerach wyższych i niższych stopni tegoż wojska ordynansi, do wszelkich usług przy nich używani, nazywający się po rossyjsku deńszczyki, są pospolicie z żołnierzy wojskowych.

Ponieważ podobne urządzenie nie istnieje w wojsku polskiém, ztąd zapewne pochodzi, że władze krajowe policyjne lub policyjno-sądowe, w przypadku zaareztowania podobnych ordynansów, zaskarżonych o jakiebądź przestępstwa, pociągają takowych, jak doświadczenie pokazało, wprost do Sądów cywilnych karzących, nie odsyłając ich do właściwej władzy wojskowej rossyjskiej, w tém widocznie rozumieniu, iż nie są to wojskowi, ale ludzie prywatnie służący.

Postępowanie takowe, z niewiadomości tego stanu osób pochodzące, nie jest zgodne z postanowieniem Księcia Namiestnika Królewskiego, w Dzienniku Praw tomie I-m, na karcie 118 umieszczoném, a przypadki zdarzone sprawiły, iż władze wojskowe rossyjskie reklamują o zachowanie tego urządzenia.

Предваряя о семъ мѣстные Суды, Правительственная Комиссія Юстиціи, согласно послѣдовавшему о томъ предписанію Князя Намѣстника, предписываетъ имъ, въ случаѣ доставленія къ нимъ арестованныхъ военныхъ ординарцевъ, называемыхъ деньщиками и состоящихъ для прислуги при Генералахъ, Штабъ и Оберъ-офицерахъ или другихъ военныхъ чиновникахъ, если они принадлежатъ, или покажутъ себя принадлежащими къ Россійскимъ войскамъ, отсылать тотчасъ къ подлежащему Россійскому начальству, съ подробнымъ описаніемъ преступленія, по которому они были арестованы, ожидая, согласно ст. 14. Польскаго Уголовнаго Уложенія, распоряженія высшей военной власти о преданіи ихъ Суду.

Варшава, 3 Іюня 1820 года.

за Министра Предсѣдательствующаго,
Статскій Совѣтникъ, (подписано) *Возницкій*

N. 5,458.

N° 326.

Повелѣніе, указывающее порядокъ принесенія жалобъ на лицъ военного вѣдомства.

(19 (31) Іюля 1832 г.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Вслѣдствіе представленнаго Правительственною Комиссіею Юстиціи отъ 2 (14) Іюля с. г., за N. 2,649, объясненія, что она не находитъ никакого возраженія противу сдѣланнаго Временному Правленію, по предписанію Г. Генералъ-Фельдмаршала отъ 13 Февраля сего года, за N. 1,020 предложенія, о порядкѣ врученія военнымъ лицамъ позвовъ и актовъ въ дѣлахъ лично къ нимъ относящихся и заведенныхъ въ гражданскихъ Судахъ, а также о поискиваніи по таковымъ актамъ и судебнымъ приговорамъ удовлетворенія изъ части получаемаго ими жалованья, Его Свѣтлость при-

Острzegając o tém Sądy krajowe, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, stosownie do odebranego przez siebie reskryptu Księcia Namiestnika Królewskiego, zaleca, ażeby Sądy, w razie dostawienia sobie zaaresztowanych ordynansów wojskowych, zwanych deńszczykami, którzy przy jenerałach i oficerach lub innych urzędnikach wojskowych za służących są używani, skoro ci należącemi do wojska rosyjskiego być się okażą lub za takowych się podadzą, natychmiast odsyłali ich do właściwej władzy wojskowej rosyjskiej, z dokładnem opisaniem przestępstwa, za które aresztowanemi zostali, oczekując, stosownie do art. 14 Kodeksu karnego polskiego, decyzji komendy najwyższej względem oddania ich pod Sąd.

Warszawa, dnia 3 Czerwca 1820 roku.

W zastępstwie Ministra Prezydującego,
Radca Stanu, (podpisano) *Woźnicki.*

Nr. 5,458.

N° 326.

Rozkaz wskazujący drogę uzalania się na wojskowych.

(d. 19 (31) Lipca 1832 r.)

Wypis z protokołu posiedzenia Rady Administracyjnej.

W skutek oświadczenia Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości w raporcie z dnia 14 b. m., Nr. 2,649, iż nie ma nic do nadmienienia przeciw zakomunikowanym Rządowi Tymczasowemu pod dniem 13 Lutego r. b., Nr. 1,020, na rozkaz Księcia Feldmarszałka, propozycjom w przedmiocie sposobu doręczania osobom wojskowym pozwów i aktów w sprawach przeciw nim w materyi osobistej przed Sądy cywilne wytoczonych, tudzież poszukiwania z aktów i wyroków sądowych satysfakcyi na części żołdu tychże osób, Książę Na-

Kom. Spraw. Tom XIII.

сие предложеніе, въ видѣ объявленія, припечатать въ публич-
ныхъ вѣдомостяхъ для всеобщаго свѣдѣнія, а равномерно объ-
явить оное по Арміи приказомъ.

Варшава, 19 (31) Іюля 1832 года.

Вѣрно съ журналомъ:

Статсъ Секретарь, (подписано) *Тымовскій*.

№ 7,298.

Приложеніе къ N. 326.

ПРИКАЗЪ ДѢЙСТВУЮЩЕЙ АРМІИ.

*Главная квартира въ Варшавѣ. Августа 19 дня 1832 года,
N. 296.*

Съ объявленія, состоявшагося по Царству Польскому въ
19 (31) день Іюля сего года, съ изъясненіемъ правилъ
о порядкѣ производства въ гражданскихъ Судахъ дѣлъ, отно-
сящихся до воинскихъ чиновъ въ Царствѣ Польскомъ находя-
щихся, прилагаю при семъ копію для точнаго и непремѣннаго
исполненія со стороны Гг. Начальниковъ войскъ предводитель-
ствуемой мною арміи.

Генералъ-Фельдмаршалъ,

(подписано) *Князь Варшавскій, Графъ Паскевичъ-Эриванскій.*

ОБЪЯВЛЕНІЕ ПО ЦАРСТВУ ПОЛЬСКОМУ.

Во избѣжаніе излишнихъ затрудненій, чрезъ позвы въ
гражданскія судебныя мѣста Россійскихъ высшихъ и нижнихъ
чиновъ военнаго вѣдомства, принадлежащихъ къ составу войскъ,
въ зѣбшнемъ краѣ расположенныхъ, постановляется нижеслѣ-
дующее для объявленія во всеобщее свѣдѣніе:

миестникъ оswiadczył: iż propozycye pomienione, w formie o-
głoszenia, do publicznej wiadomości przez pisma publiczne po-
dać poleca, i umieszczenie ich w rozkaze dziennym do woj-
ska zarządza.

в Варшавіе, дня 19 (31) Липца 1832 року.

Зgodno z protokółem:

Секретарз Стану, (подписано) *Tymowski.*

Nr. 7,298.

Annex do N. 326.

Розказ до Арміи Чыynnėj.

*Główna Kwatera w Warszawie, dnia 19 Sierpnia 1832 roku,
Nr. 296.*

Wydane pod dniem 19 (31) Lipca r. b. do mieszkańców
Królestwa Polskiego obwieszczenie, obejmujące przepisy po-
stępowania w Sądach cywilnych w sprawach przeciwko woj-
skowym w Królestwie Polskiem konsystującym, załączam przy
niniejszém w kopii do ścisłego i niezawodnego wykonania ze
strony władz wojskowych dowodzonej przezemnie armii.

Generał-Feldmarszałek,

(подписано) *Książę Warszawski, Hrabia Paskiewicz Erywański.*

ОБВІЕСЗCЗЕНІЕ

do mieszkańców Królestwa Polskiego.

Dla uniknienia zbytёcznych trudnoścёi, wynikajacych
z powoływania przed Sady cywilne wojskowych rosyjskich
wyższych i niższych stopni, należących do składu wojsk roz-
lokowanych w kraju tutejszym, wydaje się następujące urzą-
dzenie, w celu podania onego do powszechnej wiadomości:

1) Поелику Россійскими Государственными узаконеніями не опредѣляется требовать чрезъ позвы нижнихъ воинскихъ чиновъ въ судебныя мѣста, и потому на служащихъ въ полкахъ, артиллерійскихъ ротахъ и другихъ командахъ унтеръ-офицеровъ и солдатъ россійской службы, и которые поступаютъ въ оную изъ бывшихъ Польскихъ войскъ, жителямъ Царства Польскаго позвовъ не подавать, ибо оныя чины отъ своихъ мѣстъ отлучаемы быть не могутъ, а приносить на нихъ жалобы въ какихъ либо маловажныхъ поступкахъ къ ближайшимъ ихъ командирамъ, которые тотчасъ обязаны войти въ разбирательство и доставить обиженнымъ удовлетвореніе; но еслибы отъ упомянутыхъ чиновъ происходили поступки, заключающіе личное оскорбленіе, или другія немаловажныя преступленія, о коихъ должно быть изслѣдовано полицейскимъ порядкомъ, то въ такихъ случаяхъ приносить жалобы письменно въ городахъ Президентамъ, а въ обводахъ Бургомистрамъ или Коммисарамъ, которые, разсмотрѣвъ оныя, тогда же сносятся съ Начальниками командъ, въ коихъ обжалованные будутъ служить, для произведенія слѣдствія обще съ гражданскимъ депутатомъ; а затѣмъ дѣла вносятся на разсмотрѣніе военного начальства, отъ власти котораго будетъ зависѣть рѣшать поступки виновныхъ и тѣмъ доставлять обиженнымъ законное удовлетвореніе.

2) На служащихъ въ полкахъ, артиллерійскихъ ротахъ и другихъ командахъ, въ составѣ корпусовъ находящихся, Штабъ-и Оберъ-офицеровъ, Аудиторовъ, Лекарей и Священниковъ, приносить жалобы тѣмъ самымъ порядкомъ, какъ въ 1-мъ пунктѣ изложено, равномерно и поступать по онымъ въ разбирательствѣ, рѣшеніи и удовлетвореніи, кромѣ Священниковъ, о которыхъ сообщать полковому Оберъ-Священнику.

3) На тѣхъ же изъ лицъ, кои не состоятъ въ составѣ полковъ артиллерійскихъ ротъ, а служатъ въ штабахъ и по управленіямъ, приносить жалобы ближайшимъ ихъ начальникамъ.

4) На чиновъ, находящихся въ городахъ или обводахъ,

1) Ponieważ prawa obowiązujące w Państwie Rosyjskiem nie upoważniają do zapożyczania przed Sądy wojskowych niższych stopni, przeto mieszkańcy Królestwa Polskiego nie będą odtąd mogli wydawać pozwów w sprawach przeciwko należącym do pułków, kompanij artylerji i innych komend podoficerom i żołnierzom służby rosyjskiej, oraz tym, którzy wejdą do niej z byłego wojska polskiego, gdyż wojskowi ci nie mogą być odrywani od swych obowiązków, lecz skargi przeciwko nim w sprawach mniejszej wagi zanoszone być winny do najbliższych ich dowódców, którzy obowiązani są rzecz rozpoznać i pokrzywdzonych zaspokoić; gdyby zaś ciż wojskowi dopuścili się czynów, stanowiących obrazę osobistą lub popełnili inne większej wagi przestępstwa, ulegające dochodzeniu na drodze policyjnej, w takim razie skargi na piśmie podawane będą w miastach większych do Prezydentów, w obwodach zaś do Burmistrzów lub Komisarzy, którzy, po rozważeniu takowych, zniosą się natychmiast z dowódcami komend, do których obwinieni należą, celem wyprowadzenia śledztwa w obecności delegata ze strony cywilnej; poczem sprawy takie wnoszone będą pod rozpoznanie władzy wojskowej, która mocną jest decydować względem czynów zaskarżonych, zapewniając pokrzywdzonym wymiar sprawiedliwości.

2) Skargi na Sztabs-oficerów, Ober-oficerów, Audytorów, Lekarzy i Kapelanów, należących do pułków, kompanij artylerji i innych komend, wchodzących w skład korpusów, zanoszone będą tą samą drogą, jaka wskazana została w ustępie 1), i ulegają takiemuż postępowaniu pod względem rozpoznawania, decydowania i zaspokojenia pokrzywdzonych, wyjąwszy Kapelanów, przeciwko którym skargi komunikowane być winny starszym Kapelanom polowym.

3) Skargi przeciwko osobom, które nie należą do składu pułków i kompanij artylerji, a znajdują się przy sztabach i zarządach wojskowych, zanosić należy do najbliższej zwierzchności tychże osób.

4) Skargi przeciwko wojskowym, którzy przebywają w

по разнымъ случаямъ временно въ откомандировкѣ отъ своихъ полковъ и командъ, жаловаться мѣстнымъ комендантамъ, или Военнымъ Начальникамъ, какъ удобнѣе будетъ принести жалобу, и наконецъ

5) Въ случаѣ, если которые жители будутъ имѣть на кого изъ высшихъ чиновъ жалобы, — таковыя приносить на Полковыхъ Командировъ Бригаднымъ ихъ Генераламъ, а на сихъ, Дивизионнымъ Начальникамъ, и такъ далѣе—по инстанціи.

Впрочемъ порядокъ подачи позвовъ или требованій отъ гражданскихъ судебныхъ мѣстъ на служащихъ въ войскахъ высшихъ и нижнихъ чиновъ, по существующему въ здѣшнемъ краѣ постановленію, долженъ оставаться въ своей силѣ, если съ которыми изъ тѣхъ чиновъ будутъ происходить по актамъ тяжбы о движимомъ и недвижимомъ имѣніи, равно иски по векселямъ, денежнымъ заемнымъ письмамъ, сдѣлкамъ и другаго рода обязательствамъ, кои законоположеніемъ приемятся въ судебныхъ мѣстахъ къ разбирательству, и въ то время таковыя позвы и требованія необходимо сообщить ближайшимъ начальникамъ, отъ которыхъ уже будетъ зависѣть немедленная передача оныхъ къ исполненію требуемымъ лицамъ, о явкѣ ихъ въ судебное мѣсто персонально, или присылкѣ вмѣсто себя повѣренныхъ.

Въ Варшавѣ, 19 (31) Іюля 1832 года.

Главнокомандующій дѣйствующею арміею,

Намѣстникъ Царства Польскаго,

(подписано) *Князь Варшавскій, Графъ Паскевичъ-Эриванскій.*

вѣрно:

Статсъ-Секретарь, (подписано) *Тымовскій.*

miastach lub obwodach, jako czasowo odkomenderowani od swych pułków i komend, zanoszone będą do miejscowych Komendantów lub Naczelników Wojskowych, według tego, jak dogodniej będzie podać skargę, i наконецъ

5) Mieszkańcy, mający pretensye do wojskowych wyższej rangi, udawać się winni ze skargami swemi: na Dowódców pułków do przełożonych nad niemi Jenerałów Brygady, a na tych ostatnich, do Jenerałów Dywizyi, i tak dalej porządkiem starszeństwa.

Zresztą istniejące w tutejszym kraju dotychczasowe przepisy postępowania w Sądach cywilnych co do wręczenia pozwów w sprawach o pretensye, wynikające z aktów, weksli, rewersów, umów i tym podobnych zobowiązań osób wojskowych wyższej i niższej rangi, ulegające rozpoznaniu sądowemu, pozostają i nadal w swęj mocy; wszakże pozwy w takich sprawach winny być koniecznie wręczone najbliższemu Dowódcy, do których należeć będzie natychmiastowe komunikowanie onych pozwanym osobom, z nakazem stawienia się w Sądzie osobiście lub przez umocowanego do tego pełnomocnika.

w Warszawie, dnia 19 (31) Lipca 1832 roku.

Głównodowodzący Czynną Armią,

Namiestnik Królestwa Polskiego,

(podpisano) *Książę Warszawski, Hrabia Paskiewicz Erywański.*

Z zgodnością:

Sekretarz Stanu, (podpisano) *Tymowski.*

№ 327.

Постановление о подсудности воинских чинов бывшей Польской армии, состоящих в военной службе или пользующихся пособием от казны, военному Суду.

(26 Августа (7 Сентября) 1832 года).

По указу Его Величества

НИКОЛАЯ I-го,

ИМПЕРАТОРА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,
и проч., и проч., и проч.

СОВЕТЪ УПРАВЛЕНИЯ ЦАРСТВА.

Принимая во внимание, что постановление Временного Правительства отъ 4 (16) Декабря 1831 года, помѣщенное въ Дневникъ Законовъ, о подсудности воинских чинов бывшей Польской армии обыкновеннымъ Уголовнымъ Судамъ по дѣламъ о преступленіяхъ подлежащихъ изъ вѣдомству, издано было въ то время, когда эти чины не получили еще никакого назначенія, и когда Всемилостивѣйше дарованная Царству Польскому Грамота, 14 Февраля 1832 года, еще не состоялась, и что объявленная впослѣдствіи Монаршая воля, въ статьѣ 10-ой сказанной Грамоты въ отношеніи обвиняемыхъ въ государственнхъ преступленіяхъ и въ ст. 20 той же Грамоты относительно бывшей Польской армии, требуетъ измѣненія упомянутаго постановленія Временнаго Правительства отъ 4 (16) Декабря 1831 года, — постановилъ и постановляетъ слѣдующее:

Статья 1.

Дѣла о преступленіяхъ, совершенныхъ чинами бывшей Польской армии, которые состоятъ въ государственной гражданской или въ частной службѣ, владѣютъ недвижимою собственностію, торговыми или промышленными заведеніями, занимаются ремеслами, земледѣіемъ или производятъ другіе подобные промы-

№ 327.

Postanowienie poddające byłych wojskowych polskich, o ile ci w służbie wojskowej zostają lub pobierają wsparcie od Rządu, odpowiedzialności przed Sądami wojennemi.

(d. 26 Sierpnia (7 Września) 1832 r.)

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

MIKOŁAJA I,

CESARZA WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
etc., etc., etc.

RADA ADMINISTRACYJNA KRÓLESTWA.

Zważywszy, iż postanowienie Rządu Tymczasowego Królestwa Polskiego z dnia 4 (16) Grudnia 1831 r., w Dzienniku Praw umieszczone, byłych wojskowych polskich w sprawach o przestępstwa do zwyczajnego sądownictwa karzącego należących temuż Sądownictwu poddające, wydane było w chwili, kiedy byli wojskowi polscy żadnego jeszcze nie mieli przeznaczenia i kiedy Statut Organiczny, dnia 14 Lutego 1832 roku NAJĘASKAWIEJ Królestwu Polskiemu nadany, jeszcze nie egzystował; zważywszy oraz, iż objawiona później wola MONARCHY w art. 10 Statutu Organicznego, co do obwinionych o zbrodnie stanu, i w art. 20 tegoż Statutu, co do byłego wojska polskiego, wymaga zmiany w postanowieniu wyżej rzeczonym Rządu Tymczasowego z dnia 4 (16) Grudnia 1831 roku, — postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Sądy karzące zwyczajne wszelkiego stopnia w Królestwie Polskiem, w sprawach o przestępstwa do ich jurysdykcji należących przeciw byłym wojskowym polskim, którzy w służbie publicznej cywilnej albo prywatnej znajdują się, lub własność nieruchomą, handel, zakład przemysłowy, rzemiosło,

слы, подлежатъ вѣдомству обыкновенныхъ карательныхъ Судовъ всѣхъ степеней въ Царствѣ Польскомъ, которые производятъ надъ обвиняемыми слѣдствіе, судъ и налагаютъ на нихъ наказанія наравнѣ съ прочими частными лицами.

Статья 2.

Всѣ чины бывшей Польской арміи, которые поступили, или будутъ впредь поступать въ дѣйствительную военную службу, и которые получаютъ пособіе отъ Правительства, изъемятся изъ вѣдомства обыкновенныхъ карательныхъ Судовъ и въ отношеніи подсудности по дѣламъ о преступленіяхъ подчиняются Россійскимъ военнымъ Судамъ.

Статья 3.

До тѣхъ поръ, пока не будетъ установленъ и обнародованъ порядокъ слѣдствія и судопроизводства по дѣламъ о преступленіяхъ государственныхъ, который предположено ввести въ статью 10-ой Всемилоствѣйше дарованной Царству Польскому Грамоты, всѣ лица, обвиняемыя въ таковыхъ преступленіяхъ, подлежащихъ дѣйствию Уголовнаго Уложенія Царства Польскаго, будутъ допрашиваемы и судимы Россійскими военными Судами.

Статья 4.

Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственную Коммисію Юстиціи.

Состоялось въ Варшавѣ, 26 Августа (7 Сентября) 1832 года.

Намѣстникъ Его Императорско-Царскаго Величества въ Царствѣ

Польскомъ Генералъ-Фельдмаршалъ,

(подписано) *Князь Варшавскій, Графъ Паскевичъ-Эриванскій.*

gospodarstwo rolne posiadają, albo innym podobnym zatrudnieniom poświęcają się, postępować, obwinionych sądzić i karać będą tak, jak każde inne prywatne osoby.

А р т ы к у л 2.

Wyjęci są z pod jurysdykcji Sądów karzących zwyczajnych i w sprawach o przestępstwa przechodzą pod Sądy wojenne rossyjskie ci wszyscy byli wojskowi polscy, którzy w czynnej służbie wojskowej zostali lub zostaną umieszczeni i ci, którzy wsparcie od Rządu pobierają.

А р т ы к у л 3.

Nim przepisany i objawiony zostanie porządek postępowania śledczego i sądowiczego w sprawach o wykroczenia stanu, art. 10 Statutu Organicznego Królestwu Polskiemu nadanego zapowiedziany, wszelkie osoby o też wykroczenia stanu obwinione, Kodeksem karnym Królestwa Polskiego objęte, badane i sądzone będą przez Sądy wojenne rossyjskie.

А р т ы к у л 4.

Wykonanie niniejszego postanowienia, w Dzienniku Praw umieścić się mającego, polecamy Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości.

Działo się w Warszawie, dnia 26 Sierpnia (7 Września) 1832 roku.

Namiestnik Jego CESARSKO-KRÓLEWKIÉJ MOŚCI,

w Królestwie Polskiem,

Jenerał-Feldmarszałek,

(podpisano) *Książę Warszawski, Hrabia Paskiewicz Erywański.*

N° 328.

Объявление Высочайшей воли о томъ, что нижніе воинскіе чины, по преступленіямъ, совершеннымъ ими до отдачи въ военную службу, предаются военному Суду.

(19 Ноября (1 Декабря) 1836 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Главный Штабъ Дѣйствующей Арміи увѣдомилъ Правительственную Коммисію, что, по приказу Военнаго Министра, послѣдовавшему къ войскамъ отъ 3 Сентября сего года, за N. 105, Государь Императоръ, по вопросу о томъ, какимъ Судомъ должны судиться нижніе воинскіе чины, изобличенные въ преступленіяхъ, совершенныхъ ими до поступленія въ военную службу, Высочайше повелѣть соизволилъ:

„нижнихъ воинскихъ чиновъ, оказавшихся виновными въ преступленіяхъ или проступкахъ, учиненныхъ ими до поступленія въ военную службу, предавать военному Суду, а относящіеся до сихъ преступниковъ слѣдственные дѣла, произведенныя гражданскимъ порядкомъ, препровождать къ тому военному начальству, въ вѣдѣніи коего состоитъ обвиняемый; если же по дѣламъ этого рода встрѣтится надобность въ высылкѣ обвиняемаго на мѣсто совершеннаго преступленія, какъ для очныхъ ставокъ, такъ и по другимъ причинамъ, требующимъ личной его бытности, въ такомъ случаѣ учредить на мѣстѣ преступленія Военно-Судную Коммисію при Ордонансѣ Гаузѣ, а гдѣ такового не существуетъ—при баталіонѣ внутренней стражи, куда обвиняемый долженъ быть отправленъ“.

N° 328.

Объявление воли Найвысшей, że wojskowi niższych stopni, w zarzutach przestępstw przed wejściem ich do wojska spełnionych, mają być oddawani pod Sąd wojenny.

(d. 19 Listopada (1 Grudnia) 1836 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Otrzymała od Sztabu Głównego Armii czynnej zawiadomienie, że podług rozkazu Ministra Wojny do wojska Cesarско-Rossyjskiego pod dniem 3 Września r. b., Nr. 105, NAJJAŚNIEJSZY PAN, na zapytanie, przez jaką władzę sądzonemi być mają wojskowi niższego stopnia, oskarżeni o przestępstwa przed wstąpieniem do służby wojskowej popełnione, NAJWYŻEJ zadecydować raczył:

„aby wojskowi niższych stopni, którzy okażą się być winnemi przestępstw przed wejściem do służby wojskowej dokonanych, byli oddawani pod Sąd wojenny, aby wyprowadzone w drodze cywilnej śledztwa, winowajców tych dotyczące, odsyłanemi były do téj wojskowej władzy, pod której zarządem wojskowy zostaje; gdyby zaś w sprawach tego rodzaju wynikła potrzeba obecności obwinionego w miejscu dokonanego przestępstwa, czy to dla naocznej konfrontacyi, czy téż dla innych przyczyn, jego osobistego tamże znajdowania się wymagających, w takim razie, aby ustanowioną była Kommissya Wojenno-Sądowa na miejscu popełnionych przestępstw przy Ordonanshaucie, a gdzie ten nie egzystuje—przy batalionie straży wewnętrznej, dokąd obwiniony odesłany być powinien.“

Правила эти обязывается Уголовный Судъ принять въ руководство по дѣламъ о воинскихъ чинахъ, обвиняемыхъ въ преступленіяхъ, и сообщить оныя къ исполненію Прокурору и подвѣдомственнымъ Судамъ.

Варшава, 19 Ноября (1 Декабря) 1836 года.

(подписано) *Коссецкій*.

№ 12,621.

№ 329.

Распоряженіе о порядкѣ судопроизводства и опредѣленія наказаній по дѣламъ о преступленіяхъ и проступкахъ нижнихъ чиновъ Варшавской Пожарной Команды.

(23 Ноября (5 Декабря) 1836 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Вслѣдствіе отношенія Управленія Варшавскаго Военнаго Губернатора отъ 11 (23) Ноября сего года, за №. 2,757, по предмету установленія постоянныхъ правилъ относительно нижнихъ воинскихъ чиновъ Варшавской Пожарной Команды, подлежащихъ суду за преступленія и проступки, учиненные ими до поступленія въ означенную Команду, Правительственная Коммисія Юстиціи даетъ знать Уголовному Суду:

1) что упомянутая Команда, на основаніи постановленія Совѣта Управленія отъ 11 (23) Декабря 1834 года и дополнительнаго постановленія отъ 13 (25) Августа 1835 года, состоитъ на военномъ положеніи и подчинена военнымъ законамъ.

2) А потому состоящіе въ Пожарной Командѣ нижніе чины, какъ изъ вольноопредѣляющихся, такъ и изъ конскриптовъ, за совершенныя ими во время служенія преступленія

Do tych więc przepisów w sprawach względem wojskowych rossyjskich o przestępstwa obwinionych, Sąd Kryminalny z podwładnemi Sądami na przyszłość stosować się ma, i tym celem zawiadomi o nich Prokuratora Królewskiego i podwładne Sądy.

Warszawa, dnia 19 Listopada (1 Grudnia) 1836 roku.

(podpisano) *Kossecki*.

Nr. 12,621.

№ 329.

Rozporządzenie co do karania osób niższego stopnia, zostających w Warszawskiej Pożarnej Komendzie.

(d. 23 Listopada (5 Grudnia) 1836 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

W skutku otrzymanej pod dniem 11 (23) Listopada r. b., Nr. 2,757, odezwy z Zarządu Gubernatora Wojennego Warszawskiego w przedmiocie ustanowienia pewnych zasad co do postępowania z wojskowemi niższego stopnia Komendy Pożarnej Warszawskiej, którzy przed wejściem do niej większe lub mniejsze popełnili przestępstwa, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości zawiadamia Sąd Kryminalny:

1) że Komenda wspomniona, na mocy postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 11 (23) Grudnia 1834 r. oraz dodatkowego postanowienia z dnia 13 (25) Sierpnia 1835 roku, na stopie wojskowej zostaje i prawom wojskowym ulega.

2) Znajdujący się zatem w Komendzie Pożarnej ochotnicy i konskrypcyoniści, którzy jakichkolwiek dopuścili się przestępstw w czasie służby, pod Sąd wojenni oddawani,

и проступки, будутъ или предаваемы военному Суду или подвергаемы взысканіямъ по усмотрѣнію своего начальства.

3) Если до поступления ихъ въ Команду совершены ими преступленія, влекущія за собою уголовныя или исправительныя наказанія, то привлеченіе ихъ къ отвѣтственности и вызовъ для объясненій въ Гражданско-Уголовныхъ Судахъ происходятъ по предварительному сношенію съ Варшавскимъ Вице-Президентомъ (нынѣ Оберъ-Полиціймейстеръ), а произнесенный надъ ними приговоръ передается въ копіи подлежащимъ Судомъ Варшавскому Военному Губернатору, который опредѣляетъ или объ исключеніи осужденнаго, по исполненіи надъ нимъ приговора, изъ Команды, или о зачисленіи его въ таковую вновь, или же наконецъ о переводѣ его въ фронтową военную службу.

4) Наконецъ исполненіе постановленныхъ Гражданско-Уголовными Судами приговоровъ о нижнихъ чинахъ, которые, до поступления въ Пожарную Команду, совершили лишь полицейскіе проступки, предоставлено исключительно военному надъ ними начальству, которое властно замѣнить наложенную на нихъ мѣру взысканія арестомъ или тѣлеснымъ наказаніемъ, на каковой конецъ копіи съ состоявшихся приговоровъ этого рода сообщаются по принадлежности Вице-Президенту г. Варшавы.

О вышеизложенныхъ правилахъ обязывается Уголовный Судъ поставить немедленно въ извѣстность все подвѣдомственные ему низшіе Суды и предписать имъ о точномъ ихъ исполненіи. Такое же распоряженіе послѣдовало и ко всемъ Царскимъ Прокурорамъ.

Варшава, 23 Ноября (5 Декабря) 1836 года.

Главный Директоръ Предѣлательствующій, (подписано) *Коссецкий*.

N. 12,547.

albo stosownie do uznania ich władzy zwierzchniej karani będą.

3) Jeżeli zaś przed wejściem do Komendy popełnili przestępstwa karę kryminalną lub poprawczą za sobą pociągające, wzywanie ich do tłumaczenia się i odpowiedzialności w Sądach cywilno-karnych ma następować za poprzedniem zniesieniem się z Vice-Prezydentem miasta Warszawy (dziś Oberpoli-majstrem), a wyrok, skoro zapadnie, Sąd cywilno-karny właściwy obowiązany jest zakomunikować w kopii Warszawskiemu Wojennemu Gubernatorowi, w celu wydania decyzji, czyli, po jego wykonaniu, skazany ma być wykreślony z Komendy, albo na nowo do niej wcielony, lub do służby woj-skowej frontowej przeznaczony.

4) Nakoniec wykonanie wyroków w Sądach cywilno-karnych zapadłych przeciwko wojskowym niższego stopnia, którzy przed wejściem do Komendy Pożarnej dopuścili się jedynie przewinień policyjnych, wyłącznie należeć będzie do władzy wojskowej nad nimi przełożonej, która zamieniać może wyrzeczoną karę na areszt lub chłostę, i w tym celu kopje takich wyroków przesyłane będą Vice-Prezydentowi miasta Warszawy.

O powyższych przepisach Sąd Kryminalny natychmiast z swęj strony wszystkie niższe Sądy do swęj jurysdykcji należące ma zawiadomić, z poleceniem ścisłego ich zachowania.

Podobneż rozporządzenie wydano do wszystkich Proku-ratorów Królewskich.

Warszawa, dnia 23 Listopada (5 Grudnia) 1836 roku.

Jenerał-Lejtnant, (podpisano) *Kossecki*.

Nr. 12,547.

№ 330.

Постановление о подсудности лицъ гражданского вѣдомства, оказавшихъ сопротивление рядовому или воинской командѣ, во время исполненія ими обязанностей службы.

(1 (13) Іюня 1845 г.)

По указу Его Величества

НИКОЛАЯ I-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,

и проч., и проч., и проч.

СОВѢТЪ УПРАВЛЕНІЯ ЦАРСТВА.

Во исполненіе объявленнаго Совѣту Управленія Намѣстникомъ Царства, 14 (26) Октября 1844 года, Высочайшаго повелѣнія, чтобы лица гражданского вѣдомства, за оказанное ими военной силѣ сопротивление, предаваемы были военному Суду, по представленію Правительственной Коммисіи Юстиціи, постановилъ и постановляетъ:

Статья 1.

Каждое сопротивление, оказанное рядовому, офицеру или воинской командѣ, во время исполненія ими обязанностей службы, подлежитъ сужденію военного Суда.

Статья 2.

Слѣдствія по дѣламъ сего рода производятся военными властями съ чиновниками мѣстныхъ гражданскихъ Судовъ.

Статья 3.

Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, поручается Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія 1 (13) Іюня 1845 года.

Намѣстникъ, Генераль-Фельдмаршалъ,

(подписано) *Князь Варшавскій.*

№ 330.

Postanowienie o właściwości Sądu w razie targnięcia się na pojedynczego żołnierza lub na oddział wojska, w czasie wykonywania przez nich obowiązków służby.

(d. 1 (13) Czerwca 1845 r.)

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

MIKOŁAJA I,

CESARZA WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

etc., etc., etc.

RADA ADMINISTRACYJNA KRÓLESTWA.

W wykonaniu woli NAJJAŚNIEJSZEGO PANA, Radzie Administracyjnej przez Namiestnika Królestwa w dniu 14 (26) Października 1844 roku objawionej, według której osoby cywilne, stawiające opór czynny przeciwko sile wojskowej, oddawane być mają i sądzone przez Sąd wojenny, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, postanowiła i stanowi co następuje:

Artykuł 1.

Każde czynne targnięcie się na żołnierza pojedynczego, na straży będącego, lub na wykomenderowany zbrojny oddział żołnierzy, lub na oficera, w czasie wykonywania przez nich obowiązków służby, ulegać będzie rozpoznaniu Sądu wojennego.

Artykuł 2.

Śledztwa w sprawach tego rodzaju prowadzone będą wspólnie przez urzędników od władzy wojskowej i właściwych Sądów zwyczajnych przeznaczonych.

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 1 (13) Czerwca 1845 roku.

Namiestnik, Jeneral-Feldmarszałek,

(podpisano) *Książę Warszawski.*

N° 331.

Постановление о предании военным Судамъ дѣлъ о насильственныхъ нападеніяхъ почты.

(14 (26) Іюня 1857 г.)

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,
и проч., и проч., и проч.

СОВѢТЬ УПРАВЛЕНІЯ ЦАРСТВА.

Согласно Высочайшей волѣ, объявленной отношеніемъ Министра Статсъ-Секретаря отъ 11 (23) Февраля с. г., N. 491, для вѣрнѣйшаго отвращенія повторяющихся съ нѣкотораго времени насильственныхъ нападеній на почты, Совѣтъ Управленія Царства постановилъ объявить для надлежащаго исполненія нижеслѣдующее:

Статья 1.

Виновные въ ограбленіи посредствомъ разбоя или грабежа на проѣзжихъ дорогахъ почты, дилижанса или инаго почтового транспорта преданы будутъ военному Суду, не взирая на то, произошло ли нападеніе съ оружіемъ, или безъ такового.

Военному Суду подвергаются, какъ главные виновные и участники въ разбоѣ или грабежѣ, въ ст. 14 Уложенія о наказаніяхъ означенные, такъ равно и прикосновенные къ этимъ преступленіямъ, предварительно согласившіяся между собою лица, а именно: зачинщики, сообщники, подговорщики, или подстрекатели и пособники, поименованные въ слѣдующей 15 ст. того же Уложенія.

Статья 2.

Слѣдствія по таковымъ преступленіямъ будутъ производимы Гражданскими Уголовными Судами, при бытности военнаго

N° 331.

Postanowienie oddające sprawy o gwałtowny napad na poczty,
pod Sądy wojenne.

(d. 14 (26) Czerwca 1857 r.)

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

ALEXANDRA II,

CESARZA WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
etc., etc., etc.

RADA ADMINISTRACYJNA KRÓLESTWA.

W wykonaniu NAJWYŻSZEGO rozkazu, odezwą Ministra Sekretarza Stanu z dnia 11 (23) Lutego r. b., za Nr. 491, objawionego, we względzie skuteczniejszego zapobieżenia gwałtownym napadom na poczty, jakie obecnie pojawiać się zaczęły, Rada Administracyjna Królestwa postanowiła ogłosić do zastosowania się i wykonania co następuje:

Artykuł 1.

Winni rozboju lub rabunku popełnionego przez napadnięcie na drogach publicznych na pocztę, dyliżans lub inny transport pocztowy, oddawani będą pod Sąd wojenny, bez względu, czyli napad miał miejsce z bronią w ręku lub bez takowej.

W szczególności, Sądowi Wojennemu ulegać będą, tak główni sprawcy i współsprawcy rozboju lub rabunku, o których mówi art. 14 Kodeksu kar głównych i poprawczych, jakoteż i inne osoby mające udział w przestępstwach tych, w skutek poprzedniej zмовы, jakimi są: herszci, wspólnicy, podżegacze i uczestnicy, w następnym art. 15 tegoż Kodeksu wymienieni.

Artykuł 2.

Śledztwa co do przestępstw tych wyprowadzać będą właściwe Sądy cywilno-karne, przy obecności oficera, jakiego

депутата; по окончаніи же слѣдствія, дѣла по онимъ будутъ передаваемы военнымъ Судамъ для постановленія приговора.

Статья 3.

Еслибы виновный въ нападеніи на почту былъ обвиняемъ и въ другихъ еще преступленіяхъ, то Гражданско-Уголовные Суды будутъ производить слѣдствія и по симъ послѣднимъ, но, не произнося приговора, предоставятъ все дѣло, для совокупнаго разсмотрѣнія, военнымъ Судамъ.

Впрочемъ, еслибы обвиненный въ нападеніи на почту, въ томъ оправдался, или еслибы по слѣдствію оказалось, что, за неимѣніемъ доказательствъ, военные Суды не признаютъ его за служащимъ наказанія за сіе преступленіе, то обвиненіе въ остальныхъ преступныхъ дѣяніяхъ подлежить уже сужденію Гражданско-Уголовныхъ Судовъ.

Статья 4.

Исполненіе сего постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, поручается Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія, 14 (26) Іюня 1857 года.

Намѣстникъ, Генераль-Адъютантъ,
(подписано) *Князь Горчаковъ.*

N° 332.

Исключеніе нѣкоторыхъ преступленій, имѣющихъ политическій характеръ, изъ подъ вѣдѣнія обыкновенныхъ кассателльных Судовъ.

(2 (14) Октября 1861 г.).

По Высочайшему Его Императорско-Царскаго Величества повелѣнію Царство Польское объявляется на военномъ положеніи.

владѣа воѣскова wyznaczy; a po ukończeniu tychże śledztw, odstępować je będą pod zawyrokowanie Sądom wojennym.

Artykuł 3.

Jeżeliby obwiniony, oprócz napadu na pocztę, obciążony był jeszcze zarzutami innych przestępstw, w tym razie Sądy cywilno-karne i co do tych przestępstw wyprowadzą śledztwo, lecz wstrzymawszy się z zawyrokowaniem, pozostawią je Sądom wojennym dla łącznego rozpoznania.

Wszakże, gdyby się okazała niewinność obwinionego co do samego napadu na pocztę, lub podług stanu śledztwa kara nań, dla braku dowodów, przez Sąd wojenny wymierzona być nie mogła, w takim razie pozostałe zarzuty innych przestępstw osądzą już Sądy cywilno-karne.

Artykuł 4.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw być ma zamieszczone, poleca się Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 14 (26) Czerwca 1857 roku.

Namiestnik, Jenerał-Adjutant,
(podpisano) *Książę Gorczakow.*

N° 332.

Wyłączenie niektórych przestępstw, jeżeli mają charakter polityczny, z pod rozpoznania zwyczajnych Sądów karnych.

(d. 2 (14) Października 1861 r.)

Z mocy NAJWYŻSZEGO JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI rozkazu, Królestwo Polskie ogłasza się jako zostające w stanie wojennym.

На основаніи сего положенія, все жители Царства за преступленія, ниже сего поименованныя, подлежат военному слѣдствію и Суду, въ силу 739 и 753 статей книги 2-ой военно-уголовнаго Устава.

Городскія и земскія полиціи подчиняются вполнѣ Военнымъ Начальникамъ, и чины сихъ полицій, за неисполненіе своихъ обязанностей, подлежатъ отвѣтственности наравнѣ съ военскими чинами.

Все безъ изыятія лица, обвиняемые: въ измѣнѣ, бунтѣ, возмущеніи, явномъ неповиновеніи воинскимъ и полицейскимъ начальствамъ, въ сокрытіи оружія, произнесеніи публично возмутительныхъ рѣчей, составленіи и распространеніи возмутительныхъ воззваній и другаго рода сочиненій, склоненіи другихъ къ прописаннымъ преступленіямъ, хотябы отъ этого и не произошло возмущенія, равно въ насиліи каковогобы то ни было рода, убійствѣ, разбоѣ, грабежѣ или зажигательствѣ, подлежатъ военному слѣдствію и Суду, который приговариваетъ виновныхъ къ наказанію на основаніи полевыхъ военно-уголовныхъ законовъ.

Примѣчаніе. Если военное начальство признаетъ, что неповиновеніе, насиліе, убійство, разбой, грабежъ или зажигательство, по свойству сопровождавшихъ сѣ дѣянія обстоятельствъ, не составляютъ преступленій, имѣющихъ характеръ политическій, то дѣла объ оныхъ остаются въ вѣдомствѣ обыкновенныхъ Судовъ.

Съ объявленіемъ военнаго положенія воспрещается:

- a) всякаго рода на улицахъ и площадяхъ сборища и сходки, даже изъ небольшого числа людей. Въ случаѣ неповиновенія полиціи, толпа немедленно разсѣвается силою оружія, и виновные арестуются.
- b) всякаго рода политическія манифестаціи и демонстраціи, равно крестные ходы и процессіи, не получив-

W skutek takowego stanu, wszyscy mieszkańcy Królestwa za przestępstwa poniżej wyszczególnione ulegają śledztwu i Sądowi wojennemu, na mocy art. 739 i 753 księgi II praw wojenno-kryminalnych.

Władze policyjne w miastach i wsiach zostawać mają w zupełnej zależności od Naczelników Wojennych, i urzędnicy, jakoteż niższe stopnie policyi, za niedopełnienie swych obowiązków, ulegają odpowiedzialności na równi z stopniami wojskowemi.

Wszystkie osoby bez wyłączenia obwinione: w zdradzie państwa, rokoszu i wzniecaniu powstania, w jawnym nieposłuszeństwie władzom wojskowym i policyjnym, w ukrywaniu broni, w publicznych podżegającej treści przemowach, w układaniu i rozszerzaniu odezw i wszelkiego rodzaju pism w duchu podburzającym, w skłanianiu другихъ do wymienionychъ przestępstw, chociażby to i nie spowodowało rokoszu, równie też w gwałtach wszelkiego rodzaju, zabójstwie, rozboju, rabunku i podpaleniu, ulegają śledztwu i Sądowi wojennemu, który stanowi kary na winnych podług praw polowych wojskowo-kryminalnych.

U w a g a. Jeśli władza wojskowa uzna, że nieposłuszeństwo, gwałt, zabójstwo, rozбой, rabunek albo podpalenie, stosownie do towarzyszących tym czynom okoliczności, nie stanowią przestępstw mających charakter polityczny, sprawy o tém pozostają w atrybucyi Sądów zwyczajnych.

Z ogłoszeniem stanu wojennego, zabraniają się:

- a) wszelkiego rodzaju zgromadzenia i schadzki na ulicach i placach, nawet w niewielkiej liczbie ludzi. W razie nieusłuchania policyi, zebrani rozproszeni będą natychmiast siłą oręża, a winni zostaną areztowani.
- b) wszelkiego rodzaju manifestacye i demonstracye polityczne, wszelkie procesye, jeśli na takowe władza

шіе особаго письменнаго отъ мѣстной военной власти разрѣшенія, церковныя служенія, совершаемыя по поводу смерти политическихъ преступниковъ, или убитыхъ и раненыхъ во время возмущенія, или же въ воспоминаніе какого либо историческаго событія.

Когда употребляются при томъ какія либо возмутительныя эмблемы, то отвѣтственность усиливается.

- c) Пѣніе, какъ въ церквахъ, такъ и внѣ оныхъ, возмутительныхъ пѣсень, гимновъ или другихъ молитвъ, не утвержденныхъ Церковью, разыгрываніе лотерей и сборъ, какъ въ церквахъ, такъ и внѣ оныхъ, денегъ и вещей, если на то не получено отъ мѣстной военной власти разрѣшенія, выставленіе или продажа объявленій, воззваній, плакатовъ, брошюръ, или газетъ, не разрѣшенныхъ надлежащею властію.

Всѣ вышеозначенныя подъ литерами *a*, *b*, и *c*, преступленія и проступки подлежатъ военному слѣдствію и разбирательству военнаго Суда, который опредѣлитъ мѣру наказанія, примѣняясь къ 599-статѣй книги 1-ой военнаго уголовного Устава.

Послѣдствія военнаго положенія:

- 1) Въ случаѣ сопротивленія, воинская сила и полиція, вынужденныя употребить оружіе, не подвергаются отвѣтственности за послѣдствія, и
- 2) Военнымъ Начальникамъ предоставляется принимать всѣ тѣ полицейскія мѣры, какія они признають нужными для водворенія и сохраненія спокойствія.

Военный Начальникъ обязанъ содержать жителей въ совершенномъ повиновеніи, препятствовать вреднымъ подстрекательствамъ или изъявленію неуваженія къ Правительству, властямъ и къ войску.

Онъ можетъ воспрещать всякія собранія въ публичныхъ и даже въ частныхъ домахъ, которыя будутъ имъ признаны вредными.

воинская не удѣлила зezwolenia на пісьмие, nabożeństwa kościelne, odprawiane z powodu śmierci politycznych przestępców, jakoteż zabitych lub raniomych w czasie rokoszu, niemniej też na pamiątkę jakiegobądź historycznego faktu.

Wrazie użycia przy tém wszelkiego rodzaju podburzających godeł, odpowiedzialność powiększa się.

- c) śpiewanie w kościołach i na zewnątrz onych podburzających pieśni, zabronionych hymnów i w ogóle modlitw przez kościół niezatwierdzonych, puszczanie w loterye, zbieranie, tak w kościołach, jak i zewnątrz takowych, składek pieniężnych i rzeczy, bez uzyskania poprzedniego zezwolenia władzy wojskowej, wystawianie albo sprzedaż ogłoszeń, odezw, plakatów, broszur i gazet niedozwolonych przez właściwą władzę.

Oznaczone literami *a*, *b* i *c* przestępstwa i wykroczenia ulegają śledztwu podług przepisów wojskowych i rozpoznaniu Sądu wojennego, który ustanawia stopień kary, w zastosowaniu się do art. 599 księgi I praw wojenno-kryminalnych.

Następstwa stanu wojennego:

- 1) W razie oporu, siła wojskowa i policya zmuszone użyć oręża, nie ulegają odpowiedzialności za następstwa.
- 2) Uznaniu Wojennych Naczelników pozostawia się użyć wszelkich środków policyjnych, jakie znajdą potrzebnymi, dla przywrócenia i utrzymania porządku.

Wojenny Naczelnik obowiązany jest utrzymać mieszkańców w zupełnej uległości, nie dopuszczać szkodliwych poduszczan, a także okazywania nieposzanowania dla Rządu, władzy i wojska.

Może zabronić wszelkiego rodzaju zgromadzeń się w domach publicznych, a nawet prywatnych, jeśli takowe uzna za szkodliwe.

Лавки, кофейни, шинки и другія подобнаго рода заведенія должны быть запираемы въ определенное военнымъ начальствомъ время; въ случаѣ же усмотрѣнной имъ необходимости, могутъ быть и совершенно закрыты.

Онъ вправѣ приказать производить обыски у мѣстныхъ жителей во всякое время. Всѣхъ празднопроживающихъ или подозрительныхъ людей, обнаружившихъ безпокойный характеръ, или же прежде замѣченныхъ въ безпорядкахъ, можетъ подвергать аресту до рѣшенія ихъ участи Намѣстникомъ.

Иностранцевъ, не имѣющихъ узаконенныхъ видовъ, а равно празднопроживающихъ, или замѣченныхъ въ предосудительномъ поведеніи, высылать за границу.

По невозможности исчислить всѣ мѣры, къ которымъ ведетъ военное положеніе, жители предвѣщаются, что всякій безпорядокъ долженъ неминуемо вызвать чрезвычайныя и энергическія мѣры.

Варшава, 2 (14) Октября 1861 года.

Командующій 1-ою Арміею и исправляющій должность Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ,

Генералъ-Адъютантъ, (подписано) *Графъ Ламбертъ 1-й.*

N. 1,625.

Примѣчаніе. По смыслу означеннаго постановленія, издано соотвѣтственное распоряженіе всѣмъ карательнымъ Судамъ, отъ 11 (23) Октября 1861 года, за N. 21,189.

Sklepy, kawiarnie, szynkownie i tym podobne zakłady, winny być zamykane w czasie oznaczonym przez Naczelników Wojskowych; w razie zaś jeśli to uzna niezbędnem, mogą być i zupełnie zamknięte.

Mocen jest nakazać rewizye u mieszkańców w każdym czasie. Wszystkich zostających bez zajęcia albo też podejrzanych, którzy okazali umysł niespokojny lub uprzednio notowani byli w nieporządkach, ma prawo zatrzymać w areszcie do wyrzeczenia Namiestnika Królestwa względem dalszego z niemi postąpienia.

Cudzoziemców, niemających legalnych pasportów, równie też zostających bez stałego zajęcia, jak niemniej notowanych w nagannem prowadzeniu się, wysyłać za granicę.

Z powodu niemożności wykazania wszystkich następstw, do jakich prowadzi ogłoszenie stanu wojennego, nadmieniam się, że każdy nieporządek niechybnie wywoła nadzwyczajne i stanowcze środki.

w Warszawie, dnia 2 (14) Października 1861 roku.

Dowodzący 1-szą armią i p. o. Namiestnika Królestwa,

Jenerał-Adjutant, (podpisano) *Hrabia Lambert 1-szy.*

Nr. 1,625.

U w a g a. W duchu tego postanowienia, stosowne rozporządzenie pod dniem 11 (23) Października 1861 roku, za Nr. 21,189, wydane zostało do wszystkich Sądów kar-nych.

N° 333.

Распоряженіе о томъ, чтобы Суды Исправительной Полиции, въ случаѣ подеудности дѣла военному Суду, постановляли о семъ мотивированныя опредѣленія и передавали оныя на усмотрѣніе Уголовнаго Суда.

(15 (27) Сентября 1847 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Неоднократно уже замѣчено было Правительственною Коммисіею Юстиціи разнообразное дѣйствіе уголовныхъ судебныхъ мѣстъ въ отношеніи передачи военнымъ начальствамъ слѣдственныхъ дѣлъ въ тѣхъ случаяхъ, когда лица гражданского званія, на основаніи дѣйствующихъ законовъ, должны судиться военнымъ Судомъ.

Для введенія въ этомъ отношеніи однообразнаго порядка и для устраненія излишней и произвольной остановки въ дѣлахъ переписки съ военными властями, Правительственная Коммисія Юстиціи, признавая нужнымъ постановить постоянныя правила, предписываетъ: что по всѣмъ вышеупомянутымъ дѣламъ, по окончаніи полного изслѣдованія, подлежащій Судъ обязанъ постановить мотивированное рѣшеніе о томъ, что обслѣдованный случай подлежитъ сужденію военнаго Суда.

Послѣдовавшія по этимъ предметамъ въ Исправительныхъ Судахъ постановленія о передачѣ дѣла военному начальству для рѣшенія его военнымъ Судомъ, Уголовный Судъ обязанъ разсматривать и, по мѣрѣ оказавшейся въ томъ надобности, исправлять допущенныя низшими Судахъ отступленія отъ существующихъ узаконеній.

Когда же Уголовный Судъ, или самъ непосредственно, или же по разсмотрѣніи постановленія Суда Исправительной Поли-

N° 333.

Rozporządzenie, aby Sądy Policji Poprawczej wydawały decyzje motywowane na odstąpienie sprawy Sądom wojennym i takowe Sądom Kryminalnym do rozpoznania przedstawiały.

(d. 15 (27) Września 1847 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Niejednokrotnie już dostrzegła Kommissya Rządowa Sprawiedliwości niejednostajne postępowanie Sądów karnych w odstępowaniu akt śledczych władzom wojskowym w przypadkach, w których osoby cywilne na zasadzie istniejących przepisów ulegać mają wyrokowaniu Sądów wojennych.

Celem zaprowadzenia stałego porządku i uniknienia często niewłaściwych i zwłokę zrzadzających korespondencyj z władzami wojskowemi, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości uznała potrzebę wydania stosownego rozporządzenia; poleca przeto, ażeby zawsze w tego rodzaju sprawach, po wyprowadzeniu dojrzałego śledztwa, właściwy Sąd, przez wydanie motywowanej decyzji, stanowił, czyli rzeczywiście wypadek dochodzony ulega jurysdykcji Sądów wojennych.

Wydane w tym przedmiocie przez Sądy Poprawcze decyzje na odstąpienie władzy wojskowej spraw, celem osądzenia ich przez Sąd wojenny, obowiązany jest Sąd Kryminalny rozpoznawać i w czémby wypadało zboczenia Sądów niższych od przepisów prawa prostować.

Skoro Sąd Kryminalny, bądź sam bezpośrednio, bądź po rozpoznaniu decyzji Sądu Policji Poprawczej, uzna, że spra-

ції, признаеть, что дѣло подлежитъ передачѣ на обсужденіе военнаго Суда, то передаетъ таковое не прямо въ сей послѣдній а посредствомъ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Варшава, 15 (27) Сентября 1847 года.

Директоръ Отдѣленія,
Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, (подписано) *Бржезинскій*.

№ 15,531.

№ 334.

Постановленіе, о распространеніи на Царство дѣйствія правилъ, изданныхъ въ Имперіи Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ, относительно преданія военному Суду лицъ гражданскаго вѣдомства.

15 (27) Февраля 1862 г.)

Въ Правительственную Коммисію Юстиціи.

Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія.

Министръ Статсъ-Секретарь, при отзывѣ отъ 21 Декабря (2 Января) 1861/2 года, за N. 3,897, препроводилъ къ и. д. Намѣстника Царства въ числѣ прочихъ циркуляръ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, послѣдовавшій къ Начальникамъ Губерній въ Имперіи отъ 12 Декабря того же года, за N. 141, коимъ предписано, чтобы, въ случаѣ преданія военному Суду лицъ гражданскаго вѣдомства, какъ по свойству совершенныхъ ими преступленій, такъ и на основаніи особыхъ Высочайшихъ повелѣній, мѣстныхъ гражданскія начальства предварительно опредѣляли, какія именно изъ числа обвиняемыхъ и прикосновенныхъ къ дѣламъ лицъ должны подлежать военному Суду, и затѣмъ при отсылкѣ въ Военно-Судныя Коммисіи слѣдственныхъ дѣлъ препровождали въ оныя и подсудимыхъ.

wa kwalifikuje się do odstąpienia Sądowi wojennemu, natenczas skuteczni toż odstąpienie, nie wprost, lecz za pośrednictwem Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości.

w Warszawie, dnia 15 (27) Września 1847 roku.

Dyrektor Wydziału,
Rzeczywisty Radca Stanu, (podpisano) *Brzeziński*.

№ 15,531.

№ 334.

Postanowienie wprowadzające do Królestwa rozporządzenie objęte cyrkularzem Ministerium Spraw Wewnętrznych Cesarstwa co do oddawania pod Sąd wojenny osób cywilnych.

(d. 15 (27) Lutego 1862 r.)

do

Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości.

SEKRETARZ STANU PRZY RADZIE ADMINISTRACYJNÉJ.

Minister Sekretarz Stanu przy odezwie z dnia 21 Grudnia (2 Stycznia) 1861/2 roku, Nr. 3,897, zakomunikował p. o. Namiestnika Królestwa pomiędzy innemi cyrkularz Ministerium Spraw Wewnętrznych na dniu 12 Grudnia roku zeszłego, Nr. 141, do Naczelników Gubernij Cesarstwa wydany, z poleceniem, ażeby w razie oddawania osób prywatnych pod Sąd wojenny, tak z saméj natury przestępstw przez nie popełnionych, jakoteż z mocy oddzielnych NAJWYŻSZYCH rozkazów, przekonywali się poprzednio, którzy mianowicie z liczby obwinionych lub téż implikowanych do sprawy kwalifikują się pod Sąd wojenny, i przy odsyłaniu takich spraw do Wojenno-Sądowych Kommissyj przesyłali zarazem i osoby zakwalifikowane.

Kom. Spraw. Tom XIII.

Циркуляръ этотъ, по приказанію и. д. Намѣстника Царства, имѣю честь препроводить въ Правительственную Коммисію, въ засвидѣтельствованной копіи, для свѣдѣнія.

Варшава, 15 (27) Февраля 1862 года.

Статсъ-Секретарь при Гусударственномъ Совѣтѣ,
(подписано) *Энохъ*.

N. 8,102.

Примѣчаніе. Циркуляръ этотъ сообщенъ Уголовнымъ Судамъ при предписаніи Правительственной Коммисіи Юстиціи отъ 22 Февраля (6 Марта) 1862 года, за N. 4,794.

Приложеніе къ N° 334-му.

Господину Начальнику Губерніи N. N.

Министерство Внутреннихъ Дѣлъ.

Въ производствѣ дѣлъ о разбитіи въ 1859 году питейныхъ заведеній, по двумъ губерніямъ, произошло замедленіе отъ превратнаго толкованія гражданскимъ начальствомъ и неправильнаго примѣненія военнымъ закона о порядкѣ преданія военному Суду виновныхъ въ томъ лицъ и отсылки ихъ въ Военно-судныя Коммисіи при передачѣ туда слѣдствій.

Для устраненія на будущее время подобныхъ замедленій, Государь Императоръ, по положенію Комитета Министровъ, Высочайше повелѣтъ соизвоилъ: подтвердить Начальникамъ Губерній, чтобы, въ случаѣ преданія лицъ гражданского вѣдомства военному Суду, по свойству совершенныхъ ими преступленій, или по особымъ Высочайшимъ повелѣніямъ, мѣстныя гражданскія начальства предварительно опредѣляли, какія именно изъ числа обвиняемыхъ и прикосновенныхъ къ дѣламъ лицъ должны подлежать военному Суду, и за тѣмъ, при отсылкѣ

Takowy cyrkularz, z polecenia p. o. Namiestnika Królestwa, mam honor zakomunikować Kommissyi Rządowej w kopii wierzytelnéj dla wiadomości.

Warszawa, dnia 15 (27) Lutego 1862 roku.

Sekretarz Stanu przy Radzie Stanu,
(podpisano) *Enoch*.

Nr. 8,102.

U w a g a. Cyrkularz ten komunikowany był Sądom karnym przy reskrypcie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości z dnia 22 Lutego (6 Marca) 1862 roku, za Nr. 4,794.

Anneks do Nru 334.

do

Naczelnika Gubernii N.

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Postępowanie sądowe w sprawach o gwałtowny napad w 1859 roku na szynki doznało opóźnienia w dwóch guberniach, z powodu mylnego tłumaczenia przez władzę cywilną i niewłaściwego zastosowania przez władzę wojskową przepisów prawa pod względem oddania pod Sąd wojenny osób obwinionych o tego rodzaju przestępstwa i odesłania ich do Kommissyj Wojenno-Sądowych jednocześnie z odstąpieniem im akt śledczych w tym przedmiocie.

Dla zapobieżenia na przyszłość podobnym opóźnieniom, NAJJAŚNIEJSZY PAN, zgodnie z przedstawieniem Komitetu Ministrów, NAJWYŻÉJ rozkazać raczył: ponowić polecenie do Naczelników gubernij, ażeby, w razie oddania pod Sąd wojenny osób cywilnych, bądź z powodu samej natury popełnionych przez nie przestępstw, bądź téż na mocy oddzielnych NAJWYŻSZYCH rozkazów, miejscowe władze cywilne przedewszystkiém postanowiły, którzy mianowicie z liczby obwinionych lub implikowanych do spraw ulegają Sądowi wojenne-

въ Военно-судныя Коммисіи слѣдственныхъ дѣлъ, препровождали въ оныя и подсудимыхъ.

О таковомъ Высочайшемъ повелѣніи сообщается Гг. Начальникамъ Губерній, для зависящаго распоряженія, съ присокупленіемъ, что объ исполненіи онаго циркулярно подтверждается также и по военному вѣдомству.

12 Декабря 1861 года.

Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, Статсъ-Секретарь,

(подписано) *Валуевъ*.

N. 141.

N° 335.

Распоряженіе о томъ, чтобы приговоры по дѣламъ о незаконномъ содержаніи оружія препровождаемы были Судами вмѣстѣ съ дѣломъ въ Канцелярію Намѣстника Царства.

(24 Февраля (8 Марта) 1859 года).

Господину Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Намѣстникъ Его Императорско-Царскаго Величества въ Царствѣ Польскомъ.

Уголовный Судъ Люблинской губерніи, при отзывѣ отъ 8 (20) Генваря с. г. за N. 405, препроводилъ въ Канцелярію Намѣстника слѣдственное дѣло, произведенное Судомъ Исправительной Полиціи Люблинскаго Отдѣленія, вмѣстѣ съ копіею приговора, состоявшагося въ семъ послѣднемъ, о содержателѣ пропинаціи въ селеніи Милеіовѣ Хелмскаго округа N. N., обвиненномъ между прочимъ въ содержаніи, безъ дозволенія, одного охотничьяго ружья.

Помянутымъ выше приговоромъ Суда Исправительной Полиціи Люблинскаго Отдѣленія опредѣлено взыскать съ N. N., за содержаніе безъ дозволенія оружія, кромѣ слѣдственныхъ издержекъ, еще десять рублей.

mu, i ażeby następnie, przy przesyłaniu akt śledczych w takich sprawach do Kommissyi Sądu wojennego, odsyłały zarazem i osoby zakwalifikowane pod Sąd wojenny.

O takowym NAJWYŻSZYM rozkaze oznajmia się Naczelnikom Gubernij, celem wydania odpowiednich zarządzeń, z nadmienieniem, że co do wykonania takowego władze wojskowe otrzymują także ponowne zalecenie.

Dnia 12 Grudnia 1861 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych, Sekretarz Stanu,

(podpisano) *Wabujew*.

Nr. 141.

N° 335.

Rozporządzenie, aby Sądy wyroki wydane w sprawach o posiadanie broni, przesyłały wraz z aktami do biura Namiestnika Królestwa.

(d. 24 Lutego (8 Marca) 1859 r.)

do

Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości.

NAMIESTNIK JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
W KRÓLESTWIE POLSKIEM.

Sąd Kryminalny gubernii Lubelskiej nadesłał do biura Namiestnika przy odezwie z dnia 8 (20) Stycznia r. b., za Nr. 405, akta śledcze Sądu Poprawczego w Lublinie, wraz z kopją wyroku w sprawie przeciwko N. N., dzierżawcy propinacyi we wsi Milejowie w okręgu Chełmskim, obwinionemu między innemi o posiadanie broni strzeleckiej bez pozwolenia Rządu.

Pomieniony wyrok Sądu Poprawczego skazuje tegoż N. N. za posiadanie broni bez pozwolenia, prócz kosztów, na rub. sr. 10 kary pieniężnej.

Препровождаю при семъ сказанное слѣдственное дѣло, для приведенія послѣдовавшаго по оному судебнаго приговора въ исполненіе, предлагаю Вашему Превосходительству сдѣлать распоряженіе о передачѣ отобраннаго у N. N. ружья ближайшему начальнику Жандармской Команды для отсылки такового въ артиллерійское вѣдомство.

Но такъ какъ рѣшеніе подобнаго рода дѣлъ Князь Намѣстникъ предоставить изволилъ собственному усмотрѣнію, то предписываю сдѣлать распоряженіе, чтобы Суды, не приводя въ исполненіе своихъ приговоровъ по дѣламъ о содержаніи частными лицами оружія безъ дозволенія, сообщали эти приговоры съ дѣлами въ Канцелярію Намѣстника, для доклада Его Сіятельству, а оружіе, если оно будетъ представляемо въ Суды, передавали Начальникамъ Жандармскихъ Командъ, для отсылки въ артиллерійское вѣдомство.

Варшава, 24 Февраля (8 Марта) 1859 г.
Управляющій Гражданскою Частью, Генераль-Адъютантъ,
(подписано) *Панютинъ*.
N. 1,435.

Примѣчаніе. Предписаніе это сообщено Судамъ при предписаніи Правительственной Коммисіи Юстиціи отъ 4 (16) Марта 1859 года, за N. 5,225.

N° 336.

О порядкѣ представленія Судами Намѣстнику рѣшеній первой инстанціи по дѣламъ о незаконномъ содержаніи оружія.

(6 (18) Мая 1860 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Ссылаясь на распоряженіе свое отъ 4 (16) Марта 1859 года за N. 5,225, коимъ предписано было Судамъ—все рѣше-

Komunikując przy niniejszém wzmiankowane akta dla przywiedzenia w wykonanie wyroku rzeczonoego Sądu, polecam JW. Panu wydanie rozporządzenia, ażeby broń odebrana obwinionemu złożoną była najbliższemu Naczelnikowi Żandarmów, w celu odesłania jej do władzy artyleryjskiej.

Że zaś decydowanie spraw tego rodzaju pozostawił Książę Namiestnik swemu własnemu uznaniu, polecam przeto uwiadomić Sądy, ażeby nie wykonywając wyroków swoich w sprawach o posiadanie bez pozwolenia władzy broni palnej, przesyłały takowe wyroki łącznie z aktami do biura Namiestnika, dla przedstawienia Jego Książęcej Mości, a broń, jeżeli odebrana będzie, odsyłały do Naczelników Komend Żandarmeryi, którzy prześlą ją do władzy artyleryjskiej.

w Warszawie, dnia 24 Lutego (8 Marca) 1859 roku.

Zarządzający służbą cywilną, Jenerał-Adjutant,
(podpisano) *Paniutyn*.
N. 1,435.

U w a g a. Rozkaz ten komunikowany był Sądom przy reskrypcie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości z dnia 4 (16) Marca 1859 roku, Nr. 5,225.

N° 336.

O sposobie przedstawiania Namiestnikowi wyroków wydanych w I-jej instancyi o posiadanie broni.

(d. 6 (18) Maja 1860 г.)

do
wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Z powołaniem się na reskrypt swój z dnia 4 (16) Marca r. z., Nr. 5,225, zalecający Sądom, aby w sprawach o po-

нія по дѣламъ о содержаніи, безъ дозволенія начальства, огнестрѣльнаго оружія, прежде приведенія ихъ въ исполненіе, сообщать вмѣстѣ съ дѣлами въ Канцелярію Намѣстника Царства, Правительственная Коммисія Юстиціи предписываетъ Уголовному Суду распорядиться, чтобы въ представленіяхъ этого рода помянутые Суды, не ограничиваясь простою отсылкою дѣла и рѣшенія, помѣщали сверхъ того объясненіе, что на представляемое на усмотрѣніе Его Сіятельства рѣшеніе можетъ быть принесена апелляція, и затѣмъ самое рѣшеніе можетъ быть измѣнено Судомъ высшей степени.

О послѣдовавшемъ по настоящему распоряженію исполненіи Правительственная Коммисія ожидаетъ надлежащаго донесенія въ продолженіе 20 дней.

Варшава, 6 (18) Мая 1860 года.

Членъ Коммисіи (подписано) *Буксикій*.

N. 5,788.

N° 337.

Распоряженіе о томъ, чтобы Суды, при производствѣ дѣлъ о содержаніи безъ дозволенія оружія, сносились съ Начальниками Жандармскихъ Командъ относительно производства обыска.

(10 (22) Мая 1861 г.)

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Князь Намѣстникъ Царства, усматривая изъ представляемыхъ Уголовными Судами въ Канцелярію Его Сіятельства дѣлъ о содержаніи, безъ дозволенія начальства, огнестрѣльнаго оружія, что по нѣкоторымъ изъ этихъ дѣлъ не производится обысковъ въ жилищахъ лицъ, обвиняемыхъ въ таковомъ преступленіи, для отобранія оружія и отсылки его въ артиллерійское

сѣдanie брони palnej, wszelkie wyroki, przed wprowadzeniem ich w wykonanie, komunikowały do biura Namiestnika Królestwa, wraz z aktami wyprowadzonego w tym celu śledztwa, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości poleca Sądowi Kryminalnemu, iżby w przedstawieniach w tym przedmiocie czynionych, nie ograniczał się na prostej przesyłce akt i wyroku, ale nadto zamieszczał wyraźną wzmiankę, że od wyroku do decyzji Jego Książęcej Mości przedstawiającego się, służy odwołanie się, wyrok przeto ten w wyższych instancjach uleść może zmianie.

O skutku niniejszego rozporządzenia Kommissya Rządowa stosownego raportu w 20 dniach oczekuje.

w Warszawie, dnia 6 (18) Maja 1860 roku.

Członek Kommissyi, (podpisano) *Buksicki*.

Nr. 5,788.

N° 337.

Rozporządzenie, aby Sądy, w celu odbycia rewizyi u osób o posiadanie брони обвинionych, zносиły się z Naczelnikami Komend Żandarmских.

(d. 10 (22) Maja 1861 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Książę Namiestnik Królestwa dostrzegając z nadesłanych do kancelaryi swęj przez Sądy Kryminalne akt spraw o posiadanie брони bez pozwolenia władzy uformowanych, że w niektórych sprawach nie bywa odbywana rewizya w mieszkaniu osób o przestępstwo to обвинionych, mająca na celu odebranie брони i odesłanie onęj do władzy artyleryjskiej, re-

вѣдомство, въ предписаніи отъ 2 (14) Мая с. г., за N. 2,228, изволилъ приказать вмѣнить въ обязанность Судамъ при производствѣ слѣдствій по дѣламъ этого рода, входить въ сношеніе съ подлежащими Начальниками Жандармскихъ Командъ, относительно производства обыска въ жилищахъ лицъ, обвиняемыхъ въ укрывательствѣ огнестрѣльнаго оружія; о чемъ Его Сіятельствомъ дано знать Начальнику III-го Округа Корпуса Жандармовъ, а Начальникамъ Жандармскихъ Командъ предписано наблюдать, чтобы никто не содержалъ оружія безъ дозволенія Правительства.

Правительственная Коммисія Юстиціи, велѣдствіе таковаго приказанія Его Сіятельства, предписываетъ Уголовному Суду, съ полученіемъ сего, тотчасъ же сдѣлать распоряженіе по всѣмъ подвѣдомственнымъ ему Судамъ Исправительной и Простой Полиціи, чтобы, по дѣламъ объ укрывательствѣ огнестрѣльнаго оружія, они, въ самомъ началѣ слѣдствія, сносились съ Начальниками мѣстныхъ Жандармскихъ Командъ для производства въ квартирахъ лицъ, изобличаемыхъ въ этомъ преступленіи, настоящаго обыска. Съ своей же стороны Уголовный Судъ обязывается имѣть строгое наблюденіе за неуклоннымъ исполненіемъ надлежащаго распоряженія и сообщить оное для свѣдѣнія Прокурору при Уголовномъ Судѣ, о послѣдующемъ же представить въ Правительственную Коммисію рапортъ въ теченіе 20 дней.

Варшава, 10 (22) Мая 1861 года.

И. д. Члена Коммисіи, Управляющій Отдѣленіемъ,
(подписано) *Буксикій*.

N. 8,738.

skryptem z dnia 2 (14) Maja r. b., Nr. 2,228, rozkazać raczył włożyć obowiązek na Sądy instrukcją spraw zajmując się, iżby przy prowadzeniu śledztw w tym przedmiocie, znosiły się z właściwymi Naczelnikami Komend Żandarmeryi, celem odbycia rewizyi w mieszkaniu osób, zarzutem posiadania broni palnej bez pozwolenia władzy obciążonych. W czym stosowne rozporządzenie do Naczelnika Okręgu III-go Korpusu Żandarmów przez Jego Księżęcą Mość wydanem zostało, a obok tego Naczelnicy Komend Żandarmskich otrzymali zarazem rozkaz czuwania, iżby nikt bez pozwolenia władzy broni nie posiadał.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, powodowana takim rozkazem Jego Księżęcej Mości, poleca Sądowi Kryminalnemu, aby natychmiast po otrzymaniu obecnego rozporządzenia, wydał zarządzenie do wszystkich Sądów Policji Poprawczej i Policji Prostej, jurysdykcji jego podległych, iżby w sprawach o przechowywanie broni palnej bez pozwolenia władzy, zaraz przy początkowem śledztwie znosiły się z Naczelnikami miejscowych Komend Żandarmów, celem odbycia rewizyi w mieszkaniu osób o przestępstwo to obwinionych. Czego ze swęj strony Sąd Kryminalny ściśle przestrzegać będzie i o wykonaniu niniejszego rozporządzenia, przy zakomunikowaniu go również Prokuratorowi Królewskiemu przy Sądzie Kryminalnym, stosowny raport w 20-tu dniach Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości złożyć.

w Warszawie, dnia 10 (22) Maja 1861 roku.

p. o. Członka Kommissyi, Zarządzający Wydziałem,
(podpisano) *Buksicki*.

Nr. 8,738.

№ 338.

Распоряженіе о томъ, что по дѣламъ объ укрывательствѣ оружія Суды обязаны представлять въ Управление Генераль-Полиціймейстера окончательные приговоры съ краткимъ извлеченіемъ изъ дѣла.

(31 Іюля (12 Августа) 1865 г.)

Господину Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

УПРАВЛЕНІЕ ГЕНЕРАЛЬ-ПОЛИЦІЙМЕЙСТЕРА ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ.

Варшавскій Исправительный Судъ II-го Отдѣленія представилъ ко мнѣ, при отношеніи за N. 9,155, выписку изъ дѣла о работникѣ изъ деревни Жабя-воля, Варшавскаго уѣзда, N. N., обвиняемомъ въ укрывательствѣ оружія, воровствѣ и другихъ преступленіяхъ, испрашивая постановленія по первой его винѣ.

Такъ какъ въ доставленной Исправительнымъ Судомъ выпискѣ по этому дѣлу не было помѣщено подробностей относительно вины N. N. и къ какому наказанію онъ приговоренъ, за укрывательство оружія, то упомянутая выписка была возвращена въ означенный Судъ для дополненія.

Нынѣ Исправительный Судъ представилъ ту же самую выписку, съ прибавленіемъ къ ней копии своего приговора, состоявшагося 11 (23) Декабря 1863 года, коимъ рѣшеніе о N. N. за укрывательство оружія Судъ предоставляет военной власти; но когда именно, сколько времени и для какой цѣли онъ укрывалъ оружіе, а также степень виновности его Судъ не пояснилъ; впрочемъ въ краткомъ извлеченіи изъ доставленнаго при отзывѣ за N. 9,155 приговора, упомянулъ, что N. N. оказался виновнымъ въ храненіи двухствольнаго охотничьяго ружья, безъ дозволенія начальства, въ то время, когда Царство Польское было объявлено на военномъ положеніи.

№ 338.

Rozporządzenie, iżby Sądy w sprawach o posiadanie broni, przesyłały do biura Jenerał-Policmajstra wyroki ostateczne wraz z krótkim opisem stanu sprawy.

(d. 31 Lipca (12 Sierpnia) 1865 r.)

do

Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości.

ZARZĄD JENERAŁ-POLICMAJSTRA W KRÓLESTWIE POLSKIM.

Sąd Policyi Poprawczej Wydziału II-go w Warszawie, przy odezwie za Nr. 9,155, przedstawił mi opis stanu sprawy N. N., wyrobnika ze wsi Żabia Wola w powiecie Warszawskim, o ukrywanie broni, kradzież i inne przestępstwa obwinionego, upraszając o decyzję co do pierwszej jego winy.

Ponieważ w dostarczonym przez Sąd Poprawczy opisie stanu sprawy, nie były zamieszczone szczegóły co do winy N. N. i na jaką skazany został karę za przechowywanie broni, zatem wspomniony opis zwrócony został pomienionemu Sądowi do uzupełnienia.

Obecnie Sąd Poprawczy złożył tenże sam opis z załączeniem kopii wyroku swego w dniu 11 (23) Grudnia 1863 roku zapadłego, którym zawyrokovanie co do zarzutu przechowywania broni pozostawia władzy wojennej; lecz kiedy mianowicie, jak długo i w jakim celu ukrywał on broń, oraz stopień winy jego Sąd nie wyjaśnił; wreszcie w dostarczonym krótkim wyciągu wyroku wspomniał, że N. N. okazał się być winnym przechowywania dwururnej broni myśliwskiej bez pozwolenia władzy, w czasie, kiedy w Królestwie Polskim ogłoszony był stan wojenny.

Между тѣмъ изъ показанія обвиняемаго видно, что три года тому назадъ ружье это оставилъ у него на квартирѣ экономъ N. N., которое на третій день было ему отдано. Показанія же сего послѣдняго нѣтъ, равно не изъяснено, имѣлъ ли онъ право на содержаніе оружія.

Посему невозможно опредѣлить степень виновности N. N. и какому наказанію онъ можетъ подлежать.

Для избѣжанія излишней переписки при разбирательствѣ подобныхъ дѣлъ, прошу распоряженія Вашего Превосходительства, дабы слѣдственные дѣла ол ицахъ, обвиняемыхъ въ укрывательствѣ оружія, были впредь представляемы Гражданскими Судами ко мнѣ, для доклада Намѣстнику и для утвержденія Его Сіятельствомъ окончательныхъ рѣшеній по этимъ дѣламъ, съ приложеніемъ состоявшихся по онымъ приговоровъ въ послѣдней инстанціи и съ краткимъ извлеченіемъ, когда именно эти лица укрывали оружіе, откуда таковое взято ими, отобрапо и представлено ли кому слѣдуетъ.

Упомянутая выписка изъ слѣдственного дѣла, N. 10,366, о работникѣ N. N. при семъ препровождается.

Варшава, 31 Іюля (12 Августа) 1865 года.

Свиты Его Величества, Генераль-Маіоръ,
(подписано) *Треповъ*.

N. 10,045/24,281.

Примѣчаніе. Распоряженіе это сообщено Судамъ уголовного вѣдомства къ руководству, при предписаніи Правительственной Коммисіи Юстиціи отъ 11 (23) Октября 1865 года.

КОНЕЦЪ ТРИНАДЦАТАГО ТОМА.

Tymczasem z zeznań obwinionego okazuje się, że przed trzema laty broń ta pozostawioną była w jego mieszkaniu przez N. N., ekonoma i takowa na trzeci dzień była mu oddaną. Zeznań tego ostatniego nie masz, jak również niewiadomo czy posiadał on pozwolenie na utrzymywanie broni.

Z tego więc powodu niemożliwem jest oznaczenie stopnia winy N. N. i jakiej tenże uledez winien karze.

W celu uniknienia zbyt częstej korespondencji przy rozpoznawaniu podobnych spraw, upraszam JW. Pana o wydanie rozporządzenia, ażeby akta śledcze o osobach o ukrywaniu broni obwinionych były mi w przyszłości komunikowane przez Sądy dla przedstawienia takowych Namiestnikowi pod zatwierdzenie ostatecznych wyroków w tych sprawach, z załączeniem wyroków ostatniej instancji w tychże sprawach zapadłych, wraz z krótkim wyciągiem, kiedy mianowicie osoby te przechowywały broń, z kąd takowa przez nich była wzięta, czyli im odebrana i przedstawiona została komu wypada.

Rzeczony opis stanu sprawy, za Nr. 10,366, co do N. N. przy niniejszém załącza się.

w Warszawie, dnia 31 Lipca (12 Sierpnia) 1865 roku.

Generał-Major świty JEGO CESARSKIEJ MOŚCI,
(podpisano) *Trepow*.

N. 10,045/24,281.

Uwaga. Rozporządzenie to komunikowane było Sądom karnym do zastosowania się, przy reskrypcie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości z dnia 11 (23) Października 1865 roku.

KONIEC TOMU TRZYNASTEGO.

86442